

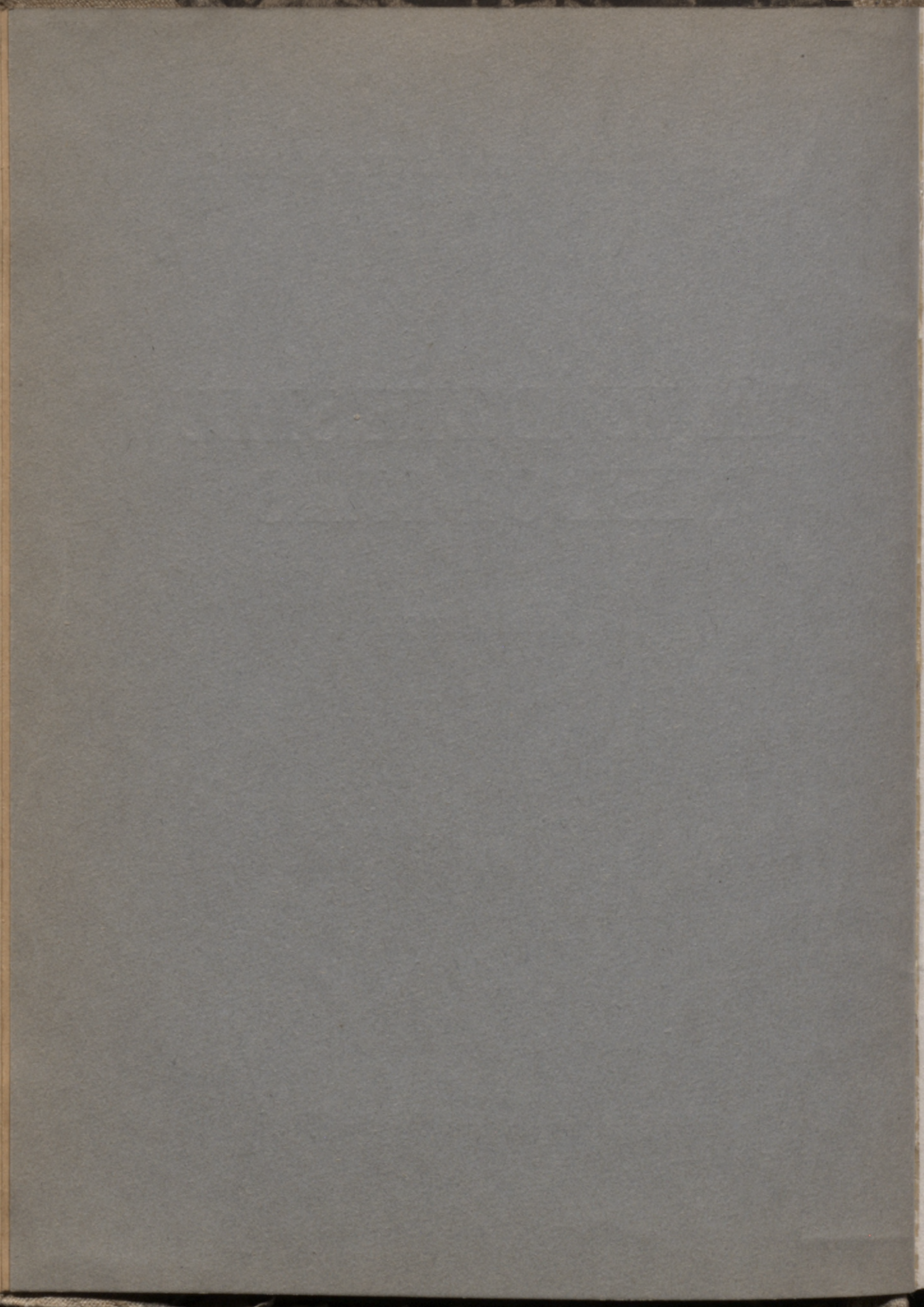
Lastava 211

LATVIEŠU FOLKLORAS KRĀTUVES MATERIĀLI
C 1

JĀŅU DZIESMU
MELODIJAS

JŪLIJS SPROĢIS

RĪGĀ, 1941
LATVIEŠU FOLKLORAS KRĀTUVES IZDEVUMS

UNIVERSITY OF MICHIGAN LIBRARY

10

Journal
of
the
Royal
Society

1840

MATERIALIEN DES LETTISCHEN FOLKLOREARCHIVS

C 1

Johannislieder- Melodien

Jūlijs Sproģis

RIGA, 1941

LATVIEŠU FOLKLORAS KRĀTUĻES MATERIĀLI
C 1

7
—
336

Jāņu dziesmu melodijas

Jūlijs Sproģis

RIGĀ, 1941
LATVIEŠU FOLKLORAS KRĀTUĻES IZDEVUMS

781.7

Valsts bibliotēka
Inv. 435.483

0309068799

Iespiests Latvijas vērtspapīru spiestuvē, Rīgā.

Saturs

Ievadam	Lpp. 3—6
-------------------	-------------

I DAĻA.

I nodaļa.

Latvju tautas muzikas uzrakstīšanas galtn galvenie idejiskie un praktiskie vārieni	7—24
--	------

Pirmās iespiestās latvju tautas dziesmu melodijas 7—9: Svešzemju autoru krājumos 7. Latvju autoru krājumos 7—9. J. Cimze un K. Baumanis 9—13. E. Vīgners 12. A. Jurjāns 13—18. Latviešu folkloras krātuve 18—24.

II nodaļa.

Mūsu Jāņu dziesmu melodiju saskarība ar ciltautu un pārējām mūsu tautas dziesmu melodijām	25—40
---	-------

Melodiju sastāvdaļu variēšana 25. Latgales garīga tautas dziesma 26. Erbsenschnuckerlied 26. Vespanka 27. Lieldienu himna 27. Te Deum 27. Lietuvju melodija no Juškeviča krājuma 28. Provansas melodija 29. Pāvias balss 29. Hermenlied 29. Diļeckā kantus 30. Katoļu himna 30. Ungāru melodija 30. Sv. Ambrosija sekvenses 31. Flagelantu dziedājums 31. „Bijinas“ melodija 31. Pindara odas sākums 32. Mesomēda himna 32. Fr. Meniusa „Syntagma de origine Livonorum“ iespiestā Latvju melodija 34. Hupels 35. J. Kaktings un J. Caunit 35. Berlīnes skola 35. Veirichs 36. Jāņu dziesmu melodijas J. Cimzes, K. Baumaņa, R. L. B. muzikas komisijas un Latviešu folkloras krātuves krājumos 36. Jāņu dziesmu melodiju variēšanas spējas 36—39. Dziedātāja atmiņas iedarbība 39. Melodiju saknes 39. Mentālitate 39—40.

III nodaļa.

Dziedāšanas veidi	41—48
-----------------------------	-------

Tautas dziesmu melodijas meklējot 41—42. Melodiju rakstības iespāids 43. Latvju dziedāšanas veidi vācu humānistu aprakstos 43—45. A. Jurjāns 46. Em. Melngailis 46. Liepājas apkārtnes dziedoņi 47. Koku dziedāšanas kultūra 47. Jāņu svētīšana 47. Senie dziedāšanas veidi un viņu renesanse 47—48.

IV nodaļa.

Melodiju augsme	49—91
---------------------------	-------

I Melodiju garumi 50—55. II Melodiju daļu un „līgo“ piedziedājumu attiecības 55—72. III Jāņu dziesmu melodijas ar dažādiem taktsmēriem 72—75. IV Jāņu dziesmu melodijas bez „līgo“ 75. V Nebeidzas ar „līgo“ 75. VI Melodiju loku apmēri 75—78. VII Uz leju vai uz augšu ejoši loki 78—80. VIII Dažāda rakstura uz leju vai uz

augšu ejoši loki 80—82. IX Atsevišķu melodiju daļu savstarpējas toņu apmēra attiecības 82—84. X Melodiju sākumi un beigas 84—86. XI Melodiju toņu rindas 86—88. XII Minors 88—90. XIII Mažors 90—91. XIV Mažors (modernais) 91.

V nodaļa.

Līgo	92—108
XV „Līgo“ dažādas attiecības, dažādi veidi un apmēri, kā arī viņu stāvoklis un loma melodijas izveidošanā 92. XVI Sinkopēts „līgo“ 92. XVII „Līgo“ kā modulētājs 92—96. XVIII „Līgo“ apmēru attiecības 96—99. XIX „Rotā“ 99. XX „Līgo“ beigās 99—101. XXI „Līgo“ vidū 101—104. XXII Noslēgumi 104—108.	
Piezīmes	109—112
Melodiju augsmes rādītājs	113—118
Satura atstāstījums vācu valodā	119—161

II DAĻA.

Melodiju varianti	1—214
Līgo izvilkumi	215—241
Pagastu un melodiju sākumu rādītājs	242—264
Piezīmes pie variantu grupām	265—281
Lietu rādītājs	282—283
Personu rādītājs	284—285
Saisinājumi	286
Iespieduma kļūdas variantu grupās	287

Ievadam

Jāņu dziesmu melodijas, dziedātas dienās, kad saule ir visaugstāk, dziedātas Zāļu vakarā un Jāņu vakarā, kad ziedi atplaukuši — ievijas lielajā gaviļu korī, kad daba varenā spēkā un spraigumā vežas jaunai, radošai dzīvībai, kad sācies briedums, kad visa radība gavilēt gavilē. Briedušas arī Jāņu dziesmu melodijas, jo var teikt, ka Jāņu dziesmu melodijās latvju tauta pieskaņas vai visa sava radītāja gara muzikālās izdomas bagātībai — Jāņu dziesmu melodijas latvju tautas muzikā ir kā kāds uzkrājējs un izstarotājs centrs, no kā izriet vai visi mūsu tautas muzikas ceļi gan senākā himniskā, gan modernākā dziesmas-kupleta formā. Mēs redzam te vispirms retas variēšanas spējas, redzam, ka šis dzīvais variēšanas gars allaž izvada vienu un to pašu muzikālo domu abos šajos nupat minētajos galvenajos ceļos. Mēs redzam, ka blakus vitālītātes pilnām melodijām ar oriģinālām tieksmēm ir arī it kā akadēmiski noslīpētas melodijas, redzam, ka ļoti reti eksemplāriem blakus ļoti parastās un daudz dziedātas dziesmas, redzam senu gadsimtu melodijām blakus jaunas un arī visjaunākā koņu dziesmu iespaidā veidojušās Jāņu dziesmu melodijas.

Aiz visa tā jūt mūsu tautas muzikas saskarību ar ārpusauli, ar dažādu laikmetu muzikas stilu vēsmām. Zināms, to labi vērojam arī Jāņu dziesmu melodijās. Sameklēt, uztaustīt tos ceļus, kā mūsu tautas dziesmu melodijas ievijas Eiropas tautu, tautas, baznīcas, deju muzikā, — Eiropas tautu muzikas vēsturē, ir viens no šīs grāmatas uzdevumiem. Ja šos ceļus atrodam, tad arī redzam, kā radošā gara vitālie spēki mūsu mājās veido muziku, muzikas formas, kā sakoncentrē saturību un kā to noved izskaņā: monumentāli vai dekoratīvi.

Tālākais uzdevums bij atrast kādu likumību Jāņu dziesmu melodiju uzbūvē un šo melodiju savstarpējās attiecībās, kā arī Jāņu dziesmu melodiju attiecībās ar pārējām mūsu tautas muzikas melodijām.

Rezultātā redzam, ka latvju tautas dziesmu un, šinī gadījumā, Jāņu dziesmu melodijām ir vienas no vissenākām pēdām Eiropas tautu tautas dziesmu melodiju saimē. Un mēs redzam, ka nevien kopēji toņu apmēri, kopējās toņu kārtas, nevien melodiju formālā uzbūve liecina par dažu mūsu tautas dziesmu melodiju senumu, bet bieži to liecina arī tiešāka

saskare ar dažām senām visā Eiropā populārām melodijām. Bez saskares ar mūsu tuvo kaimiņu — vācu, zviedru, lielkrievu, mazkrievu, baltkrievu u. c. — tautas melodijām dažādos laikos (bijīnu melodijām, rapsodu dziedājumiem u. c.) tāda saskare brīžiem vērojama arī ar franču un angļu dziesmu melodijām. Tā, piem., 13. un 35. var. grupām ir zināma radniecība ar kādu Anglijā ļoti populāru kanonu („Pavasara dziesma“). Līdzīgi tam mūsu Jāņu dziesmu melodijās vērojama variēšana, saskare ar jau viduslaikos ļoti populāro melodiju „Media vita in morte sumus“, ar pazīstamo Sv. Ambrosija un dažu citu „Lieldienu sekvencēm“, ar dažiem Klusās nedēļas antifoniem, ar dažām katoļu himnām, ar kādu „Flagelantu dziedājumu“ un dažu protestantu korāli. Jūt „ars antica“ un „ars nuova“ ceļus.

Kā Jāņu dziesmu vārdos tauta bieži iepin daudzu citu tautas dziesmu vai ziņģu vārdus (sevišķi sākot), tā arī melodiju bieži uzsāk ar kādu citas tautas dziesmu melodijas sākumu, vai kādas dejas motīvu, vai korāļu, vai sekvenču sākumu, vai kādu sastāvdaļu, jo tautas gars ir kā uztverošs, tā arī jaunradošs, savā savdabīgā skatē visu kārtojošs un veidojošs. Tā atbalsojas vairāku laikmetu melodijas, tā atbalsosies arī jaunāko laiku strāvojumi, jauno garīgo vēsmu nestā melodika.

Latvju tautas gara mantās stingrā likumībā iezīmēti viņas īpatnās kultūras ceļi. Tie savu izpausmi rod arī tautas muzikā. Latvju tautas muzikā verd ļoti dabiski plūstoša, diezgan liela muzikālās izdomas bagātība, allaž vienā pašā melodijā. Te bieži katrā jaunā melodijas augsmes pagriezienā dzirkst jauna asprātība, pilna muzikālas saturības. To var ļoti labi vērot, salīdzinot līdzīgas vai pārņemtās melodijas mūsu mājās un darot to pašu pie dažiem kaimiņiem.

Mēs to vērosim arī daudzās Jāņu dziesmu melodiju grupās, kurām pievienoti līdzinieki. Pārņemtām melodijām mūsu mājās dota arī it kā pavisam cita iekšēja skaņa. Ļoti intīma, noslēgta skaņa, piem., it sevišķi tām „līgo“ melodijām, kurās veidojušās no pavisam maziem intervalliem. Gavilējošas ir „līgo“ melodijas ar plašiem intervalliem un vispār lielāku toņu apmēru. Primitīvākās Jāņu dziesmu melodijas ir ļoti līdzīgas latviešu godu dziesmu melodijām, bet modernākās daudzām pārējām latviešu tautas dziesmu melodijām.

Jāņu dziesmu melodijās gandrīz visās skan kādas prieka, uzvaras gaviles, gan intīmākā, gan skaļākā izskaņā, it kā gan lielāku, gan šaurāku „telpisko sajūtu“ dodot. Varētu teikt, ka tās savā pirmajā daļā skan gandrīz vienmēr gavilējoši, bet otrajā — visā pazemībā pret sauli galvu noliekdamas.

Un cauri visam mēs jūtam, ka latvjiem ir tieksme veidot melodiku uz iekšēju svinīgumu, cēlumu un stipru koncentrētu izteiksmību. Varbūt varētu pat teikt: *uz monumentālītāti jau pašas tematikas graudā.*

Varbūt tādas melodijas ir vislatviskākās, jo arī tāda valoda ir vislatviskākā. Tā ir saturīga un bagāta tādēļ, ka viņā bieži dažos vārdos un dažos teikumos var izteikt vairāk nekā dažā citā valodā daudzos teikumos.

Lūk, šis grāmatas galvenie uzdevumi ir visu to parādīt zināmā pārskatāmībā.

Šinī krājumā uzņemtās Jāņu dziesmu melodijas ir dažādos laikmetos un tāpat arī dažādu ļaužu uzrakstītas. Bez šaubām, tās ir arī dažāda vecuma un dažādas mentālītātes ļaužu dziedātas. Tāpat arī tās dziedājuši ļaudis ar dažādu dziedāšanas veidu tendenci (koņu dziedoņi vai dabas dziedoņi) u. t. t.

Pētniekiem, kas grib salīdzināt Jāņu dziesmu melodijas, izejot no līdzīgiem vai tuvu variējošiem „līgo“, piedziedājumiem ir pielikta vesela nodaļa ar atsevišķiem „līgo“ izvilkumiem melodijas vidū un melodijas beigās.

Pats „līgo“ ir kāds vītālāks melodijas elements, kas it kā ikkatru melodijas sākumu pakļauj sev, vai tā sakot viņu aizrauj savā paspārnē. Turpretim parastā tautas dziesmu melodijā šis pats, teiksim, sākuma motīva elements ar citām melodijas daļām ir it kā vienādākā spēku līdzsvarā.

Bieži „līgo“ motīvs it kā ielaužas kādā pavisam cita rakstura melodijā un ir it kā zaļoksnējāks, primitīvāks. Tādēļ vērtīgi ir vērot to, kā veidojas pats „līgo“ piedziedājums un kādas tam attiecības ar pārējām Jāņu dziesmu melodiju daļām.

Lai ātrāk un vieglāk gūtu pārskatāmību par Jāņu dziesmu melodijām, kādas mums līdz šim iesūtītas no dažādiem pagastiem un no dažādiem līdzstrādniekiem, te pielikts pagastu un tur uzrakstīto melodiju sākumu rādītājs. Melodiju augsmes veidojumu rāda vairākas tabulas grāmatas IV un V nodaļās.

Beidzot vēl jāpiezīmē, ka visās šeit uzņemtajās melodijās atstāta tāda melodijas redakcija (arī takts iedalījumos u. c.), kāda tā ir mūsu līdzstrādnieku šo melodiju pirmuzrakstos, nevadoties no tā, vai dažbrīd tai piekritam vai ne. Jāņu dziesmu melodijas labākas salīdzinošas pārskatāmības labad sadalītas 79 var. grupās, kaut gan savā dziļākā būtībā tās vai it visas variē viena ar otru. Tādēļ, piem., vērotājs atradīs vairākas atsevišķas melodijas, kas gandrīz vienādi iedalītas vairākās variantu grupās reizē. Zināms, katrā grupā ir melodijas ar dažādiem apmēriem u. t. t. Allaž zināmā mērā dažāda tipa melodijas, kuŗas tomēr it kā izaug no vienas un tās pašas saknes, un tādēļ kopā saliktas.

Blakus Jāņu dziesmu melodijām krājumā uzņemtas arī nedaudzās „rotā“ melodijas, kuŗas mēdz dziedāt līdzīgi Jāņu dziesmām. Kā zināms, rotāts top agrā pavasari vēl ilgi pirms Jāņiem, kad tikko sniegs nogājis.

Līdzīgi tam, ka, vairākās Latvijas nomaļās vietās, dzied Jāņu dziesmas ar vilcēju un locītājām, dzied arī „rotā“ melodijas.

Tikai vidējo „rotā“ izvelk vairāk un gaŗāk nekā vidējo „līgo“, pie tam, vidējo „rotā“ dziedot, izdara lielu bals pieaugumu un atslābumu, allaž svārstot arī intonāciju vietām drusku uz augšu, vietām uz leju.

Klausītājam jūtams it kā dabas mežonīgāks tapšanas spēks pilns pavasarīga tvana un dūmakas, kamēr Jāņu dziesmu melodijas šķiet veidojušās dzidrākā saules priekā, maigākos pavasara vējos, ziedu smaržas reibumā.

J. S.

I DAĻA.

1. nodaļa.

Latvju tautas muzikas uzrakstīšanas gaitu galvenie idejiskie un praktiskie vārdi

Pieejā mūsu tautas dziesmu melodiju krāšanas darbam pārdzīvojuši jau vairākus veidus, un laiks, kad pirmo reizi iespiestas latvju tautas dziesmu melodijas, nav daudz vēlāks par vairāko pārējo Eiropas tautu iespiestajām tautas dziesmu melodijām. Šeit domāti mums līdz šim jau zināmie tādi gadījumi ar latvju t. dz. melodijām. Meklējot pēdas, kad pirmo reizi iespiesta kāda latvju tautas dziesmu melodija, nevaram vēl īsto laiku un vietu noteikti noteikt. Svešzemju zinātnieki, ceļotāji viens otrs būs kur atzīmējis pa latvju melodijai¹. Tomēr visi šie gadījumi mums vēl nav zināmi. Viens no šādiem gadījumiem, kas nejauši jau sen nācis prof. Endzelīna rokās, ir kāda bijušā Tērbatas Universitātes vēstures prof. Friderika Meniusa darbā „Syntagma de origine Livonorum“ iespiestā viena latv. tautas dziesmu melodija ar piezīmi par latviešu dziedāšanas veidu minētā profesora uztverē. Darbs publicēts 1632. gadā.

Prof. Endzelīns ar šo atradumu tūlīt bij iepazīstinājis Jurjānu Andreju, un Jurjānu Andrejs ar savām piezīmēm to publicē mēnešrakstā „Druva“ 1913. g. Nr. 1 (121. l. p.). Dažus šai melodijai līdzīgus variantus Jurjānu Andrejs ir publicējis savā darbā „Latvju tautas muzikas materiāli“. Tā, piem., jau 1894. g. iznākušajā pirmajā burtnīcā. No mums zināmiem sveštautiešiem latv. t. dz. melodijas uzrakstījuši vēl Hupels savā darbā „Topographische Nachrichten von Lief- und Ehistland“ un Herders (daži latv. t. dz. melodiju uzzīmējumi atrasti atstātajos rokrakstos). Hupela un Herdera uzrakstītās latv. t. dz. melodijas iespiedis arī 1931. g. Müller's-Blattau's².

No latvjiem, mūsu tautas dziesmu melodiju pirmajiem uzrakstītājiem un publicētājiem, minami J. Kaktiņš un Caunītis. Viņi savā mazajā melodiju grāmatīnā „J. Kaktiņš un Caunītis 100 dziesmas“, Rīgā 31. Decembrī 1857. g. (pirmais iespiedums), kā pirmie kādā iespiestā nošu krājumā ar latviskiem tekstiem ir ievietojuši veselas piecas latvju tautas dziesmu melodijas. Tās ir divas kāzu dziesmu melodijas, viena Jāņu dziesmu melodija un divas parastas tautas dziesmu melodijas. Šīs melodijas iespiestas neharmonizētas, vienbalsīgas³. Vienbalsīgi mūsu tautas dziesmu melodijas iespiestas arī mācītāja K. Ulmaņa un R. Bērziņa krājumos. Tāpat arī Jurjānu Andreja „Latvju tautas muzikas materiālos“⁴, pie kuriem vēl atgriezīsimies. Citos 19. g. s. beigās iespiestajos dziesmu melodiju krājumos mūsu tautas dziesmu melodijas iespiestas vairākbalsīgā harmonizējumā. Veiricha „Dziesmu vaiņakā“ (iznākusi 1859. g. I daļa un 1866. g. II daļa), kas savā laikā ļoti iz-

platīts bija Kurzemē, nav nevienas latvju tautas dziesmu melodijas. Tomēr „Dziesmu vaiņaka“ pirmās daļas priekšvārdā Veirichs (Dignājas mācītājs) starp citu saka sekojošo (kas savā laikā devis ierosmi un norādījumus Jurjānu Andrejam, kā J. A. pats atzīst): „Gan nu jaunu lietu esmu uzņēmis un jaunu prieku sācis rādīt, jo jūsu augsti cienīta Ulmaņa dziesmu grāmatīņu, visuvairāk Kurzemē, maz pazīst. Arī zinu, ka Latviešiem vietām jaukas tautas ziņģes ir, bet ne visur tās dzird un pazīst, nedz meldijas ir zināmas. Cik mūsu pusē dzird, tad melodija tik vien vienāda, ko sauc „līgot“ — citur arīdzan „rotēt“, — bet to vienu vien apņikst klausīties. Kaut jele kāds dziesmu mīlotājs ņemtos, tās jaukas Latviešu tautas ziņģes ar visām meldijām izdot, lai ir mēs ap tām varētum papriecāties.“

Bet tanī brīdī, kad nu nāk tāds vīrs (J. Cimze), kas „tās jaukas Latviešu tautas ziņģes ar visām meldijām sāk izdot“, sevišķi Latvijas vidienā jau daudz ir iedziedātas vācu ziņģes. Un galvenokārt pateicoties tiem pašiem jau minētiem un vēl dažiem citiem iespīestiem („Dziesmu kronis“, „Dažādu dziesmu krājums“, „Garīgas un laicīgas dziesmas“) un neiespīestiem dziesmu melodiju krājumiem ar latviskiem tekstiem, vācu populāro dziesmu melodijas bij guvušas zināmu populāritāti, sevišķi pie mūsu dīgstošās pilsonības un inteliģences. Kā zināms, lokālīzētājs bij tā laika visraksturīgākais mūsu inteliģenta tips. Laika ieskaņa: ceļš uz kultūru caur zināmā mērā vācīsku civilizāciju — nesa visam, lielākā vai mazākā mērā, vācīsku interpretāciju. Un ko redzam. Pat daudziem vācīskās civilizācijas skāvos augošiem vīriem tomēr apziņā mierīgs paliek tīri latviskais pašlepnums. Vai par to nerunā arī priekšvārds Jāņa Cimzes „Dziesmu Rotas“ I un II daļai. Lūk ko J. Cimze te saka: „Par dziedāšanas biedrību vajadzībām Turaidā sarunājosies, Vidzemes skolmeistaru sapulce 1869. gadā pārlīecīnājās, ka bez īpašas dziesmu grāmatas nevarot iztīkt. Aīzkraukles draudzes skolmeistara, Bankina kunga, padomu pieņēmdami, visi savīenojās, priekš mūsu dziedātājiem derīgas vācīšu laicīgas dziesmas salasīt un man pie-sūtīt, lai varētu dīrīķēt. Pīrmais gads aīzgāja ar salasīšanu un norakstīšanu. Šo darbu uzņēmīes, nākamā sapulcē 1870. gadā kādas 50 dziesmas varēju priekšā līkt. Bet te nu atzīnām, ka darbs tīkai pusē darīts. *Jo, kā bij palīkt ar Latviešu tautas dzīesmām?* Vai tās bij pavīsam jāatmet, kā tauta patī darījusi? Vai jāuzņem tādas pat plīkas un kailas vīenā balsā dziedamas, kā vecā laikā dziedāja? Vai gaidīt, kamēr kādam vēl nezīnāmam komponīstam patīksīes vīņas uz 4 balsīm salīkt? Bīja redzams, ka pēc maz gadiem nebūs no Latv. vecīem mēldīņiem ne smakas. Te nevarēja kavēties. Vecu vecīe izklīduši mēldīņi bīja jālasa kopā un uz 4 balsīm papriekš vīriem un jauneklīem jālūko izlīetāt. Tā nu cēlās dzīesmu rotas pīrmā un otra daļa.“

Tīk lielā vairumā, kā Jāņa Cimzes „Dzīesmu Rotā“, vēl nekur nebīj īespiestas latvju tautas dzīesmu melodijas. Tīkai, zināms, tās bīja neīz-sījātas un uzrakstot arī labotas. Tā, piem., arī vairākas senās toņu kārtās

esošas melodijas mēģinātas pielāgot modernam dūram vai mollam. Bez vāciskas nianšes neiztika. Un bija arī tā, kā jau augstāk minēts. Tas ir, kad nāca Jānis Cimze, Latvija no vācu mācītājiem bij jau pieplūdināta ar vācu dziesmu melodijām. Tāpat arī no uz pilsētām aizgājušiem latvju amatniekiem. Sevišķi populārais Stenders savas dzejas iedziedāja tautā ar vācu melodijām. Bij arī citu tautu, kā, piem., lielkrievu un mazkrievu melodijas te ieklīdušas. Tauta vienu otru no tām savā skatienā, savā lolojumā bij sevī pārveidojusi, uzņēmusi. Vai varbūt steigā Jānis Cimze „Dziesmu Rotā“ būtu arī tādas uzņēmis? Vai tā bij laika gaumes ietekme un rēķināšanās ar to?

Daži Jāņa Cimzes laika biedri (Kalniņš u. c.)⁵ jau tūlīt pēc „Dziesmu Rotas“ pirmā sējuma (I un II d.) iznākšanas pārmeta viņam, ka tas par daudz uzņēmis vācu melodijas. Bet pēc „Dziesmu Rotas“ III daļas iznākšanas Jānim Cimzem uzbruka Baumaņu Kārlis un atkal tam pārmeta vācietību un vācu melodiju uzņemšanu. Lūk, ko Baumaņu Kārlis starp citu raksta 1874. gada „Baltijas Vēstnesī“ Nr. 44: „Lai atgādinājamies cik metamorfozas Latviešu tautas dziesmai savā dzīves laikā nebij caurjāiet, no viņiem sirmiem senču brīves laikiem? Lai ievērojam visus tos faktus, kas tautas dziesmas, vai šā, vai tā modulierējuši! Ar cik tautām (krieviem, vāciem, poļiem, zviedriem, leišiem, prūšiem, dāņiem, igauņiem) nebija Latvijiem satikšanās, kas no ik katras tautas cik necik arī savās meldijās neviļot ieņēma. Tādēļ ir katra latviešu tautas dziesmu melodiju salasītāja svēts uzdevums — kritiski strādāt, t. i. pēc iespējas izmeklēt un salīdzināt, kuŗas jau varētu īpaši latvju melodijas būt un kuŗas no ārienes, svešienes (un kad tas arī pašā Latvju zemē noticis) ieņemtas un valkātas ar pateicību līdz šai baltai dienai. Bet otrkārt latvji paši, dziesmas savā starpā mainīdami, meldijas pārvērš. Kā valoda locīta, tā ir meldijas locītas (raibinātas vai plucinātas) gluži tāpat kā tas ar korāļu meldijām priekš tās Latvijā vispārīgi pieņemtas Punšeļa nošu grāmatas notika. Grūti gan esot pret dzeloni spārdīt, bet es gan domāju, cienīgs Cimzes kungs, vieglāki nav Jūsu „Dziesmu Rotu“ trešās daļas meldijas uz pēdām panākt. Lai gan viņas, pa lielākai daļai, ļoti *bezraksturīgas*, tad tomēr nemaldīgs nebūdam un jau iepriekš pārliecināts, ka mani mūžam par to vienīgo nemaldīgo neiecels, es mēģināšu, kādas no viņām cik necik savā starpā šķirt.“

Un te nu tūliņ Baumaņu Kārlis izdara savā laikā interesantu Jāņa Cimzes „Dziesmu Rotas“ II d. un III d. „Lauku puķēs“ iespiesto melodiju klasifikāciju. Vispirms Baumaņu Kārlis klasificē „Dziesmu Rotas“ II d. („Lauku puķes“) „uzņemtās melodijas šādā kārtā“:

Vāciskas melodijas (kā zināms, gluži *izgrozītas*), kā, piem.:

- Nr. 11 un Nr. 57 An ein Fluß, der rauschend floß.
 „ 15 un Nr. 91 Ich nehm mein Gläschen in die Hand.
 „ 17 Hab' immer Treu und Redlichkeit.

Nr. 21, 23 un 36	O, wie ist es kalt geworden.
„ 81	Fuchs, du hast die Gans gestohlen.
„ 63	Adam hatte sieben Söhne.
„ 82	Die Kinder an der Krippe.
„ 85	Jeder Mensch hat sein Vergnügen.
„ 10	Sind wir nicht zur Herrlichkeit geboren.
„ 67	Ruck mir zu.
„ 14, 22 un 75	Morgen muß ich fort von hier.
„ 94	Komme doch, Schöne, tanz mit mir.
„ 119	Goldne Abendsonne.

Krieviskas (kā zināms, gluži nemākslīgi grozītas), kā, piemēram: Nr. 6, 7, 28, 29, 32—77, 43—79 un 92, 51, 53, 62—72 un 117, 78, 88, 103—105 un 109 u. t. pr., te jāpiezīmē, ka melodija Nr. 109 ir ar vārdiem „Rīga dimd“.

Par *latviskām* Baumaņu Kārlis atzīst: Nr. 40, 59, 60, 68 (no D. C.) un 87 (no J. C.), 69, 84, 95, 97, 24, 44 (—3), 42, 108, 122 un piezīmē: „kuņas plikumi ar raibumiem segti u. t. pr.“ Melodija Nr. 87 ir pazīstamā: „Ozolīti, zemzarīti“.

Par *maisītām* Baumaņu Kārlis atzīst: „Nr. 2 (Bairischbier und Leberwurst), 8 un 48 (Leeret die Gläser), 54 (Grēks ir tevīm, cilvēks, kavēt), 55 (Herr Meister und Frau Meisterin), 101 (Müde bin ich, gehe zur Ruh), 120 („Viva la compagnia“ ar „Tā ir īsta meitiņa“), 45, 46, 47, 58, 61—89, 83, 90 u. t. pr.“

„*Neuzietu tautu melodijas*“ pēc B. K. domām ir: „Nr. 4 un 71, 12, 18, 31, 80, 112, 113, 115, 118, 123, 125 u. t. pr.“

Tālāk Baumaņu Kārlis min vēl citāda veida tautas dziesmu melodiju variējumus Jāņa Cimzes „Dziesmu Rotas“ II un III daļā. Un proti, viņš min arī „melodijas, kas iz „Dziesmu Rotas“ otrās daļas norakstītas un šā vai tā grozītas, kā piem. trešās daļas:

Nr. 5 pēc otrās daļas Nr. 37.			
Nr. 15 un 91	„	„	76.
Nr. 27	„	„	60.
„ 29	„	„	43.
Nr. 43, 79, 72	„	„	71 un 80.
Nr. 81	„	„	19 un 20.
„ 88	„	„	42.
„ 93	„	„	24.
Nr. 103, 105, 109	„	„	9.
Nr. 104 (no J. C.)	„	„	86c (no D. C.)“

Beidzot Baumaņu Kārlis min „meldijas, kas iz pašas trešās daļas no jauna uzņemtas vai nu citā toņu kārtā, vai kaut kā citādi modulētas, kā, piemēram: Nr. 3 un 44; 11 un 57; 14, 22 un 75; 15 un 91; 21 un 23; 32 un 77; 43, 79 un 92; 6 un 89; 62, 72 un 117 (? — 108); 68 un 87; 73 un 96; 103, 105 un 109 u. t. pr.“

Tīri skaidras latviskas melodijas pēc Baumaņu Kārļa domām „Dziesmu Rotas“ III daļā ir tikai Nr. 65 („Kas tie tādi, kas dziedāja“ parastā melodijā) un Nr. 70 („Maziņš biju, neredzēju“ parastā melodijā).

Šī raksta uzdevumā neietilpst vajadzība kritiski apskatīt un apsvērt Baumaņu Kārļa domas un slēdzienus par Jāņa Cimzes „Dziesmu Rotu“, jo šoreiz man ir vairāk tikai informatīva rakstura uzdevums. Tomēr, kad tālāk pieskarsimies paša Baumaņu Kārļa nodarbībai ar latvju tautas dziesmu melodijām, tad nāksies daudz maz raksturot viņa darbu šinī novadā. Un, domājams, šis raksturojums arī zināmā mērā norādīs, ar kādu nopietnību un lietišķību Baumaņu Kārlis ir runājis par Jāni Cimzi.

Tagad vēl gribu citēt dažus Jāņa Cimzes aizstāvju vārdus pret Baumaņu Kārļa uzbrukumu, jo no tiem būs jūtams tas gars un tie jēdzieni, kādi tobrīd vadījuši latvju tautas dziesmu melodiju uzrakstītājus. Kā Jāņa Cimzes aizstāvis nāk klajā mācītājs K. Ulmanis, vācu laikrakstā „Zeitung für Stadt und Land“ 1874. g. Nr. 265, iztīrējot muzikas folklorista uzdevumus no tā laika viedokļa. Aizstāv J. Cimzi arī 17 latvju skolotāji, kas kopīgi parakstījušies zem raksta „Par latviešu tautas dziesmām“. Šis raksts iespiests „Baltijas Vēstnesī“ 1875. g. Nr. 2, un tur, starp citu, sacīts sekojošais raksturīgais tā laika mūsu muzikas folkloristu izpratnei: „Laicīgas tautas dziesmas gandrīz visas, vismazāk uz divi balsīm grib būt dziedamas, citādi viņas neskan kupli, bet kaili. Tā Vāczemnieki spriež par savām dziesmām, tā mēs Vidzemnieki ar liecinājam par savām, un esam gatavi par šo lielu grēku to nopelnītu strāpi ciest.“

„Piesūtītas dziesmas! Tie sūtītāji bij mācītāji, Vidzemes skolmeistari, semināristi un citi dziesmu mīļotāji. Kur tad viņi ņēma? No ļaužu mutes gluži siltas, kā maizi no cepļa. Piesūtīja dažu meldiņu 2- līdz 20-kārtīgi. Ja Cimze vienu uzņēma, tad jau bez kritikas nevarēja būt. Bet Baumaņu Kārlis tādu kritiku sauc par grozišanu un sarežģīšanu.“

„Vēl nebij „Dziesmu Rotas“ III daļa drukāta, tad jau dzirdēja dziedam „Ozolīti, zemzarīti“ un citas, no latviešiem, čigāniem un citiem. Zinām vietas, kur Vācieši koncertēs dzied iz „Dziesmu Rotas“.

„Kas tad nu nezināja, ka Stendera dziesmas nav tautas miesīgi bērni? Kas neprata, ka viņām tik labi kā citām bij Vāciešu meldiņi? Mūsu Tēvi bija pateicīgāki, nekā šā laika jaunekļi. Viss viņiem arī nebij pa prātam, bet ko viņi pieņēmuši, „Dziesmu Rotā“ gribam kopt, lai neizgaist, un tā tēvu piemiņu un veco Stenderi godā paturēt.“

„Ja nu „Dziesmu Rotas“ III daļa raiba, tad tas būs pareizi, jo raiba bija Vidzemnieka dzīve. Nekur tā neiet kā pasaulē, bet nekur tā ar nav gājis, kā Vidzemē. Cik tautu še nav' cīkstējušās! Vienādāka bij Kurzemnieka dzīve, vienādāki arī viņu melņi. Ja gribi dzirdēt, kā teicēja dzied, un kā koris atbild, tad ej uz Kurzemes malēniešiem. Mūsu dziesmu raibumos parādās mūsu dzīves raibumi.“

Šajos nedaudos vārdos paveņas ļoti vispusīgi tā laika uzskats par tautas dziesmām, par to krāšanu un izvēli un par to stāvokli Latvijas vidienā un nomalēs. Tāda bij tā laika tendence: 1) rakstija tikai, lai „uz balsīm liktu“, 2) visām melņijām bij jābūt izlāgotām pēc kupleta formas dziesmu parauga, 3) senākos melodijas veidošanas un kopdziedāšanas veidus pat nonicināja, jo nekrāja gandrīz nemaz. Te vēl jāpiezīmē, ka J. Cimze nekur nav atzīmējis, no kuŗa apvidus katra melņija nāk, kas to dziedājis un kas to uzrakstījis. Vienīgi izņēmuma gadījumā pie „Dziesmu Rotas“ II Nr. 31 ir šāda piezīme: „Šo melņiņu dzirdēju dziedot 1827. g. Raunēniešos no 70 gadu veca zaldāta.“ Vai arī „Dziesmu Rotas“ III d. pie Nr. 84 virsraksts „Malēniešu dziesma“ un Jāņu dziesmām „Dz. R.“ II daļā pieminēti novadi.

Jānis Cimze savu muzikas folklorista jēgu bij smēlies Vācijā, un tā nāca no Erka⁶, Böhme's⁷ un Reismann'a⁸ aprindām. Te valdija uzskats par taktismēru virsvaldību, par tautā dziedamo melodiju ideālizēšanu un it kā kareivisku bravūrēšanu, un visa tautas muzikas tonālitate bazējās uz dūra un molla⁹. Sevišķi to jūt Erka darbībā. Bet, brīnišķīgā kārtā, šajos pašos valgos savā muzikālā darbībā un pieejā t. dz. melņijām bij arī Baumaņu Kārlis. Te vēl gribas piezīmēt, ka jau minētie 17 Jāņa Cimzes aizstāvji pārmet arī to, ka „Pat rodas „Austrā“ starp 64 muzikas numuriem 3 divkārtņieki un 1 trīskārtņieks“ un vāciskuma lokālizēšanu. Un viņi, nebūt ne, nemaldās, jo šodien ieskatoties Baumaņu Kārļa pieejā mūsu tautas dziesmai, mēs redzam sekojošo: 1) Baumaņu Kārlis latvju tautas dziesmu vārdiem allaž pieliek krievu melodijas, 2) Baumaņu Kārlis tāpat formā un tonālitate vāciskā garā koriģē latviešu tautas dziesmu melodijas kā Jānis Cimze, 3) Baumaņu Kārlis brīžiem pat krievu zaldātu dziesmu un sentimentālo romanču melodijas sauc par krievu tautas dziesmu melņijām. To visu gaiši un ātri var saskatīt Baumaņu Kārļa dziesmu burtnicās „Austrā“ un „Līgo“ 1. d. Te ir arī skaitliski ievērojami mazāk latviešu tautas dziesmu melņiju nekā Jāņa Cimzes „Dziesmu Rotas“ II un III daļā.

Vidū starp Jāni Cimzi un Baumaņu Kārli ir Vigneru Ernsts, kas cenšas jau vairāk uzrakstīt tautas dziesmu melodijas tieši tā, kā tauta tās dzied. (Arī Jurjānu Andrejs cildina E. Vigneru savos „Latvju tautas muzikas materiālos“ III burtn. par to.) Un šinī novirzienā E. Vignera muzikas folklorista darbs vairāk jūtams viņa iespiestās Jāņu dziesmās (R. L. B. Muz. kom. izdevumā). (E. Vigners uzrakstījis un sakārtojis arī vairākas dzīņu dziesmas, kas uzņemtas J. A. „Materiālos“.) Citur jūt, ka arī E. Vig-

ners grēko pret senām toņu kārtām, gribēdams tās pārdarināt par dūru un mollu.

Ar šiem vīriem noslēdzās vesels laikmets mūsu muzikas folkloras kustībā. Tikai, pārejot pie jaunā laikmeta, gribas vēl izteikt izbrīnu: kādēļ gan Baumaņu Kārlis, tik ilgus gadus dzīvodams Pēterpilī, kur jau Balakirevs, Serovs¹⁰ un daudzi citi bija dzīvi un diezgan izsmeloši interesējušies par muzikas folkloras jautājumiem, ienesot te daudzas svaigas idejas, nebija tur nekādas ierosmes smēlies. Ir zināms, ka krievu tautas muzikā ir daudz ietekmju no Āzijas un no viņu (pareizticīgo) baznīcas muzikas, kuŗas ceļi nāk no senās Grieķijas. Tā tad pavisam citas vēsmas. Kādēļ Baumaņu Kārlim viss tas bija pagājis garām, viņu nemaz neieinteresējot? Un sevišķi vēl pēc tam, kad tas tā bija uzbrucis J. Cimzem. Tas paliek vēl neizdibināts.

Neteiksim, ka mums noteikti vajadzēja sekot krievu muzikas folkloristu metodēm, bet atzīmēsim, ka no krievu muzikas folkloristiem tomēr ierosmi smēlies bija jaunā laikmeta ievadītājs mūsu muzikas folkloras kustībā Jurjānu Andrejs. J. A. idejas un darbība šinī laukā visgaišāk vērojama R. L. B. muzikas komisijas izdotajos viņa „Latvju tautas muzikas materiālos“.

Šinī darbā Jurjānu Andrejs paveŗ pavisam jaunu lapas pusi latvju tautas muzikas krāšanā un pētišanā. Un te vispirms jāsaka, ka Jurjānu Andrejs šinī darbā, līdzīgi sava laika krievu muzikas folkloristiem, uzsver, ka tautas muzikas pētniekiem un kārtotājiem galvenokārt jāpievēršas pie četriem izejas punktiem. Vispirms: tiem jācenšas pierādīt, ka, salīdzinot indiešu un eiropiešu tautu meldijas un atrodot tur daudz kopēja, var iegūt it kā vēl vienu materiālu un pierādījumu krājumu (vai citiem vārdiem sakot), vēl vienu attaisnojumu tam, ka esam cēlušies no kopējas āriešu cilts. Otrkārt: meklēšana katras tautas muzikas rakstura īpašību skaidrā noteikšanā. (Šis ir viens no visgrūtākajiem un diezgan maz uz priekšu vēl pavirzītiem jautājumiem.) Treškārt: meklējumi un mēģinājumi pierādīt katras melodijas vecumu. Šinī jautājumā J. A. izsaka domas, ka melodiju senums nosakāms pēc viņu toņu apmēra lieluma, un mēģina pēc tā sakārtot mūsu t. dz. melodijas.

Visvairāk J. A. turas gan tikai pie diviem izejas punktiem, tos bieži jaucot kopā, un proti: 1) pie kopēju toņu kārtu atrašanas āriešu tautās un 2) pie mēģinājuma noteikt toņu kārtu senumu. Runājot par toņu kārtu senumu un mēģinādams viscaur mūsu tautas meldijās atrast līdzību ar sengrieķu toņu kārtām, Jurjānu Andrejs tomēr aizmirst aizrādīt, ka arī sengrieķu toņu kārtām ir dažāds vecums. Bez tam tīri nacionālās sengrieķu toņu kārtas ir bijušas galvenokārt doriešu (e, f, g, a) un eoliešu (a, h, c, d, e, f, g, a). Turpretim lidiešu (c, d, f, g, a) un friģiešu (d, e, g, a, h) un citas toņu kārtas, kā zināms, Grieķijā ienesuši no Mazāzijas ieceļojošie flautas virtuozī, un pret tām ilgu laiku cīnījušies sengrieķu muziķi.

„Latvju tautas muzikas materiālu“ pirmajā grāmatā J. A. apskata Jāņu dziesmas un uzsver, pat apgalvo, ka tās gan laikam ir visvairāk īpatnēji latviskās melodijas. Runājot par Jāņu dziesmām, J. A. vispirms nododas tīri valodnieciskam iztirzājumam par Ligo dziesmu piedziedājumu „ligo“ un citē Visendorfu, Krūzi, Kronu, Kīnicu, Narbutu, Snegirevu, Famincinu u. c. Pārejot uz ligo dziesmu meldiju iztirzājumu, J. A. citē savā laikā pazīstamo sengrieķu muzikas pētnieku vācieti Vestfālu, francūzi Bourgault-Ducoudray un krievus Famincinu un Sokaļski. Viscaur var vērot, ka sevišķi Sokaļska idejas Jurjānu Andreju ir valdinājušas¹¹. Ar šiem citātiem J. A. vispirms grib pierādīt to, ka „senākās tautas melodijas esot tās, kuŗas saistītas ar pagānu tautu dabas pielūgšanas ierašām“. Latvjiem tādas esot ligo dziesmas. J. A. ligo dziesmas saskata sengrieķu doriešu, frigiešu un lidiešu toņu rindas (toņu kārtas) un, ņemot tās vērā, sagrupē visas viņa „Latvju muzikas materiālos“ uzņemtās „ligo dziesmas“. Pēc šāda sagrupējuma J. A. secina, ka: „Apbrīnojama vienādība, kas redzama sengrieķu dievu: Apollona un Bakcha un latvju ligo dievības īpašībās, tāpat kā vienādās toņu kārtas, kas šo dievību kultos tapa lietotas, vai tas viss atkal gaiši neliecina par labu latvju ligo dievības būtībai?“

Tālāk J. A. saka: „Es tomēr tālu esmu no domām, it kā it visus ligo dziesmas variantus vajadzētu harmonizēt, jo tā neviens neliegs, ka labai daļai ir tiešām tikai etnografiska nozīme. Bet arī tajās dziesmās, kuŗas derētu uz balsīm likt, būtu nepareizi un tautas garam preti, ja pret katru dziesmas noti liktu pilnus akordus; kā jau aizrādīts, pietiktu, ja tik vietām to darītu, bet vietām atkal balsis vestu unisonā vai divbalsīgi u. t. t., beidzot pa laikam unisonā vai oktāvā.“ Te jāatzīmē, ka, harmonizējot „Jāņu dziesmas“, jau J. Cimze ir turējies pie līdzīgiem principiem. Bet tikai arī tur.

Šajā pirmajā R. L. B. M. K. izdotajā un J. A. rediģētajā „Latvju tautas muzikas materiālu“ burtnīcā, kādā vietā, J. A. mēģina raksturot ligo dziesmas, dažādās no minētajām toņu kārtām, pēc viņa iekšējā rakstura.

Otrā burtnīcā uzņemtas rudens, ziemas un pavasara dziesmas.

Iesākot šo ziemas laikmetu dziesmu nodaļu J. A. metas tālu vedošos valodnieciskos izskaidrojumos par šo dziesmu piegavilējumiem. Viņš te saka, ka mūsu senčiem bijušas arī sevišķas dziesmas, kuŗas tie uzsāka laikmetā, kad saule atlecas vasaras pusē, tā tad ap Ziemassvētkiem, un beidza ap metepiem. Šās „dziesmas sauca par kaļedām vai kaļodām: kā jau teicu, pēc katra paņēmiņa piegavilēja visvairāk kaļedo, totari, ton-daro, olilo, duido un kučo vai koču. Tautā koļedošana uzglabājusies tikai vecu ļaužu atmiņā un pie tam tikai Latvijas malienā, kamēr vidienā to pavisam nepazīst, jo vidienā latvji nedzīvo sādžās, bet atsevišķās mājās.

Bet „kaļedošana“ bij nešķīrāmi saistīta ar bukos, čigānos vai ķekatās iešanu pulkos.

Ko nozīmē jau agrāk minētie piegavilējumi, to paši dziedātāji nevarēja izskaidrot.“ Tālāk tad nu Jurjānu Andrejs veļas vēsturē un dažādu valodnieku citātos un vispēdīgi saka, ka nav ko šaubīties, ka latvju Ziemassvētku dziesmām, kuļas dziedāja „bukos“ vai „čigānos“ ejot, būs bijusi tāda pati nozīme, kā slavu koļadām, jo „tāpat kā ar „ligotnēm“ godināja vasaras sauli laikmetā, kad tā atlecās ziemas pusē, tāpat arī ar Ziemassvētku dziesmām jeb koļedām godināja sauli, kā auglības un gribas devēju, kad tā atlecās vasaras pusē“. J. A. krājumā redz, ka vairākām no šīm melodijām ir līdzības ar Jāņu dziesmu melodijām. Tikai piegavilējums cits. „Līgo“ vietā te „koļedo“ un tml.

Pēc ziemas laikmeta dziesmu apskatīšanas Jurjānu Andrejs pāriet uz *pavasara laikmeta* dziesmu apskatīšanu un saka, ka starp citām dziesmām, ko pavasarī dziedāja, pavasara laikmetam bij sevišķas dziesmas, kuļas sauca rotāšanas dziesmas, tādēļ, ka tais katras vērtņites beigās piegavilēja „rotā“ (retāk „vijo“).

Te J. A. saka arī: „Kā kaļedošanu, tāpat arī „rotāšanu“ Latvijas vidienā nemaz nepazīst. Arī man, jau gadus 15 latvju muzikas materiālus krājušam, šās dziesmas nebij pazīstamas, kamēr beidzot, atradis „Veiricha dziesmu vaiņaga“ priekšvārdā līdzās ligošanai minētu arī „rotāšanu“, sāku sevišķu vēribu piegriezt rotāšanai. Tai pašā laikā nāca klajā E. Voltera „Materiāli Latvju tautas etnografijai Vitebskas guberņā“, kur autors aizrāda, ka daudzās vietās Vitebskas Latvijā Jāņu dziesmās „līgo“ vietā piegavilējot „roto“, kas vēl vairāk mani pamudināja, savā ceļojumā tautas muzikas materiālus krājot, ievākt ziņas par „rotāšanu“. Pēc vecu ļaužu (kuļus J. A. min vārdā) ziņām rotājot dziesmu vārdus teikušas divas rotātājas — viena siki, otra reši, rupji, bet pie „roto“, „roto“ visas citas iekrīt līdzī dūkdamas. Siki rotātāja skaņā, ārdīgā balsī, visam pulkam cauri dzirdošā valodā un balsī izteic dziesmas vārdus. Rupji rotātāja arī tāpat vārdus izteic un loka.“ Skat. J. A. „Materiālus“ 47. un 51. lp.

Piegriežoties *pavasara laikmeta* meldijām, jāsaka, ka no tām J. A. krājumā uzņemtas meldijas līdzinās tā sauktajām apdziedāšanas meldijām. Vienīgi arāju un ecētāju meldijām sevišķa nokrāsa. Tās atšķīras no citām ar gaļu vilkšanu un pa lielākai daļai maisītu, nevienādu takts mēru.

No pavasara laikmeta dziesmu sakārtošanas J. A. pāriet uz *ganu dziesmu kārtošanu* un vispirms saka, ka ganos dziedātas dažādas dziesmas, tomēr sevišķi par ganu dziesmām skaitīja „gavilēšanu“, „lelošanu“ un dziesmas, ar kuļām gani savā starpā sasaucās. „Gavilēšana atšķīras no citām dziesmām caur to, ka vērtņites beigās, dažreiz arī vērtņites vidū, beigu skaņu vilka ļoti gaļi (līdz elpa pietrūkst), pēc kam balsij lūstot, skaļi noinēja, augstajā balss reģistrā, sevišķi tai nolūkā, lai atbalss skaļi atskaņētu mežos un ārēs.“

„Protams, ka, lai gaviļēšana jo skaļāki izskanētu, tad gaviļēšanas notika sevišķi rīta agrumā vai arī vakaros, kad mežs un lauks stāvēja majestātiskā klusumā un kad tādēļ atskaņa bij laba.“

J. A. saka, ka *lelošana* Vidzemē nav pazīstama, bet gan vairāk tikai Lejas-Kurzemē. Cik no krājumā uzrakstītiem piemēriem redzams, tad tā saietas ar gaviļēšanu. Starpība tikai tā, ka „gaviļējot beigās noina, kamēr lelojot beigās piesauc lelo. Bez tam vēl starpība tā, ka leloja tikai ganos, kamēr gaviļēja ne tikai ganos, bet arī arāji, ecētāji un pat ceļa vīri“. Tad seko liels krājums šūpuļa un bērnu dziesmas.

Otrā Latvju muzikas materiālu krājumā ir arī *rudens laikmeta* dziesmas. Šinī nodaļā uzņemtas kūlēju, malēju un vērpēju dziesmu melodijas, kurās Jurjānu Andrejs sakārtojis ļoti labi pārskatāmos variantos.

„Latvju muzikas materiālu“ *trešā burtnīcā* ir uzņemtas apdziedāšanas un citu *dzīņu dziesmu meldijas*. Par viņām J. A. saka, ka tās esot vienas no visvecākajām, bet viņu krāšana sevišķi dzīvi izdarīta tikai pēc otriem vispārējiem dziesmu svētkiem, un galvenais nopelns to krāšanā un zināmu tiesu arī sakārtošanā piederot Vigneru Ernstam. Tālāk J. A. saka, ka visas apdziedāšanas melodijas pieskaitāmas tā sauktām teiktajām, deklamētajām melodijām un grozās tercās, kvartās, kvintās aplokā. Ja arī beidzot sastopams plašāks toņu aploks, tad tās pieskaitāmas jau jaunākam laikmetam. Apdziedāšanu pavadīja ar sevišķi pagatavotu, žvadzošu sitamo muzikas rīku, ko sauca par eglīti, puškaini, puigaini, ērkuli, trideksni, kā nu kurā nomalē. Ar eglīti rikojās vienīgi sievietes un tikai kāzās.

J. A. sakārtoto „Latvju muzikas materiālu“ *ceturtajā burtnīcā* sastopamas rotaļu un dziedamo deju un tautas instrumentu meldijas. Par šo krājumu Jurjānu Andrejs saka, ka „lai gan tautas dejām nodomāta sevišķa nodaļa, tomēr dziedamās dejas bij jāpievieno dziedamām rotajām, tādēļ, ka tās ne caur ko neatšķiras viena no otras, kas jau arī no tā redzams, ka tai pašai melodijai vienā apgabalā dots rotaļas, otrā dejas nosaukums un tml.“

Šinī krājumā ir uzņemtas blakus ļoti senām melodijām arī tādas, kurās jūtama kādreiz pa visu Eiropu staigājošo muzikantu ietekme.

Jurjānu Andrejs bij nodomājis sastādīt vēl vairākus „Latvju tautas muzikas materiālu“ krājumus un starp tiem nākamo par latvju tautas instrumentiem un to muziku. Bet šie nodomi un cerības palika nepiepildīti. Mazs krājumiņš no „Latvju tautas muzikas rīku meldijām“ ir ievietots „Latvju muzikas materiālu“ ceturtais burtnīcas beigās. Te ir āža raga melodijas, kurās pūstas „talkā mēslus vedot“, „piegūjā jānot“, „ganos dzenot“ un arī āža raga maršs. Tad vēl „ganu stabulītes meldijas“ un „kokļu melodijas“. Bet par šīm meldijām J. A. saka, ka tās esot visvairāk priekšā dziedātas vai uz vijoles priekšā spēlētas, un tikai viena vienīga beidzamā no krājumā ievietotajām kokles meldijām noklausīta uz kokles spēlējot. Piekto

burtnīcu ar jaunāko laiku deju melodijām izdeva Kultūras fonds. Sesto: (dažādu gaŗāku dziesmu melodijas) Latvju komponistu biedrība 1926. g.

Šajās seŗās burtnīcās neietilpst vēl viss J. A. darbs Latvju tautas muzikas materiālu krāŗanas un kārtoŗanas laukā. Daudz kas no ŗi lielā darba vēl nav publicēts, jo materiālu J. A. iesūtīts ir ļoti daudz. Vairākas nepublicētas latv. t. dz. melodijas no J. A. krāŗjuma vēl glabājas Latv. folkloras krātuvē. Jau pirmajā 1894. gadā iznākuŗajā grāmatā J. A. atzīmē, ka melodiju kopā ar variantiem tam iesūtīts līdz 2000. Bet turpmākos gados ŗis krāŗjums ir vienmēr vairāk papildināŗies.

J. A. bij daudz krietnu līdzstrādnieku, no kuŗu vidus seviŗki minami P. Blaus, Henriŗš, Dravnieks, Kaŗoks, Bergmanis, Dīriķis, Paŗēvičs, kas ļoti vērīgi un uzmanīgi bijuŗi savā darbā. Jurjānu Andrejam vairākas tautas dziesmu melodijas iesūtījuŗi arī J. Vītolis, M. Gubene, Vīgners, Ŗepskis, Bētiŗš, Sērmūkslis u. c. mūsu tagad pazīstami muziķi.

J. A. folklorista darbā jau viscaur atzīmēts, kur un kas katru melodiju uzrakstījis. Bez tam var vērot, ka J. A. ar saviem līdzstrādniekiem taisni ir meklēt meklējis tās mūsu tautas dziesmu melodijas, kuŗām J. Cimze ar saviem līdzstrādniekiem nevērīgi pagāŗjis gaŗām.

Jāatzīmē arī, ka līdz J. A. mūsu muzikas folkloristi neinteresēŗas par tautas dziesmu melodijām Latvijas nomalēs, bet gan vairāk Latvijas vidienā un ap pilsētām. Ļoti smalkjūtīgs melodiju uzrakstītājs starp A. Jurjāna līdzstrādniekiem, redzams, ir bijis P. Blaus (skat. Kr. Barona biedrības materiālus) un arī Henriŗš (skat. tos paŗus materiālus), atsūtot līdz ar melodijām arī piezīmes ar novērojumiem par tautas dziedāŗanas patieso veidu, kā, piem., pie P. Blaua iesūtītā manuskripta, kas glabājas Bb. ar 43, 1924, 1924a, ir ŗāda vērīga piezīme: „ŗā ligojam vairs nedzird, tikai reti kāda veca māmiņa vēl prot. Agrāk laikus priekŗ jeb ŗiki ligoŗtāja to pēdējo „līgo“ vilkusi labi gaŗi, pie kam „o“ skaņu pārvērtusi velkot pa daŗai brēcoŗā „e“ skaņā (caur zobiem). Priekŗ mūsu ausīm gan tas jestrī izklausāŗ“. Ŗo piezīmi J. A. ievietojis arī savos „Latv. t. muz. materiālos“. Ŗēl, ka Jurjānu Andrejs necentāŗ, vai nepaspēja, sataustīt tos ceļus, pa kuŗiem veidoŗas latvieŗu tautas dziesmu melodija, vai oriŗinālā, vai pārņemtā, vai arī pārveidotāŗ, pārņemtāŗ stilā jaunradītā, ka necentāŗ vēl norādīt arī latv. t. dz. mel. formālo veidoŗumu savdabības. Turpretim A. Jurjāns priecāŗas par to, ka vācu dziesmas ieaudzina formu sajūtu. Skat. A. Jurjāna rakstu par latvieŗu muziku Bb. materiālos. A. Jurjāns ievērojis sengrieķu toņu kārtas, bet gandrīz nemaz melodiju formālo uzbūvi no ŗo toņu kārtu daŗādiem elementiem un elementu kombinācijām, kā, piem.: oktāva no pentakorda atvasināta, no tetrakorda atvasināta, pentakordam pievienoti tercu loki vai tercu sekundu loki un tml. A. Jurjāns galvenokārt bazēja savu darbu uz no Sokaŗska pārņemtāŗ metodes par toņu apmēriem un toņu kārtām, gandrīz nemaz nevērojot tos kā formu augsnes un veidoŗanāŗ digļus, bet gan vairāk kā

melodiju dažādu senumu attaisnojošus argumentus. Pie tam A. Jurjāns līdzīgi Sokaļskim uzskata par senākām tās dziesmas, kuŗas ir vismazākos toņu apmēros.

Te tomēr jāpiezīmē, ka Jurjānu Andrejs vietām rikojas arī drusku patstāvīgi. Un proti: Sokaļskis pirmajām tā saucamā kvartas laikmeta melodijām pieskaita tās, kuŗās sastopams nepilns diatonisms, *neaprobežodams* toņa aploka plašumu, tā ka šī laikmeta melodijām, sakopojot tri-chordus, var būt oktāvas un pat lielāks plašums. Jurjānu Andrejs, turpretim, šī laikmeta dziesmām pieskaita *tikai tās, kuŗām toņu aploks nesnie-dzas pāri par kvartu* un ir tā tad pilni tetrachordi un, tā sakot, pilns dia-tonisms. Šādas melodijas Sokaļskis iedala otrajā, tā sauktajā kvintas laik-metā, jo tad pēc Sokaļska domām minēto toņu rindu apmērs sniedzies gandrīz vienmēr līdz kvintai un intervalli bij pitagoriski, pamatoti uz kvintu radniecību. Jurjānu Andrejam ar Sokaļski pilnīgi sakrīt vienīgi trešā laik-meta melodiju sadalījums.

Šāds uzskats valdīja tikai īsu laiku un arī tikai pie dažiem muzikas folkloristiem, jo to drīzi vien apgāza pētījumi par senām kultūrtautām un dabas tautām, kur vienā un tanī pašā laikā dominē dažāda toņu apmēra melodijas. Līdzīgi to apgāž arī citi argumenti. Daudzi muzikas teorētiķi un vēsturnieki ir pārliecināti par to, ka muzikas vēstures gaitās nemaz krasi nav nošķirams, piem., kāds sekundas laikmets un vēlāk atkal kvar-tas laikmets, kuŗiem savties sekotu atkal sekstas un oktāvas laikmeti un tml.

Pēc viņu domām tamlīdzīgi nemaz nav visas cilvēces kopējie muzikas attīstības etapi. Tos gan izdzīvo katra tauta atsevišķi. Un arī nevis kā etapus vienu aiz otra, bet gan drīzāk visus vienotram blakus.

Nav tikai tā, ka pie kultūrāli mazāk attīstītām ciltīm (kastām) ir melo-dijas ar mazāku toņu apmēru, bet pie vairāk attīstītām melodijas ar lielāku toņu apmēru. Gadās vienā vietā un vienā laikā allaž abi apmēri (pāri par 2 oktāvām un arī tikai 2 vai 3 toņu apmērs) vienādi pie zemāk un augstāk attīstītām ciltīm (kastām). Drīzāk ticams, ka melodijas, kas iegul-stas senās toņu kārtās, var būt no senāka laika.

Tālākais mūsu tautas muzikas krāšanas un kārtošanas darbs norit Latviešu folkloras krātuvē. Folkloras krātuvei ir ap 120 līdzstrādnieku melodiju uzrakstītāju. No viņiem daži ir uzrakstījuši tautas dziesmu melo-dijas kopā ar citiem folkloras materiāliem, bet daži tikai tautas dziesmu melodijas vien. Melodijas uzrakstītas vai visās Latvijas malās, un līdz 1941. g. 1. II Folkloras krātuvē bij ienākušas pavisam 16.271 tautas dziesmu melodijas. Tās ir melodijas kāzu, krustību, darba, bēŗu, Jāņu, ganu, šūplā, ķekatu un citām dziesmām un jūrnieku, zvejnieku, pašpuiku, dzērāju, mī-lestības un citām ziņģēm, kā arī daudz deju un rotaļu melodijas. Daudz deju un rotaļu melodijas ir iesūtījuši tieši arī vairāki lauku muzikanti.

No Folkloras krātuves līdzstrādniekiem tautas dziesmu melodiju krājējiem pirmajā vietā minams komponists Emīlis Melngailis, kuŗš dažādās Latvijas malās ir uzrakstījis vairāk kā 3000 melodijas. Starp Folkloras krātuves līdzstrādniekiem, no pazīstamiem muziķiem, minami vēl Barisons, Norvilis, Salaks u. c. Bez Emīļa Melngaiļa lielāku skaitu melodiju vēl uzrakstījuši A. Salaks (1470 mel.), Līdija Galeniece (1063 mel.), Jakāns (908 mel.) u. c. Pie it visām melodijām atzīmēta uzrakstīšanas vieta un dziedātāja vārds, dažbrīd arī dziedātāju vecums. Daži līdzstrādnieki, kā, piem., Em. Melngailis, vietām pielikuši arī dziedātāju foto attēlus. Ja dziedātājs uzrakstīšanas vietā ir ieceļotājs, tad atzīmēts arī, no kurienes tas ienācis. Dažiem līdzstrādniekiem ir arī vēl citas vērtīgas piezīmes.

Lai latviešu tautas muzikas pētitājiem vēlāk ērtāk, vieglāk būtu atrast viņus interesējošas, formālā ziņā daždažāda veida, Latvijā dzirdētas melodijas, tad Folkloras krātuvē tās arī sagrupē pēc tām viņu dažādībām, kuŗas tās pašas izteic. Tā kā tautas dziesmu melodija ir ļoti smalks un jūtīgs organisms, tad šīnī sagrupējumā ievēro ikkatru vissīkāko kustību, katru vissīkāko variantu melodijas formas veidojumā. Tādēļ Folkloras krātuvē ievests sagrupējums šādā kārtā:

Latviešu tautas dziesmu melodijas veidojumā bieži gadās liela izdomas bagātība (sevišķi formas galvenajos pamatvērienos), t. i. mūsu mājās melodija reti veidojas no vienas divtakts, bet visbiežāk no trīs vai četrām dažādām divtaktīm. Šādas parādības dēļ mēs vispirms atzīmējam šo divtaktu dažādo veidu grupējumus, kuŗi sasniedz ap 50 pamatvariantus vai, pareizāk sakot, pamatformulas apmēram sekojošā veidā: a) viena divtakts atkārtojas, b) divas divtaktis atkārtojas, c) divas divtaktis atkārtojas tāli variētas, d) divas divtaktis atkārtojas apgrieztā veidā un variētas, e) divas divtaktis, jauna divtakts, atkal otrā divtakts, f) divas divtaktis, paplašināta pirmā divtakts u. t. t.

Tās būtu sekojošās formulas: 1) aa, aa, aa 2) aabbaabb 3) aabb/aabb/ 4) aabb/bbaa/ 5) aabbccbb 6) aabbaa u. t. t.

Tālāk ļoti raksturīga ir sākuma un beiguma toņu pakāpe. Te jābūt ļoti vērīgam ar tonikas apzīmējumu, kas ir citāds tetrachordā (augstākā nots), citāds pentachordā (zemākā nots) un citāds modernajā oktāvā. Ja melodija veidojas no vairākiem tetrachordiem, tad tā var sākties ar zemākā vai augstākā tetrachorda toniku, vai dominantu. Tas pats sakāms arī par beiguma toņu pakāpi. Ir arī melodijas, kas veidojušās no viena vien tetrachorda. Melodijas, kas veidojas no pentachordiem, sadala galvenokārt pentachordos mažora raksturā vai pentachordos minora raksturā un nevis pēc sengrieķu tetrachordu nosaukumiem. Tas tādēļ, ka pentachordi (grupējumi kvintās) neatļauj lietot sengrieķu tetrachordu nosaukumus, jo viena un tā pati kvinta var iegulties vairākās sengrieķu toņu kārtās. Tā, piem., sol, la, si, do, re iegulstas frīgiešu un hipolidiešu toņu kārtās un kā transpozīcijā var spēlēt lomu arī lidiešu un hipolidiešu toņu kārtās.

Pentachordu mērijuma melodijās iesākuma tonis vienmēr ir viens no pieciem pentachorda pakāpēs atrodamiem toņiem.

Melodijas sekstu mērijumā arī ir mažora un minora raksturā. Tās visbiežāk sākas un beidzas tonikā vai vismaz beidzas tanī pašā tonī (pakāpē), kurā sākušās.

Melodijas septimas, oktāvas un tālākos apjomos ir veidojušās no dažādām sastāvdaļām apmēram šādā veidā no pilniem vai nepilniem uz augšu vai uz leju ejošiem lokiem, jeb vai ar jauktā veidā ejošiem lokiem. Lūk, piem.:

- 1) no tercu lokiem,
- 2) no tercu-kvartu lokiem,
- 3) no kvartu lokiem,
- 4) no kvartu-kvintu lokiem,
- 5) no kvintu lokiem,
- 6) no tercu-sekstu lokiem,
- 7) no lauztu sekst- un kvartsekstakordu lokiem,
- 8) no tetrachordam augšā vai apakšā pievienotiem sekundu lokiem,
- 9) no tetrachordam augšā vai apakšā pievienotiem tercu lokiem,
- 10) no tetrachordam augšā vai apakšā pievienotiem sekundu-tercu lokiem,
- 11) no pentachordam augšā vai apakšā pievienotiem sekundu lokiem,
- 12) no pentachordam augšā vai apakšā pievienotiem tercu lokiem,
- 13) no pentachordam augšā vai apakšā pievienotiem sekundu-tercu lokiem,
- 14) no tetrachordam - pentachordam augšā vai apakšā pievienotiem sekundu lokiem,
- 15) no tetrachordiem - pentachordiem augšā vai apakšā pievienotiem tercu lokiem,
- 16) no tetrachordiem - pentachordiem augšā vai apakšā pievienotiem sekundu-tercu lokiem,
- 17) no tetrachordiem vai pentachordiem augšā vai apakšā pievienotiem dichordiem.

Tā kā diezgan lielā metriskā dažādībā, ar pilniem vai nepilniem tercu, kvartu, kvintu vai oktāvu lokiem, tautas dziedonis bieži mēģina veidot savu dziedājumu, tad mēs interesējamies arī par to, kādi un kādā apmērā loki dominē pilni vai nepilni un vai pārsvarā ir uz augšu vai uz leju ejoši loki. Šī analīze rāda mums arī to, ka mūsu tautas dziesmu melodijās bieži parādās arī dichordi (tukšu kvartu lēcieni) un trichordi, nepiepildītas kvartas, kā šķietami senās grieķu muzikas elementi.

Mēs atzīmējam arī, kurā taktī vai kurās taktīs parādās trichordi, kā patstāvīgas grupas melodijā.

Divu trichordu kombinācija (tā sauktās ķīnas vai skotu toņu kārtas) savos piecējādos variantos arī allaž uzpeld mūsu tautas dziesmu melodijās. Skat., piem., J. A. „Materiālus“ I Nr. 65, 68 u. c.

Pats par sevi saprotams, ka mēs atzīmējam, kuŗā senā grieķu vai modernā toņu kārtā iegulstas katra mūsu tautas dziesmu melodija.

Mēs atzīmējam, blakus siki norādītām seno grieķu vai modernajām toņu kārtām, arī melodiju toņu apmērus, atzīmējam toņus ar nenoteiktu garumu melodijas vidū vai melodijas beigās, vienādos un nevienādos takts mērus, chromatismu senā un modernā veidā, tetrachordu modulēšanu vien otrā un modulāciju modernā veidā. Mēs atzīmējam dziedājumā dominējošā stilā tīras melodijas vai ar dažiem stilā svešiem elementiem, kā, piem., apodžiatūrām un tamlīdzīgiem citiem korigējumiem jaunākās muzikas gaumā. Mēs atzīmējam arī to, vai jūt uzkrītošu takts mēra virsvaldību, atzīmējam melodiju taktu skaitu. Tāpat mūs interesē tas, vai tautas dziesmu melodijā vietām. vai viscaur izkopti muzikāli melodiskie elementi, vai dominē recitēšana un vai tas jūtams viscaur. Līdzīgi tam mēs atzīmējam, vai melodijā ir saskaņa ar valodas akcentiem viscaur. vai tikai dažās vietās. Mēs atzīmējam arī, kādi melodijā dominējošie intervalli un vai ir balsskaņas akcentējuma un krituma intervalli. Mums ir rubrika arī par to, vai melodijā uzrakstītājs ir atzīmējis variantus un kuŗās taktis un pie kuŗa panta dziedot. Tāpat arī par to, vai melodijā ir tuvu vai tālu mazo un lielo tercū maiņa, vai mazās un lielās tercās vairākkārt blakus vai izkaisītas. Mēs atzīmējam, vai melodijas beigās tercās gājiens uz leju noslēdzas mazā vai lielā tercā uz augšu, jeb vai beigās ir lēciens uz kvartu vai kvintu. Tāpat mēs atzīmējam, vai melodijas uzrakstītājs ir dzirdējis daudz balsīgu dziedājumu, jeb vai par tāda esamību pie atzīmētas melodijas vienīgi dziedātājs ir stāstījis.

Ar vienu vārdu sakot: mēs analizējam un sargrupējam no mūsu tautas dziesmu melodijas visus tos elementus, kuŗus tā pati savā starojumā mums uzrāda, tas ir: mēs analizējam latviešu tautas dziesmu melodijas pēc augstāk minētajām rubrikām tādēļ, ka tie ir mūsu tautas dziesmu melodijas dzīvības jautājumi, tādēļ, ka tā pati tos izaicina, izbīda.

Sīkāk pakavēties pie ikkatras no pēdējām minētajām rubrikām nebūtu nekāda sevišķa vajadzība, bet to gan vajadzētu atzīmēt, ka, analizējot *melodiju toņu apmērus*, mēs noteiktāk vērojam un sīkāk precizējam arī toņu apmēru augsmi, piem., šādā veidā:

a) no kvartas atvasināts kvintas apmērs, b) no kvartas atvasināts mazās sekstas apmērs, c) no kvartas atvasināts mazās septīmas apmērs, d) no kvartas atvasināts lielās septīmas apmērs, e) no kvartas atvasināts palielinātās septīmas apmērs, f) no kvartas atvasināts oktāvas apmērs, g) no kvintas atvasināts mazās sekstas apmērs u. t. t. Šī sīkākā precizēšana jāizdara tādēļ, ka cilvēku balss, vai pareizāk sakot valodas skaņas, intonācija iegulstas galvenokārt kvartu un kvintu lokos. Sevišķi kvarta

ir visdabiskākais visu (arī modernās oktāvas) toņu balsts. Kvarta ir galvenā bāze trichordos, tetrachordos un oktāvās. Kvarta (tonika un subdominanta) ar saviem obertoniem arī dod modernās oktāvas teorētisku (akustisku) izskaidrojumu.

Takts mērs, balss skaņu akcentējumu un krituma intervalli, melodijas saskaņa ar balss akcentējumiem mūs atved atpakaļ pie metrikas un ritmikas pamatelementiem, un tādēļ arī te katrai rubrikai ir vēl sīkāki precīzējumi vairākos šais metrikas un ritmikas bezgala tālu ejošos jautājumos. Galvenokārt šeit mēs nedrīkstam aizmirst to nenoliedzamo vēstures patiesību, ka tautas dziesmu melodijas un pašas dziesmas ir no dažādiem laikiem un ka vismaz pēdējā laikā mēs visā šai uzkrātā materiālā neredzam vienai melodijai absolūti tikai vienu tekstu, vai arī otrādi: vienam tekstam tikai vienu melodiju. Var būt radušās melodijas vai dažas melodiju sastāvdaļas dažādos laikos, t. i. pirms un pēc takts sistēmas ieviešanas un arī varbūt pirms sengrieķu metriskās sistēmas. Tautas uzkrāj un pārveido sevī daudz no visapkārtstaigājošā, daudz no dzirdētā visos laikos un bieži sajauc arī stilus, stilu skaidrību. Stila skaidrība vispirms atkarās no dziedoņu atmiņas, un tādēļ folkloristiem, kas grib saskatīt kādas vēstures pēdas, t. i. kādu muzikas stilu pēdas muzikas folklorā, vispirms jāreķinās ar melodiju uzglabātāju veco dziedoņu atmiņu un mentālītāti. Tā var gadīties, ka ļoti senai melodijai var dziedāt jaunākā laikā radušos dziesmu, vai arī otrādi. Vispār var vērot, ka, tuvojoties mūsu tautas dziesmu melodijai ar ritmikas un metrikas problēmām, jābūt vairāk vērotājam nekā korigētājam vai soģim. Dziedāšanas attīstības gaitā muzika vispirms ir sekojusi, padevusies vārdam, valodai, pārņemot tanī valodā izaugušos kvantitātes un akcentējuma veidus. Vēlāk, tīri muzikālajiem izteiksmes līdzekļiem pieaugot, valodas metrika vairs nebija dominējošā, jo valodai vienmēr taču ir tikai viens garums un īsums, kamēr nošu zīmes nu norāda uz skaņu ļoti dažādiem garumiem. Bez tam vēl katram vārda garumam vai īsumam vēlāk pretim nostājās dažādas sasaistītas skaņu grupas. Tādējādi bij jāizzūd prozodiskam kvantitātes mēram kā virsvaldošam. Visu to zināmā mērā sajauc nošu rakstības attīstība pēc 12. g. s. un instrumentālās muzikas straujā attīstība, sevišķi sākot ar 17. g. s. Šie un vēl citi vēstures faktori folkloristam jāņem vērā. Jāņem vērā, ka cauri laiku dzirnavām malusies arī mūsu tautas dziesmu un deju melodija un piedzīvojusi vai it visas tās vētras, kas gājušas pāri visai Eiropai, t. i. kristīgā baznīca un katoļu un reformātu cīņas. Tie, izrādās, vairākos gadījumos ir vai visgalvenākie faktori tautas muzikas veidošanā un pārveidošanā.

Kristīgā baznīca pārveido archaisko dziedāšanas veidu un sāk likt pamatus modernās muzikas pasaulei, pateicoties kam metrika un ritmika sāk ciņu tautas dziesmu muzikas izveidošanā, un šī ciņa ir ilga un daudzveidīga, jo kā archaiskā pasaulē, censdamies veidot dziedājumu, no toņa

darināja tetrachordus, toņu rindas, tā no ritma pamatvienības (metra, rindu balsieniem) veidoja dažādas, vienmēr augstāk veidojošās melodijas formas.

Šīs cīņas beigās melodija top lielā mērā patstāvīga, neatkarīga no vārda, un te sāk izveidoties jaunāko laiku tautas dziesmu melodijas forma. Tā ir divdaļīga un trīsdaļīga dziesmu forma visparastākā un allaž vispriemitīvākā veidā. Un notiek tas apmēram pēc XVI gadu simteņa.

Vokālā muzika savā attīstības gaitā patiesībā ir izaudzinājusi ritumu, kas pēdējos četros gadu simteņos, sevišķi oktāvu sistēmas un temperācijas laikā un plaši attīstoties instrumentālai muzikai, ir kļuvis patstāvīgs.

Tādējādi izrādās, ka mensūrālā muzika ir pāreja no metriskās uz takts mēru muziku.

Tādēļ nevar izlaist no redzes aploka tā saukto mensūrālistu, Nīderlandes kontrāpunktiķu ietekmi šinī virzienā. Redzams, ka Nīderlandes kontrāpunktiķi un vēlāk instrumentālās muzikas lielā atplauksme noveda „cīņu“ starp metru un ritmu tiktāl, ka 19. g. s. teorētiķiem bija jādod katram zināma autonomija un jāformulē, ka ritmiskā kvalitāte ir kontrasts starp gaŗo un īso toņu izturību, bet metriskā kvalitāte ir uzsvāru kontrasts, t. i. asāks un maigāks uzsvārs (Hauptmanis, Rīmanis u. c.). Kā zināms, tad teorētiķiem pēc Rīmaņa ir atkal cita, varbūt vēl dziļāk ejoša, uztvere par metru un ritmu. Iznāk tā, ka, vērojot muzikālās frazes uzbūvi, mēs varētu vilkt zināmas paralēles ar metrisko strofu uzbūvi. Turpretim atsevišķo taktu mēru, kas satur dažādas, dažāda gaŗuma skaņu zīmes (notis), jāpadod vairāk ritma analīzei „funkcionālās skolas gaŗā“. To ievērojot šodien, zināmā mērā, ir lieki meklēt paralēles dažādiem metriskas mēriem, kā, piem., jambam, trochajam, anapestam, spondejam, daktilam, amfibrachijam, tribrachijam u. c., nošu zīmēs. Šo paralēļu atrašanās vēl šodien ir lielas domstarpības un neskaidrības un, domājams, vienmēr arī būs starp ievērojamiem speciālistiem neizsmeļamos metriskas jautājumos.

Skatu modernākas vai senākas melodikas vērienos paveŗ rubrīkas par takts mēra virsvaldību, par izkoptiem melodiskiem elementiem, par recitēšanu, par tautas daudzvalsību un tālāk par tercu vai kvartu lēcīnu dominēšanu, kam visam arī ir sīkāki precīzējumi. Tāpat ir rubrīka par kadencēm melodijas uzbūvē un melodijas beigās.

Visas šīs minētās un vēl neminētās latviešu tautas dziesmas „mēchaniskās“ sastāvdaļas ir, kā teikts, „mūsu tautas muzikas organiskās sastāvdaļas“. Radošā šo melodiju sastāvdaļa, zināms, ir paša dziedoņa mentālitate, kuŗa patiesībā tikpat sīki pētāma un analizējama. Tuvojoties no šī viedokļa mūsu tautas muzikai un tautas dziedoņiem, mums vispirms jāvēro pie viņiem atsevišķo toņu modulēšana niansēšanā un intonācijas svārstībās, jāvēro, vai dziedonis dzied saraustīti, vai nepārtrauktā plūdumā; jāievēro, vai pārejas no toņa uz toni ir saistītas vai lēcošas un tml.

Zināms, vēl dziļāk jāvēro un jāanalizē pati dziedoņa daba un raksturs, jo savā izskaņā tautas dziesmu melodijas variēt liek vairāk dziedātāju dažāds balss raksturs, dziedātāja vecums un tamlīdzīgi apstākļi¹². Šie pētījumi pavērs pašus tautas muzikas pētījumu pirmavotus.

Vērojam arī to, ka katras tautas muzikālā atmiņa uzkrāj ko no dzirdētā un ka tā to tālāk izveido. Šo momentu var, varbūt, visspilgtāk vērot, kad kādam tautas dziedonim vai muzikantam aizmirsusies kāda pirms garāka laika sprīža zināta melodija. Tādos gadījumos iedarbojas apmēram sekojošā likumība: 1) Daudzos gadījumos rodas jauna dziesmas vai dejas melodija no vairāku atmiņā esošu melodiju sastāvdaļām, 2) atmiņoties kādu aizmirstu melodiju, melodijas zīmējums, tās ornāments izveidojas gandrīz vienmēr citāds, 3) kāda jaunākā laikā dzirdēta dziesmas vai dejas melodija atmiņā sajaucas un pārveidojas ar kādu agrāk dzirdētu vai zinātu melodiju.

Folkloras krātuve, laiku pa laikam, sakomplektē arī raksturīgas tautas dziedoņu, spēlmaņu un dejojāņu grupas un ved tās uz Rīgu demonstrēt augstskolā, radiofonā un arī publiski. Līdzās tam Folkloras krātuve presē un lekciju veidā sniedz paskaidrojumus par tautas muzikas un dejas īpatnībām.

Jāatzīmē vēl, ka Folkloras krātuvē glabājas arī valcēs un skaņu platēs uzņemti latviešu tautas muzikas materiāli. Daudzas tautas dziesmu melodijas valcēs uzņēmušas: Bērzkalne, Medne, Rezovska-Teikmane. Skaņu plātēs daudzas tautas dziesmu melodijas un dejas (tautas muzikantu izpildījumā) uzņemtas Jūlija Sproģa vadībā (Kurzemes latv. melodijas).

2. nodaļa.

Mūsu Jāņu dziesmu melodiju saskarība ar cittautu un pārējām mūsu tautas dziesmu melodijām

Šodien, pēc tam (kad senatnē Ēģiptes muzika bij iespaidojusi grieķu muziku, kad viduslaiku muziku līdz trubadūriem un meistardziedoņiem bij iespaidojusi arābu muzika), kad vairākos gadu desmitos saskārās Eiropas tautu tautas melodijas ar baznīcas melodijām, gan viena otru atbalstot, gan viena no otras sev rosmi smeļot, gan arī savstarpēji apkaļojoties (Sv. Efrema, Sv. Ambrosija, Gvido no Areco, Nīderlandes kontrāpunktīķu tik dažādās „brālības“ un „naidi“ ar tautas muziku) un arī drusku vēlāk, kad klejojošo muzikantu dejas ar tautas dziesmu melodijām viena otru apaugļoja, — ir notikusi rosīga un svētīga tautas dziesmu melodiju un deju melodiju krāšana.

Visā pasaulē nu ir sakrāts milzīgs daudzums muzikas folkloras materiālu gan fonogramās, gan rakstītā veidā un atrodas dažādu tautu īpašumos. Tādēļ rodas interese tos sargrupēt un rast kādu kārtību, rodas interese noskaidrot *pamattipus* (*pamatmotīvus*) un viņu variantus dažādās zemēs un tautās, lai tālāk noskaidrotos šo materiālu īstā piederība, to īstie pirmcēloņi (pirmvietas) un tālākie veidojumi, jo daudzu melodiju pirmcēlonība, pirmvieta, tagad (allaž tikai pavirši salīdzinot dažādu tautu tautas muzikas materiālus) ir kļuvusi diezgan apšaubāma. Tā, piem., rokoties pa vairāku tautu muzikas folkloras materiāliem, var redzēt, ka lielākā vai mazākā mērā līdzīgi materiāli (tuvāki vai tālāki varianti) ir nevien tuvākām, bet arī tālākām tautām. Šinī krājumā apskatot mūsu Jāņu dziesmu melodijas, mēs jau vērosim, ka tāda savstarpēja apaugļošanās, ierosme, atbalsošanās ir arī jau tikai vienas tautas un šinī gadījumā mūsu zemes robežās figūrējošām tautas dziesmu melodijām. Mēs vērosim, kā bieži no viena un tā paša grauda (motīva) vai fluidiem izdīgst tik dažāda veida melodijas forma, vai citur atkal kā dažādu melodiju atsevišķas sastāvdaļas dažādi krustojas un tml. Vienmēr it kā no jauna uzkrājas tās pašas vērtības, bet gan vienmēr jaunā starojumā, jaunā apgaismojumā, jo ja kāds motīvs atrodams vairāku tautu melodijās, tad tas veidojas katrā nācijā ar savdabīgu dinamisku spēku. Viņš, tā sakot, ieaug melodijā katrā nācijā citādi, vadoties no tam, kā katra tauta vēro savas izjūtas muzikā. Kā šis spēks veido mūsu Jāņu dz. mel. formu, to vērosim šinī sējumā. Atsevišķu melodiju sastāvdaļu atmiņa veido dziedoņu atmiņā melodiju bieži no dažādu šo sastāvdaļu kombinācijām. Šeit salīdzinājumi ar da-

žiem piemēriem no Eiropu pārstaigājušām garīgām dziesmām un svešu tautu tautas dziesmu melodijām, kas satur vienu otru mūsu Jāņu dziesmu melodiju sākuma motīvu, mēs saskaramies te ar ļoti senām melodijām. Tālāk mēs redzēsim, ka arī vairākām variantu grupām tādi ir pievienoti. Lūk, kāda Latgalē dzirdēta katoļu garīgā dziesma¹³, kas uzņem sevī motīvus kā no katoļu himnām, tā arī no mūsu tautas dziesmu (arī Jāņu dziesmu) melodijām. (Skat. nošu piemēru Nr. 1.)

1.

Díd gu-du Ma - ri - jas vyss pasauls ci - - nei-gas, dzī-dit, tei-cit,
 gū - dy - no - jit, ze - me, de - bess, svei - cy - no - jit Ma - ri - ju, Ma - ri - ju.

Ar 27. var. gr. variē pirmās divas taktis, ar 24. var. gr. un Jurjānu Andreja „Materiālu“ 1 Nr. 24^b variē trešā un ceturtnā taktis, ar 23. var. gr. variē piektā un septītā taktis, ar 22. un 23. var. gr. variē sestā un astotā taktis, ar 9. var. gr. variē devītā un desmitā taktis. Bez tam taču katrs latv. t. dz. melodiju pazinējs viegli ievēros, ka piektā taktī sākas ļoti pazīstamās t. dz. „Puri, puri, meži, meži“ visbiežāk dziedātā melodija. Tāpat pirmās divi taktis variē ar „Re' kur jāja div' bajāri“.

Nākošā ir kāda Prūsijā uzrakstīta melodija, kuŗa tāpat variē ar latviešu tautas dziesmu melodijām un katoļu himnu motīviem (iespiesta iekš „Neue Preussische Provinzial- Blätter“, Band I Königsberg, un vēlāk arī vairākos vācu dziesmu krājumos — Frischbier, Plenzat u. c.). Tā ir tā saucamā „Erbsenschnuckerlied“. (Skat. nošu piemēru Nr. 2.)

2.

Man er - zäh - let, dasz vor Jah - ren soll ein Bauer aus lan - ger Weil
 sein mit Erb - sen ein - ge - fah - ren in das Städtchen Schip-pen - beil,
 als ein Kaufmann ihn bespricht, schweigt er sei - ner Wa - re nicht.

Šeit pirmā takts variē ar 38. var. gr. melodiju sākumiem, trešā takts ar 33. var. gr., ceturtā takts ar 42. var. gr., devītā takts ar 9. var. gr. un vienpadsmitā takts ar 13. var. grupu.

Divainā kārtā nākamā krievu „Веснянка“ („Vesņanka“) variē ar vairākām mūsu Jāņu dziesmu melodijām un arī ar divām katoļu baznīcas himnām no apmēram 12. gadu simteņa. (Skat. nošu piemēru Nr. 3.)

3.

Бла - го - сло - ви ма - ты,
Вес - ну за - кли - - на - ты,
Вес - ну за - кли -
на - - ты, зи - - му про - - во - - - жа - - ты.

Pirmās divas taktis variē ar lejāk sekojošās Lieldienu himnas sākumu un 47. var. gr. Jāņu dziesmu melodiju sākumu. Trešā un ceturtā takts ar tāpat sekojošās himnas „Te Deum“ (skat. nošu piemēru Nr. 5) otrās strofas sākumu un 27. var. gr. sākumu. Tālākā ceļā arī ar 51. var. gr.

Lieldienu himna no 12. g. s. (Skat. nošu piemēru Nr. 4.)

4.

5.

Viduslaikos un arī vēlāk līdz 19. g. s. šo melodiju katoļu draudze (tauta) dzied arī Debesbraukšanas dienā. Šī melodija atrodama arī vairākās, jau 16. g. s. vidū iznākušajās katoļu (Vallasa u. c.) un protestantu (Kluges, Finka u. c.) garīgo melodiju grāmatiņās. Tā tad ļoti plaši izplatīta. Rokraksts Minchenē. Ja paskatāmies mūsu vistuvākajos kaimiņos (Juškeviča „Lietuvju melodiju krājums“ Nr. 44), tad redzam, ka arī tur ir tuvi varianti šiem: „Himnai“ un „Te Deum“ (skat. nošu piemēru Nr. 6).

6.

O! če - ber - že - lis sto - ve - ju, ber - žu la -
pe - lej' mir - ģe - ju, ber - žu la - - pe - lej mir - ģēj.

Kāds Polijā ļoti izplatīts katoļu garīgs dziedājums „Krzyżu święty nadewszystko“, kuŗā beidzamais teikums (skat. nošu piem. Nr. 7)

7.

variē ar 6. un 23. variantu grupas sākumiem.

Kā zināms, Polija 16. g. s. beigās un 17. g. s. ar savu garīgo muziku iespaidoja krievu muziku un arī dažu citu apkārtējo zemju muziku.

Meklējot tālāko zemju sakarību ceļus, mums vispirms jāatzīmē, kādā veidā pazīstamās franču tautas dziesmas „L'homme armé“ melodijas dažas sastāvdaļas figūrē kā sākuma motīvi vairākās mūsu Jāņu dziesmu melodiju variantu grupās. Un proti: (Skat. nošu piem. Nr. 8.)

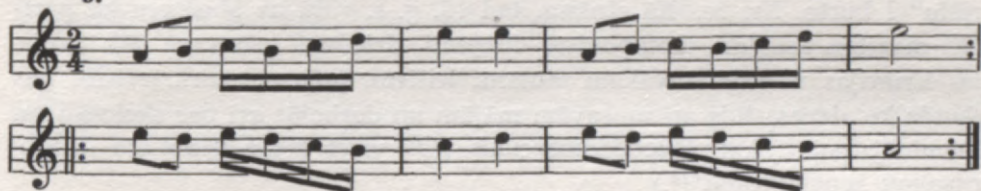
8.

Šī melodija iespiesta vairākās muzikas vēsturēs un arī citos vecu melodiju krājumos, kā arī vecu melodiju teorētiskos apskatos vairākos variantos. No šeit ievietotā varianta, kuŗu atzīmē pazīstamais tautas muzikas pētnieks O. Fleišers¹⁴, pirmās četras taktis variē ar sākuma motīviem 60. un 61. Jāņu dziesmu mel. var. grupās. 10., 11., 12. un 13. takts ar Jāņu dziesmu melodiju sākuma motīviem 6. var. grupā un 14., 15., 16. un 17. takts ar Jāņu dziesmu melodiju sākuma motīviem 14. var. gr. Pārējie „L'homme armé“ varianti vai, pareizāk sakot, no tās atsavinātie cantus firmus ienes vēl dažus jaunus elementus, kas atkal savties variē atkal ar citām mūsu Jāņu dziesmu melodiju grupām.

Te jāpiezīmē, ka šī melodija dažādi variēta (L'Homme armé) piecpadsmitā un sešpadsmitā gadu simtenī uzņemta daudzās mesās, motelēs, un šansonos pie Fauque, Okeghem'a, Dufay, Pierre de la Rue, Josquin'a, Obrechta, Regis'a, Comper'a, Orto, Moralesa un arī pie itāļiem Palestrina (dīvās mesās) un Carissimi.

Lūk, kāda veca Provansas melodija „Le Tambourin“, kas atbalsojas vairākās mūsu t. dz. melodijās: (Skat. nošu piem. Nr. 9.)

9.

tā variē savā pirmā daļā ar Jāņu dz. mel. 7. var. gr., bet otrā daļā ar 12. var. gr.

Tad vēl kāda veca melodija no 16. g. s. sākuma, tā sauktā „Pavias balss“, kas 1525. gadā dziedāta pēc kaujas starp Kārli V un Franci I, kur itāļi pie Pavias pilsētas saņēma gūstā frančus: (Skat. nošu piemēru Nr. 10.)

10.

So will ich mir mit grau - sen lon, und sollt der
Bo - den un - ter - gehn.

Šī melodija variē ar mūsu Jāņu dziesmu melodiju sākuma motīviem 35. var. grupā. Izzobošanas dziesmas melodijā par poļu ķēniņu Indriķi III, kas 1574. gadā padzīts no Krakovas (ievietota pie otrās variantu grupas), variē 5., 6., 7. un 8. taktis ar Jāņu dziesmu melodiju 2. variantu grupā.

Senā vācu, no Kārļa Lielā laikiem, „Hermenlied“ melodija (kāda veca Vestfāles tautas dziesmu melodija) (skat. nošu piem. Nr. 11)

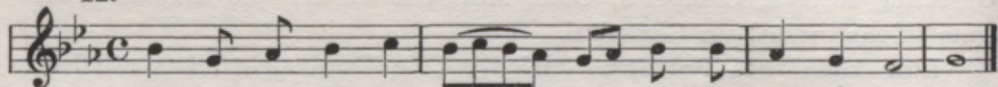
11.

Hermen, sla Dermen, sla Pi-pen, sla Trummen, de Kai - ser will
kummen, mit Ham-mer und Stangen, will Her - men up - han - gen.

variē ar Jāņu dziesmu melodiju sākuma motīviem 32. var. gr. (otrā takts), 33. var. gr. (pirmā un trešā takts), 19. var. gr. (ceturtā un piektā takts).

Ar šo melodiju variē kāds 17. g. s. Maskavas garīgās muzikas meistara Diļecka (ieceļojis no Ķijevas) ievests kantus (skat. nošu piem. Nr. 12),

12.

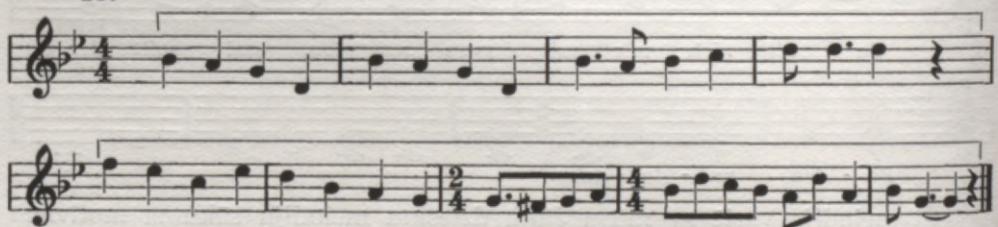

kas savties variē ar 45. var. gr. (otrā takts) un Jurjānu Andreja „Materiālu“ I burtn. Nr. 7e. Kā zināms, tad 17. g. s. vidū uz Maskavu kā garīgās muzikas meistari (komponisti, diriģenti, dziedoņi) pārsvarā nāk ļaudis no Krievijas rietumu tuvākām tautām: leišiem, poļiem, mazkrieviem, kas daudz ko aiznesa līdz arī no savām mājām un darbojās arī par skolotājiem. Dominēja poļi. (Skat. Преображенский „От униатского канта до православной херувимской“¹⁵.)

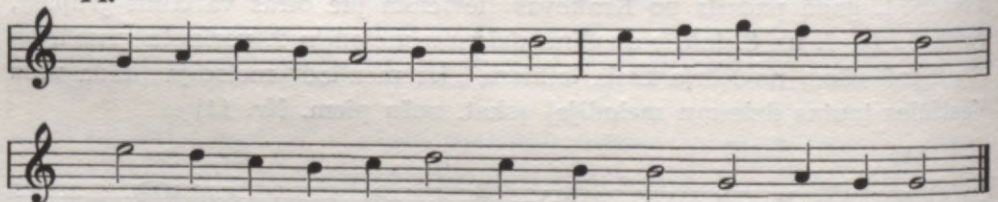
Lūk, melodija no Bela Bartoka „Hungarian Volk Musik“ Nr. 15 1a, kas savās pirmās četrās taktīs variē ar Jāņu dziesmu melodiju sākuma motīviem 33. variantu grupā, bet piecās pēdējās taktīs ar pazīstamās mūsu tautas dziesmas „Apkārt kalnu gāju“ melodijas otro pusi. (Skat. nošu piem. Nr. 13.)

Un viena no katoļu himnām Dievmātei (skat. nošu piem. Nr. 14)

13.

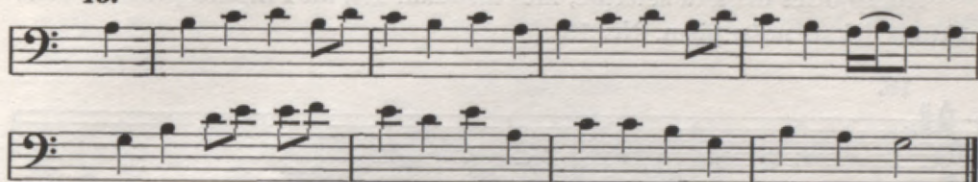
14.

savā sākumā variē ar Jāņu dziesmu melodiju sākuma motīviem 15. variantu grupā un tāpat arī ar 73. variantu grupas Jāņu dziesmas melodiju otro pusi.

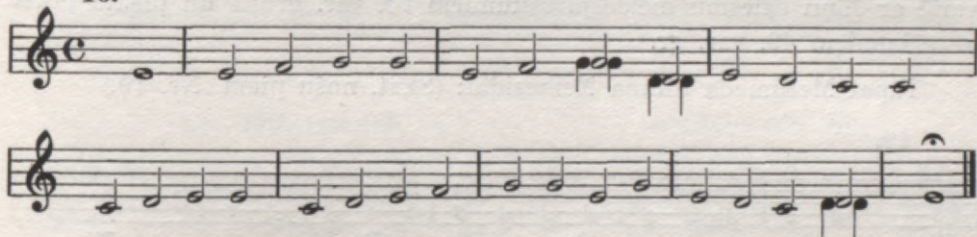
Muzika kādai Sv. Ambrosija Himnai — (populārā Lieldienu sekvence), kur pirmās četras taktis variē ar Jāņu dziesmu melodiju sākumiem 9. variantu grupā un pēdējās ar Jāņu dziesmu melodiju sākumiem 66. variantu grupā. (Skat. nošu piem. Nr. 15.)

15.

Tāpat kāda melodija, kas minēta 1349. g. Strāsburgas chronikā „Geislergesang beim Aufzuge“ (skat. nošu piem. Nr. 16)¹⁶

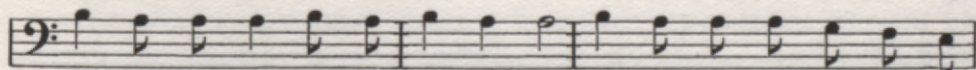
16.

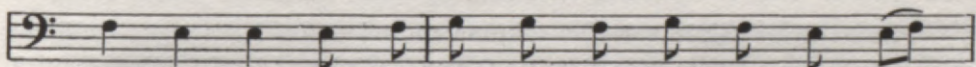
vēl tuvāk variē ar Jāņu dziesmu melodiju sākumiem 9. variantu grupā (tāpat ar „Tūdaliņ, tagadiņ, pastalnieki danco“).

Tuvas Jāņu dziesmu un vispār daudziem latviešu tautas dziesmu motīviem ir vairākas sastāvdaļas no sekošās krievu bijīnas¹⁷: (Skat. nošu piem. Nr. 17.)

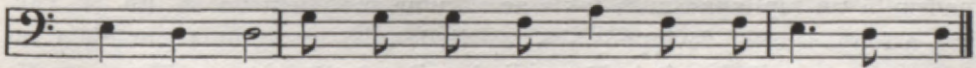
17.

Жил Свя - то - полк де - вя - но - сто лет, жил Свя - то - полк, да пе - ре -

ста - вил - - ся, о - - ста - ва - лось от не - - го ча - - до

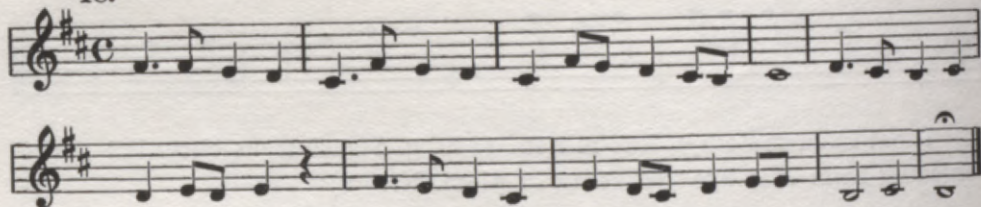

ма - - ло - - е, мо - - ло - - дой Воль - га Свя - - то - сла - во - - вич.

Te pirmās trīs taktis variē ar 2. var. gr., trešā takts ar 73. var. gr., piektā takts ar 75. var. gr., septītā un astotā takts ar 17. un 36. var. gr. Bez tam vēl „līgo“ lielā sekundā uz leju (šīnī bijīnā katrs teikums tā beidzas) sevišķi beigās ir daudzām mūsu Jāņu dziesmu melodijām. Skat., piem.: LFK 1045, 3886; 1045, 7415; 1045, 7216; 170, 1678; 170, 710; 279, 1807; 279, 1722; 611, 185 u. c. Te vēl jāpiezīmē, ka trešā un ceturtais takts variē arī ar 35. var. gr. motīvu pēc pirmā „līgo“. Raksturs un iekārta šai krievu bijīnas melodijai ir himniski.

Atkāpjoties dziļākā senatnē, mēs atrodam arī, ka Pindara pitiskās odas sākums (skat. nošu piem. Nr. 18)

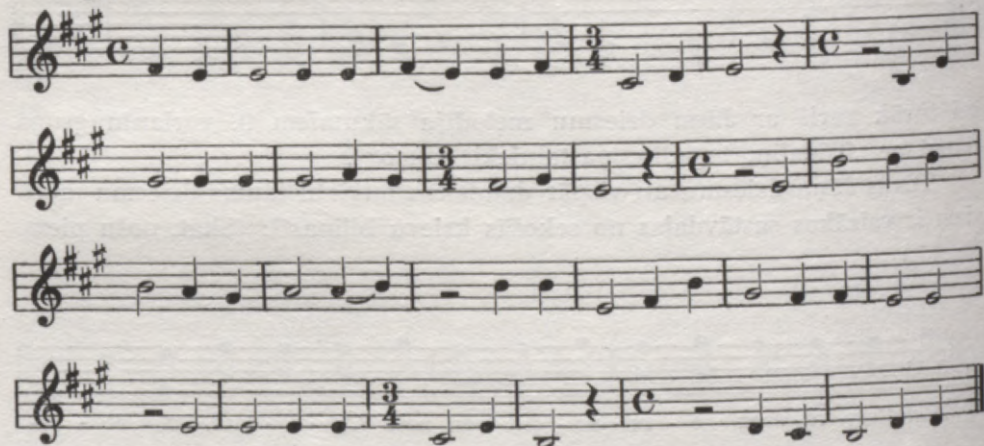
18.

variē ar Jāņu dziesmu melodiju sākumiem 73. var. grupā un piektā takts ar sākumiem 49. var. gr.

Tāpat Mesomeda himna Nemesidai: (Skat. nošu piem. Nr. 19.)

19.

Pirmās divas taktis variē ar sākuma motīviem no 2. var. gr., trešā un ceturtā takts ar sākuma motīviem no 9. var. gr., vienpadsmitā, divpadsmitā un trīspadsmitā ar sākuma motīvu no 35. var. gr., piecpadsmitā, sešpadsmitā un septiņpadsmitā takts ar sākuma motīviem no 16. un 44. var. gr., astoņpadsmitā, deviņpadsmitā un divdesmitā ar sākuma motīviem no 71. var. gr. un divdesmit trešā un divdesmit ceturtā takts ar sākuma motīviem no 26. var. gr.¹⁸.

Abas sengrieķu himnas ievietotas ne tik daudz domājot par viņu atsevišķu sastāvdaļu līdzību (variēšanu) ar dažām sastāvdaļiņām no mūsu Jāņu dz. mel., bet gan vairāk, lai rādītu, ka mūsu Jāņu dz. mel. himniskā *uzbūve* ir tuvāk sengrieķu himnu nekā katoļu un protestantu himnu *uzbūvei*. Mēs pat atrodam, piem., ka šo sengrieķu himnu teikumu noslēgumi ir līdzīgi dažiem mūsu „līgo“ piegavilējumiem. Tā, piem., Pindara odas pirmā teikuma noslēguma variants atrodams kā pēdējais „līgo“ LFK 1045, 3698; 170, 521 un vēl dažos citos variantos; LFK 1045, 3698; 170, 521:

Pindara odas pēdējā teikuma noslēguma varianti kā pēdējie „līgo“
 LFK 1045, 2092; 1045, 3122; 1045, 1508 un 1045, 3131: (Skat. nošu piem.
 Nr. 20 un Nr. 21.)

20. LFK 1045, 3698 (45)
 170, 521 (45)

lī - - - go, lī - go

21. LFK 1045, 2092 (50). LFK 1045, 3122 (41).

lī - go, lī - go

LFK 1045, 1503 (19) LFK 1045, 3131 (19)

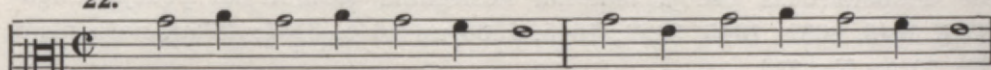
lī - go, lī - go

Līdzīgi tam Mesomeda himnas Nemesidai pirmā teikuma noslēgums atrodams nošu pielikumā 9. un 27. variantu grupās, bet 5. teikuma noslēgums variē ar LFK 1045, 271; 1045, 2720; 170, 501 un vēl dažiem citiem.

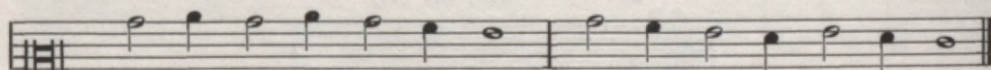
II.

Žēl, ka mēs noteikti nezinām, kādas īsti mūsu tautas dziesmu melodijas bija senatnē, un žēl, ka mums te vēl nav neviena tieša pieturas punkta, kaut gan nupat uztaustītās paralēles ienes jau arī zināmu gaismu mūsu tautas dziesmu melodijas vēstures pētišanā. Tomēr skaidri un noteikti mēs nevaram runāt arī par tiem laikiem, kad franču pirmie muzikas vēsturnieki Bourdelot (1610—1685) un Laborde (1734—1794), un kad no viņiem ierosinātie Dalberg's (1752—1812) un abats Vogler's (1749—1814) sāka Vācijā cilāt šos pašus jautājumus un kad drusku vēlāk arī beļģis Fétis's (1784—1871) un vācietis Ambros's (1816—1876) savās muzikas vēsturēs vieni no pirmajiem ierunājās par Eiropas tautu muzikas folkloru. Bet ja mēdz teikt, ka Eiropai franči Bourdelot un Laborde pirmie ir ierosinājuši interesi par muzikas folkloru tikpat spēcīgi kā pārējās folkloras vākšanā vācieši Herders un Humbolts, tad varam būt priecīgi, ka šī muzikālās folkloras pētišanas interese un griba jau arī tos laikus skārusi Latvijas apvāršņus. Un proti: te gribam atkal atcerēties jau pirmajā nodaļā minēto Tērbatas Universitātes vēstures prof. Friderika Meniusa darbu „Syntagma de origine Livonorum“ (1632. g.), kurā, kā jau teikts, pirmo reizi publicē vienu latviešu tautas dziesmu melodiju. Viņas iespaidums ir sekošais: (Skat. nošu piem. Nr. 22.)

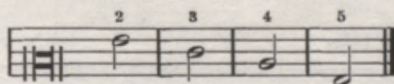
22.

Man - ne Bal - te Ma - me - lijt, Dod man we - ne Kat - ze - nijt,

Man pe - lij - te pee - ju - kus, Pij ta swee - sta bun - de - ling.

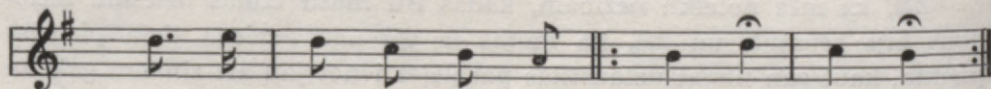
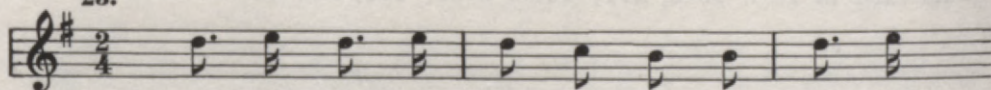
Šis aiz melodijas sekojošās četras notis ar piezīmēm: 2, 3, 4, 5 ir laikam vilcēju balsīm.

Šai melodijai līdzīgs variants (skat. mēnešrakstu „Druva“, 1913. g. Nr. 1 121. lpp.) sastopams Rīgas Latviešu Biedrības Muzikas komisijas 1894. g. izdotajos un Jurjānu Andreja rediģētajos „Latvju muzikas materiālos“ I Nr. 47.

Melodija dzirdēta Dobelē Annas muižā.

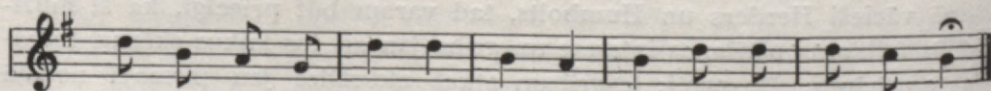
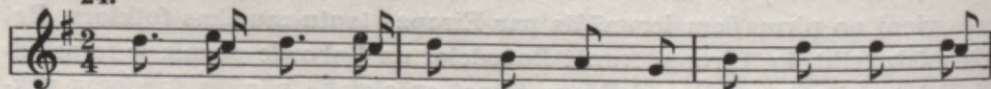
Tā ievietota arī J. Cimzes-Sērmūkšļa „Dziesmu Rotā“.

23.

Bet netikvien šī melodija variē ar Fr. Meniusa iespiesto latviešu tautas dziesmu melodiju. Arī, piem., pēdējā laikā parastā Rucavas melodija, pēc kuņas daži sirmi dziedoņi dzied vai visas tiem zināmas tautas dziesmas, variē ar šo melodiju:

24.

(Te jāpiezīmē, ka šī melodija satur sevī vairākus Jāņu dziesmu melodiju atsevišķus sastāvelementus vai ikkatrā taktī.) Tāpat arī vēl vairākas citas Jāņu dziesmu melodijas, kas nesēn vēl ir uzrakstītas, variē ar Fr.

Meniusa iespiesto latviešu tautas dziesmu melodiju. Skat., piem., variantu grupas Nr. 48, 51, 57 un 71. Laiks, kad Fr. Meniuss savā darbā publicē latviešu tautas dziesmu melodiju, ir laiks, kad gan nekur vēl nav parādījušies veseli tautas dziesmu melodiju krājumi, bet gan tāpat vienā otrā darbā dažas uzņemtas. Kā teorētiski skatās uz tautas dziesmām līdz 16. g. s.? Tas ir laiks, kad viena zināma laika muzikas folklorā bij noziedējusi un sāka mesties dziļi jaunai atplauksmei.

Nākamā reize, kad kāda latvju tautas dziesmu melodija parādās iespiesta, ir 1777. g., A. V. Hupela darbā „Topographische Nachrichten von Lief- und Ehtland“ III. Te iespiestas dažas divbalsīgas Jāņu dziesmu melodijas. Tās publicē arī Müller's-Blattau's savā „Hamann und Herder in Ihren Beziehungen zur Musik“ 1931.

Vēlāk 1857. g. iznākušajās „J. Kakting un J. Caunit 100 dziesmās un ziņgēs“ pirmo reizi, kā jau agrāk minēts, iespiestas piecas vienbalsīgas latviešu tautas dziesmu melodijas, un to vidū ir arī viena Jāņu dziesmu melodija. Pārējās 95 melodijas šinī krājumā ir vācu dziesmiņas, kas radušās Vācijā tānī laikā (18. g. s.), kad tur (sevišķi tā sauktajā „Berlīnes skolā“) radās tendence rakstīt vienkāršas, „tikumībai un darbam“ rosinošas dziesmas, jo dziedāšana esot garīgas veselības zīme un tādēļ derot arī slima gara ārstēšanai. Šīs dziesmiņas vislaimīgāk koncentrējās krājumā „Mildheimisches Liederbuch“ von 518 lustigen und ernsthaften Gesängen über alle Dinge der Welt... für Freunde erlaubter Fröhlichkeit und echter Tugend, die den Kopf nicht hängt, herausgegeben von Rudolf Zacharias Becker (Gotha 1799). Šis krājumiņš vēlāk iznāk vairākos izdevumos, un 1817. g. izdotajā izdevumā ir jau 800 dziesmiņu.

Krājumiņā ir Nāgeli, J. Fr. Reichhardt'a, J. A. P. Schulz'a, J. A. Hiller'a, Wenk'a, Segelbach'a, Spazier'a, Queck'a, Schlick'a, fon Sackendorf'a, Naumann'a, Dalberg'a, F. L. A. Kunzen'a, Schubart'a, Neefe's, Häszler'a, G. Bend'a, Zelter'a, Zachariä, André, Dittersdorf'a, Seydelmann'a, Rolle's u. c., un dažas no tām dažbrīd ar tekstu tulkojumiem un dažbrīd arī ar jauniem latviskiem tekstiem ir izplatījuši mūsu mājās vācu mācītāji. Daudzas no tām, kuŗas uzņemtas „Mildheimisches Liederbuch“, un vēl citas, pārņemtas no daudzām vēl citām iespiestām vācu dziesmu grāmatiņām, ir uzņemtas „J. Kakting un J. Caunit 100 dziesmās un ziņgēs“, Veiricha „Dziesmu vaiņaka“ abos krājumos u. c.

Daudzas vācu dziesmas pa daļai no tiem pašiem, pa daļai no citiem autoriem figūrē arī J. Cimzes „Dziesmu Rotas“ vairākās daļās. Ievestas tās ir šeit vispirms sekojot tam pašam vācu humānistu ierosinātam augstāk minētam, tā sauktās „Berlīnes skolas“ lozungam un, varbūt, arī kādu citu nejaušību dēļ. Tikai vērojām, ka tik noteikti organizēts uzbrukums latviešu tautas dziesmu melodijai, vai (maigāki sakot) tik noteikta griba atvietot latviešu tautas dziesmu melodijas ar vācu dziesmiņām uznāk pirmo reizi pēc tam, kad katoļu garīdzniecība to savlaik bez šaubām bij

vajājusi un ietekmējusi. Bet radošas vitālītātes pilnas tautas ar šādu organizētu viņas gara mantu vajātāju vērtībām ar laiku sāk labi saprasties. Tā tas būs noticis arī mūsu mājās. Arī mūsu mājās tās, šķiet, uzņemtas un savā garā pārveidotas. Tāpat arī tādā no sevis pārveidotā svešnieku dziesmu stilā būs arī jaunradītas dažas melodijas. Ieskatoties mūsu Jāņu dziesmu melodijās, mēs jūtam tomēr visvairāk pēdu no abu šo apzinīgo mūsu tautas dziesmu melodiju vajātāju (katoļu garīdznieku un vācu humānistu) darbiem. Bet par to vēlāk.

Veiricha „Dziesmu vaiņaka“ abos krājumos nav neviena Jāņu dziesmu melodija uzņemta. Bet, kā tas jau šīs grāmatas iepriekšējā nodaļā ir minēts, šī krājuma izdevējs savā priekšvārdā, starp citu, piemin no latviešiem dzirdēto ligošanu un rotāšanu.

1871. g. iznākušās Jāņa Cimzes „Dziesmu Rotas“ Lauku puķēs jau ir veselas astoņas Jāņu dziesmu melodijas, un vairākās citās J. Cimzes „Dziesmu Rotā“ uzņemtajās melodijās ir sastopami „Jāņu dziesmu“ elementi (skat. variantu grupu Nr. 6, 11, 20, 23, 35, 36, 56, 67, 73). Ernsta Vignera (Ligusoņa) „Latvijas“ 1873. un 1874. g. abos krājumos nav nevienas Jāņu dziesmu melodijas. Bet dažās no tur uzņemtajām latviešu tautas dziesmu melodijām ir gan daži kopēji sastāvelementi ar dažām Jāņu dziesmu melodijām (skat. variantu grupu Nr. 6, 8, 11, 37, 52, 71 un 73). E. Vigneram, vēlāk R. L. B. Muzikas komisijas izdevumos ir vesela virkne Jāņu dziesmu melodiju. Baumaņu Kārļa dziesmu krājumos „Austra“ un „Līgo“ figūrē tikai divas Jāņu dziesmu melodijas, bet dažām no pārējām tur uzņemtajām latviešu tautas dziesmu melodijām ir gan kopēji elementi ar Jāņu dziesmu melodijām (skat. variantu grupu Nr. 5 un Nr. 35). Pirmo reizi lielāks skaits Jāņu dziesmu melodiju ir uzņemts R. L. B. Muzikas komisijas krājumos E. Vignera apstrādājumā. Vēl lielāku daudzumu Jāņu dziesmu melodiju publicē Jurjāņu Andrejs R. L. B. Muzikas komisijas izdotajos „Latvju tautas muzikas materiālos“. Tālākie Jāņu dziesmu krājumi savākti Latviešu folkloras krātuvē no vairākiem līdzstrādniekiem.

Šodien, pārskatot mūsu Jāņu dziesmu melodijas, varam teikt, ka tās ieplūst un no tām izriet, t. i. to sastāvdaļās ieiet ļoti daudzu mūsu pazīstamo tautas dziesmu melodiju pamatmotīvi un ka tās variē arī ar vairāku laikmetu baznīcas himnām. Arī pat veselas tautas dziesmu un pat ziņģu melodijas izmantotas kā Jāņu dziesmu melodijas. Daudzu pazīstamu tautas dziesmu melodiju sākuma motīvi ir līdzīgi daudziem Jāņu dziesmu melodiju sākumiem. Tāpat arī gandrīz vai it visi Jāņu dziesmu melodiju sākumi ir ja ne citu tautas dziesmu melodiju sākumi, tad katrā ziņā kādas tautas dziesmu melodijas sastāvdaļa melodijas vidū vai melodijas beigās. Ir bieži arī veselas citas mūsu tautas dziesmu melodijas, līdzīgas Jāņu dziesmu melodijām, kā, piem., LFK 170, 1837, kuŗa ir it kā Jāņu melodija tikai ar citiem vārdiem. Ir arī otrādi. Šādi melodiju krustojumi mūsu

pašu mājās starp Jāņu dziesmu melodijām un citām mūsu tautas dziesmu melodijām ir pamatojami uz tā paša principa, ka bieži kādā pagastā ir viena vai lielākais četras melodijas, uz kuŗām dzied visas dziedoņiem zināmās tautas dziesmas.

Kad mūsu mājās šāda parādība Jāņu dziesmu melodijās ir sākusies, to īsti noteikti nevar konstatēt. Vienīgi tikai vērojams un pierādāms ir tas, ka tādas augstāk minētas līdzības vai kopības tagad Latvijā dziedamām Jāņu dziesmu melodijām ir ar vairākām Jāņa Cimzes „Dziesmu Rotas“ visās astoņās daļās uzņemtajām melodijām, ar dažām melodijām Baumaņu Kārļa „Austra“ un „Līgo“ un Vigneru Ernsta „Latvija“ un arī ar tā sauktajām godu un darba dziesmu melodijām. Ir arī Jāņu dziesmu melodijas, kas iet secen šiem nupat minētajiem „krustojumiem“ ar Jāņa Cimzes „Dziesmu Rotu“ un citos mūsu vecāko kuŗu dziesmu krājumos uzņemtām dziesmām.

Ar godu dziesmu melodijām līdzīgas ir vairākas no Jāņu dziesmu melodijām, kas uzņemtas R. L. B. Muzikas komisijas izdotajos Jurjāņu Andreja „Latvju muzikas materiālu“ I sējumā, un sevišķi tās prīmitīvākās, t. i. tās, ar kuŗu palīdzību Jurjāņu Andrejs grib pierādīt mūsu Jāņu dziesmu melodiju senumu.

Jāņu dziesmu melodiju līdzība ar godu dziesmām:

Jurjāņu Andreja „Latvju muzikas materiāli I“:

Nr. 54c ar „Kakting un Caunit 100 dz. un ziņģ.“ Nr. 38.

Nr. 32 ar kāzu melodijām LFK 170, 1372; 170, 1361; 170, 1432; 1045, 2252 un ar katoļu „Te Deum“.

Nr. 50a, b

Nr. 31a } ar kāzu melodijām LFK 170, 1416; „Kakt. un Caunit“
Nr. 40 } Nr. 37 un Jāņu dz. mel. 1045, 7273.

Nr. 51

Nr. 20e ar kāzu melodijām LFK 170, 871 un Jāņu dz. mel. 170, 691.

Nr. 27 } ar Jāņu dz. mel. LFK 279, 1807; 279, 1792; 1045, 727; 170,
Nr. 7b } 710; 1495, 3129 (20 var. gr.).

Nr. 7k } ar krustabu mel. LFK 170, 1800; 170, 1873; 170, 1861; 170,
Nr. 9b } 1833 un Cimzes-Sērmūkšļa „Dz. R.“ Nr. 57i.

Nr. 68 ar LFK 1045, 385 (73. var. gr.).

Nr. 54a ar LFK 1045, 3473 (15. var. gr.) un katoļu himnu Dievmātei.

Nr. 31

Nr. 31b } ar LFK 170, 1837; 170, 1444; 1149, 8 (35. var. grupā).
Nr. 32b }

Nr. 28 ar ganu mel. LFK 170, 1408 un Jāņu dz. mel. 1045, 6656 (13. var. gr.).

- Nr. 27 ar krustabu mel. LFK 170, 1800; 170, 1873; 170, 1861; 170, 1833 un Jāņu dz. mel. LFK 279, 1807 (20. var. gr.).
- Nr. 14 (otrā pusē) } ar bēņu mel. LFK 170, 1807 un Jāņu dz. mel.
 Nr. 39 } LFK 627, 234 (69. var. gr.).
- Nr. 49b ar deju mel. LFK 1045, 146, J. Cimzes „Dz. R.“ II Nr. 32 un Jāņu dz. mel. LFK 1045, 649 (9. var. gr.).
- Nr. 50b ar Bb 43, 1642 un K. Baumaņa „Austra“ I Nr. 7.

Piemēra dēļ te arī dažu Jāņu dz. mel. līdzība ar citām latviešu tautas dziesmu melodijām.

J. Cimzes „Dz. R.“ II Nr. 63	} ar Jāņu dz. mel.	{ LFK 170, 1362; 170, 1371; 804, 1068; 495, 3169; 1045, 3697; 1045, 4127; 170, 1391; 804, 916.
„ „ „ „ IV Nr. 67		
J. Cimzes „Dz. R.“ IV Nr. 42	} ar Jāņu dz. mel.	{ LFK 1045, 2644; 1045, 7273; Bb 43, 1538.
un „Kakting un Caunit“ Nr. 37		

Daudzi tādi piemēri atrodami variantu grupās — nošu pielikumos.

Krustojas savā starpā bieži arī pašu Jāņu dziesmu mel. motīvi. Salīdzini, piem., R. L. B. Jurjānu Andreja rediģētajos „Latvju tautas muzikas materiālos“ Nr. 39a ar Nr. 40 un ievēro to, ka Nr. 39 pirmā un otrā takts ir Nr. 40 piektā un sestā takts. Tā tad ar Nr. 39 sākuma motīvu sākas Nr. 40 otrā daļa. Tālāki varam vērot, ka daudzām variantu grupām ir dažādi krustojumi. Tā, piem., variantu grupai:

- Nr. 15 un Nr. 73, šķiet, tikai samainītas pirmā un otrā takts
- „ 9 „ „ 24 vienā var. gr. ir otrā daļā tas, kas otrā var. gr. pirmā daļā
- „ 4 „ „ 63 abiem mel. otrā pusē vienādi varianti
- „ 22 „ „ 63 „ „ „ „ „ „ „
- „ 34 „ „ 63 „ „ „ „ „ „ „
- „ 35 „ „ 49 „ „ „ „ „ „ „
- „ 61 „ „ 63 „ „ „ „ „ „ „
- „ 52 „ „ 35 līdzīgi varianti
- „ 21 „ „ 59 „ „
- „ 15 „ „ 17 „ „
- „ 6 „ „ 23 „ „
- „ 24 „ „ 65 „ „
- „ 24 „ „ 66 „ „
- „ 24 „ „ 67 „ „
- „ 41 „ „ 73 „ „
- „ 43 „ „ 68 „ „

Nr. 68 un Nr. 29 līdzīgi varianti

„ 63	„	„	61	„	„
„ 23	„	„	51	„	„
„ 9	„	„	27	„	„
„ 9	„	„	24	„	„
„ 9	„	„	77	„	„
„ 27	„	„	77	„	„
„ 20	„	„	36	„	„
„ 53	„	„	24	„	„
„ 6	„	„	23	„	„
„ 32	„	„	76	„	„
„ 15	„	„	41	„	„
„ 61	„	„	73	„	„
„ 3	„	„	78	„	„
„ 39	„	„	47	„	„

un tml. arī vēl citi krustojumi galvenajos vērienos un sīkumos tuvāki vai tālāki variējot.

(Varbūtējo katoļu dažādu garīgo dziedājumu ietekmi skati variantu grupās Nr. 9, 13, 27, 43, 69, 15.)

Šāda dzīva un brīva dažādu melodiju krustošanās, kā to šoreiz vērojam jau tikai Jāņu dziesmu melodijās vien, apstiprina domas, ka meklēt tautas dziesmu melodiju autorus (t. i. šo melodiju pirmsākumus, patiesos pirmveidus) ir veltīgi, jo tautas melodija pati sevi veido, pati sevi ļoti daudzstaraini sakrāj un, šķiet, gan vairāk visu atdzied, pārrada nekā jaunrada. Un šajā pārdziedāšanā, šajā pārradīšanā nācijai ir sava gara dinamikas likumība, kas savdabīgā formā izraisa muzikālās domas gājienu, rada tos ceļus, pa kuriem veidojas melodija vai oriģinālā, vai pārņemtā, vai arī pārveidotā stilā (veidā) jaunradītā.

Vai bieži nav dzirdējuši tie, kas visā klusībā novērojuši tautas dziedones, vai nav dzirdējuši, kā tās allaž, pārnākušas mājās no kādas vietas, kur dziedātas modernākās dziesmas, vai no baznīcas, kur dziedāti korāļi, vai vispār no turienes, kur dzirdētas tautas dziedonei vēl līdz šim nepazītas melodijas, bet kur viņa tās ir līdzdziedājuši, vai gluži vienkārši tikai noklausījusies, — vai bieži nav dzirdējuši tie, kā dziedātāja tad sāvā nodabā dzied?

Pārnākusi mājās, tā ilgi un dažādi pēc sava prāta izloka dzirdēto, gan dažādos melodiju vijumos, gan dažādā toņu izturētībā ritmiski un dinamiski. Un tā tas, domājams bijis laiku laikos¹⁹.

Vai šajos klusajos brīžos nav daudzām „melodiju saknēm“ dota atkal cita izskaņa, cits izzarojums, izskaidrojums, cits prieks, cits iekšējs saturs? Tā arī mūsu mājās.

Vispirms, vienkārši vien vepties latviešu tautas dziesmu melodijās. uzkrīt, ka latviešiem tieksme visas aizņemtās (vai ar citiem kopējās) melo-

dijas palēnināt, kā, piem., astotdaļu par ceturtdaļu un tml. Tāpat šādos gadījumos latviešiem tieksme citas īsākas kadencas pielikt. Latvjiem vispār ir tieksme veidot melodiku uz iekšēju svinīgumu un cēlumu.

Ja iedomājam un atceramies abus valdošā gara raksturus muzikā: cēlo, formējošo, organizējošo, apollonisko daijumu un elementāro, tumšās varas kaislibu pilno dionisisko, tad varam droši teikt, ka latvji gandrīz visu savu tautas melodiju pūru nosver uz apolloniskiem svariem. Bet lai nu šo katras tautas radošo muzikālo spēku aptvertu, mums galvenokārt jādzird šīs melodijas pašā dzīvē, mums jādzird dziedāta melodija tās brīnišķajā svaigumā, tās neskaitāmajos variantos bieži tādos sīkumos, kā tas mūsu nošu zīmēm nav iespējams bijis atzīmēt.

Krājējs bez lielākām iedziļināšanās spējām visā dzirdētajā šo to sāks arī labot, dziedātāju pamācot. Bet šādi laboti dokumenti var vēlāk ļoti maldināt pētniekus, jo sevišķi muzikas folklorā ir ļoti vārīga un trausla. Katra tautā dziedāta melodija pati sevī pētniekam ir ļoti interesants organisms taisni savā patiesā īstā veidā ar visu to mentālītāti, ko interpretējošā persona šim dziedājumam nes līdzī.

Tāgad šajās nošu zīmēs pazūd liela tiesa no visa tā.

Vairāk piedzīvojis folklorists tomēr varēs saskatīt te īsto īstenību un varēs vērot, kā šis dinamiskais spēks savdabīgi veido melodijas formas.

3. nodaļa.

Dziedāšanas veidi

Ierunājoties par tautas dziedoņu mentālītāti, jātgriežas tieši pie pašiem tautas dziedoņiem, jāiet viņu dzīvē, jāiet tanī lauku gaisā, kuŗu tie diendienā elpo. Mēs tur satiekam tos ļaudis, kas diendienā visā Latvijā, cauri saulainiem un drūmiem laikiem dzīrēs, rotaļās, svētvakara un svētrīta stundās iznesuši mūsu daiņas, teicot, saucot, dziedot vai uz koklēm un uz citiem muzikas rīkiem skandinot, būdami vienmēr mundri un gaiši savā dziesmu priekā. Jūs ieejat dažbrīd, it kā nemanot, kādā lauku mājā vai vientuļā būdiņā, kur šie dziedoņi mīt. Dažbrīd ne labprāt sākas dziesmas, jo svešnieks ienācis pēc dziesmām. Vai tad dziesmas tā uz reizi dziedamas? To zina arī vaicātājs; ne vienā vien vietā tas bijis dziesmas meklējot. Viņš zina, ka meklējot garīgās saites ar senatni var pie sirmiem teiku, pasaku, paražu minētājiem, pie dziesmu teicējiem un spēlmaņiem, pie pašrocīgiem dažādu istabas lietu, trauku un audumu darinātājiem pavadīt brīnišķas stundas, jo kad dziesmu gars pavērts, tas rit bez pārtraukuma. Vajaga tikai tūlīt, no paša pirmā brīža, rast kopējo valodu. Tā katrā vietā citādi rodama, gluži tāpat kā katrā vietā citādi arī izskan dziesma.

Jūs ieejat kādā nabadzīgā būdiņā vai nabagu mājā, retāk turīgās mājās, jūs satiekat sirmas, darbā rūdītas galvas, un kad pēc īsas sarunas jau esat savstarpīgi sapratušies — mostas kāda brīnišķi reibinoša burvība. Zināms, arī dzīrēs un laukā dziesmu meklētājs rod šo prieku. Vai tā dziesmu burvība? Vismaz man šie brīži vienmēr top neaizmirstami. Kad sirmie, pa daļai jau no dzīves atstumtie ļaudis jūt, ka jums prieks par viņu dziesmu, ka jums viņu dziesma rada lielu interesi, tad tie atplaukst jauneklīgā sajūsmā. Gandrīz vienmēr jūs dzirdat tad sakām: „Cik gaiši tagad atceros visas bērniībā dzirdētās dziesmas.“ Drīzi vien ap mums sarodas arī saimes pusmūža ļaudis un vēl pēc kāda brīža jaunatne un bērni. Ir tā, it kā būtu atraisījies kāds svētku brīnums, it kā visiem būtu sākusies jauna, spirta dzīve, pavēries dziļš draudzības brīdis. Šķiet, ka pasaulē taču ir tikai labi darbi un labas dziesmas, un rūpes un visas ikdienas raizes top mazas un niecīgas šo labo darbu priekšā.

Senu daiņu un balsu gars uzbuŗ bieži tādus brīžus, kad dziesmu meklētājs un saime ir sasēduši ap kopīgo galdu, ap kuŗu ik dienas top sanes-tas saimes rūpes, bēdas un prieki. Reiz man gadījās to piedzīvot Latgalē Preiļu tuvumā Sparāna viensētā. Manis meklētais daiņotājs šai saimē bija

simt divdesmit gadus vecs sirmgalvis, kas mēnešiem neatstāja siltas krāsns augšu. Mēs ātri atradām kopēju draudzīgu valodu. Vecam Sparānu tēvam vispirms patika stāstīt par savām mājām, par to, ka reiz, spēka gados, tam par kādu varonīgu pakalpojumu piešķirts meža gabals taisni tai vietā, kur tagad viņa viensēta. Ar lielu gribu un spēku tas ātri izlīdis līdumu un uzcēlis māju. Bet kā saukt šo reto māju, — kādā vārdā to kristīt? Labi ļaudis, draugi un labvēļi tam ieteikuši to kristīt par „Sparāniem“, par piemiņu tam spēkam, ko viņš tur ielicis. Viņš stāstīja arī par Napoleona laikiem, un drīzi vien nonācām arī pie daiņām. Arī sekojošo balsi tas atcerējās: (Skat. nošu piemēru Nr. 25.)

25.

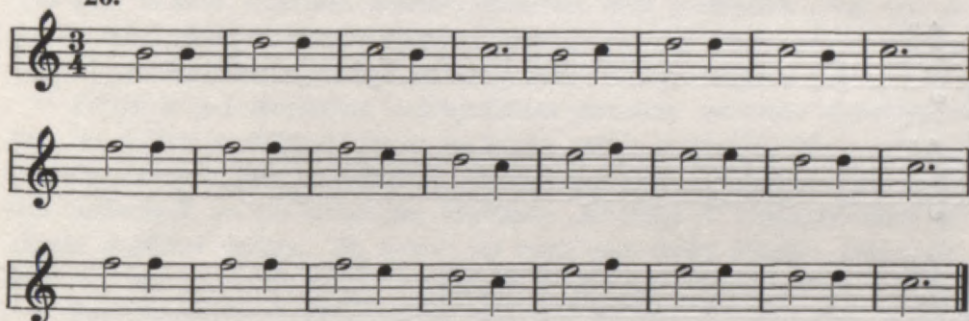
Ej - ta - pui - ši	klau - so - ti - si,	ku dzi - do - ja	ug - li - ņi - ki:
Sporans sa - ci - ja,	Bekšs at - jē - ma,	Go - vo - rit - si	do - ru - no - ja
A tas si - la	čo - kor - niu - ši	nu pa - ka - lis	trik - ši - nā - ja.

Bez recitācijai līdzīgās melodijas interesanti arī vārdi, kas paver ieskatu senā dziedāšanas veidā. Vispirms mēs redzam, ka šī daiņa pilnīgi augusi no paša Sparāna dzīves — no viņa viensētas, kur līdums lists un dedzināts („ugļņiki“). Otrkārt, mums paveras te apmēram tā paša dziedāšanas veida apraksts, ko jau agrākās nodaļās minētais Frideriks Meniuss ir uzmetis, runājot par viņa paša dzirdētu latvju dziedāšanu, un par kādu ir rakstījuši arī Einhorns, Hupels, Katerfelds, Hamann's, Herders u. c. Meniuss starp citu par to saka, it kā latviešiem līdz šim ir tas pats dziedāšanas veids, kas senāk bija jūdiem, kā skaņā un saskaņā (concentu), tā arī teksta kompozīcijā un saturā: *katrā ziņā skaņā un saskaņā (t. i. dziedot un sadziedot) viņi lieto vienu balsi tā, ka viens dzied pa priekšu un loka (modulē) galveno (korāļa, kantus firmus) balsi, kuŗai, pēc vienas, vai otras pauzes, nedaudzi citi seko tādā pašā veidā, — lielākā daļa bez kādiem vārdiem, nemitīgi vienā balsī pa sekundai, kvartai, sekstai, oktāvai, vai pa tercai, kvintai u. t. t. Sadziedātāji darbojas tāpat kā vācu zemnieki savas dūdas piepūšot. Un proti: bez nekādas nošu starpības, tikai pēc iespējas daudzas pusnotis un ceturtdaļnotis pamišus ņemot un beigās vai pauzē veselu noti izturot. Šeit Frideriks Meniuss bez Sparāna daiņā minētā dziedāšanas veida paver mums skatu vēl arī citos vērienos. Tā vispirms, piem., vārdi „tikai pēc iespējas daudzas pusnotis un ceturtdaļnotis pamišus ņemot un beigās jeb pauzē veselu noti izturot“ mums liek domāt par mensūrālistu ietekmi uz Fr. Meniusa dzirdēto dziedoņu dziedāšanas veidu. Un proti, par mensūrālistu kaislo tieksmi vienu laiku uz trīsdaļīgo mēru, par tieksmi vietā vai nevietā atdarināt trochajisko pantmēru, neskatoties uz to, ka viņiem bija arī daktilam, jambam, ana-*

pestam savi „modi“. Šī ietekme vērojama arī visā Meniusa latvju melodijas nošu rakstā (skati to šīs grāmatas otrā daļā).

Kādu laiku tāda tendence valdīja vai visā Eiropā pie tautas dziesmu melodiju uzrakstītājiem, līdz ieguva sīkākus, izsmeltošākus materiālus par sengrieķu ritmiem. Te gribas atzīmēt arī to, ka savā laikā vai visas trubadūru melodijas uzrakstītas trīsdalīgā taktsmērā „mensura perfecta“ (skat. Tappert „Musiknotenschrift vom 8. Jahrhundert bis zur Gegenwart“)²⁰. Kā piemērs lai te ir viena trubadūru melodija (Ādama no Halles „Robena dziesma“), kuŗa savā sākumā variē arī ar mūsu Jāņu dziesmu melodiju 9. var. gr. (Skat. nošu piemēru Nr. 26.)

26.

Atzīmēju visu to sevišķi tādēļ, ka šī nošu raksta vienpusība, kas valdīja krietni ilgu laiku (mensūrālisti kā pirmo taktsmēru uzstādīja trīsdalīgo), ir ietekmējusi tautas dziesmu melodijas, ko vietām jūtam arī mūsu mājās, zināms, arī dziesmu dziedāšanas veidu. Tādēļ jāsap, ka muzikas teorētiķi, kaut gan nevar muziku radīt, tomēr tie var to brīžiem nelabvēlīgi un arī labvēlīgi ietekmēt.

Atgriežoties pie mūsu tautas dziesmu dziedāšanas veida, mums kā nākošais avots ar vecākām ziņām par to jāmin Hupela piezīmes šini jautājumā. Tās atrodamas viņa darbā „Topographische Nachrichten von Lief- und Ehistland 1777“. Gan pareizāk sakot, pēc Fr. Meniusa nākošais par seno latviešu dziesmām ieminas Einhorns „Historia Lettica“ 1649. g. Tomēr par latvju dziedāšanas veidu viņš tikpat kā nemaz nerunā. Piemin tikai, ka bluķu vakarā daudz dziedāts, blauts un trokšņots. Turpretim Hupels ieminas drusku arī par seno latvju dziedāšanas veidu. Viņš raksta sekojošo: „Savu izpriecu lielāko daļu latvji ziedo dziedāšanai un muzicēšanai. Dziedāšanu sevišķi piekopj sievietes. Tā, piem., kāzās ir sevišķas dziedātājas. Zināms, kad reibumā prieks iekarst un aizrauj visus, tad dziesmai piebalso arī vīrieši. Lauku darbos, rotaļās un tml. gadījumos dzird tikai jaunavas vispārēju prieku un sajūsmu radot ar skaļu dziedāšanu. Dažām jaunavām ir labas balsis un daudz dabas dotu spēju skaistai dziedāšanai. Latvieši velk gaŗi beidzamo skaņu un dzied diezgan bieži divbalsīgi, velkot vienu balsi līdzī līdzīgi basam. Hupels sava darba III d.

publicē arī sekojošo Herdera manuskriptos atrasto (skat. Müller'a-Blattau'a „Hamann und Herder in ihren Beziehungen zur Musik“) Jāņu dziesmu melodiju: (Skat. nošu piemēru Nr. 27.)

27.

Šīs melodijas uzrakstīšanā mēs nejutām vairs tieksmi pēc trīsdalības. Te uzrakstīšanas veidā ir jau tā sauktā „otrā tautas dziesmu melodiju laikmeta“ ietekme. Turpinot vecākās ziņas par seniem latviešu dziedāšanas veidiem, jāmin Herders. Lūk, Herders saka: „Viņu (latviešu) muzika ir neattīstīta, tomēr ievērojama un it kā paša dabas spēka veidota. Allaž izbīda vienu vai divas jaunavas, kuŗas daiņu dzied, pie kam pārējie ar zināmu vienmuļīgu pavadījumu, kas līdzīgs dūdu basam, piebalso. Dziedātājas savā balsī reti kad pāriet tercas apmērā, pie kam viņas to pašu toni līdz dziesmas beigām patur. Pa to laiku tā sauktie basa dziedātāji paņem oktāvu no pēdējās notes.“ Herdera draugs un ierosinātājs Hamann's savā darbā „Aesthetica in nuce“ runā daudz maigāk un ar vēl lielāku pietāti par seno latvju dziedāšanu: „Kurzemē un Vidzemē ir vietas, kur visās darba gaitās dzird latvjus (vai to nevācu tautu) dziedam. Tikai šis dziedājums ir it kā kāda dažu toņu apmērā veidota kadenca, kuŗa ļoti līdzīga kāda metra kustībai. Ja latvjos rastos dzejnieks, tam gluži dabiski visi savi panti būtu jāveido pēc šī ievestā latvju balsu samēra. Pētniekam daudz laika prasītu šī apstākļa apgaismošana, salīdzināšana, pirmavotu meklēšana un auglīgo svētīgo slēdzienu rašana.“

Dr. Katerfelds raksta savā rakstā, kas iespiests 1835. g. „Magazin, herausgegeben von der Lettisch-Literarischen Gesellschaft“ V, par latvju dziedāšanu sekojošo: „Dziesma, pēc cēlonības gan ir slavu vārds. Tas apzīmē no četrindīga panta izveidojušos dziesmu. Pants veltīts tikai vienai domai. Šādu dziesmu latvji dzied korī (daudzbalsīgi) un pie tam sekojošā veidā: viena dziedātāja dzied (teic) vārdus vai dziedoši runājot tos saka, bet pārējie noslēgumā iekrīt ar gaŗi vilktu vienā tonī dziedātu „e“. Ja nu ir daudz dziedātāju, tad tādu dziedāšanu dzird verstīm tālu. Skais-tās vasaras naktīs, ārā, klajumā šāda dziedāšana neskan nemaz tik nepa-tikami, kamēr šaurā istabiņā tā var izrādīties par skaļu. Dziesmas lat-vjiem ir dažādiem gadījumiem. Jau Stenders min kāzu un Jāņu dziesmas. Tās gan laikam visgaišāk izdalās. Stenders savā gramatikā runā arī par to, ka latvji velkot (otro balsi) pie „e“ vēl „i“ un „o“ pievelkot. Dr. Kater-felds turpretim dzirdējis tikai „e“ velkam²¹.

Ziņģe ir no *vairākiem* četrindīgiem pantiem sastāvošs dziedājums, kas no *dziesmas* atšķiras nevien ar to, ka saturs te top risināts cauri vai-rākiem pantiem, bet arī ar pašu dziedāšanas veidu. Ziņģēm dzied dažā-das melodijas, un tās dzied bez vilcējiem. Mācītājs K. Ulmanis izšķir arī ziņģēs dažādus veidus. Tā, piem., tas runā par raudu ziņģēm, nerru ziņ-gēm un tml.“

Vēl „Magazin, herausgegeben von der Lettisch-Literarischen Gesell-schaft“ VII, 1844. g., par veco latvju garīgo rosmi, par tautas dziesmām un par tautas dziesmu dziedāšanas veidiem ļoti skaidru valodu runā Bit-ners. Viņš saka: „Latvis dzied tikai par to, kas acumirkli to ieinteresē, vienalga, vai tas kāds notikums, kāda vieta vai kāda lieta. Viņš dzied savas kāzu dziesmas kāzās, savas bērņu dziesmas bērēs, savas Jāņu dziesmas Jāņu vakarā, savas ganu dziesmas ganos ejot un tam līdzīgi. Pie tam dziedātāja uzdevums ir netikvien zināt katram laikam savas dziesmas, bet arī noklu-sēt tādas dziesmas, kuŗas zināmā reizē nebūtu jācilā.

Ārkārtīgā dziesmu bagātība dod iespēju dziedātājiem šo dziesmu poē-zijas burvībā nogrimt stundām, pat dienām ilgi. Savā mājā būdams, latvis šādā gara burvībā ieskauj katru rīku, lietu vai mantu. Tādēļ arī radies jēdziens, it kā šīs dziesmas vēl šodien topot improvizētas. Es šim domām nepievienojos, tas pa daļai tādēļ, ka esmu pārliecinājies, ka vienas un tās pašas dziesmas prot kā Kurzemes jūras piekrastē, tā arī Vidzemes attā-lākajos novados. Otrkārt arī tādēļ, ka es mūsu šīs dienas latvjos nekādus radošus (produktīvus) talantus neesmu novērojis, kaut gan tiem viņu dziesmas ir ārkārtīgi mīļas. Varam tikai apbrīnot latvju spējas noteikti un nemaldīgi piemērot dziesmas katram gadījumam. Ja šīs spējas vēlas saukt par improvizācijas spējām, tad jāsaka, ka pateicoties vienīgi šīm spē-jām atdzivojas dziesmu gars... Dziesmas dzied vienīgi jaunavas un sievas, kādēļ arī es savam darbam kā motto esmu ņēmis daiņu par „Māŗu, dziesmu teicējiņu“. Teicēja dzied vai saka vienmēr divas dziesmu rindas citām

priekšā. Pēdējās tad savties zināmā monotonā kārtā atdzied. Tādus zemnieču kopus ar teicēju un vilcēju bieži dzird godos un arī parastās darba gaitās. Ja šādu dziedājumu var saukt par melodiju, tad dziesmām ir divas melodijas, skatoties pēc to pantmēra. Virieši ar dziesmu melodijām nedarbojas. Varbūt ar daiņu dzejošanu? Par to šo rindiņu rakstītājs nekā noteikta nevar pateikt, jo neviens tautas dziesmu dzejnieks taču nav zināms.“

Dīvainā kārtā mums jākonstatē, ka no visiem šiem nupat minētajiem citātiem mēs redzam, ka vieni autori (garīdznieki Hupels, Einhorn, Herders u. c.) runā par kādu mežonīgu bļautīšanos, bet otrie autori (filozofi, vēsturnieki Meniuss, Hamann's) mēģina pieiet ar sevišķu cienu šai veco latviešu dziedāšanai un sameklēt te, varbūt, kādas senas muzikas kultūras pēdas. Kādēļ Einhorn un daudzi citi latvjiem pārmet „lielu tiepību, ar kādu tie turas pie savām paražām“? Kādēļ šī „tiepība“ tik nesalaužama? Vai tā nav zīme, ka latvji ir bijuši un varbūt arī būs kādas citas kultūras radītāji nekā tās, kas tiem top uzlaikota? Par kaut kādu senu dziedāšanu, pretēju šaidienējai, runā arī J. Cimzes aizstāvji pret viņa pretiniekiem, arī Veirichs, A. Jurjāns u. c., visi, šķiet, neko sevišķi tai gan nesimpatizēdami.

Šīs zīmes rāda tikai to, ka nācijas gara dinamika no vienas puses un vēstures gaitas no otras puses arī te, mūsu zemes robežās, ik brīdi ir atstājušas savas pēdas. Objektīvi skatoties nedz viens, nedz otrs no šiem dziedāšanas veidiem, tas ir: ne „dziesma“, ne „ziņģe“, nav galīgi tikai tīri latviskas vērsmes nesti un veidoti. Šeit krustojušies uzkrāšanas, radišanas un interpretācijas izjūtas spēki ar zināmām lielākām vai mazākām ietekmēm, kas noteikti iznesušas savu tīri latviskā skatē. Katrs no šiem stiliem dod savas iespējas muzikālai fantazijai, kas veido arī mūsu *Jāņu dziesmu melodijas abu šo stilu apjomos*.

Jāņu dziesmas laikam ilgi ir dziedātas pirmējā veidā ar teicēju un vilcējiem, jo pavisam dīvainā kārtā arī J. Cimze, harmonizēdams Jāņu dziesmu melodijas, atkāpjas no sava parastā „korāļu stila“. Un Jurjānu Andrejs iesāk savu „Materiālu“ krājumu ar šīm „primitīvākām“ dziesmām. No Jurjānu Andreja mēs dzirdam atkal par latvju seniem dziedāšanas veidiem. Tā, piem., „Materiālu“ I 25. lpp. A. Jurjāns drusku ierunājas par suitu dziedāšanu un atzīmē arī sava līdzstrādnieka Blaua piezīmi par gaļā „ē“ vilkšanu „līgo“ beigās. Skat. šīs grāmatas I d. Vēl J. A. „Materiālos“ I 75. lpp. lasām par latvju dziedāšanas veidiem sekojošo: „Kaut gan vispārīgi pieņemts domāt, ka tautas muzika harmonijas nepazīst, tomēr latvju līgotnēs atrodamas dažas pēdas. Izdarītas korī ar teicēju, vilcēju un locitājām, tās sastāda harmonijas, kaut arī primitīvas un jestrās, kā tas redzams dažos variantos.“

Tālāk šādu „līgošanu“ ar teicēju un vilcēju ir uzrakstījis Em. Melngailis. Skat. LFK 1045, 959. Tāpat arī vēl citi LFK līdzstrādnieki. Vis-

pēdīgi Folkloras krātuve to ir demonstrējusi savā laikā rīdziniekiem un arī uzņēmusi skaņu platēs un skaņu filmās no suitiem, alsundzniekiem un gudeniekiem dzirdamu teikšanu un vilkšanu ar gaži un skaļi izturētu „ē“ galā, kas brīžiem pāriet arī uz „i“ un tml. un atgriežas atkal uz „ē“. Asa it kā tērauds ir alsundznieku dziedājumu izskaņa. Sevišķi cieta kā tērauds un asa izskan alsundznieku vilcēju skaņa²². Pusteikumā apstājas locītāji, it kā asi noraujot skaņu. Te jāpiezīmē arī, ka šodien tās melodijas, ar kurām tie Alsungā, Bārtā, Rucavā, Nicā dzied daivas, sauc par „tautiskām meldijām“ (krustabu, kāzu, kūmu, apdziedāšanas un citas tautas dziesmu melodijas). Lielā krājumā visur esošās ziņģes tie allaž sauc par dziesmām. Dažos apvidos tā saukto „tautisko meldiju“ skaits ir diezgan liels. Atgriežoties vēlreiz pie dziedāšanas ar teicējiem, locītājiem, vilcējiem, jāsaka, ka te jūtam vēl vārdu kā vadītāju un radītāju elementu dziesmu dziedājumā. Vārds, vārda muzika savā visdziļākā izjūtā, *sava novada dialektā* te ir dominējošie, veidotāji spēki. Tas viss kopā liecina tikai to, ka te skan vēl kādas senas, neizmērijami ilgas muzikas kultūras atliekas, kas ar lielu tiepību saglabātas un, zināms, laiku gaitās arī zināmā mērā ir mainījušās. Dažos novados vēl šodien tādā dziedāšanas veidā dzird Jāņu dziesmu melodijas.

Bet modernā koņu dziedāšanas kultūra un dziedāšanas mācība skolās ir ietekmējusi Jāņu dziesmu dziedāšanu modernākā garā gan koņus atdarinot, gan dziedot unisonā. Taktsmērs, temperācija, vācu tautas dziesmu formu sajūta, par ko savā laikā sevišķi priecājās Jurjāņu Andrejs (skat. Bb 43, „Latvju tautas muzikas literātūra“) un koņu realitātē nesa J. Cimzes „Dziesmu Rotas“ populāritāte, kas aplūsināja arī improvizēšanas tieksmi, — viss tas dara savu, un kā dažādos laikos uzkrātie himniskie, romanču un deju elementi dominē vēl tagad mūsu Jāņu dziesmu muzikā, tā tie jauca ar Jāņu dziesmu dziedāšanas veidā vienmēr, kad atnāk Jāņu diena ar Jāņu ugunīm un ligošanu.

Par Jāņa dienas svētišanu pie seniem latviem ir vairākas atzīmes vecos rakstos. Bet pieminēsim te Hupelu (II d. 190.—191. lpp.), kuŗa atzīmēs vērojams kāds pārejas laikmets Jāņa dienas svētišanas tradīcijās. Hupels raksta, ka „daudzos apvidos salasījušies visa pagasta ļaudis savu māju uzpostos pagalmos dienu pirms Jāņiem, sanesot Jāņa zāles un ogas. Tad tie dziedot trīsreiz apgāja rudzu lauku, sargrupējušies četrās grupās: vīri, sievas, puīši un meitas. Meitu galvas bij rotātas puķu vainagiem. Vakarā mielojās un dejoja bez pārtraukuma, par nogurumu nedomājot“. Bet atgriezīsimies pie dziedāšanas veidiem.

Vai varam teikt, ka šodien Latvijā pārsvarā ir senie dziedāšanas veidi? Tos gan pēdējā laikā cenšas godā celt un atdzīvināt, atdarināt, bet savā īstā būtībā tie nav atdarināmi laudīm, kas jau skolās un koņos pieradināti pie jaunlaiku muzikas dzirdes, muzikālo formu uztveres un dziedāšanas veida. Tas ir tikpat neiespējams, kā dabūt modernā koņa disciplinā dzie-

doņus no tautas, kas gadiem ilgi iedziedājušies seno dziedājumu veidā. Par to zina stāstīt vairāki lauku koŗu diriģenti. Lūk, tādēļ arī šī seno dziedājumu veidu atdzīvināšanas kustība nes patiesībā atkal kādu jaunu dziedāšanas veidu, kuŗa vērtība ir atkarīga no diriģenta vai atdarinātāja komponista mākslinieciskā takta. Tie gan var iziet vai ierosināties no tās stūrgalvīgi saglabātās senās dziedāšanas, kāda, piem., ir saglabājusies dažās vietās Liepājas apvidū, reti arī Latgalē un vēl retāk citur, bet nekad to pilnīgi pareizi atdarināt.

Jau tā savdabīgā toņu došana vien, kas guļ dziļi tautas dziedoņos, viņu dialektā, ir vienreizēja, neatdarināma. Un tā nes un audzina arī viņu savdabīgo stila, formu sajūtu.

4. nodaļa.

Melodiju augsme

Jāņu dziesmu melodiju formu veidojumu savdabības.

Jāņu dziesmu melodiju melodikas veidojumā vērojama liela bagātība. Tā, piem., jau šo *melodiju sākumu* dažādie pamatvarianti vien sniedzas daudzos desmitos, kā to redzam tālāk pašā melodiju sakārtojumā. Bez tam vēl Jāņu dziesmu melodijas izveidojas sekojošās viņu pašu izveidotajās formu savdabībās:

Visas galvenokārt tikai recitējošās Jāņu dziesmu melodijas (kādas sevišķi daudz ir Jurjāņu Andreja „Latvju tautas muzikas materiālos“) veidojas dažādās naivās kombinācijās no sekojošiem pamatmotīviem. Daudzas šīs melodijas atrodamas vairākās mūsu variantu grupās.

(Skat. nošu piem. Nr. 28.)

28.

1) 2) 3) 4)
5) 6) 7) 8)
9) 10) 11) 12)
13) 14) 15) 16) 17)

Pārējie dominējošie pamatmotīvi ir tie 79 katras variantu grupas sākumi, kas, bieži variēti, sastopami pārmaiņus gan citās taktīs, gan arī kā „līgo“ vidū, vai beigās. Galvenos melodiju formu virzienos Jāņu dziesmu melodijas sadalās viendabīgās, divdabīgās un trisdabīgās, bet viņu dažādie „līgo“ veidi, viņu dažādā „līgo“ iekšējā forma ir tas vitālais spēks, kas dod šīm melodijām: 1) plašāku vai šaurāku tonālo vērīenu, 2) plašākus vai

šaurākus intervallu sagrupējumus, 3) tercū, kvartu, kvintu vai trichordu lokus tīrā vai jauktā veidā, 4) dažādas toņu apmēru samēribas starp atsevišķām melodijas daļām, kā arī 5) dažādu taktsskaitu samēribu kā atsevišķām melodijas daļām, tā arī atsevišķiem „līgo“ piegavilējumiem. Bieži ir arī tā, ka viens un tas pats „līgo“ veids iegulstas gan līdzīgā, bet tomēr vienmēr drusku dažādi variētā melodijā. 6) Dažbrīd viens no vidējiem „līgo“, pēc sava stāvokļa melodijas uzbūvē, sasniedz melodijas augstāko apmēru, pats sevi būdams gan daudz mazākā apmērā. 7) Ir melodijas, kurās „līgo“ ir mazākā toņu apmērā nekā melodijas pārējās daļas, un 8) otrādi. 9) Dažbrīd Jāņu dziesmu melodijas veidojas no otrās takts variantiem. 10) Dažbrīd melodijas pēdējā takts pirms pēdējā „līgo“ ir tā pati vai variants no melodijas otrās takts. 11) Dažbrīd pirmais melodijas „līgo“ ir apgriezums no sākuma motīva pēdējās takts un tml.

Viendabīgas ir četr-, piec-, seštaktīgas Jāņu dziesmu melodijas, ieskaitot „līgo“, un tās mūsu krājumā būtu sekojošas:

I Melodiju garumi.

Länge der Melodien.

4-taktīgās²³:

- LFK 1045, 1056 (1) Peiragu ciemā
 LFK 1045, 2818 (1) Saikavā
 Bb 43, 1820 (2) Rāvā
 LMM I Nr. 1 (2) Dižkrūtes skolā
 LFK 1045, 2277 (5) Talsos
 LFK 1045, 2659 (9) Limbažos
 LFK 1045, 301 (10) Mērdzenē
 („ruto“)
 LFK 1045, 7388 (11) Skaistkalnē
 LFK 1045, 6709 (11) Bārbelē
 LFK 1045, 7460 (15) Skaistkalnē
 LMM I Nr. 54a (15)
 LFK 345, 398 (15) Vecsaulē
 LFK 345, 6572 (15) Madlienā
 LFK 345, 4693 (15) Kurmenē
 LFK 1045, 7036 (18) Kapiņos
 LFK 1045, 1503 (19) Dobelē
 LFK 1045, 3131 (19) Iecavā
 LFK 1045, 2969 (29) Bauskā
 LFK 1045, 4668 (41) Vecsaulē
 LFK 1045, 283 (41) Rēzeknē
 LFK 170, 1428 (48) Mārkalnē
 LFK 1045, 2660 (49) Limbažos

LFK 170, 858 (77) Naujenē.

LFK 1558, 12 (78) Šķaunē Ldz

LFK 1558, 17 (78) Pildā Ldz

5-taktīgās:

- LFK 1045, 1056 (1) Peiragu ciemā²⁴
 LFK 170, 832 (7) Jaunpiebalgā²⁵
 LFK 170, 7036 (18) Kapiņos
 LFK 804, 2880 (26) Tukumā²⁶
 LFK 1045, 7034 (57) Kapiņos

6-taktīgās:

- LFK 1045, 2827 (13) Krustpili
 LFK 1045, 7423 (15) Skaistkalnē
 LFK 1495, 3159 (23) Druvienā
 Bb 43, 1931 (24)
 Bb 43, 1925 (34)
 LFK 1045, 2252 (39) Sēmē
 LFK 1045, 3413 (52) Mālpili
 LFK 804, 2884 (58) Tukumā
 LFK 1045, 35 (59) Košragā
 LFK 170, 871 (62) Raznā
 LFK 170, 1131 (71) Ēdolē
 LFK 1045, 1309 (71) Krustpili
 LFK 804, 2878 (75) Tukumā

— Nākošās Jāņu dziesmas melodijas dalās visas vai nu divdaļīgās, trīsdaļīgās, vai piecdaļīgās.

7-taktīgās:

LFK 1045, 7131 (1) Līvānos
 LFK 804, 839 (1) Mālpilī
 LFK 1045, 3016 (1) Cesvainē
 LFK 279, 1795 (1) Kosā
 LFK 170, 493 (1) Kaldabruņā
 LFK 170, 1376 (1) Vecgulbenē
 Cimze-Sērmūkslis „Dziesmu Rota“
 Nr. 57e (4)
 LFK 1045, 2097 (4) Nurmuižā
 LFK 1045, 7475 (4) Smiltēnē
 LFK 1045, 3836 (4) Dundagā
 LFK 1045, 2148 (4) Cesvainē
 LFK 804, 900 (4) Lizumā
 LFK 334, 1441 (4) Madonā
 LFK 1045, 3273 (4) Dzērbenē
 LFK 1045, 3697 (6) Rubeņos
 LFK 170, 1391 (6) Kalncempjos
 LFK 804, 1068 (6) Taurenē
 LFK 804, 499 (8) Rubeņos
 LFK 627, 233 (8) Birzgalē
 LFK 627, 944 (11) Lizumā
 LFK 1045, 4917 (11) Jūdažu muižā
 Bb 43, 1538 (12) Zaubē
 LFK 170, 1678 (13) Kabilē
 LFK 170, 500 (13) Rubeņos
 LFK 170, 510 (13) Kaldabruņā
 LFK 1045, 1982 (13) Rīgā
 LFK 1045, 7363 (13) Lizumā
 LFK 804, 843 (13) Mālpilī
 LFK 170, 1377 (13) Vecgulbenē
 LFK 1045, 2113 (13) Sarkaņos
 LFK 170, 1455 (13) Nītaurē
 LFK 1045, 2000 (13) Priekuļos
 LFK 1045, 2295 (14) Talsos
 LFK 170, 4930 (16) Nītaurē
 LFK 279, 1807 (20) Kosā
 LFK 1045, 727 (20) Ilzenē
 LFK 170, 710 (20) Vānē
 LFK 1045, 4431 (21) Dundagā
 LFK 804, 827 (22) Mālpilī
 LFK 1045, 771 (23) Lejasciemā
 LFK 170, 295 (24) Viļakā

LFK 1045, 3232 (24) Kaldabruņā
 LFK 1045, 623 (26) Tīrzā
 LFK 170, 495 (28) Kaldabruņā
 LFK 170, 505 (28) Kaldabruņā
 LFK 170, 516 (28) Kaldabruņā
 LFK 1045, 3183 (29) Bauskā
 LMM I Nr. 24b Nr. 25 (29) Ces-
 vainē, Lubānā
 LFK 627, 230 (29) Saukā
 LFK 170, 7259 (29) Suntažos
 LFK 170, 706 (29) Vānē
 LFK 1045, 6840 (31) Tīrzā
 LFK 170, 1499 (31) Skrīveros
 LFK 1045, 6847 (31) Tīrzā
 LFK 170, 20 (32) Ezerē
 LFK 1495, 3160 (35) Kārdabā
 LFK 1045, 2147 (35) Cesvainē
 LFK 1149, 8 (35) Rankā
 LFK 170, 1178 (35) Sidgundā
 LFK 170, 1180 (35) Sidgundā
 LFK 832, 67 (35) Ritē
 LMM I Nr. 50b (36)
 LFK 1045, 2313 (38) Nurmuižā
 LFK 1045, 2662 (38) Limbažos
 LFK 170, 517 (39) Kaldabruņā
 LFK 170, 1424 (40) Mārkalnē
 LFK 1045, 7260 (40) Suntažos
 LFK 1045, 3196 (41) Rubenē Vlm.
 LFK 170, 481 (42) Prodē
 LFK 804, 783 (43) Mālpilī
 LFK 1045, 7266 (43) Suntažos
 LFK 1045, 3048 (43) Cesvainē
 Bb 43, 1504 (46) Lubānā
 LFK 1045, 7157 (46) Lubānā
 LFK 1045, 7175 (46) Lubānā
 LFK 170, 520 (47) Kaldabruņā
 LFK 170, 601 (49) Vārkavā
 LFK 1045, 6878 (49) Tīrzā
 LMM I Nr. 51 (49) Krustpilī
 LFK 1495, 3167 (51) Druvienā
 LFK 1495, 3149 (51) Druvienā
 Bb 43, 1503 (51) Lubānā
 LFK 804, 1066 (51) Taurenē

- LFK 1045, 7223 (51) Ropažos
 LFK 1045, 7317 (52) Tīrzā
 LFK 1045, 2509 (52) Kuldīgā
 LFK 804, 823 (52) Mālpilī
 LMM I Nr. 10b (52) Galgauskā
 LFK 1045, 3645 (53) Rucavā
 LFK 804, 894 (53) Lizumā
 LFK 170, 1465 (54) Viskaļos
 LFK 1045, 3183 (54) Bauskā
 LFK 170, 513 (55) Kaldabruņā
 LFK 170, 1479 (56) Krapē
 LFK 804, 1613 (57) Rucavā
 Bb 43, 1537 (57) Mālpilī
 LFK 345, 307 (59) Cērē
 LFK 804, 9 (59) Kandavā
 LFK 1045, 2280 (59) Talsos
 LFK 1045, 2321 (59) Milzkalnē (Apš-
 ciemā)
 LFK 1045, 4192 (59) Dundagā
 LFK 170, 654 (59) Dundagā
 LFK 1045, 1753 (59) Talsos
 LFK 1045, 1792 (59) Dundagā
 LFK 1045, 1970 (59) Lielvārdē
 LFK 170, 555 (59) Līvānos
 LFK 170, 727 (61) Priekuļos
 LFK 1045, 2691 (61) Gārsenē
 LFK 170, 691a (62) Dundagā
 LFK 170, 1346 (63) Mālpilē
 LFK 170, 866 (63) Daugavpilī
 LFK 170, 723 (63) Dignājā
 LFK 170, 541 (63) Dignājā
 LFK 170, 1092 (63) Jelgavā
 LFK 170, 566 (63) Ancēnos
 LFK 1045, 1505 (63) Dobelē
 LFK 804, 835 (63) Mālpilī
 R. L. B. „Dz. Kr.“ VII I Nr. 23 (63)
 Vējāvā
 LFK 1045, 2718 (63) Saukā
 LFK 627, 236 (63) Saukā
 LFK 170, 1405 (68) Mārkalnē
 LMM I Nr. 39 (69) Kraukleniešos
 LFK 627, 234 (69) Birzgalē
 LFK 1045, 7275 (70) Madlienā
- 8-taktīgās²⁷:
 LFK 1045, 2818 (1) Saikavā
 LFK 1045, 3010 (1) Baldonē
 LFK 170, 1177 (1) Sidgundā
 LFK 1045, 7224 (1) Ropažos
 LFK 170, 1771 (1) Nicā (Jūrmalas
 ciemā)
 LFK 1045, 7273 (3) Vārenā, Sar-
 dzenē
 LFK 1045, 7350 (4) Lizumā
 LFK 1045, 637 (4) Lizumā
 LFK 1495, 3175 (4) Vidsmuižā
 LFK 1495, 3169 (6) Cesvainē
 LFK 1045, 4127 (6) Lašos
 LFK 170, 1362 (6) Stāmerienē
 LFK 170, 1371 (6) Stāmerienē
 LFK 1045, 2218 (7) Palsmanē
 LFK 804, 1001 (7) Sinolē
 C. „Dz. R.“ II Nr. 60 (8)
 LFK 1045, 649 (9) Līvānos
 LFK 804, 730 (11) Kosā
 LFK 170, 484 (11) Prodē
 LFK 170, 1347 (11) Mālpilē
 LFK 1045, 6709 (11) Bārbelē
 Bb 43, 2034 (13)
 LFK 1045, 1857 (13) Mazsalacā
 LFK 1045, 6832 (13) Tīrzā
 LFK 1045, 2019 (13) Priekuļos (pie
 Cēsīm)
 LFK 1045, 7444 (15) Skaistkalnē
 LFK 1045, 3059 (15) Bauskā
 LFK 1045, 3473 (15) Salgalē
 LFK 345, 398 (15) Vecsaulē
 LFK 1045, 6831 (16) Tīrzā
 LFK 1045, 702 (16) Jaunlaicenē
 LFK 1045, 359 (17) Baldonē
 LFK 1045, 6875 (17) Tīrzā
 LFK 1045, 88 (17) Ciblā
 LFK 345, 399 (19) Iecavā
 LFK 279, 1792 (20) Kosā
 LMM I Nr. 9b (21) Ilzenē
 LFK 1045, 33 (23) Košragā
 Cimzes „Dz. R.“ II Nr. 49 (23)

- LFK 1714, 16 (26) Meirānos
 LFK 804, 734 (26) Mālpilī
 LFK 804, 1001 (29) Sinolē
 Bb 43, 1679 (29) Vecaucē
 LFK 1495, 3162 (29) Druvienā
 Cimzes-S. „Dz. R.“ 57m (32) Vecaucē
 Bb 43, 1801 (33) Rāvā
 Cimzes „Dz. R.“ (33)
 LFK 170, 396 (33) Viļānos
 LFK 1045, 32 (33) Košragā
 LFK 170, 1360 (34) Alūksnē
 LFK 804, 1037 (34) Krustpilī
 LFK 1045, 95 (34) Nirzā
 „J. Kakting un J. Caunit 100 dz.“
 Nr. 39 (34)
 Cimzes „Dz. R.“ II Nr. 17 (34)
 LMM I Nr. 32b (35) Ārlavā
 Cimzes „Dz. R.“ VI Nr. 2d (35)
 J. C.-Sērm. „Dz. R.“ Nr. 56c (35)
 Vecpiebalgā
 LMM I 31b (35) Vecpiebalgā
 LFK 1045, 2014 (35) Priekuļos (pie
 Cēsīm)
 LFK 1045, 6546 (35) Svitenē
 LFK 334, 1443 (35) Madonā
 LFK 1045, 1315 (35) Viesītē
 LFK 1045, 4829 (35) Nīcā
 LFK 150, 477 (36) Rubeņos
 Baum. K. „Līgo“ I 56 (36)
 LFK 1495, 3131 (37) Varakļānos
 Bb 43, 1754 (37) Gudeniekos
 LFK 1045, 2069 (38) Piebalgā
 LFK 1045, 29 (38) Košragā
 LFK 1045, 713 (40) Ilzenē
 LMM I (40) Lutriņos
 LFK 1045, 3132 (41) Vecumniekos
 LFK 170, 494 (41) Kaldabrupā
 LFK 1045, 3111 (41) Bauskā
 LFK 1045, 7472 (41) Smiltēnē
 LFK 1045, 2235 (41) Tukumā
 LMM I 42 (42) Vējāvā
 LFK 1045, 14 (42) Pitragā
 LFK 1495, 3165 (43) Druvienā
 LMM I 24 (43) Alūksnē
 LFK 1045, 3409 (43) Dūķerē
 LFK 804, 984 (43) Sinolē
 LFK 804, 914 (43) Lizumā
 LFK 1045, 3191 (43) Palsmanē
 J. C. „Dz. R.“ II Nr. 22 (43)
 J. C. „Dz. R.“ VII 1c—g (43)
 LMM I 22 (43) Alsviķī
 LFK 1045, 2191 (44) Mērī
 LFK 1045, 6853 (45) Tirzā
 LFK 627, 235 (45) Birzgalē
 LFK 1045, 3650 (46) Rucavā
 LFK 1045, 4876 (46) Palangā
 LFK 1045, 6839 (48) Tirzā
 LFK 1045, 3271 (49) Dzērbenē
 LFK 1495, 3144 (49) Druvienā
 LMM I Nr. 51 (49)
 LFK 334, 119 (50) Trikātā
 LFK 1045, 2092 (50) Talsos, Libagā
 LFK 1045, 3289 (51) Aulejā²⁸
 LFK 1045, 2272 (51) Stendē
 J. C.-Sērm. „Dz. R.“ Nr. 57b (52)
 Dobelē
 LFK 1045, 270 (52) Rēzeknē
 LFK 279, 1794 (53) Kosā
 LFK 627, 231 (53) Saukā
 C. „Dz. R.“ I Nr. 68 (53)
 C. „Dz. R.“ I Nr. 31 (53)
 LFK 1045, 2720 (53) Saukā
 LFK 1045, 6849 (53) Tirzā
 LFK 1045, 6843 (53) Tirzā
 LFK 170, 851 (55) Jāsmuižā
 LMM I Nr. 22b (56) Lejasciemā
 LFK 804, 946 (59) Lizumā
 LFK 1045, 6830 (59) Tirzā
 J. C.-Sērm. „Dz. R.“ Nr. 56h (59)
 Lejasciemā
 Bb 43, 1197 (59) Ārlavā
 LFK 1045, 2173 (61) Smiltēnē
 LMM I 20b (61) Dundagā
 J. C.-Sērm. „Dz. R.“ Nr. 56d (61)

LFK 1045, 2020 (61) Priekuļos (pie Cēsīm)
 LFK 170, 395 (63) Viļēnos
 LFK 804, 958 (63) Sinolē
 LMM I Nr. 6 un Nr. 57 (63)
 LFK 170, 483 (65) Prodē
 LFK 170, 506 (65) Kaldabruņā
 Bb 43, 1521 (65) Bērzaunē
 LFK 170, 782 (65) Raunā
 LFK 1495, 3172 (65) Vidsmuižā
 LFK 1045, 648 (66) Līvānos
 LFK 804, 831 (66) Mālpilī
 LFK 334, 1442 (66) Madonā
 Bb 43, 1636 (66) Jēkabpilī
 LFK 1045, 648 (66) Līvānos
 LFK 1045, 271 (67) Baltinavā
 LFK 170, 296 (67) Baltinavā
 LFK 170, 501 (68) Rubeņos
 LFK 1045, 769 (69) Lejasciemā
 LFK 279, 1808a (70) Kosā
 LMM I. 7b (70) Kalnamuižā
 LFK 1045, 2155 (70) Cesvainē
 LFK 1045, 3796 (71) Lutriņos
 LFK 1045, 3521 (71) Rucavā
 LMM I 68 (73) Bauskā
 Bb 43, 1901 (73) Bauskā
 LFK 170, 971 (76) Vējāvā
 LFK 1045, 2508 (76) Kuldīgā
 Cimzes „Dz. R.“ VI Nr. 60 (76)

9-taktīgās:

LMM Nr. 8b (21)
 LFK 1495, 3155 (26) Zaubē
 LFK 804, 1035 (53) Krustpilī
 LFK 1045, 2721 (53) Saukā
 LFK 1045, 2322 (59) Milzkalnē (Apšciemā)
 LFK 1045, 3900 (61) Sāvienā
 Bb 43, 2032 (63) Vietalvā-Odzienā

10-taktīgās:

LFK 804, 918 (26) Lizumā
 LFK 170, 301 (45) Balvos, Viļakā

LFK 334, 1440 (45) Madonā
 LFK 1045, 3887 (45) Ungurmuižā
 LFK 1045, 7410 (45) Praulienā
 LFK 170, 521 (45) Rubeņos
 LFK 170, 1324 (45) Mālpilī
 LFK 1045, 7217 (45) Piebalgā
 LFK 170, 479 (45) Rubeņos
 LFK 1045, 3698 (45) Rubeņos
 LFK 804, 1043 (45) Krustpilī
 LFK 170, 146 (64) Reņģē
 Bb 43, 1505 (65) Lubānā

11-taktīgās:

LFK 1045, 2013 (1) Priekuļos (pie Cēsīm)
 LFK 1045, 650 (8) Līvānos
 LFK 1495, 1373 (8) Druvienā
 LFK 529, 148 (9) Bērzaunē
 LFK 529, 146 (9) Bērzaunē
 LFK 1045, 7415 (13) Praulienā
 LFK 1045, 6409 (13) Rīgā
 LFK 1045, 268 (13) Rēzeknē
 LFK 1045, 3001 (13) Suntažos
 LFK 1045, 1314 (16) Viesītē
 LFK 1045, 2831 (23) Krustpilī
 LFK 804, 896 (23) Lizumā
 LFK 170, 74 (24) Domopolē, Pampāļos
 LMM I 24b (24) Ērgļos
 LFK 804, 898 (26) Lizumā
 Bb 43, 1927 (27)
 LFK 1045, 7234 (27) Suntažos
 LFK 1045, 3886 (30) Ungurmuižā
 LFK 279, 1808 (35) Kosā
 LFK 170, 131 (35) Secē
 LFK 170, 969 (37) Vējāvā
 LFK 170, 1208 (48) Vējāvā
 LFK 529, 162 (48) Bērzaunē
 LFK 529, 663 (53) Līvānos
 LFK 611, 185 (53) Kosā
 LFK 1045, 3274 (53) Dzērbenē
 LFK 170, 118 (71) Pampāļos

12-taktīgās:

- LFK 1045, 7316 (1) Tirzā
 LFK 1045, 2011 (1) Priekulē
 LFK 1045, 272 (4) Domopolē, Viļēnos
 LFK 529, 156 (4) Bērzaunē
 LFK 1045, 1326 (4) Viesītē
 LFK 1045, 3018 (4) Cesvainē
 LFK 804, 916 (6) Lizumā
 J. C. „Dz. R.“ II Nr. 32 (9)
 LMM Nr. 53 (10) Sēlpilī
 LMM I 17b (10) Ērgļos
 LFK 1045, 2012 (13) Priekuļos (pie Cēsīm)
 LFK 1045, 6656 (13) Rīgā
 LFK 1045, 3885 (14) Ungurmuižā
 LMM I Nr. 30 (20) Skujenē
 J. C. „Dz. R.“ II 62g (23)
 LMM I Nr. 54c (25) Ūsiņos
 LFK 1045, 7156 (31) Rugājos
 LFK 1045, 7347 (31) Lizumā
 LMM Nr. 31 (35) Nītaurē, Krustpilī
 J. C.-Sērm. „Dz. R.“ Nr. 56a (35) Nītaurē
 J. C. „Dz. R.“ II Nr. 62a (35) Nītaurē
 LFK 529, 166 (45) Barkavā
 LFK 1045, 4877 (46) Palangā
 LFK 1495, 3138 (49) Zaubē
 LFK 529, 164 (53) Bērzaunē
 LFK 1045, 597 (53) Stūrišķos
 LFK 1045, 1415 (53) Sēlpilī
 LFK 529, 150 (63) Bērzaunē
 LFK 529, 152 (63) Bērzaunē
 LFK 529, 154 (63) Bērzaunē
 LFK 529, 158 (63) Bērzaunē
 LFK 529, 160 (63) Bērzaunē
 LFK 1045, 3267 (63) Raunā
 LFK 1045, 7235 (63) Suntažos
 LFK 170, 119 (66) Pampāļos
 J. C.-Sērm. „Dz. R.“ (68) Cesvainē
 J. C. „Dz. R.“ VI Nr. 2e (68) Cesvainē

- LFK 1045, 2128 (72) Sarkaņos
 Bb 43, 1530 (77)
 J. C. „Dz. R.“ VII Nr. 1 (77)

13-taktīgās:

- LFK 1045, 7216 (16) Lubānā
 LFK 1045, 269 (52) Rēzeknē
 LFK 1495, 3158 (65) Kārzdabā

15-taktīgās:

- LFK 1045, 3263 (60) Raunā

16-taktīgās:

- B. K. „Austra“ I Nr. 11 (23)
 LFK 170, 134 (26) Mežotnē
 J. C. „Dz. R.“ Nr. 1h (33)
 J. C.-Sērm. „Dz. R.“ Nr. 56c (49) Ērgļos

20-taktīgās:

- Bb 43, 1924 (78)
 LMM I Nr. 5 (78) Ozolainē

II Melodiju daļu un „līgo“ piedziedājumu attiecības.

Das Verhältnis der einzelnen Melodienteile mit dem „līgo“ Refrain.

Viendabīgas Jāņu dz. melodijas ar divtaktīgu „līgo“.

Einteilige Joh.-Melodien mit 2-taktigem „līgo“.

- Bb 43, 1820 (2) Rāvā
 LMM I Nr. 1 (2) Dižkrūtē
 LFK 1045, 2277 (5) Talsos
 LFK 1045, 2659 (9) Limbažos
 LFK 1045, 301 (10) Mērdzenē („ruto“)
 LFK 1045, 7388 (11) Skaistkalnē
 LFK 1045, 7460 (15) Skaistkalnē
 LFK 1045, 6572 (15) Madlienā
 LFK 1045, 1280 (17) Ciblā („rūto“)
 LFK 1045, 7036 (18) Kapiņos
 LFK 1045, 1503 (19) Dobelē

LFK 1045, 3131 (19) Iecavā
 LFK 1045, 283 (41) Rēzeknē
 LFK 170, 1428 (48) Mārkalnē
 LFK 1045, 2660 (49) Limbažos
 C.-S. „Dz. R.“ 57d (52) Dobelē
 LFK 1045, 3645 (53) Rucavā
 LFK 1045, 7034 (57) Kapiņos
 LFK 804, 2884 (58) Tukumā
 LFK 1045, 35 (59) Košragā
 LMM I Nr. 56 (65) Slokā
 LFK 804, 2878 (75) Tukumā

Viendaļīgas Jāņu dz. mel. ar 3-taktīgu „līgo“.

Einteilīge Joh.-Mel. mit 3-taktigem „līgo“.

LFK 1045, 1056 (1)
 LFK 804, 2880 (26) Tukumā

Divdaļīgās²⁹:

Zweiteilige Joh.-Melodien.

LFK 1045, 2818 (1) Saikavā
 LFK 1045, 7131 (1) Līvānos
 LFK 804, 839 (1) Mālpilī
 LFK 1045, 3016 (1) Cesvainē
 LFK 1045, 3010 (1) Baldonē
 LFK 279, 1795 (1) Kosā
 LFK 170, 1177 (1) Sidgundā
 LFK 1045, 7224 (1) Ropažos
 LFK 170, 493 (1) Kaldabruņā
 LFK 170, 1376 (1) Vecgulbenē
 LFK 170, 1771 (1) Nīcā (Jūrmalas
 ciemā)
 LFK 279, 1793 (1) Kosā
 C.-Sērm. „Dz. R.“ (4)
 LFK 1045, 2097 (4) Nurmuižā
 LFK 1045, 7475 (4) Smiltēnē
 LFK 1045, 3836 (4) Dundagā
 LFK 1045, 7350 (4) Lizumā
 LFK 1045, 2148 (4) Cesvainē
 LFK 804, 900 (4) Lizumā
 LFK 1045, 637 (4) Lizumā
 LFK 334, 1441 (4) Madonā

LFK 1495, 3175 (4) Vidsmuižā
 LFK 1045, 7350 (4) Lizumā
 LFK 1495, 3169 (6) Cesvainē
 LFK 1045, 3697 (6) Rubeņos
 LFK 170, 1391 (6) Kalncempjos
 LFK 1045, 4127 (6) Lašos
 LFK 804, 1068 (6) Taurenē
 LFK 804, 1001 (7) Sinolē
 LFK 170, 499 (8) Rubeņos
 LFK 1045, 7409 (8) Jēkabpilī
 LFK 627, 233 (8) Birzgalē
 LFK 1045, 649 (9) Līvānos
 LFK 804, 944 (11) Lizumā
 LFK 804, 730 (11) Kosā
 LFK 1045, 4917 (11) Jūdažu muižā
 LFK 170, 1347 (11) Mālpilē
 LFK 1045, 6709 (11) Bārbelē
 Bb 43, 1538 (12) Zaubē
 LFK 1045, 2644 (12) Rendā
 LFK 170, 1678 (13) Kabilē
 LFK 1045, 1857 (13) Mazsalacā
 LFK 1045, 6832 (13) Tirzā
 LFK 170, 500 (13) Rubeņos
 LFK 170, 510 (13) Kaldabruņā
 LFK 1045, 1982 (13) Rīgā
 LFK 1045, 2827 (13) Krustpilī
 LFK 627, 254 (13) Birzgalē
 LFK 1045, 7363 (13) Lizumā
 LFK 804, 843 (13) Mālpilī
 LFK 170, 1377 (13) Vecgulbenē
 LFK 1045, 2113 (13) Sarkanos
 LFK 1045, 3415 (13) Mālpilī
 LFK 170, 1455 (13) Nītaurē
 LFK 170, 1457 (13) Nītaurē
 LFK 1045, 2000 (13) Priekuļos (pie
 Cēsīm)
 LFK 1045, 2019 (13) Priekuļos (pie
 Cēsīm)
 LFK 1045, 6831 (16) Tirzā
 LFK 1045, 1762 (18) Dundagā
 LFK 1045, 362 (22) Baldonē
 LFK 1045, 7259 (29) Suntažos
 LFK 1495, 3162 (29) Druvienā

LMM I Nr. 24 f. g. (29) Cesvainē
 LMM I Nr. 25 f. g. (29) Lubānā
 LFK 170, 706 (29) Vānē
 Bb 43, 1679 (29) Vecaucē
 Bb 43, 1929 (33)
 LFK 1045, 32 (33) Košragā
 Bb 43, 1801 (33) Rāvā
 LFK 279, 1808 (35) Kosā
 LFK 1045, 2014 (35) Priekuļos (pie
 Cēsīm)
 LFK 170, 1179 (35) Sidgundā
 LFK 170, 1181 (35) Sidgundā
 LFK 1045, 6546 (35) Svitēnē
 LFK 334, 1443 (35) Madonā
 LFK 1045, 1315 (35) Viesītē
 LFK 170, 477 (36) Rubeņos
 LMM I Nr. 50b (36) Mālpilī
 LMM I Nr. 22d (37) Ilzenē
 LFK 1045, 2313 (38) Nurmuižā
 LFK 1045, 2069 (38) Piebalgā
 LFK 1045, 2662 (38) Limbažos
 LFK 1045, 29 (38) Košragā
 LFK 170, 517 (39) Kaldabrupā
 LFK 170, 1424 (40) Mārkalnē
 LFK 170, 1397 (40) Mārkalnē
 LFK 1045, 713 (40) Ilzenē
 LFK 170, 1397 (40) Mārkalnē
 LFK 1045, 2077 (40) Lielvārdē
 LFK 1045, 7260 (40) Suntažos
 LFK 1045, 3122 (41) Vecumniekos
 LFK 170, 494 (41) Kaldabrupā
 LFK 1045, 3111 (41) Bauskā
 LFK 1045, 3196 (41) Rubenē
 LFK 1045, 7472 (41) Smiltēnē
 LFK 1045, 2695 (41) Asaņos
 LFK 170, 481 (42) Prodē
 LMM I Nr. 42 (42) Vējāvā
 LFK 1045, 14 (42) Pitragā
 LFK 1495, 3165 (43) Druvienā
 LMM I Nr. 24 (43) Alūksnē
 LFK 1045, 3409 (43) Dūķerē
 LFK 804, 984 (43) Sinolē
 LFK 804, 914 (43) Lizumā
 LFK 804, 783 (43) Mālpilī
 LFK 1045, 7266 (43) Suntažos
 LFK 1045, 3048 (43) Cesvainē
 LFK 1045, 3191 (43) Palsmanē
 C. „Dz. R.“ VII Nr. 1c—g (43)
 LMM I Nr. 22 (43) Alsviķī
 LFK 1045, 2191 (44) Mērī
 LFK 170, 301 (45) Balvos, Viļakā
 LFK 627, 235 (45) Birzgalē
 LFK 334, 1440 (45) Madonā
 LFK 804, 1043 (45) Krustpilī
 LFK 1045, 3887 (45) Ungurmuižā
 LFK 1045, 6853 (45) Tirzā
 LFK 1045, 7410 (45) Praulienā
 LFK 170, 521 (45) Rubeņos
 LFK 170, 1324 (45) Mālpilē
 LFK 170, 479 (45) Rubeņos
 LFK 1045, 7217 (45) Piebalgā
 LFK 1045, 3698 (45) Rubeņos
 LFK 1045, 3407 (45) Rīgā
 Bb 43, 1504 (46) Lubānā
 LFK 1045, 4876 (46) Palangā
 LFK 1045, 7157 (46) Lubānā
 LFK 1045, 7175 (46) Lubānā
 LFK 1045, 3650 (46) Rucavā
 LFK 170, 520 (47) Kaldabrupā
 LFK 1045, 6839 (48) Tirzā
 LMM I 51 (49) Krustpilī
 LFK 1495, 3144 (49) Druvienā
 LFK 170, 601 (49) Vārkavā
 LFK 1045, 6878 (49) Tirzā
 LFK 1045, 3271 (49) Dzērbenē
 LFK 1045, 3265 (50) Raunā
 LFK 1045, 2092 (50) Talsos, Lībagos
 LFK 1045, 31 (50) Košragā
 LFK 804, 1066 (51) Taurenē
 LFK 1045, 2272 (51) Stendē
 LFK 1495, 3167 (51) Druvienā
 Bb 43, 1503 (51) Lubānā
 LFK 1495, 3149 (51) Druvienā
 LFK 1495, 3289 (51) Aulejā
 LFK 1495, 7223 (51) Ropažos
 LMM I Nr. 10b (52) Galgauskā

- LFK 1045, 270 (52) Rēzeknē
 LFK 1045, 7317 (52) Tirzā
 LFK 1045, 2509 (52) Kuldīgā
 LFK 804, 823 (52) Mālpilī
 LFK 1045, 6849 (53) Tirzā
 LFK 804, 894 (53) Lizumā
 LFK 804, 1035 (53) Krustpilī
 LFK 279, 1794 (53) Kosā
 LFK 627, 231 (53) Saukā
 LFK 1045, 2720 (53) Saukā
 LFK 1045, 2721 (53) Saukā
 LFK 1045, 3183 (54) Bauskā
 LFK 170, 1465 (54) Viskaļos
 LFK 170, 513 (55) Kaldabruņā
 LFK 170, 851 (55) Jāsmuižā
 LFK 170, 1479 (56) Krapē
 LMM I Nr. 22b (56) Lejasciemā
 no C. „Dz. R.“
 LFK 804, 1613 (57) Rucavā
 Bb 43, 1537 (57) Mālpilī
 LFK 804, 9 (59) Kandavā
 LFK 1045, 2280 (59) Talsos
 Bb 43, 1197 (59) Ārlavā
 LFK 1045, 2102 (59) Priekuļos
 LFK 1045, 6830 (59) Tirzā
 LFK 804, 946 (59) Lizumā
 LFK 1045, 2321 (59) Mīlzkalnē
 LFK 42, 1 (59)
 LFK 1045, 4192 (59) Dundagā
 LFK 1045, 2322 (59) Mīlzkalnē
 LFK 170, 654 (59) Dundagā
 LFK 1045, 1753 (59) Talsos
 LFK 1054, 1792 (59) Dundagā
 LFK 1045, 1970 (59) Lielvārdē
 LFK 170, 555 (59) Līvānos
 LFK 804, 263 (60) Sinolē
 LFK 170, 727 (61) Priekuļos (pie
 Cēsīm)
 LFK 1045, 2020 (61) Priekuļos (pie
 Cēsīm)
 LFK 1045, 3900 (61) Sāvienā
 LFK 1045, 2691 (61) Gārsenē
 C.-Sērm. „Dz. R.“ (61) Stukmaņos
 LFK 1045, 2173 (61) Smiltēnē
 LMM I Nr. 20b (61) Dundagā
 LFK 170, 691a (62) Dundagā
 LMM I Nr. 32 (62) Sasmakā
 LFK 170, 395 (63) Viļēnos
 LFK 170, 1346 (63) Mārupē
 LFK 170, 866 (63) Daugavpilī
 LFK 170, 723 (63) Dignājā
 LFK 170, 541 (63) Dignājā
 LFK 170, 1092 (63) Jelgavā
 LFK 170, 566 (63) Ancē
 LFK 1045, 1505 (63) Dobelē
 LFK 804, 835 (63) Mālpilī
 LFK 627, 236 (63) Saukā
 R. L. B. „Dz. Kr.“ (63) Vējavā
 LFK 1045, 2718 (63) Saukā
 LFK 804, 958 (63) Sinolē
 LMM I Nr. 6, 57 (63)
 LFK 1045, 57 (63) Nirzā
 LFK 170, 483 (65) Prodē
 LFK 170, 506 (65) Kaldabruņā
 Bb 43, 1521 (65) Bērzaunē
 LFK 170, 782 (65) Raunā
 LFK 1495, 3172 (65) Vidsmuižā
 Bb 43, 1505 (65) Lubānā
 LFK 1045, 648 (66) Līvānos
 LFK 804, 831 (66) Mālpilī
 LFK 334, 1442 (66) Madonā
 LFK 1045, 2054 (66) Piebalgā
 Bb 43, 1536 (66) Jēkabpilī
 LFK 1045, 271 (67) Baltinavā
 LFK 170, 296 (67) Baltinavā
 LFK 170, 1405 (68) Mārkalnē
 LFK 170, 501 (68) Rubenšos
 LFK 627, 234 (69) Birzgalē
 LFK 1045, 769 (69) Lejasciemā
 LMM I Nr. 39 (69) Kraukļos
 C.-Sērm. „Dz. R.“ (70) Vecpiebalgā
 LMM I Nr. 7b (70) Kalncempjos
 LFK 1045, 2155 (70) Cesvainē
 C.-Sērm. „Dz. R.“ (70) Saukā
 LFK 1045, 7275 (70) Vārenē
 LFK 279, 1808a (70) Kosā

C. „Dz. R.“ VI Nr. 2b (70)
 LFK 170, 1498 (71) Skrīveros
 LFK 450, 954 (71) Vestienā
 LFK 1495, 3142 (71) Vecpiebalgā
 LFK 1045, 3521 (71) Rucavā
 LFK 1045, 2656 (72) Limbažos
 LFK 450, 825 (72)
 LFK 804, 786 (76) Mālpilī
 LFK 170, 971 (76) Vējāvā
 LFK 1045, 2508 (76) Kuldīgā
 LMM I Nr. 7d (77) Lejasciemā
 LFK 1045, 1232 (77) Ciblā
 LMM I (78) Sēlpilī
 LFK 1045, 3413 (79) Mālpilī
 LMM I 9c (79) Ilzenē

Divdaļīgas Jāņu dz. melodijas,
 kuŗās abi „līgo“ vientaktīgi.

In zweiteiliger Joh.-Mel. beide
 „līgo“ eintaktig.

LFK 1045, 1857 (13) Mazsalacā
 LFK 1045, 2827 (13) Krustpilī
 LFK 1495, 3159 (23) Druvienā
 Bb 43, 1931 (24)
 Bb 43, 1923 (34)

Divdaļīgas Jāņu dziesmu melodi-
 jas, kuŗās vidējais „līgo“ vientak-
 tīgs, bet pēdējais divtaktīgs.

In zweiteiliger Joh.-Mel. das erste
 „līgo“ eintaktig, das letzte zweitak-
 tig.

LFK 1045, 1762 (18) Dundagā
 LFK 1045, 2092 (50) Talsos, Lība-
 gos
 LFK 1495, 3149 (51) Druvienā

Divdaļīgas Jāņu dz. melodijas,
 kuŗās vidējais „līgo“ divtaktīgs, bet
 pēdējais vientaktīgs³¹.

In zweiteiliger Joh.-Mel. das erste

„līgo“ zweitaktig, das letzte eintak-
 tig.

LFK 1045, 7131 (1) Līvānos
 LFK 804, 839 (1) Mālpilī
 LFK 1045, 3016 (1) Cesvainē
 LFK 279, 1795 (1) Kosā
 LFK 170, 493 (1) Kaldabruņā
 LFK 170, 1376 (1) Vecgulbenē
 J. C.-Sērm. „Dz. R.“ Nr. 57e (4) Sēl-
 pilī
 LFK 1045, 2097 (4) Nurmuižā
 LFK 1045, 7475 (4) Smiltēnē
 LFK 1045, 3836 (4) Dundagā, Vents-
 pilī
 LFK 1045, 2148 (4) Cesvainē
 LFK 804, 900 (4) Lizumā
 LFK 334, 1441 (4) Madonā
 LFK 1045, 3273 (4) Dzērbenē
 LFK 1045, 3697 (6) Rubeņos
 LFK 804, 1068 (6) Taurenē
 LFK 170, 499 (8) Rubeņos
 LFK 1045, 7409 (8) Jēkabpilī
 LFK 627, 233 (8) Birzgalē
 LFK 804, 944 (11) Lizumā
 LFK 1045, 2695 (11) Rubenē
 LFK 1045, 4917 (11) Jūdažu muižā
 Bb 43, 1538 (12) Zaubē
 LFK 170, 726 (12) Kazdangā
 LFK 170, 1678 (13) Kabilē
 LFK 1045, 7363 (13) Lizumā
 LFK 804, 843 (13) Mālpilī
 LFK 170, 1377 (13) Vecgulbenē
 LFK 1045, 2113 (13) Sarkaņos
 LFK 1045, 3415 (13) Mālpilī
 LFK 170, 1455 (13) Nītaurē
 LFK 1045, 2000 (13) Priekuļos (pie
 Cēsīm)
 LFK 1045, 7414 (14) Praulienā
 LFK 1045, 2295 (14) Talsos
 LFK 1045, 3473 (15) Salgalē
 LFK 1045, 6831 (16) Tirzā³²
 LFK 1045, 4930 (16) Nītaurē
 LFK 279, 1807 (20) Kosā

- LFK 1045, 727 (20) Ilzenē
 LFK 170, 710 (20) Vānē
 LFK 279, 1792 (20) Kosā
 LMM I Nr. 27 (20) Vārnāvā
 LFK 1045, 4431 (21) Dundagā
 LFK 804, 827 (22) Mālpilī
 LFK 1049, 771 (23) Lejasciemā
 LFK 1049, 3232 (24) Kaldabrupā
 LFK 1045, 623 (26) Tīrzmalē (Tīrzā)
 Bb 43, 1679 (29) Vecaucē
 LFK 1045, 7259 (29) Suntažos
 LMM I Nr. 24 f-g Nr. 25 (29) Cesvainē, Lubānā
 LFK 627, 230 (29) Saukā
 LFK 170, 706 (29) Vānē
 LFK 1045, 6840 (31) Tīrzā
 LFK 170, 1499 (31) Skrīveņos
 LFK 1045, 6847 (31) Tīrzā
 Bb 43, 1929 (33)
 LFK 1495, 3160 (35) Kārdabā
 LMM I (35) Cesvainē
 LFK 1045, 2147 (35) Cesvainē
 LFK 1149, 8 (35) Ramkā
 LFK 170, 1180 (35) Sidgundā
 LMM I Nr. 50b (36)
 LMM I Nr. 22d (37) Ilzenē
 LFK 1045, 2313 (38) Nurmuižā
 LFK 1045, 2662 (38) Limbažos
 LFK 170, 517 (39) Kaldabrupā
 LFK 170, 1397 (40) Mārkalnē
 LFK 170, 1424 (40) Mārkalnē
 LFK 1045, 2077 (40) Lielvārdē
 LFK 1045, 3196 (41) Rubenjos
 LFK 170, 481 (42) Prodē
 LFK 804, 783 (43) Mālpilī
 LFK 1045, 7266 (43) Suntažos
 LFK 1045, 3048 (43) Cesvainē
 LMM I 23 a-b (44)
 Bb 43, 1504 (46) Lubānā
 LFK 1045, 7157 (46) Lubānā
 LFK 1045, 7175 (46) Lubānā
 LFK 170, 520 (47) Kaldabrupā
 LMM I 51 (49) Raunā
 LFK 170, 601 (49) Vārkavā
 LFK 1495, 3167 (51) Druvienā
 Bb 43, 1503 (51) Lubānā
 LFK 804, 1066 (51) Taurenē
 LFK 1045, 7223 (51) Ropažos
 LFK 1045, 2509 (52) Kuldīgā
 LFK 804, 823 (52) Mālpilī
 LMM I Nr. 10b (52) Galgauskā
 LFK 1045, 6849 (53) Tīrzā
 LFK 279, 1794 (53) Kosā
 LFK 804, 894 (53) Lizumā
 LFK 170, 882 (54) Rēznā
 LFK 170, 1465 (54) Viskaļos
 LFK 170, 513 (55) Kaldabrupā
 LFK 170, 1479 (56) Krapē
 LFK 804, 1613 (57) Rucavā
 Bb 43, 1537 (57) Mālpilī
 LFK 804, 9 (59) Kandavā
 LFK 1045, 2280 (59) Talsos
 LFK 1045, 2321 (59) Milzkalnes pag. Apšu c.
 LFK 1045, 2322 (59) Milzkalnes pag. Apšu c.
 LFK 170, 654 (59) Dundagā
 LFK 1045, 1753 (59) Talsos
 LFK 1045, 4792 (59) Dundagā
 LFK 1045, 1970 (59) Lielvārdē
 LFK 1045, 2102 (59) Priekuļos
 LFK 170, 555 (59) Līvānos
 LFK 170, 727 (61) Priekuļos pie Cēsīm
 LFK 170, 3900 (61) Sāvienā
 LFK 170, 2691 (61) Gārsenē
 LFK 170, 691a (62) Dundagā
 LFK 170, 1346 (63) Mālpilī
 LFK 170, 866 (63) Daugavpilī
 LFK 170, 723 (63) Dignājā
 LFK 170, 541 (63) Dignājā
 LFK 170, 1092 (63) Jelgavā
 LFK 170, 566 (63) Ancē
 LFK 1045, 1505 (63) Dobelē
 LFK 804, 835 (63) Mālpilī
 LFK 627, 236 (63) Saukā

- R. L. B. „Dz. Kr.“ VIII Nr. 23 (63)
 Vējāvā
 LFK 1045, 2718 (63) Saukā
 LFK 170, 1405 (68) Mārkalnē
 J. C.-Sērm. „Dz. R.“ VI Nr. 2b (70)
 Vecpiebalgā
 LFK 170, 1498 (71) Skrīveros
 LFK 1045, 2656 (72) Limbažos
- Divdaļīgas Jāpu dz. melodijas,
 kurās abi „līgo“ divtaktīgi³³.
- In zweiteiliger Joh.-Mel. beide „lī-
 go“ zweitaktig.
- LFK 1045, 2818 (1) Saikavā
 LFK 1045, 3010 (1) Baldonē
 LFK 170, 1177 (1) Sidgundā
 LFK 1045, 7224 (1) Ropažos
 LFK 170, 1771 (1) Nīcā (Jūrmalas
 ciemā)
 LFK 1045, 7350 (4) Lizumā
 LFK 1045, 637 (4) Lizumā
 LFK 1495, 3175 (4) Vidsmuižā
 LFK 170, 1391 (6) Kalncempjos
 LFK 1045, 4127 (6) Lašos
 LFK 170, 1362 (6) Stāmerienē
 LFK 170, 1371 (6) Stāmerienē
 LFK 1495, 3169 (6) Cesvainē
 LMM I 7g (6) Lejasciemā
 LMM I Nr. 3 (7) Cesvainē
 LFK 804, 1001 (7) Sinolē
 LFK 1045, 649 (9) Līvānos
 LMM I 17b (10) Ērgļos
 LFK 804, 730 (11) Kosā
 LFK 170, 1347 (11) Mārupē
 LFK 170, 484 (11) Prodos
 LFK 804, 730 (11) Kosā
 LFK 1045, 2644 (12) Rendā
 LFK 1045, 6832 (13) Tīrzā
 LFK 627, 254 (13) Birzgalē
 LFK 1045, 2019 (13) Priekuļos pie
 Cēsīm
 LFK 1045, 3059 (15) Bauskā
- LFK 1045, 2969 (15) Bauskā
 LFK 1045, 3473 (15) Salgalē
 LFK 1045, 702 (16) Jaunlaicēnē
 LFK 1045, 359 (17) Baldonē
 LFK 1045, 6875 (17) Tīrzā („rūto“)
 LFK 1045, 88 (17) Ciblā
 LFK 1045, 1762 (18) Dundagā
 LFK 345, 399 (19) Iecavā
 LMM I 7k (20) Cesvainē
 LMM I 9b (21) Ilzenē
 LMM I 7b (23) Kalnamuižā
 LFK 1045, 33 (23) Košragā
 J. C.-Sērm. „Dz. R.“ 57b (25)
 Dundagā
 LMM I 54c (25) Ūsiņos
 LFK 1495, 3155 (26) Zaubē
 LMM I Nr. 32 (27) Ārlavā
 LFK 170, 873 (27) Rēznā
 LFK 804, 1001 (29) Sinolē
 LFK 1045, 32 (33) Košragā
 Bb 43, 1801 (33) Rāvā
 LFK 1045, 4829 (35) Nīcā
 LFK 1045, 7472 (41) Smiltēnē
 LFK 804, 984 (43) Sinolē
 LFK 804, 914 (43) Lizumā
 LFK 1045, 3191 (43) Palsmanē
 J. C. „Dz. R.“ VII Nr. 1c un g (43)
 LMM I Nr. 22 (43) Alsviķī
 LFK 170, 301 (45) Balvos, Viļakā
 LFK 627, 235 (45) Birzgalē
 LFK 334, 1440 (45) Madonā
 LFK 1045, 6853 (45) Tīrzā
 LFK 1045, 7410 (45) Praulienā
 LFK 170, 521 (45) Rubenjos
 LFK 170, 1324 (45) Mārupē
 LFK 170, 479 (45) Rubenjos
 LFK 1045, 7217 (45) Piebalgā
 LFK 1045, 3698 (45) Rubenjos
 LFK 1045, 4876 (46) Palangā
 LFK 1045, 3650 (46) Rucavā
 LFK 1045, 6878 (49) Tīrzā
 LFK 1045, 3271 (49) Dzērbēnē
 LFK 334, 119 (50) Trikātā

LFK 1045, 31 (50) Košragā
LFK 1045, 3265 (50) Raunā
LFK 1045, 3289 (51) Aulejā
LFK 1045, 2272 (51) Stendē
LFK 279, 1794 (53) Kosā
LFK 627, 231 (53) Saukā
LFK 1045, 2720 (53) Saukā
LFK 1045, 6843 (53) Tīrzā
LFK 1045, 6849 (53) Tīrzā
LMM I Nr. 22b (56) Lejasciemā
LFK 170, 873 (58) Rēznā
Bb 43, 1197 (59) Ārlavā
LFK 804, 946 (59) Lizumā
LFK 1045, 6830 (59) Tīrzā
LFK 804, 963 (60) Sinolē
LFK 1045, 2020 (61) Priekuļos pie
Cēsīm
J. C.-Sērm. „Dz. R.“ Nr. 56d (61)
Stukmaņos
LFK 1045, 2173 (61) Smiltēnē
LMM I 32 Sasmakā
LMM I Nr. 20b (61) Dundagā
LFK 804, 958 (63) Sinolē
LFK 1045, 57 (63) Nirzā
LMM I 6 (63)
LFK 170, 395 (63) Viļēnos
LFK 170, 483 (65) Prodē
LFK 170, 506 (65) Kaldabruņā
Bb 43, 1521 (65) Bērzaunē
LFK 170, 782 (65) Raunā
LFK 1495, 3172 (65) Vidsmuižā
LFK 804, 831 (66) Mālpilī
LFK 334, 1442 (66) Madonā
Bb 43, 1536 (66) Jēkabpilī
LFK 1045, 648 (66) Līvānos
LFK 1045, 271 (67) Baltinavā
LFK 170, 296 (67) Baltinavā
LFK 170, 501 (68) Rubeņos
LFK 627, 234 (69) Birzgalē
LFK 1045, 769 (69) Lejasciemā
LFK 279, 1808 (70) Kosā
LMM I 7b (70) Kalncempjos
J. C. „Dz. R.“ VI Nr. 2 (70)

LFK 1045, 3796 (71) Lutriņos
LFK 1045, 3521 (71) Rucavā
LFK 170, 971 (76) Vējāvā
LFK 1045, 2508 (76) Kuldīgā
LMM I 7d (77) Lejasciemā

Divdaļīgas Jāņu dziesmu melodijas, kuņās vidējais „līgo“ divtaktīgs, bet pēdējais trīstaktīgs.

In zweiteiliger Joh.-Mel. das erste „līgo“ zweitaktig, das letzte dreitaktig.

J. C.-Sērm. „Dz. R.“ Nr. 57 (43)

Dobelē

LFK 804, 1035 (53) Krustpilī
LFK 1045, 2721 (53) Saukā, Sēlpilī
LMM I Nr. 8b (21) Lejasciemā

Divdaļīgas Jāņu dziesmu melodijas, kuņās vidējais „līgo“ divtaktīgs, bet pēdējais četraktīgs.

In zweiteiliger Joh.-Mel. das erste „līgo“ zweitaktig, das letzte viertaktig.

LMM I 49b (9) Vecaucē

Divdaļīgas Jāņu dziesmu melodijas, kuņās vidējais „līgo“ trīstaktīgs, bet pēdējais vientaktīgs³⁴.

In zweiteiliger Joh.-Mel. das erste „līgo“ dreitaktig, das letzte eintaktig.

LFK 804, 734 (26) Mālpilī
LFK 170, 851 (55) Jāsmuižā

Divdaļīgas Jāņu dziesmu melodijas, kuņās vidējais „līgo“ trīstaktīgs, bet pēdējais divtaktīgs.

In zweiteiliger Joh.-Mel. das erste „līgo“ dreitaktig, das letzte zweitaktig.

LFK 1495, 3155 (26) Zaubē

Divdaļīgas Jāņu dz. melodijas, kurās ir tikai vidējais „līgo“, kas vienkaktīgs.

Zweiteilige Joh.-Mel. mit nur einem eintaktigen „līgo“ in der Mitte.

LFK 170, 832 (7) Jaunpiebalgā

LFK 1045, 7317 (52) Tīrzā

Tikai vidējais „līgo“, kurš divtaktīgs.

Zweiteilige Joh.-Mel. mit einem 2-taktigen „līgo“ in der Mitte.

LFK 1045, 270 (52) Rēzeknē

Tikai viens vien „līgo“, kas 2-taktīgs.

Zweiteilige Joh.-Mel. mit nur einem 2-taktigen „līgo“ am Ende.

Bb 43, 1901 (73) Raunā

LMM I, Nr. 68 (73) Bauskā

Tikai viens vien „līgo“ beigās, kas 3-taktīgs.

Zweiteilige Joh.-Mel. mit nur einem 3-taktigen „līgo“ am Ende.

LFK 1045, 3645 (53) Rucavā

LFK 170, 20 (39) Ezerē

LFK 170, 74 (41) Pampāļos.

Tikai viens vien „līgo“ beigās, kas 4-taktīgs.

Zweiteilige Joh.-Mel. mit nur einem 4-taktigen „līgo“ am Ende.

J. C. „Dz. R.“ Nr. 57d (52) Dobelē

Tikai viens vien „līgo“ beigās, kas 6-taktīgs.

Ein einziges 6-taktiges „līgo“ am Ende.

LFK 170, 146 (64) Reņģē

Trīsdaļīgas „līgo“ dziesmas.

Dreiteilige Joh.-Melodien.

LFK 1045, 7316 (1) Tīrzā

LFK 1045, 3266 (1) Raunā

LFK 1045, 2011 (1) Priekulē

LFK 1045, 2013 (1) Priekuļos pie Cēsīm

LFK 1045, 272 (4) Domopolē, Viļēnos

LFK 529, 156 (4) Bērzaunē

LFK 1045, 1326 (4) Viesītē

LFK 1045, 3018 (4) Cesvainē

LFK 804, 916 (6) Lizumā

LFK 1045, 650 (8) Līvānos

LFK 1495, 3173 (8) Druvienā

LFK 529, 148 (9) Bērzaunē

LMM I Nr. 53 (10)

Bb 43, 1642 (10)

LFK 1045, 7415 (13) Praulienā

Bb 43, 2034 (13)

LFK 1045, 6409 (13) Rīgā

LFK 1045, 6656 (13) Rīgā

LFK 1045, 268 (13) Rēzeknē

LFK 1045, 3001 (13) Suntažos

LFK 1045, 2012 (13) Priekuļos

LMM I 24b (13) Cesvainē

LMM I 23a, b (14)

LFK 1045, 3885 (14) Ungurmuižā

LFK 1045, 7216 (16) Lubānā

LFK 1045, 1314 (16) Viesītē

LMM I 30 (20)

LFK 1045, 2831 (23) Krustpilī

LFK 804, 896 (23) Lizumā

J. C.-Sērm. „Dz. R.“ Nr. 56g (23)

Cēsīs

LMM I. 24h (24) Ērgļos

LFK 804, 918 (26) Lizumā

LFK 804, 898 (26) Lizumā

LFK 170, 134 (26) Mežotnē

LFK 1045, 7234 (27) Suntažos

Bb 43, 1927 (27)

LFK 1045, 3886 (30) Ungurmuižā

LFK 1045, 7156 (31) Rugājos
 Bb 1045, 7347 (31) Lizumā
 LFK 1045, 7156 (31) Rugājos
 LMM I Nr. 31 (35) Nītaurē un Kri-
 burgā
 K. Baum. „Austra“ Nr. 11 1874. g.
 (35)
 LFK 279, 1808 (35) Kosā
 LFK 170, 131 (35) Secē
 J. C.-Sērm. „Dz. R.“ Nr. 56a (35)
 Nīt. (Krustp. Cēs.)
 J. C. „Dz. R.“ II 62 (35) Nītaurē
 LFK 170, 969 (37) Vējavā
 LFK 529, 166 (45) Barkavā
 LFK 1045, 4877 (46) Palangā (Lie-
 tuvā)
 LFK 529, 162 (48) Bērzaunē
 J. C.-Sērm. „Dz. R.“ Nr. 56c un J.
 C. „Dz. R.“ IV Nr. 2b (49) Ērg-
 ļos
 LFK 1495, 3138 (49) Zaubē
 LFK 1045, 7216 Lubānā
 LFK 1045, 579 (52) Līvānos
 LFK 1045, 269 (52) Rēzeknē
 LFK 1045, 663 (53) Līvānos
 LFK 529, 164 (53) Bērzaunē
 LFK 611, 185 (53) Kusā
 LFK 1045, 597 (53) Stūrišķos
 LFK 1045, 1415 (53) Sēlpilī
 LFK 1045, 3274 (53) Dzērbenē
 LFK 1045, 3263 (60) Gārsenē,
 Raunā
 LFK 1045, 3267 (63) Raunā
 LFK 529, 150 (63) Bērzaunē
 Bb 43, 1505 (65) Lubānā
 LFK 170, 119 (66) Pampāļos
 J. C.-Sērm. „Dz. R.“ Nr. 567 (68)
 Cesvainē
 J. C. „Dz. R.“ VI Nr. 2e (68)
 LFK 170, 118 (71) Pampāļos
 LFK 1700, 3468 (72) Annas p.
 LFK 1045, 2128 (72) Sarkanos
 LFK 804, 786 (76) Mālpilī

Bb 43, 1530 (77)
 J. C. „Dz. R.“ VII Nr. 1 (77)
 LMM I Nr. 2 (78) Sēlpilī
 LFK 1045, 579 (79) Līvānos
 LMM I Nr. 13 (79) Krustpilī

Trīsdalīgā pirmais „līgo“ vientak-
 tīgs, otrais trīstaktīgs, pēdējais vien-
 taktīgs.

In dreiteiliger Joh.-Melodie das
 erste „līgo“ 1-taktīgs, das zweite 3-
 taktīgs, das dritte 1-taktīgs.

LFK 1045, 3266 (1) Raunā

Trīsdalīgā pirmais „līgo“ 2-, bet
 pārējie vientaktīgi.

In dreiteiliger Joh.-Mel. das 1. „lī-
 go“ zweitaktīgs, das 2. eintaktīgs, das
 letzte eintaktīgs.

LFK 804, 918 (26) Lizumā

Trīsdalīgā abi vidējie divtaktīgi,
 bet pēdējais vientaktīgs.

In dreiteiliger Joh.-Mel. die ersten
 beiden „līgo“ 2-taktīgs, das letzte 1-
 taktīgs.

LFK 1045, 2013 (1) Priekuļos pie
 Cēsīm

LFK 804, 916 (6) Lizumā

LFK 1045, 650 (8) Līvānos

LFK 1495, 3173 (8) Druvienā

LFK 529, 148 (9) Bērzaunē

LFK 1045, 7415 (13) Praulienā

Bb 43, 2034 (13)

LFK 1045, 3001 (13) Suntažos

LMM I 24 (13) Cesvainē

LFK 1045, 6409 (13) Rīgā

LFK 1045, 268 (13) Rēzeknē

LFK 1045, 1314 (16) Viesītē

LFK 1045, 7216 (16) Lubānā

LFK 1045, 2831 (23) Krustpilī

LFK 804, 896 (23) Lizumā

LMM I 24h (24) Ērgļos
LFK 804, 898 (26) Lizumā
LFK 804, 918 (26) Lizumā
LFK 1045, 7234 (27) Suntažos
Bb 43, 1927 (27)
LFK 1045, 3886 (30) Ungurmuižā
LFK 279, 1808 (35) Kosā
LFK 170, 969 (37) Vējāvā
LFK 529, 162 (48) Bērzaunē
LFK 1045, 663 (53) Līvānos
LFK 611, 185 (53) Kusā
LFK 1045, 3274 (53) Dzērbenē
LFK 170, 118 (71) Pampāļos

Trīsdalīgā visi „līgo“ divtaktīgi.

In dreiteiliger Joh.-Melodie alle „līgo“ 2-taktig.

Bb 43, 1640 (10)
LMM I 53 (10)
LFK 1045, 2012 (13) Priekulē
J. C. „Dz. R.“ VII 1 (13)
LMM I 30 (20)
J. C.-Sērm. „Dz. R.“ 56 (35) Nītaurē
LMM I 31 (35) Krustpīli
LMM 1045, 4877 (46) Palangā
LFK 1045, 269 (52) Rēzeknē
LFK 529, 164 (53) Bērzaunē
J. C.-Sērm. „Dz. R.“ Nr. 56f (68)
Cesvainē
J. C. „Dz. R.“ VI Nr. 2e (68)
LFK 1045, 2128 (72) Sarkaņos
J. C. „Dz. R.“ VII Nr. 1 (77)
LFK 1045, 579 (79) Mežmuižā Dg

Trīsdalīgā pirmais „līgo“ divtaktīgs, otrs trīstaktīgs, bet trešais vientaktīgs.

In dreiteiliger Joh.-Mel. das 1. „līgo“ zweitaktig, das 2. dreitaktig, das letzte eintaktig.

LFK 1045, 7316 (1) Tirzā
LFK 1045, 1326 (4) Viesītē

LFK 1045, 272 (4) Domopolē, Viļēnos
LFK 1045, 3018 (4) Cesvainē
LFK 1045, 6656 (13) Rīgā
LFK 1045, 3885 (14) Ungurmuižā
Bb 43, 2032 (63) Vietalvā, Odzienā
LFK 1045, 2011 (1) Priekuļos
LFK 1045, 272 (4) Domopolē, Viļēnos
LFK 529, 156 (4) Bērzaunē
LFK 1045, 3885 (14) Ungurmuižā
LFK 1045, 7156 (31) Rugājos
LFK 1045, 7347 (31) Lizumā
B. K. „Austra“ II (35)
LFK 1045, 269 (52) Rēzeknē
LFK 1045, 597 (53) Stūrišķos
LFK 1045, 1415 (53) Sēlpīli
LFK 529, 152 (63) Bērzaunē
LFK 529, 150 (63) Bērzaunē
LFK 529, 154 (63) Bērzaunē
LFK 529, 158 (63) Bērzaunē
LFK 529, 160 (63) Bērzaunē
LFK 1045, 3267 (63) Raunā
LFK 1045, 7235 (63) Suntažos
Bb 43, 1505 (65) Lubānā

Trīsdalīgā pirmais „līgo“ divtaktīgs, otrs vientaktīgs, trešais trīstaktīgs.

In dreiteiliger Joh.-Mel. das 1. „līgo“ zweitaktig, das 2. eintaktig, das letzte dreitaktig.

LFK 1045, 269 (52) Rēzeknē

Trīsdalīgā pirmais „līgo“ divtaktīgs, otrs četraktīgs, pēdējais vientaktīgs.

In dreiteiliger Joh.-Mel. das erste „līgo“ zweitaktig, das zweite viertaktig, das letzte eintaktig.

LFK 1495, 3158 (65) Kārdabā

Trīsdaļīgā pirmais „līgo“ divtaktīgs, otrais četraktīgs, pēdējais divtaktīgs.

In 3-teiliger Joh.-Mel. das 1. „līgo“ zweitaktig, das 2. „līgo“ viertaktig, das letzte zweitaktig.

B. K. „Austra“ I Nr. 11 (35)
LFK 1045, 3263 (60) Raunā

Trīsdaļīgā pirmais „līgo“ divtaktīgs, otrais divtaktīgs, pēdējais četraktīgs.

In dreiteiliger Joh.-Mel. das erste „līgo“ 2-taktig, das zweite 2-taktig, das letzte 4-taktig.

LMM Nr. 13 (79) Krustpili

Trīsdaļīgā abi vidējie trīstaktīgi, bet pēdējais vientaktīgs.

In dreiteiliger Joh.-Mel. das 1. „līgo“ dreitaktig, das 2. dreitaktig, das letzte eintaktig.

LFK 1045, 7216 (16) Lubānā

Trīsdaļīgā: 1. „līgo“ ir 3-takt., 2. ir 5-takt., bet 3. ir 2-takt.

In dreiteiliger Joh.-Mel. das erste „līgo“ 3-takt., das zweite 5-takt., das dritte 2-takt.

LFK 170, 134 (26) Mežotnē

Trīsdaļīgā abi vidējie „līgo“ 4-taktīgi, bet pēdējais 2-taktīgs.

In dreiteiliger Joh.-Mel. die beiden mittleren „līgo“ 4-taktig, das letzte 2-taktig.

J. C.-Sērm. „Dz. R.“ (49) Ērgļos

Četrdaļīgā pirmais „līgo“ 2-taktīgs, otrais 1-taktīgs, trešais 2-taktīgs, pēdējais 1-taktīgs.

In vierteiliger Joh.-Mel. das erste „līgo“ 2-taktig, das zweite 1-taktig, das dritte 2-taktig, das letzte 1-taktig.

LFK 1780, 2865 (63) Vestienā

Četrdaļīgā visi četri „līgo“ divtaktīgi.

In vierteiliger Joh.-Mel. alle „līgo“ 2-taktig.

LFK 1045, 1265 (74) Kalvu ciemā
Azp.

Piecdāļīgās „līgo“ dziesmas, kuŗās katrs no pieciem „līgo“ divtaktīgs.

In 5-teiliger Joh.-Mel. alle „līgo“ zweitaktig.

LFK 43, 1924 (78)

LMM I Nr. 5 (78) Ozolmuižā

Pirmais „līgo“ vai pirmā „līgo“ pirmā takts ir apgriezums vai apgriezuma variants no sākuma motīva pēdējās takts.

Das erste „līgo“ oder der erste Takt des ersten „līgo“ ist eine Umkehrung oder eine Variante vom letzten Takte des Anfangsmotives.

LFK 804, 916 (6) Lizumā

LFK 804, 1068 (6) Taurenē

LFK 804, 1001 (7) Sinolē

LFK 1045, 3415 (13) Mālpilī

LFK 170, 510 (13) Kaldabruņā

LFK 1045, 7363 (13) Lizumā

Bb 43, 2034 (13)

LFK 1045, 1982 (13) Rigā

LFK 1045, 3415 (13) Mālpilī

LFK 1045, 2295 (14) Talsos

LMM I 54a (15)

LFK 1045, 3473 (15) Salgalē

LFK 1045, 3886 (30) Ungurmuižā

J. C.-Sērm. „Dz. R.“ (32) Vecaucē
LFK 170, 131 (35) Secē
LFK 170, 894 (53) Lizumā
LFK 627, 236 (63) Saukā
LMM I (78) Sēlpili

Pirmā divtakts tuvu variēta atkārtojas pēc vidus „līgo“.

Der erste Zweitakt wiederholt sich variiert nach dem mittleren „līgo“.

LFK 1045, 7316 (1) Tirzā
LFK 170, 1177 (1) Sidgundā
LFK 1045, 3016 (1) Cesvainē
LFK 1045, 2013 (1) Priekuļos C.
LFK 1045, 2011 (1) Priekuļos C.
LFK 804, 900 (4) Lizumā
LFK 1045, 7475 (4) Smiltenē
LFK 1045, 7350 (4) Lizumā
LFK 334, 1441 (4) Madonā
LFK 1045, 637 (4) Lizumā
LFK 1045, 2097 (4) Vlm Nurmuižā
LFK 1045, 3836 (4) Dundagā
LFK 1045, 2148 (4) Cesvainē
LFK 1495, 3175 (4) Vidsmuižā
LFK 1045, 3273 (4) Dzērbenē
LFK 1045, 3697 (6) Rubenē
LFK 1495, 3169 (6) Cesvainē
LFK 170, 1371 (6) Stāmerienē
LFK 170, 1391 (6) Stāmerienē
LFK 804, 1068 (6) Taurenē
LFK 804, 1001 (7) Sinolē
LFK 1045, 2218 (7) Palsmanē
LFK 627, 233 (8) Birzgalē
LFK 1045, 649 (9) Līvānos
LMM I (9) Vecaucē
Bb 43, 1642 (10)
LMM I Nr. 53 (10)
LFK 1045, 2695 (11) Rubenē
LFK 170, 1347 (11) Mālpilē
LFK 170, 484 (11) Prodē
LFK 170, 1455 (13) Nītaurē
LFK 1045, 2827 (13) Krustpili

LFK 170, 1377 (13) Vecgulbenē
LFK 804, 843 (13) Mālpilē
LFK 170, 1678 (13) Kabilē
LFK 1045, 3415 (13) Mālpilē
LFK 170, 1455 (13) Nītaurē
LFK 1045, 3001 (13) Suntažos
LFK 1045, 7363 (13) Lizumā
LFK 1045, 6832 (13) Tirzā
LFK 1045, 6409 (13) Rīgā
LFK 170, 1457 (13) Nītaurē
LFK 627, 254 (13) Birzgalē
LFK 1045, 2000 (13) Priekuļos
LFK 1045, 702 (16) Jaunlaicēnē
LFK 1045, 7216 (16) Lubānā
LFK 1045, 1762 (18) Dundagā
LFK 345, 399 (19) Iecavā
LFK 279, 1807 (20) Kosā
LFK 1045, 727 (20) Ilzenē
LFK 1045, 4431 (21) Dundagā
LMM I Nr. 9b (21) Ilzenē
LFK 170, 950 (23) Kūdumā
LFK 1495, 3169 (23) Druvienā
LFK 1045, 33 (23) Košragā
LFK 1045, 771 (23) Lejasciemā
Bb 43, 1925 (34)
LFK 170, 134 (35) Secē
LFK 170, 1179 (35) Sidgundā
LFK 1045, 4829 (35) Nicā
LFK 1045, 6546 (35) Svitenē
LFK 334, 1443 (35) Madonā
LFK 1045, 2147 (35) Cesvainē
LFK 1045, 1315 (35) Viesītē
LFK 832, 67 (35) Rītē
LFK 170, 1180 (35) Sidgundā
LFK 170, 1178 (35) Sidgundā
LFK 279, 1808 (35) Kosā
LMM I 31b (35) Vecpiebalgā
LFK 170, 477 (36) Rubeņos
LMM I 22 (37) Ilzenē
LFK 170, 1397 (40) Mārkalnē
LFK 1045, 713 (40) Ilzenē
LFK 170, 481 (42) Prodē
LFK 1045, 14 (42) Pitragā

LMM I 24 (43) Alūksnē
 LFK 804, 984 (43) Sinolē
 LFK 804, 914 (43) Lizumā
 LFK 804, 1035 (53) Krustpili
 LFK 1845, 597 (53) Stūrišķos
 LFK 1045, 2721 (53) Saukā
 LFK 170, 513 (55) Kaldabruņā
 LFK 804, 1613 (57) Rucavā
 LFK 170, 873 (58) Rēznā
 LFK 1045, 2102 (59) Priekuļos
 LFK 1045, 4192 (59) Dundagā
 LFK 1045, 1753 (59) Talsos
 LFK 170, 555 (59) Līvānos
 LFK 170, 654 (59) Dundagā
 LFK 1045, 2280 (59) Talsos
 LFK 1045, 2321 (59) Milzkalnē
 LFK 1045, 2322 (59) Milzkalnē
 LFK 1045, 1792 (59) Dundagā
 LFK 804, 9 (59) Kandavā
 LFK 345, 307 (59) Cēsis
 LMM I 32 (62) Sasmakā
 LFK 170, 566 (63) Ancē
 LFK 1045, 769 (65) Lejasciemā
 LMM I (69) Kraukļos
 LFK 1045, 1265 (74) Kalvu c. Azp.
 LFK 804, 786 (76) Kuldīgā
 LMM I 7d (77) Lejasciemā
 LFK 1045, 579 (79) Līvānos
 LMM I 13 (79) Krustpili

Melodijās noslēguma motīvs ir variants no tās pašas melodijas sākuma motīva.

Schlußmotiv der Melodie ist eine Variante des Anfangsmotives.

LFK 1045, 2011 (1) Priekuļos
 LFK 1045, 1326 (4) Viesītē
 LFK 529, 156 (4) Bērzaunē
 LFK 1045, 272 (4) Domopolē, Vi-
 jakā
 LFK 1045, 7415 (13) Praulienā (ap-
 griezuma variants)
 LFK 804, 916 (6) Lizumā

LFK 1045, 650 (8) Līvānos
 LFK 529, 146 (9) Bērzaunē
 LFK 529, 148 (9) Bērzaunē
 LFK 1045, 3001 (13) Suntažos
 LFK 1045, 2012 (13) Priekuļos
 Bb 43, 2034 (13)
 LMM Nr. 23a (13)
 LMM Nr. 24b (13)
 LFK 1045, 6656 (13) Rīgā
 LFK 1045, 1314 (16) Viesītē
 LMM I Nr. 30 (20) Skujenē
 LFK 170, 74 (24) Pampāļos
 LFK 1045, 7234 (27) Suntažos
 Bb 43, 1927 (27)
 LFK 1045, 3886 (30) Ungurmuižā
 (apgriezums)
 J. C.-Sērm. „Dz. R.“ 56a (35) Ni-
 taurē
 LMM I Nr. 31 (35) Nītaurē
 LFK 529, 166 (45) Barkavā
 LFK 1495, 3138 (49) Zaubē
 LFK 170, 1131 (71) Secē

Melodija veidojas galvenokārt no otrās takts variantiem.

Die Melodie entwickelt sich aus Varianten des zweiten Taktes.

LFK 804, 1068 (6) Taurenē
 LFK 804, 1001 (7) Sinolē
 LFK 1045, 2218 (7) Palsmanē
 LFK 627, 233 (8) Birzgalē
 LFK 1045, 649 (9) Līvānos
 LFK 804, 894 (11) Lizumā
 LFK 1045, 4917 (11) Jūdažu muižā
 LFK 170, 1377 (13) Vecgulbenē
 LFK 1045, 7363 (13) Lizumā
 LFK 804, 843 (13) Mālpili
 LFK 1045, 3415 (13) Mālpili
 LFK 170, 1455 (13) Nītaurē
 LFK 170, 1457 (13) Nītaurē
 J. C.-Sērm. „Dz. R.“ VII 56b (13)
 Liezerē

LFK 1045, 2827 (13) Krustpili
 LFK 1045, 6832 (13) Tīrzā
 LMM I 24b (13)
 LFK 1045, 7444 (15) Skaistkalnē
 LFK 1045, 702 (16) Jaunlaicēnē
 LFK 1045, 7216 (16) Lubānā
 LFK 1045, 1314 (16) Viesītē
 LFK 1045, 359 (17) Baldonē
 LFK 1045, 359 (17) Ciblā
 LFK 279, 1807 (20) Kosā
 LFK 170, 710 (20) Vānē
 LMM I 27 (20) Vārnavā
 LMM I 30 (20) Skujenē
 LFK 804, 827 (22) Mālpili
 J. C. „Dz. R.“ II 49 (23)
 B. K. „Austra“ 11 (23)
 LFK 170, 74 (24) Pampāļos
 LFK 1495, 3155 (26) Zaubē
 LFK 170, 134 (26) Secē
 LFK 804, 898 (26) Lizumā
 Bb 43, 1679 (29) Aucē
 LFK 1045, 611 (33) Līvānos
 LFK 170, 131 (35) Secē
 LFK 170, 1180 (35) Sidgundā
 LFK 170, 1178 (35) Sidgundā
 LFK 170, 517 (39) Kaldabruņā
 LFK 170, 520 (47) Kaldabruņā
 LFK 1495, 3144 (49) Druvienā
 J. C.-Sērm. „Dz. R.“ (49)
 LFK 1045, 2092 (50) Talsos
 LFK 170, 873 (58) Rēznā
 LFK 804, 2884 (58) Tukumā
 LFK 804, 9 (59) Kandavā
 LFK 1045, 2155 (70) Cesvainē
 LFK 1045, 3796 (71) Lutriņos
 LFK 1045, 2128 (72) Sarkaņos
 LFK 1700, 2860 (73) Vestienā
 LFK 804, 2878 (75) Tukumā
 LFK 804, 786 (76) Mālpili
 LMM I Nr. 5 (78) Liepkalnē
 LFK 1045, 579 (79) Līvānos
 LFK 1045, 3010 (1) Baldonē
 LFK 179, 493 (1) Kaldabruņā

LFK 804, 916 (6) Lizumā
 LFK 1045, 7416 (6) Praulienā
 LFK 804, 1068 (6) Taurenē
 LFK 1045, 3697 (6) Rubeņos
 LFK 1045, 4127 (6) Lašos
 LFK 170, 499 (8) Rubeņos
 LFK 1045, 6709 (11) Bārbelē
 LFK 170, 1347 (11) Māļupē
 LFK 170, 1455 (13) Nītaurē
 LFK 1045, 2113 (13) Sarkaņos
 LFK 170, 500 (13) Rubeņos
 LFK 1045, 2827 (13) Krustpili
 LFK 1045, 6849 (53) Tīrzā

Pēdējā takts pirms pēdējā „līgo“
 — melodijas otrās takts atkārtojums.

Der letzte Takt vor dem letzten
 „līgo“ ist eine Wiederholung des
 zweiten Taktes der Melodie.

LFK 170, 1678 (13) Kabilē
 LFK 1045, 6656 (13) Rīgā
 LFK 1045, 6409 (13) Rīgā
 LFK 1045, 2295 (14) Talsos
 LFK 345, 398 (15) Vecsaulē
 LFK 1045, 3473 (15) Salgalē
 LFK 1045, 3059 (15) Bauskā
 LFK 1045, 6572 (15) Madlienā
 LFK 1045, 702 (16) Jaunlaicēnē
 LFK 1045, 7216 (16) Lubānā
 LFK 1045, 4930 (16) Nītaurē
 LFK 1045, 1314 (16) Viesītē
 LFK 1045, 7216 (16) Lubānā
 LFK 1045, 88 (17) Ciblā
 LMM I Nr. 30 (20) Skujenē
 LFK 1045, 4431 (21) Dundagā
 LFK 1045, 3159 (23) Druvienā
 LFK 1045, 2831 (23) Krustpili
 LFK 170, 950 (23) Kūdumā
 LFK 1045, 771 (23) Lejasciemā
 LFK 1045, 33 (23) Košragā
 Bb 43, 1931 (24)
 LFK 1045, 3232 (24) Kaldabruņā
 LFK 170, 516 (28) Kaldabruņā

Bb 43, 1929 (33)
 LFK 170, 396 (33) Viļānos
 Bb 43, 1925 (34)
 LFK 334, 1443 (35) Madonā
 LFK 1045, 1315 (35) Viesītē
 LFK 1045, 6546 (35) Svitenē
 LFK 170, 1180 (35) Sidgundā
 LFK 279, 1808 (35) Kosā
 LFK 170, 131 (35) Secē
 LFK 1045, 2313 (38) Nurmuižā
 LFK 170, 517 (39) Kaldabruņā
 LFK 1045, 713 (40) Ilzenē
 LFK 170, 601 (49) Vārkavā
 LFK 1045, 7216 (49) Lubānā
 LFK 1045, 2092 (50) Talsos
 LFK 1045, 269 (52) Rēzeknē
 LFK 804, 823 (52) Mālpilī
 LFK 804, 1035 (53) Krustpilī
 LFK 1045, 2721 (53) Saukā
 LFK 170, 513 (55) Kaldabruņā
 LFK 804, 1613 (57) Rucavā
 LFK 1045, 2102 (59) Priekuļos C.
 LFK 1045, 1753 (59) Talsos
 LFK 170, 555 (59) Līvānos
 LFK 1045, 2321 (59) Milzkalnā
 LFK 1045, 1792 (59) Dundagā
 LFK 804, 9 (59) Kandavā
 LFK 1045, 769 (69) Lejasciemā
 LMM I 39 (69) Kraukļos
 LFK 1045, 3521 (71) Rucavā
 LFK 804, 2878 (75) Tukumā
 LFK 804, 786 (76) Mālpilī
 LMM I Nr. 5 (78) Liepkalnā
 LFK 1045, 579 (79) Līvānos

Otrā takts melodijā un pēdējā pirms pēdējā „ligo“ trichords (vai var.).

Der zweite Takt und der letzte Takt, vor dem letzten „ligo“, sind Trichorde oder Varianten.

LFK 1045, 2818 (1) Saikavā
 LFK 1045, 3010 (1) Baldonē

LFK 179, 493 (1) Kaldabruņā
 LFK 804, 916 (6) Lizumā
 LFK 804, 1068 (6) Taurenē
 LFK 170, 499 (8) Rubeņos
 LFK 1045, 2695 (11) Rubenē
 LFK 1045, 2012 (13) Priekuļos
 LFK 1045, 2000 (13) Priekuļos
 LFK 1045, 2113 (13) Sarkaņos
 LFK 170, 1457 (13) Nītaurē
 LFK 170, 1455 (13) Nītaurē
 LFK 170, 510 (13) Kaldabruņā
 LFK 170, 500 (13) Rubeņos
 LFK 1045, 268 (13) Rēzeknē
 LFK 345, 399 (19) Iecavā
 LMM I Nr. 30 (20) Skujenē
 LFK 170, 950 (23) Kūdumā
 LFK 1495, 3159 (23) Druvienā
 LFK 1045, 33 (23) Košragā
 J. C. „Dz. R.“ II 62g (23)
 LFK 1045, 623 (26) Tirzā
 LFK 170, 516 (28) Kaldabruņā
 LFK 170, 20 (32) Ezerē
 Daudzos variantos 35. var. grupā
 LMM I 22d (37) Ilzenē
 LFK 1045, 2069 (38) Piebalgā
 LFK 1045, 7472 (41) Smiltēnē
 LFK 170, 481 (42) Prodē
 LFK 804, 984 (43) Sinolē
 LFK 1045, 3409 (43) Dūķerē
 Daudzos variantos 45. var. grupā
 Bb 43, 1504 (46) Lubānā
 LFK 1045, 3271 (49) Dzērbenē
 LFK 1045, 3645 (53) Rucavā
 LFK 804, 1613 (57) Rucavā
 LFK 1045, 3521 (71) Rucavā
 LFK 450, 825 (72) Patkulē
 J. C. „Dz. R.“ VII Nr. 1 (77)

Melodijas otrā puse, izņemot „li-go“, ir pirmās ačgārnis apgriezuma variants.

Der zweite Melodienteil (mit Ausnahme des „ligo“) ist eine Variante des ersten Melodienteiles in rücklaufender Weise.

LFK 170, 1391 (6) Vlk Kalncempjos
(var.)

LFK 170, 1362 (6) Stāmerienē
(var.)

LFK 170, 1371 (6) Stāmerienē
(var.)

LMM I Nr. 49b (9) Vecaucē

LFK 1045, 649 (9) Līvānos

LFK 804, 730 (11) Kosā

LFK 1045, 7415 (13) Praulienā

LFK 1045, 2019 (13) Priekuļos
(apgr. var.)

J. C. „Dz. R.“ VII 1b (13)

Bb 43, 2034 (13)

LFK 1045, 3885 (14) Ungurmuižā

LFK 1045, 359 (17) Baldonē

LMM I 8b (21) Lejasciemā

LFK 804, 896 (23) Lizumā

LFK 1045, 7234 (27)

LFK 1045, 3886 (30) Ungurmuižā

LFK 1045, 6840 (31) Tirzā

LFK 529, 162 (48) Bērzaunē

LFK 1045, 6839 (48) Tirzā

LFK 1045, 2272 (51) Stendē

LFK 804, 894 (53) Lizumā

LFK 1045, 6849 (53) Tirzā

LFK 279, 1794 (53) Kosā

Daudzos variantos 63. var. grupā

LFK 1045, 3796 (72) Lutriņos

Pēdējais „ligo“ ir melodijas pirmās takts variants.

Das letzte „ligo“ ist eine Variante des ersten Taktes.

Vairākos variantos pirmā var. gr.

LFK 529, 156 (4) Bērzaunē

LFK 1045, 2218 (7) Palsmanē

LFK 1045, 650 (8) Līvānos

LFK 627, 233 (8) Birzgalē

LFK 1045, 268 (13) Rēzeknē

LFK 1045, 727 (20) Ilzenē

LMM I 27 (20) Vārnavā

LFK 1045, 3232 (24) Kaldabrupā

LFK 1495, 3155 (26) Zaubē

LFK 1714, 16 (26) Meirānos

LFK 170, 134 (26) Mežotnē

LFK 1045, 623 (26) Tirzā

LFK 804, 898 (26) Lizumā

LFK 804, 918 (26) Lizumā

LFK 1045, 611 (33) Līvānos

Bb 43, 1929 (33)

LFK 170, 969 (37) Vējāvā

LMM I (40) Lutriņos

LFK 1045, 1051 (41) Peiragu c.

LFK 170, 601 (49) Vārkavā

LFK 170, 382 (54) Rēznā

LFK 170, 513 (55) Kaldabrupā

LFK 170, 851 (55) Jāsmuižā

LFK 1045, 3267 (63) Raunā

LFK 804, 835 (63) Mālpilī

LFK 170, 1092 (63) Jelgavā

LFK 170, 541 (63) Dignājā

LFK 804, 958 (63) Sinolē

LFK 170, 1346 (63) Mālpilī

Bb 43, 2032 (63) Vietalvā-Odzienā

LFK 1045, 7235 (63) Suntažos

LFK 529, 158 (63) Bērzaunē

Bb 43, 1901 (73) Bauskā

Pēdējais „ligo“ ir melodijas pirmās takts apgriezuma variants.

Das letzte „ligo“ ist eine Variante der Umkehrung des ersten Taktes.

LFK 1045, 7316 (1) Tirzā

LFK 804, 1001 (7) Sinolē

LFK 529, 148 (9) Bērzaunē

LFK 1045, 2659 (9) Limbažos

LMM I 49b (9) Vecaucē

LFK 1045, 2695 (11) Rubenjos

LFK 170, 1457 (13) Nītaurē

LFK 170, 1377 (13) Vecgulbenē
 LFK 170, 1455 (13) Nītaurē
 LFK 1045, 7415 (13) Praulienā
 LFK 1045, 3001 (13) Suntažos
 LFK 1045, 3415 (13) Mālpilī
 LFK 1045, 7363 (13) Lizumā
 LFK 804, 843 (13) Mālpilī
 LFK 1045, 2000 (13) Priekuļos
 LFK 1045, 2019 (13) Priekuļos
 LFK 627, 254 (13) Birzgalē
 LFK 1045, 2827 (13) Krustpilī
 LFK 1045, 1982 (13) Rīgā
 LFK 170, 510 (13) Kaldabruņā
 LFK 170, 500 (13) Rubeņos
 LFK 1045, 6832 (13) Tīrzā
 LFK 1045, 1857 (13) Mazsalacā
 LFK 1045, 6656 (13) Rīgā
 LFK 1045, 6409 (13) Rīgā
 LFK 170, 1678 (13) Kabilē
 LFK 804, 827 (22) Mālpilī
 LFK 170, 295 (24) Viļakā
 LFK 804, 734 (26) Mālpilī
 LFK 1045, 7259 (29) Suntažos
 LFK 804, 1001 (29) Sinolē
 LFK 624, 230 (29) Saukā
 LFK 170, 706 (29) Vānē
 LFK 1495, 3162 (29) Druvienā
 LFK 1045, 3183 (29) Bauskā
 LFK 1045, 6840 (31) Tīrzā
 LFK 170, 1397 (40) Mārkalnē
 LFK 1045, 4668 (41) Vecsaulē
 LFK 1045, 2695 (41) Asaņos
 LFK 1045, 3111 (41) Bauskā
 LFK 1045, 3196 (41) Rubenē
 LFK 1495, 3165 (43) Druvienā
 LFK 804, 783 (43) Mālpilī
 LFK 804, 1066 (51) Taurenē
 Bb 43, 1503 (51) Lubānā
 LFK 1045, 7223 (51) Ropažos
 LFK 2045, 6843 (53) Tīrzā
 LFK 804, 894 (53) Lizumā
 LFK 1045, 3183 (54) Bauskā
 LFK 170, 1465 (54) Viskaļos

LFK 804, 963 (60) Sinolē
 LFK 1045, 2173 (61) Smiltēnē
 LFK 1045, 2020 (61) Priekulē
 LFK 1045, 727 (61) Priekulē
 LFK 804, 831 (66) Mālpilī
 LFK 1045, 2054 (66) Piebalgā
 LFK 334, 1442 (66) Madonā
 LFK 170, 648 (66) Līvānos
 LFK 804, 786 (76) Mālpilī

III. Jāņu dziesmu melodijas ar dažādiem taktsmēriem.

Johannislieder-Melodien mit gemischten Taktarten.

LFK 1045, 7131 (1) Līvānos
 LFK 1045, 3016 (1) Cesvainē
 R.L.B. „Dz. Kr.“ VII (1) Mālpilī
 LFK 1045, 2011 (1) Priekuļos
 LFK 1045, 7316 (1) Tīrzā
 LFK 170, 1177 (1) Sidgundā
 LFK 1045, 3266 (1) Raunā
 LFK 1045, 7224 (1) Ropažos
 LFK 170, 493 (1) Kaldabruņā
 LFK 170, 1376 (1) Vecgulbenē
 LFK 1045, 272 (4) Domopolē, Viļānos
 R.L.B. „Dz. Kr.“ VIII 23 (1) Latgalē
 LFK 1045, 1326 (4) Viesītē
 LFK 1045, 3018 (4) Cesvainē
 LFK 1045, 637 (4) Lizumā
 LFK 804, 900 (4) Lizumā
 LFK 1045, 7350 (4) Lizumā
 LFK 1045, 3273 (4) Dzērbenē
 LFK 1045, 3697 (6) Rubenēs
 LFK 170, 1362 (6) Stāmerienē
 LFK 170, 1391 (6) Kalncempjos
 LFK 1045, 7416 (6) Praulienā
 LFK 170, 1371 (6) Stāmerienē
 LFK 170, 832 (7) Jaunpiebalgā
 LFK 1045, 7409 (8) Jēkabpilī
 LFK 1045, 650 (8) Līvānos
 LFK 170, 499 (8) Rubenēs

- LFK 1045, 649 (9) Līvānos
 LFK 1045, 301 (10) Mērdzenē
 („ruto“)
 LFK 170, 484 (11) Prodē
 LFK 1045, 4917 (11) Jūdažu muižā
 LFK 170, 1347 (11) Mālpilē
 LFK 1045, 6709 (11) Bārbelē
 LFK 1045, 2695 (11) Rubenē
 LFK 170, 726 (12) Dignājā
 LFK 1045, 7415 (13) Praulienā
 LFK 170, 1678 (13) Kabilē
 LFK 1045, 6409 (13) Rīgā
 LFK 1045, 6656 (13) Rīgā
 LFK 1045, 268 (13) Rēzeknē
 LFK 170, 510 (13) Kaldabruņā
 LFK 1045, 1982 (13) Rīgā
 LFK 1045, 2827 (13) Krustpilī
 LFK 1045, 7363 (13) Lizumā
 LFK 170, 1377 (13) Vecgulbenē
 LFK 1045, 2113 (13) Sarkaņos
 LFK 1045, 3001 (13) Suntažos
 LFK 1045, 3415 (13) Mālpilī
 LFK 170, 1455 (13) Nītaurē
 LFK 1045, 2000 (13) Priekuļos (pie Cēsīm)
 LFK 1045, 2019 (13) Priekuļos (pie Cēsīm)
 LFK 1045, 7414 (14) Praulienā
 LFK 1045, 3885 (14) Ungurmuižā
 LFK 1045, 2295 (14) Talsos
 LFK 1045, 3059 (15) Bauskā
 LFK 345, 398 (15) Vecsaulē
 LFK 1045, 4693 (15) Kurmenē
 LFK 1045, 3473 (15) Salgalē
 LFK 1045, 6572 (15) Madlienā
 LFK 1045, 6831 (16) Tīrzā
 LFK 1045, 7216 (16) Lubānā
 LFK 1045, 4693 (16) Kurmenē
 LFK 1045, 4930 (16) Nītaurē
 LFK 1045, 359 (17) Baldonē
 LFK 1045, 1280 (17) Ciblā („ruto“)
 LFK 1045, 6875 (17) Tīrzā
 LFK 1045, 88 (17) Ciblā
 LFK 1045, 7036 (18) Kapiņos
 LFK 1045, 1503 (19) Dobelē
 LFK 345, 399 (19) Iecavā
 LFK 1045, 3131 (19) Iecavā
 LFK 1045, 727 (20) Ilzenē
 LFK 170, 710 (20) Vānē
 LFK 1045, 4431 (21) Dundagā
 LFK 1045, 2831 (23) Krustpilī
 LFK 1045, 771 (23) Lejasciemā
 LFK 170, 950 (23) Kūdumā
 LFK 170, 295 (24) Viļakā
 LFK 1045, 3232 (24) Kaldabruņā
 LFK 1045, 623 (26) Tīrzā
 LFK 1045, 7234 (27) Suntažos
 LFK 170, 495 (28) Kaldabruņā
 LFK 170, 505 (28) Kaldabruņā
 LFK 170, 516 (28) Kaldabruņā
 LFK 1045, 2969 (29) Bauskā
 LFK 1045, 7259 (29) Suntažos
 LFK 1045, 3185 (29) Bauskā
 LFK 170, 706 (29) Vānē
 LFK 1045, 3886 (30) Ungurmuižā
 LFK 1045, 6840 (31) Tīrzā
 LFK 1045, 7156 (31) Rugājos
 LFK 170, 1499 (31) Skrīveros
 LFK 1045, 6847 (31) Tīrzā
 LFK 1045, 7347 (31) Lizumā
 LFK 1045, 3841 (32) Vandzenē
 LFK 170, 20 (32) Ezerē
 LFK 170, 396 (33) Viļēnos
 LFK 1045, 95 (34) Nirzā
 LFK 1045, 611 (33) Līvānos
 LFK 1045, 2147 (35) Cesvainē
 LFK 170, 1178 (35) Sidgundā
 LFK 170, 1181 (35) Sidgundā
 LFK 832, 67 (35) Ritē
 LFK 1045, 6831 (35) Tīrzā
 LFK 170, 490 (35) Rubēnos
 LFK 170, 477 (36) Rubēnos
 LFK 170, 969 (37) Vējāvā
 LFK 1045, 2313 (38) Nurmuižā
 LFK 1045, 2662 (38) Limbažos
 LFK 170, 517 (39) Kaldabruņā

- LFK 170, 1397 (40) Mārkalnē
 LFK 170, 1424 (40) Mārkalnē
 LFK 1045, 713 (40) Ilzenē
 LFK 1045, 7466 (40) Smiltenē
 LFK 1045, 7260 (40) Suntažos
 LFK 170, 494 (41) Kaldabrupā
 LFK 1045, 3111 (41) Bauskā
 LFK 1045, 3196 (41) Rubenē
 LFK 1045, 4668 (41) Vecsaulē
 LFK 1045, 283 (41) Rēzeknē
 LFK 1045, 2235 (41) Tukumā
 LFK 170, 481 (42) Prodē
 LFK 1045, 7266 (43) Suntažos
 LFK 1045, 3048 (43) Cesvainē
 LFK 1045, 1314 (44) Viesītē
 LFK 1045, 3887 (45) Ungurmuižā
 LFK 1045, 6853 (45) Tīrzā
 LFK 1045, 7410 (45) Praulienā
 LFK 170, 521 (45) Rubenjos
 LFK 1045, 3407 (45) Rīgā
 LFK 170, 1324 (45) Mārupē
 LFK 170, 479 (45) Rubenjos
 LFK 170, 301 (45) Balvos, Viļakā
 LFK 1045, 7217 (45) Piebalgā
 LFK 1045, 3698 (45) Rubenjos
 LFK 1045, 7157 (46) Lubānā
 LFK 1045, 7175 (46) Lubānā
 LFK 1045, 3650 (46) Rucavā
 LFK 170, 520 (47) Kaldabrupā
 LFK 170, 1428 (48) Mārkalnē
 LFK 170, 1208 (48) Vējāvē
 LFK 1045, 6839 (48) Tīrzā
 LFK 1045, 6878 (49) Tīrzā
 LFK 170, 601 (49) Vārkavā
 LFK 1045, 2092 (50) Talsos, Lība-
 gos
 LFK 1045, 7223 (51) Ropažos
 LFK 1045, 269 (52) Rēzeknē
 LFK 1045, 7317 (52) Tīrzā
 LFK 1045, 2509 (52) Kuldīgā
 LFK 1045, 663 (53) Līvānos
 LFK 1045, 3645 (53) Rucavā
 LFK 1045, 597 (53) Stūrišķos
 LFK 1045, 2720 (53) Saukā
 LFK 1045, 2721 (53) Saukā
 LFK 1045, 1415 (53) Sēlpilī
 LFK 1045, 3274 (53) Dzērbenē
 LFK 1045, 3274 (53) Tīrzā
 LFK 170, 882 (54) Rēznā
 LFK 1045, 3183 (54) Bauskā
 LFK 170, 1465 (54) Viskaljos
 LFK 170, 513 (55) Kaldabrupā
 LFK 170, 851 (55) Jāsmuižā
 LFK 170, 1479 (56) Krapē
 LFK 1045, 7034 (57) Kapijos
 LFK 1045, 2102 (59) Priekuļos
 LFK 1045, 6830 (59) Tīrzā
 LFK 345, 307 (59) Cērē
 LFK 1045, 2280 (59) Talsos
 LFK 1045, 2321 (59) Āpšu c. (pie
 Dundagas)
 LFK 1045, 4192 (59) Milzkalnē (pie
 Dundagas)
 LFK 1045, 2322 (59) Milzkalnē (pie
 Dundagas)
 LFK 170, 654 (59) Dundagā
 LFK 1045, 35 (59) Košragā
 LFK 1045, 1753 (59) Talsos
 LFK 1045, 1792 (59) Dundagā
 LFK 1045, 1970 (59) Lielvārdē
 LFK 170, 555 (59) Līvānos
 LFK 170, 727 (61) Priekuļos (pie
 Cēsīm)
 LFK 1045, 2020 (61) Priekuļos (pie
 Cēsīm)
 LFK 1045, 3900 (61) Sāvienā
 LFK 1045, 2691 (61) Gārsenē
 LFK 170, 691a (62) Dundagā
 LFK 170, 1346 (63) Mārupē
 LFK 170, 723 (63) Kazdangā
 LFK 170, 541 (63) Dignājā
 LFK 170, 566 (63) Ancēnos
 LFK 1045, 1505 (63) Dobelē
 R.L.B. „Dz. Kr.“ VIII (63) Vējāvē
 LFK 1045, 2718 (63) Saukā
 LFK 170, 395 (63) Viļenos

LFK 529, 150 (63) Bērzaunē
 LFK 1045, 7235 (63) Suntažos
 LFK 170, 146 (64) Reņģē
 LFK 170, 483 (65) Prodē
 LFK 170, 506 (65) Kaldabruņā
 LFK 170, 782 (65) Raunā
 LFK 1495, 3158 (65) Kārdabā
 LFK 1045, 648 (66) Līvānos
 LFK 1045, 271 (67) Baltinavā
 LFK 170, 296 (67) Baltinavā
 LFK 170, 1405 (68) Mārkalnē
 LFK 170, 501 (68) Rubeņos
 LFK 1045, 2155 (70) Cesvainē
 LFK 1045, 7275 (70) Vārenē
 LFK 170, 1498 (71) Skrīveņos
 LFK 1045, 3796 (71) Lutriņos
 LFK 1045, 2656 (72) Limbažos
 LFK 1045, 2128 (72) Sarkaņos
 LFK 450, 825 (72) Patkulē
 LFK 1045, 1040 (73) Basos
 LFK 170, 873 (74) Rēznā
 Bb 43, 1901 (73) Bauskā
 LFK 804, 2878 (75) Tukumā
 LFK 170, 971 (76) Vējāvā
 LFK 1045, 1232 (77) Ciblā
 LFK 170, 858 (77) Naujenē
 LFK 1558, 17 (78) Pildā
 LFK 1045, 579 (79) Līvānos
 LFK 1045, 3413 (79) Mālpilī

IV. Jāņu dziesmu melodijas bez „līgo“.

Johannislieder-Melodien ohne „līgo“.

LFK 1045, 7273 (3) Vērenē, Sardzenē
 LFK 1045, 146 (9) Barkavā
 LFK 1045, 7423 (15) Skaistkalnē
 LFK 1045, 7444 (15) Skaistkalnē
 LFK 1495, 3129 (20) Vidsmuižā
 LFK 1495, 3131 (37) Varakļānos
 LFK 1045, 959 (43) Alsungā
 LFK 1045, 1309 (71) Krustpilī

V. Nebeidzas ar „līgo“.

Endet ohne „līgo“.

LFK 170, 832 (7) Jaunpiebalgā
 LFK 1045, 2235 (41) Tukumā

VI. Melodiju loki.

Biegungen der Melodie.

Lielā sekunda.

Die große Sekunde.

Bb 43, 1820 (2) Rāvā
 LMM I Nr. 3 (7) Cesvainē
 LFK 1045, 1309 (71) Krustpilī
 LMM I Nr. 2 (78) Sēlpilī
 LMM I Nr. 5 (78) Liepikalnē

Mazās tercas loki.

Kleine Terzen.

LFK 170, 74 (24) Domopolē
 LFK 804, 898 (26) Lizumā
 LFK 170, 873 (27) Rēznā
 Bb 43, 1679 (29) Vecaucē
 LFK 170, 396 (33) Viļānos
 Bb 43, 1925 (34)
 LMM I Nr. 8 Lejasciemā
 LFK 1495, 3131 (37)
 LMM I Nr. 7b (70) Kalncempjos
 LFK 1045, 2155 (70) Cesvainē
 Vairākos variantos 77. var. grupā
 LFK 1045, 579 (79) Līvānos

Dominē mazie intervalli. Vienīgi daži reti lielāki par tercu.

Durchgehend kleine Intervalle, zu nur seltenen Fällen geht das Intervall über eine Terz hinaus.

Visi varianti 7. var. grupā

LFK 1045, 7409 (8) Jēkabpilī
 LFK 1045, 4917 (8) Jūdažu muižā
 Bb 43, 1642 (10)
 LFK 1704, 14 (10) Bārtā

- Sestā un ceturtā takti kvintu lēcieni.
- LMM I Nr. 53 (10)
 LFK 170, 2695 (11) Rubenē
 LFK 804, 843 (13) Mālpilī
 LFK 627, 254 (13) Birzgalē
 LFK 1045, 268 (13) Rēzeknē
 LFK 1045, 3415 (13) Mālpilī
 LFK 1045, 6656 (13) Rīgā
 LFK 1045, 6409 (13) Rīgā
 LFK 170, 1678 (13) Kabilē
 LFK 170, 1377 (13) Vecgulbenē
 LFK 170, 1455 (13) Nītaurē
 LFK 1045, 2113 (13) Sarkaņos
 LFK 1045, 7415 (13) Praulienā
 LFK 1045, 7363 (13) Lizumā
 LFK 1045, 2000 (13) Priekuļos
 LFK 1045, 2019 (13) Priekuļos
 (vienīgi trešā takti kvintas lēcieni)
 LFK 1045, 1982 (13) Rīgā
 LFK 170, 510 (13) Kaldabruņā
 LFK 170, 500 (13) Rubeņos
 (vienīgi trešā takti kvartas lēcieni)
 LFK 1045, 6832 (13) Tīrzā
 LFK 1045, 1857 (13) Mazsalacā
 LFK 1045, 7414 (14) Praulienā
 LFK 1045, 2295 (14) Talsos
 LFK 1045, 7460 (15) Skaistkalnē
 LFK 1045, 3473 (15) Salgalē
 LFK 1045, 3059 (15) Bauskā
 (vienīgi otrā un sestā takti kvartas lēcieni)
 LFK 1045, 6572 (15) Madlienā
 LFK 1045, 702 (16) Jaunlaicēnē
 (Viens kvartas lēcieni *pirmā* takti.)
 LFK 1045, 7216 (16) Lubānā
 (*Pirmā takti* un pirmā un otrā „līgo“.)
 LFK 1045, 1314 (16) Viesītē
 (Viens kvartas lēcieni *pirmā* takti.)
 LFK 1045, 6831 Tīrzā
 LFK 1045, 359 (17) Baldonē
 LFK 1045, 1503 (19) Dobelē
- LFK 1045, 3131 (19) Iecavā
 (Viens kvartas lēcieni *otrā* takti.)
 LFK 279, 1807 (20) Kosā
 (Viens kvartas lēcieni *4. takti*.)
 LFK 1045, 727 (20) Ilzenē
 (Viens kvartas lēcieni *6. takti*.)
 LFK 1045, 4431 (21) Dundagā
 LFK 170, 950 (23) Kūdumā
 (Viens kvartas lēcieni *8. takti*.)
 LFK 1495, 3159 (23) Druvienā
 LFK 1045, 2831 (23) Krustpilī
 LFK 1045, 7259 (29) Suntažos
 LFK 804, 1001 (29) Sinolē
 LFK 170, 477 (36) Rubeņos
 LMM I Nr. 50b (36)
 Bb 43, 1754 (37) Gudeniekos
 LMM I (40) Lutriņos
 LFK 1045, 7260 (40) Suntažos
 (Viens kvartas lēcieni vidējā „līgo“.)
 LFK 1045, 3122 (41) Vecumniekos
 LFK 1045, 4668 (41) Vecsaulē
 LFK 1045, 959 (43) Alsungā
 LFK 1045, 3191 (43) Palsmanē
 Bb 43, 1504 (46) Lubānā
 LFK 1045, 7175 (46) Lubānā
 LFK 1045, 3271 (49) Dzērbēnē
 LFK 1495, 3144 (49) Druvienā
 LFK 1045, 6830 (59) Tīrzā
 LFK 170, 555 (59) Līvānos
 LFK 804, 946 (59) Lizumā
 LFK 1045, 35 (59) Košragā
 LFK 804, 2878 (75) Tukumā

Melodija veidojas no tercu un tri-chordu lokiem, tikai abi (vidējais un pēdējais) „līgo“ no tercu (lielā, mazā) lokiem.

Melodie in Terz- und Trichorbogen, mittleres und letztes „līgo“ in Terzbogen (kleinen, großen).

- LFK 170, 1457 (13) Nītaurē
 LFK 170, 1455 (13) Nītaurē

LFK 1045, 1857 (13) Mazsalacā
LFK 1045, 6831 (16) Tirzā
J. C.-Sērm. „Dz. R.“ Nr. 57 (25)
Dundagā
LFK 1045, 2969 (29) Bauskā
Bb 43, 1504 (46) Lubānā
J. C. „Dz. R.“ VII Nr. 1 (77)
LMM I Nr. 7 (77) Lejasciemā

Melodija veidojas no tercu un trichordu lokiem, vidējais „līgo“ kvinta, pēdējais kvarta.

Melodie in Terz- und Trichorbogen, erstes „līgo“ in Quint, letztes in Quart.

LFK 170, 1376 (1) Vecgulbenē
LFK 1045, 3016 (1) Cesvainē
LFK 170, 493 (1) Kaldabrupā
LFK 1045, 7131 (1) Līvānos
J. C. „Dz. R.“ IV 67 (6)
LFK 1045, 7409 (8) Jēkabpili
LFK 627, 233 (8) Birzgalē
LFK 1045, 7414 (14) Praulienā
LFK 1045, 3289 (51) Aulejā
LFK 804, 1066 (51) Taurenē
LFK 1045, 7223 (51) Ropažos
LFK 1045, 2173 (61) Smiltēnē
LFK 1045, 2020 (61) Priekulē
LFK 170, 727 (61) Priekulē
Vairākos variantos 63. var. grupā

Melodija no tercu un trichordu lokiem, bet abi „līgo“ kvarta.

Melodie in Terz- und Trichorbogen, beide „līgo“ Quart.

LFK 1045, 2295 (14) Talsos

Melodijas veidojas no tercu lokiem, bet „līgo“ no trichordiem.

Melodie in Terzbogen, „līgo“ Trichorde.

LFK 804, 1001 (7) Sinolē
LFK 1045, 649 (9) Līvānos

LFK 1045, 88 (17) Ciblā
LFK 1045, 359 (17) Baldonē
LFK 279, 1807 (20) Kosā
LFK 1045, 95 (34) Nirzā
LFK 627, 231 (53) Saukā
LFK 1045, 271 (67) Baltinavā

Melodija no tercu lokiem, bet abi „līgo“ kvinta.

Melodie in Terzbogen, beide „līgo“ in Quint.

LFK 170, 795 (24) Viļānos

Melodija veidojas no kvartu lokiem, bet pirmais „līgo“ dūrā un otrais mollā.

Melodie in Quartbogen, erstes „līgo“ in Dur, zweites in Moll.

LFK 1045, 7363 (13) Lizumā
LMM I Nr. 27 (20) Vārnavā

Melodija veidojas no trichordiem, bet „līgo“ — kvintu loks.

Melodie in Trichorden, „līgo“ Quintenbogen.

LFK 1045, 301 (10) Mērdzenē
LFK 170, 20 (32) Ezerē

Melodija veidojas no kvartu lokiem vai trichordiem, bet „līgo“ skan tūrā mollā.

Melodie in Quartbogen oder Trichorden, „līgo“ in reinem Moll.

LFK 1045, 3521 (71) Rucavā
LFK 450, 825 (72) Patkulē

Melodija veidojas no kvartu lokiem vai trichordiem, bet „līgo“ skan tūrā dūrā.

Melodie in Quartbogen oder Trichorden „līgo“ in reinem Dur.

LFK 1045, 1056 (1) Peiragu c.
LFK 1045, 2818 (1) Saikavā

LFK 1045, 3010 (1) Baldonē
LFK 1045, 3016 (1) Cesvainē
LFK 1045, 7224 (1) Ropažos
LFK 1045, 3059 (15) Bauskā
LFK 345, 398 (15) Vecsaulē
LFK 1045, 4693 (15) Kurmenē
LMM I Nr. 30 (20) Skujenē

Melodijas pirmā daļa veidojas no kvartu lokiem, bet otrā no mainošām mazo un lielo tercu lokiem.

Der erste Melodienteil in Quartbogen, der zweite in wechselnden kleinen und großen Terzen.

LFK 1045, 6831 (5) Tīrzā
LFK 1045, 7444 (15) Skaistkalnē
LFK 1045, 1762 (18) Dundagā
LFK 1045, 4431 (21) Dundagā
LFK 1045, 648 (66) Līvānos

Melodijas pirmā daļa veidojas no mazo tercu lokiem, bet otrā pāriet kvintu lokos.

Der erste Melodienteil in kleinen Terzbogen, der zweite in Quintbogen.

LFK 1045, 7350 (4) Lizumā
LFK 1045, 637 (4) Lizumā
LFK 1045, 2695 (11) Rubeņos

Melodija veidojas no tercu, kvartu, kvintu lokiem.

Die Melodie in Terz-, Quart-, Quintbogen.

LFK 1045, 2295 (14) Talsos
LFK 1045, 1314 (16) Viesītē
Bb 43, 1927 (19)

VII. Uz leju vai uz augšu ejoši loki.

Nach unten oder oben gehende Bogen.

Pirmā divtakts uz leju ejošā raksturā un nākamā pēc pirmā „līgo“ tāpat uz leju ejošā raksturā.

Der erste Zweitakt nach unten gehend, der dem ersten „līgo“ folgende auch nach unten gehend.

LFK 1045, 7224 (1) Ropažos
LFK 170, 1771 (1) Nicā
LFK 1045, 7131 (1) Līvānos
LFK 804, 839 (1) Mālpili
LFK 1045, 3010 (1) Baldonē
LFK 1045, 7316 (1) Tīrzā
LFK 1045, 637 (4) Lizumā
LFK 334, 1441 (4) Madonā
LFK 1045, 2148 (4) Cesvainē
LFK 1045, 3273 (4) Dzērbenē
LFK 1045, 3018 (4) Cesvainē
LFK 804, 900 (4) Lizumā
LFK 627, 233 (8) Birzgalē
LFK 1045, 650 (8) Līvānos
Vairāki varianti 10. var. grupā
Vairāki varianti 12. var. grupā
Vairāki varianti 17. var. grupā
Vairāki varianti 20. var. grupā
LFK 804, 827 (22) Mālpili
Vairāki varianti 24. var. grupā
LFK 1045, 3481 (32) Vandzenē
LFK 1045, 611 (33) Līvānos
LFK 1045, 32 (33) Košragā
LFK 170, 517 (39) Kaldabrupā
Vairāki varianti 48. var. grupā
Vairāki varianti 49. var. grupā
Vairāki varianti 52. var. grupā
LFK 170, 882 (54) Rēznā
Vairāki varianti 57. var. grupā
Vairāki varianti 63. var. grupā

Pirmā divtakts uz augšu ejoša, bet nākamā pēc vidējā „līgo“ uz leju ejoša.

Der erste Zweitakt nach oben gehend, der dem ersten „līgo“ folgende nach unten gehend.

LFK 1045, 1326 (4) Viesītē
 LFK 1045, 7475 (4) Smiltēnē
 LFK 1045, 7350 (4) Lizumā
 LFK 329, 156 (4) Bērzaunē
 LFK 1045, 272 (4) Domopolē, Vi-
 jānos
 LFK 1045, 2097 (4) Nurmuižā
 LFK 1045, 3836 (4) Dundagā, Vents-
 pili
 LFK 170, 131 (35) Secē
 LFK 170, 1391 (6) Kalncempjos
 LFK 1045, 7416 (6) Praulienā
 LFK 804, 1068 (6) Taurenē
 Vairākos variantos 9. var. grupā
 LFK 170, 1362 (6) Stāmerienē
 LFK 804, 730 (11) Kosā
 LFK 804, 944 (11) Lizumā
 LFK 1045, 2695 (11) Rubenē Ilkst.
 LFK 1045, 2019 (13) Priekuļos
 LFK 1045, 268 (13) Rēzeknē
 LFK 1045, 6656 (13) Rīgā
 LFK 170, 1377 (13) Vecgulbenē
 LFK 1045, 7363 (13) Lizumā
 LFK 804, 843 (13) Mālpilī
 LFK 627, 254 (13) Birzgalē
 LFK 1045, 6831 (16) Tīrzā
 Vairākos variantos 26. var. grupā
 Bb 43, 1927 (27)
 LFK 1045, 3886 (30) Ungurmuižā
 LFK 804, 783 (43) Mālpilī
 LFK 1045, 7266 (43) Suntažos
 LFK 1045, 3048 (43) Cesvainē
 LFK 1495, 3149 (51) Druvienā
 LFK 1045, 2272 (51) Stendē
 LFK 1045, 6849 (53) Tīrzā
 LFK 1045, 3183 (54) Bauskā
 LFK 170, 513 (55) Kaldabrupā
 LFK 170, 851 (55) Jāsmuižā
 LFK 1045, 2102 (59) Priekuļos
 LFK 804, 963 (60) Sinolē
 LFK 170, 691a (62) Dundagā
 LFK 170, 483 (65) Prode

LFK 170, 506 (65) Kaldabrupā
 LFK 170, 782 (65) Raunā
 LFK 1045, 648 (66) Līvānos

Pārsvārā uz leju ejoši loki.

Überwiegend nach unten gehende Bogen.

LFK 1045, 1056 (1) Peiragu ciemā
 Vairāki varianti 13. var. grupā
 LFK 1045, 7414 (14) Praulienā
 LFK 1045, 702 (16) Jaunlaicēnē
 LFK 1045, 1314 (16) Viesītē
 LFK 1045, 6831 (16) Tīrzā
 LFK 1045, 359 (17) Baldonē
 LFK 1045, 88 (17) Ciblā
 LFK 279, 1807 (20) Kosā
 LFK 1045, 727 (20) Ilzenē
 LFK 1045, 4431 (21) Dundagā
 LFK 170, 950 (23) Kūdumā
 LFK 1495, 3159 (23) Druvienā
 LFK 1045, 2881 (23) Krustpilī
 LFK 1045, 3232 (24) Kaldabrupā
 Bb 43, 1931 (24)
 LFK 170, 74 (24) Pampāļos
 Bb 43, 1927 (27)
 LFK 170, 916 (28) Kaldabrupā
 LFK 170, 1499 (31) Skrīveņos
 LFK 1045, 6840 (31) Tīrzā
 LFK 170, 20 (32) Ezerē
 LFK 1045, 32 (33) Košragā
 Bb 43, 1801 (33) Rāvā
 LFK 1045, 611 (33) Līvānos
 Vairākos variantos 34. var. grupā
 Vairākos variantos 35. var. grupā
 Vairākos variantos 37. var. grupā
 Vairākos variantos 39. var. grupā
 Vairākos variantos 40. var. grupā
 LFK 170, 481 (42) Prode
 LFK 170, 520 (47) Kaldabrupā
 LFK 170, 1208 (48) Vējāvā
 LFK 170, 1428 (48) Mārkalnē
 LFK 334, 119 (50) Trikātā
 LFK 1045, 3265 (50) Raunā

Vairākos variantos 51. var. grupā
 Vairākos variantos 57. var. grupā
 Vairākos variantos 63. var. grupā
 LFK 1045, 2155 (70) Cesvainē
 LFK 1045, 3521 (71) Rucavā
 LFK 1045, 2128 (72) Sarkaņos
 Vairākos variantos 73. var. grupā
 LFK 804, 2878 (75) Tukumā
 LFK 1045, 2508 (76) Kuldīgā
 Vairākos variantos 77. var. grupā
 Vairākos variantos 79. var. grupā
 LFK 1045, 4829 (35) Nīcā

Līdzīgs daudzums loku uz augšu
 un uz leju.

Nach unten und oben gehende Bo-
 gen in gleicher Zahl.

LFK 1045, 2295 (14) Talsos
 LFK 1045, 3473 (15) Salgalē
 LFK 1045, 7460 (15) Skaistkalnē
 LFK 1045, 3059 (15) Bauskā
 LFK 1045, 7423 (15) Skaistkalnē
 LFK 1045, 7444 (15) Skaistkalnē
 LFK 345, 398 (15) Vecsaulē
 LFK 1045, 4693 (15) Kurmenē
 LFK 1045, 1762 (18) Dundagā
 LFK 1045, 1503 (19) Dobelē
 LFK 345, 399 (19) Iecavā

LMM I Nr. 54 (25) Ūsiņos
 LFK 1045, 7259 (27) Suntažos
 LFK 1045, 2969 (29) Bauskā
 LFK 170, 396 (33) Viļānos
 LFK 170, 477 (36) Rubeņos
 Vairākos variantos 41. var. grupā
 LFK 1045, 1265 (74) Kalvu ciemā
 Azp
 LFK 170, 971 (76) Vējāvā

Gandrīz katra otrā takts ir apgrie-
 zums vai apgriezuma variants, salī-
 dzinot ar iepriekšējo takti.

Jeder zweite Takt ist eine Umkeh-
 rung oder eine Umkehrungsvariante
 des ersten Taktes.

LFK 1045, 7234 (27) Suntažos
 Bb 43, 1927 (27)

Meldijas otrā daļa ir gandrīz pil-
 nīgs pirmās daļas atkārtojums, vie-
 nīgi „līgo“ dažādi.

Der zweite Melodienteil ist eine
 Wiederholung des ersten Teiles, nur
 die „līgo“ sind verschieden.

Skat. 38., 39. un pa daļai 40. var.
 grupu.

VIII. Dažāda rakstura uz leju vai uz augšu ejoši loki dažādās variantu grupās.

Nach unten oder oben gehende Bogen verschiedenen Charakters in
 Variantengruppen vermerkt.

a) Uz leju ejoši loki.

Sinkende Bogen.

Otrā takts vairākos variantos iet pilniem lokiem uz leju 2, 5, 6, 7, 14,
 15, 18, 20, 21, 26, 38, 39, 40, 41, 52, 53, 59, 60, 62, 75, 76 variantu grupās.

Der zweite Takt mit vollen nach unten gehenden Bogen in mehreren
 Varianten der obengenannten Variantengruppen.

Otrā takts vairākos variantos iet tukšiem lokiem uz leju 1, 8, 13, 19, 22, 27, 30, 31, 43, 47, 51, 61, 63 variantu grupās.

Der zweite Takt mit leeren nach unten gehenden Bogen in mehreren Varianten der obengenannten Variantengruppen.

Otrā takts vairākos variantos iet jauktiem lokiem uz leju 28, 32, 35, 37, 50, 57, 64, 72 variantu grupās.

Der zweite Takt mit gemischten nach unten gehenden Bogen in mehreren Varianten der genannten Variantengruppen.

Otrā taktī pie pilna uz leju ejoša loka pēdējā nots atsit sekundu uz augšu 16, 23, 34, 44, 49, 56, 70, 78 variantu grupās.

Im zweiten Takt folgt, nach vollen nach unten gehenden Bogen, eine nach oben schreitende Sekunde in mehreren Varianten der obengenannten Variantengruppen.

Otrā taktī pēc pilna vai nepilna uz leju ejoša loka pēdējā nots atsit kvartu uz augšu 19. variantu grupā.

Im zweiten Takt folgt, nach leerem oder vollem nach unten gehendem Bogen, eine Quart nach oben. Siehe 19. Variantengruppe.

Otrā taktī pēc tukšā uz leju ejošā loka pēdējā nots atsit sekundu uz augšu 13, 23, 55 variantu grupā.

Im zweiten Takt folgt, in mehreren Varianten der obengenannten Variantengruppen, nach leerem nach unten gehenden Bogen, eine Sekunde nach oben. Siehe 44. und 55. Variantengruppen.

b) Uz augšu ejoši loki.

Steigende Bogen.

Uz augšu ejoši pilni loki ir dažos var. 9, 13, 68 var. grupā.

Nach oben schreitende volle Bogen.

Uz augšu ejoši tukši loki ir dažos var. 38, 66 var. grupā.

Nach oben schreitende leere Bogen.

Uz augšu ejoši jaukti loki ir dažos var. 4, 58 var. grupā.

Nach oben schreitende gemischte Bogen.

Pēc uz augšu ejoša pilna loka sekunda uz leju ir dažos var. 74. var. grupā.

Nach oben schreitenden vollen Bogen folgt Sekunde nach unten.

Pēc uz augšu ejoša jaukta loka sekunda uz leju ir 73. var. grupā.

Nach oben schreitenden gemischten Bogen folgt Sekunde nach unten.

c) Uz vietas stāvoši loki.

Bogen auf gleicher Ebene.

Uz vietas stāvoši loki ir 65, 67 var. grupās.

IX. Atsevišķu melodiju daļu savstarpējās toņu apmēru attiecības.

Die Proportionen der Tonumfänge der einzelnen Melodienteile.

Melodijas pirmās puses apmērs ir (ieskaitot pirmo „līgo“) plašāks par pēdējo pusi.

Die 1. Melodienhälfte (einschließlich des 1. „līgo“) ist im Tonumfang größer als die 2. Melodienhälfte.

LFK 170, 1771 (1) Nicā
LFK 1045, 7131 (1) Līvānos
LFK 170, 1376 (1) Vecgulbenē
DFK 279, 1795 (1) Kosā
LFK 170, 493 (1) Kaldabruņā
LFK 279, 1793 (1) Kosā
LFK 1045, 7224 (1) Ropažos
LFK 1045, 3010 (1) Baldonē
LFK 1045, 3016 (1) Cesvainē
LFK 170, 1177 (1) Sidgundā
LFK 170, 7475 (4) Smiltēnē
LFK 170, 7350 (4) Lizumā
LFK 334, 1441 (4) Madonā
LFK 1045, 637 (4) Lizumā
LFK 1045, 2097 (4) Nurmuižā
LFK 1045, 3836 (4) Dundagā
LFK 1045, 3273 (4) Dzērbenē
LFK 804, 900 (4) Lizumā
LFK 1045, 3697 (6) Rubeņos
LFK 627, 233 (8) Birzgalē
LFK 1045, 7409 (8) Jēkabpilī
LFK 804, 730 (11) Kosā

LFK 804, 944 (11) Lizumā
LFK 170, 726 (12) Kazdangā
LFK 627, 254 (13) Birzgalē
LFK 627, 3415 (13) Mālpilī
LFK 627, 2019 (13) Priekuļos
LFK 627, 1982 (13) Rīgā
LFK 627, 6832 (13) Tīrzā
LFK 1045, 7414 (14) Praulienā
LFK 1045, 702 (16) Jaunlaicēnē
LFK 1045, 727 (20) Ilzenē
LFK 1045, 4431 (21) Dundagā
LFK 804, 27 (22) Mālpilī
LFK 627, 230 (29) Saukā
LFK 495, 3162 (29) Druvienā
LFK 170, 1499 (31) Skrīveros
LFK 1045, 6840 (31) Tīrzā
LFK 1045, 6839 (48) Tīrzā
LFK 804, 1066 (51) Taurenē
LFK 804, 894 (53) Lizumā
LFK 1045, 6849 (53) Tīrzā
LFK 804, 946 (59) Lizumā
LFK 1700, 2858 (59) Vestienā
LFK 1045, 2173 (61) Smiltēnē
LFK 1045, 2020 (61) Priekulē
LFK 170, 691 (62) Dundagā
LFK 170, 866 (63) Daugavpilī
LFK 170, 483 (65) Prodē
LFK 170, 506 (65) Kaldabruņā

LFK 170, 782 (65) Raunā
LFK 804, 831 (66) Mālpilī
LFK 170, 296 (67) Baltinavā
LFK 170, 501 (68) Rubenē
LMM I 39 (69) Kraukļos
LFK 1495, 3142 (71) Vecpiebalgā
LFK 450, 825 (72) Patkulē

Melodijas otrās puses apmērs (ieskaitot „līgo“) ir plašāks par mel. pirmo pusi.

Die 2. Melodienhälfte (einschließlich des 2. „līgo“) ist im Umfang größer als die 1. Melodienhälfte.

LFK 170, 1391 (6) Kalncempjos
LFK 170, 1362 (6) Stāmerienē
LFK 170, 1371 (6) Stāmerienē
LFK 170, 832 (7) Jaunpiebalgā
LFK 804, 843 (13) Mālpilī
LFK 170, 1457 (13) Nītaurē
LFK 1045, 1314 (16) Viesītē
LFK 279, 1807 (20) Kosā
LFK 170, 950 (23) Kūdumā
LFK 1495, 3159 (23) Druvienā
LFK 170, 516 (28) Kaldabruņā
LFK 1045, 713 (40) Ilzenē
LFK 804, 1035 (53) Krustpilī
LFK 1045, 2721 (53) Saukā
LFK 1045, 2508 (76) Kuldīgā
Bb 43, 1530 (77)
LFK 1045, 579 (79) Līvānos

Melodijas tonu apmērs (ieskaitot „līgo“) abās pusēs vienāds.

Gleicher Tonumfang in beiden Melodienteilen.

LFK 1045, 3266 (1) Raunā
LFK 1045, 2818 (1) Secē, Saikavā
LFK 804, 1001 (7) Sinolē
LMM I Nr. 3 (7) Cesvainē
LFK 1045, 2218 (7) Palsmanē
LFK 1045, 649 (9) Līvānos

LFK 1045, 2695 (11) Rubenē
LFK 1045, 4917 (11) Jūdažu m.
LFK 170, 1455 (13) Nītaurē
LFK 1045, 7363 (13) Lizumā
LFK 1045, 2000 (13) Priekuļos
LFK 1045, 2827 (13) Krustpilī
LFK 170, 500 (13) Rubenēs
LFK 1045, 1857 (13) Mazsalacā
LFK 1045, 6656 (13) Rīgā
LFK 1045, 2295 (14) Talsos
LFK 1045, 3059 (15) Bauskā
LFK 1045, 7444 (15) Skaistkalnē
LFK 1045, 6831 (16) Tirzā
LFK 1045, 359 (17) Baldonē
LFK 1045, 88 (17) Ciblā
LFK 1045, 6875 (17) Tirzā
LFK 1045, 1762 (18) Dundagā
LFK 345, 399 (19) Iecavā
LFK 170, 710 (20) Vānē
LMM I Nr. 7 (20) Cesvainē
LFK 1045, 33 (23) Košragā
Bb 43, 1931 (24)
LFK 170, 295 (24) Vijakā
LFK 1495, 3155 (26) Zaubē
LFK 804, 734 (26) Mālpilī
LFK 1045, 623 (26) Tirzā
Bb 43, 1927 (27)
LFK 170, 495 (28) Kaldabruņā
LFK 804, 1001 (29) Sinolē
Bb 43, 1925 (34)
LFK 170, 1360 (34) Alūksnē
LFK 804, 1037 (34) Krustpilī
LFK 1045, 1180 (35) Sidgundā
LFK 1045, 1178 (35) Sidgundā
LFK 1045, 4829 (35) Nīcā
LMM I 22d (37) Ilzenē
LFK 1045, 2313 (38) Nurmuižā
LFK 1045, 29 (38) Košragā
LFK 1045, 2662 (38) Limbažos
LFK 1045, 2069 (38) Piebalgā
LFK 170, 517 (39) Kaldabruņā
LFK 170, 1397 (40) Mārkalnē
LFK 1045, 2695 (41) Asaņos

LFK 1045, 3196 (41) Rubenē
 LFK 170, 1494 (41) Kaldabruņā
 LFK 1045, 7266 (43) Suntažos
 LFK 1045, 3191 (43) Palsmanē
 LFK 1045, 3409 (43) Dūķerē
 LFK 804, 984 (43) Sinolē
 LMM I 24 (43) Alūksnē
 LFK 1045, 2191 (44) Mēri
 Bb 43, 1504 (46) Lubānā
 LFK 170, 520 (47) Kaldabruņā
 LFK 1045, 2092 (50) Talsos
 LFK 1045, 2509 (52) Kuldīgā
 LFK 170, 382 (54) Rēznā
 LFK 804, 1613 (57) Rucavā
 Vairākos variantos 59. var. gr.
 LFK 1045, 3900 (61) Sāvienā
 LFK 1045, 2691 (61) Gārsenē
 LFK 627, 234 (69) Birzgalē
 LFK 1045, 769 (69) Lejasciemā
 LFK 1045, 2155 (70) Cesvainē
 Bb 43, 1901 (73) Bauskā
 LFK 804, 786 (76) Mālpili

Trīsdalīgā melodijā vidējais posms ir visplašākais toņu apmērā.

Der mittlere Teil dreiteiliger Melodien ist im Tonumfang größer als die beiden gleichgroßen Seitenteile.

LFK 529, 148 (9) Livānos
 J. C. „Dz. R.“ II Nr. 62g (23)
 LFK 1045, 7234 (27) Suntažos
 B. K. „Austra“ Nr. 11 (35)
 LFK 1495, 3138 (49) Zaubē

Trīsdalīgā melodijā vidējais posms ir mazāks toņu apmērā par abiem malējiem, kuŗi abi vienādi toņu apmērā.

Der mittlere Teil dreiteiliger Melodien ist im Tonumfang kleiner als die beiden im Tonumfang gleichen Seitenteile.

LFK 1045, 7415 (13) Praulienā
 LFK 1045, 3001 (13) Suntažos
 LFK 804, 918 (26) Lizumā
 LFK 1045, 269 (52) Rēzeknē

Noslēguma toņu apmērs trīsdalīgā melodijā ir vismazākais no pārējo melodijas daļu apmēriem.

Der Tonumfang des Schlußteiles in dreiteiliger Melodie ist der kleinste.

LFK 1045, 7316 (1) Tīrzā
 LFK 1045, 2011 (1) Priekuļos
 LFK 1045, 3018 (4) Cesvainē
 LFK 1045, 1326 (4) Viesītē
 LFK 529, 156 (4) Bērzaunē
 LFK 1045, 272 (4) Viļānos
 Bb 43, 2034 (13)
 LFK 1045, 3885 (14) Ungurmuižā
 LFK 1045, 7235 (63) Suntažos
 LFK 529, 152 (63) Bērzaunē
 LFK 1045, 2128 (72) Sarkaņos

X. Melodiju sākumi un beigas.

Melodienanfänge und -schlüsse.

Sākas un beidzas tonikā.

Beginnt und schließt in Tonika.

LFK 1045, 1056 (1) Peiragu ciemā
 LFK 1045, 3266 (1) Raunā
 LFK 1045, 7316 (1) Tīrzā
 LFK 1045, 2012 (1) Priekuļos
 Vairākos variantos 6. var. gr.
 LFK 804, 1001 (7) Sinolē
 LFK 1495, 3173 (8) Druvienā
 Vairākos variantos 11. var. gr.
 Vairākos variantos 13. var. gr.
 Vairākos variantos 15. var. gr.
 LFK 1045, 7216 (16) Lubānā
 LFK 1045, 6831 (16) Tīrzā
 LFK 1045, 4431 (21) Dundagā
 LFK 804, 827 (22) Mālpili
 Vairākos variantos 29. var. grupā
 LFK 1045, 3886 (30) Ungurmuižā

LFK 1045, 7346 (31) Lizumā
LFK 1045, 6840 (31) Tirzā
LFK 334, 1443 (35) Madonā
LFK 1045, 1315 (35) Viesītē
LFK 170, 1180 (39) Sidgundā
LFK 170, 131 (35) Secē
LFK 1045, 6831 (35) Tirzā
Vairākos variantos 38. var. grupā
LFK 1045, 2252 (39) Sēmē
LFK 1045, 1397 (40) Mārkalnē
LFK 1045, 713 (40) Ilzenē
Vairākos variantos 41. un 42. var.
grupā.
LFK 1045, 7266 (43) Suntažos
LFK 804, 914 (43) Lizumā
LFK 1495, 3165 (43) Druvienā
LFK 804, 783 (43) Mālpilī
Vairākos variantos 53. var. gr.
Vairākos variantos 59. var. gr.
LFK 1045, 2691 (61) Gārsenē
LFK 170, 566 (63) Ancē
LFK 170, 395 (63) Viļānos
LFK 170, 145 (64) Reņģē
LFK 170, 483 (65) Prodē
LFK 170, 506 (65) Kaldabrupā
LFK 170, 782 (65) Raunā
Bb 43, 1521 (65) Bērzaunē
Vairākos variantos 66. var. gr.
LFK 627, 234 (69) Birzgalē
LFK 804, 2878 (75) Tukumā
LFK 1045, 2508 (76) Kuldīgā
LFK 804, 786 (76) Mālpilī
Bb 43, 1924 (78) Liepkalnā

Sākas tonikā un beidzas kvartā.

Beginnt in Tonika, schließt in
Quart.

LFK 1045, 1762 (18) Dundagā
LFK 170, 691 (62) Popē

Sākas tonikā un beidzas kvintā.

Beginnt in Tonika, schließt in
Quint.

LFK 170, 1376 (1) Vecgulbenē
LFK 1045, 2818 (1) Saikavā
LFK 1045, 7131 (1) Līvānos
LFK 1045, 7224 (1) Ropažos
LFK 170, 1177 (1) Sidgundā
LFK 1045, 650 (8) Līvānos
LFK 1045, 7409 (8) Jēkabpilī
LFK 1045, 3885 (14) Ungurmuižā
LFK 1045, 7414 (14) Praulienā
LMM I Nr. 50 (36)
Vairākos variantos 63. var. gr.

Sākas tonikā un beidzas septimā.

Beginnt in Tonika, schließt in
Septime.

LFK 1045, 702 (16) Jaunlaicēnē
LFK 1045, 1314 (16) Viesītē
LFK 345, 399 (19) Iecavā
LFK 1045, 3131 (19) Iecavā
LFK 1045, 4829 (35) Nicā
LFK 1495, 3167 (51) Druvienā
J. C.-Sērm. „Dz. R.“ Nr. 56h (59)

Lejasciemā

LFK 1045, 3796 (71) Lutriņos

Sākas sekundā un beidzas to-
nikā.

Beginnt in Sekunde, schließt in
Tonika.

LFK 1045, 3415 (13) Mālpilī
Bb 43, 1927 (27)

Sākas tonikā un beidzas kvartā.

Beginnt in Tonika, schließt in
Quart.

LFK 1045, 1762 (18) Kapiņos
LFK 1045, 7472 (41) Smiltēnē

Sākas tercā un beidzas tonikā.

Beginnt in Terz, schließt in To-
nika.

LFK 1045, 359 (17) Baldonē
LFK 1045, 88 (17) Ciblā

Vairākos variantos 73. var. gr.
LFK 804, 2878 (75) Tukumā

Sākas tercā un beidzas sekundā.

Beginnt in Terz, schließt in Sekunde.

LFK 1045, 727 (20) Ilzenē
LFK 1045, 7234 (27) Suntažos
LFK 1045, 2191 (44) Mērī
LFK 170, 1405 (68) Mārkalnē
LFK 1045, 2155 (70) Cesvainē
LFK 279, 1808 (70) Kosā
LFK 1045, 7275 (70) Madlienā
LFK 1045, 579 (79) Līvānos

Sākas tercā un beidzas septimā.

Beginnt in Terz, schließt in Septime.

LFK 279, 1808 Kosā

Sākas ar septimu un beidzas tonikā.

Beginnt in Septime, schließt in Tonika.

LFK 1045, 2295 (14) Talsos
LFK 1045, 2128 (72) Sarkaņos

Sākas kvartā, beidzas tonikā.

Beginnt in Quart, schließt in Tonika.

LFK 1045, 3273 (4) Dzērbenē
LFK 1045, 627 (4) Lizumā
R.L.B. „Dziesmu krāj.“ VIII (4)
LFK 170, 517 (39) Kaldabruņā
LFK 170, 858 (77) Naujenē

Sākas kvintā, beidzas tonikā.

Beginnt in Quint, schließt in Tonika.

LFK 804, 963 (60) Sinolē
LFK 170, 691 (62) Dundagā
LMM I Nr. 39 (69) Kraukļos
LFK 1495, 3142 (71) Vecpiebalgā
LFK 170, 118 (71) Pampāļos
LFK 1045, 1265 (74) Kalvu c.

XI. Melodiju toņu rindas.
Die Tonarten der Melodie.

Doriešu tetrachords.

Dorischer Tetrachord.

LFK 1045, 2659 (9) Limbažos
LFK 170, 1347 (11) Mālpilē
Bb 43, 1679 (29) Vecaucē
LMM I Nr. 50b (36) Mālpilē
LFK 170, 969 (37) Vējāvā
LMM I Nr. 22d (37) Ilzenē
LFK 1495, 3144 (49) Druvienā
LFK 1045, 2660 (49) Limbažos
LMM I Nr. 51 (49)
LFK 1045, 6878 (49) Tirzā
LFK 1045, 3265 (50) Raunā
LFK 334, 119 (50) Trikātā
J. C.-Serm. „Dz. R.“ Nr. 57d (52)
Dobelē
Bb 43, 1537 (57) Mālpilē
LFK 1045, 3521 (71) Rucavā
Bb 43, 1530 (77)
LFK 1045, 1232 (77) Ciblā
LFK 1558, 12 (78) Šķaunē Ldz
LFK 1558, 17 (78) Pildā

Doriešu - lidiešu - doriešu - frīgiešu tetrachords.

Dorischer - lydischer - dorischer - frygischer Tetrachord.

LFK 1045, 649 (9) Līvānos
LFK 170, 295 (24) Viļakā
LFK 804, 734 (26) Mālpilē
LFK 170, 134 (26) Mežotnē

Doriešu - lidiešu - doriešu tetrachords.

Dorischer - lydischer - dorischer Tetrachord.

LFK 529, 148 (9) Bērzaunē
LFK 529, 146 (9) Bērzaunē
LFK 170, 521 (45) Rubeņos
LFK 1045, 3887 (45) Ungurmuižā

LFK 1045, 7410 (45) Praulienā

LFK 170, 1324 (45) Mālpupē

LFK 1495, 3138 (49) Zaubē

Doriešu - līdiešu - frīgiešu tetrachords.

Dorischer - lydischer - frygischer Tetrachord.

LFK 1045, 7234 (27) Suntažos

LFK 1045, 3407 (45) Rīgā

LFK 170, 601 (49) Vārkavā

LFK 170, 513 (55) Kaldabrupā

LFK 170, 851 (55) Jāsmuižā

Doriešu - frīgiešu - doriešu - frīgiešu tetrachords.

Dorischer - frygischer - dorischer - frygischer Tetrachord.

LFK 170, 20 (32) Ezerē

LFK 1495, 3138 (49) Zaubē

Līdiešu tetrachords.

Lydischer Tetrachord.

LFK 1045, 7388 (11) Skaistkalnē

LFK 1045, 6709 (11) Bārbelē

LFK 1045, 7460 (15) Skaistkalnē

LFK 1045, 7444 (15) Skaistkalnē

LFK 1045, 7423 (15) Skaistkalnē

LFK 1045, 3473 (15) Salgalē

LMM I Nr. 54a (15)

LFK 1045, 6875 (17) Tirzā

LFK 1045, 88 (17) Ciblā

LFK 1045, 1280 (17) Ciblā

LFK 1045, 1503 (19) Dobelē

LFK 345, 399 (19) Iecavā

LFK 170, 710 (20) Vānē

LFK 1045, 2235 (41) Tukumā

LFK 1045, 3111 (41) Bauskā

LFK 1045, 4668 (41) Vecsaulē

LFK 1045, 3122 (41) Vecumniekos

LFK 1045, 7034 (57) Kapiņos

J. C.-Sērm. „Dz. R.“ Nr. 56d (61)

Stukmaņos

LFK 529, 154 (63) Bērzaunē

LFK 529, 158 (63) Bērzaunē

Līdiešu-frīgiešu tetrachords.

Lydischer-frygischer Tetrachord.

LFK 1045, 7259 (29) Suntažos

LFK 170, 1498 (71) Skrīveņos

LFK 1495, 3142 (71) Vecpiebalgā

LFK 170, 118 (71) Pampāļos

Līdiešu - frīgiešu - līdiešu tetrachords.

Lydischer - frygischer - lydischer Tetrachord.

LFK 170, 1499 (31) Skrīveņos

LFK 1045, 7156 (31) Lizumā

LFK 1045, 2272 (51) Stendē

LFK 1045, 4431 (21) Dundagā

Līdiešu tetrachordi un pentachordi.

Lydische Tetrachorde und Pentachorde.

LFK 1045, 7347 (31) Lizumā

LFK 1045, 3289 (51) Aulejā

LFK 804, 1066 (51) Taurenē

LFK 1045, 2173 (61) Smiltēnē

Līdiešu terca.

Lydische Terz.

LMM I Nr. 53 (10)

LFK 804, 2878 (75) Tukumā

Līdiešu tetrachords + dichords uz leju.

Lydischer Tetrachord + Dichord nach unten.

LFK 1045, 3059 (15) Bauskā

LFK 345, 398 (15) Vecsaulē

LFK 1045, 6572 (15) Madlienā

LFK 1045, 3122 (41) Vecumniekos

Bb 43, 1901 (73) Bauskā

LMM I Nr. 68 (73) Bauskā

Līdiešu trichords + dichords uz leju.

Lydischer Trichord + Dichord nach unten.

LFK 1045, 7260 (40) Suntažos

Dichordi un lidiešu pentachordi.
Dichorde und lydische Pentachorde.
LFK 170, 727 (61) Priekuļos
LFK 1045, 2020 (61) Priekuļos
No lidiešu tetrachorda mazā septima.
Die kleine Septime aus lydischem Tetrachord entwickelt.
LFK 170, 726 (12) Kazdangā
LFK 1045, 3059 (15) Bauskā
LFK 345, 398 (15) Vecsaule
LFK 1045, 270 (52) Rēzeknē
LFK 1045, 6572 (15) Madlienā
J. C. „Dz. R.“ II Nr. 22 (43)
Frīgiešu terca.
Frygische Terz.
LFK 1045, 7036 (18) Kapiņos
LFK 1493, 3131 (37) Varakļānos
LMM I Nr. 13 (79) Krustpili
Frygischer Tetrachord.
LFK 804, 1068 (6) Taurenē
LFK 1045, 3001 (13) Suntažos
LFK 1045, 702 (16) Jaunlaicenē
LFK 804, 918 (26) Lizumā
LFK 804, 2880 (26) Tukumā
LFK 1045, 623 (26) Tīrzā (Tīrzmalē)
LFK 804, 1001 (29) Sinolē
LFK 804, 3841 (32) Vandzenē
LFK 170, 517 (39) Kaldabrupā
LFK 1045, 2191 (44) Mēri
LFK 170, 520 (47) Kaldabrupā
LFK 170, 1428 (48) Mārkalnē
LFK 627, 234 (69) Birzgalē
LFK 1045, 769 (69) Lejasciemā
LFK 1045, 3796 (71) Lutriņos
LFK 1045, 579 (79) Livānos
Frīgiešu-lidiešu tetrachords.
Frygischer-lydischer Tetrachord.
LFK 804, 827 (22) Mālpili
LFK 1495, 3165 (43) Druvienā

Frīgiešu - lidiešu - frīgiešu tetrachords.

Frygischer - lydischer - frygischer Tetrachord.

LFK 1045, 727 (20) Ilzenē

No frīgiešu tetrachorda mazā septima.

Kleine Septime aus frygischem Tetrachord entwickelt.

LFK 1045, 2969 (29) Bauskā

XII. Minors.

Minor.

Mazās tercas.

Kleine Terzen.

LMM I Nr. 42 (42) Vējāvā

Mazās tercas un tetrachords un abos „līgo“ kvartas lēcieni uz leju.

Kleine Terzen, Tetrachord und in beiden „līgo“ Quartensprung nach unten.

LFK 170, 481 (42) Prodē

Pentachords minora raksturā (no frīgiešu tetrachorda).

Pentachord im Minor-Charakter.

LFK 529, 146 (9) Bērzaunē

LFK 1045, 7415 (13) Praulienā

Bb 43, 2034 (13)

LFK 170, 1678 (13) Kabilē

J. C.-Sērm. „Dz. R.“ (13) Vecaucē

LFK 1045, 1857 (13) Mazsalacā

LFK 627, 254 (13) Birzgalē

LFK 1045, 7363 (13) Lizumā

LFK 170, 1377 (13) Vecgulbenē

LFK 1045, 2113 (13) Sarkaņos

LFK 170, 1455 (13) Nītaurē

LFK 1045, 2000 (13) Priekuļos pie

Cēsīm

LFK 1045, 2295 (14) Talsos

LFK 1045, 6831 (16) Tīrzā

LFK 1045, 1314 (16) Viesītē

LFK 627, 230 (29) Saukā

LFK 170, 706 (29) Vānē
LFK 1045, 32 (33) Košragā
LFK 170, 1360 (34) Alūksnē
LMM I Nr. 31 (35) Nītaurē un
Krustpili
LFK 1495, 3160 (35) Kārdzabā
LMM I Nr. 32b (35) Cesvainē
LFK 1045, 2147 (35) Cesvainē
LFK 334, 1443 (35) Madonā
LFK 279, 1808 (35) Kosā
J. C.-Sērm. „Dz. R.“ Nr. 56e (35)
Vecpiebalgā
LMM I Nr. 31b (35) Vecpiebalgā
LFK 1149, 8 (35) Ramkā
LFK 1045, 2014 (35) Priekuļos pie
Cēsīm
LFK 1045, 6546 (35) Svitenē
LFK 1045, 1315 (35) Viesītē
J. C.-Sērm. „Dz. R.“ (35) Nīt.
(Krustp., Cēsīs)
J. C.-Sērm. „Dz. R.“ Nr. 56a (35)
Nīt. Krustpili
LFK 170, 969 (37) Vējāvā
LMM I Nr. 22 (37) Ilzenē
LFK 1045, 2313 (38) Nurmuižā
LFK 1045, 2069 (38) Piebalgā
LFK 1045, 2662 (38) Limbažos
LFK 170, 1397 (40) Mārkalnē
LFK 1045, 7466 (40) Smiltēnē
LMM I Nr. 24 (43) Alūksnē
LMM I Nr. 22 (43) Alsviķī
LFK 1045, 7266 (43) Suntažos
Bb 43, 1504 (46) Lubānā
LFK 1045, 7175 (46) Lubānā
LFK 1045, 4876 (46) Palangā
LFK 1045, 3650 (46) Rucavā
LFK 1045, 4877 (46) Palangā
LFK 1045, 31 (50) Košragā
LFK 1045, 2509 (52) Kuldīgā
LFK 170, 882 (54) Rēznā
LFK 170, 1479 (56) Krapē
LMM I Nr. 22b (56) Lejasciemā
no J. C. „Dz. R.“

LFK 804, 1613 (57) Rucavā
LFK 345, 307 (59) Cērē
LFK 804, 9 (59) Kandavā
LFK 1045, 2280 (59) Talsos
LFK 1045, 4192 (59) Dundagā
LFK 1045, 1753 (59) Talsos
LFK 1045, 1792 (59) Dundagā
LFK 170, 555 (59) Līvānos
LFK 1045, 2102 (59) Priekuļos
LFK 1045, 6830 (59) Tīrzā
Bb 43, 1197 (59) Sasmakā
LMM I Nr. 32 (62) Sasmakā
J. C.-Sērm. „Dz. R.“ (68) Cesvainē
LFK 279, 1808a (70) Kosā
LFK 1045, 7275 (70) Madlienā

Pentachords minora raksturā +
dichords uz leju.

Pentachord im Minor - Charakter
+ Dichord nach unten.
LFK 1045, 713 (40) Ilzenē

Pentachords minora raksturā no
doriešu tetrachorda.

Pentachord im Minor - Charakter
aus dorischem Tetrachord entwik-
kelt.
Bb 43, 1931 (24)

Seksta minora raksturā.
Sexte im Minor-Charakter.

LFK 1045, 268 (13) Rēzeknē
J. C.-Sērm. „Dz. R.“ Nr. 56 (13)
LFK 1045, 6832 (13) Tīrzā
LFK 1045, 1982 (13) Rīgā
LFK 804, 843 (13) Mālpili
LFK 1045, 2019 (13) Priekuļos pie
Cēsīm
LFK 804, 914 (43) Lizumā
LFK 804, 783 (43) Mālpili
LFK 1045, 3048 (43) Cesvainē
LFK 804, 946 (59) Lizumā

Mazā septima no minora penta-
chorda.

Kleine Septime aus Minor-Penta-
chord entwickelt.

LFK 804, 823 (52) Mālpili

XIII. Mažors.

Major.

Pentachords mažora raksturā.

Pentachord im Major - Charakter.

LFK 1495, 3169 (6) Cesvainē
LFK 1045, 3697 (6) Rubepos
LFK 1045, 4127 (6) Lašos
LFK 804, 916 (6) Lizumā
Bb 43, 1642 (10) Sēlpili
LFK 170, 484 (11) Prodē
LFK 1045, 4917 (11) Jūdažu muižā
LFK 170, 495 (28) Kaldabrupā
LFK 170, 505 (28) Kaldabrupā
LFK 170, 516 (28) Kaldabrupā
LFK 1045, 29 (38) Košragā
LFK 1045, 3645 (53) Rucavā
LFK 804, 2884 (58) Tukumā
LMM I Nr. 20b (61) Dundagā
LMM I Nr. 56 (65) Slokā

Pentachords mažora raksturā +
dichords uz leju.

Pentachord im Major - Charakter
+ Dichord nach unten.

LFK 1045, 301 (10) Mērdzenē
LFK 170, 395 (63) Viļānos
LFK 1045, 6840 (31) Tīrzā
(bez septimas)
LFK 1045, 6847 (31) Tīrzā
LFK 170, 494 (41) Kaldabrupā
LFK 170, 541 (63) Dignājā
LFK 1045, 3267 (63) Raunā
LFK 804, 835 (63) Mālpili
LFK 170, 1092 (63) Jelgavā

Sekstas mažora raksturā.
Sexten im Major-Charakter.

LFK 804, 730 (11) Kosā
LFK 1045, 7472 (41) Smiltēnē
LFK 1045, 2092 (50) Talsos (Liba-
gos)
LFK 1495, 3167 (51) Druvienā
LFK 1045, 269 (52) Rēzeknē
LFK 1045, 663 (53) Līvānos
LFK 279, 1794 (53) Kosā
LFK 1045, 597 (53) Stūrišķos
LFK 1045, 6849 (53) Tīrzā
LFK 804, 894 (53) Lizumā
LFK 170, 146 (64) Reņģē
Bb 43, 1505 (65) Lubānā
LFK 1495, 3158 (65) Kārdabā
LFK 1495, 3172 (65) Vidsmuižā
LFK 170, 1405 (68) Mārkalnē
LFK 804, 786 (76) Mālpili
LFK 170, 971 (76) Vējāvā

Mazā septima mažora raksturā.

Kleine Septime im Major - Cha-
rakter.

Bb 43, 2032 (63) Vietalvā, Odzienā
LFK 170, 566 (63) Ancānos
LFK 529, 152 (63) Bērzaunē
LFK 529, 150 (63) Bērzaunē

Mazā septima no mažora penta-
chorda.

Kleine Septime aus Major-Penta-
chord entwickelt.

LFK 1045, 7317 (52) Tīrzā
LFK 804, 1035 (53) Krustpili

Mažors bez sekstas.

Major ohne Sexte.

LFK 170, 1346 (63) Mālpupē

Mažors bez kvartas un bez sek-
stas.

Major ohne Quart und ohne Sexte.
LFK 170, 723 (63) Kazdangā
LFK 170, 541 (63) Dignājā

Mažors bez septimas.

Major ohne Septime.
LFK 804, 944 (11) Lizumā
LFK 170, 866 (63) Daugavpili

XIV. *Mažors (modernais).*

Major (modern).

LFK 170, 832 (7) Jaunpiebalgā
LFK 1045, 7414 (14) Praulienā
LFK 1045, 3885 (14) Ungurmuižā
LFK 170, 1179 (35) Sidgundā
LFK 1045, 2272 (51) Stendē
Bb 43, 1503 (51) Lubānā
LFK 804, 1066 (51) Taurenē
LFK 529, 164 (53) Bērzaunē

LFK 627, 231 (53) Saukā
LFK 611, 185 (53) Kosā
LFK 1045, 2720 (53) Saukā
LFK 1045, 1415 (53) Sēlpilī
LFK 1045, 3263 (60) Raunā
LFK 1045, 1505 (63) Dobeļē
LFK 627, 236 (63) Saukā
LFK 1045, 2718 (63) Saukā
LFK 804, 958 (63) Sinolē
LFK 1045, 7235 (63) Suntažos
LFK 170, 483 (65) Prodē
Bb 43, 1521 (65) Bērzaunē
LFK 170, 782 (65) Raunā
LFK 1045, 648 (66) Līvānos
LFK 804, 831 (66) Mālpilī
LFK 170, 119 (66) Pampāļos
LFK 334, 1442 (66) Madonā
LFK 43, 1536 (66) Jēkabpilī
LFK 1045, 271 (67) Baltinavā
LFK 179, 296 (67) Baltinavā
LFK 170, 501 (68) Rubeņos
LFK 1045, 2508 (76) Kuldīgā

V n o d a ļ a.

„Līgo“

XV. „Līgo“ dažādas attiecības, dažādi veidi un apmēri, kā arī viņu stāvoklis un loma melodijas izveidošanā.

Arten, Beziehungen, Umfänge und Bedeutung des „līgo“ in der Entwicklung der Melodie.

„Līgo“ vadošais melodijas izveidošanā.

„Līgo“ als führendes Element in der Entwicklung der Melodie.

LFK 1045, 7475 (4) Smiltēnē

LFK 170, 131 (35) Secē

Abi „līgo“ vadošie melodijas izveidošanā.

Beide „līgo“ als führende Elemente in der Entwicklung der Melodie.

LFK 170, 1391 (6) Kalncempjos

LFK 170, 1362 (6) Stāmerienē

LFK 170, 1371 (6) Stāmerienē

LFK 1045, 2218 (7) Palsmanē

LFK 170, 1457 (13) Nītaurē

LFK 1045, 2019 (13) Priekuļos

LFK 1045, 4930 (16) Nītaurē

LFK 804, 894 (53) Lizumā

XVI. Sinkopēts „līgo“.

Synkopiertes „līgo“.

Vidējais un pēdējais „līgo“ sinkopēti.

Mittleres und letztes „līgo“ synkopiert.

LMM I Nr. 49b (9) Vecaucē

LMM I Nr. 54c (25) Ūsiņos

LFK 1045, 3122 (41) Vecumniekos

Pēdējais „līgo“ sinkopēts.

Das letzte „līgo“ synkopiert.

LFK 1045, 2092 (50) Talsos

Vidējais „līgo“ sinkopēts.

Das mittlere „līgo“ synkopiert.

LFK 1045, 3001 (13) Suntažos

LFK 1045, 6409 (13) Rīgā

XVII. „Līgo“ kā modulētājs.

„Līgo“ modulierend.

Pirmais „līgo“ pats sevī modulē no *molla* uz *dūru*.

Erstes „līgo“ von Moll zu Dur modulierend.

LFK 170, 1180 (35) Singundā

LFK 170, 510 (13) Kaldabruņā

LFK 170, 500 (13) Rubeņos

Vidējais un pēdējais „līgo“ *dūrā*.

Mittleres und letztes „līgo“ in Major.

LFK 1045, 3697 (6) Rubeņos

LFK 170, 1391 (6) Kalncempjos

LFK 170, 1362 (6) Stāmerienē

LFK 170, 1371 (6) Stāmerienē

LFK 1045, 2695 (11) Rubeņos

LFK 1045, 3059 (15) Bauskā

LFK 804, 894 (53) Lizumā

Abi „līgo“ un pārējās melodijas daļas *mollā*.

Beide „līgo“ sowie andere Bestandteile der Melodie in Minor-Charakter.

LFK 804, 1001 (7) Sinolē

LFK 1045, 2218 (7) Palsmanē

LFK 804, 843 (13) Mālpili

LFK 1045, 2827 (13) Krustpili

LFK 1045, 1982 (13) Rīgā
LFK 1045, 2831 (23) Krustpili
Vidējais „līgo“ trichords.
Mittleres „līgo“ Trichord.
LFK 1045, 359 (17) Baldonē
Pēdējais „līgo“ trichords.
Letztes „līgo“ Trichord.
LFK 1045, 7131 (1) Līvānos
LFK 170, 493 (1) Kaldabruņā
LFK 1045, 2013 (1) Priekuļos C
LFK 1045, 7350 (4) Lizumā
LFK 1045, 637 (4) Lizumā
LFK 170, 1391 (6) Kalncempjos
LFK 170, 1362 (6) Stāmerienē
LFK 170, 1371 (6) Stāmerienē
LFK 1045, 650 (8) Līvānos
LFK 170, 499 (8) Rubeņos
LFK 1495, 3173 (8) Druvienā
LFK 1045, 649 (9) Līvānos
„Līgo“ viens vai divi tercū lēcieni
(vidū lielie, beigās mazie).
„Līgo“ eins oder zwei Terzen-
sprünge (in der Mitte groß, am
Schluß klein).
LFK 1045, 1857 (13) Mazsalacā
LFK 627, 254 (13) Birzgalē
LFK 1045, 6656 (13) Rīgā
LFK 1045, 3059 (15) Bauskā
LFK 627, 230 (29) Saukā
LFK 832, 67 (35) Ritē
LFK 170, 1178 (35) Sidgundā
LFK 1045, 7472 (41) Smiltēnē
J. C. „Dz. R.“ VII Nr. 1c (43)
LFK 804, 1613 (57) Rucavā
LFK 804, 9 (59) Kandavā

Pēdējā „līgo“ kvartas lēcieni uz
augšu.

Letztes „līgo“ Quartensprung nach
oben.

LFK 1045, 3273 (4) Dzērbenē
LFK 1045, 2295 (14) Talsos

B. K. „Austra“ I Nr. 11 (23)
LFK 1045, 713 (40) Ilzenē
LFK 170, 494 (41) Kaldabruņā

Pēdējā „līgo“ kvartas lēcieni uz
leju.

Letztes „līgo“ Quartensprung nach
unten.

LFK 170, 1376 (1) Vecgulbenē
LFK 804, 839 (1) Mālpilī
LFK 1045, 2011 (1) Priekuļos pie
Cēsīm

LFK 1045, 3016 (1) Cesvainē
LFK 1045, 2818 (1) Saikavā
LFK 1495, 3175 (4) Vidsmuižā
LFK 627, 233 (8) Birzgalē
LFK 1045, 7409 (8) Jēkabpili
LFK 1045, 301 (10) Mērdzenē (ruto)
LFK 1045, 7414 (14) Praulienā
LFK 1045, 3885 (14) Ungurmuižā
LFK 170, 481 (42) Prodē
LFK 1045, 3289 (51) Aulejā
LFK 804, 1066 (51) Taurenē
Bb 43, 1503 (51) Lubānā
LFK 1045, 2272 (51) Stendē
LFK 1045, 7223 (51) Ropažos
LFK 1045, 2173 (61) Smiltēnē
LFK 1045, 2020 (61) Priekulē
LFK 170, 727 (61) Priekulē
LFK 1045, 3267 (63) Raunā
LFK 804, 835 (63) Mālpilī
LFK 170, 1092 (63) Jelgavā
LFK 170, 541 (63) Dignājā
LFK 804, 958 (63) Sinolē
LFK 170, 1346 (63) Mālpupē
Bb 43, 2032 (63) Vietalvā
LFK 1045, 235 (63) Suntažos

Pēdējā „līgo“ kvintās lēcieni uz
leju.

Letztes „līgo“ Quintensprung nach
unten.

LFK 1149, 8 (35) Ramkā
LFK 170, 131 (35) Secē

LFK 1045, 6843 (53) Tīrzā
LFK 1045, 2054 (66) Piebalgā
LFK 804, 831 (66) Mālpilī
LFK 334, 1442 (66) Madonā
LFK 170, 782 (65) Raunā

Pēdējā „līgo“ kvintas lēcieni uz
augšu.

Letztes „līgo“ Quintensprung nach
oben.

LFK 170, 295 (24) Viļakā

Sekstas lēcieni vidējā „līgo“.

Sextensprung des mittleren „līgo“.

LFK 1045, 270 (52) Rēzeknē
LFK 1045, 269 (52) Rēzeknē
LFK 1045, 7317 (52) Tīrzā

Melodijas vidējais „līgo“ uz augšu
ejošs, bet pēdējais uz leju ejošs.

Mittleres „līgo“ nach oben, letztes
nach unten gehend.

LFK 1045, 7350 (4) Lizumā
LFK 1045, 637 (4) Lizumā
LFK 170, 1391 (6) Kalncempjās
LFK 1045, 3697 (6) Rubenās
LFK 804, 916 (6) Lizumā
LFK 804, 1068 (6) Taurenē
LFK 804, 1001 (7) Sinolē
LFK 1045, 2218 (7) Palsmanē
LFK 627, 233 (8) Birzgalē
LFK 1045, 7409 (8) Jēkabpilī
LFK 1045, 649 (9) Līvānos
LFK 1045, 2695 (11) Rubenās
LFK 1045, 254 (13) Birzgalē
LFK 170, 1455 (13) Nītaurē
LFK 170, 1457 (13) Nītaurē
LFK 170, 1377 (13) Vecgulbenē
LFK 1045, 3415 (13) Mālpilī
LFK 1045, 2113 (13) Sarkanās
LFK 1045, 7363 (13) Lizumā
LFK 804, 843 (13) Mālpilī
LFK 1045, 6845 (13) Tīrzā

LFK 1045, 2019 (13) Priekuļos
LFK 1045, 1982 (13) Rīgā
LFK 170, 510 (13) Kaldabrupā
LFK 170, 1678 (13) Kabilē
LFK 170, 500 (13) Rubenās
LFK 1045, 1857 (13) Mazsalacā
(abi vidējie uz augšu)

LFK 1045, 7414 (14) Praulienā
LFK 1045, 6831 (16) Tīrzā
Vairākos variantos 35. var. gr.
LFK 1045, 2509 (52) Kuldīgā
LFK 804, 894 (53) Lizumā
LFK 1045, 6849 (53) Tīrzā
LFK 1045, 3183 (54) Bauskā
LFK 170, 1465 (54) Viskaļos
LFK 170, 382 (54) Rēznā
LFK 804, 1613 (57) Rucavā
LFK 1045, 2102 (59) Priekuļos
LFK 1045, 4192 (59) Dundagā
LFK 1045, 1753 (59) Talsos
LFK 170, 555 (59) Līvānos
LFK 804, 946 (59) Lizumā
LFK 1045, 1970 (59) Lielvārdē
LFK 1045, 2020 (61) Priekulē
Vairākos variantos 63. var. gr.
LFK 804, 786 (76) Mālpilī

Vidējais „līgo“ uz augšu ejošs, bet
pēdējais uz vietas stāvošs.

Mittleres „līgo“ nach oben gehend,
letztes eben verlaufend.

LFK 279, 1795 (1) Kosā
LFK 279, 1793 (1) Kosā
LFK 1045, 2148 (4) Cesvainē
LFK 804, 900 (4) Lizumā
LFK 1045, 3018 (4) Cesvainē
LFK 334, 1441 (4) Madonā
LFK 1045, 268 (11) Rēzeknē
LFK 1045, 359 (17) Baldonē
Bb 43, 1801 (33) Rāvā
J. C. „Dz. R.“ VI Nr. 2c (68)

Visi trīs „līgo“ uz augšu ejoši.

Alle drei „līgo“ nach oben schreitend.

- LFK 1045, 7316 (1) Tirzā
LFK 529, 146 (9) Bērzaunē, Madonā
LFK 1045, 7234 (23) Suntažos
LFK 1045, 7347 (31) Lizumā
LFK 529, 162 (48) Bērzaunē
LFK 522, 164 (52) Bērzaunē
LFK 1700, 3468 (72) Annas pag.
LMM I Nr. 5 (78) Sēlpilī

Vidējais „līgo“ uz leju ejošs, bet pēdējais vienā tonī uz vietas stāvošs.

Mittleres „līgo“ nach unten gehend, letztes eben verlaufend.

- LFK 1045, 7475 (4) Smiltēnē
LFK 1045, 2097 (4) Nurmuižā
LFK 1045, 3836 (4) Dundagā, Ventspilī

Vidējais un pēdējais „līgo“ abi uz augšu ejoši.

Mittleres und letztes „līgo“, beide nach oben schreitend.

- LFK 1045, 3273 (4) Dzērbenē
LFK 1045, 2295 (14) Talsos
LFK 627, 236 (63) Saukā

Vidējais un pēdējais „līgo“, abi uz leju ejoši.

Mittleres und letztes „līgo“, beide nach unten schreitend.

- LFK 529, 156 (4) Bērzaunē
LFK 170, 1457 (4) Nītaurē
LFK 1045, 2827 (13) Krustpilī
LFK 170, 950 (23) Kūdumā
LFK 1495, 3159 (23) Druvienā
LFK 1045, 2155 (70) Cesvainē
LFK 1045, 2128 (72) Sarkaņos

Abi vidējie „līgo“ uz augšu ejoši, bet pēdējais uz leju ejošs.

Beide mittleren „līgo“ nach oben schreitend, letztes nach unten schreitend.

- LFK 1045, 2011 (1) Priekuļos C
LFK 1045, 272 (4) Domopolē, Viļānos
LFK 804, 916 (6) Lizumā
LFK 627, 233 (8) Birzgalē
LFK 1045, 7415 (13) Praulienā
LFK 1045, 6656 (13) Rīgā
LFK 1045, 6409 (13) Rīgā
LFK 1045, 3885 (14) Ungurmuižā
LFK 170, 131 (35) Secē

Abi vidējie „līgo“ uz augšu ejoši, bet pēdējais uz vietas stāvošs.

Beide mittleren „līgo“ nach oben schreitend, letztes eben verlaufend.

- LFK 334, 1441 (4) Madonā
LFK 804, 900 (4) Lizumā
LFK 1045, 3018 (4) Cesvainē
LFK 1045, 268 (13) Rēzeknē

Visi „līgo“ uz leju ejošā raksturā.

Alle „līgo“ nach unten schreitend.

- LFK 1045, 2013 (1) Priekuļos C
LFK 1045, 1326 (4) Viesītē
LFK 529, 156 (4) Bērzaunē

Vidējais „līgo“ noved melodiju līdz kvintas lokam.

Mittleres „līgo“ entwickelt die Melodie bis zum Quintenumfang.

- LFK 170, 510 (13) Kaldabruņā
LFK 170, 500 (13) Rubeņos
LFK 170, 1678 (13) Kabilē
LFK 1045, 1857 (13) Mazsalacā
(segti)

- LFK 1045, 6656 (13) Rīgā
LFK 1045, 6409 (13) Rīgā
LFK 1045, 6831 (16) Tirzā
LFK 1045, 1762 (18) Dundagā
Bb 43, 1927 (27)

LFK 279, 1807 (20) Kosā
LFK 1045, 4431 (21) Dundagā

Vidējais „līgo“ kāpina melodiju līdz oktāvas apmēram.

Mittleres „līgo“ entwickelt die Melodie bis zur Oktave.

Vairākos variantos 1. var. gr.
Vairākos variantos 4. var. gr.
Vairākos variantos 8. var. gr.
Vairākos variantos 26. var. gr.
Vairākos variantos 40. var. gr.
Vairākos variantos 45. var. gr.
Vairākos variantos 49. var. gr.
Vairākos variantos 51. var. gr.
Vairākos variantos 53. var. gr.
Vairākos variantos 55. var. gr.
Vairākos variantos 61. var. gr.
Vairākos variantos 63. var. gr.
Vairākos variantos 65. var. gr.
Vairākos variantos 66. var. gr.
Vairākos variantos 67. var. gr.
Vairākos variantos 68. var. gr.
Vairākos variantos 71. var. gr.
LFK 1045, 7224 (1) Ropažos
LFK 1045, 3885 (14) Ungurmuižā.
LFK 1045, 7114 (14) Praulienā

XVIII. „Līgo“ apmēru attiecības.

Proportionen der „līgo“ Bestandteile.

Pirmais vidējais un pēdējais „līgo“ (trīsdalīgā melodijā), abi vismazākā toņu apmērā.

In dreiteiliger Melodie: Erstes mittleres und letztes „līgo“ von geringstem Tonumfang.

LFK 529, 146 (9) Bērzaunē
LFK 529, 148 (9) Bērzaunē
LFK 1045, 3885 (14) Ungurmuižā

Vidējais un pēdējais „līgo“ tercas apmērā.

Mittleres und letztes „līgo“ im Terzumfang.

LFK 170, 1377 (13) Vecgulbenē
(lielā, mazā)
LFK 1045, 7363 (13) Lizumā (lielā, mazā)
LFK 170, 1455 (13) Nītaurē
LFK 1045, 2000 (13) Priekuļos
(lielā, mazā)
LFK 1045, 2969 (29) Bauskā
LFK 1045, 3841 (32) Vandzenē
LFK 170, 396 (33) Viļānos
LFK 1045, 3271 (49) Dzērbenē
LFK 627, 234 (63) Birzgalē

Abi „līgo“, vidējais un pēdējais, kvartas apmērā.

Mittleres und letztes „līgo“ im Quartumfang.

LFK 1045, 6845 (13) Tīrzā
LFK 1045, 2019 (13) Priekuļos
LFK 1045, 6832 (13) Tīrzā
LFK 1045, 2285 (14) Talsos

Vidējais un pēdējais „līgo“ sekstas apmērā.

Mittleres und letztes „līgo“ im Sextumfang.

LFK 170, 1391 (6) Kalncempjos
LFK 170, 1362 (6) Stāmerienē
LFK 170, 1371 (6) Stāmerienē

Vidējais tercas, pēdējais sekstas apmērā.

Mittleres im Terz-, letztes im Sekundumfang.

LFK 170, 1457 (13) Nītaurē
Vidējais tercas, pēdējais kvartas apmērā.

Mittleres im Terz-, letztes im Quartumfang.

LFK 1045, 1857 (13) Mazsalacā
LFK 1045, 6849 (53) Tīrzā

Vidējais kvartas, pēdējais tercās apmērā.

Mittleres im Quart-, letztes im Terzumfang.

LFK 804, 1001 (7) Sinolē

LFK 1045, 3415 (13) Mālpilī

LFK 1045, 3059 (15) Bauskā

Vidējais kvintas, pēdējais kvartas apmērā.

Mittleres im Quint-, letztes im Quartumfang.

LFK 1045, 7409 (8) Jēkabpilī

LFK 1045, 7414 (14) Praulienā

Vidējais sekstās, pēdējais tercās apmērā.

Mittleres im Sext-, letztes im Terzumfang.

LFK 1045, 3697 (6) Rubenās

LFK 1045, 1982 (13) Rīgā

LFK 627, 254 (13) Birzgalē

Abi vidējie „līgo“ kvintas, bet pēdējais tercās apmērā.

Beide mittleren „līgo“ im Quint-, letztes im Terzumfang.

LFK 1045, 6656 (13) Rīgā

Viens no vidējiem sekstās apmērā.

Ein mittleres im Sextumfang.

LFK 529, 146 (9)

Melodija veidojas no tercās un trichordu lokiem, un visi trīs „līgo“ katrs citāds.

Melodie in Terz- und Trichordebogen, alle drei „līgo“ verschieden.

LFK 1045, 7316 (1) Tīrzā

LFK 1045, 2011 (1) Priekuļos

LFK 529, 146 (9) Bērzaunē

LFK 1045, 3885 (14) Ungurmuižā

LFK 1045, 1314 (16) Viesītē

Bb 43, 1927 (27)

Vidējais „līgo“ apmērā mazākais par pārējām melodijas daļām.

Mittleres „līgo“ vom kleinsten Umfang.

LFK 1045, 7350 (4) Lizumā

LFK 1045, 2097 (4) Nurmuižā

LFK 1045, 3836 (4) Dundagā

LFK 1045, 6849 (53) Tīrzā

Viens vidējais „līgo“ un pēdējais „līgo“ abi mazāki par pārējām melodijas daļām.

Ein mittleres und letztes „līgo“ vom kleinsten Umfang.

LFK 529, 146 (9) Bērzaunē, Madonā
LFK 1045, 3886 (30) Ungurmuižā

Vidējais vai vidējie un pēdējais „līgo“ apmērā vienādi un mazāki par pārējām melodijas daļām.

Mittleres und letztes „līgo“ von gleichem und kleinstem Umfang.

LFK 804, 916 (6) Lizumā

LFK 804, 1068 (6) Taurenē

LFK 1045, 2218 (7) Palsmanē

LFK 170, 1377 (13) Vecgulbenē

LFK 1045, 2113 (13) Sarkaņos

LFK 1045, 7415 (13) Praulienā

LFK 1045, 2000 (13) Priekuļos

LFK 1045, 6832 (13) Tīrzā

LFK 1045, 2295 (14) Talsos

LMM I Nr. 32 (62) Sasmakā

Trīsdaļīgā melodijā pirmais vidējais un pēdējais „līgo“ abi vismazākā toņu apmērā.

In dreiteiliger Melodie: erstes mittleres und letztes „līgo“ vom kleinsten Umfang.

LFK 529, 146 (9) Bērzaunē

LFK 1045, 3885 (14) Ungurmuižā

Pēdējais „līgo“ toņu apmērā vismazākais no pārējo melodijas daļu apmēriem.

Letztes „līgo“ vom kleinsten Umfang.

- LFK 1045, 3266 (1) Raunā
- LFK 279, 1795 (1) Kosā
- LFK 1045, 1056 (1) Peiragu ciemā
- LFK 1045, 7316 (1) Tīrzā
- LFK 170, 1771 (1) Nīcā
- LFK 529, 156 (4) Bērzaunē
- LFK 1045, 272 (4) Domopolē
- LFK 804, 916 (6) Lizumā
- LFK 1045, 3697 (6) Rubeņos
- LFK 529, 146 (9) Bērzaunē
- LFK 1045, 2695 (11) Rubeņos
- LFK 170, 1678 (13) Kabilē
- LFK 1045, 7415 (13) Praulienā
- LFK 804, 843 (13) Mālpilī
- LFK 170, 1455 (13) Nītaurē
- LFK 170, 510 (13) Kaldabruņā
- LFK 170, 1457 (13) Nītaurē
- LFK 1045, 2000 (13) Priekuļos
- LFK 627, 254 (13) Birzgalē
- LFK 1045, 1982 (13) Rīgā
- LFK 170, 500 (13) Rubeņos
- LFK 1045, 268 (13) Rēzeknē
- LFK 1045, 6656 (13) Rīgā
- LFK 1045, 6409 (13) Rīgā
- LFK 1045, 3885 (14) Ungurmuižā
- LFK 1045, 3059 (15) Bauskā
- LFK 1045, 4930 (16) Nītaurē
- LFK 1045, 7216 (16) Lubānā
- LFK 1045, 1314 (16) Viesītē
- LFK 1045, 6831 (16) Tīrzā
- LFK 1045, 359 (17) Baldonē
- LFK 1045, 7036 (18) Kapiņos
- LFK 279, 1807 (20) Kosā
- LFK 1045, 727 (20) Ilzenē
- Bb 43, 1927 (27)
- LFK 1045, 3886 (30) Ungurmuižā
- LFK 1045, 4829 (35) Nīcā
- LFK 804, 894 (53) Lizumā

Divdaļīgā abi „līgo“ toņu apmērā vienādi un līdzīgi ar pārējo melodijas daļu apmēriem.

In zweiteiliger Melodie: beide „līgo“ im Tonumfang gleich und von ähnlicher Größe mit andern Bestandteilen der Melodie.

- LFK 1045, 2019 (13) Priekuļos
- LFK 1045, 2827 (13) Krustpili

Vidējais vai viens no vidējiem „līgo“ apmērā pats sevī plašāks par melodijas pārējām daļām.

Mittleres oder eins der mittleren „līgo“ vom größten Tonumfang.

- LFK 1045, 7316 (1) Tīrzā
- LFK 1045, 7224 (1) Ropažos
- LFK 804, 1001 (7) Sinolē
- LFK 804, 843 (13) Mālpilī
- LFK 1045, 6409 (13) Rīgā
- LFK 170, 510 (13) Kaldabruņā
- LFK 170, 500 (13) Rubeņos
- LFK 804, 294 (53) Lizumā

Vidējais un pēdējais „līgo“ apmērā vienādi un sevī plašāki par melodijas pārējām daļām.

Mittleres und letztes „līgo“ von gleicher Größe und größtem Tonumfang.

- LFK 170, 1391 (6) Kalncempjos
- LFK 170, 1362 (6) Stāmerienē
- LFK 170, 1371 (6) Stāmerienē

Vidējais (vai abi vidējie) „līgo“ pats sevī apmērā plašāks par melodijas pārējām daļām.

Mittleres oder beide mittleren „līgo“ von gleichem Umfang mit den andern Bestandteilen der Melodie.

- LFK 334, 1441 (4) Madonā
- LFK 1045, 637 (4) Lizumā
- LFK 1045, 2148 (4) Cesvainē
- LFK 1045, 3018 (4) Cesvainē

LFK 1045, 3273 (4) Dzērbenē
 LFK 804, 900 (4) Lizumā
 LFK 1045, 3697 (6) Rubenpos
 LFK 170, 1678 (13) Kabilē
 LFK 627, 254 (13) Birzgalē
 LFK 1045, 1982 (13) Rīgā
 LFK 1045, 268 (13) Rēzeknē
 LFK 1045, 6656 (13) Rīgā
 LFK 1045, 6409 (13) Rīgā
 LFK 1045, 3885 (14) Ungurmuižā
 LFK 804, 894 (53) Lizumā

Vidējais (vai abi vidējie) „līgo“ pēc sava stāvokļa melodijas uzbūvē sasniedz melodijas augstāko apmēru, pats sevi būdams gan daudz mazākā apmērā.

Eins oder beide mittleren „līgo“ von kleinstem Umfang an höchster Stelle der Melodienentfaltung.

LFK 1045, 7475 (4) Smiltēnē
 LFK 1045, 7350 (4) Lizumā
 LFK 529, 156 (4) Bērzaunē
 LFK 1045, 2097 (4) Nurmuižā
 LFK 1045, 3836 (4) Dundagā, Ventspīlī
 LFK 804, 1001 (7) Sinolē
 LFK 1045, 2218 (7) Palsmanē
 LFK 1045, 649 (9) Līvānos
 LFK 1045, 2000 (13) Priekuļos pie Cēsīm
 LFK 1045, 2019 (13) Priekuļos
 LFK 1045, 6832 (13) Tīrzā
 LFK 1045, 6845 (13) Tīrzā
 LFK 1045, 7363 (13) Lizumā
 LFK 1045, 1857 (13) Mazsalacā
 LFK 170, 1377 (13) Vecgulbenē
 LFK 1045, 7415 (13) Praulienā
 LFK 1045, 6831 (16) Tīrzā
 LFK 1045, 4930 (16) Nitaurē
 LFK 1045, 3886 (30) Ungurmuižā
 LFK 1045, 6849 (53) Tīrzā

LFK 1045, 648 (66) Līvānos
 LFK 804, 831 (66) Mālpilī
 LFK 170, 1405 (68) Mārkalnē

XIX. „Rotā“.

LFK 1045, 2277 (5) Talsos
 LFK 1045, 301 (10) Mērdzenē
 LFK 1045, 6875 (17) Tīrzā
 LFK 1045, 88 (17) Ciblā
 LFK 1045, 1280 (17) Ciblā
 LFK 170, 873 (27) Rēznā
 LFK 170, 396 (33) Viļānos
 LFK 1045, 95 (34) Nirzā
 LFK 1045, 283 (41) Rēzeknē
 LFK 1045, 1051 (41) Peiragu ciemā
 LFK 1045, 1265 (74) Kalvu c. Azp
 LFK 1045, 1232 (77) Ciblā

XX. „Līgo“ beigās.

„Līgo“ am Schluß der Melodie.

Prīmas apjomā:

LFK 279, 1795 (1) Kosā
 LFK 279, 1793 (1) Kosā
 LFK 1045, 7475 (4) Smiltēnē
 LFK 334, 1441 (4) Madonā
 LFK 1045, 2097 (4) Nurmuižā
 LFK 1045, 2148 (4) Cesvainē
 LFK 1045, 2148 (4) Lizumā
 LFK 804, 900 (4) Lizumā
 LFK 1045, 3018 (4) Cesvainē
 LFK 1045, 3836 (4) Dundagā
 LFK 1045, 268 (13) Rēzeknē

Sekundas apjomā:

LFK 804, 916 (6) Lizumā
 LFK 804, 1068 (6) Taurenē
 LFK 529, 146 (9) Bērzaunē
 LFK 170, 1457 (13) Nitaurē
 LFK 1045, 7415 (13) Praulienā
 LFK 170, 1678 (13) Kabilē
 LFK 1045, 702 (16) Jaunlaicenē
 LFK 1045, 7216 (16) Suntažos

LFK 1045, 1314 (16) Viesītē
 LFK 1045, 359 (17) Baldonē
 LFK 1045, 3131 (19) Iecavā
 LFK 1045, 727 (20) Ilzenē
 LFK 170, 710 (20) Vānē
 LFK 279, 1807 (20) Kosā
 LFK 279, 1792 (20) Kosā
 LFK 804, 896 (23) Lizumā
 LFK 1045, 623 (26) Tīrzā
 LFK 1045, 7234 (27) Suntažos
 LFK 1045, 3886 (30) Ungurmuižā
 LFK 1045, 4829 (35) Nicā
 LFK 1045, 7216 (49) Lubānā
 LFK 611, 185 (53) Kusā

Tercas apjomā:

LFK 170, 1771 (1) Nicā
 LFK 1045, 3266 (1) Raunā
 LFK 1045, 7316 (1) Tīrzā
 LFK 1045, 1056 (1) Peiragu ciemā
 LFK 529, 156 (4) Bērzaunē
 LFK 1045, 1326 (4) Viesītē
 LFK 1045, 272 (4) Viļānos
 LFK 1045, 3697 (6) Rubeņos
 LFK 1045, 2218 (7) Palsmanē
 LFK 804, 1001 (7) Sinolē
 LFK 1045, 2695 (11) Rubeņos
 LFK 1045, 2644 (12) Rendā (Spēļu
 muižā)
 LFK 1045, 2113 (13) Sarkaņos
 LFK 170, 500 (13) Rubeņos
 LFK 1045, 6409 (13) Rīgā
 LFK 170, 1377 (13) Vecgulbenē
 LFK 627, 254 (13) Birzgalē
 LFK 1045, 7363 (13) Lizumā
 LFK 804, 843 (13) Mālpilī
 LFK 1045, 3415 (13) Mālpilī
 LFK 170, 1455 (13) Nītaurē
 LFK 1045, 2000 (13) Priekuļos
 LFK 1045, 1982 (13) Rīgā
 LFK 1045, 2827 (13) Krustpilī
 LFK 1045, 3059 (15) Bauskā
 LFK 1045, 6572 (15) Madlienā

LFK 345, 398 (15) Vecsaulē
 LFK 1045, 7460 (15) Skaistkalnē
 LFK 1045, 4693 (15) Kurmenē
 LFK 1045, 6831 (16) Tīrzā
 LFK 1045, 4930 (16) Nītaurē
 LFK 1045, 6875 (17) Tīrzā
 LFK 1045, 7036 (18) Kapiņos
 LFK 345, 399 (19) Iecavā
 LFK 1045, 3232 (24) Kaldabruņā
 LFK 1045, 2969 (29) Bauskā
 LFK 170, 1178 (35) Sidgundā
 LFK 170, 1180 (35) Sidgundā
 LFK 804, 894 (53) Lizumā
 LFK 1045, 1265 (74) Kalvu c.
 LFK 170, 971 (76) Vējāvā

Kvartas apjomā:

LFK 1045, 3016 (1) Cesvainē
 LFK 1045, 2011 (1) Priekulē
 LFK 804, 839 (1) Mālpilī
 LFK 170, 1376 (1) Vecgulbenē
 LFK 1045, 7131 (1) Līvānos
 LFK 1045, 2013 (1) Priekuļos
 LFK 170, 493 (1) Kaldabruņā
 LFK 1045, 3273 (4) Dzērbenē
 LFK 627, 233 (8) Birzgalē
 LFK 1045, 7409 (8) Jēkabpilī
 LFK 1045, 650 (8) Līvānos
 LFK 1045, 6845 (13) Tīrzā
 LFK 1045, 6832 (13) Tīrzā
 LFK 1045, 2019 (13) Priekulē
 LFK 1045, 1857 (13) Mazsalacā
 LFK 1045, 7414 (14) Praulienā
 LFK 1045, 3885 (14) Ungurmuižā
 LFK 1045, 2295 (14) Talsos
 LFK 1045, 88 (17) Ciblā
 LFK 170, 74 (24) Pampāļos
 LFK 170, 490 (35) Rubeņos
 LFK 1045, 6849 (53) Tīrzā

Kvintas apjomā:

LFK 1045, 3010 (1) Baldonē
 LFK 170, 1177 (1) Sidgundā

LFK 1045, 7224 (1) Ropažos
LFK 1045, 7350 (4) Lizumā
LFK 1045, 637 (4) Lizumā
LFK 1045, 2277 (5) Talsos
LFK 1045, 1762 (18) Dundagā
LFK 170, 295 (24) Viļakā
LFK 170, 131 (35) Secē
LFK 1045, 283 (41) Rēzeknē
LFK 1045, 648 (66) Līvānos

Sekstas apjomā:

LFK 1045, 2818 (1) Saikavā
LFK 1045, 269 (52) Rēzeknē

XXI. „Līgo“ vidū.

„Līgo“ in der Mitte.

Sekundas apjomā:

LFK 1045, 1503 (19) Dobelē
LFK 345, 399 (19) Iecavā
LFK 1045, 7234 (27) Suntažos
LFK 1045, 2191 (44) Mērī

Tercas apjomā:

LFK 1045, 7475 (4) Smiltēnē
LFK 1045, 272 (4) Viļānos
LFK 529, 156 (4) Bērzaunē
LFK 804, 916 (6) Lizumā
LFK 804, 1068 (6) Taurenē
LFK 1045, 7416 (6) Praulienā
LMM I Nr. 49 (9) Vecaucē
LFK 527, 148 (9) Bērzaunē
Bb 43, 1642 (10)
LFK 1045, 6709 (11) Bārbelē
LFK 804, 730 (11) Kosā
LFK 170, 1347 (11) Mālpupē
LFK 1045, 2644 (12) Rendā (Egles
muižā)
LFK 1045, 2827 (13) Krustpilī
LFK 1045, 2012 (13) Priekuļos pie
Cēsīm
LFK 1045, 2000 (13) Priekuļos pie
Cēsīm

LFK 1045, 1857 (13) Mazsalacā
LFK 1045, 2113 (13) Sarkaņos
LFK 170, 1377 (13) Vecgulbenē
LFK 170, 1455 (13) Nītaurē
LFK 1045, 7363 (13) Lizumā
LFK 1045, 3001 (13) Suntažos
LFK 1045, 347 (15) Salgalē
LFK 1045, 4693 (15) Kurmenē
LFK 345, 398 (15) Vecsaule
LFK 1045, 1314 (16) Viesītē
LFK 1045, 6831 (16) Tirzā
LMM I Nr. 27 (20) Vārnāvā
LFK 804, 896 (23) Lizumā
LFK 1045, 2831 (23) Krustpilī
LFK 1045, 33 (23) Košragā
LFK 1045, 771 (23) Lejasciemā
Bb 43, 1931 (24)
LMM I Nr. 54c (24) Ūsiņos
J. C.-Sērm. „Dz. R.“ 57 (25) Dun-
dagā
LFK 1045, 623 (26) Tirzā
LFK 804, 918 (26) Lizumā
LFK 170, 873 (27) Rēznā
LFK 170, 516 (28) Kaldabruņā
LFK 170, 495 (28) Kaldabruņā
LFK 170, 505 (28) Kaldabruņā
Bb 43, 1679 (29) Vecaucē
LFK 1045, 3886 (30) Ungurmuižā
LFK 1045, 611 (31) Līvānos
LFK 1045, 3841 (32) Vandzenē
LFK 170, 396 (33) Viļānos
Bb 43, 1925 (34)
LFK 1045, 6546 (35) Svitēnē
LFK 170, 969 (37) Vējāvā
LFK 1045, 29 (38) Košragā
LFK 1045, 4668 (41) Saulē
LFK 1045, 3122 (41) Vecmuižā
LFK 1045, 3111 (41) Bauskā
LFK 1045, 2235 (41) Tukumā
LFK 1045, 3191 (43) Palsmanē
J. C.-Sērm. „Dz. R.“ Nr. 57d (43)
Dobelē
LFK 1045, 1314 (44) Viesītē

- LFK 1045, 7175 (46) Lubānā
 LFK 170, 1208 (48) Vējāvā
 LFK 529, 162 (48) Bērzaunē
 LFK 1045, 3271 (49) Dzērbenē
 LFK 1495, 3144 (49) Druvienā
 LFK 334, 119 (50) Trikātā
 LFK 1045, 31 (50) Košragā
 LFK 1045, 2092 (50) Talsos
 LFK 1045, 3265 (50) Raunā
 LMM I Nr. 10b (52) Galgauskā
 LFK 279, 1794 (53) Kosā
 LFK 1045, 6849 (53) Tīrzā
 LMM I Nr. 22b (56) Lejasciemā
 LFK 170, 555 (59) Līvānos
 LFK 1045, 6830 (59) Tīrzā
 LFK 804, 963 (60) Sinolē
 LFK 1045, 3263 (60) Raunā
 LMM I Nr. 32 (62) Sasmakā
 LFK 1045, 57 (63) Nirzā
 LFK 529, 154 (63) Bērzaunē
 LFK 170, 1405 (68) Mārkalnē
 J. C. „Dz. R.“ VI Nr. 2e (68)
 LFK 627, 234 (69) Birzgalē
 LFK 279, 1808 (70) Kosā
 LMM I Nr. 7b (70) Kalncempjos
 LFK 1045, 3521 (71) Rucavā
 LFK 1045, 3796 (71) Lutriņos
 LFK 1045, 2656 (72) Limbažos
 LFK 1700, 3468 (72) Annas pag.
 LFK 1045, 1265 (74) Kalvu c. Azp
 LMM I Nr. 7d (77) Lejasciemā
 Bb 43, 1530 (77)
 LFK 1045, 1232 (77) Ciblā
 LFK 170, 873 (74) Rēznā
 LFK 1045, 579 (79) Līvānos
 LFK 170, 726 (10) Kazdangā
 LFK 1045, 6832 (13) Tīrzā
 LFK 1045, 3415 (13) Mālpilī
 LFK 1045, 2295 (14) Talsos
 LFK 1045, 3059 (15) Bauskā
 LFK 1045, 7216 (16) Lubānā
 LFK 1045, 4930 (16) Nītaurē
 LFK 1045, 359 (17) Baldonē
 LFK 1045, 88 (17) Ciblā
 LFK 279, 1792 (20) Kosā
 LMM I Nr. 9b (21) Ilzenē
 LFK 804, 2880 (26) Tukumā
 LFK 804, 898 (26) Lizumā
 LFK 804, 1001 (29) Sinolē
 LFK 1495, 3162 (29) Druvienā
 LFK 1045, 95 (34) Nirzā
 LFK 1045, 2147 (35) Cesvainē
 LFK 1045, 1315 (35) Viesītē
 LFK 170, 517 (39) Kaldabruņā
 LFK 1045, 7472 (41) Smiltēnē
 LFK 804, 984 (43) Sinolē
 LFK 1045, 3409 (43) Dūķerē
 LFK 1045, 3048 (43) Cesvainē
 LFK 804, 914 (43) Lizumā
 LFK 1495, 3165 (43) Druvienā
 LFK 529, 166 (45) Barkavā
 LFK 627, 235 (45) Birzgalē
 LFK 1045, 3887 (45) Ungurmuižā
 LFK 170, 521 (45) Rubenē
 LFK 170, 520 (47) Kaldabruņā
 LFK 804, 946 (59) Lizumā
 LFK 529, 160 (63) Bērzaunē
 LFK 170, 483 (65) Prodē
 LFK 170, 506 (65) Kaldabruņā
 LFK 170, 782 (65) Raunā
 LFK 1045, 648 (65) Līvānos
 LFK 170, 296 (67) Baltinavā
 LFK 170, 501 (68) Rubenē
 LFK 1045, 769 (69) Lejasciemā
 LFK 1045, 2155 (70) Cesvainē
 LFK 1045, 2128 (72) Sarkaņos
 Bb 43, 1924 (78) Liepkalnā
 LMM I Nr. 13 (79) Krustpilī

Kvartas apjomā:

- LFK 1045, 2097 (4) Nurmuižā
 LFK 1045, 3836 (4) Dundagā
 LMM I Nr. 17b (10) Ērgļos
 LFK 170, 484 (10) Prodē

Kvintas apjomā:

LFK 279, 1793 (1) Kosā
LFK 279, 1795 (1) Kosā
LFK 1045, 3016 (1) Cesvainē
LFK 1045, 3010 (1) Baldonē
LFK 1045, 7224 (1) Ropažos
LFK 170, 1177 (1) Sidgundā
LFK 170, 493 (1) Kaldabruņā
LFK 1045, 7131 (1) Livānos
LFK 1405, 2011 (1) Priekulē
LFK 1045, 4127 (6) Lašos
LFK 170, 499 (8) Rubenpos
LFK 1045, 7409 (8) Jēkabpilī
LFK 1045, 2695 (11) Rubenpos
LFK 804, 944 (11) Lizumā
LFK 1045, 6409 (13) Rīgā
LFK 170, 500 (13) Rubenpos
LFK 170, 510 (13) Kaldabruņā
LFK 170, 1678 (13) Kabilē
LFK 1045, 6656 (13) Rīgā
LFK 1045, 1762 (18) Dundagā
LFK 170, 710 (20) Vānē
LFK 279, 1807 (20) Kosā
LFK 279, 1792 (20) Kosā
LFK 1045, 4431 (21) Dundagā
LFK 1045, 3232 (24) Kaldabruņā
LFK 170, 295 (24) Viļakā
LFK 1045, 7259 (29) Suntažos
LFK 170, 706 (29) Vānē
LFK 627, 230 (29) Saukā
LFK 1045, 32 (33) Košragā
LFK 170, 1360 (34) Alūksnē
LFK 1149, 8 (35) Ramkā
LFK 170, 1180 (35) Sidgundā
LFK 170, 490 (35) Rubenpos
LFK 1045, 2313 (38) Nurmuižā
LFK 1045, 2069 (38) Piebalgā
LFK 1045, 2662 (38) Limbažos
LFK 1045, 713 (40) Ilzenē
LFK 1045, 3196 (41) Rubenē
LFK 170, 494 (41) Kaldabruņā
LFK 1045, 14 (42) Pitragā

LFK 170, 481 (42) Prode
LFK 1045, 7266 (43) Suntažos
LFK 1045, 3407 (45) Rīgā
LFK 1045, 7157 (46) Lubānā
LFK 1045, 7223 (51) Ropažos
LFK 1045, 3289 (51) Aulejā
LFK 1045, 2509 (52) Kuldīgā
LFK 804, 1035 (53) Krustpilī
LFK 1045, 3183 (54) Bauskā
LFK 1045, 2102 (59) Priekuļos
LFK 170, 654 (59) Dundagā
LFK 1045, 4192 (59) Dundagā
LFK 1045, 1753 (59) Talsos
LFK 1045, 2280 (59) Talsos
LFK 1045, 2321 (59) Milzkalnē
LFK 1045, 1970 (59) Lielvārdē
LFK 345, 307 (59) Cērē
LFK 170, 727 (61) Priekuļos
LFK 1045, 2020 (61) Priekuļos
LFK 1045, 2173 (61) Smiltēnē
LFK 170, 691 (62) Dundagā
LFK 1045, 2718 (63) Saukā
LFK 170, 395 (63) Viļānos
LFK 170, 1346 (63) Mālpupē
LFK 170, 146 (64) Reņģē
LFK 170, 501 (68) Rubenē
LFK 1045, 7275 (70) Madlienā

Sekstas apjomā:

LFK 1045, 2818 (1) Saikavā
LFK 1045, 7316 (1) Tīrzā
LFK 1045, 637 (4) Lizumā
LFK 804, 900 (4) Lizumā
LFK 1045, 3018 (4) Cesvainē
LFK 1045, 2148 (4) Cesvainē
LFK 1045, 3273 (4) Dzērbenē
LFK 170, 1391 (6) Kalncempjos
LFK 170, 1362 (6) Stāmerienē
LFK 170, 1371 (6) Stāmerienē
LFK 1045, 3697 (6) Rubenpos
LFK 170, 832 (7) Jaunpiebalgā
LFK 1495, 3173 (8) Druvienā
LFK 627, 254 (13) Birzgalē

LFK 1045, 268 (13) Rēzeknē
 LFK 1045, 1982 (13) Rīgā
 LFK 804, 827 (22) Mālpilī
 LFK 1045, 6840 (31) Tīrzā
 LFK 1045, 6847 (31) Tīrzā
 LFK 170, 1499 (31) Skrīveros
 LFK 1045, 7156 (31) Rugājos
 LFK 1045, 7347 (31) Lizumā
 LFK 170, 1179 (35) Sidgundā
 LFK 1495, 3160 (35) Kārdabā
 LFK 804, 783 (43) Mālpilī
 LFK 334, 1440 (45) Madonā
 LFK 804, 1043 (45) Krustpilī
 LFK 1045, 7410 (45) Praulienā
 LFK 170, 301 (45) Balvos
 LFK 1045, 7217 (45) Piebalgā
 LFK 170, 1324 (45) Mālpilī
 LFK 1045, 6853 (45) Tīrzā
 LFK 1045, 6839 (48) Tīrzā
 LFK 170, 601 (49) Vārkavā
 LMM I Nr. 52 (49) Vietalvā
 Bb 43, 1503 (51) Lubānā
 LFK 1045, 270 (52) Ratniekos
 LFK 1045, 269 (52) Rēzeknē
 LFK 1045, 7317 (52) Tīrzā
 LFK 1045, 597 (53) Stūrišķos
 LFK 804, 894 (53) Lizumā
 LFK 1045, 663 (53) Līvānos
 LFK 1045, 2721 (53) Saukā
 LFK 170, 513 (55) Kaldabrupā
 LFK 170, 851 (55) Jāsmuižā
 LFK 1700, 2858 (59) Vestienā
 LFK 1700, 2865 (63) Vestienā
 LFK 1045, 1505 (63) Dobelē
 LFK 1495, 3158 (65) Kārdabā
 LFK 334, 1442 (66) Madonā
 LFK 450, 825 (72) Patkulē
 LFK 804, 786 (76) Mālpilī

Septimas apjomā:

LFK 1045, 2011 (1) Priekuļos C
 LFK 804, 823 (52) Mālpilī
 Bb 43, 2032 (63) Vietalvā

Oktāvas apjomā:

LFK 1045, 2013 (1) Priekuļos C
 LFK 1045, 3266 (1) Raunā
 LFK 529, 156 (4) Bērzaunē
 LFK 1045, 650 (8) Līvānos
 LFK 1495, 3173 (8) Druvienā
 Vairākos variantos 26. var. gr.
 LFK 170, 1179 (35) Sidgundā
 LFK 611, 185 (53) Kusā
 LFK 1045, 3274 (53) Dzērbenē
 LFK 529, 164 (53) Bērzaunē
 LFK 1045, 3900 (61) Sāvienā
 LFK 627, 236 (63) Saukā
 Bb 43, 1521 (65) Bērzaunē
 LFK 1495, 3142 (71) Skrīveros

XXII. Noslēgumi.

Der letzte Teil der Melodie.

Noslēgumi tercās apjomā:

LFK 170, 484 (11) Prodē
 (mazā terca)
 LFK 1045, 2644 (12) Rendā
 (mazā terca)
 LFK 1045, 2827 (13) Krustpilī (mazā
 terca)
 LFK 1045, 702 (16) Jaunlaicēnē
 (mazā terca)
 LFK 1045, 7260 (40) Suntažos (lielā
 terca)
 LFK 1045, 2235 (41) Tukumā
 (lielā terca)
 LFK 1045, 31 (50) Košragā
 (lielā terca)
 LFK 1045, 2128 (72) Sarkaņos
 (lielā terca)

Noslēgumi kvartās apjomā:

LFK 804, 7416 (6) Praulienā
 LFK 804, 1001 (7) Sinolē
 LFK 1045, 2218 (7) Palsmanē

LFK 1045, 6709 (11) Bārbelē
 LFK 170, 1347 (11) Mālpupē
 LFK 804, 730 (11) Kosā
 LFK 1045, 3001 (13) Suntažos
 LFK 1045, 3415 (13) Mālpilī
 LFK 627, 254 (13) Birzgalē
 LFK 1045, 2113 (13) Sarkaņos
 LFK 1045, 4693 (15) Kurmenē
 LFK 1045, 4930 (16) Nītaurē
 LFK 1045, 1314 (16) Viesītē
 LFK 1045, 7216 (16) Lubānā
 LFK 1045, 88 (17) Ciblā
 LFK 1045, 359 (17) Baldonē
 LFK 345, 399 (19) Iecavā
 LFK 279, 1792 (20) Kosā
 LFK 1045, 4431 (21) Dundagā
 LFK 170, 74 (24) Pampāļos
 LFK 804, 918 (26) Lizumā
 LFK 1045, 623 (26) Tīrzā
 LFK 804, 898 (26) Lizumā
 LFK 627, 230 (29) Saukā
 LFK 1045, 3183 (29) Bauskā
 LFK 1045, 7259 (29) Suntažos
 LFK 170, 396 (33) Viļēnos
 LFK 1045, 95 (34) Nīrzā
 LFK 170, 477 (36) Rubeņos, Sarka-
 ņos
 LFK 170, 517 (39) Kaldabrupā
 LFK 1045, 2077 (40) Lielvārdē
 LFK 1045, 3111 (41) Bauskā
 LFK 1045, 7472 (41) Smiltēnē
 LFK 1045, 1051 (43) Peiragu ciemā
 LFK 804, 984 (43) Sinolē
 LFK 1045, 3191 (43) Palsmanē
 LFK 1045, 2191 (44) Mēri
 LFK 1045, 3407 (45) Rīgā
 LFK 1045, 7157 (46) Lubānā
 LFK 1045, 7175 (46) Lubānā
 LFK 1045, 4876 (46) Palangā
 (Lietuvā)
 LFK 170, 520 (47) Kaldabrupā
 LFK 529, 162 (48) Bērzaunē
 LFK 1045, 3265 (50) Raunā

LFK 334, 119 (50) Trikātā
 LFK 1045, 6849 (53) Tīrzā
 LFK 170, 1479 (56) Krapē
 LFK 804, 9 (59) Kandavā
 LFK 170, 395 (63) Viļānos
 LFK 529, 154 (63) Bērzaunē
 LFK 529, 158 (63) Bērzaunē
 LFK 1045, 769 (69) Lejasciemā
 LFK 1045, 2155 (70) Cesvainē
 LFK 1045, 1232 (77) Ciblā
 LFK 1045, 579 (79) Līvānos
 LFK 1045, 3413 (79) Mālpilī

Noslēgumi kvintas apjomā:

LFK 1045, 2097 (4) Nurmuižā
 LFK 1045, 3018 (4) Cesvainē
 LFK 1045, 2148 (4) Cesvainē
 LFK 1045, 1326 (4) Viesītē
 LFK 331, 1441 (4) Madonā
 LFK 334, 3273 (4) Dzērbenē
 LFK 1045, 3836 (4) Dundagā
 LFK 804, 900 (4) Lizumā
 LFK 804, 1068 (6) Taurenē
 LFK 1045, 3697 (6) Rubeņos
 LFK 1045, 4127 (6) Lašos
 LFK 1045, 649 (9) Līvānos
 LFK 529, 148 (9) Bērzaunē
 LFK 1045, 2695 (11) Rubeņos
 LFK 1045, 4917 (11) Jūdažos
 LFK 170, 726 (12) Kazdangā
 LFK 1045, 6845 (13) Tīrzā
 LFK 1045, 6832 (13) Tīrzā
 LFK 170, 1455 (13) Nītaurē
 LFK 170, 1457 (13) Nītaurē
 LFK 170, 510 (13) Kaldabrupā
 LFK 170, 500 (13) Rubeņos
 LFK 1045, 2019 (13) Priekuļos
 (Cēsu)
 LFK 1045, 2000 (13) Priekuļos
 (Cēsu)
 LFK 1045, 6409 (13) Rīgā
 LFK 1045, 6656 (13) Rīgā
 LFK 1045, 7415 (13) Praulienā

LFK 1045, 1857 (13) Mazsalacā
 LFK 1045, 2295 (14) Talsos
 LFK 1045, 6831 (16) Tīrzā
 LFK 1045, 1314 (16) Viesītē
 LFK 1045, 1762 (18) Dundagā
 LFK 170, 710 (20) Vānē
 LFK 1045, 727 (20) Ilzenē
 LFK 279, 1807 (20) Kosā
 LFK 804, 896 (23) Lizumā
 LFK 1045, 33 (23) Košragā
 LFK 170, 950 (23) Kūdumā
 LFK 1045, 2831 (23) Krustpilī
 LFK 1045, 3232 (24) Kaldabrupā
 LFK 1045, 7234 (27) Suntažos
 LFK 170, 505 (28) Kaldabrupā
 LFK 170, 706 (29) Vānē
 LFK 1045, 3886 (30) Ungurmuižā
 LFK 1045, 7347 (31) Lizumā
 LFK 1045, 6847 (31) Tīrzā
 LFK 1045, 6840 (31) Tīrzā
 LFK 1045, 611 (33) Līvānos
 LFK 1045, 32 (33) Košragā
 LFK 804, 1037 (34) Krustpilī
 LFK 1045, 2147 (35) Cesvainē
 LFK 170, 1180 (35) Sidgundā
 LFK 170, 1178 (35) Sidgundā
 LFK 170, 131 (35) Secē
 LFK 1045, 2014 (35) Priekuļos
 (Cēsu)
 LFK 1045, 4829 (35) Nīcā
 LFK 279, 1808 (35) Kosā
 LFK 1149, 8 (35) Rankā
 LFK 334, 1443 (35) Madonā
 LFK 1045, 1315 (35) Viesītē
 LFK 1045, 6546 (35) Svitenē
 LFK 1045, 4829 (35) Nīcā
 LFK 170, 969 (37) Vējāvā
 LFK 1045, 2662 (38) Limbažos
 LFK 1045, 2069 (38) Piebalgā
 LFK 170, 1397 (40) Mārkalnē
 LFK 170, 1424 (40) Mārkalnē
 LFK 1045, 7266 (43) Suntažos
 LFK 804, 914 (43) Lizumā

LFK 1045, 3409 (43) Dūķerē
 LFK 1045, 3407 (45) Rīgā
 LFK 627, 235 (45) Birzgalē
 LFK 1045, 4877 (46) Palangā
 (Lietuvā)
 LFK 1045, 3650 (46) Rucavā
 LFK 170, 1208 (48) Vējāvā
 LFK 529, 162 (48) Bērzaunē
 LFK 1045, 3271 (49) Dzērbenē
 LFK 1045, 6878 (49) Tīrzā
 LFK 804, 823 (52) Mālpilī
 LFK 1045, 2509 (52) Kuldīgā
 LFK 1045, 1415 (53) Sēlpilī
 LFK 1045, 597 (53) Līvānos
 LFK 170, 1465 (54) Viskaļos
 LMM I Nr. 22b (56) Lejasciemā
 LFK 804, 1613 (57) Rucavā
 LFK 1045, 6830 (59) Tīrzā
 LFK 804, 946 (59) Lizumā
 LFK 1045, 2691 (61) Gārsenē
 LFK 170, 691a (62) Dundagā
 LFK 1045, 3796 (71) Lutriņos
 LFK 1045, 2656 (72) Limbažos

Noslēgumi sekstas apjomā:

LFK 279, 1793 (1) Kosā
 LFK 170, 1177 (1) Sidgundā
 LFK 170, 1376 (1) Vecgulbenē
 LFK 1045, 2013 (1) Priekuļos
 LFK 1045, 2011 (1) Priekuļos
 LFK 1045, 7131 (1) Līvānos
 LFK 1045, 3010 (1) Baldonē
 LFK 804, 839 (1) Mālpilī
 LFK 1045, 7224 (1) Ropažos
 LFK 1045, 7316 (1) Tīrzā
 LFK 1045, 3016 (1) Cesvainē
 LFK 170, 493 (1) Kaldabrupā
 LFK 529, 156 (4) Bērzaunē
 LFK 1045, 7409 (8) Jēkabpilī
 LFK 170, 499 (8) Rubeņos
 LFK 627, 233 (8) Birzgalē
 LFK 1045, 650 (8) Līvānos

LFK 1045, 649 (9) Līvānos
 LFK 804, 944 (11) Lizumā
 LFK 170, 1678 (13) Kabilē
 LFK 804, 843 (13) Mālpilī
 LFK 1045, 3885 (14) Ungurmuižā
 LFK 804, 827 (22) Mālpilī
 LFK 170, 295 (24) Viļakā
 LFK 170, 516 (28) Kaldabruņā
 LFK 1045, 2313 (38) Nurmuižā
 LFK 1045, 14 (42) Pitragā
 LFK 170, 481 (42) Prodē
 LFK 1045, 6839 (48) Tīrzā
 LFK 170, 601 (49) Vārkavā
 LFK 1045, 2092 (50) Talsos
 LFK 804, 1066 (51) Taurenē
 LFK 1045, 2272 (51) Stendē
 LFK 1045, 3289 (51) Aulejā
 LFK 1045, 7223 (51) Ropažos
 LFK 1045, 269 (52) Rēzeknē
 LFK 611, 185 (53) Kusā
 LFK 1045, 3274 (53) Dzērbenē
 LFK 627, 231 (53) Saukā
 LFK 1045, 6843 (53) Tīrzā
 LFK 170, 851 (55) Jāsmuižā
 LFK 1045, 2102 (59) Priekuļos
 LFK 170, 654 (59) Dundagā
 LFK 345, 307 (59) Cēsīs
 LFK 1045, 4192 (59) Dundagā
 LFK 1045, 1792 (59) Dundagā
 LFK 1045, 1753 (59) Talsos
 LFK 1045, 2280 (59) Talsos
 LFK 1045, 2321 (50) Milzkalnē
 LFK 1045, 2322 (59) Milzkalnē
 LFK 1045, 2173 (61) Smiltēnē
 LFK 1045, 2020 (61) Priekuļos
 (Cēsu)
 LFK 170, 727 (61) Priekuļos
 (Cēsu)
 LFK 804, 958 (63) Sinolē
 LFK 529, 150 (63) Bērzaunē
 LFK 170, 566 (63) Ancēnos
 LFK 170, 541 (63) Dignājā
 LFK 170, 1092 (63) Jelgavā

LFK 170, 866 (63) Daugavpili
 LFK 170, 1346 (63) Mālpilē
 LFK 170, 723 (63) Kazdangā
 LFK 804, 835 (63) Mālpilī
 LFK 170, 782 (65) Raunā
 LFK 170, 483 (65) Prodē
 LFK 170, 506 (65) Kaldabruņā
 LFK 170, 119 (66) Pampāļos
 LFK 1045, 2054 (66) Piebalgā
 LFK 804, 831 (66) Mālpilī
 LFK 1045, 648 (66) Līvānos
 LFK 334, 1442 (66) Madonā
 LFK 1045, 271 (67) Baltinavā
 LFK 170, 296 (67) Baltinavā
 LFK 170, 501 (68) Rubeņos
 LFK 170, 1405 (68) Mārkalnē
 LFK 170, 1498 (71) Skrīveņos
 LFK 170, 118 (71) Pampāļos
 LFK 1045, 1265 (74) Kalvu c.
 LFK 804, 786 (76) Mālpilī

Noslēgumi septimas apjomā:

LFK 170, 1771 (1) Nicā
 LFK 1045, 7475 (4) Smiltēnē
 LFK 1045, 7350 (4) Lizumā
 LFK 1045, 637 (4) Lizumā
 LFK 1045, 272 (4) Viļānos
 LFK 345, 398 (15) Vecsaulē
 LFK 1045, 3059 (15) Bauskā
 LFK 1045, 2969 (29) Bauskā
 LFK 1045, 1051 (41) Rēzeknē
 LFK 1045, 3122 (43) Vecmuižā
 LFK 529, 166 (45) Barkavā
 Bb 43, 1503 (51) Lubānā
 LFK 1045, 270 (52) Rēzeknē
 LFK 529, 164 (53) Bērzaunē
 LFK 170, 513 (55) Kaldabruņā
 LFK 1045, 3267 (63) Raunā
 LFK 1045, 7235 (63) Suntažos
 LFK 627, 236 (63) Saukā
 LFK 1045, 2718 (63) Saukā
 LFK 1045, 1505 (63) Dobelē

LFK 529, 160 (63) Bērzaunē
Bb 43, 1901 (73) Bauskā
LMM I Nr. 68 (73) Bauskā
LFK 1045, 2508 (76) Kuldīgā

Noslēgumi oktāvas apjomā:

LFK 1045, 3266 (1) Raunā
LFK 170, 1391 (6) Kalncempjos
LFK 170, 1371 (6) Stāmerienē
LFK 170, 1362 (6) Stāmerienē
LFK 170, 832 (7) Jaunpiebalgā
LFK 1495, 3173 (8) Druvienā
LFK 170, 134 (26) Secē
LFK 804, 734 (26) Mālpilī
LFK 1495, 3155 (26) Zaubē
LFK 170, 1499 (31) Skrīveņos
LFK 1045, 7156 (31) Lizumā

LFK 170, 1179 (35) Sidgundā
LFK 1045, 713 (40) Ilzenē
LFK 170, 494 (41) Kaldabrupā
LFK 334, 1440 (45) Madonā
LFK 170, 521 (45) Rubeņos
LFK 170, 479 (45) Rubeņos
LFK 1045, 3887 (45) Ungurmuižā
LFK 804, 1043 (45) Krustpili
LFK 1045, 6853 (45) Tirzā
LFK 1045, 7217 (45) Piebalgā
LFK 170, 1324 (45) Mālpupē
LFK 1045, 7410 (45) Praulienā
LFK 804, 1035 (53) Krustpili
LFK 1045, 2721 (53) Saukā un
Sēļos
LFK 1045, 1970 (59) Lielvārdē
LFK 1045, 3263 (60) Raunā
LFK 1045, 3900 (61) Sāvienā

Piezīmes.

¹ Skat. Friedrich Kruse „Urgeschichte des Estnischen Volksstammes und der Kaiserlich Russischen Ostseeprovinzen Liv-, Esth- und Curland 1646“. Šeit ievietota viena melodija ar nosaukumu „Lettisches Volkslied in Ascheraden“. Melodija ir kāda vāciska jodlera rakstura melodija ar ziņģes vārdiem „Pie uppes malas uz nolēju Weens raibais tauriņš skraidīja, ja skraidīja u. t. t.“. Kā redzams, ne šai melodijai, nedz arī šim tekstam nav nekādas sevišķas nozīmes mūsu folkloras pētišanā.

² Skat. Josef Müller-Blattau „Hamann und Herder in Ihren Beziehungen zur Musik“.

³ Kas pavedinājis J. Kaktiņu un J. Caunīti šīs minētās latv. tautas dziesmu melodijas iespīest taisni vienbalsīgi — nav vēl isti noskaidrots. Vai tas bij it kā atrastais vidusceļš starp tautas daudz balsību, sevišķi kāzu dziesmām, un skolas daudz balsību, jo no tautas daudz balsības tobrīd kaunējās mūsu folkloristi? Varbūt tā bij neprašā harmonizēt? Pēdējā iemesla dēļ laikam arī K. Ulmanis un R. Bērziņš savos krājumos ir iespīeduši vienbalsīgi latviešu tautas dziesmu melodijas.

⁴ A. Jurjāns, kā zināms, savos „Materiālos“ rīkojās jau kā pētnieks. Tādēļ vienbalsība, un brīžiem arī tautas daudz balsība, sastopama viņa „Materiālos“.

⁵ Skat. „Baltijas Vēstneša“ 1872. g. 42. nr. Klīn rakstu „Dziesmas un dziedāšana“.

⁶ Skat. L. Cr. Erk „Liederkrantz“, „Singvögelein“, „Deutscher Liedergarten“, „Musikalischer Jugendfreund“, „Sängerhain“, Frische Lieder“, „Volkslieder, alte und neue, für Männerstimmen“ u. c.

⁷ Skat. Fr. M. Böhme „Altdeutsches Liederbuch“, „Geschichte des Tanzes in Deutschland“, Erk „Liederhorst — jaunizdevums Böhme redakcijā u. c.

⁸ Skat. A. Reismann „Die Musikalische Hilfsmittel der Erziehung“, „Allgemeine Geschichte der Musik“, „Handlexikon der Tonkunst“ u. c.

⁹ Varbūt visraksturīgāk to izteic H. Helmholtz savas grāmatas „Die Lehre von den Tonempfindungen“ 474. lpp., kur viņš raksta sekošo: „Die Gewöhnung an die sehr deutlich ausgesprochenen Tonverwandtschaften der harmonischen Musik hat einen unverkennbaren Einfluß auf unseren musikalischen Geschmack ausgeübt. Einstimmiger Gesang will uns nicht mehr recht gefallen, er erscheint uns leer und unvollkommen“.

Skat. arī D. M. rakstu „Kas dzied Baltijā?“ „Baltijas Vēstnesī“ 1870. g. 18. nr.

¹⁰ Skat. Серовъ „Русская народная пѣсня какъ предметъ науки“ (Музыкальный сезонъ 1870 № 6).

Skat. Балакиревъ „Сборникъ русскихъ народныхъ пѣсень“ u. c.

¹¹ Skat. Сокальскій „Русская музыка“.

¹² Skat. H. Zwaardemaker „Der Verlust an hohen Tönen mit zunehmendem Alter“. (Archiv für Ohrenheilklīnik Bd. XXXII 1891, 53.—56. lpp.) Fritz Volbach „Ästhetik, Akustik und Tonphysiologie, Tonpsychologie“ (Handbuch der Musikwissenschaften Band II). Karl Stumpf „Tonpsychologie“ 78., 79., 249. lpp.

Georg Simmal „Psychologische und ethnologische Studien über Musik“ (Zeitschrift für Völkerpsychologie 1882). W. Preyer „Über die Grenzen der Tonwahrnehmung in Physiologische Abhandlung“.

¹³ Šo melodiju uzrakstījis arī Jūlijs Rozīts un ievietojis Latgales dziesmu svētku rakstu krājumiņā (1940. g. Daugavpilī), pieskaitot to garīgām tautas dziesmām.

Skat. prof. Toivo Naapanena „Die Neumenfragmente der Universitätsbibliothek Helsingfors“. Eine Studie zur ältesten nordischen Musikgeschichte. Helsingbora 1924. Viņš, starp citu, raksta: „Der gregorianische Gesang nahm auch in Norden jahrhundertlang eine herrschende Stellung ein, und seine ehemalige Bedeutung wird von den Nachwirkungen beleuchtet, die bis weit in die Neuzeit, ja bis auf unsere Tage zu spüren sind, nicht nur in der späteren Kirchenmusik, sondern auch in der Musik des Volkes. Ein klarer Überblick über die heimatliche Musikgeschichte der nordischen Länder ist ohne Kenntnis der hiesigen Erscheinungsformen und eventuellen Sonderzüge der mittelalterlichen gregorianischen Kunst nicht möglich.“

¹⁴ Skat. O. Fleischer „Zur vergleichenden Liedforschung“ Smll. d. Und. IIIa (1902).

¹⁵ Skat. arī Преображенский „Изъ первыхъ лѣтъ партеснаго пѣнія въ Москвѣ“, Металловъ „Очеркъ истории православнаго церковнаго пѣнія въ Россіи 1900 г.“, Разумовский — „Церковное пѣніе въ Россіи“ Москва 1867. Одоевский „К вопросу о древне-русскомъ пѣснопѣніи“.

D. Bernstein „Peter der Grosze und die Musik in Russland“ Zeitschrift der Img. 1905 VI.

¹⁶ Strāsburgas chronikā 1349. g. minēts, ka tur flagellati ienākuši divi nedēļas pēc Jāpiem. Tur minēts arī teksts, ar kuŗa tuvu variantu iespiesta arī šī flagellantu „melodija“. 1666. g. šī melodija iespiesta garīgo dziesmu krājumā „Die geistliche Nachtigall“. Skat. arī piezīmes 9. var. gr.

¹⁷ Šo „Biļinas“ melodiju savā laikā uzrakstīja arī Modests Musorgskis, un tā iespiesta Римски-Корсаковъ „Сборникъ народныхъ пѣсень“ 2. nr. „Biļinas“ melodijas iekārta ir ļoti līdzīga vairāku Jāņu dziesmu melodiju iekārtai. Bez tam vēl „līgo“ lielā sekundā uz leju ejošs (sevišķi beigās) ir ļoti daudzās Jāņu dz. melodijās.

Skat. tādus 1, 4, 5, 7, 13, 15, 17, 20, 24, 29, 30, 33, 39, 53, 65, 66, 67 var. gr. Šini „Biļinas“ melodijā ikkatrs teikums tā noslēdzas.

¹⁸ Skat. Jon. Fr. Bellermann „Die Hymnen des Dionysius und Mesomedes“, A. Böckh „De metris Pindari“ un Fétiis „Traite de l'harmonie des anciens Grecs et Romains“, Kircher „Musurgia universalis“, A. W. Ambros „Geschichte der Musik“ un arī Guthrie „Dissertatus sur les antiquités de la Russie“ 1795. g. Ja pirmās šeit minētās grāmatās ir runa par sengrieķu Pindara un Mesomeda himnām, tad pēdējā ir, starp citu, runa arī par krievu tautas dziesmu melodiju līdzību ar sengrieķu melodijām.

¹⁹ Skat. arī R. Wallaschek „Das musikalische Gedächtnis bei Katalepsie, im Traum, in der Hypnose“ (Vierteljahr für Musikwissenschaft 1892). G. Brandsch „Über Werden und Vergehen der Volksweisen (Akademische Blätter, 1906. Nr. 8). H. Büttner „Grundfragen einer musikalischen Volkskunde (Mitteldeutsche Blätter für Volkskunde 1934 Heft. I). Friedrich Gennrich „Internationale mittelalterliche Melodien“, starp citu, raksta: „Wenn auch die Laien in der Kirche keinen tätigen Anteil an den liturgischen Gesängen nehmen, so konnten sie doch den Text verstehen und dem Gesang mit Andacht folgen. Manches ist auf diese Weise von der Kirche aus ins Volk eingedrungen.“

²⁰ Skat. arī E. David et Lussy „Histoire de la notation musicale“, H. F. Mannstein „Geschichte, Geist und Ausübung des Gesanges von Gregor dem Groszen bis auf unsere Zeit“.

Dr. A. Möhler „Geschichte der alten und mittelalterlichen Musik. Combarieu „Histoire de la musique“. Coussemaker „L'art harmonique aux XII et XIII siècles“. R. Musiol „Katechismus der Musikgeschichte“. H. Bessler „Musik der Mittelalter und der Renaissance“. Dr. J. B. Beck „Der Takt in den Musikaufzeichnungen des XII und XIII Jahrhunderts“.

²¹ Skat. J. G. Kohl 1841. g. iznākušo „Die deutsch-russischen Ostseeprovinzen oder Natur und Völkerleben in Kur-, Liv- und Estland“.

Seit 179. lpp. par latviešu dziedāšanas veidiem teikts sekojošais: „Die Weise ist nämlich diese, dasz eine aus dem Chore der Mädchen mit einem Verse, den sie entweder selbst in dem Augenblicke macht, oder der ihr beifällt, beginnt und ihn nach einer eigenthümlich wilden Melodie recitirt. Beim letzten Worte fallen dann alle Mitglieder des Chors mit einem auszerordentlich lang gehaltenen O ein. Die Stimmen, die dieses O austönen, weichen alle in der Terze von einander ab. Das O verliert sich und schwächt sich immer mehr und mehr, bis endlich alle Stimmen auf einmal und plötzlich mit einem tiefen und fast ächzenden Tone abbrechen, mit welchem sie den letzten Rest ihres Athems herausstoszen. Kaum ist diesz geschehen, so beginnt wieder eine Solosängerin mit einem neuen Verse und einem neuen Gedanken, bei dessen letztem Worte dann wieder das Chor mit dem O einfällt. Sie sitzen so oft ganze Nächte bei einander, indem sie immerfort nach derselben Melodie Gedichtchen über Gott und die ganze Welt absingen. Die Stimmen sind so tief, und die ganze Physiognomie der Musik ist so wild, dasz man sich Anfangs schwer überredet, dasz Mädchen die Sängerinnen sind. Man glaubt, in ihrem Chore rauhe Krüger zu hören; es contrastiert diese Wildheit auf eine höchst auffallende Weise mit der Zartheit der besungenen Gegenstände und der vorgetragenen Ideen. Selbst in ihren Spinnstuben ist die Gesangsweise der Mädchen ein solches wildes Schreien und Stöhnen.

In der Ferne klingt dieser Gesang äusserst melancholisch. In den Sommernächten, um Johannis herum, wo auf allen Hügeln und an allen Fluszufern die singenden Mädchengesellschaften sitzen, ziehen diese melancholischen Töne über die ganze Landschaft der Gegend herum, und es scheint, als wenn die ganze Natur in Aufruhr sei, und einem Genie, das mehr musikalisch als ethnographisch wäre, und das diesz anhören müszte, könnte dann die Singlust der lettischen Mädchen wohl als eine wahre Landschaft erscheinen. Indesz, wie gesagt, findet man auch hier und da, namentlich zu längeren Liedern, die lockendsten und lieblichsten Melodien, die das Ohr auf die anmuthigste Weise bethören, obgleich sie noch nirgends in Notenbüchern zu finden sind, und von denen man sogleich gewahrt, dasz sie demselben zarten idylisch-poetischen Geiste entflossen, dem jene von uns gelobten Dichtungen entsprozten.

²² Atgādina Gymela, Discanta un Foukbourdona sākuma laikus, t. i. pāreju no Organum. Skat. tā laika teorētiku.

Skat. arī Lederer „Über Heimat und Ursprung der mehrstimmigen Tonkunst“. Daži teorētiki uzsver, ka sevišķi ziemeļu tautas jau dziļā senatnē piekopošas primitīvu daudzbalsību.

²³ Skat. arī LMM I Nr. 56 (65) Slokā.

²⁴ Ja ceturtā taktī uzrakstītājs virs pēdējās nots būtu licis fermātu — šī būtu patiesībā 4-taktīga melodija pēc savas konstrukcijas.

²⁵ Ja uzrakstītājs arī melodijas otro pusi (kā tas prasās) būtu iedalījis $\frac{2}{4}$ taktī — šī melodija patiesībā būtu 7-taktīga.

²⁶ Šinī gadījumā II volta uzskatāma drīzāk kā variants.

²⁷ LMM I, 9 (41) Ilzenē.

²⁸ Ja uzrakstītājs būtu virs pēdējās notas 7. taktī licis fermātu — šī patiesībā būtu tikai 7-taktīga melodija.

²⁹ LFK 334, 119 (50) Trikātā; LFK 1045, 6843 (53) Tirzā.

³⁰ LFK 1045, 3415 (13) Mālpilī; LFK 170, 950 (23) Kūdamā.

³¹ LFK 1045, 7416 (6) Praulienā; LFK 170, 1457 (13) Nītaurē; LFK 170, 295 (24) Vijakā; LFK 804, 734 (26) Mālpilī; LFK 170, 516 (28) Kaldabruņā; LFK 170, 505 (28); LFK 1045, 3183 (29) Bauskā; LFK 170, 490 (35) Rubeņos; LFK 170, 1178 (35) Sidgundā; LFK 832, 67 (35) Rītē; LFK 1495, 3160 (35) Kārdabā; LFK 1045, 7260 (40)

Suntažos; LFK 1045, 7466 (40) Smiltēnē; LFK 1045, 2695 (41) Vlm Asažos; LFK 804, 783 (43) Mālpilī; LFK 1045, 1314 (44) Viesītē; LFK 170, 691a (44) Popē; LFK 1045, 3407 (45) Rīgā; LFK 1045, 6878 (49) Tīrzā; LFK 1045, 3183 (54) Bauskā; Bb 43, 1197 (59) Sasmakā; LFK 1045, 6830 (59) Tīrzā; LFK 42, 1 (59); LFK 1700, 2858 (59) Vestienā; LFK 345, 307 (59) Cērē; LFK 627, 234 (69) Birzgalē; LMM 1 Nr. 39 (69) Kraukļos.

³² Ja uzrakstītājs būtu virs pēdējās nots 7. taktī licis fermātu — pēdējais „līgo“ patiesībā būtu vientaktīgs.

³³ Bb 43, 1679 (29) Vecaucē; LFK 1495, 3162 (29) Druvienā; LFK 170, 396 (33) Viļānos; J. C. „Dz. R.“ II Nr. 17 (34); LFK 170, 1360 (34) Alūksnē; LFK 1045, 2014 (35) Priekuļos; LFK 1045, 1315 (35) Viesītē; LFK 170, 477 (36) Rubenžos; Bb 43, 1754 (37) Gudeniekos; LFK 1045, 2069 (38) Piebalgā; LFK 1045, 713 (40) Ilzenē; LMM I (40) Lutriņos; LFK 170, 494 (41) Kaldabrupā; LMM I 2d (42) Vējavā; LFK 1495, 3165 (43) Druvienā; LFK 1045, 2191 (44) Mēri; LFK 804, 1043 (45) Krustpilī; LFK 1045, 4877 (66) Palangā; LFK 1045, 6830 (48) Tīrzā.

³⁴ LFK 1794, 16 (26) Meirānos.

³⁵ Ja uzrakstītājs būtu 7. taktī virs pēdējās ceturtdaļas uzrakstījis fermātu — vidējais „līgo“ patiesībā būtu vientaktīgs.

Melodiju augsmes rādītājs.

	Lapp.		Lapp.
<i>I. Melodiju gaņumi</i> . . .	50—55	Divdaļīgas Jāņu dziesmu me-	
Viendaļīgās Jāņu dziesmu		lodijas, kuņās vidējais „līgo“	
melodijas.		divtaktīgs, bet pēdējais vien-	
4-taktīgas	50	taktīgs	59
5-taktīgas	50	Divdaļīgas Jāņu dziesmu me-	
6-taktīgas	50	lodijas, kuņās abi „līgo“ div-	
7-taktīgas	51	taktīgi	61
8-taktīgas	52	Divdaļīgas Jāņu dziesmu me-	
9-taktīgas	54	lodijas, kuņās vidējais „līgo“	
10-taktīgas	54	divtaktīgs, bet pēdējais trīs-	
11-taktīgas	54	taktīgs	62
12-taktīgas	55	Divdaļīgas Jāņu dziesmu me-	
13-taktīgas	55	lodijas, kuņās vidējais „līgo“	
15-taktīgas	55	divtaktīgs, bet pēdējais četr-	
16-taktīgas	55	taktīgs	62
20-taktīgas	55	Divdaļīgas Jāņu dziesmu me-	
		lodijas, kuņās vidējais „līgo“	
		trīstaktīgs, bet pēdējais vien-	
		taktīgs	62
<i>II. Melodiju daļu un „līgo“</i>		Divdaļīgas Jāņu dziesmu me-	
<i>piedziedājumu attiecības</i> . . .	55—72	lodijas, kuņās vidējais „līgo“	
Viendaļīgas Jāņu dziesmu me-		trīstaktīgs, bet pēdējais div-	
lodijas ar divtaktīgu „līgo“ .	55	taktīgs	62
Viendaļīgas Jāņu dziesmu me-		Divdaļīgas Jāņu dziesmu me-	
lodijas ar trīstaktīgu „līgo“ .	56	lodijas, kuņās ir tikai vidējais	
Divdaļīgās	56	„līgo“, kas vientaktīgs . . .	63
Divdaļīgas Jāņu dziesmu me-		Divdaļīgā tikai vidējais „līgo“,	
lodijas, kuņās abi „līgo“ vien-		kuņš divtaktīgs	63
taktīgi	59	Divdaļīgā tikai viens vien „li-	
Divdaļīgas Jāņu dziesmu me-		go“, kas divtaktīgs	63
lodijas, kuņās vidējais „līgo“		Divdaļīgā tikai viens vien „li-	
vientaktīgs, bet pēdējais div-		go“ beigās, kas trīstaktīgs .	63
taktīgs	59		

	Lapp.		Lapp.
Divdaļīgā tikai viens vien „līgo“ beigās, kas četraktīgs	63	Četrdaļīgā visi četri „līgo“ divaktīgi	66
Divdaļīgā tikai viens vien „līgo“ beigās, kas sešaktīgs	63	Piecdāļīgās „līgo“ dziesmas, kurās katrs no pieciem „līgo“ divaktīgs	66
Trīsdaļīgas „līgo“ dziesmas	63	Pirmais „līgo“ vai pirmā „līgo“ pirmā takts ir apgriezums vai apgriezuma variants no sākumā motīva pēdējās takts	66
Trīsdaļīgā pirmais „līgo“ vientakts, otrs trīstaktīgs, pēdējais vientakts	64	Pirmā divtakts tuvu variēta atkārtojas pēc vidus „līgo“	67
Trīsdaļīgā pirmais „līgo“ divaktīgs, bet pārējie vientakti	64	Melodijas noslēguma motīvs ir variants no tās pašas melodijas sākuma motīva	68
Trīsdaļīgā abi vidējie divaktīgi, bet pēdējais vientakts	64	Melodija veidojas no otrās takts variantiem	68
Trīsdaļīgā visi „līgo“ divaktīgi	65	Pēdējā takts pirms pēdējā „līgo“ — melodijas otrās takts atkārtojums	69
Trīsdaļīgā pirmais „līgo“ divaktīgs, otrs trīstaktīgs, bet trešais vientakts	65	Otrā takts melodijā un pēdējā pirms pēdējā „līgo“ — tri-chords (vai variants)	70
Trīsdaļīgā pirmais „līgo“ divaktīgs, otrs trīstaktīgs, bet trešais trīstaktīgs	65	Melodijas otrā puse, izņemot „līgo“, ir pirmās puses ačgārnis apgriezuma variants	70
Trīsdaļīgā pirmais „līgo“ divaktīgs, otrs četraktīgs, pēdējais vientakts	65	Pēdējais „līgo“ ir melodijas pirmās takts variants	71
Trīsdaļīgā pirmais „līgo“ divaktīgs, otrs četraktīgs, pēdējais divtaktīgs	66	Pēdējais „līgo“ ir melodijas pirmās takts apgriezuma variants	71
Trīsdaļīgā pirmais „līgo“ divaktīgs, otrs divtaktīgs, pēdējais četraktīgs	66	<i>III. Jāņu dziesmu melodijas ar dažādiem taktsmēriem</i>	<i>72</i>
Trīsdaļīgā abi vidējie trīstaktīgi, bet pēdējais vientakts	66	<i>IV. Jāņu dziesmu melodijas bez „līgo“</i>	<i>75</i>
Trīsdaļīgā pirmais „līgo“ trīstaktīgs, otrs piectaktīgs, bet trešais divtaktīgs	66	<i>V. Nebeidzas ar „līgo“</i>	<i>75</i>
Trīsdaļīgā abi vidējie „līgo“ četraktīgi, bet pēdējais divtaktīgs	66	<i>VI. Melodiju loki</i>	<i>75—78</i>
Četrdaļīgā pirmais „līgo“ divaktīgs, otrs vientakts, trešais divtaktīgs, pēdējais vientakts	66	Lielā sekunda	75
		Mazās tercās loki	75
		Dominē mazie intervalli. Vieniņi daži reti lielāki par tercū	75

Lapp.	Lapp.
Melodija veidojas no tercu un trichordu lokiem, tikai abi (vidējais un pēdējais) „līgo“ no tercu lokiem (lielā, mazā)	dējā „līgo“ tāpat uz leju ejošā raksturā 78
Melodija veidojas no tercu un trichordu lokiem, vidējais „līgo“ kvinta, pēdējais kvarta	Pirmā divtakts uz augšu ejoša, bet nākamā pēc vidējā „līgo“ uz leju ejoša 78
Melodija no tercu un trichordu lokiem, bet abi „līgo“ kvarta	Pārsvarā uz leju ejoši loki 79
Melodija veidojas no tercu lokiem, bet „līgo“ no trichordiem	Līdzīgs daudzums loku uz augšu un uz leju 80
Melodija no tercu lokiem, bet abi „līgo“ kvinta	Gandrīz katra otrā takts ir apgriezums vai apgriezuma variants, salīdzinot ar iepriekšējo takti 80
Melodija veidojas no kvartu lokiem, bet pirmais „līgo“ dūrā, otrais mollā	Melodijas otrā daļa ir gandrīz pilnīgs pirmās daļas atkārtojums, vienīgi „līgo“ dažādi 80
Melodija veidojas no trichordiem, bet „līgo“ — kvintu loks	<i>VIII. Dažāda rakstura uz leju vai uz augšu ejoši loki dažādās variantu grupās 80—82</i>
Melodija veidojas no kvartu lokiem vai trichordiem, bet „līgo“ skan tūrā mollā	Uz leju ejoši loki 80
Melodija veidojas no kvartu lokiem vai trichordiem, bet „līgo“ skan tūrā dūrā	Uz augšu ejoši loki 81
Melodijas pirmā daļa veidojas no kvartu lokiem, bet otrā no mainošāmiem mazo un lielo tercu lokiem	Uz vietas stāvoši loki 82
Melodijas pirmā daļa veidojas no mazo tercu lokiem, bet otrā pāriet kvintu lokos	<i>IX. Atsevišķu melodiju daļu savstarpējās toņu apmēru attiecības 82—84</i>
Melodija veidojas no tercu, kvartu, kvintu lokiem	Melodijas pirmās puses apmērs ir (ieskaitot pirmo „līgo“) plašāks par pēdējo pusi 82
<i>VII. Uz leju vai uz augšu ejoši loki 78—80</i>	Melodijas otrās puses apmērs (ieskaitot „līgo“) ir plašāks par melodijas pirmo pusi 83
Pirmā divtakts uz leju ejošā raksturā, un nākamā pēc vi-	Melodijas toņu apmērs (ieskaitot „līgo“) abās pusēs vienāds 83
	Trīsdalīgā melodijā vidējais posms ir visplašākais toņu apmērā 84
	Trīsdalīgā melodijā vidējais posms ir mazāks toņu apmērā par abiem malējiem, kuŗi abi vienādi toņu apmērā 84

	Lapp.		Lapp.
Noslēguma toņu apmērs trīs-		Dichordi un lidiešu pentachordi	88
daļīgā melodijā ir vismazā-		No lidiešu tetrachorda mazā	
kais no pārējo melodijas da-		septima	88
ļu apmēriem	84	Frīgiešu terca	88
<i>X. Melodiju sākumi un bei-</i>		Frīgiešu tetrachords	88
<i>gas</i>	84—86	Frīgiešu-līdiešu tetrachords .	88
Sākas un beidzas tonikā . . .	84	Frīgiešu-līdiešu-frīgiešu tetra-	
Sākas tonikā un beidzas kvartā	85	chords	88
Sākas tonikā un beidzas kvintā	85	No frīgiešu tetrachorda mazā	
Sākas tonikā un beidzas sep-		septima	88
timā	85	<i>XII. Minors</i>	88—90
Sākas sekundā un beidzas to-		Mazās tercās	88
nikā	85	Mazās tercās un tetrachords,	
Sākas tonikā un beidzas kvartā	85	un abos „līgo“ kvartas lē-	
Sākas tercā un beidzas tonikā .	85	ciens uz leju	88
Sākas tercā un beidzas sekundā	86	Pentachords minora raksturā	
Sākas tercā un beidzas septimā	86	(no frīgiešu tetrachorda) . .	88
Sākas ar septimu un beidzas		Pentachords minora raksturā	
tonikā	86	+ dichords uz leju	89
Sākas kvartā, beidzas tonikā .	86	Pentachords minora raksturā	
Sākas kvintā, beidzas tonikā .	86	no doriešu tetrachorda . .	89
<i>XI. Melodiju toņu rindas</i> .	86—88	Seksta minora raksturā . . .	89
Doriešu tetrachords	86	Mazā septima no minora pen-	
Doriešu-līdiešu-doriešu-frīgie-		tachorda	90
šu tetrachords	86	<i>XIII. Mažors</i>	90—91
Doriešu-līdiešu-doriešu tetra-		Pentachords mažora raksturā .	90
chords	86	Pentachords mažora raksturā	
Doriešu-līdiešu-frīgiešu tetra-		+ dichords uz leju	90
chords	87	Sekstas mažora raksturā . .	90
Doriešu-frīgiešu-doriešu-frī-		Mazā septima mažora raksturā	90
giešu tetrachords	87	Mazā septima no mažora pen-	
Līdiešu tetrachords	87	tachorda	90
Līdiešu-frīgiešu tetrachords .	87	Mažors bez sekstas	90
Līdiešu-frīgiešu-līdiešu tetra-		Mažors bez kvartas un bez sek-	
chords	87	stas	91
Līdiešu tetrachordi un penta-		Mažors bez septimas	91
chordi	87	<i>XIV. Mažors (modernais)</i> .	91
Līdiešu terca	87	<i>XV. „Līgo“ dažādas attiecī-</i>	
Līdiešu tetrachords + dichords		bas, dažādi veidi un apmēri, kā	
uz leju	87	arī viņu stāvoklis un loma me-	
Līdiešu trichords + dichords		lodijas izveidošanā	92
uz leju	87		

	Lapp.		Lapp.
„Līgo“ vadošais melodijas izveidošanā	92	Vidējais un pēdējais „līgo“, abi uz augšu ejoši	95
Abi „līgo“ vadošie melodijas izveidošanā	92	Vidējais un pēdējais „līgo“, abi uz leju ejoši	95
<i>XVI. Sinkopēts „līgo“</i>	<i>92</i>	Abi vidējie „līgo“ uz augšu ejoši, bet pēdējais uz leju ejošs	<i>95</i>
Vidējais un pēdējais „līgo“ sinkopēti	92	Abi vidējie „līgo“ uz augšu ejoši, bet pēdējais uz vietas stāvošs	95
Pēdējais „līgo“ sinkopēts	92	Visi „līgo“ uz leju ejošā raksturā	95
Vidējais „līgo“ sinkopēts	92	Vidējais „līgo“ noved melodiju līdz kvintas lokam	95
<i>XVII. „Līgo“ kā modulētājs</i>	<i>92—96</i>	Vidējais „līgo“ kāpina melodiju līdz oktāvas apmēram	96
Pirmais „līgo“ pats sevī modulē no molla uz dūru	92	<i>XVIII. „Līgo“ apmēru attiecības</i>	<i>96—99</i>
Vidējais un pēdējais „līgo“ dūrā	92	Pirmais vidējais un pēdējais (trīsdalīgā melodijā), abi vismazākā toņu apmērā	96
Abi „līgo“ un pārējās melodijas daļas mollā	92	Vidējais un pēdējais „līgo“ tercas apmērā	96
Vidējais „līgo“ trichords	93	Abi „līgo“, vidējais un pēdējais, kvartas apmērā	96
Pēdējais „līgo“ trichords	93	Vidējais un pēdējais „līgo“ sekstas apmērā	96
„Līgo“ viens vai divi tercu lēcieni (vidū lielie, beigās mazie)	93	Vidējais tercas, pēdējais sekundas apmērā	96
Pēdējais „līgo“ kvartas lēcieni uz augšu	93	Vidējais tercas, pēdējais kvartas apmērā	96
Pēdējais „līgo“ kvartas lēcieni uz leju	93	Vidējais kvartas, pēdējais tercas apmērā	97
Pēdējais „līgo“ kvintas lēcieni uz leju	93	Vidējais kvintas, pēdējais kvartas apmērā	97
Pēdējais „līgo“ kvintas lēcieni uz augšu	94	Vidējais sekstas, pēdējais tercas apmērā	97
Sekstas lēcieni vidējā „līgo“	94	Abi vidējie „līgo“ kvintas, bet pēdējais tercas apmērā	97
Melodijas vidējais „līgo“ uz augšu ejošs, bet pēdējais uz leju ejošs	94	Viens no vidējiem sekstas apmērā	97
Vidējais „līgo“ uz augšu ejošs, bet pēdējais uz vietas stāvošs	94		
Visi trīs „līgo“ uz augšu ejoši	95		
Vidējais „līgo“ uz leju ejošs, bet pēdējais vienā tonī uz vietas stāvošs	95		

	Lapp.		Lapp.
Melodija veidojas no tercu un trichordu lokiem, un visi trīs „līgo“ katrs ir citāds . . .	97	par melodijas pārējām daļām	98
Vidējais „līgo“ apmērā mazāks par pārējām melodijas daļām	97	Vidējais (vai abi vidējie) „līgo“ pēc sava stāvokļa melodijas uzbūvē sasniedz melodijas augstāko apmēru, pats sevī būdams gan daudz mazākā apmērā	99
Viens vidējais „līgo“ un pēdējais „līgo“, abi mazāki par pārējām melodijas daļām	97	XIX. „Rotā“	99
Vidējais vai vidējie un pēdējais „līgo“ apmērā vienādi un mazāki par pārējām melodijas daļām	97	XX. „Līgo“ beigās.	99—101
Trīsdaļīgā melodijā pirmais vidējais un pēdējais „līgo“, abi vismazākā toņu apmērā	97	Prīmas apjomā	99
Pēdējais „līgo“ toņu apmērā vismazākais no pārējo melodijas daļu apmēriem	98	Sekundas apjomā	99
Divdaļīgā abi „līgo“ toņu apmērā vienādi un līdzīgi ar pārējo melodijas daļu apmēriem	98	Tercas apjomā	100
Vidējais vai viens no vidējiem „līgo“ apmērā pats sevī plašāks par pārējām melodijas daļām	98	Kvartas apjomā	100
Vidējais un pēdējais „līgo“ apmērā vienādi un sevī plašāki par melodijas pārējām daļām	98	Kvintās apjomā	100
Vidējais (vai abi vidējie) „līgo“ pats sevī apmērā plašāks		Sekstās apjomā	101
		XXI. „Līgo“ vidū	101—104
		Sekundas apjomā	101
		Tercas apjomā	101
		Kvartas apjomā	102
		Kvintās apjomā	103
		Sekstās apjomā	103
		Septīmas apjomā	104
		Oktāvas apjomā	104
		XXII. Noslēgumi	104—108
		Tercas apjomā	104
		Kvartas apjomā	104
		Kvintās apjomā	105
		Sekstās apjomā	106
		Septīmas apjomā	107
		Oktāvas apjomā	108

Zur Geschichte der lettischen Volkslied-Sammlungen, ihre wesentlichsten ideellen und praktischen Richtlinien

Die Methode, mit der man bei uns an die Sammelarbeit unserer Volkslieder-Melodien heranging, hat bereits mehrere Phasen durchlebt, und der Zeitpunkt, da zum ersten Male eine lettische Volksmelodie das Licht der Druckerschwärze erblickt hat, ist nicht viel jünger als jener, da bei einigen anderen europäischen Völkern solches erstmalig geschah. Wir denken dabei an die uns bis jetzt bekannt gewordenen Fälle. Verfolgen wir die Spuren, wann und wo der erste Druck einer lettischen Volksmelodie erfolgt ist, so können wir dies noch nicht mit Bestimmtheit angeben. Ausländische Wissenschaftler und Reiseschriftsteller werden wohl die eine oder andere lettische Melodie irgendwo notiert haben. Allein diese Fälle sind uns nicht bekannt geworden. Eine derartige Melodie, die vor längerer Zeit zufällig Prof. Jānis Endzelins in die Hände fiel, ist bereits in den „Syntagma de origine Livinorum“ von *Fridericus Menius*, Geschichtsprofessor an der Universität in Dorpat, enthalten und mit einer Anmerkung über die lettische Gesangsweise in der Auffassung des Autors versehen. Das Werk erschien im Jahre 1632.

Prof. Jānis Endzelins machte sogleich den lettischen Komponisten *Andrejs Jurjāns* mit seinem Funde bekannt, und dieser veröffentlichte die Melodie mit einem eigenen Kommentar in der Monatsschrift „Druva“ (Jahrg. 1913, Nr. 1, S. 121). Ähnliche Varianten dieser Melodie hatte Jurjāns im ersten bereits 1894 erschienenen Hefte seines Werkes „Materialien zur lettischen Volksmusik“ („Latvju tautas muzikas materiāli“) publiziert.

Lettische Volksliedmelodien publiziert auch Hupel (1777). Diese publiziert in seinem Werke „Hamann und Herder in ihren Beziehungen zur Musik“ auch Müller-Blattau (1931) nebst den in Herders Nachlaß gefundenen lettischen Melodien.

Lettischerseits waren *J. Kaktiņš* und *J. Caunītis* die ersten Sammler und Publizisten unserer Volksmelodien. In ihrem kleinen Büchlein „J. Kaktiņš un Caunītis 100 dziesmas“ — Riga, 31. Dez. 1857., erste Auflage — nahmen sie in ihrer Sammlung fünf lettische Volkslieder mit lettischen Texten auf. Es handelt sich um Melodien zweier Hochzeitslieder, eines Johannislieses und zweier gewöhnlicher Volkslieder; sie sind unharmonisiert, für eine Singstimme. Einstimmige Volksmelodien haben auch der Pastor *K. Ulmanis* (1874) und *Bērziņš* (1894) drucken lassen. Ebenso

Andrejs Jurjāns in seinen bereits genannten „Materialien lettischer Volksmusik“, auf die wir noch zurückkommen werden. In anderen jedoch, Ende des neunzehnten Jahrhunderts erschienenen Sammlungen lettischer Volksmelodien sind diese in mehrstimmiger Harmonisierung gebracht. *Weyrichs* „Liederkranz“ („Dziesmu vaiņaks“) — der 1. Teil erschien 1859, der 2. Teil 1866 —, und der seinerzeit in Kurland sehr verbreitet war, enthält kein einziges lettisches Volkslied. Allein im Vorwort des ersten Teiles seines Werks sagt *Weyrich*, der Pastor in Dignāja war und aus dessen Vorrede *Jurjāns*, wie er selbst bekennt, einige Anregungen und Hinweise bezog, unter anderem folgendes: „Nun habe ich einen Anfang gemacht, die neue Freude bereiten soll. Das allseits hoch eingeschätzte Büchlein von K. Ulmanis ist bei uns in Kurland wenig bekannt. Ich weiß wohl, daß die Letten mancherorts schöne Volkslieder ihr eigen nennen, doch hört man sie nicht überall, kennt weder ihre Worte, noch ihre Melodien. Was man in unserer Umgegend bis zum Überdruß vernimmt, ist fast nur eine Melodie, die man ‚ligot‘, anderenorts auch ‚rotāt‘ nennt. Wollte es doch ein Liederfreund übernehmen, die schönen lettischen Liedertexte mit all ihren Melodien herauszubringen, auf daß man seine Freude dran haben könne!“

Als aber in der Gestalt *J. Cimze's* der Mann auf den Plan trat, der die „schönen lettischen Liedertexte mit all ihren Melodien“ herausbrachte, war die geographische Mitte Lettlands bereits von deutschen Liedern übersät. Und dies hauptsächlich dank den erwähnten, wie anderen Sammlungen („Dziesmu kronis“, „Dažādu dziesmu krājums“, „Garīgas un laicīgas dziesmas“), aber auch ungedruckten, denen lettische Texte unterlegt waren; so gewannen die Melodien bekannter deutscher Lieder insbesondere bei unserer keimenden Bürgerschaft und Intelligenz an Popularität. Bekanntlich gehörte der Lokalisator zum charakteristischen Typus jener Zeit. Die Haupttendenz von damals, den Weg zur Kultur gewissermaßen durch deutsche Zivilisation zu gehen, verlieh allem eine mehr oder weniger deutsche Interpretation. Und was sehen wir? Im Unterbewußtsein vieler, von der deutschen Zivilisation Befangener bleibt das lettische Bewußtsein reg. Spricht darüber nicht auch *J. Cimze*, im Vorwort zum ersten und zweiten Teile seines „Liederschmuckes“ („Dziesmu Rota“)? Er sagt: „Anlässlich einer Tagung livländischer Schulmeister, die 1869 in Turaida stattfand, wurden die Aufgaben der Gesangsvereine erörtert, und die Anwesenden kamen hiebei zum Beschluß, daß ein spezielles Liederbuch dringend notwendig sei. Alle stimmten dem Vorschlage *Bankins'*, Schulmeister in der Gemeinde Aizkraukle, bei, wonach die für die Sänger tauglichen deutschen Melodien weltlicher Natur zu sammeln und an mich zum Zwecke der Herausgabe einzusenden wären. Das erste Jahr verging so mit Sammel- und Abschreibearbeiten. In der darauffolgenden Zusammenkunft im Jahre 1870 konnte ich an die 50 Lieder vorlegen. Wir muß-

ten indessen einsehen, daß nur halbe Arbeit getan ward. Denn was, fragte sich, sollte mit den *lettischen* Volksliedern geschehen? Sollten sie ganz ausgeschieden werden, wie es von seiten des Volkes bereits geschehen? Sollten sie in nackter Einfachheit, für einstimmigen Gesang, aufgenommen werden, wie man sie in alten Zeiten zu singen pflegte? Oder sollte zugewartet werden, bis es irgend einem — vorläufig noch unbekanntem — Komponisten einfallen würde, sie vierstimmig zu bearbeiten? Es war klar zu sehen, daß nach wenigen Jahren kaum noch ein Hauch von den alten lettischen Melodien verbleiben würde. Es durfte nicht länger gezögert werden. Die uralten und zerstreuten Melodien mußten gesammelt und der Versuch unternommen werden, sie vorerst 4stimmig für Männer und Frauen auszunutzen. Auf diese Weise entstand der erste und zweite Teil des ‚Liederschmuckes‘ (‚Dziesmu Rota‘).“

Ein Buch, das so viele lettische Volkslieder enthielt wie Cimze's „Liederschmuck“, war vorher noch nirgends erschienen. Selbstredend waren sie nicht gesiebt und außerdem bei der Fixierung korrigiert worden. So z. B. wurde versucht, einige Melodien alter Tonarten dem modernen Dur und Moll anzupassen. Ohne die deutsche Nuance glaubte man nicht auskommen zu können, was, wie schon erwähnt, auch wirklich der Fall war. Was besagen will, daß, als Jānis Cimze kam, Lettland von den deutschen Pastoren bereits mit deutschen Melodien überschwemmt worden war; ebenso von den Handwerkern, die den Städten zuflossen. Der allgemein bekannte *Stenders* war es besonders, der seine mit deutschen Melodien durchsetzten Dichtungen popularisierte. Hierbei hatten sich auch Melodien anderer Völker, wie der Groß- und Kleinrussen, verirrt, von denen die eine oder andere vom Volke aufgenommen und zärtlich mit seinem Geiste umgeformt wurde. Hat *Jānis Cimze* bloß eifertig solche Lieder in seine „Dziesmu Rota“ aufgenommen, oder hatte er mit dem Geschmack seiner Zeit zu rechnen?

Einige seiner Zeitgenossen (u. a. auch *Kalniņš*) machten ihm sogleich nach Erscheinen des ersten Bandes seiner Sammlung den Vorwurf, er habe zu viel deutsche Melodien aufgenommen. Und nach dem Erscheinen des dritten Teiles seines „Liederschmuckes“ fiel *Kārlis Baumanis* mit dem gleichen Vorwurf über den Herausgeber her. *Baumanis* schreibt in „*Baltijas Vēstnesis*“ (1874, Nr. 44) u. a. folgendes: „Erinnern wir uns nur all der Metamorphosen, die unser lettisches Volkslied durchzumachen hatte, von den grauen Zeiten her, der Zeit der Freiheit unserer Ahnen! Laßt uns alle Fakta in Betracht ziehen, die die Volkslieder auf diese oder jene Weise moduliert haben! Mit wieviel Völkern — Russen, Deutschen, Polen, Schweden, Litauern, Preußen, Dänen, Esten — sind die Letten nicht in Berührung gekommen und haben doch von jedem dieser Völker, wenn auch nicht viel, so doch einiges unbewußt ihren Melodien eingegliedert. Daher besteht für jeden Sammler lettischer Volkslieder die heilige Aufgabe, kritisch zu

arbeiten, d. h. auszuscheiden und zu vergleichen, was rein lettisch und was von außen (auch wenn es im Lande selbst geschehen wäre) hineingetragen und bis auf den heutigen Tag befördert sein könnte. Andererseits geschieht es, daß die Letten selbst die Melodien variieren, indem sie die Lieder untereinander austauschen. Wie die Sprache lebend sich verändert, ändern sich auch Melodien, sie werden moduliert, wie es mit den Choralgesängen der Fall war, ehe das allgemein gültige Notenbuch von Punschel erschienen war. Es ist wohl schwer, gegen den Stachel zu löcken, schwieriger indes, verehrter Herr Cimze, dürfte es sein, im dritten Teil Ihrer ‚Dziesmu Rota‘ den Melodien auf den Grund zu kommen. Obschon dieselben größtenteils ohne bestimmten Charakter sind, will ich es dennoch versuchen, einige von ihnen mehr oder weniger zu klassifizieren, überzeugt, daß man mich gewiß nicht für unfehlbar halten wird.“

Und nun führt Baumanis die für seine Zeit äußerst charakteristische Klassifikation der in „Lauku puķes“ („Feldblumen“) gedruckten Melodien aus dem 3. Teil der „Dziesmu Rota“ durch. Vorerst befaßt er sich mit den, im 2. Teil der „Dziesmu Rota“, aufgenommenen Melodien und klassifiziert sie wie folgt:

Deutsche Melodien (wie bekannt, vollkommen verändert), z. B.:

Nr. 11 u. 57	An einem Fluß, der rauschend floß,
„ 15 „ 91	Ich nehm' mein Gläschen in die Hand,
„ 17	Hab' immer Treu und Redlichkeit,
„ 21, 23 u. 36	O, wie ist es kalt geworden,
„ 81	Fuchs, du hast die Gans gestohlen,
„ 63	Adam hatte sieben Söhne,
„ 82	Die Kinder an der Krippe,
„ 85	Jeder Mensch hat sein Vergnügen,
„ 10	Sind wir nicht zur Herrlichkeit geboren,
„ 67	Ruck mir zu,
„ 14, 22 u. 75	Morgen muß ich fort von hier,
„ 94	Komm doch, Schöne, tanz mit mir,
„ 119	Goldne Abendsonne.

Russische Melodien (in bekanntlich ungekünstelter Veränderung):
 Nr. 6, 7, 28, 29, 32—77, 43—79 u. 92, 51, 53, 62—72 u. 117, 78, 88, 103—105 u. 119 usw.; hier muß noch bemerkt werden, daß der Melodie Nr. 109 die Worte „Rīga dimd“ (Riga tobt) unterstellt sind.

Als *lettische Melodien* anerkennt Baumanis Nr. 40, 59, 60, 68* (von D. C.l) und 87* (von J. C.l), 69, 84, 95, 97, 24, 44 (—3), 42, 108, 122

* D. C. sind die Initialen von Dāvids Cimze, der ein Bruder von Jānis Cimze war; J. C. bedeuten Jānis Cimze.

und bemerkt hiezu, daß „deren Nacktheit bunt bedeckt ist“ usw.; Melodie Nr. 87 ist die bekannte „Ozoliti, zemzarīti“ (Eichlein, Ästlein).

Als *gemischt* betrachtet Baumanis Nr. 2 (Bayrisch Bier und Leberwurst), 8 und 48 (Leeret die Gläser), 54 (Grēks ir tevīm, cilvēks, kavēt, „Sünde ist's, dich, Mensch, zu stören“), 55 (Herr Meister und Frau Meisterin), 101 (Müde bin ich, geh' zur Ruh), 120 (Viva la compagna mit „Tā ir īsta meitīņa“, Das ist ein echtes Mädchen), 45, 46, 47, 58, 61—89, 90 usw.

Melodien volklich unfeststellbarer Natur sind seiner Meinung nach Nr. 4 u. 71, 12, 18, 31, 80, 112, 113, 115, 118, 123, 125 usw.

Ferner weist Kārlis Baumanis auch Variationen von Volkslieder-Melodien nach, die anders im 2. und anders im 3. Teile von J. Cimze's „Dziesmu Rota“ lauten. Außerdem zählt er Melodien auf, die, auf irgendeine Weise verändert, einfach in einen anderen Teil hinübergewandert wurden. So z. B. in den 3. Teil:

Nr. 5	laut Nr. 37 des 2. Teiles,
„ 15 u. 91	„ „ 76 des 2. Teiles,
„ 27	„ „ 60 des 2. Teiles,
„ 43, 79, 72	„ „ 71 u. 80 des 2. Teiles,
„ 81	„ „ 19 u. 20 des 2. Teiles,
„ 88	„ „ 42 des 2. Teiles,
„ 93	„ „ 24 des 2. Teiles,
„ 103, 105, 109	„ „ 9 des 2. Teiles,
„ 104 (nach J. C.)	„ „ 86c (von D. C.) des 2. Teiles.

Schließlich zählt er noch Melodien auf, die im gleichen 3. Teil aufs neue aufscheinen, entweder in einer anderen Tonart oder sonstwie anders moduliert; z. B.: Nr. 3 u. 44; 11 u. 57; 14, 22 u. 75; 15 u. 91; 21 u. 23; 32 u. 77; 43, 79 u. 92; 6 u. 89; 62, 72 u. 117 (? —108); 68 u. 87; 73 u. 96; 103, 105 u. 109; usw.

Echte und rein lettische Melodien sind seiner Ansicht nach im 3. Teil der „Dziesmu Rota“ ausschließlich die sehr bekannten Melodien in Nr. 65 (Kas tie tādi, kas dziedāja, Wer sind sie, die sangen) und Nr. 70 (Maziņš biju, neredzēju, Ich war klein und sah nicht).

Es fällt nicht in den Rahmen dieser Schrift, Kārlis Baumanis' Meinungen und Schlüsse über Cimze's „Dziesmu Rota“ kritisch zu beleuchten, denn unsere Aufgabe ist mehr informativer Natur. Weiter unten jedoch, wenn wir die Arbeitsweise Baumanis' selbst in Ansehung lettischer Volkslieder-Melodien zu berühren haben werden, werden wir auch analytischer verfahren müssen. Man darf annehmen, diese Charakterisierung werde gewissermaßen zeigen, mit welchem Ernst und welcher Sachlichkeit Baumanis über Cimze geurteilt hat.

Nun seien noch die Worte einiger Verteidiger Cimze's gegen den geschilderten Angriff von K. Baumanis zitiert; es wird daraus der Geist und die Begrifflichkeit erkennbar sein, von denen sich damals die Bewahrer lettischer Volkslieder-Melodien leiten ließen. Als Cimze's Verteidiger tritt 1874 der Pastor *K. Ulmanis* auf, indem er in Nr. 265 der deutschen Zeitschrift „Zeitung für Stadt und Land“ die seinerzeitigen Aufgaben eines Musik-Folkloristen analysierte. Auch siebzehn lettische Lehrer, die gemeinsam den Artikel „Über lettische Volkslieder“ unterzeichneten, nahmen Cimze in Schutz. Der Artikel erschien in Nr. 2 der „*Baltijas Vēstnesis*“ vom Jahre 1875, und darin wird das Folgende, die Auffassung unserer Musik-Folkloristen jener Zeit Charakterisierende gesagt: „Fast alle weltlichen Lieder wollen zumindest zweistimmig gesungen werden, sonst klingen sie nicht voll, sondern matt. So urteilen die Deutschen über ihre Lieder, so zeugen auch wir, Livländer, von den unseren und sind bereit, für diese große Sünde die verdiente Strafe zu erhalten . . . Eingesandte Lieder! Die Sender waren Pastoren, livländische Schulmeister, Seminaristen und andere Liederliebhaber. Wo nahmen sie sie her? Aus dem Munde der Leute, noch ganz warm wie das Brot aus dem Ofen. Manche Melodie wurde zwei- bis zwanzigfach eingesandt. Wenn Cimze eine annahm, wird es wohl kaum ohne Kritik geschehen sein. *Kārlis Baumanis* hingegen nennt dieses kritische Verfahren Veränderung und Komplizierung . . . Noch war der 3. Teil der ‚*Dziesmu Rota*‘ nicht gedruckt, als man ‚*Ozoliti, zemzariti*‘ und andere Lieder von Letten, Zigeunern und andern singen hörte. Wir wissen, daß die Deutschen bei Konzerten ihr Repertoire aus der ‚*Dziesmu Rota*‘ schöpften . . . Wen gab es, der nicht wußte, daß *Stenders*' Lieder keine leiblichen Kinder des Volkes sind? Wer begreift nicht, daß sie — wie andere auch — deutsche Melodien trugen? Unsere Väter waren dankbarer als die Jünglinge von heute. Auch ihnen ging nicht alles nach ihrem Sinn. Doch wozu sie ihre Zustimmung gaben, des wollen wir im ‚*Liederschmuck*‘ pflegen, damit es nicht verirauche. So wollen wir das Andenken unserer Väter und des alten *Stenders*' in Ehren erhalten . . . Ist etwa der 3. Teil der ‚*Dziesmu Rota*‘ bunt, so wird es wohl damit seine Richtigkeit haben; denn bunt war auch das Leben des Livländers . . . Wieviel Völker haben hier nicht gerungen? Das Leben des Kurländers war eintöniger, eintöniger sind auch seine Melodien. Willst du hören, wie die ‚*teicēja*‘ (Ansagerin, Vorsängerin) singt, und wie ihr der Chor antwortet, dann geh zu den Kurländischen ‚*malēnieši*‘*. In der Buntheit unserer Lieder spiegelt sich die Buntheit unseres Lebens ab.“

In diesen wenigen Worten öffnet sich uns ein vielseitiger Ausblick auf die Gesinnung jener Zeit, unsere Volkslieder betreffend, die Art ihrer Sammlung und Auswahl und auf den Zustand, in welchem sie sich im

* Damit sind die peripherischen Gegenden des Landes gemeint.

Innern Lettlands wie in den abgelegeneren Gegenden befanden. Die Tendenz jener Zeit läßt sich wie folgt zusammenfassen: 1. Man schrieb nur, „um nach Stimmen zu setzen“. 2. Alle Melodien mußten dem Muster deutscher Volkslieder angepaßt werden. 3. Die früheren Arten der Melodiegestaltung und des gemeinsamen Gesanges wurden sogar verachtet, was daraus hervorgeht, daß sie überhaupt nicht gesammelt wurden. Es muß noch bemerkt werden, daß sich im allgemeinen bei Cimze keine Notiz darüber vorfindet, aus welcher Gegend die Melodie kommt, wer sie gesungen und wer sie verzeichnet hat. Die wenigen Ausnahmefälle betreffen Nr. 31 im 2. Teil der „Dziesmu Rota“, wo die Bemerkung zu lesen ist: „Diese Melodie hörte ich im Jahre 1827 in Rauna von einem 70jährigen Soldaten singen“, ferner Nr. 84 im 3. Teil des gleichen Werkes, wo die Melodie mit den Worten „Malēniešu dziesma“ betitelt ist, und die Johannislieder des 3. Teiles, bei denen die Ortschaften angegeben sind.

J. Cimze hatte sein Wissen der Musik-Folklore in Deutschland aus dem Kreise Erks, Boehmes und Reismanns geschöpft. Seltsamerweise war auch Kārlis Baumanis, was seinen Zugang zu den Volkslieder-Melodien betraf, in dieselben Gedankenfäden verstrickt. Hier soll auch vermerkt werden, daß die bereits erwähnten 17 Verteidiger Cimze's Kārlis Baumanis noch vorwarfen, „daß sogar in der ‚Austra‘ unter 64 Musiknummern drei zweifache und eine dreifache vorhanden sind“, wie sie auch die Lokalisierung des Deutschtums bei ihm feststellen. Und sie irren durchaus nicht. Betrachten wir nämlich heute Baumanis' Zugang zu unseren Volksliedern, so sehen wir dreierlei: 1. Kārlis Baumanis paßt beständig den Texten lettischer Volkslieder russische Melodien zu; 2. er korrigiert, nicht minder als J. Cimze, Form und Tonart lettischer Volkslieder-Melodien nach deutschem Geist; 3. manchmal bezeichnet er sogar Melodien russischer *Soldatenlieder* und sentimentaler Romanzen — als russische *Volksliedermelodien*. All dies kann man klar und deutlich Baumanis' Liederheften „Austra“ und „Līgo“ (1. Teil) entnehmen. Hier finden sich auch bedeutend weniger lettische Volkslieder-Melodien vor als im 2. und 3. Teil von J. Cimze's „Dziesmu Rota“.

In der Mitte zwischen J. Cimze und K. Baumanis steht *Ernsts Vīgners*, der schon eher sich müht, die Volkslieder-Melodien genau so festzuhalten, wie das Volk sie singt. Das hebt auch *Andrejs Jurjāns* im dritten Heft seiner „Materialien lettischer Volksmusik“ lobend hervor. Diese Genauigkeit Vīgners' als Musik-Folkloristen macht sich insbesondere in den von ihm veröffentlichten Johannisliedern bemerkbar (Ausgabe des Musik-Komitees beim Rigaer Verband der Letten. Vīgners hat auch einige *Tischlieder* aufgeschrieben und geordnet, die in Jurjāns' „Materialien“ Aufnahme gefunden haben). Aber sonst ist auch bei ihm festzustellen, daß er gegen die alten Tonarten verstößt, indem er sie in Dur und Moll umwandeln möchte.

Mit diesen Männern schließt eine Epoche in der Bewegung unserer Musik-Folklore ab. Ehe wir auf die neue Zeit übergehen, soll der Verwunderung Ausdruck gegeben werden, daß Baumanis, der lange Jahre in Petersburg gelebt, wo schon *Balakirew*, *Serow* u. a. tätig waren, die sich recht intensiv mit Fragen der Musik-Folklore befaßten und viele Ideen und einen frischen Wind in die Sache brachten, gar keine Anregung aus jenen Quellen geschöpft. Bekanntlich stand die russische Volksmusik stark unter Einflüssen, die sowohl asiatisch waren als auch von der orthodoxen Kirchenmusik herrührten, deren Wege wieder in das antike Griechenland zurückführen. Es handelt sich also um ganz andere Strömungen. Wie kam es, daß Kārlis Baumanis von all dem unberührt geblieben? Zumal er doch gegen Cimze polemisierte! Ein Dunkel, das noch nicht aufgeheilt ist.

Dies soll nicht heißen, daß es unbedingt der Methoden bedurfte, die von den russischen Folkloristen angewandt wurden. Indessen soll bemerkt werden, daß ein neuer Abschnitt in der Geschichte unserer musikfolkloristischen Bewegung mit *Andrejs Jurjāns* einsetzte, der in der Tat von den Russen seine Anregungen bezog. Jurjāns' Ideen und Arbeitsweise äußern sich am deutlichsten in seinen „Materialien“.

Im obgenannten Werke begeht der Autor — was die Geschichte unserer Bewegung betrifft — einen ganz neuen Weg. Er erklärt — in gleicher Weise übrigens wie die russischen Folkloristen seiner Zeit —, daß, wer sich mit dem Sammeln und Ordnen der Volksmusik befaßt, sich hauptsächlich an vier Ausgangspunkte halten müsse. Erstens müsse durch Vergleich indischer und europäischer Melodien ihr Gemeinsames hervorgehoben und der Beweis angestrebt werden, daß noch eine Unmenge von Materialien an den Tag zu bringen sei, die davon zeugen, daß wir einen gemeinsamen arischen Stamm haben. Zweitens: Es müsse das Bestreben vorherrschen, die charakteristischsten Eigenschaften jeder Volksmusik deutlich festzuhalten. (Dies ist eines der schwierigsten und rückständigsten Probleme.) Drittens: Es müsse der Versuch unternommen werden, das Alter jeder Melodie nachzuweisen. Hier flicht Jurjāns seine Ansicht ein, man könne das Alter der Melodien nach der Größe ihres Tonumfanges feststellen, und macht den Versuch, unsere Volkslieder-Melodien danach zu ordnen.

In der Hauptsache hält er sich an zwei Ausgangspunkte und bringt sie oft durcheinander: Er ist bestrebt, einerseits bei den Tonarten der arischen Völker ein Gemeinsames zu finden, andererseits ihr Alter festzustellen. Jurjāns ist damit beschäftigt, eine Ähnlichkeit unserer Volkslieder-Melodien mit den altgriechischen Tonarten zu finden, unterläßt aber dabei hinzuweisen, daß auch das Alter altgriechischer Tonarten verschieden ist.

Im ersten Buch seiner „Materialien lettischer Volksmusik“ unterzieht Jurjāns die Johannislieder einer näheren Betrachtung und gibt seiner Meinung Ausdruck, daß sie wahrscheinlich zu den eigenartigsten lettischen

Melodien gehören. In einer rein philologischen Voruntersuchung über den Refrain der Līgo-Lieder „Līgo“ zitiert er Wissendorf, Kruse, Kron, Kienitz, Narbut, Snegirew, Faminzin u. a. Indem er bald auf die Analyse der Līgo-Lieder übergeht, beruft er sich auf den seinerzeit bekannten Forscher altgriechischer Musik *Westfal*, auf den Franzosen *Bourgault-Ducoudray* und die Russen *Faminzin* und *Sokalsky*. Es erweist sich, daß Jurjāns besonders von den Ideen Sokalsky's beherrscht ist. Mit obigen Zitaten will Jurjāns vor allem beweisen, daß „jene Volksmelodien die älteren sind, welche mit den Gebräuchen der Naturanbetung der heidnischen Völker in Zusammenhang stehen“. Dies sei bei den lettischen „Līgotnes“ (Līgo-Lieder) der Fall. Jurjāns findet in den Līgo-Melodien die altgriechischen dorischen, frygischen und lydischen Tonarten wieder und danach teilt er sie in Kategorien ein, die er in seinen „Materialien lettischer Volksmusik“ bringt. Hierbei kommt er zu folgender Schlußfolgerung: „Die bewundernswerte Ähnlichkeit, die in den Eigenschaften der altgriechischen Götter Apollo und Bacchus einerseits und der Līgo-Gottheit der Letten andererseits zu sehen ist — zeugt dies nicht, ebenso wie die artverwandten Tonreihen, klar für die Wesenheit der lettischen Līgo-Gottheit?“ Ferner heißt es bei ihm: „Ich bin weit entfernt davon, anzunehmen, man müsse alle Varianten der Līgo-Melodien harmonisieren, denn keiner wird leugnen können, daß einem großen Teil von ihnen bloß ethnographische Bedeutung zukommt. Aber selbst bei jenen Melodien, die man nach Stimme setzen könnte, wäre es verfehlt und dem Volksgeiste zuwider, gegen jede Note volle Akkorde zu setzen. Wie bereits hingewiesen, würde es genügen, dies stellenweise zu tun, anderenorts hingegen die Stimmen im Unisono oder zweistimmig, schließlich zeitweilig im Unisono und zeitweilig im Oktav zu führen.“ *Cimze* hielt sich übrigens bei der Harmonisierung der Johannislieder, die einen ganz kleinen Kreis seiner Tätigkeit bildete, an ähnliche Prinzipien; aber nur dort.

In diesem ersten Heft der „Materialien“ geht Jurjāns an einer Stelle daran, die Līgo-Melodien in den bereits erwähnten Tonreihen auch nach ihrem Charakter zu klassifizieren.

Das zweite Heft enthält Herbst-, Winter- und Frühlingslieder.

Am Beginn des Kapitels über die Winterlieder verspinnt sich der Autor in weitläufigen philologischen Erklärungen über den Refrain dieser Lieder. Hier berichtet er auch, daß unsere Ahnen besondere Lieder hatten für die Zeitspanne, da die Sonne sich sommerwärts wendet, d. h. um die Weihnachtszeit bis zur Fastnacht. Man nannte diese Lieder „Kaļedas“ oder „Kaļodas“ und jubelte nach jedem Vers „kaļedo“, „totari“, „tondaro“, „olilo“, „duido“ und „kučo“ oder „koču“. Nur alte Leute aus den Grenzgebieten erinnern sich noch dieser „Kaļedošana“, während das Innere Lettlands sie gar nicht kannte, weil man hier nicht in Dörfern, sondern in abge-

sonderten Gehöften lebte. Die „Kaļedošana“ waren indes innig mit dem Mummenschanz verknüpft, der reichlich um diese Jahreszeit getrieben wurde.

Welche Bedeutung die Refrains hatten, wußten auch die Sänger nicht zu sagen. Jurjāns führt sodann Erklärungen mehrerer Philologen an und meint schließlich, es sei nicht zu zweifeln, daß die Weihnachtslieder der Letten, die beim Mummenschanz gesungen wurden, die gleiche Bedeutung hatten wie die slavischen „koļadas“, indem man mit den Weihnachtsliedern oder „koļadas“ die Sonne als Spenderin der Fruchtbarkeit ehrte, wenn sie sich sommerwärts wandte, wie man mit den Līgo-Liedern die Sonne ehrte zur Zeit, da sie winterwärts zog. Aus der Sammlung von A. Jurjāns ist zu ersehen, daß die in Rede stehenden Melodien denen der Johannislieder ähnlich sind, bloß lautet der Refrain „koļedo“ statt „līgo“ und dgl.

Nach der Behandlung der Winterlieder wendet sich Jurjāns den Frühlingsliedern zu. Er stellt fest, daß neben anderen Liedern, die im Frühling gesungen wurden, es besondere Frühlingslieder gab, die man „rotāšana“ nannte, weil sie am Ende jedes Verschens den Ausruf „rotā“ (seltener „vijo“) hatten.

Er erklärt hiezu: „Ebenso wie die ‚kaļedošana‘ sind im Innern Lettlands auch die ‚rotāšana‘ unbekannt. Mir selbst, der ich bereits 15 Jahre mit den ‚Materialien lettischer Musik‘ beschäftigt war, sind diese Lieder nicht zur Kenntnis gelangt, bis ich durch das Vorwort zu *Weyrichs* ‚Liederkrantz‘, in welchem neben den ‚līgošana‘ auch die ‚rotāšana‘ erwähnt sind, auf sie aufmerksam wurde und ihnen besonders nachging. Zur selben Zeit erschien *E. Wolters* Buch ‚Materialien zur Ethnographie des Lettenvolkes im Gouvernement Witebsk‘, worin der Autor darauf hinweist, daß in vielen Orten dieser Gegend die Letten bei den Johannisliedern statt ‚līgo‘ ‚roto‘ rufen, was mich weiter aneiferte, bei meinen Reisen zum Zwecke volksmusikalischer Materialiensammlung über die ‚rotāšana‘ Erkundigungen einzuziehen. Nach Angaben alter Leute — die Jurjāns namentlich anführt — sprachen bei den ‚rotāšana‘ die Worte des Liedes zwei Sängerinnen (rotātājas), die eine mit einer zarten und höheren, die andere mit einer tieferen und derberen Stimme, während bei ‚roto . . . roto‘ alle anderen mitsummend einfielen. Die zarter Singende spricht diese Worte in klingender, durchdringender Weise aus und zwar so, daß sie von allen gehört wird; letzteres gilt auch von der Sängerin mit der tieferen Stimme, die außerdem die Melodie auch biegt.“

Was die Melodien der Frühlingslieder betrifft, die Andrejs Jurjāns in sein Sammelbuch aufgenommen, so sind sie jenen Melodien des Besingens ähnlich, die man „apdziedāšana“ nennt. Nur die Lieder bei Pflug und Egge haben eine eigene Nuance. Sie unterscheiden sich von den anderen

durch eine lange Dehnung der Töne und durch ein meist gemischtes und ungleichmäßiges Taktmaß.

Nach den Frühlingsliedern geht Jurjāns auf die Hirtenlieder über. Er berichtet, beim Weiden seien wohl verschiedene Lieder gesungen worden, indes zählte man zu den besonderen Hirtenliedern die „gavilēšana“, die „lelošana“ und jene Lieder, die sich die Hirten gegenseitig zuriefen. Die „gavilēšana“ unterschied sich von den anderen Liedern dadurch, daß der Endton am Ende des Verschens, manchmal aber auch in der Mitte, sehr lange gezogen wurde (bis der Atem ausging), worauf man mit der abbrechenden Stimme (ohne den Atem zu erneuern) ein höheres Register nahm in der Absicht, ein lauterer Echo in Wald und Flur zu erreichen. Es versteht sich, daß die „gavilēšana“, damit sie recht laut erklinge, besonders in der Morgenfrühe oder gegen Abend gerufen wurde, wenn Feld und Wald in ihrer majestätischer Ruhe einen guten Widerhall gewähren.

Jurjāns erklärt, die „lelošana“ sei in Livland nicht bekannt gewesen, wohl eher in Nieder-Kurland. Wieweit aus den in der Sammlung enthaltenen Beispielen zu ersehen ist, entspricht sie der „gavilēšana“; der Unterschied besteht bloß darin, daß man bei der „gavilēšana“, wie gesagt, nach geschilderter Art ein höheres Register nahm, während man bei der „lelošana“ als Refrain „lelo“ ausrief. Die beiden Gattungen unterschieden sich noch dadurch, daß die Lieder der „lelošana“ ausschließlich beim Weiden, während die der „gavilēšana“ nicht nur von Hirten, sondern auch von Pflügern, Eggen und sogar von Wandersleuten gesungen wurden.

Es folgt sodann eine große Sammlung von Wiegen- und Kinderliedern.

Herbstlieder sind der Inhalt der zweiten Sammlung der lettischen Musikmaterialien. Dieser Teil des Werkes enthält Melodien der Drescher, der Müller und der Spinner, die Varianten in guter Übersicht geordnet.

Im dritten Heft nun sind die Melodien des Besingens („apdziedāšana“¹) und *Tischlieder* verzeichnet. Nach Jurjāns gehören sie zu ältesten Volksliedern, die sich, allerdings erst nach dem zweiten Sängerkongress, durch ein ihnen entgegengebrachtes starkes Interesse erhielten, wobei das Hauptverdienst, sie gesammelt und geordnet zu haben, *Ernst Vigners* zufällt. Alle Melodien des Besingens seien den sog. gesprochenen, deklamierten Melodien zugehörig, im Rahmen von Terzen, Quartan und Quinten. Zuletzt finden sich weitere Tonkreise vor, doch seien sie bereits einer späteren Zeit zuzurechnen. Das Besingen wurde von einem klirrenden Schlaginstrument begleitet, das man, je nach der Gegend, „eglite“, „puškainis“, „ērkuļis“ und

¹ Es handelt sich dabei um neckische Dialoglieder, in denen z. B. die Verwandtschaft der Braut in einem Verse und unter der Maske des Humors Wahrheiten ins Gesicht sagt; der nächste Vers ist ein Angriff der Gegenseite.

„trideksnis“ nannte. Die „eglīte“ wurde von Frauen bedient und nur bei Hochzeiten verwendet.

Im vierten Heft schließlich finden sich Melodien für Spiele, Tänze und Volksinstrumente vor. Jurjāns erklärt hier, daß „obschon für die Volkstänze ein besonderes Kapitel beabsichtigt war“, die Tänze dennoch den Spielen beigefügt wurden, weil sie sich durch nichts voneinander unterschieden, was schon daraus zu ersehen ist, daß ein und dieselbe Melodie in der einen Gegend „Spiel“, in der anderen „Tanz“ genannt wird.

Neben sehr alten Melodien enthält diese Sammlung auch solche, in denen der Einfluß der einst durch ganz Europa wandernden Musikanten spürbar ist.

Andrejs Jurjāns hatte die Absicht, noch mehrere Hefte der Sammlung „Materialien“ herauszubringen, darunter auch solche über die Volksinstrumente der Letten und ihre Musik. Pläne und Hoffnungen blieben unerfüllt. Eine kleine Sammlung, betitelt „Melodien der Musikinstrumente des Lettenvolkes“, ist am Ende des vierten Heftes des Gesamtwerkes placiert. Es sind da Melodien, die „bei der Zusammenkunft zwecks nachbarlichen Aushilfe beim Düngerführen“, „beim Ausritt zur Nachthütung der Pferde“, „beim Treiben der Viehherde zur Weide“ und als Marsch auf einem Ziegenbockshorn geblasen wurden. Außerdem finden sich noch „Melodien für Hirtenflöten“ und „Melodien für die Kokle“ vor. Von den letzteren indes erklärt Jurjāns, daß diese ihm zumeist vorgesungen oder auf der Geige vorgespielt wurden. Bloß eine einzige, die in der Sammlung letztangeführte, habe er auf einer Kokle zu hören Gelegenheit gehabt. Das fünfte Heft mit Tanzmelodien aus neuerer Zeit ist vom Kulturfonds herausgebracht worden; das sechste, das Lieder mit entwickelteren Melodien enthält, von der Gesellschaft lettischer Komponisten im Jahre 1926.

Diese sechs Hefte umfassen keineswegs das Gesamtwerk Jurjāns' auf diesem Gebiete. Vieles hievon ist noch immer nicht veröffentlicht, denn die Einsendung der Materialien an den Sammler war sehr umfangreich. Mehrere unveröffentlichte Melodien lettischer Volkslieder aus der Sammlung Jurjāns' werden in der Sammelstelle der lettischen Folklore aufbewahrt. Schon im ersten Buch, das im Jahre 1894 erschien, bemerkt Jurjāns, daß ihm bis zu zweitausend Melodien, einschließlich Varianten, eingesandt worden seien. In den darauffolgenden Jahren wuchsen die Einsendungen noch an.

A. Jurjāns war von vielen, tüchtigen Mitarbeitern umgeben, von denen *P. Blaus*, *Heniņš*, *Dravnieks*, *Kažoks*, *Bergmanis*, *Dīriķis* und *Palevičš* hervorzuheben sind, die ebenso verständnisvoll wie sorgfältig arbeiteten. Mehrere Volkslieder-Melodien erhielt der Sammler auch von *Vītols*, *M. Gubene*, *Vīgners*, *Schepsky*, *Bētiņš*, *Sērmūkslis* und anderen bekannt gewordenen Musikern.

Im Werke Andrejs Jurjāns' findet sich fast bei jeder Melodie der Vermerk vor, wo und von wem sie aufgezeichnet wurde. Es läßt sich ferner herausfühlen, daß sowohl Jurjāns, wie seine Mitarbeiter mit besonderem Eifer gerade jenen Volkslieder-Melodien nachgingen, die bei Cimze und seinen Mitarbeitern keine Aufmerksamkeit gefunden hatten.

Es sei ferner bemerkt, daß unsere Musik-Folkloristen, die Andrejs Jurjāns vorangingen, die Volksliedermelodien von Lettlands Randgebieten vernachlässigten und weit mehr sich für jene aus dem Innern des Landes oder aus der Umgebung von Städten interessierten. Dabei scheinen *P. Blaus* und *Henriņš* mit ihren zu den Melodien mitgeteilten Beobachtungen und Bemerkungen über die Art echten Volksgesanges (siehe das Archiv der Kr. Barons'-Gesellschaft) sehr einfühlungsfähige Mitarbeiter Jurjāns' gewesen zu sein. So z. B. enthält das von P. Blaus eingesandte Manuskript (aufbewahrt in der oben zitierten Gesellschaft unter Nr. 43, 1924, 1924a) die folgende beachtenswerte Bemerkung: „Dies Līgosingen („Līgošana“) ist nirgends mehr zu vernehmen. Selten kommt es vor, daß noch irgendein altes Mütterchen so zu singen vermag. In alten Zeiten dehnte und zog die Vorsängerin das letzte ‚līgo‘ recht lange, dabei änderte sie das ‚o‘ zum Teil in ein zwischen den Zähnen herausgepreßtes ‚e‘, was für unser Ohr wohl etwas rauh klingt.“ Diese Bemerkung hat Jurjāns auch in seinen „Materialien“ placiert. Schade, daß Jurjāns sich die Mühe nicht nahm oder nicht mehr dazu kam, den Spuren nachzutasten, auf denen die lettischen Volkslieder-Melodien wurden: ob auf originelle, ob auf übernommene Weise, oder ob sie etwa im Wege einer umgeformten Übernahme gebildet wurden; wie er auch keine Sorgfalt darauf verwendete, auf die formal-individuellen Eigenschaften der Melodien hinzuweisen. Dagegen gibt er seiner Freude Ausdruck, daß die deutschen Lieder bei uns daheim das Tongefühl entwickeln. (Drüber siehe den Artikel Jurjāns' im Archiv der zitierten Gesellschaft.) Jurjāns hat zwar die altgriechischen Tonzeichen der Beachtung für wert gefunden, aber fast gar nicht den formalen Aufbau der Melodien aus ihren verschiedenen Elementen oder Kombinationen von Elementen berücksichtigt, wie etwa, daß sich die Oktave manchmal vom Pentachord, manchmal vom Tetrachord, von dem Tetrachord angefügten Terzgängen und -sprüngen oder aus Gängen von Terzsekunden herleitet. Er basierte seine Arbeit hauptsächlich auf der von *Sokalsky* übernommenen Methode der Tonumfänge und Tonreihen, indem er in ihnen Argumente sah, die für das verschiedene Alter der Melodien sprachen, wobei er diese Argumente als solche des Wachstums und der Formung fast völlig übersah. Jurjāns hält mit *Sokalsky* jene Melodien für älter, die über die kleinen und kleinsten Tonumfänge verfügen. Freilich hat er auch stellenweise eine selbständige Auffassung an den Tag gelegt. *Sokalsky* zählt z. B. bei den Melodien der sogenannten Quarten-Zeit nur jene, bei denen sich ein unkompletter Diatonismus vorfindet, *unabhängig* vom Umfang. Setzt man Melodien aus Trichorden

zusammen, dann können sie den Umfang einer Oktave aufweisen oder sogar diese überschreiten. Jurjāns hingegen zählt in derselben Zeit nur jene Melodien, die über die Quart nicht hinausgehen: volle Tetrachorde also, den sogenannten vollen Diatonismus. Sokalsky reiht solche Melodien in die *zweite* Periode ein, in die sogenannte Quinten-Zeit. Er meint nämlich, daß der Umfang eigentlich immer bis zur Quint gegangen ist, und die Intervalle pythagoreisch gewesen sind, fußend auf den pythagoreischen Quintenzirkeln. Jurjāns geht mit Sokalsky bloß in Fragen der dritten Periode konform. Im übrigen herrschte diese Ansicht nur kurze Zeit, sie wurde auch bloß von einigen Musik-Folkloristen vertreten und bald durch neue Forschungen bei den alten Kultur- und Naturvölkern berichtigt, bei denen zu gleicher Zeit Melodien verschiedenster Tonumfänge vorherrschten. Auch andere Argumente sprechen gegen jene Auffassung. Viele Musiktheoretiker und -historiker sind der Überzeugung, daß in der Musikgeschichte die *genaue* Zeitfolge, wonach auf die Sekunde die Quart, auf diese die Sexte und die Oktave folgen, gar nicht zu fixieren sei. Ihrer Ansicht nach sind die gemeinsamen Entwicklungsetappen der Musik im großen Rahmen des Allgemeinen gar nicht auf diese Weise erfolgt. Eher nehmen sie an, daß jedes Volk die Phasen für sich selbst durchlebt, und zwar nicht so, daß eine Etappe der anderen folgt, sondern daß eine *neben* der anderen besteht.

Es ist auch unrichtig, daß die Melodien weniger entwickelter Kasten einen geringeren Tonumfang aufweisen, die der kulturell höheren einen weiteren. An gleichem Ort und zu gleicher Zeit ist oft beiderlei, bei kulturell niedriger wie höher stehenden Kasten, anzutreffen: sowohl ein Umfang von über zwei Oktaven als auch ein solcher von nur zwei bis drei Tönen. Das trifft für die Beduinen und andere zu. Eher ist anzunehmen, daß die in *älteren* Tonreihen gesetzten Melodien aus einer früheren Zeit stammen.

Das fortgesetzte Sammeln und Ordnen unserer Volksmusik vollzieht sich in der Sammelstelle für lettische Folklore. Sie zählt an die 120 Mitarbeiter, die teils rein sich mit dem Volksliedhaften befassen und teils diese Arbeit in Gemeinschaft mit anderen folkloristischen Aufgaben unterhalten. Fast aus allen Teilen Lettlands sind Melodien notiert und bis zum 1. Juli 1940 der Sammelstelle insgesamt 13.396 Volkslieder-Melodien zugestellt worden. Es handelt sich um Hochzeits-, Tauf-, Arbeits-, Johannis-, Hirten-, Wiegen- und Mummenschanzlieder, wie auch um eine Art von Matrosen-, Fischer-, Apachen-, Trinker- und Liebesromanzen, ebenso vieler Tanz- und Spielmelodien. Von den letzteren sind viele direkt von einigen Dorfmusikanten zugeschickt worden.

Unter den Mitarbeitern der Folklore-Sammelstelle als Sammler von Volkslieder-Melodien ist an erster Stelle der Komponist *Emīlis Melngailis* zu nennen. Über 3000 Melodien aus den verschiedensten Gegenden Lettlands

sind von ihm verzeichnet worden. Zu den Mitarbeitern unter den bekannten Musikern gehören auch *Barisons*, *Norvilis*, *Salaks* u. a. Außer von Melngailis ist noch eine größere Anzahl Melodien notiert worden von A. Salaks (1470), Līdija Galiniece (1063) und Jakans (908). Bei sämtlichen Melodien findet sich sowohl der Name des Sängers wie der Ort der Aufzeichnung vermerkt.

Bei manchen sogar das Alter des Sängers. Einige Mitarbeiter, unter ihnen Melngailis, haben stellenweise sogar Fotoaufnahmen von Sängern ihren Einsendungen beigelegt. War der Sänger am Orte, wo die Aufzeichnung erfolgt ist, nicht seßhaft, so erklärt ein Vermerk, aus welcher Gegend er her stammt.

Damit spätere Forscher lettischer Volksmusik die in Lettland abgehörten Melodien in formaler Hinsicht leichter und bequemer zur Hand haben, werden letztere bei der Folklore-Sammelstelle nach jenen Verschiedenheiten gruppiert, die in ihnen selbst ihren Ausdruck finden. Da die Volksliedmelodie ein sehr zarter und empfindlicher Organismus ist, wird in dieser Gruppierung die kleinste Nuance und Bewegung, die geringste Variation in der Gestaltung der Melodieform nicht außer acht gelassen. Die hier in Rede stehende Gruppierung wird nach folgendem Gesichtspunkt geführt:

Ein großer Reichtum an Phantasie im Sinne von Erdichtung kennzeichnet die Gestaltung der lettischen Volkslieder-Melodien. (Dies äußert sich besonders in den Grundrichtlinien der Form, was heißen will, daß sich bei uns selten die Melodie aus einem Zweitakt, öfter aus drei oder vier verschiedenen Takten entwickelt.) Dieser Erscheinung wegen gruppieren wir vor allem nach den verschiedenen Typen dieser Zweitakte, welche an die 50 Grundvarianten oder, besser gesagt, Grundformeln erreichen. Z. B. 1) Ein Zweitakt wiederholt sich; 2) zwei Zweitakte wiederholen sich; 3) zwei Zweitakte wiederholen sich variiert; 4) zwei Zweitakte wiederholen sich in variiert Umkehrung; 5) zwei Zweitakte, ein neuer Zweitakt, wieder der zweite Zweitakt; 6) zwei Zweitakte, der erste Zweitakt erweitert usw.

Die Formeln hiezu wären: ad 1) aa, aa, aa; ad 2) aabbaabb; ad 3) aabbaabb; ad 4) aabbbbbaa; ad 5) aabbccbb; ad 6) aabbaa usw.

In ihren Ausklängen sind die Variationen der Volkslieder-Melodien mehr vom verschiedenen Stimmcharakter der Sänger, von ihrem Alter und ähnlichen Umständen abhängig.

Äußerst charakteristisch ist ferner die Stufe der Anfangs- und Schlußtöne. Melodien, deren Gestaltung aus Pentachorden hervorgegangen ist, werden hauptsächlich in Pentachorde majoralen und minoralen Charakters eingeteilt, nicht aber nach den altgriechischen Benennungen der Tetrachorde. Die Pentachorde (Gruppierungen in Quinten) erlauben es einfach nicht, ihnen die Benennungen der altgriechischen Tetrachorde unterzulegen, weil

ein und dieselbe Quint sich in mehrere altgriechische Tonreihen eingliedern kann.

Bei Melodien im Pentachordmaß ist der Anfangston immer einer der fünf den Stufen des Pentachords zugehörigen Tönen.

Melodien im Sextmaß haben ebenfalls Major- und Minorcharakter. Sie beginnen und enden meist in der Tonika, oder sie enden wenigstens gewöhnlicher auf derselben Stufe, mit der sie begonnen haben.

Melodien vom Umfang der Septime, Oktave und größerer Umfänge entwickelten sich aus verschiedenen Bestandteilen voller und nicht voller, nach oben, nach unten oder in gemischter Weise gehender Gänge. Z. B.:

- 1) Aus Terz-Gängen,
- 2) aus Terz-Quart-Gängen,
- 3) „ Quart-Gängen,
- 4) „ Quart-Quint-Gängen,
- 5) „ Quint-Gängen,
- 6) „ Terz-Sexte-Gängen,
- 7) „ Gängen gebrochener Sexte- u. Quartsextakkorde,
- 8) „ an das Tetrachord oben oder unten angesetzten Sekunde-Gängen,
- 9) „ an das Tetrachord oben oder unten angesetzten Terz-Gängen,
- 10) „ an das Tetrachord oben oder unten angesetzten Sekunde-Terz-Gängen,
- 11) „ an das Pentachord oben oder unten angesetzten Sekunde-Gängen,
- 12) „ an das Pentachord oben oder unten angesetzten Terz-Gängen,
- 13) „ an das Pentachord oben oder unten angesetzten Sekunde-Terz-Gängen,
- 14) „ an das Tetrachord oben oder unten angesetzten Sekunde-Gängen,
- 15) „ an das Tetrachord oben oder unten angesetzten Terz-Gängen,
- 16) „ an das Tetrachord oben oder unten angesetzten Sekunde-Terz-Gängen,
- 17) „ an Tetrachorde oder Pentachorde angefügten Dichorden.

Da der Volkssänger nicht selten versucht, seinen Gesang in ziemlicher Mannigfaltigkeit, mit vollen und nicht vollen Terz-, Quart-, Quint- oder Oktave-Gängen zu variieren, richtet sich unser Interesse auch darauf, welche Gänge und in welchem Umfange dominieren: ob es volle oder nicht volle, nach oben oder nach unten gehende Gänge sind. Die Analyse zeigt auch, daß in den Melodien unserer Volkslieder Dichorde (Sprünge leerer Quart) und Trichorde (unvollendete Quart) vorkommen, vermutlich Elemente altgriechischer Musik.

Es wird auch angeführt, in welchem Takt oder in welchen Takten sich die Trichorde, als selbständige Gruppen, in der Melodie zeigen.

Die Kombination zweier Trichorde (die sog. chinesische oder schottische Tonreihe) in fünferlei Varianten tauchen oft in den Melodien unserer Volkslieder auf.

Selbstredend wird angewiesen, in welche altgriechische oder moderne Skalen die Melodie jedes unserer Volkslieder sich einbettet. Siehe LMM I Nr. 65, 68, u. a.

Außerdem werden auch die Tonumfänge der Melodien vermerkt, Töne mit unbestimmter Länge in der Mitte oder am Schluß, gleiche und ungleiche Taktarten, der Chromatismus in alter und neuerer Art, die Modulation der Tetrachorde aus einer Gruppe in eine andere, die Modulation auf moderne Art. Vermerkt werden auch Melodien, die sich im dominierenden Stil des Gesanges rein erhalten, oder solche mit stillfremden Elementen durchsetzt, wie z. B. durch Apoggiaturen und andere derartige Korrekturen im Geschmack der neueren Musik. Vermerkt wird auch, ob eine auffallende Herrschaft der Taktart fühlbar, ebenso wie die Taktzahl der Melodien notiert wird.

Auch ist es für uns von Interesse, ob sich in der Melodie des Volksliedes stellenweise oder durchgehend melodisch entwickelte Elemente vorfinden, oder ob etwa Rezitation sie stellenweise durchbricht oder gar durchwegs vorherrscht. Ferner: Ob die Melodie überall mit den Akzentuierungen der Sprache kongruent ist oder bloß an manchen Stellen; welche Intervalle in der Melodie dominieren, und ob Intervalle der Akzentuierung und der StimmSenkung vorhanden sind. Es liegt auch eine Rubrik darüber vor, ob vom Aufzeichner in der Melodie selbst die Varianten vermerkt wurden: bei welchen Takten und welchen Versen; ferner darüber, ob in der Melodie kleine oder große Terzen wechseln, ob die kleinen oder großen Terzen vielfach nebeneinander stehen oder zerstreut. Auch wird vermerkt, ob die Terz am Schluß der Melodie nach unten verläuft, oder ob sie nach oben in eine große mündet, oder ob der Schluß einen Sprung zur Quart ev. Quint bringt. Ferner, ob der Aufzeichner der Melodie mehrstimmigen Gesang gehört, oder ob ihm davon bloß berichtet wurde.

Kurzum, wir gruppieren die Analyse unserer Volkslieder-Melodien nach jenen Elementen, die von ihnen selbst ausstrahlen, u. zw. deshalb, weil sie ihre Lebensfragen berühren und gleichsam von selbst dazu herausfordern.

Es ist nicht notwendig, auf jede einzelne der oben erwähnten Rubriken näher einzugehen, indes will noch bemerkt werden, daß bei der Analyse der Tonumfänge einer Melodie auch das Wachstum dieser Umfänge genauer beachtet und präzisiert wird, z. B. auf folgende Weise:

a) Der Quintumfang, von einer Quart abgeleitet; b) der Umfang der kleinen Sext, von einer Quart abgeleitet; c) der Umfang der kleinen Sep-

time, von einer Quart abgeleitet; d) der Umfang der großen Septime, von einer Quart abgeleitet; e) der Umfang der vergrößerten Septime, von einer Quart abgeleitet; f) der Oktave-Umfang, von einer Quart abgeleitet; g) der Umfang der kleinen Sexte, von einer Quint abgeleitet usw.

Es ist schon darum erforderlich, diese genauere Präzisierung zu machen, weil die menschliche Stimme, oder richtiger gesagt, die Sprachtöne in ihrer Intonation hauptsächlich in Quart- oder Quintgänge fallen. Besonders die Quart ist die natürlichste Stütze aller Töne (die moderne Oktave eingeschlossen). Die Quart ist die Hauptbasis der Trichorde, Tetrachorde und Oktaven. Die Quart (Tonik und Subdominante) mit ihren Obertönen gibt auch die theoretische (akustische) Erklärung für die moderne Oktave.

Die Taktart, die Intervalle der Akzentuierungen, die Senkung in den Stimmtönen, die Übereinstimmung der Melodie mit den Akzentuierungen der Stimme — führt uns zurück zu den Grundelementen der Metrik und Rhythmik, und darum zeigt jede Rubrik ein genaueres Eingehen in mehrere dieser überaus weitgehenden Fragen. In der Hauptsache darf die unbestreitbare geschichtliche Tatsache nicht übersehen werden, daß sowohl die Melodien der Volkslieder wie die Lieder selbst aus verschiedenen Zeiten herrühren, und daß wir aus allem in letzter Zeit aufgehäuften Material nicht ersehen können, warum für eine Melodie bloß ein einziger Text gelten soll, oder umgekehrt für einen Text bloß eine Melodie. Melodien, oder manche ihrer Bestandteile und Biegungen, können zu verschiedenen Zeiten entstanden sein d. h. vor oder nach Einführung des Taktsystems, vielleicht sogar noch vor Geltung der altgriechischen Metrik.

Die Völker nehmen vieles von ringsumher Wandernden an sich, häufen es auf, verwandeln und vermischen Stil und Stilreinheit mit dem zu allen Zeiten Gehörten. Die Stilreinheit ist vor allem dem Gedächtnis des Sängers unterworfen, weshalb der Folklorist, der geschichtlichen Spuren nachgeht, irgend einem musikalischen Stil in der Musik-Folklore auf den Grund kommen will, vor allem das Gedächtnis und die Mentalität derjenigen in Betracht ziehend, die die Melodien aufbewahren — der alten Sänger. Es kann vorkommen, daß ein in neuerer Zeit entstandenes Lied mit einer alten Melodie gesungen wird und umgekehrt. Wie man überhaupt, sofern man sich der Melodie unseres Volksliedes mit den Problemen der Metrik und Rhythmik nähert, mehr Beobachter als Richter zu sein hat. Ursprünglich folgte und unterwarf sich die Musik dem Worte, der Sprache, und übernahm die in dieser bereits entwickelten Arten von Quantität und Akzentuierung. Später, als die Mittel rein musikalischen Ausdruckes wuchsen, war die Metrik der Sprache nicht mehr dominierend, denn die Sprache hat immer nur eine Länge und eine Kürze, während die Notenzeichen eine Variabilität der Tonlängen aufweisen. Hiezu kamen fernerhin verschiedene

Bindungen von Tongruppen, die sich jeder Länge oder Kürze der Silben entgegenstellten. Auf diese Weise mußte die Herrschaft des prosodischen Quantitätsmaßes verschwinden. Dies alles wirkte durcheinander durch die Entwicklung der Notenschrift, die im 12. Jahrhundert ihren Anfang nahm, und die schnelle Verbreitung der instrumentalen Musik, besonders nach Ausgang des 17. Jahrhunderts. All das und viele andere geschichtliche Tatsachen müssen vom Folkloristen im Auge behalten werden. Er muß in Betracht ziehen, daß auch die Melodien unserer Volkslieder und -tänze in der Mühle der Zeit gemahlen wurden, allen Wandlungen unterworfen, die Europa hinter sich hat, eingeschlossen die Wandlungen des Christentums und die Kämpfe der Kirche, zwischen Katholiken und Reformisten. Man kann sich dem Eindruck nicht verschließen, als ob die Kirche durch mehrere Jahrhunderte hindurch fast der wichtigste Faktor in der Gestaltung und Umgestaltung der Volksmusik war. Die vokale Musik hat während ihrer Entwicklung den Rhythmus eigentlich mitentwickelt, was besonders in den letzten vier Jahrhunderten geschehen ist, wo in der Zeit des Oktavesystems und der Temperierung und besonders unter Einwirkung der Entwicklung der Instrumentalmusik der Rhythmus ganz selbständig geworden ist.

Die christliche Kirche bildete den archaischen Gesang um und schuf die Grundlagen zur modernen Musik, als Folge hievon setzt in der Gestaltung der Volksliedermusik der Kampf zwischen Metrik und Rhythmik ein, der von langer Dauer war und verschiedene Formen annahm. Wie man in der archaischen Zeit aus einem einzelnen Ton den Gesang entwickelte und auf diese Weise zu Tetrachorden kam, so entwickeln sich aus den Urformen der Metrik und Rhythmik verschiedene, immer vollkommener werdende Melodieformen. Als Resultat des Kampfes in der Kirche geht die Melodie in großem Maße selbständig und vom Worte unabhängig hervor, was wieder der Beginn ist für die Volksliedmelodie der neueren Zeit. Es handelt sich um eine zwei- oder dreiteilige Liedform von in der Regel primitivster Art und vollzieht sich ungefähr nach dem Ausgang des 16. Jahrhunderts. So sehen wir, daß die Mensuralmusik einen Übergang darstellt von den Formen der Metrik der Sprache zu denen des Taktes. Gewiß darf auch nicht Einfluß der niederländischen Kontrapunktler, der Mensuralisten, außer Acht gelassen werden. Sie und die spätere große Blüte der instrumentalen Musik brachten den Kampf zwischen Metrik und Rhythmik so weit, daß die Theoretiker des 19. Jahrhunderts jedem eine „gewisse Autonomie“ zugestehen mußten und die Formel prägten, wonach die rhythmische Qualität den Kontrast bilde zwischen der Dauer der langen und kurzen Töne, die metrische hingegen bringe den Kontrast der Betonungen (will heißen: der stärkeren und leichteren Betonungen. *Hauptmann, Riemann* u. a.). Wie bekannt ist, haben die Theoretiker nach Riemann eine ganz andere Auffassung für Metrik und Rhythmik. Daraus ergibt sich etwa, daß, sofern wir den Auf-

bau der musikalischen Phrase betrachten, wir von einer metrischen Strophe sprechen können. Hingegen mußte die besondere Taktart, die Tonzeichen verschiedener Länge enthält, eher einer rhythmischen Analyse unterzogen werden im Sinne der funktionellen Konzeption. All dies schafft heute ein gewisses unnützes Absuchen paralleler Notenzeichen für verschiedene metrische Maße, wie z. B. für Jamben, Trochäen, Anapäste, Spondäen, Daktylen, Amphibrachen, Tribrahen u. a. Was das Entdecken solcher Parallelen betrifft, so bestehen unter den besten Kennern der beinahe unerschöpflichen metrischen Probleme selbst heute noch die größten Meinungsverschiedenheiten und Ungewißheiten, von denen anzunehmen ist, daß sie immer bestehen werden. Einen Einblick in die moderneren oder älteren Richtlinien der Melodik gewähren die Rubriken über das Vorherrschen der Taktart, über die Pflege musikalischer Elemente, über die Rezitation, über die Mehrstimmigkeit der Singstimmen im Volke, ferner über das Dominieren der Terz- und Quartsprünge — was alles aufs genaueste festgehalten wird. Ebenso gibt es eine Rubrik über die Kadenzen im Verlauf oder am Schluß einer Melodie.

All diese erwähnten wie noch nicht erwähnten „mechanischen“ Bestandteile des lettischen Volksliedes sind „die organischen Bestandteile unserer Volksmusik“. Ein schöpferisches Moment der Melodien bildet die Mentalität des Sängers selbst, die, wie bereits hervorgehoben, ebenfalls durchforscht und analysiert werden muß. Gehen wir von diesem Standpunkt aus an unsere Volksmusik und unsere Volkssänger heran, so müssen wir vor allem auf die Modulation der einzelnen Töne achten, auf die Nuancierungen, auf die Schwankungen bei der Intonation wie auch darauf, ob der Sänger ununterbrochen, fließend singt oder gebrochen, ob die Übergänge von Ton zu Ton gebunden sind oder springend u. dgl.

Natürlich muß die Analyse noch tiefer gehen, indem sie auch Natur und Charakter des Sängers zum Objekt ihrer Betrachtung macht. Solche Art Forschung öffnet uns die Urquellen der Studien unserer Volksmusik.

Inwiefern das musikalische Gedächtnis jedes Volkes Teile des Gehörten aufnimmt und weiter gestaltet, wird gleichfalls untersucht und in Acht genommen. Dies Moment tritt am deutlichsten hervor, wenn ein Volkssänger oder -musikant eine Melodie produziert, die ihm vor längerer Zeit bekannt, aber später wieder entfallen war. Folgende Gesetzmäßigkeit tritt hierbei auf den Plan: 1) In vielen Fällen entsteht ein neues Lied oder eine neue Tanzmelodie, aus Teilen der sich im Gedächtnis befindlichen Melodien zusammengesetzt. 2) Im Zuge der Erinnerung einer in Vergessenheit geratenen Melodie gestaltet sich die Zeichnung, das Ornament, der Melodie fast immer anders. 3) Irgendeine in neuerer Zeit gehörte Melodie vermischt sich im Gedächtnis mit einer früher gehörten oder bekannten und erfährt eine Umgestaltung.

Die Folklore-Sammelstelle vereinigt zuweilen Gruppen besonders charakteristischer Sänger, Spieler und Tänzer aus dem Volke, bringt sie nach Riga, wo sie zu Zwecken bildender Demonstration in der Hochschule, im Rundfunk und auch sonst öffentlich auftreten. Gleichzeitig gibt sie die nötigen Erklärungen über die Eigentümlichkeit der Volksmusik und der Volkstänze in Presse und Vortragsreferaten.

Materialien über lettische Volksmusik finden sich in der Sammelstelle auch auf Walzen aufgenommen vor. Die Aufnahmen stammen von Bērzkalne, Medne, Rezovska-Teikmane. Viele Volksmelodien und Tänze (im Originalvortrag der Volksmusikanten) sind auch vom Schreiber dieser Zeilen in Kurland auf Schallplatten aufgenommen worden.

Die Beziehungen der Johannisliedmelodien zu anderen lettischen und nichtlettischen Melodien.

Nachdem die Volksliedmelodien der europäischen Völker mit der Kirchenmusik in Berührung gekommen waren, nachdem sie sich gegenseitig beeinflussten oder bekämpften (man denke an die verschiedenen Freund- und Feindschaften des heilig. Ephrems, des heilig. Ambrosius, Guido v. Arezzo und der niederländischen Kontrapunktler), und später, nachdem die Tänze der Wandermusikanten mit den Volksliedern in Berührung gekommen waren, entwickelte sich eine sehr rege und segensbringende Sammeltätigkeit, die Volkslied- und Volkstanzmelodien betreffend. Überall in der Welt wurde ein großes musikfolkloristisches Material aufgehäuft und befindet sich im Besitze verschiedener Völker. Aus diesem Grund erwacht auch das Bestreben, das Vorhandene zu gruppieren und eine Übersicht zu ermöglichen, wird das Interesse wach, in verschiedenen Ländern und bei verschiedenen Völkern die Grundtypen und deren Varianten zu sondieren, um schließlich den wahren Schöpfer einer jeden Volksmelodie aufzuspüren, ihren geographischen Geburtsort und die weiteren Phasen ihrer Entwicklung; denn der volkliche und geographische Ursprung vieler Melodien ist jetzt (oft nur oberflächlich verglichen) schon ziemlich fragwürdig geworden. So kann man z. B. in den Materialien verschiedener Völker, und nicht nur benachbarter, sondern auch weit voneinander entfernter, mehr oder weniger Ähnliches, nähere oder fernere Varianten entdecken. In unserer Schrift über die Johannisliedmelodien werden wir sehen, wie solche Arten gegenseitiger Befruchtung, Anregung und Förderung in den Melodien eines einzigen Volkes vor sich gehen, in unserem Falle sogar innerhalb des Rahmens der in den Grenzen unseres Landes wirkenden Volksliedmelodien. Wir werden sehen, wie oft aus ein und demselben Motiv Melodien von ganz verschiedener Form emporsprößen, in anderen Fällen wieder fühlt man, wie die verschiedenen Bestandteile einer

Melodie sich verschiedenartig kreuzen u. dgl. mehr. Immer wieder ordnen sich dieselben Werte, doch stets in anderen Farben, in neuer Anschauung. Denn findet sich ein Motiv in den Melodien mehrerer Völker, dann entwickelt es jede Nation mit einer anderen Dynamik. Bei jeder Nation sprießt gleichsam die Melodie anders, und zwar in der Weise, wie sie ihre Musikalität empfindet und zum Ausdruck bringt. Wie diese Kraft die Form unserer Johannislieder entwickelt, werden wir aus dieser Schrift ersehen. Im unbewußten Gedächtnisfond entwickelt der Sänger aus der Kombination verschiedener Melodienteilchen einen neuen Sang. Im folgenden werden Beispiele geistlicher und volklicher Melodien gebracht, die über Europa gewandert sind und die Anfangsspur der einen oder anderen unserer Johannisliedmelodien in sich tragen. Wir kommen hiebei mit sehr alten Melodien Europas in Berührung. In weiterer Folge werden wir auch den Variantengruppen solche Beispiele zugelegt finden. Hier eine in Lattgallen gehörte Melodie, die in sich sowohl Motive katholischer Hymnen als auch solche aus unseren Volks-(auch Johannislied-)Melodien aufgenommen hat. (Notenbeispiel Nr. 1.)

Mit der 27. Variantengruppe variieren die ersten 2 Takte, mit der 24. Variantengruppe ebenso wie mit Nr. 24^b in der ersten Sammlung von Jurjāns „Materialien“ variiert der 3. und 4. Takt, mit der 23. Variantengruppe variieren der 5. und 7. Takt, mit der 3., 22. und 32. Variantengruppe der 6. und 8. Takt, mit der 9. Variantengruppe der 9. und 10. Takt. Außerdem wird jeder Kenner lettischer Volksliedmelodien sehr bald merken, daß der 5. Takt mit der sehr bekannten Volksmelodie „Puri, puri, meži, meži“ beginnt. Ebenso variieren die ersten zwei Takte mit unserer bekannten Volksmelodie „Re, kur jāja div' bajāri“.

Die nächste Melodie ist in Preußen aufgeschrieben und variiert ebenso mit Motiven aus lettischen Volksliedmelodien und katholischen Hymnen. (Erschienen in „Neue Preußische Provinzialblätter“, Bd. I, Königsberg, später auch in mehreren deutschen Liedersammlungen, Frischbier, Plenzat u. a.) (Siehe Notenbeispiel Nr. 2.)

Hier variiert der 1. Takt mit den Anfängen der Melodien aus der 38. Variantengruppe, der 3. Takt mit der 33. Variantengruppe, der 4. Takt mit der 42. Variantengruppe, der 9. Takt mit der 9. Variantengruppe und der 11. Takt mit der 13. Variantengruppe.

Sonderbarerweise variiert die folgende Melodie der russischen „Vesn-janka“ (Notenbeispiel Nr. 3) mit mehreren Melodien unserer Johannislieder und mit zwei katholischen Hymnen aus dem 12. Jahrhundert. Die ersten zwei Takte variieren mit dem Anfang der Osterhymne (siehe Notenbeispiel Nr. 4) und mit den Anfängen der Johannislieder aus der 47. Variantengruppe; der 3. und 4. Takt ebenso mit dem Anfang der zweiten Strophe der folgenden Hymne „Te Deum“ (Notenbeispiel Nr. 5) und mit den Anfängen der 27. Variantengruppe. Weitere Varianten befinden sich auch

in der 51. Variantengruppe. Wenn wir die Melodien unserer nächsten Nachbarn betrachten, so finden wir zur Hymne „Te Deum“ eine sehr nahe Variante in den litauischen Volksliedern. Siehe Juschkewitsch Sammlung litauischer Volkslieder Nr. 44! (Notenbeispiel Nr. 6.)

Im Mittelalter und sogar bis zum 19. Jahrhundert wird die Osterhymne vom Volke nicht bloß zu Ostern, sondern auch zu Christi Himmelfahrt gesungen. Man findet diese Melodie in mehreren, noch Mitte des 16. Jahrhunderts erschienenen Sammlungen katholisch- (Vallas u. a.) und protestantisch- (Kluge, Fink u. a.) geistlicher Melodien. Also ist sie sehr verbreitet. Handschrift in München.

Ein in Polen sehr verbreitetes katholisches Lied, „Krzyżu święty nadewszystko“ (Notenbeispiel Nr. 7) variiert in der letzten Strophe mit der 6. und 13. Variantengruppe.

Daß Polen Ende des sechzehnten und auch im siebzehnten Jahrhundert mit seiner geistlichen Musik einen großen Einfluß sowohl auf die russische wie auf die Musik mehrerer benachbarten Länder ausübte, ist bekannt. Indem wir den Ähnlichkeiten mit den Melodien entfernterer Länder nachgehen, müssen wir vor allem feststellen, daß unsere Volksmelodien mit mehreren Bestandteilen der seinerzeit in ganz Europa bekannt gewordenen französischen Volksmelodie „l'Homme armé“ sich berühren. So z. B. figurieren manche Bestandteile der obgenannten französischen Volksmelodie in den Anfängen mehrerer unserer Johannisliedermelodien. (Notenbeispiel Nr. 8.)

Mehrere Varianten dieser Melodie findet man sowohl in einigen Musikgeschichten und alten Melodien-sammlungen als auch in mehreren theoretischen Traktaten über alte Melodien. Von der hier aufgenommenen Variante, publiziert vom bekannten Volksmusikforscher O. Fleischer, variieren die ersten 4 Takte mit den Anfangsmotiven der Johannismelodien aus der 60. und 61. Variantengruppe; der 10., 11., 12. und 13. Takt mit den Anfängen der Johannisliedmelodien aus der 6. Variantengruppe; der 14., 15., 16. und 17. Takt mit den Anfängen der Johannismelodien aus der 14. Variantengruppe. Die anderen Varianten der genannten französischen Volksmelodie oder, richtiger gesagt, die von ihr abgeleiteten cantus firmus bringen weitere, neue Elemente, die ebenso mit anderen Johannismelodien-gruppen variieren.

Es muß bemerkt werden, daß diese Melodie, verschieden variiert, in mehreren Messen, Motteln und Chansons des 15. und 16. Jahrhunderts aufgenommen ist (Fauque, Okeghem, Dufay, Pierre de la Rue, Josquin, Obrecht, Regis, Comper, De Orto, Morales; bei Italienern Palestrina in zwei Messen und Carissimi).

In Weyrichs „Liederkranz“ fehlen die Johannisliedmelodien. Im Vorwort jedoch spricht er, wie bereits hervorgehoben, davon, daß er solche Melodien bei den Letten gehört hat. In J. Cimze's „Dziesmu rota II“, 1871

erschienen, sind bereits 8 Johannisliedmelodien enthalten, ebenso enthalten viele andere Melodien dieser Sammlung Elemente aus Johannismelodien (siehe Variantengruppen 6, 11, 20, 23, 35, 36, 56, 67, 73!). In Ernst Vigners „Latvija“, 1873 u. 74 erschienen, fehlen neuerdings Johannisliedmelodien, doch enthalten auch hier einige in der Sammlung aufgenommene Melodien Elemente aus Johannismelodien (siehe Variantengruppen 6, 8, 11, 37, 52, 71, 73!). Diese jedoch, als erste größere Sammlung von Johannisliedmelodien in lettischer Sprache, von Vigners gesammelt und harmonisiert, sind in den vom Rigaer Lettischen Verein herausgegebenen Liedersammlungen zu finden. In K. Baumanns Liedersammlungen „Austra“ und „Līgo“ figurieren nur zwei Johannisliedmelodien, indessen enthalten manche andere hier aufgenommene lettische Melodien Elemente aus Johannismelodien.

Eine weit größere Sammlung von Johannisliedmelodien veröffentlicht A. Jurjāns in seinen „Materialien“. Andere Sammlungen dieser Melodien findet man in der lettischen Folklore-Abteilung, von mehreren Mitarbeitern notiert. *Wenn wir heute eine Übersicht über die Johannisliedmelodien halten, so können wir konstatieren, daß sie zum Teil Quelle, zum Teil Mündung sind vieler bekannter lettischer Volksmelodien, und daß sie mit bekannten Kirchenhymnen aus mehreren Jahrhunderten variieren.* Als Johannislieder werden auch manche Volksliedmelodien und Romanzen, letztere jedoch in geringem Ausmaß, verwendet (siehe z. B. LFK 170, 1837!).

Fast alle Anfänge der Johannisliedmelodien sind entweder Anfänge oder sonstige Bestandteile (Mitte, Schluß) anderer Volksliedmelodien. Die Kreuzung der Melodien könnte auf dem Umstand beruhen, daß in gewissen Ortschaften nur wenige Melodien bekannt sind, denen alle Volksliedertexte unterlegt werden. Anders verhält es sich mit den Romanzen. Es ist nicht feststellbar, an welchem Zeitpunkt diese Kreuzung ihren Anfang nahm. Man kann nur beobachten, daß solche Gemeinsamkeiten heute in Lettland bekannter Johannisliedmelodien vorhanden sind, wie wir dies auch Cimze's „Dziesmu rota I — VIII“, Baumanns „Austra“ und „Līgo“, Vigners „Latvija“ u. a. aus Arbeits- und Festliedersammlungen ersehen können. Indes gibt es auch eine Reihe von Johannisliedmelodien, die mit den obgenannten Sammlungen gar keinen Berührungspunkt aufweisen.

Den Festliedmelodien ähnlich sind indes die in Jurjāns „Materialien I“ enthaltenen Johannisliedmelodien, besonders die primitivsten unter ihnen, die Jurjāns als die ältesten bezeichnet.

Ähnlichkeit der Johannisliedmelodien mit den Festliedern: siehe Seite 37.

Kreuzungen kommen auch unter den Johannisliedern selbst vor. Vergleiche z. B. Jurjāns „Materialien I“ Nr. 39a mit Nr. 40! Man sieht, daß der 1. und 2. Takt von Nr. 39^a im 5. und 6. Takt von Nr. 40 enthalten ist,

also bildet der Anfang von Nr. 39^a den zweiten Teil von Nr. 40. Ferner: Auch unter den Variantengruppen finden Austausch statt, z. B.: siehe Seite 37, 38, 39 (lettischer Text).

Verschiedene Einflüsse katholischer Hymnen siehe in den Variantengruppen 9, 13, 15, 27, 43, 69!

Die frei schwingenden und lebhaften Kreuzungen verhindern die Aufspürung sowohl der Autoren als auch der Ursprungsform der Melodien. Die Volksmelodie formt und verändert sich selbst. Die Veränderung überwiegt das Neuschaffen, wobei jede Nation für die Arten der Veränderung ihre eigene Mechanik unbewußt anwendet; was jeder Folklorist unauffällig beobachten kann, wenn er wahrnimmt, wie ein ungeschulter Sänger eine in der Kirche, in einer Versammlung oder sonstwo neugehörte Melodie rhythmisch und dynamisch für sich verändert. Nach kurzer Zeit bleibt eine dieser Varianten haften. Auf diese Weise verzweigt sich die Melodik aus ein und demselben Stamm. Das war wohl zu allen Zeiten und allerorts der Fall.

Die Letten zeigen die Tendenz, die melodischen Biegungen zu verlangsamten, kürzere Kadenzen zu formen und den Vortrag getragen — feierlicher zu gestalten. Denkt man an das Apollinische und Dionysische in der Musik, so wird man den Charakter der Letten als apollinisch bezeichnen können.

Um all dies besser zu begreifen, muß man die Melodien in ihrer wunderbaren Frische, mitten in ihrem unmittelbaren Leben hören, mit ihren vielzähligen Varianten, deren zarte Nuancierung oft genug durch unsere Notenschrift nicht festzuhalten ist.

Oberflächliche Sammler vernachlässigen gerade solche Nuancen, um die Melodien leichter zu fixieren; was aber die spätere Forschung auf Irrwege führt. Denn jede im Volk gehörte Melodie ist für den Forscher bloß in seiner wahren, unverfälschten Gestalt, verbunden mit der Mentalität des Interpreten, ein interessanter Organismus.

Man darf nicht außer acht lassen, daß vieles von den angedeuteten Nuancierungen auch in unserem Notenmaterial nicht aufscheint. Ein erfahrener Folklorist wird hier die Wahrheit herausfühlen und spüren, in welcher Weise die dynamische Kraft die Melodienform entwickelt.

Hier eine alte Melodie aus der Provence „Le Tambourin“ (1864 von Vidal publiziert), in welcher Teile an lettische Melodien anklingen. Die erste Hälfte der französischen Melodie z. B. variiert mit den Johannisliedmelodien der 7. Variantengruppe, die zweite Hälfte hingegen mit denen der 12. Variantengruppe. (Notenbeispiel Nr. 9.)

Hier wieder eine alte Melodie aus den Anfängen des 16. Jahrhunderts, der „Paviaer Ton“, gesungen 1525 nach der Schlacht bei Pavia, in welcher Franz I. den Franzosenkönig Karl V. schlug. (Notenbeispiel Nr. 10.)

Diese Melodie variiert mit den Anfangsmotiven unserer Johannismelodien aus der 35. Variantengruppe.

Ein Spottlied über den Polenkönig Heinrich III., welcher 1574 aus Krakau vertrieben wurde (die Melodie befindet sich in der 2. Variantengruppe): der 5., 6., 7. und 8. Takt variiert mit den Johannisliedmelodien der 2. Variantengruppe.

Ein altes deutsches Lied aus der Zeit Karls des Großen, genannt das „Hermenlied“. Die Melodie ist eine alte westfälische Volksmelodie. (Notenbeispiel Nr. 11.)

Der 2. Takt dieser Melodie variiert mit den Anfangsmotiven der Johannismelodien aus der 32. Variantengruppe; der 1. und 3. Takt mit den Anfängen aus der 33. Variantengruppe; der 4. und 5. Takt mit der 19. Variantengruppe.

Mit dieser alten westfälischen Melodie variiert andererseits ein im 17. Jahrhundert von Dilecki, einem Moskauer Meister geistlicher Musik, eingeführter Cantus. (Notenbeispiel Nr. 12.)

Nun folgt eine Melodie aus der Béla Bartok „Hungarian Volk Musik“ Nr. 15, 1^a: (Notenbeispiel Nr. 13).

Die ersten 4 Takte dieser Melodie variieren mit den Anfangsmotiven der Johannisliedmelodien aus der 33. Variantengruppe; die 5 letzten Takte aber mit der zweiten Hälfte der bekannten lettischen Volksmelodie „Apkārt kalnu gāju“.

Eine der katholischen Hymnen an die Mutter Gottes (Notenbeispiel Nr. 14) variiert in ihrem Anfang mit den Anfangsmotiven der Johannisliedmelodien aus der 15. Variantengruppe, ebenso mit der zweiten Hälfte der Johannisliedmelodien der 73. Variantengruppe.

Die Musik zu einer Ambrosianischen Hymne (die populäre Ostersequenz) variiert in ihren ersten 4 Takten mit den Anfängen der Johannisliedmelodien aus der 9. Variantengruppe, in ihren letzten Takten mit den Anfängen aus der 66. Variantengruppe. (Notenbeispiel Nr. 15.)

Ebenso variiert eine Melodie, als „Geißlergesang beim Aufzug“ (Flagellantenlied) in der Straßburger Chronik 1349 verzeichnet (Notenbeispiel Nr. 16), noch eindeutiger mit den Anfängen der Johannisliedmelodien aus der 9. Variantengruppe (aber auch mit der bekannten lettischen Tanzmelodie „Tūdaiņ, tagadiņ, pastalnieki danco“).

Nahe an die Motive der Johannisliedmelodien und mehrerer lettischer Volksliedmelodien überhaupt kommen mehrere Bestandteile der folgenden Melodie einer russischen „Bilina“ (Notenbeispiel Nr. 17).

Die ersten 3 Takte variieren mit der 2. Variantengruppe, der 3. Takt mit der 73., der 5. Takt mit der 75., der 7. und 8. Takt mit den 17. und 36. Variantengruppen. Außerdem findet man noch „ligo“ eine Sekunde nach unten schreitend (in dieser Bilina-Melodie endet so jede Strophe), besonders am Schluß der Johannismelodie. Siehe z. B. LFK 1045, 3886; 1045, 7415; 1045, 7216; 170, 1678; 170, 710; 279, 1807; 279, 1722; 611, 185; usw. Man muß ferner bemerken, daß der 3. und 4. Takt auch mit den Motiven

nach dem ersten „ligo“ aus der 35. Variantengruppe variiert; Charakter und Formgestaltung dieser „Bijina“-Melodie sind hymnisch.

In noch tieferer Vergangenheit finden wir die Pindarsche Pythia-Ode, deren Anfang mit den Johannisliedmelodien aus der 73. Variantengruppe variiert; der 5. Takt variiert mit den Anfängen der 49. Variantengruppe. (Notenbeispiel Nr. 18.)

Ebenso eine Hymne von Mesomedes an die „Nemesis“. (Notenbeispiel Nr. 19.)

Die ersten 2 Takte variieren mit den Anfangsmotiven der 2. Variantengruppe; der 3. und 4. Takt mit denen der 9. Variantengruppe; der 11., 12. und 13. Takt mit den Anfangsmotiven der 35. Variantengruppe; der 15., 16. und 17. Takt mit denen der 16. und 44. Variantengruppe; der 18., 19. und 20. Takt mit den Anfangsmotiven der 71. Variantengruppe; der 23. und 24. Takt mit denen der 26. Variantengruppe. Beide obgenannten altgriechischen Hymnen sind bloß wegen ihrer Teilvariationen mit Bestandteilen unserer Johannisliedmelodien hier aufgenommen, sondern hauptsächlich darum, um zu zeigen, daß der hymnische Aufbau unserer Johannisliedmelodien dem Formenaufbau der altgriechischen Hymnen näher ist als dem der katholischen und protestantischen Hymnen. Wir finden sogar, daß der Strophenschluß dieser Hymnenmelodien mit vielen unserer Ligo-Jubelrufe überaus ähnlich ist. (Notenbeispiel Nr. 20 und 21.)

Es ist schade, daß wir nicht mit Bestimmtheit angeben können, welche Melodien von den Letten in frühester Zeit gesungen wurden, und daß wir auch keinen Anhaltspunkt haben, dies zu erforschen. Dennoch werfen die aufgefundenen Parallelen ein gewisses Licht auf die Geschichte unserer Volksliedmelodien. Aber Eindeutiges läßt sich nicht ermitteln, selbst für die Zeit nicht, da die ersten französischen Musikhistoriker (Bourdelot, Laborde) und die Deutschen Dalberg, Vogler, Ambros und der Belgier Fétis diese Frage zu entwickeln begannen. Indessen müssen wir uns des oben erwähnten Prof. Menius erinnern, der, nach dem Stande der bisherigen Forschung, als erster eine lettische Volksmelodie publizierte. (Notenbeispiel Nr. 22.)

Ähnliche Varianten dieser Melodie (siehe Zeitschrift „Druva“ 1913, Nr. 1, Seite 121!) findet man in den lettischen Musikmaterialien I 47, redigiert von A. Jurjāns, herausgegeben von der Musik-Kommission des lettischen Vereins in Riga 1894. (Notenbeispiel Nr. 23 u. 24.)

Hierzu muß man bemerken, daß diese Melodien fast in jedem ihrer Takte mehrere Elemente aus vielen, bekannten Johannisliedmelodien in sich aufgenommen haben. Mit der von Menius publizierte lettischen Melodie variieren auch viele in letzter Zeit notierte Johannisliedmelodien. Siehe z. B. die Variantengruppen 48, 51, 57 und 71!

Die nach Menius nächst publizierte lettischen Melodien finden sich in Hupels Werk „Topographische Nachrichten von Lief- und Ehistland“, 1847. Es handelt sich hier um einige zweistimmige Johannisliedmelodien.

Dieselben publiziert auch Müller-Blattau in seinem Werk „Hamann und Herder in ihren Beziehungen zur Musik“ mit der Bemerkung, Hupel habe sie dem Herderschen Nachlaß entnommen.

Später — 1857 — erschien „J. Kakting und J. Caunīt 100 dziesmas un ziņģes“. Hier werden, wie bereits bemerkt, vier lettische Volksmelodien für eine Singstimme veröffentlicht. Darunter befindet sich eine Johannisliedmelodie. Die übrigen 95 Melodien dieser Sammlung sind deutsche Liedmelodien (mit lettischen Texten) aus dem 18. Jahrhundert und stammen aus der sogenannten Berliner Schule, welche die Tendenz verfolgte, Ethos und Arbeit zu stärken: denn der Gesang sei ein Zeichen geistiger Gesundheit, er helfe, den kranken Geist zu heilen. Diese Tendenz tritt am klarsten im „Mildheimischen Liederbuch von 518 lustigen und ernsthaften Gesängen über alle Dinge der Welt . . . für Freunde erlaubter Fröhlichkeit und echter Tugend, die den Kopf nicht hängen läßt, herausgegeben von Rudolf Zacharias Becker (Gotha 1799)“. Von dieser Sammlung sind mehrere Auflagen erschienen; im Jahre 1817 enthält das Buch bereits 800 Lieder; darin sind die folgenden Autoren vertreten:

Nägeli, J. Fr. Reichhardt, J. A. P. Schulz, J. A. Hiller, Wenk, Segelbach, Spazier, Queck, Schlick, v. Sackendorf, Naumann, Dalberg, F. L. A. Kunzen, Schubart, Neefe, Häszler, G. Benda, Zelter, Zachariä, André, Dittersdorf, Seydelmann, Rolle u. a. Die Lieder dieser Autoren wurden mit lettischen Übersetzungen und neuen lettischen Texten von deutschen Pastoren in Lettland verbreitet. In „Kakting und Caunīt 100 dziesmas un ziņģes“, in Weyrichs „Dziesmu vaiņaks“ und in Cimze's „Dziesmu rota“ finden sich einige Melodien aus obzitierte Sammlung sowie aus einigen anderen deutschen Liederbüchlein entnommen.

Eingeführt wurden diese Melodien als Folge der Prinzipien deutscher Humanistik nach den Losungen der sogenannten Berliner Schule — und vielleicht auch aus anderen Gründen. Eine so bewußt durchgeführte und idealistische Attacke auf die lettische Volksmusik oder milder ausgedrückt: einen so bestimmten Willen, die lettischen Melodien gegen deutsche auszutauschen, sehen wir erst auf den Plan treten, nachdem bereits früher die katholische Kirche die lettischen Volksmelodien verfolgt und beeinflußt hat. Indes hat die Vitalität des lettischen Geistes sich den Formen der organisierten Überfälle auf die Volksmusik angepaßt und das Seine hinübergerettet; dies geschah nicht zum mindesten in der Weise, daß in der neuen und angeblich „verbesserten“ Form neue Volksmelodien entstanden. Wenn wir unsere Johannisliedmelodien betrachten, finden wir in ihnen die Spuren der beiden bewußt durchgeführten Attacken sowohl von Seite der katholischen Kirche als auch von Seite der deutschen Humanisten. Später kommen wir noch ausführlich darauf zurück.

Gesangsarten

Befaßt man sich eingehender mit der Mentalität der Volkssänger, so kann dies nur unmittelbar geschehen, man muß in deren Leben gehen und die Luft ihrer Felder atmen. Dort finden wir jene Menschen, die täglich in ganz Lettland, in sonnigen und trüben Tagen, unsere Volkslieder austragen, deklamierend, rufend und singend, auf der Kokle und anderen Instrumenten, immer munter und hellklingend in ihrer Musikfreude. Manchmal gelangt man unerkannt in irgendein Dorfhaus, in eine einsame Hütte, die solche Sänger bewohnen. Verlangt man nach Liedern, so sind sie schwer zu haben. Werden Lieder denn auf Begehren und mir nichts dir nichts gesungen? Das weiß auch derjenige, der sie absucht und nicht bloß einen einzigen Ort zur Stelle seiner Untersuchungen macht. Er weiß aber auch, daß wenn man nach geistigen Fäden, die zu Altem und Ältestem führen, sucht, so kann man bei ergrauten Märchen-, Sagen- und Sittenerzählern, bei Sängern und Spielern, bei denen, die an den Zimmergegenständen selbst Hand anlegen, Geschirr und Gewebe fertigbringen, wunderbare Stunden verbringen; denn ist der Geist des Gesanges einmal frei, so geht es ohne Unterbrechung. Man muß nur, vom ersten Augenblick an, eine gemeinsame Sprache finden. Das vollzieht sich an jedem Orte anders, wie ja auch das Lied anders erklingt.

Man tritt in eine armselige Hütte ein oder in ein Armenhaus, seltener in eines der wohlhabenden Häuser, man trifft greise, in Arbeit ergraute Häupter, und hat man sich nach kurzer Unterhaltung verstanden, so erwacht irgendein wunderbarer Zauber. Gewiß, bei Festen und auf dem Felde findet der Liedersammler ähnliche Freude. Mir persönlich sind jene Augenblicke unvergeßlich, wenn ergraute, vom Leben zum Teil schon beiseite geschobene Leute neuerdings in jugendlicher Wonne aufblühen, wenn sie fühlen, daß ihr Gesang Interesse erweckt. Man hört sie dann sagen: „Wie klar erinnere ich mich an alle in der Kindheit gehörte Melodien!“ Bald versammeln sich auch um uns die im halben Lebensalter stehenden Leute des Gesindes, nach einer Weile auch die Jugend und die Kinder, und es ist, als löste sich ein Feiertagswunder, als begänne für alle ein frisches, neues Leben. Ein Augenblick tiefer Freundschaft und Gelöstheit blüht auf. Fast will es scheinen, als gäbe es auf der Welt nur gute Werke und gute Lieder, die Sorgen schrumpfen zu nichts zusammen, der tägliche Kummer verschwindet. Solche Augenblicke zaubert oft der Geist der alten Volkslieder und Melodien, Augenblicke, die der Liederforscher mit der fremden Familie an dem gemeinsamen Tisch verbringt, an den sonst die täglichen Sorgen, die Freuden und die Unglücksfälle des Gesindes herangetragen werden.

In Lattgallen, in der Nähe von Preiji, im Einhof von Sparans, hatte ich einmal ein solches Erlebnis. Der von mir besuchte Sänger war ein hundertzwanzigjähriger Greis, der seit Monaten den warmen Ofen nicht

mehr verlassen hatte. Wir verständigten uns rasch. Vor allem liebte der alte Vater Sparans, von seinem Hause zu erzählen. Davon, wie ihm einst in jungen, kräftigen Jahren für irgendeinen heldenhaften Dienst ein Stück Wald zugesprochen wurde, derselbe Platz eben, auf dem sich sein Einhof befand. Mit einem großen Aufgebot von Willen und Anstrengung rodete er das Stück Wald und baute ein Haus drauf. Wie sollte man nun dieses einsame Haus nennen? Freunde und Gönner rieten ihm, es „Sparani“ zu taufen („Spars“ ist gleich Wucht, Energie, Zähigkeit, Mut) eingedenk jener Kräfte, die er hier einsetzte. Auch erzählte er von Napoleons Zeiten, und bald kamen wir auch auf die Volkslieder zu sprechen. Dabei entsann er sich der folgenden Melodie. (Siehe Notenbeispiel Nr. 25.)

Der Text hierzu lautete:

„Geht, Burschen, horchen, wo die Kohlenbrenner singen,
Sparans rief, Baksch übernahm's, Govoritsi vollendete es.
Und die Waldzapfen antworteten mit Knistern.“

Außer der einer Rezitation ähnlichen Melodie sind auch die Worte interessant, weil sie einen Einblick in die alte Gesangsart gewähren. Wir sehen vor allem, daß dieses Volkslied vollständig aus dem eigenen Leben Sparans emporgeblüht ist, aus seinem Einhof, wo gerodet und gebrannt wurde. Ferner tritt hier etwas auf, was der Beschreibung einer von Menius erwähnten Gesangsart ungefähr entspricht, sobald er der von ihm selbst gehörten lettischen Gesänge Erwähnung tut, und was auch Einhorn, Hupel, Katterfeld, Hamann, Herder u. a. beschreiben. Menius sagt darüber unter anderem, die Letten hätten bis heute dieselbe Gesangsart behalten, wie sie einst die Judäer hatten, im Ton, in der Harmonie, aber auch in der Komposition und im Inhalt des Textes. Menius eröffnet aber auch andere Momente. So glaubt er zum Beispiel aus der Art, die Worte „nach Möglichkeit abwechselnd in Halb- und Viertelnoten zu nehmen, den Schluß aber oder eine Pause in einer ganzen Note“, auf einen Einfluß der Schreibart der Mensuralisten auf die von ihm gehörten Gesänge schließen zu dürfen. Ebenso aus dem dreiteiligen Maß, der leidenschaftlichen Neigung, die Trochäen nachzuahmen, unabhängig davon, ob der Text in Daktylen, Jamben oder Anapästen geschrieben ist.

Dieser Einfluß läßt sich durch die ganze Meniusche Notenschrift über lettische Melodien verfolgen. Diese Tendenz herrschte beinahe in ganz Europa durch einige Jahrhunderte bei den Aufzeichnern von Volksliedern, bis man ausführlichere, erschöpfendere Materialien über griechische Rhythmen fand. An dieser Stelle sei noch bemerkt, daß beinahe alle Troubadour-Melodien im dreiteiligen Taktmaß geschrieben sind (siehe Tappert „Musiknotenschrift vom 8. Jahrhundert bis zur Gegenwart“). Als Beispiel sei eine Troubadourmelodie (Adam aus Halles Robenslied) hierhergesetzt,

deren Anfang auch mit unserer Johannisliedmelodie aus der 9. Varianten-
gruppe variiert. (Siehe Notenbeispiel Nr. 26.)

Wir erwähnen dies alles, weil die Einseitigkeit dieser Notenschreibweise,
die recht lange vorherrschte (als erstes Taktmaß stellten die Mensuralisten
das dreiteilige auf), sowohl die Volksliedmelodien (was auch bei uns stel-
lenweise zu spüren ist) als auch die Singweise beeinflusste. Es ist daher
nicht zu leugnen, daß die Musiktheoretiker, wenn sie auch selber keine
Musik machen, doch unter Umständen die Musik günstig oder ungünstig
beeinflussen.

Indem wir zur Singart unserer Volksliedmelodien zurückkehren, müssen
wir als einer der älteren Quellen der Hupelschen Bemerkungen zu dieser
Frage Erwähnung tun. Man findet sie in seiner Arbeit „Topographische
Nachrichten von Lief- und Ehistland 1777“. Genauer gesprochen, wäre —
nach Menius — als nächster Einhorn mit seiner „Historia lettica 1649“
zu erwähnen. Aber er spricht über die lettische Gesangsart so gut wie
nichts. Er erwähnt bloß, daß am Blockabend viel gesungen, geschrien
und gelärmt wird. Hupel hingegen schreibt über die altlettische Singart:

„Einen beträchtlichen Teil ihres Vergnügens setzen sie in Gesang und
Musik. Der Gesang gehört eigentlich den Weibspersonen zu: auf Hoch-
zeiten sind besondere Weiber zum Singen, doch stimmen auch Manns-
personen mit ein, sobald Getränke die Freude allgemein machen. Bei der
Feldarbeit, bei ihren Spielen u. dgl. hört man nur die Dirnen durch ihre
schreienden Gesänge allgemeine Zufriedenheit verbreiten. Etliche haben
gute Stimmen und viel natürliche Anlagen zum Gesang; doch die Esten
mehr als die Letten. Jene singen alle nur einstimmig, aber gemeinlich
in 2 Chören, so daß jede Zeile, welche ein Haufe vorsingt, von dem zwei-
ten wiederholt wird. Sie haben vielerlei Lieder und Melodien; die von
einem Hochzeitsliede führe ich an: bei vielen Hochzeitsliedern hängen sie
an jede Zeile die beiden Worte: Kassike, Kanike, die vielleicht jetzt keinen
Sinn haben, nach der Etymologie aber schönes Kätzchen oder Maychen
(von maye — junge Birke) könnten übersetzt werden. Die Letten dehnen
die letzten Silben sehr und singen gemeinlich zweistimmig, so daß etliche
eine Art von Baß dazu brummen.“

Auch veröffentlicht Hupel eine in Herders Manuskripten gefundene
Johannisliedmelodie (siehe Müller-Blattau „Hamann und Herder in ihren
Beziehungen zur Musik“). (Siehe Notenbeispiel Nr. 27.)

In der Niederschrift dieser Melodie fühlen wir keine Neigung mehr
nach der Dreiteilung, vielmehr ist hier schon der Einfluß des sogenannten
„Zweiten Zeitalters der Volksliedmelodien“ bemerkbar.

In Fortsetzung der älteren Quellen über altlettische Gesangsarten ist
nun Herder zu nennen. Er sagt: „Sie wählen sich eins oder zwei Mädchen,
die den Text singen, die übrigen halten nur einen einzigen Ton aus, etwa

wie der Baß bei der Sackpfeife ist. Die eigentlichen Sängerinnen erheben ihre Stimme nicht über eine Terz und dieses Geleier dauert so lange fort, bis der Text zu Ende ist; alsdann nehmen die Bassisten die Oktave von dem Grundton, und so ist das Lied aus.“

Hamann, Herders Freund und Anreger, spricht in seiner „Aesthetica...“ viel milder und mit noch größerer Pietät zu diesem Thema:

„Es gibt in angeführten Gegenden (Kurland, Livland) gewisse Striche, wo man das lettische oder undeutsche Volk bei aller ihrer Arbeit singen hört, aber nichts als eine Kadenz von wenig Tönen, die mit einem Metro viel Ähnlichkeit hat. Sollte ein Dichter unter ihnen aufstehen: so wäre es ganz natürlich, daß alle seine Verse nach diesem eingeführten Maßstab ihrer Stimmen zugeschnitten sein würden. Es würde zu viel Zeit erfordern, diesen kleinen Umstand in sein gehörig Licht zu setzen, mit mehreren Phänomenen zu vergleichen, den Gründen davon nachzuspüren und die fruchtbaren Folgen zu entwickeln.“

Dr. Katterfeld schreibt in dem von der lettisch-literarischen Gesellschaft herausgegebenen „Magazin“ V, 1835:

„Dziesma, ein wohl ursprünglich slavisches Wort, bezeichnet ein aus einer einzigen vierzeiligen Stanze bestehendes Lied, das nur den Ausdruck eines Gedankens enthält. Die dziesma wird im Chor gesungen, dergestalt, daß eine Sängerin den Text singt, oder mehr in singendem Ton hersagt, und die übrigen beim Schluß mit einem langgezogenen eintönigen „e“ einfallen, daß sich bei stark besetzten Chören wohl Werste weit hören läßt und an heiteren Sommernächten im Freien gar nicht unangenehm ist, während es im engen Zimmer zu rauschend sein dürfte. Neben dem „e“ des Chors zieht Stender, Gramm. S. 273, auch noch ein „i“ und besonders ein „o“ an; ich habe aber nur das breite lettische „e“ gehört, das dem deutschen Umlaut ä entspricht; auch sollte man glauben, daß das lettische „o“, das eigentlich der Doppellaut oa ist, sich nicht zu einem minutenlangen Aushalten eignet.

„Unter den dziesmen werden solche unterschieden, die bei besonderen Gelegenheiten gesungen werden. Stender nennt schon die Hochzeits- und Johannislieder, die auch die einzigen deutlich hervortretenden sein dürften. Bei beiden Arten, deren Bedeutung schon der Name gibt, findet sich am meisten des Mythischen.

„Zinge, der Abstammung nach offenbar eins mit dem deutschen Singen und Sang, bezeichnet ein aus mehreren vierzeiligen Versen bestehendes Lied und unterscheidet sich von der dziesma, außer dem Fortspinnen des Stoffes, durch mehrere Verse, besonders durch die Vortragsweise, indem sie nach verschiedenen Melodien von einzelnen oder mehreren Stimmen ohne das langgezogene „e“ des Chores gesungen wird. Was von den oben gegebenen Proben Zingen und was dziesmen sind, ist hiedurch leicht zu erkennen.

„Mir ist zwar nicht bemerkbar geworden, daß die Letten ihre Zingen in verschiedene Abteilungen bringen; doch scheinen sie nach Pastor Ulmanns und anderer Angabe aus der ganzen Masse zu unterscheiden: Raudu Zinges, Narru Zinges u. a.“

Eine „Zinge“ (Romanze) ist ein aus mehreren vierreihigen Versen zusammengesetzter Gesang, der sich von der „dziesma“ (Lied) nicht bloß dadurch unterscheidet, daß hier der Inhalt in mehreren Versen entwickelt wird, sondern auch durch die Singart selbst. Die „Zingen“ werden in verschiedenen Melodien gesungen, und man singt sie ohne Ziehen. Der Pfarrer K. Ulmanis unterscheidet einige Arten von „Zingen“; so z. B. spricht er von Wein (weinen) -Zingen, Narrenzingen u. dgl. mehr.

Im „Magazin . . . VII, Bd. 1844“ spricht noch Buettner eine sehr klare Sprache über die altlettische geistige Beweglichkeit, über Volkslieder und die Gesangsart von Volksliedern. Er sagt:

„Der Lette singt nur davon, was der Augenblick ihm vorstellt oder worauf sein Auge fällt. Er singt seine Hochzeitslieder auf Hochzeiten, seine Begräbnislieder bei Leichenbegängnissen, seine Jāņu dziesmen am Johannisabend, seine Bayanu dziesmen auf der Flutung usw., und die Aufgabe des Sängers ist es, nicht nur zu jeder Zeit passende Lieder bereit zu halten, sondern auch solche, die den Umständen nicht anpassen und keinen Anklang finden würden, zu vermeiden . . . Der außerordentliche Reichtum an Liedern setzt die Sänger instand, ihre poetische Unterhaltung stunden-, ja, tagelang fortzusetzen. — Fast für jeden Gegenstand im Gesichtskreise des Letten gibt es eine poetische Betrachtung; was die allgemeine Meinung erzeugt hat, daß diese Lieder improvisiert werden. Ich muß dieser Meinung geradezu widersprechen, teils weil ich gefunden habe, daß dieselben Lieder am Kurischen Ostseestrande ebenso bekannt sind wie an den entferntesten Grenzen Livlands, teils weil ich unsern heutigen Letten durchaus kein produktives Talent habe entdecken können, obgleich sie mit großer Liebe an ihren Liedern hängen. Wenn man aber das Talent, stets mit sicherem Takte das Lied der Gelegenheit anzupassen, Improvisation nennen kann, dann gibt es allerdings noch eine solche, ja nur durch sie tritt der Gesang ins Leben. . . . Diese dziesmas werden nur von Weibern und Mädchen gesungen, worauf sich auch in dem als Motto dem Buche vorgesetzten Liede die Worte „Mahra (Jungfrau Maria) dziesma teizejina“ beziehen. Die Teizeja — Sprecherin — nämlich singt oder spricht vielmehr das Lied je zu zwei Strophen dem Chor vor, der es dann nach der bekannten monotonen Weise nachsingt, wie man es bei den Chören der Bauernmädchen bei festlichen Gelegenheiten, auch bei ihren gemeinschaftlichen Arbeiten, häufig hören kann. Ersteres heißt teikt, letzteres dziedāt. Wenn dieser Gesang Melodje genannt werden kann, so gibt es für die dziesmas zwei Melodien, je nach ihren zwei verschiedenen Versarten . . . Das männliche Geschlecht ist dennoch von dem Umgange mit dieser Muse ausgeschlossen; ob aber

auch von der Dichtung der Lieder selbst, darüber hat Schreiber dieses keine Gewißheit erlangen können, wie denn überhaupt kein Verfasser sich namhaft machen läßt.“

Aus all diesen Zitaten springt uns die merkwürdige Tatsache ins Auge, daß die geistlichen Autoren (Hupel, Einhorn, Herder u. a.) von einem wilden, anhaltenden Schreien berichten, während Philosophen und Geschichtsschreiber wie Menius und Hamann an den altlettischen Gesang mit besonderer Achtung herangehen und hier vielleicht nach den Spuren einer alten musikalischen Kultur tasten. Weshalb wirft Einhorn den Letten großen „Trotz“ vor, mit dem sie an ihren Gepflogenheiten halten? Und weshalb ist dieser „Trotz“ so unzerbrechlich? Ist es nicht ein Zeichen dafür, daß die Letten Schöpfer irgendeiner anderen Kultur waren (und vielleicht wieder sein werden) als jener, die ihnen zugeschnitten wurde? Von irgendeiner alten Singart, der heutigen entgegenstehend, sprechen auch die Anhänger Cimze's und argumentieren damit gegen ihre Gegner; wogegen Weyrich, Jurjāns u. a. scheinbar mit der alten Gesangsweise nicht sonderlich sympathisieren.

Diese Anzeichen zeigen nur, daß die Dynamik des Nationalgeistes einerseits und der Verlauf der Geschichte andererseits auch hier, innerhalb der Grenzen unseres Landes, ihre Spuren zurückließen. Objektiv betrachtet, wird weder die eine Singart noch die andere, weder die „dziesma“ noch die „zinge“ von rein lettischer Glut getragen und gestaltet. Hier kreuzten sich angehäuften Empfindungskräfte, Schöpfung und Interpretation verschiedener größerer und kleinerer Einflüsse, die das ihrige in das rein lettische Bild hineintrugen. Jeder dieser Stile gibt der musikalischen Phantasie seine Möglichkeiten, und davon wurden auch unsere Johannislieder mitgestaltet.

Die Johannislieder wurden wahrscheinlich lange in der ersten Art gesungen, mit einem Sager und Ziehern; denn auch Cimze, in dem er Johannislidmelodien harmonisiert, sagt sich seltsamerweise von seinem gewöhnlichen Choralstil los. Und Andreas Jurjāns beginnt seine „Materialien“-Sammlung mit diesen „primitivsten Liedern“. Von ihm hören wir auch einiges über altlettische Gesangsarten, so z. B. vertieft er sich in den „Materialien“ I. S. 25 in den Gesang der „Altschwangsker Katholiken“ — Suiten und verzeichnet auch die Bemerkung seines Mitarbeiters Blau über das lange „e“-Dehnen am „Līgo“-Ende (siehe den ersten Teil dieser Schrift!). Außerdem lesen wir in Jurjāns „Materialien“, S. 75, über die Gesangsarten der Letten folgendes: „Zwar ist es im allgemeinen angebracht, anzunehmen, daß die Volksmusik keine Harmonie hat, dennoch sind manche Spuren hievon in den „Līgo“-Liedern zu finden. Chöre mit einem Ansager, einem Dehner und Bieger, setzen die Lieder ausführlich in eine Harmonie, wenn auch auf sehr primitive und robuste Weise, wie aus manchen Varianten zu ersehen ist.“ Auch Em. Melngailis schrieb einen solchen

„Līgo“-Sang mit Ansager und Dehner auf (siehe LFK 1045, 959), was übrigens auch für andere Mitarbeiter des LFK gilt. In jüngster Zeit hat die Folkloresammlung in Riga auf Schallplatten und in Sprechfilmen reproduzierte Gesangsarten von den Alschwanger Katholiken, Alsongern und Gudenern demonstriert, mit dem langen und rein ausgehaltenen „e“ am Ende, das momentweise auf —i— u. dgl. übergeht und zum „e“ wieder zurückkehrt. Wie stahlscharf klingt der Gesang der Alsonger, besonders der Ton der Alsonger Zieher aus! Auf halbem Satz stellen sich die Bieger ab, als ob sie den Ton scharf abrissen. Dabei ist zu bemerken, daß auch heutzutage diese Melodien, mit denen man die Volkslieder singt, in Alsong, Barta, Ruzava, Niza volkstümliche Melodien genannt werden (z. B. Tauf-, Hochzeits-, Paten-, Besingungs- und andere Volkslieder). Die in großer Fülle vorhandenen Romanzen nennen sie Lieder. In manchen Bezirken ist die Zahl der vorhandenen volkstümlichen Melodien recht groß. Was die Gesangsart mit Ansagern, Biegern und Ziehern betrifft, fühlen wir hier noch das *Wort* im Liede als führendes und schöpferisches Element, seine Musik im Dialekt seiner Gemeinde als dominierende, gestaltende Kraft. Dies bezeugt jedoch, daß hier noch irgendwelche alte, weit zurückliegende Rudimente einer langen musikalischen Kultur ruhen, die mit großer Beharrlichkeit sich erhalten und natürlich auch im Laufe der Zeit der Veränderung unterworfen wurden. In manchen Gegenden hört man noch heute die Johannisliedmelodien in solch einer Gesangsart.

Die moderne Gesangslehre und Chorgesangskultur in den Schulen beeinflussten das Johannisliedsingen in modernerem Geist, indem sie nachahmten, im Chore oder Unisono zu singen. Taktart, Temperation, Formgefühl des deutschen Volksliedes war, was seinerzeit besonders Jurjan zusagte (siehe Bd. 43 „Lettische Volksmusik-Literatur“ — lettisch!), die Ursache der Popularität des „Liederschmuckes“ von Cimze und hat zum großen Teil die Improvisation zum Verstummen gebracht. Diese und andere Elemente, wie solche aus mit der Zeit angesammelten Hymnen, Romanzen und Tänzen, dominieren noch heute in unserer Johannisliedmusik und mischen sich auch in die Gesangsart, sobald der Johannistag kommt mit seinen Holzscheitern und „Līgo“-Liedern. Über die Art, wie die alten Letten Johanni feierten, finden sich in den alten Schriften einige Bemerkungen. Wir erinnern bloß Hupel (II. S. 190, 191), in dessen Aufzeichnungen wir eine Übergangszeit der Johannisfeiertraditionen bemerken. Hupel schreibt, daß sich in vielen Gegenden die Leute des ganzen Dorfes ein Tag vor Johanni versammeln, ihre Häuser und Gehöfte mit Beeren und zusammentragendem Kraut schmücken und schließlich ihre Lieder singen, indem sie, in vier Gruppen geteilt, ein Roggenfeld umgingen, in Gruppen von Männern, Frauen, Burschen und Mädels. Die Häupter der Mädels waren mit Blumenkränzen geschmückt. Abends schmauste man und tanzte ohne Unterbrechung oder an Ermüdung zu denken.

Können wir nun behaupten, daß im heutigen Lettland die alten Gesangsarten überwiegen? Wohl versucht man in letzter Zeit, sie wieder zu Ehren zu bringen, aber ihrem richtigen Wesen nach sind sie nicht nachzuahmen, besonders nicht durch Menschen, die durch Chöre und Schulen an modernes musikalisches Hören, an modernere Auffassungen musikalischer Formen und Gesangsarten gewöhnt wurden. Wie es unmöglich ist, in der modernen Chordisziplin Volkssänger zu haben, die sich lange in alten Singarten eingesungen. Davon wissen viele Dorfchordirigenten zu erzählen. Aber siehe da, aus diesen Gründen ruft die Bewegung zur Auflebung der alten Singart in Wirklichkeit wieder etwas Neues hervor, dessen Wert freilich vom Dirigenten, vom künstlerischen Takt des nachahmenden Komponisten abhängt. Sie können sich wohl von der beharrlich aufbewahrten alten Singart anregen lassen und von ihr ausgehen, wie sie z. B. in manchen Gegenden des Libauschen Umkreises, seltener schon in Lattgallen oder anderswo, sich erhalten haben, aber sie dürfen sie nicht in voller Richtigkeit nachahmen wollen. Denn einmalig und nicht nachzuahmen ist deren Eigentümlichkeit, tief begründet in den Volkssängen und im Dialekte, die ihre eigentümliche Form, ihren Stil, ihr Gefühl trägt und entwickelt.

Register über die Entwicklungsarten der Melodien

	Seite.		Seite.
<i>I. Länge der Melodien</i>	50—55	In zweiteiliger Joh.-Melodie	
Einteilige Joh.-Melodien.		das erste „ligo“ zweitaktig,	
4-taktige	50	das letzte dreitaktig	62
5-taktige	50	In zweiteiliger Joh.-Melodie	
6-taktige	50	das erste „ligo“ zweitaktig,	
7-taktige	51	das letzte viertaktig	62
8-taktige	52	In zweiteiliger Joh.-Melodie	
9-taktige	54	das erste „ligo“ dreitaktig,	
10-taktige	54	das letzte eintaktig	62
11-taktige	54	In zweiteiliger Joh.-Melodie	
12-taktige	55	das erste „ligo“ dreitaktig,	
13-taktige	55	das letzte zweitaktig	62
15-taktige	55	Zweiteilige Joh.-Melodie mit	
16-taktige	55	nur einem eintaktigen „li-	
20-taktige	55	go“ in der Mitte	63
		Zweiteilige Joh.-Melodie mit	
		nur einem 2-taktigen „ligo“	
		in der Mitte	63
<i>II. Das Verhältnis der einzel-</i>		Zweiteilige Joh.-Melodie mit	
<i>nen Melodienteile mit dem „li-</i>		nur einem 2-taktigen „ligo“	
<i>go“ Refrain</i>	55—72	am Ende	63
Einteilige Joh.-Melodien mit		Zweiteilige Joh.-Melodie mit	
2-taktigem „ligo“	55	nur einem 3-taktigen „ligo“	
Einteilige Joh.-Mel. mit drei-		am Ende	63
taktigem „ligo“	56	Zweiteilige Joh.-Melodie mit	
Zweiteilige Joh.-Melodien	56	nur einem 4-taktigen „ligo“	
In zweiteiliger Joh.-Melodie		am Ende	63
beide „ligo“ eintaktig	59	Ein einziges 6-taktiges „ligo“	
In zweiteiliger Joh.-Melodie		am Ende	63
das erste „ligo“ eintaktig,		Dreiteilige Joh.-Melodien	63
das letzte zweitaktig	59	In dreiteiliger Joh. Melodie	
In zweiteiliger Joh.-Melodie		das erste „ligo“ eintaktig,	
das erste „ligo“ zweitaktig,		das zweite dreitaktig, das	
das letzte eintaktig	59	dritte eintaktig	64
In zweiteiliger Joh.-Melodie			
beide „ligo“ zweitaktig	61		

	Seite.		Seite.
In dreiteiliger Joh.-Melodie das erste „līgo“ zweitaktig, das zweite eintaktig, das dritte eintaktig	64	In vierteiliger Joh.-Mel. das erste „līgo“ 2-taktig, das zweite 1-taktig, das dritte 2-taktig, das letzte 1-taktig	66
In dreiteiliger Joh.-Melodie die ersten beiden „līgo“ 2- taktig, das letzte 1-taktig .	64	In vierteiliger Joh.-Mel. alle „līgo“ 2-taktig	66
In dreiteiliger Joh.-Melodie alle „līgo“ zweitaktig	65	In 5-teiliger Joh.-Mel. alle „lī- go“ zweitaktig	66
In dreiteiliger Joh.-Melodie das erste „līgo“ zweitaktig, das 2. dreitaktig, das letzte eintaktig	65	Das erste „līgo“ oder der erste Takt des ersten „līgo“ ist eine Umkehrung oder eine Variante vom letzten Takte des Anfangsmotivs	66
In dreiteiliger Joh.-Melodie das 1. „līgo“ zweitaktig, das 2. eintaktig, das letzte drei- taktig	65	Der erste Zweitakt wiederholt sich variiert nach dem mitt- leren „līgo“	67
In dreiteiliger Joh.-Melodie das 1. „līgo“ zweitaktig, das 2. viertaktig, das letzte ein- taktig	65	Schlußmotiv der Melodie ist eine Variante des Anfangs- motivs	68
In dreiteiliger Joh.-Melodie das 1. „līgo“ zweitaktig, das 2. viertaktig, das letzte zwei- taktig	66	Die Melodie entwickelt sich aus Varianten des zweiten Taktes	68
In dreiteiliger Joh.-Melodie das 1. „līgo“ 2-taktig, das zweite 2-taktig, das letzte 4- taktig	66	Der letzte Takt vor dem letz- ten „līgo“ ist eine Wieder- holung des zweiten Taktes der Melodie	69
In dreiteiliger Joh.-Melodie das erste „līgo“ 3-taktig, das zweite 3-taktig, das letz- te eintaktig	66	Der zweite Takt und der letzte Takt, vor dem letzten „līgo“, sind Trichorde oder Varian- ten	70
In dreiteiliger Joh.-Melodie das erste „līgo“ 3-taktig, das zweite 5-taktig, das letzte 2-taktig	66	Der zweite Melodienteil (mit Ausnahme des „līgo“) ist eine Variante des 1. Melodi- enteiles in rücklaufender Weise	71
In dreiteiliger Joh.-Mel. die beiden mittleren „līgo“ 4- taktig, das letzte 2-taktig .	66	Das letzte „līgo“ ist eine Vari- ante des 1. Taktes	71
		Das letzte „līgo“ ist eine Vari- ante der Umkehrung des 1. Taktes	71

	Seite.		Seite.
III. <i>Johannislieder-Melodien mit gemischten Taktarten</i>	72	Der erste Melodienteil in kleinen und großen Terzbogen, der zweite in Quintbogen	78
IV. <i>Johannislieder-Melodien ohne „ligo“</i>	75	Die Melodie in Terz-, Quart-, Quintbogen	78
V. <i>Endet ohne „ligo“</i>	75	VII. <i>Nach unten oder nach oben gehende Bogen</i>	78—80
VI. <i>Biegungen der Melodie</i>	75	Der 1. Zweitakt nach unten gehend, der dem 1. „ligo“ folgende auch nach unten gehend	78
Die große Sekunde	75	Der 1. Zweitakt nach oben gehend, der dem 1. „ligo“ folgende nach unten gehend	78
Kleine Terzen	75	Überwiegend nach unten gehende Bogen	79
Durchgehend kleine Intervalle (Zu nur seltenen Fällen geht das Intervall über eine Terz hinaus)	75	Nach unten und oben gehende Bogen in gleicher Zahl	80
Melodie in Terz- und Trichordebogen, mittleres und letztes „ligo“ in Terzbogen (kleinen, großen)	76	Jeder zweite Takt ist eine Umkehrung oder eine Umkehrungsvariante des ersten Taktes	80
Melodie in Terz- und Trichordebogen, erstes „ligo“ in Quint, letztes in Quart	77	Der zweite Melodienteil ist eine Wiederholung des ersten Teiles, nur die „ligo“ sind verschieden	80
Melodie in Terz- und Trichordebogen, beide „ligo“ Quart	77	VIII. <i>Nach unten oder nach oben gehende Bogen verschiedenen Charakters in Varianten- gruppen vermerkt</i>	80—82
Melodie in Terzbogen, „ligo“ Trichorde	77	Sinkende Bogen	80
Melodie in Terzbogen, beide „ligo“ in Quint	77	Steigende Bogen	81
Melodie in Quartbogen, erstes „ligo“ in Dur, zweites in Moll	77	Bogen auf gleicher Ebene	82
Melodie in Trichorden, „ligo“ Quintbogen	77	IX. <i>Die Proportionen der Tonumfänge der einzelnen Melodienteile</i>	82—84
Melodie in Quartbogen oder Trichorden, „ligo“ in reinem Moll	77	Die 1. Melodienhälfte (einschließlich des 1. „ligo“) ist im Tonumfang größer als die 2. Melodienhälfte	82
Melodie in Quartbogen oder Trichorden, „ligo“ in reinem Dur	77		
Der erste Melodienteil in Quartbogen, der zweite in wechselnden kleinen und großen Terzen	78		

	Seite.		Seite.
Die 2. Melodienhälfte (einschließlich des 2. „līgo“) ist im Umfang größer als die 1. Melodienhälfte	83	Beginnt in Quart, schließt in Tonika	86
Gleicher Tonumfang in beiden Melodienteilen	83	Beginnt in Quint, schließt in Tonika	86
Der mittlere Teil dreiteiliger Melodien ist im Tonumfang größer als die beiden gleichgroßen Seitenteile	84	<i>XI. Die Tonarten der Melodie 86—88</i>	
Der mittlere Teil dreiteiliger Melodien ist im Tonumfang kleiner als die beiden im Tonumfang gleichen Seitenteile	84	Dorischer Tetrachord	86
Der Tonumfang des Schlußteiles in dreiteiliger Melodie ist der kleinste	84	Dorischer - lydischer - dorischer-frygischer Tetrachord	86
		Dorischer - lydischer - dorischer Tetrachord	86
		Dorischer - lydischer - frygischer Tetrachord	87
		Dorischer - frygischer - dorischer - frygischer Tetrachord	87
		Lydischer Tetrachord	87
		Lydischer - frygischer Tetrachord	87
		Lydischer - frygischer - lydischer Tetrachord	87
		Lydische Tetrachorde und Pentachorde	87
		Lydische Terz	87
		Lydischer Tetrachord + Dichord nach unten	87
		Lydischer Trichord + Dichord nach unten	87
		Dichorde und lydische Pentachorde	88
		Die kleine Septime, aus lydischem Tetrachord entwickelt	88
		Frygische Terz	88
		Frygischer Tetrachord	88
		Frygischer-lydischer Tetrachord	88
		Frygischer-lydischer-frygischer Tetrachord	88
		Kleine Septime aus frygischem Tetrachord entwickelt	88
<i>X. Melodienanfänge und -schlüsse</i>	<i>84—86</i>		
Beginnt und schließt in Tonika	84		
Beginnt in Tonika, schließt in Quart	85		
Beginnt in Tonika, schließt in Quint	85		
Beginnt in Tonika, schließt in Septime	85		
Beginnt in Sekunde, schließt in Tonika	85		
Beginnt in Tonika, schließt in Quart	85		
Beginnt in Terz, schließt in Tonika	85		
Beginnt in Terz, schließt in Sekunde	86		
Beginnt in Terz, schließt in Septime	86		
Beginnt in Septime, schließt in Tonika	86		

	Seite.		Seite.
<i>XII. Minor</i>	88—90	<i>XVI. Synkopiertes „ligo“</i>	92
Kleine Terzen	88	Mittleres und letztes „ligo“ synkopiert	92
Kleine Terzen, Tetrachord und in beiden „ligo“ Quartensprung nach unten	88	Das letzte „ligo“ synkopiert	92
Pentachord im Minor-Charakter	88	Das mittlere „ligo“ synkopiert	92
Pentachord im Minor-Charakter +Dichord nach unten	89	<i>XVII. „Ligo“ modulierend</i> 92—96	
Pentachord im Minor-Charakter, aus dorischem Tetrachord entwickelt	89	Erstes „ligo“ von Moll zu Dur modulierend	92
Sexte im Minor-Charakter	89	Mittleres und letztes „ligo“ in Major	92
Kleine Septime, aus Minor-Pentachord entwickelt	90	Beide „ligo“ sowie andere Bestandteile der Melodie in Minor-Charakter	92
<i>XIII. Major</i>	90—91	Mittleres „ligo“ Trichord	93
Pentachord im Major-Charakter	90	Letztes „ligo“ Trichord	93
Pentachord im Major-Charakter +Dichord nach unten	90	„Ligo“ eins oder zwei Terzensprünge (in der Mitte groß, am Schluß klein)	93
Sexten im Major-Charakter	90	Letztes „ligo“ Quartensprung nach oben	93
Kleine Septime im Major-Charakter	90	Letztes „ligo“ Quartensprung nach unten	93
Kleine Septime, aus Major-Pentachord entwickelt	90	Letztes „ligo“ Quintensprung nach unten	93
Major ohne Sexte	90	Letztes „ligo“ Quintensprung nach oben	94
Major ohne Quart und ohne Sexte	91	Sextensprung des mittleren „ligo“	94
Major ohne Septime	91	Mittleres „ligo“ nach oben, letztes nach unten gehend	94
<i>XIV. Major (modern)</i>	91	Mittleres „ligo“ nach oben gehend, letztes eben verlaufend	94
<i>XV. Arten, Beziehungen, Umfänge und Bedeutung des „ligo“ in der Entwicklung der Melodie</i>	92	Alle drei „ligo“ nach oben schreitend	95
„Ligo“ als führendes Element in der Entwicklung der Melodie	92	Mittleres „ligo“ nach unten gehend, letztes eben verlaufend	95
Beide „ligo“ als führende Elemente in der Entwicklung der Melodie	92	Mittleres und letztes „ligo“, beide nach oben schreitend	95

	Seite.		Seite.
Mittleres und letztes „līgo“, beide nach unten schreitend	95	Melodie in Terz- und Tri-chordebogen, alle drei „līgo“ verschieden	97
Beide mittleren „līgo“ nach oben schreitend, letztes nach unten schreitend . . .	95	Mittleres „līgo“ vom kleinsten Umfang	97
Beide mittleren „līgo“ nach oben schreitend, letztes eben verlaufend	95	Ein mittleres und letztes „līgo“ vom kleinsten Umfang .	97
Alle „līgo“ nach unten schreitend	95	Mittleres und letztes „līgo“ von gleichem und kleinstem Umfang	97
Mittleres „līgo“ entwickelt die Melodie bis zum Quintenumfang	95	In dreiteiliger Melodie: erstes mittleres und letztes „līgo“ vom kleinsten Umfang . .	97
Mittleres „līgo“ entwickelt die Melodie bis zum Oktavenumfang	96	Letztes „līgo“ vom kleinsten Umfang	98
<i>XVIII. Proportionen der „līgo“ Bestandteile 96—99</i>			
In dreiteiliger Melodie: erstes mittleres und letztes „līgo“ von geringstem Tonumfang	96	In zweiteiliger Melodie: beide „līgo“ im Tonumfang gleich und von ähnlicher Größe mit andern Bestandteilen .	98
Mittleres und letztes „līgo“ im Terzumfang	96	Mittleres oder eins der mittleren „līgo“ vom größten Tonumfang	98
Mittleres und letztes „līgo“ im Quartumfang	96	Mittleres und letztes „līgo“ von gleicher Größe und größtem Tonumfang . . .	98
Mittleres und letztes „līgo“ im Sextumfang	96	Mittleres oder beide mittleren „līgo“ von gleichem Umfang mit den andern Bestandteilen der Melodie	98
Mittleres „līgo“ im Terz-, letztes im Sekundumfang . . .	96	Eins oder beide mittleren „līgo“ von kleinstem Umfang an höchster Stelle der Melodienentfaltung	99
Mittleres „līgo“ im Terz-, letztes im Quartumfang	96	XIX. „Rotā“	99
Mittleres „līgo“ im Quart-, letztes im Terzumfang . . .	97	XX. „Līgo“ am Schluß der Melodie	99—101
Mittleres „līgo“ im Quint-, letztes im Quartumfang . . .	97	Primumfang	99
Mittleres im Sext-, letztes im Terzumfang	97	Sekundumfang	99
Beide mittleren „līgo“ im Quint-, letztes im Terzumfang	97	Terzumfang	100
Ein mittleres im Sextumfang .	97	Quartumfang	100
		Quintumfang	100
		Sextumfang	101

	Seite.
XXI. „Līgo“ in der Mit-	
te	101—104
Sekundumfang	101
Terzumfang	101
Quartumfang	102
Quintumfang	103
Sextumfang	103
Septimumfang	104
Oktavumfang	104

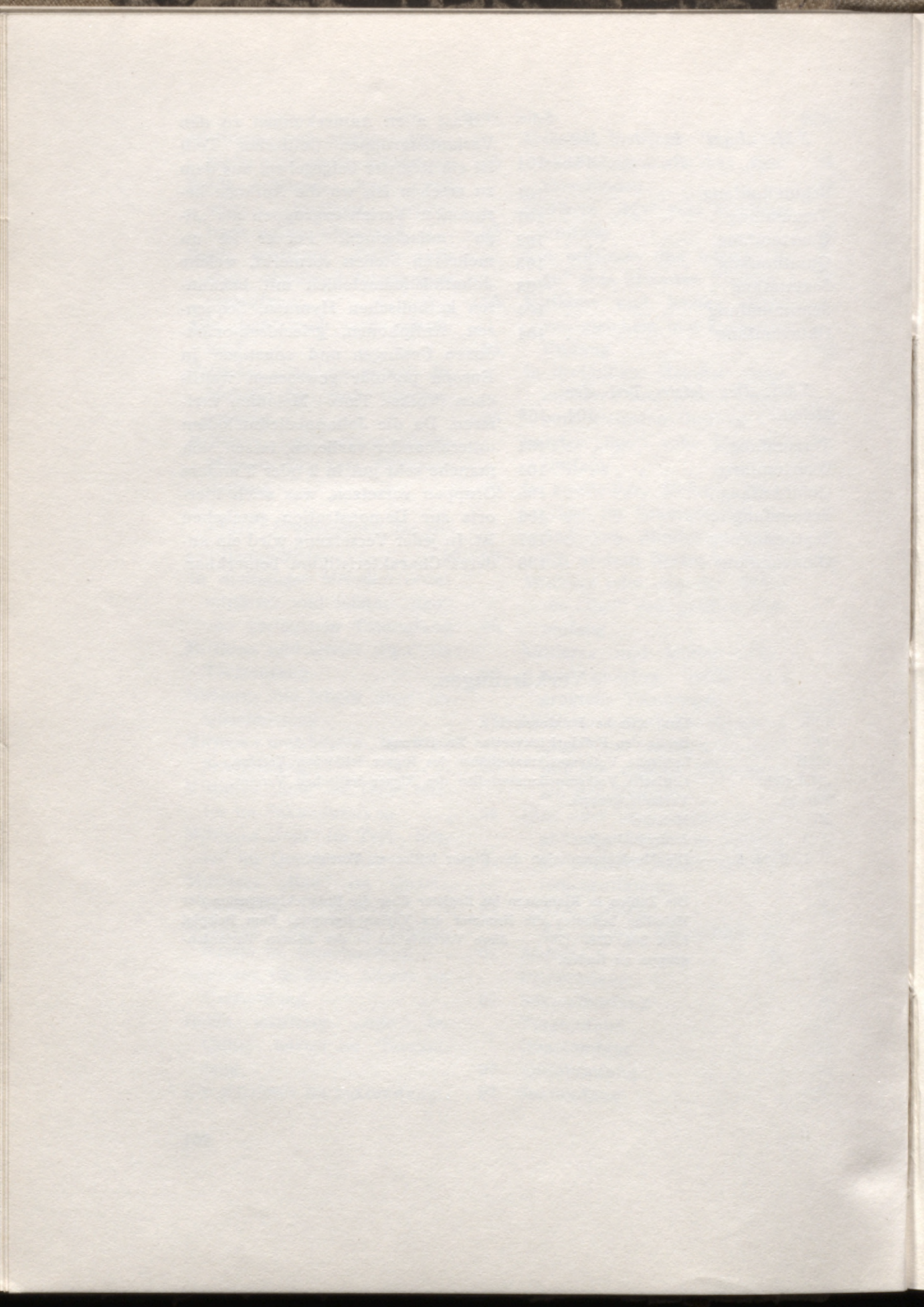
XXII. Der letzte Teil der	
Melodie	104—108
Terzumfang	104
Quartumfang	104
Quintumfang	105
Sextumfang	106
Septimumfang	107
Oktavumfang	108

Fast allen Anmerkungen zu den Variantengruppen (lettischer Teil) ist ein Register beigegeben, aus dem zu ersehen ist, wo die Anfänge bestimmter Variantengruppen als „līgo“ aufscheinen. Ferner ist an mehreren Stellen vermerkt, welche Johannisliesmelodien mit bekannten katholischen Hymnen, Sequenzen, Antiphonen, griechisch-orthodoxen Gesängen und sonstigen in Europa populär gewesenen weltlichen (Volks-, Tanz-) Melodien variieren. Da die Johannisliesmelodien untereinander variieren, lassen sich manche sehr gut in 2 oder 3 andere Gruppen versetzen, was auch hierorts zur Demonstration geschehen ist. In jeder Versetzung wird ein anderes Charakteristikum bemerkbar.

Verkürzungen.

LFK	— Das lettische Folklorearchiv.
Bb	— Besitz des Folkloristenvereins Kr. Barons.
LMM	— Lettische Volksmusikmaterialien des Rigaer lettischen Vereins.
„Materiāli“	— Lettische Volksmusikmaterialien des Rigaer lettischen Vereins.
Var. gr.	— Variantengruppe.
Mel.	— Melodie.
J. A.	— Andrejs Jurjāns.
R. L. B. M. K.	— Die Musikkommission des Rigaer lettischen Vereins.

Die Zahlen in Klammern im Register über die Entwicklungsarten der Melodien bedeuten die Nummer der Variantengruppe. Zum Beispiel LFK 804, 2880 (26) — diese Variante ist in der 26-sten Variantengruppe zu finden.

II DAĀA.

MELODIJU VARIANTI.

AMEN

THE END OF THE WORLD

1.

LFK N:170,1376

Vecgulbenē

Musical score for 'Vecgulbenē' in G major, 2/4 time. The score consists of three staves of music with lyrics underneath. The first staff has a 2/4 time signature and the lyrics 'Jā - nī - ša - mi div' mei - ti - ņas,'. The second staff has a 2/4 time signature and the lyrics 'lī - go, lī - go Vie - na lie - la,'. The third staff has a 2/4 time signature and the lyrics 'ot - ra ma - za lī - go'.

Jā - nī - ša - mi div' mei - ti - ņas,
lī - go, lī - go Vie - na lie - la,
ot - ra ma - za lī - go

LFK N:279,1795

Kosā

Musical score for 'Kosā' in G major, 2/4 time. The score consists of two staves of music with lyrics underneath. The first staff has a 2/4 time signature and the lyrics 'Sit Jā - nī - ti, va - ra bun - gas, lī - ī - go,'. The second staff has a 2/4 time signature and the lyrics 'lī - ī - go, vār - ta sta - ba ga - li - ņā - i lī - go.'.

Sit Jā - nī - ti, va - ra bun - gas, lī - ī - go,
lī - ī - go, vār - ta sta - ba ga - li - ņā - i lī - go.

LFK N:1045,3266

Raunā

Musical score for 'Raunā' in G major, 2/4 time. The score consists of two staves of music with lyrics underneath. The first staff has a 2/4 time signature and the lyrics 'Pal - dies sa - ku tai mā - te - i,'. The second staff has a 2/4 time signature and the lyrics 'lī - go, Kas Jā - nī - ti vār - dā li - ka'.

Pal - dies sa - ku tai mā - te - i,
lī - go, Kas Jā - nī - ti vār - dā li - ka

1

li - go, li - go, li - go.

Kas Jā - nī - ti vār - dā li - ka, li - go.

LFK № 170, 1177

Rikterē

Ļā - va - ka - ri Jā - ņa mā - te

li - go, li - go, vai gai - dī - ji

Jā - ņa bē - nus li - go, li - go

LFK № 1045, 3010

Baldonē

Vi - su ga - du Jā - nī - ts nā - ca,

li - go, li - go. Nu at - nā - ca

šo - va - ka - ri li - go, li go.

LFK № 1045, 7224

Ropažos

Ļem, jā - nī - ti , sir - mu zir - gu
lī - go , lī - go , ap - jāj ma - nu
kā - post dār - zu lī - go , lī - go .

The musical score for 'Ropažos' consists of three staves of music in G major and 2/4 time. The melody is simple and folk-like, with lyrics written below the notes. The first staff has a key signature of one sharp (F#) and a 2/4 time signature. The second and third staves have a key signature of one sharp and a 2/4 time signature, with a double bar line and a 3/4 time signature change in the middle of the second staff.

LFK № 1045, 3016

Cesvainē

Lī - got vie - ni es lī - go - fu ,
lī - go , lī - go . Kad man of - ris
pa - lī - dzē - tu , lī - go .

The musical score for 'Cesvainē' consists of three staves of music in G major and 2/4 time. The melody is simple and folk-like, with lyrics written below the notes. The first staff has a key signature of one sharp (F#) and a 2/4 time signature. The second and third staves have a key signature of one sharp and a 2/4 time signature, with a double bar line and a 3/4 time signature change in the middle of the second staff.

LFK № 804, -839

Mālpils pag.

Jā - nī - ša - mi brā - lī - ša - mi lī - go ,
lī - go , lie - la skā - de no - ti - ku - si lī - go

The musical score for 'Mālpils pag.' consists of two staves of music in G major and 2/4 time. The melody is simple and folk-like, with lyrics written below the notes. Both staves have a key signature of one sharp (F#) and a 2/4 time signature.

L F K № 179,493

Kaldabrunā

Vi - su ga - du dzies - mas krā - ju
 lī - go, lī go, Jā - ņa die - nu
 gai - dī - da - ma lī - go.

L F K № 279,1793

Kosā

Sit, Jā - nī - ti, va - ra bun - gas lī - go,
 lī - i - go, vār - ta sta - ba ga - li - ņā - i lī - go.

L F K № 1045,7316

Tirzā

Jā - nīts sē - dēj kal - ni - ņā - i
 lī - go, lī - go. Zo - lu na - stu
 mu - gu - rā - je lī - go.

li - go li - go Zo - lu nas - ta
mu - gu - ra - je li - go

R.L.B. „Dziesmu krājumā” VII Mālpils
N:23(5) var. turpat N:23(6) var.

Kas grib bal - tas vil - lai - nī - tes
li - go li go lai dzen ai - tas
pie - gu - la - i li - go

LFK N:1045, 1056 Peiragu ciems

Jo - na di - na , Mo - ras di - na ,
lei - gu , lei - gu

LFK N: 1045, 2818

Saikavā

Es - ie - svie - du vī - bot - nī - ti ,
lei - go , lei go Jau - nu pui - šu
gul - ti - ņa - i , lei - go , lei - go

The musical score for 'Saikavā' is written on three staves in G major (one sharp) and 2/4 time. The melody consists of eighth and quarter notes, with some phrases marked with slurs and accents.

LFK N: 170, 1771

Nīcā

Vi - su ga - du Jā - nits nā - ca , lī - go ,
lī - go , sa - vus bē - nus ap - rau - dzī - ti lī - go

The musical score for 'Nīcā' is written on two staves in G major (one sharp) and 2/4 time. The melody features a mix of quarter and eighth notes, with a final phrase marked with a fermata.

LFK N: 1045, 7131

Livānos

Kas tur sei - di , kas tur vi - zi
lei - go , lei - go tei - ru - me - ņa
ga - li - ņa - i , lei go

The musical score for 'Livānos' is written on three staves in G major (one sharp) and 2/4 time. It includes a key signature change to D major (two sharps) for the final phrase, indicated by a double bar line and a new key signature.

LFK N:1045, 2013

C. Priekulys

Musical score for LFK N:1045, 2013, C. Priekulys. The score consists of four staves of music in G major (one sharp) and 2/4 time. The first staff begins with a treble clef, a key signature of one sharp (F#), and a 2/4 time signature. The melody consists of eighth and quarter notes. The second staff continues the melody with some notes marked with accents. The third staff includes a variation marked 'var.' with a fermata over a note. The fourth staff concludes the piece with another variation marked 'var.' and a final fermata.

LFK N:1045, 2011

C. Priekulys

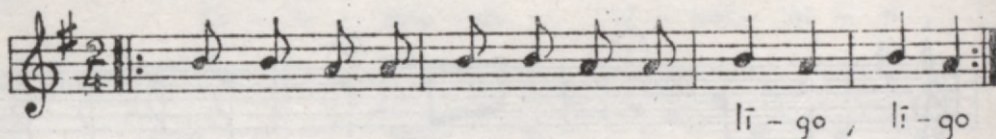
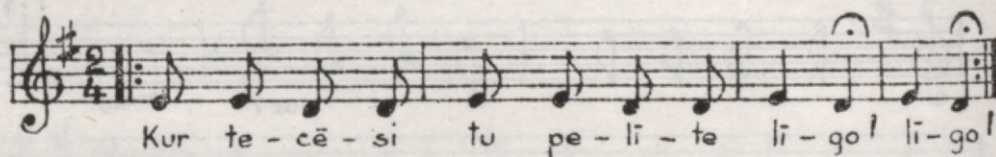
Musical score for LFK N:1045, 2011, C. Priekulys. The score consists of four staves of music in G major (one sharp) and 2/4 time. The first staff begins with a treble clef, a key signature of one sharp (F#), and a 2/4 time signature. The melody consists of eighth and quarter notes. The second staff continues the melody with some notes marked with accents. The third staff includes a variation marked 'var.' with a fermata over a note. The fourth staff concludes the piece with another variation marked 'var.' and a final fermata.

2.

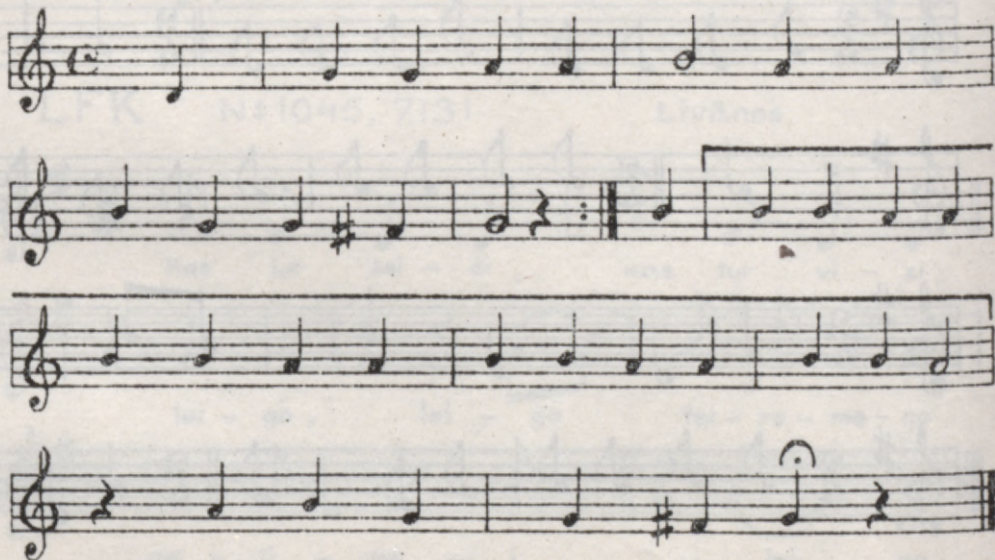
B b

N° 43, 1820

Rāvā

A. Ķurjāna „Latv. t. muzikas materiali” I N° 1 Dižkrūtes skol.

Erk-Böhme „Deutsches Liederhorst” II N° 299
 Spottlied auf den 1574 aus Krakau vertriebenen
 Polenkönig Heinrich III von Anjon

3.

LFK N=1045,7273 Rīga, Sardzenes pag.

Ē - di ē - di tu Jā - nī - ti
 met pa lo - gu ku - mo - siņ Ē - di, ē - di
 tu Jā - nīt met pa lo - gu ku - mo - siņ

Belā-Bartoks

Ungarijā

Aiz tiem kal - niem, aiz tām le - jām,
 tur aug o - dziņš diez-gan, aiz tiem kal-niem,
 aiz tām le - jām, tur aug o - dziņš diez-gan

LFK N:170,1348 Kāzu dziesma Mālupe

Kur tu nē-mi bā-le-li-ņi tik lus-ti-gu
 lī-ga-viņ, kur tu nē-mi bā-le-liņ, tik lus-ti-gu

J.Karking un J.Caunit „100 Dziesmas un ziņģes” N:37 Kāzu dziesma

Kur tu nē-mi bā-le-li-ņi tik lus-ti-gu
 lī-ga-viņ, kur tu nē-mi bā-le-liņ, tik lus-ti-gu

li - ga - viņ , tik lus - ti - gu li - ga - viņ

LFK N:170,1416 Kāzu dziesma. Mārkalnē

Ska - ta - tie - si , rau - ga - tie - si

kā tie mū - su cā - li la - sa Lī - dze - nie - cei ,

na - ba - dzī - tei u - tu ku - le pa - bi - rusi

J.Cimzes „Dz.Rota” IV N:42 1875.g.

Mā - miņ mī - lā mā - miņ jau - kā

laid man drus - ku. pa - sie - rēt tra - ra

la la la laid man drus - ku pa - sie - rēt

4.

LFK №1045, 2097

Nurmuižā

Skat. A. Jurjāna "Materialos" 52. b. un Cimzes-Sērmukšļa
"Dziesmu Rota" un LFK №1045, 3836 Dundagā

Jau - ni pui - šī , jau - nas mei - tas , lī - go ,
lī - go Jā - nu nak - ti ne - gu - la - ti lī - go

LFK №1045, 2148

Cesvainē

Jā - nīts se - de o - zo - la - i
lī - go lī - go Jā - na bēr - ni
pa - za - re - i lī - go

LFK №804, 900

Lizumā

A - su da - dzit' i ie - sprau - du lī - go
lī - go Vār - tu sta - ba ga - li - nā - i lī go

LFK N:1045,3018

Cesvainē

Dzie-dot dzi-mu, dzie-dot au-gu, li-go.
li-go, Dzie-dot ^{VAR.} mū-žu no-dzi-vo-ju,
li-go, li-go, li-go.
Dzie-dot mū-žu no-dzi-vo-ju li-go.

The musical score for 'Cesvainē' consists of four staves of music in G major. The first staff is in 2/4 time, the second in 2/4, the third in 3/4, and the fourth in 2/4. The lyrics are written below the notes.

LFK N:1045,3273

Dzērbenē

Nā-kat ļau-dis brī-nī-tie-si,
li-go, li-go Kas no-ti-ka
pa-gal-mā-i li-go

The musical score for 'Dzērbenē' consists of three staves of music in G major. The first two staves are in 2/4 time, and the third is in 3/4. The lyrics are written below the notes.

LFK N:1045,637

Līzumā

Jā-ņa mā-te sie-ru sē-ja

The musical score for 'Līzumā' consists of one staff of music in G major, 2/4 time. The lyrics are written below the notes.

lī - go , lī - go . De - vi - ņie - mi
stū - ri - šie - mi , lī - go , lī - go

LFK N° 1045,7350 Lizuma pag.

Jā - nīts sē - dē kai - ni - ņā - i
lī - go . lī - go . zā - ļu nas - tu
mu - gu - ra - i lī - go lī - go

LFK N° 334,1441 Madonā

Jā - ņam ru - dzi Jā - ņam mie - ži lī - go ,
lī - go . Jā - ņam sir - mi ku - me - li - ņi lī - go

LFK N: 1045,7475

Smiltēnē

Jū - ni - ša - me, brā - li - ša - me, lī - go ,
lī - go . lre - jas vil - nas kam - zo - li - tis, lī - go .

LFK N: 1045,1326

Viesītē

Ai Jā - nī - ti Die - va dē - lis ,
lī - go , lī - go ko tu ve - di
ve - zu - mā - i , lī - go , lī - go , lī - go !
ko tu ve - di ve - zu - mā - i , lī - go .

LFK N: 529,156

Bērzavņē

As duo - mā - ju as gā - dā - ju lī - go
lī - go Kas pla - vi - ņu nua - sli - dē - ja

lī - go , lī - go , lī - go.

Kas pla - vi - ņu nua - slie - dē - ja lī - go.

L.F.K. № 1045, 272 Viļānos

Jo - nits go - ja por po - gol - mu

lei - gu , lei - gu . Sa - vu bār - nu

ap - sa - vēr - tu lei - gu , lei - gu , lei - gu .

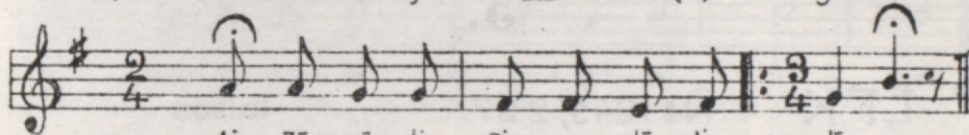
Sa - vu bār - nu ap - sa - vēr - tu , lei - gu .

L.F.K. № 1495, 3175 Vidsmuižā

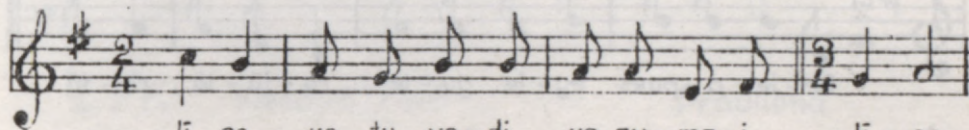
Es sa - va - mī Jā - ņa tē - vam lī - go , lī - go ,

liķš o - zo - la vai - na - dzi - ņu lī - go .

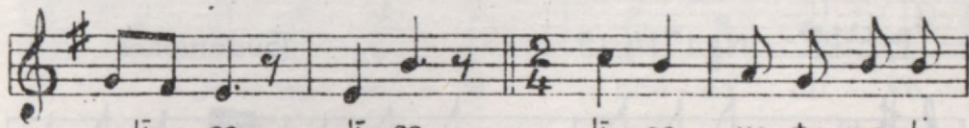
RLB „Dziesmu kraujums” VIII N:23(4) Latgalē

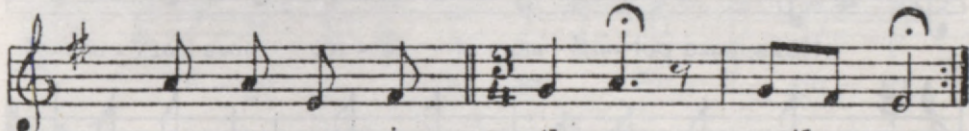
Ai, Jā - nī - ti , Die - va dē - liņ , lī - go

lī go ko tu ve - di ve - zu - ma - i lī - go

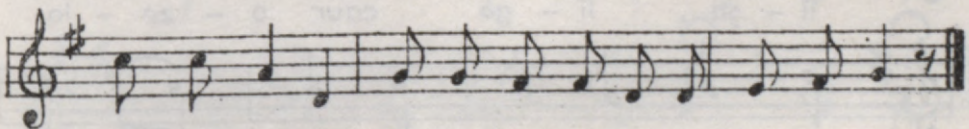
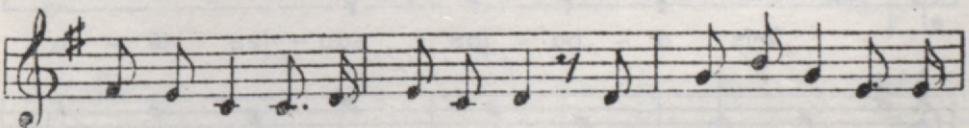
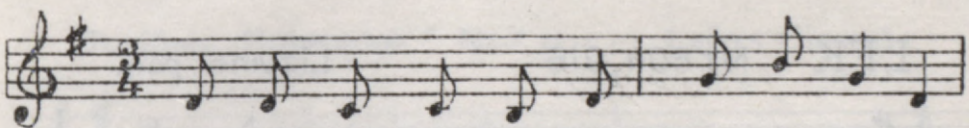
lī - go lī - go lī - go ko tu ve - di

ve - zu - ma - i lī - go , lī - go

Bohulanā

Zviedrijā

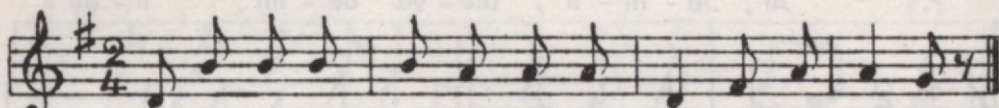

5.

LFK

N° 1045, 2277

Talsos

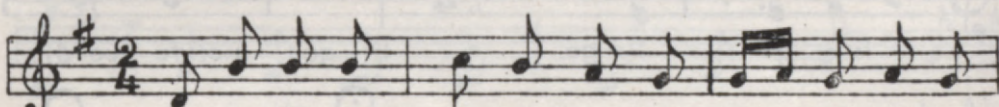

Pe-le a-pakš eg-le gu-le , ro-tā-tā , ro-tā

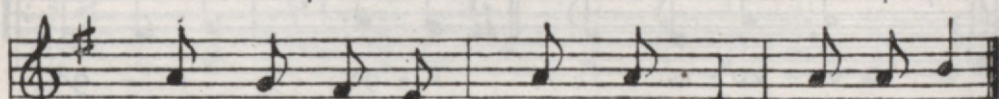
LFK

N° 1714, 15

Gudeniekos

Mazs, mazs put-niņš man at - ne - sa mazs mazs put-niņš

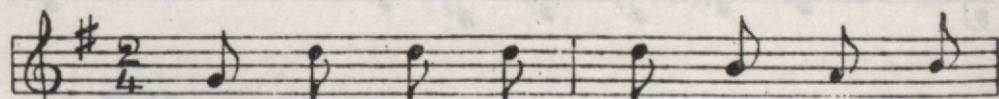
man si - ne - sa tra - la - iā tra - la iā

6.

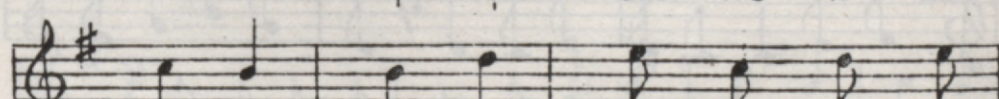
LFK

N° 804, 916

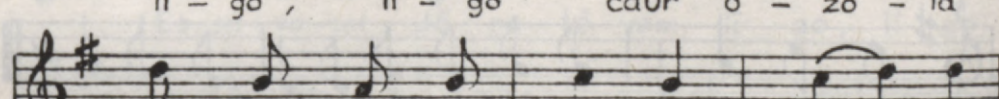
Lizuma pag.

Trīs a - pa - las sau - les lē - ca

lī - go , lī - go caur o - zo - la

la - pi - nā - mi lī - go lī go

caur o - zo - la la - pi - ņā - mi lī - go .

LFK

N° 1045, 7416

Praulienā

Jā - ņa mā - te bru - za cū - ka ,

lī - go , lī go Pir - ti gu - la

pa - lek - se - i lī - go .

Jurjāna „Materialos ” N° 7 g

Lejas Ciemā

var.

LFK N: 804,1068

Taurenas pag.

Kur tā mū-su Jā - ņa mā - te lī - go,
lī - go, kā ne - jū - ta stai - gā - jo - ti lī - go

LFK N: 170,1371

Stāmerienē

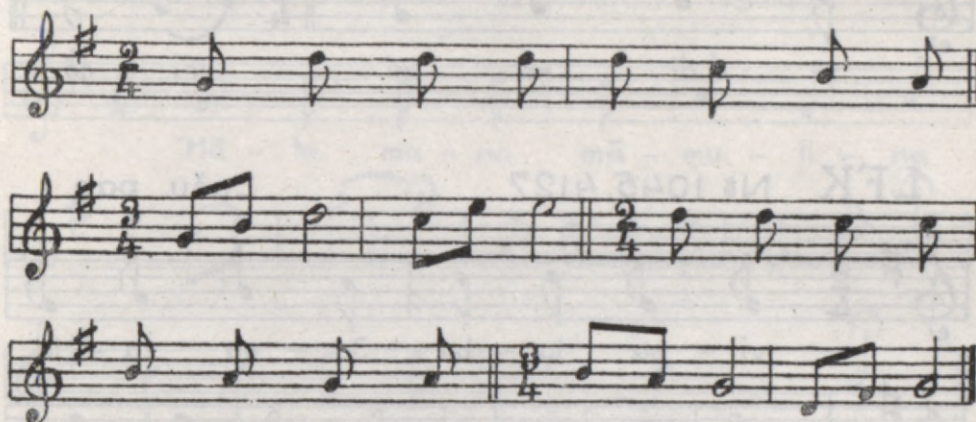
LFK N: 170,1391

Kalnecempju pag.

Za - ķīts ne - sa grā - ma - ti - ņu
lī - go, lī - go Pu - ra ga - la
Drei - ma - na - mi lī go, lī - go .

LFK № 170, 1362

Stāmerienē

LFK № 1495, 3169

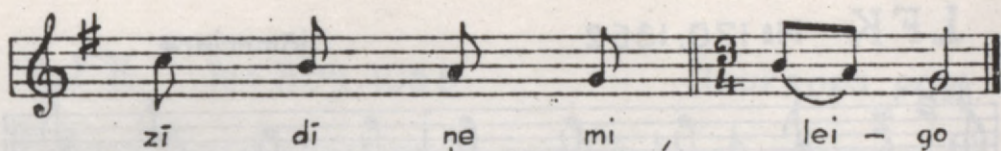
Cesvainē

Three staves of musical notation in G major and 2/4 time. The first staff contains the first line of music with the lyrics "Kas tur spī - di , kas tur mir - dzi". The second staff contains the second line with the lyrics "lī - go , lī - go Jā - ņa mā - tes". The third staff contains the third line with the lyrics "lo - dzi - ņā - i lī - go , lī - go".

LFK № 1045, 3697

Rubeņos

Two staves of musical notation in G major and 2/4 time. The first staff contains the first line of music with the lyrics "zī - di , zī - di , pa - pi - ve - te ,". The second staff contains the second line with the lyrics "lei - go , lei - go Bal - ti - je - mi".

LFK № 1045,4127

Lašu pag.

vi - sa la - ba Ja - ņu za - le,
lei - go , lei - go ku pluc Jo - ņu
va - ka - rā - i , lei - go , lei - go

Vigneru Ernsta „Latvija” I krājums №14

Bē-riņš ma-nis ku-me-li-ņis eh ku-me-
-li-ņis , es tev au-zas vairs ne-do-šu
tra-ri-di ral-lal la es tev au zas
vairs ne - do - šu tra - ri - di ral - lal la

J. Cimze „Dziesmu Rota” III d. Nē63 1874.g.

Mā - te ma - na mā - mu - li - ņa

The musical score consists of three staves in G major (one sharp) and 2/4 time. The first staff contains the melody with lyrics 'Mā - te ma - na mā - mu - li - ņa'. The second staff features a piano accompaniment with a melodic line and a bass line. The third staff continues the piano accompaniment, ending with a double bar line.

J. Cimze „Dziesmu Rota” IV Nē67

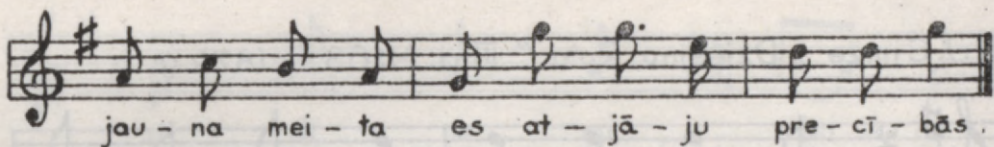
Mā - te ma - na mā - mu - li - ņa
ma - mu - li - ņā laid man gul - tas
ma - li - ņā laid man gul - tas ma - li - ņā

The musical score consists of three staves in G major (one sharp) and 2/4 time. The first staff contains the melody with lyrics 'Mā - te ma - na mā - mu - li - ņa'. The second staff features a piano accompaniment with lyrics 'ma - mu - li - ņā laid man gul - tas'. The third staff continues the piano accompaniment with lyrics 'ma - li - ņā laid man gul - tas ma - li - ņā' and ends with a double bar line.

Baumaņu Kārļa „Līgo” I Nē40

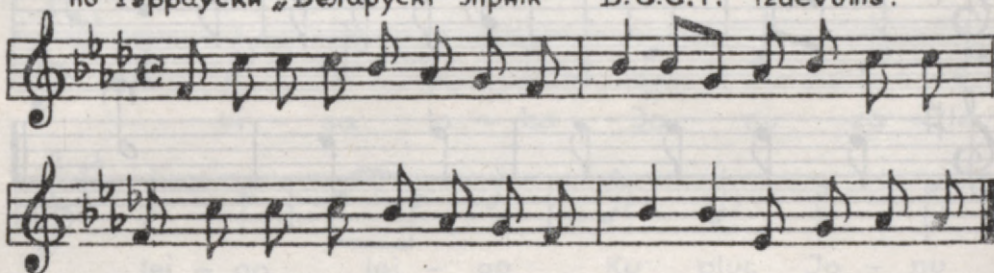
Seg - ļoj sa - vu ku - me - li - ņu
jā - ju mei - tas ap - lū - kot lab' - dien, lab' - dien

The musical score consists of two staves in G major (one sharp) and 2/4 time. The first staff contains the melody with lyrics 'Seg - ļoj sa - vu ku - me - li - ņu'. The second staff features a piano accompaniment with lyrics 'jā - ju mei - tas ap - lū - kot lab' - dien, lab' - dien' and ends with a double bar line.

Baltkrievu melodija

no Тэрраускі „Беларускі лірнік” Б.С.С.Р. izdevums.

7.

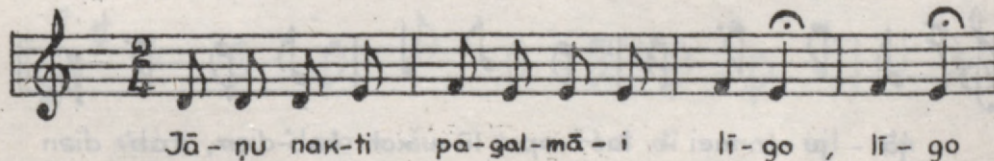
LFK № 804,1001

Sinolē

A. Ķurjāna „Materialos” № 3

Cesvainē

trīs sid - ra - ba a - vo - ti - ņi lī - go, lī go

LFK №1045, 2218

Palsmanē

Jā - ņam go - vis, Jā - ņam vēr - ūi, lī - go, lī - go.

Jā - ņam sir - mi ku - me - li - ņi, lī - go, lī - go

LFK №170, 832

Jaunpiebalgā

Labs ar la - bu sa - ti - kā - si lī - go

Stei - dzās ma - ni ap - ru - nāt, tra - la la - la la

8.

LFK №1045, 650

Livanos

Sau - le bri - da ru - dzu lau - ku

lei - go , lei - go Priekš-au-te - ņu
 Pa - cē - lu - se , lei go , lei - go
 Priekš-au - te - ņu pa - cē - lu - se lī - go

LFK № 627, 233

Birzgalē

Sa - dzie - dā - sim mēs, mā - si - ņas lī - gā ,
 lī - gā Kad vie - na - i pul - ci - ņā - i lī - gā

RLB „Dziesmu krājums” VI №10b

Ērgļos

Pla - ta , u - pe , šau - ra lai - pa
 kā tas var būt ? Aiz tās u - pes
 za - ļa zā - le tas gan var no - tikt

J. Cimzes „Dziesmu Rota” N:60 1875g.

Div ba - lo - ži pel - ti dzē - ra
kā tas var būt ? pa - dzē - ru - ši
pli - vi - nā - ja tas gan var no - tikt

L'F'K N:170,499

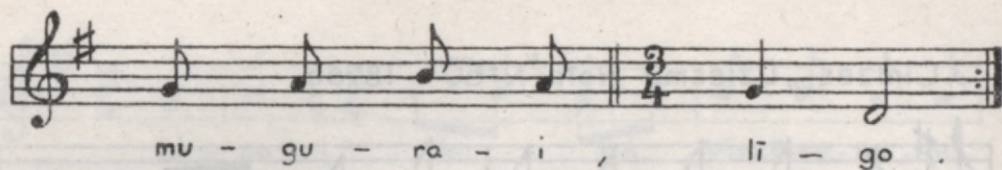
Rubeņu pag.

Sit Jā - nī - ti va - ra bun - gas
lī - go lī - go vār - tu sta - ba
ga - li - nā - i lī - go

L'F'K N:1045,7409

Jēkabmiestā

Jā - nīts stā - vi kal - ni - nā - i
lī - go lī - go Zā - ļu nas - ta

LFK №1495,3173

Druvienā

Es par to daudz ne - bē - dā - ju
li - go , li - go , ka man mazs bij
a - rā - jņ - ši li - go , li - go ,
ka man mazs bij a - rā - jņ - ši li - go

9.

LFK №1045,649

Livānos

Lei - got vi - ņi no - lei - go - ja ,
lei - go , lei - go šu jau goi - šu

va - sa - ri - ņu lei - go lei - go

LFK № 529,146

Bērzaunē

Jā - ņa die - na at - nāk - da - ma, Li - go,
li - go. At - vad skai - stu brū - gā - ni - nu li - go,
li - go. At - vad skai - stu brū - gā - ni - ņu li - go

LFK № 529,148

Bērzaunē

Jae - nits sē - dī kol - ni - ņā - i,
li - go, li - go Za - ļu nas - ta
mu - gu - ra - i li - go li - go
za - ļu nas - ta mu - gu - ra - i li - go

LFK №1045, 2659

Limbažos

Vi - sa la - ba Ja - nu za - le , lī - go , lī - go .

LFK №1045, 146 Deju dziesma. Borkovā

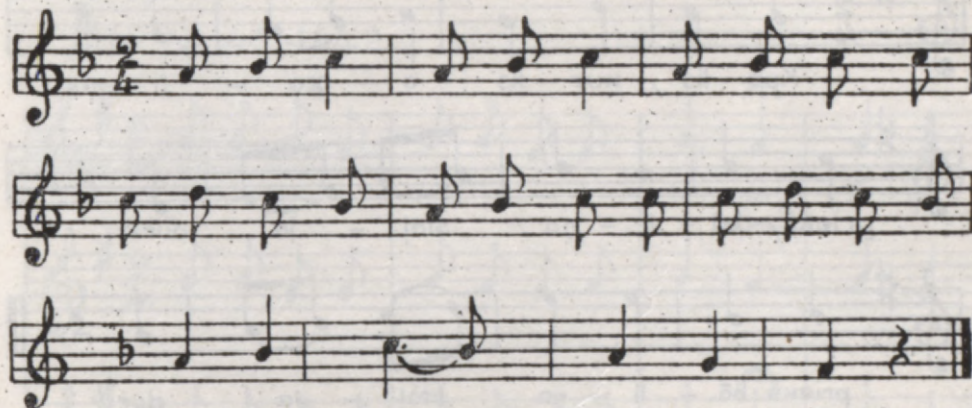
Smik - lis mon , smik - lis mon , uz Jo - nei - ti
ve - ru - tis

A. Jurjana „Materioli“ I №49b

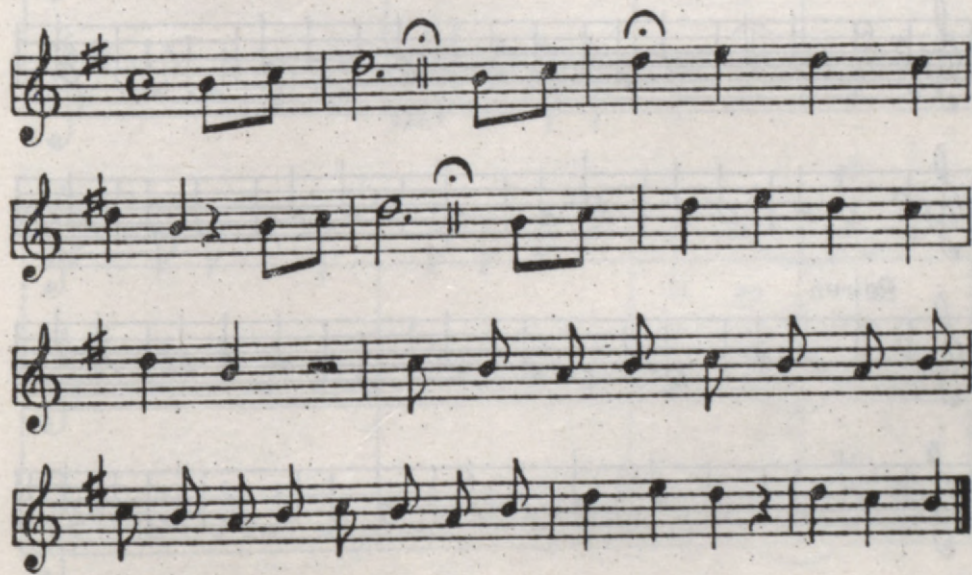
Vec-Aucē

var.
Kas to ce - li - ņu su - dra - biem no - le - ja
lī - go Ja - ni - ša lī - go - va
u - de - ni nes - da - ma lī - go , lī - go .

„Polsky Spevnyk“ №45 Piotr Mažynski Warszawa, 1920.g

Storost („Lietuvos Aidas“) Plencat
„Der Liederschein“ (Litauische Lieder №18)

J.Cimzes „ Dziesmu Rota "N=32 1875.g.

Kup - lis , kup - lis o - zo - li - nis
priekš bā - li - ņa sta! - ļa durv'
priekš bā - li - ņa sta! - ļa durv'

Tjuren: „Tanc, Dichtung und Gesang“
Fereru salu deju melodija „Frugvin Margreta“

Refren

10.

Bb N° 43, 1642

First system of musical notation, consisting of three staves. The top staff contains a vocal line with lyrics "lī go, lī - go,". The middle and bottom staves contain instrumental accompaniment. The key signature is one sharp (F#) and the time signature is 2/4.

Second system of musical notation, consisting of three staves. The top staff contains a vocal line with lyrics "lī - go, lī - go,". The middle and bottom staves contain instrumental accompaniment. The middle staff has a "var." marking. The key signature is one sharp (F#) and the time signature is 2/4.

Third system of musical notation, consisting of three staves. The top staff contains a vocal line with lyrics "lī go". The middle and bottom staves contain instrumental accompaniment. The key signature is one sharp (F#) and the time signature is 2/4.

LFK № 1074, 14

Bārtā.

A - pe - ni - tis gu - dris vī - ris
 ko - kā kā - pa lū - ko - tie - si, rai - rai
 rī - di, rai - rai rī - di ra - la - lā.

A. Jurjana, "Materiali" № 53.

Jā-ņu die-na pu-pu-cī-te lī-go, lī-go,
 at-ved ma-nim a-rā-ji-ņu lī-go, lī-go,
 at-ved ma-nim a-rā-ji-ņu lī-go.

LFK № 1045, 301

Mērdzenē.

Jo-nits sē-de kol-ni-no-í, ru-to, ru-to.

A. Jurjana „Materiali“ №17 b.

Ērgļos.

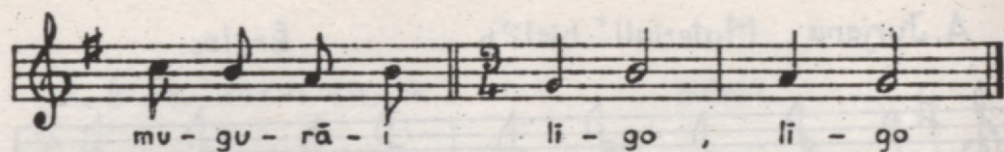
Lī - gos te - vi sī - Ki dze - ņi,
 lī - go, lī - go, ma - ņi bal - ti
 bā - le - li - ņi lī - go, lī - go.

Baltkrievu kāzu melodija.

LFK №1045, 6709

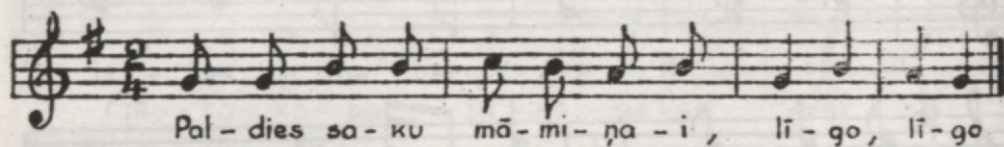
Bārbelēs

Jā - nits kā - pa kal - ni - ņā - i,
 lī - go, lī - go, zā - ļu na - sta

LFK N=1045,7388

Skaistkalnē

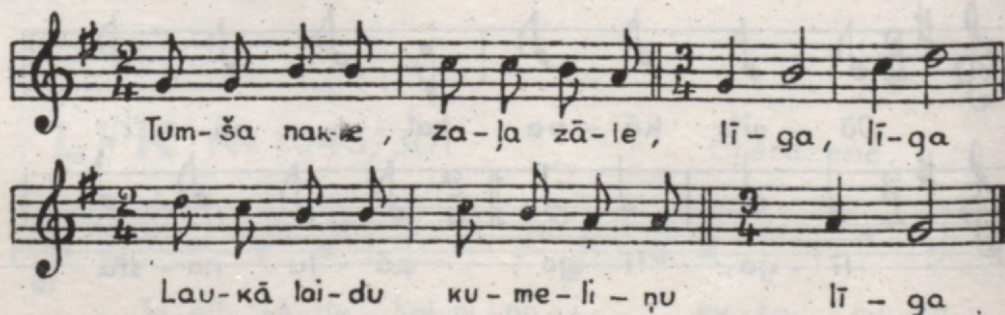
LFK N=1045,2695

Rubenē

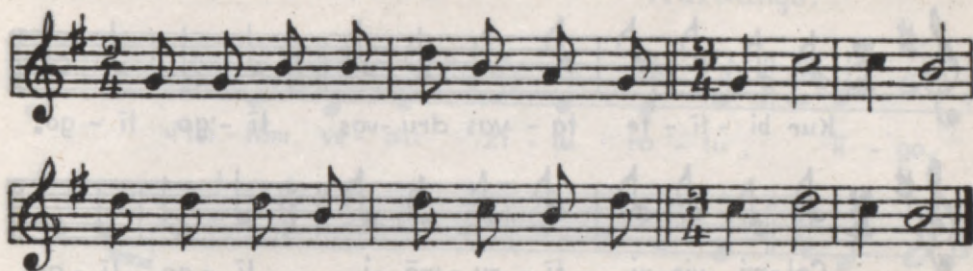
LFK N=1045,4917

Judažu muižā

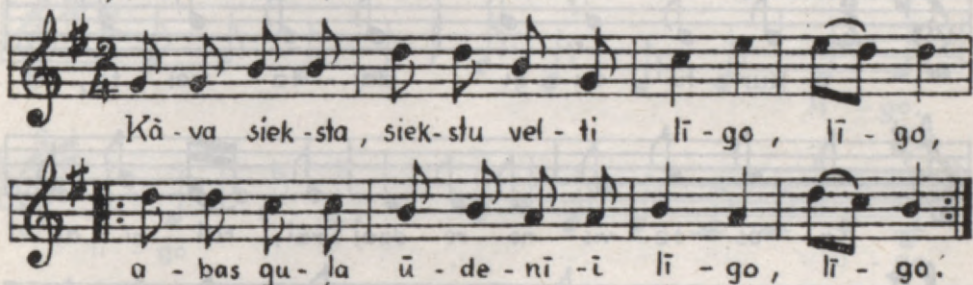
LFK №170,484

Prodē.

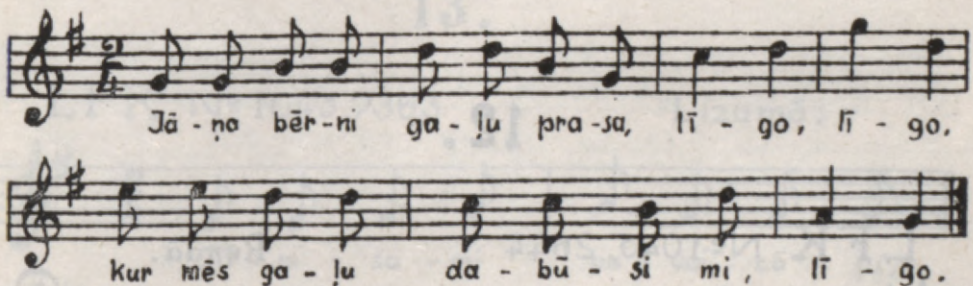
LFK №804,730

Kosā.

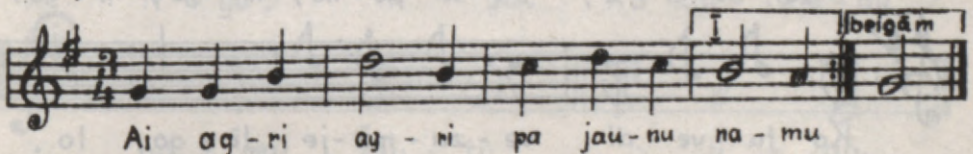
LFK №804,944

Lizumā.

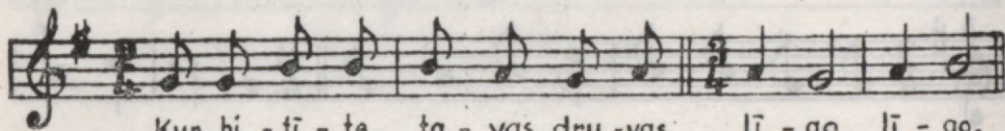
LFK №170,872

Raznā.

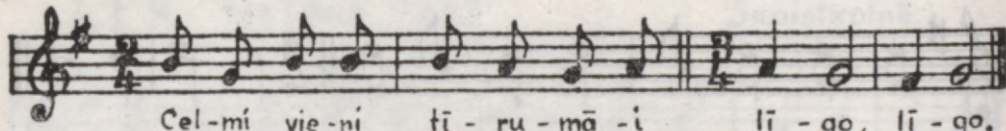

LFK №170,1347

Mālpē.

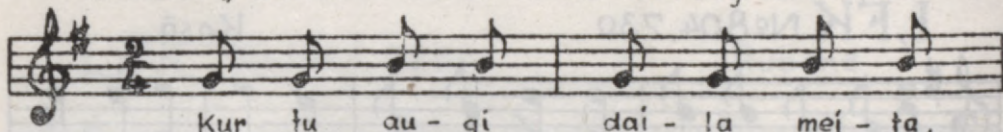

Kur bi - tī - te ta - vas dru - vas, lī - go, lī - go.

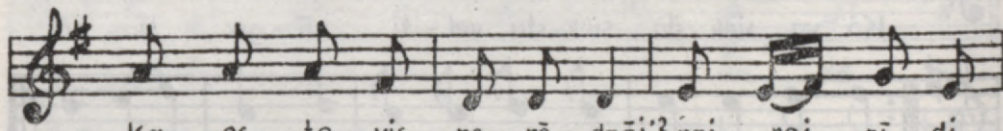

Cel - mī vie - nī tī - ru - mā - i lī - go, lī - go.

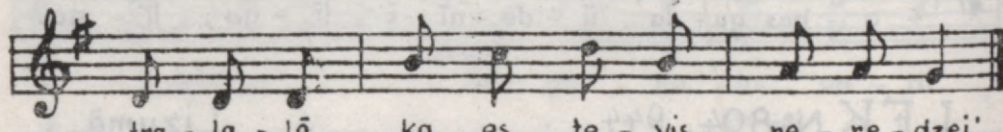
Cimzes „Dziesmu Rota” №70 1875.g. izdevums.

Kur tu au - gi dai - la meī - ta,

Ka es te - vis ne - rē - dzēj' rai, rai rī - di

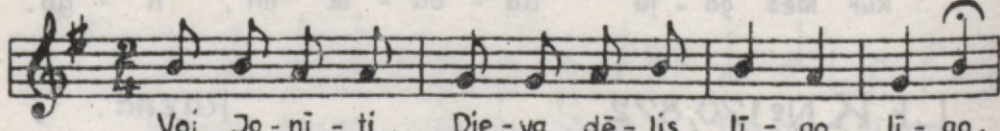

tra - la - lā ka es te - vis ne - re - dzej'.

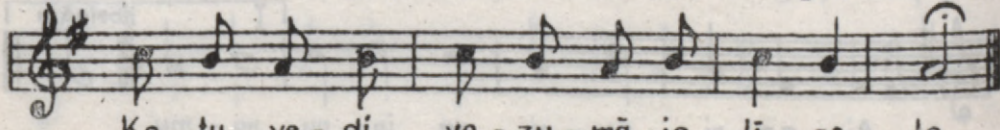
12.

LFK №1045, 2644

Rendā.

Voi, Jo - nī - ti, Die - va dē - lis, lī - go, lī - go.

Ko tu ve - dī ve - zu - mā - je, lī - go, lo.

LFK № 170,726

Kazdangā.

Mei - tām ve - du zī - lu ro - tu, lī - go,
lī - go, pui - šiem cau - nes ce - pu - rī - tes, lī - go.

Bb № 43,1538

Zaubē.

lī - go,
lī - go lī - go.

13.

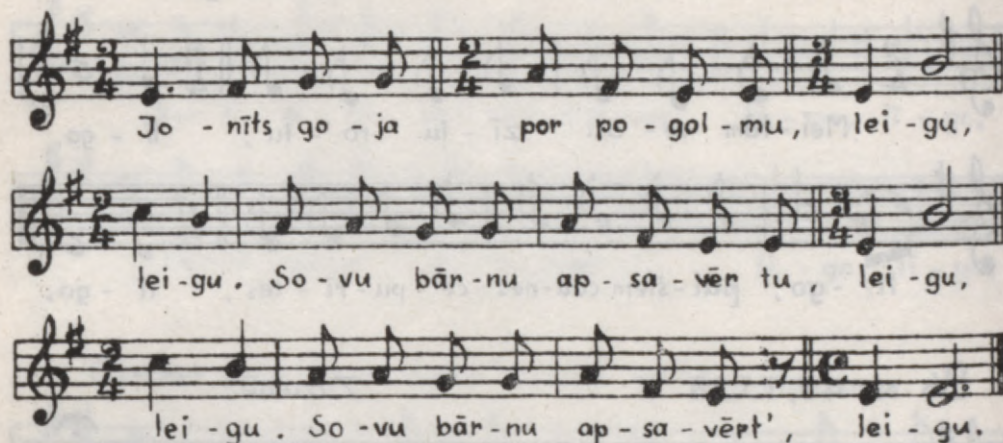
LFK № 1045,7363

Lizumā.

Jā - nī - ša - mi pa - vai - cā - ju,
lī - go, lī - go. Kā - du zie - du
pir - mo rau - ti lī - go.

L,FK N° 1045, 268

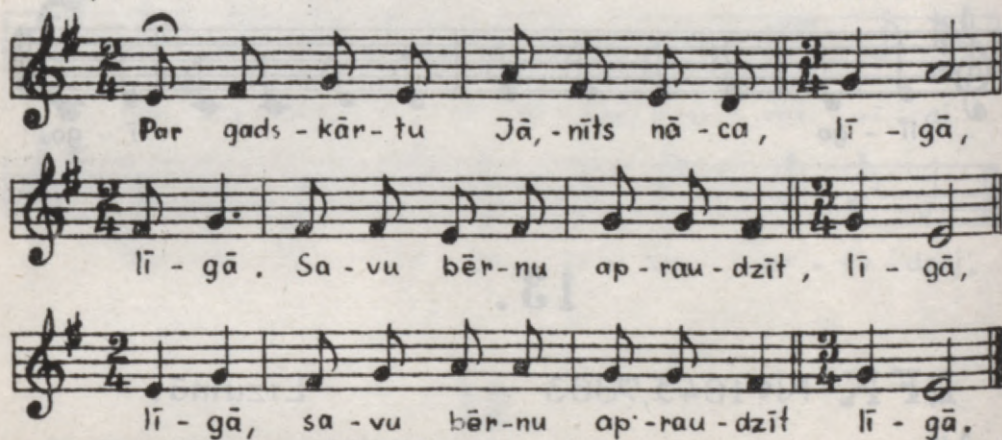
Rēzeknē.

Jo - nīts go - ja por po - gol - mu, lei - gu,
lei - gu. So - vu bār - nu ap - sa - vēn tu, lei - gu,
lei - gu. So - vu bār - nu ap - sa - vēt', lei - gu.

L,FK N° 1045, 3001

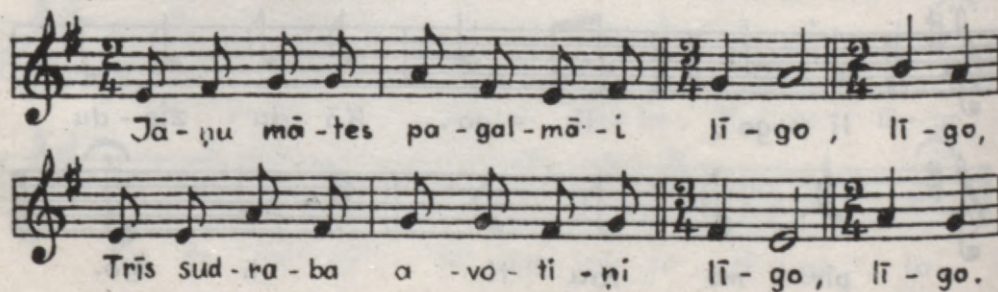
Suntažos.

Par gads - kār - tu Jā, - nīts nā - ca, lī - gā,
lī - gā. Sa - vu bēn - nu ap - rau - dzīt, lī - gā,
lī - gā, sa - vu bēn - nu ap - rau - dzīt lī - gā.

L,FK N° 1045, 7415

Praulienā.

Jā - nu mā - tes pa - gal - mā - i lī - go, lī - go,
Trīs sud - ra - ba a - vo - ti - ņi lī - go, lī - go.

Trīs sud - ra - ba a - vo - ti - ņi lī - go.

L, F K № 170, 1455

Nītaurē.

Dzie - dā - tā - ju ma - ņi ve - da,
 lī - go, lī - go, pie rau - du - ļa
 tē - va dē - la lī - go.

L, F K № 1045, 7415

Praulienā.

Jā - ņu mā - tes pa - gal - mā - i
 lī - go, lī - go. Trīs sid - ra - ba
 a - vo - ti - ņi lī - go.

L F K №170,500

Jl. Rubenēs

A - bi di - vi blē - ņu bē - rni, lī - go,
 lī - go A - bi di - vi blē - ņu bē - rni lī - go.

L F K №1045,2000

C. Priekuļos.

Nāe, Jā - nī - ti, le - ji - nā - i, lī - go, lī - go.
 var. Dod ma - nā - mi te - lī - tē - mi lī - go.

L F K №170,1457

Nītaurē.

Man dzie - smi - ņas aiz - min - su - jāš, lī - go, lī - go,
 grū - tu mū - žu dzī - vo - jo - ti lī - go.

L F K №1045,2019

skatari Cimzes, Dz. Rota* VII №1d. un
 Cimzes - Sērmukšļa, Dz. Rota*. C. Priekuļos.

Kas grib bal - tas vil - lai - nī - tes,

lī - go , lī - go , Lai dzen ai - tas
 pie - gu - ļā - i , lī - go , lī - go .

Cimzes - Sērmūkšļa „ Dziesmu Rota ” №56 b. Liezerē.

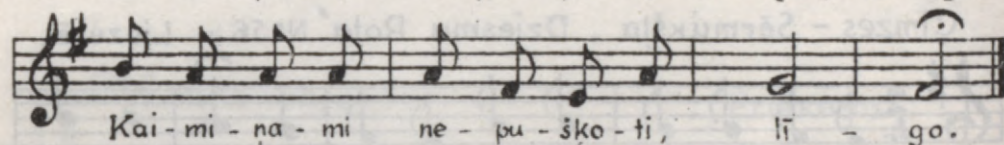
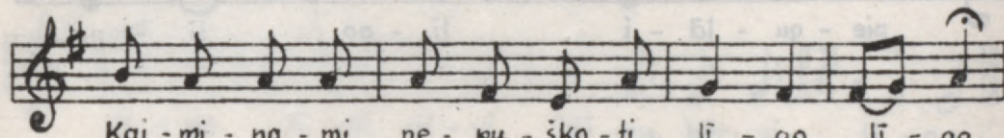
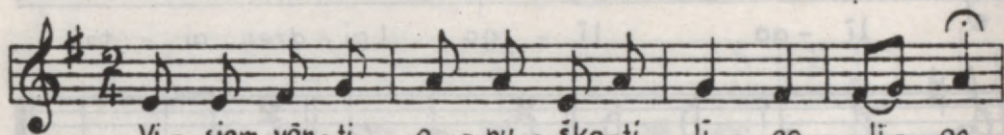
Jau - ni pui - šī , jau - nas mei - tas lī - go , lī - go .
 Jā - ņa na - ktī ne - gu - ļa - ti , lī - go , lī - go ,
 Jā - ņu nak - ti ne - gu - ļa - ti lī - go .

Cimzes „ Dziesmu Rota ” VII №1 b. und.

Nem Jā - nī - ti zel - ta zir - gu , lī - go , lī - go ,
 ap - jāi ma - nu tī - ru - mi - ņu , lī - go , lī - go .
 ap - jāi ma - nu tī - ru - mi - ņu lī - go .

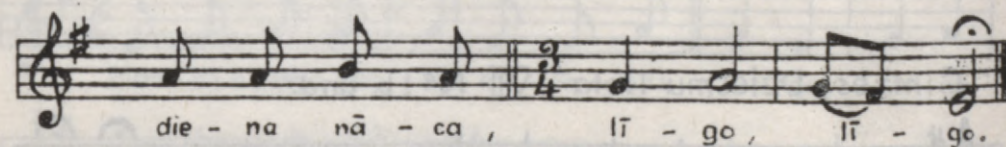
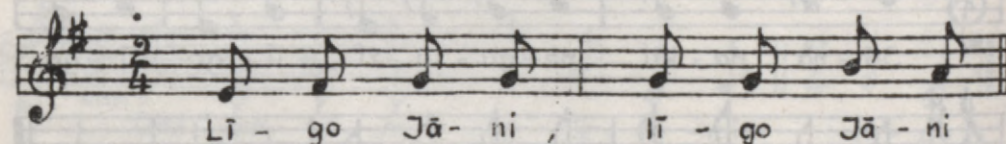
L,FK №1045,2012

C. Priekulos.

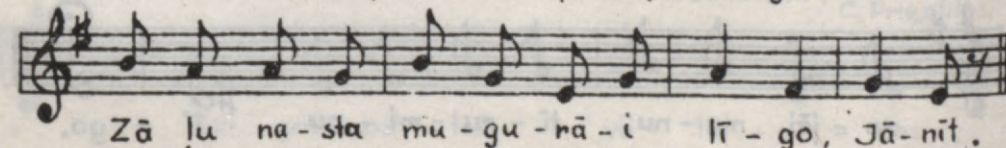
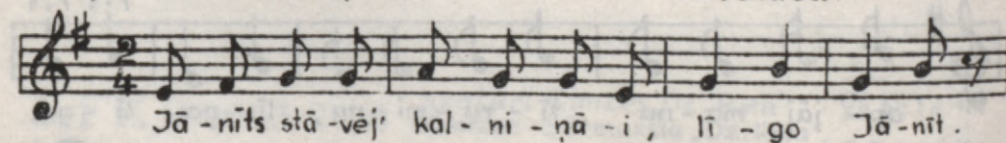
L,FK №1045,6832

Tirzā.

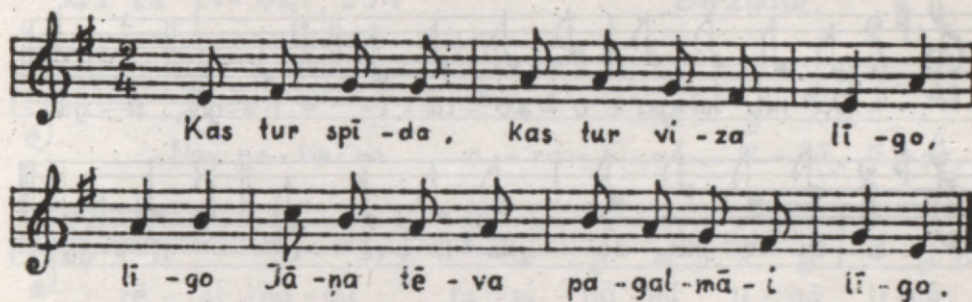
L,FK №1045,1857

Mazsalacā

LFK № 804, 843

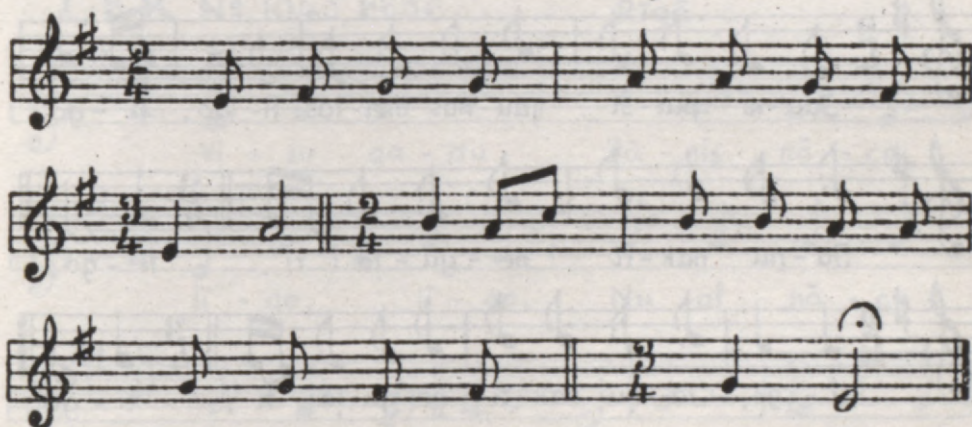
Mālpilī

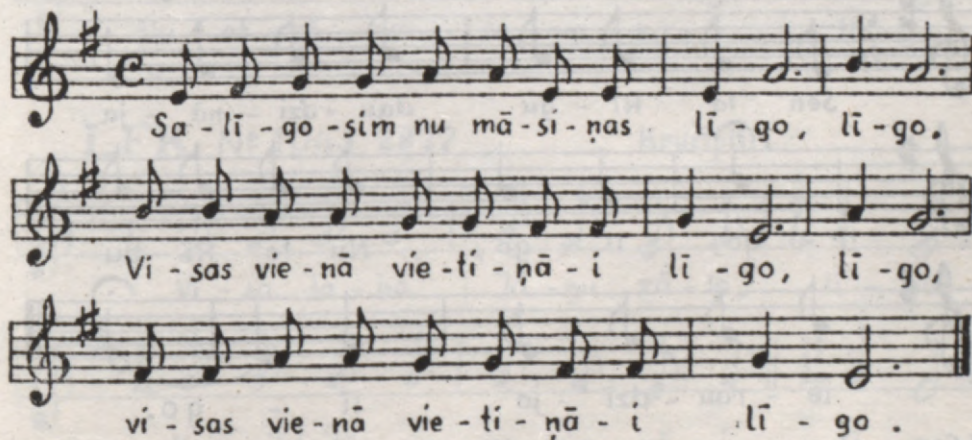
Kas tur spī - da , Kas tur vi - za lī - go ,
lī - go Jā - ņa tē - va pa - gal - mā - i lī - go .

LFK № 1045, 1982

Rīgā

Bb № 43, 2034

Sa - lī - go - sim nu mā - si - ņas lī - go , lī - go .
Vi - sas vie - nā vie - ti - ņā - i lī - go , lī - go ,
vi - sas vie - nā vie - ti - ņā - i lī - go .

LFK № 170,1678

Kabilē.

Jā-nits kā-pa o-zo-lā-i, lī-go, lī-go.

Bi-te ko-da ku-lī-tē-i, lī-go.

LFK № 1045,6409

Rīgā.

Jau-ni pui-ši, jau-nas mei-tas lī-go, lī-go.

Jā-ņu nak-ti ne-gu-la ti, lī-go,

lī-go, Jā-ņu nak-ti ne-gu-la-ti, lī-go.

Cimzes - Sērmukšļa „Dziesmu Rota” № 56 c.

Rīgā.

Sen to Rī-gu dau-dzī-nā-ja,

lī-go, lī-go, Nu to Rī-gu

ie-rau-dzī-ja lī-go.

LFK № 627, 254

Birzgalē.

Nav ne - vie - na o - zo - li - ņa , lī - gā , lī - gā ,
rē - tai - nā - mi la - pi - ņā - mi lī - gā , lī - gā .

LFK № 1045, 6656

Rīgā.

Vi - su ga - du Jā - nis nā - ca,
lī - go , lī - go . Nu at - nā - ca
šo - va - ka - ri , lī - go , lī - go , lī - go .
Nu at - nā - ca šo - va - ka - ri lī - go .

LFK № 1045, 2827

Krustpilī.

Vi - sa la - ba Jā - ņu zā - le , lī - go .
Kas zied Jā - ņu va - ka - rā - i , lī - go .

LFK N: 1045, 3415

Māpili

Mā - miņ ma - ni ai - ci - nā - ja , li - go ,

li - go . Kā sau - li - te zir - ņu zied , li - go .

LFK N: 170, 1377

Vecgulbenē

Jā - ņa mā - te sie - ru sē - ja , li - go ,

li - go , de - vi - ņie - mi go - ba - lie mi li - go .

L, mm I N: 23^a un 24^b

^{24^b}
Tā zie - dē - ja Jā - ņa nak - ti li - go ,

^{23^a}
Ai sa - mir - sa , ai sa - mir - sa li - go ,

li - go , su - dra - bi - ņa zie - di - ņie - mi li - go

li - go , Jā - ņa die - na no - li - go - ta li - go .

lī - go, su - dra - bi - na zie - di - nie - mi lī - go,

Sekvenca „Media vita in morte sumus.“

14.

L,FK № 1045, 7414

Praulienā.

Nem Jā - nī - ti mel - nu zir - gu , lī - go,

li - go , ap - jā | sa - vus ti - ru - mi - nus li - go.

LFK №1045, 3885

Ungurmuižā.

Vi - su ga - du Jā - nīts jā - ja , li - go ,
 li - go . Nu at - jā - ja šo - va - ka - ri ,
 li - go , li - go , li - go .
 Nu at - jā - ja šo - va - ka - ri , li - go .

LFK №1045, 2295

Talsos.

Vi - su ga - du Jā - nīts jā - ja ,
 li - go , li - go . At - jā | Jā - na
 va - ka - rā - i li - go .

15.

A. Jurjana „Materiali” № 54 a.

Kurzemē.

Musical notation for 'Kurzemē' in G major, 2/4 time. The melody consists of a single line of music with a treble clef and a key signature of one sharp (F#). The lyrics are written below the notes.

Tā sa - cī - ja , tā bij tie - sa lī - go , lī - go.

LFK № 1045, 6572

Madlienā.

Musical notation for 'Madlienā' in G major, 2/4 time. The melody consists of a single line of music with a treble clef and a key signature of one sharp (F#). The lyrics are written below the notes.

Pērn bij Jā - ņī , šo - gad Jā - ņī , lī - go , lī - go.

LFK № 1045, 3059

Bauskā.

Musical notation for 'Bauskā' in G major, 2/4 time. The melody consists of three lines of music with a treble clef and a key signature of one sharp (F#). The lyrics are written below the notes.

Jā - ņīts kā - pa kal - ņī - ņā - i , lī - go , lī - go.

LFK № 1045, 7460

Skaistkalnē.

Musical notation for 'Skaistkalnē' in G major, 2/4 time. The melody consists of a single line of music with a treble clef and a key signature of one sharp (F#). The lyrics are written below the notes. A 'var.' (variation) is indicated above the notes for 'kal-ņi-ņā-i'.

Jā - ņīts kā - pa kal - ņī - ņā - i , lī - go , lī - go.

LFK № 1045, 7444

Skaistkalnē.

Jā - nīts kā - pa ^{var.} kal - ni - nā - i
zā - ļu na - sta mu - gu - rā - i . Jā - nīts kā - pa
kal - ni - nā zā - ļu na - sta mu - gu - rā.

LFK № 1045, 7423

Skaistkalnē.

^{var.} Jā - nīts kā - pa kal - ni - nā - i zā - ļu na - sta
mu - gu - rā , zā - ļu na - sta mu - gu - rā.

LFK № 1045, 3473

Salgalē.

Jā - nīts nā - ca par gads - kār - tu,
lī - gā , lī - gā . Sa - vu bēr - nu
ap - rau - dzī - ti , lī - gā lī - gā.

LFK №345,398

Vecsaulē.

Musical score for 'Vecsaulē.' consisting of two systems of three staves each. The first system includes lyrics: 'lī - go lī - go'. The score is written in G major (one sharp) and 2/4 time. The first system has a 3/4 time signature change at the end. The second system has a 2/4 time signature change at the end.

Himna Dieva mātei.

Musical score for 'Himna Dieva mātei.' consisting of two staves. The score is written in G major (one sharp) and 2/4 time.

LFK №1045,4693

Kurmenē.

Pal - dies tei - cu mā - mi - nā - i lī - ga, lī - ga,
kas man Jā - ni vār - du lī - ka, lī - ga, lī - ga.

16.

LFK №1045,6831

Tirzā.

Jā - ņu die - na zie - du mā - te, lī - go, lī - go,
zie - do ma - nis vē - ja pie - nis lī - go.

LFK №1045,702

Jaunlaicēnē.

Jā - nīts nā - ca gads - kār - tā - i, lī - go, lī - go.
Sa - vu bēn - nu ap - lū - ko - ti, lī - go, lī - go.
2) Ko tie ē - da, ko tie dzē - ra, lī - go, lī - go.

Ko tie ^{var.} sē - ja ti - ru - mā - i , lī - go , lī - go .

LFK № 1045, 7216

Lubanā.

Jā - nīts stā - ve kal - ni - nā - i , lī - go , lī - go ,

lī - go , zā - ļu na - stu mu - gu - rā - i , lī - go , lī - go ,

lī - go , zā - ļu na - stu mu - gu - rā - i , lī - go .

LFK № 1070, 1365 Kāzu melodija

Stāmerienē.

Bēr - zi - ņa - mi balts krek - li - ņis ,

o - šam za - ļa vad - ma - līn' , Bēr - zi - ņa - mi

balts krek - li - ņis , o - šam za - ļa

vad - ma - līn' , o - šam za - ļa vad - ma - līn'

L,FK N° 1045, 1314

Viesītē.

Musical score for 'Viesītē' in G major, 2/4 time. The melody consists of three staves. The lyrics are: Jam Jo-ni-ti grā-bek-lī-ta, lī-go, lī-go. Mek-lē sa-vu lī-ga-vi-ņu, lī-go, lī-go, mek-lē sa-vu lī-ga-vi-ņu, lī-go.

L,FK N° 1045, 4930

Nītaurē,

Musical score for 'Nītaurē' in G major, 2/4 time. The melody consists of two staves. The lyrics are: Lī-go-tā-ju ma-ni ve-da, lī-go, lī-go. Pie nau-du-ļa tē-va dē-la, lī-go.

L,FK N° 170, 43

Ganu melodija

Pampajos.

Musical score for 'Ganu melodija' in G major, common time. The melody consists of three staves. The lyrics are: Pui-ši, Pui-ši uz ma-nī-ma man nav pui-ši prā-ti-ņā-i. Man nav pui-ši prā-ti-ņā-i u-u u-u.

LFK № 1045, 359

Balaonē.

Vi - sa bi - ja Jā - nu zā - le,
li - go, li - go. Ko plūc Jā - nu
va - ka - rā - i, li - go, li - go.

LFK № 1045, 88

Ciblā.

Jo - ri - ša - mi dau - dzi bē - ri,
rū - to, rū - to. Vi - sim plī - ki
vē - de - ri - ni, rū - to, rū - to.

LFK № 1045, 1280

Ciblā.

Rū - toj bi - te, rū - toj sau - le, rū - to, rū - to.

LFK № 1045, 6875

Tirzū.

Ru - toj bi - te , ru - toj sau - le
 ru - toj - - - ru - toj Pa lei - lu - ji
 lei - ru - me - ru , ru - toj - - - ru - toj.

Klusās nedēļas antiķons.

Skat. 35. var. gr. sākumus

Skat. „līgo” 1045, 268 (13)

1045, 359 (17) I daļa
 1045, 280 (17)

1045, 6875 (17) II daļa
 1045, 88 (17)

1045, 6875 (17) I daļa
 1045, 88 (17)

„Rota”, 1045, 6875 (17) in variants no
 1045, 88 (17) šā motīva.

18.

L,FK №1045,7036

Kapiņos.

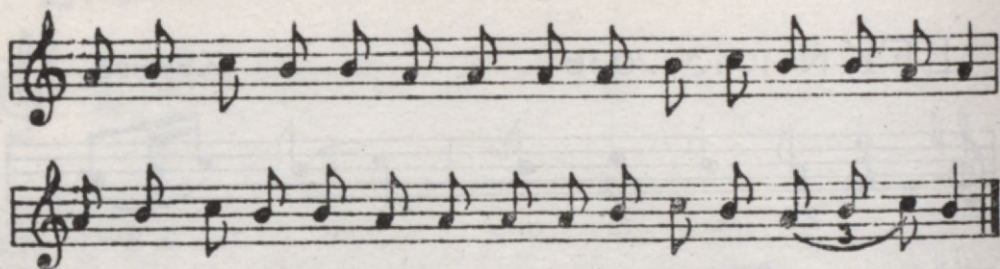
Musical score for 'Kapiņos.' in G major, 2/4 time. The melody is written on a single treble clef staff. The lyrics are: Zī - di, zī - di nu - dzu vār - pa - - - lī - go, lī - go.

L,FK №1045,1762

Dundagā.

Musical score for 'Dundagā.' in G major, 2/4 time. The melody is written on a single treble clef staff. The lyrics are: To ce - li - ņu dar - bos gā - ja, lī - go, Jā - nī - ti. Da - ža la - ba a - sa - ri - ņa, lī - go, Jā - nī - ti. To ved ma - ni tau - ti - ņā - si, lī - go, lī - go. Tai ce - li - ņu ma - li - nē - ja lī - go, lī - go.

Antiļons.

Baumaņa Kārļa „Līgo” I №45 b.

Two staves of musical notation in treble clef, G major, 2/4 time. The melody includes a sharp sign on the second staff.

Kur tu nē - mi bā - le - li - ni
tā - du līg - smu , tā - du līg - smu lī - ga - vin'.

19.

L,FK №1045, 3131

Iecavā.

One staff of musical notation in treble clef, G major, 2/4 time. The melody includes a 3/4 time signature change.

Pērn bij Jā - ni , šo - gad Jā - ni , lī - ga , lī - ga.

L,FK №1045, 1508

Dobelē.

One staff of musical notation in treble clef, G major, 2/4 time. The melody includes a 3/4 time signature change.

Kas Jā - ni - ti ie - lī - go - ja ? lī - go , lī - go.

LFK № 345,399

Iecavā.

Musical score for 'Iecavā' in G major, 2/4 time. The score consists of four systems of three staves each. The first system has a 2/4 time signature, and the second system has a 3/4 time signature. The melody is written in treble clef. A 'var.' (variation) is indicated in the second system of the first staff.

20.

LFK № 279,1807

Kosā

Musical score for 'Kosā' in G major, common time (C). The score consists of two systems of one staff each. The melody is written in treble clef. The lyrics are: Sit, Jā-nī-ti, va-ra bun-gas, lī-go, lī-go, vār-ta sta-ba ga-li-nā-i lī-go.

L, F K № 170, 710

Vānē.

Lab - va - ka - ri Jā - ņa mā - te , lī - go,

lī - go , sa - ņem sa - vus Jā - ņa bēr nus , lī - go.

L, F K № 279, 1792

Kosā.

Sie - ru , sie - ru , Jā - ņa mā - te , lī - go,

lī - go . Tev ir go - vis lai - de - nā - i , lī - go.

L, F K № 1495, 3129

Vidsmuižā.

Sen jau, sen jau Jā - nī - ti ne - dzē - ju.

Nu - le mēs šo die - nu, mēs sa - ti - kā - mies.

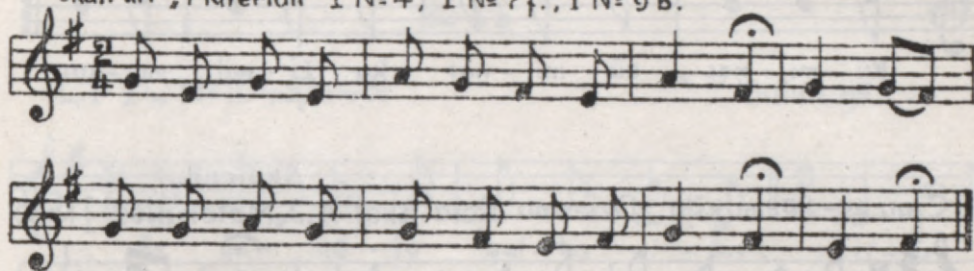
sa - sa - ti - kā - mies . Vot u - rā , vot u - rā,

vot u - rā , u - rā

A. Jurjana „Materiali” I № 7 k.

Cesvainē.

Skat. arī „Materiali” I № 4, I № 7 t., I № 9 b.

LFK № 1045, 727

Ilzenē.

Jā - nīts nā - ca par ga - di - ņu, ^{var.} lī - go,
lī - go. Sa - vu bēr - nu ap - rau - dzī - ti, lī - go.

A. Jurjana „Materiali” № 27

Vārnavā.

Sie - ru, sie - ru Jā - ņa mā - te, ^{var.} lī - go,
lī - go. Tev bij go - vis lai - da - nā - i, lī - go.

LFK № 170, 1800 Krustabu melodija Rucavā.

Skat arī krustabu mel. № 170, 1833, № 170, 1873, № 170, 1881.

Kū - mi - ņas, kū - mi - ņas ku - ži - nat ma - kus,

kū - mi - ņas , kū - mi - ņas ku - ži - nat ma - kus.

Skujenē.

Cimzes-Sērmukšļa „Dziesmu Rota” skat. A.J. „Materialos” I №30

Vi - su ga - du dzie-smas krā - ju , lī - go , lī - go.

Jā - ņu die - nu gai - dī - da - mis lī - go , lī - go.

Jā - ņa die - nu gai - dī - da - mis lī - go.

Cimzes „Dziesmu Rota” IV №40

Mig - la , ra - sa , mig - la , ra - sa

no - zu - da mans ku - me - liņš no - zūd mig - la,

no - zūd ra - sa da - bīj sa - vu ku - me - liņ.

21.

LFK №1045,4431

Dundagā.

Es ga - nē - ju bal - tas ai - tas , lī - go,
 lī - go. Di - žāj me - žu a - pa - šē - ju , lī - go.

A. Jurjana. „Materiāli” №8b.

Lejasciemā.

lī - dzi nē - mu lī - go - vi - nu,
 lī - go , lī - go , kas ce - pu - ri
 pa - gla - bā - ja , lī - go , lī - go.

A. Jurjana „Materiali” №9b.

Ilzenē.

Lie - lā - ka - i zol - tu nē - so , lī - go , lī - go.
 Ma - zā - ka - i su - dra - bi - ņu lī - go , lī - go.

22.

LFK № 804,827

Mālpilī.

Musical notation for 'Mālpilī' in G major, 2/4 time. The melody consists of two staves. The lyrics are: Sie - ru, sie - ru Jā - ņa mā - te, lī - go, lī - go, man lie - lā - ku ga - ba - li - ņu, lī - go.

LFK № 1045,362

Baldonē.

Musical notation for 'Baldonē' in G major, 3/8 time. The melody consists of three staves. The lyrics are: Do - diet, do - diet, va - ja - ga, va - ja - ga, pa - vā - ņa - mi, ņa - ba - ga - mi, sa - de - gu - šī, lie - la skā - de, no - ti - ku - sē, lē - ca - mie - : lin - dra - ci - ņī.

23.

LFK № 170,950

Kūdumā.

Musical notation for 'Kūdumā' in G major, 4/4 time. The melody consists of one staff. The lyrics are: Kūdumā.

Cimze - Sērmukšļa „Dziesmu Rota”

Skat arī „Dziesmu Rota” (1875. g. izd.) II d. 62 g. un VI d. № 21.

Jā - nīts kā - pa kal - ni - nā - i , lī - go , lī - go ,
zā - ļu na - sta mu - gu - rā - i lī - go , lī - go ,
zā - ļu na - sta mu - gu - rā - i , lī - go .

A. Jurjana „Materiali” II № 42 b.

Ķi - gā - ni - ņi , Ķi - gā - ni - ņi , ^{var.} to - ta - ri , to .
Vie - nu vie - tu , vie - nu vie - tu , to - ta - ri , to .

LFK №1045, 2831

Krustpilī.

Pūt, Jā - nī - ti , va - ra tau - ri , lī - go , lī - go .

Vār-tu sta - ba ga - li - ņā - i , lī - go , lī - go.

Vār - tu sta - ba ga - li - ņā - i , lī - go.

V. Kalna muižā.
 A. Jurjana „ Materiāli ” I 7b. skat. arī №45 un 43†.

var.
 Mei - tām ve - žu zī - ļu ro - tu , lī - go , lī - go.

Pui - šiem cau - na ce - pu - rī - tes , lī - go , lī - go.

LFK №804,896

Lizumā.

Lie - la res - na Jā - ņa mā - te

lī - go , lī - go , gu! kā rum - ba

i sta - bā - i , lī - go , lī - go,

gu! kā rum - ba i - sta - bā - i , lī - go.

Baumaņa Kārļa „Austra” pirmā burtnīca (1874. g. izd.) №11

Pūt Jā - nī - ti va - ra tau - ri , lī - go , lī - go ,
 zie - diem pil - nā kal - ni - nā - i , lī - go , lī - go .
 Lai ce - lā - si Jā - ņa mā - te , lī - go , lī - go ,
 lai sa - ņē - ma Jā - nu bēr - nus lī - go .

LFK №1045, 271

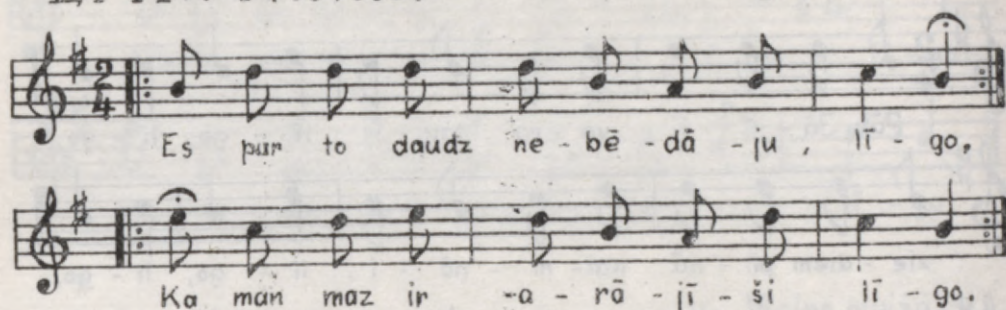
Lejasciemā.

Ai nu - dzī - ti , ro - gai - nī - ti , lī - go ,
 lī - go , Te - vi tā - lu dau - dzi - nā - ja , lī - go .

H. Thuren „Tanc, Dichtung und Gesang auf den Färöern.”
 Fēreru salu melodija.

LFK № 1495, 3169

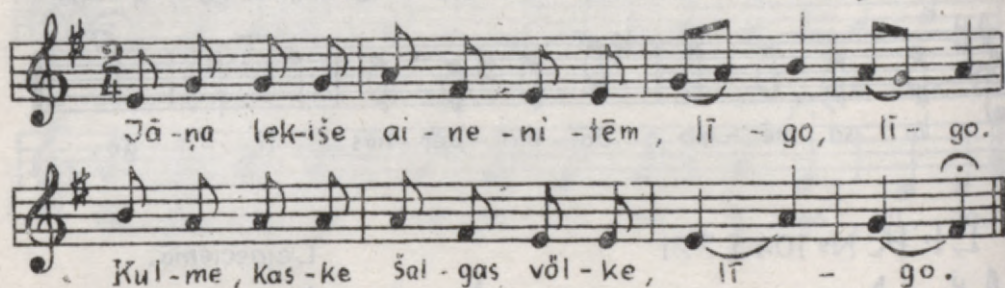
Druvienā.

Es pur to daudz ne - bē - dā - ju , lī - go,
Ka mān maz ir - a - rā - jī - ši lī - go.

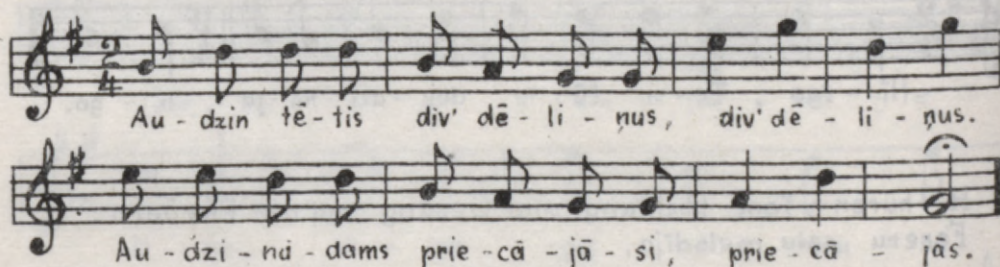
LFK № 1045, 33

Košragā.

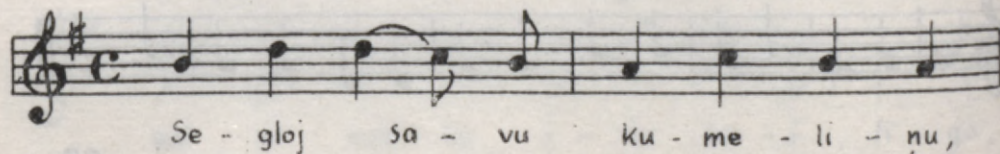
Jā - na lek - iše ai - ne - ni - tēm , lī - go , lī - go.
Kul - me , kas - ke šal - gas vōl - ke , lī - go .

R.L.B. „Dziesmu krājums” VI burtn. №15 Leišu t. dz. (Harm. P.Jurjans.)

Au - dzin tē - tis div' dē - li - nus , div' dē - li - nus.
Au - dzi - nā - dams prie - cā - jā - si , prie - cā - jās.

Cimzes „Dziesmu Rota” II № 49 (1875.g.)

Se - gloj sa - vu ku - me - li - nu ,

jā - ju mei - tas ap - lū - kot. Lab - dien, lab - dien
 jau - na mei - ta es at - jā - ju pre - ci - bās.

Melodiju uzrakstījis Latgalē (Пригудскій край) Zavaloko. 1933. g.

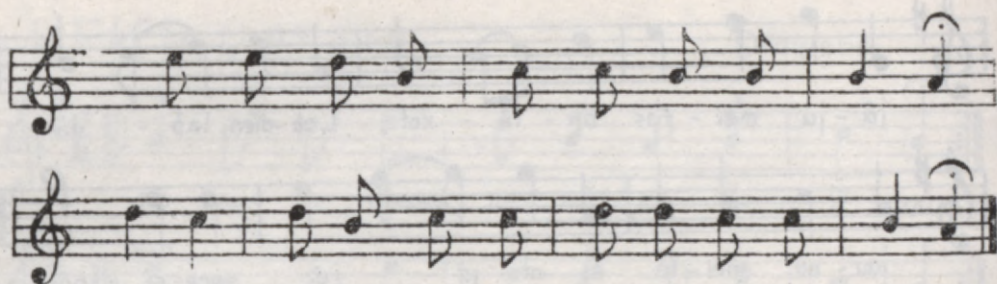
24.

Bb № 43, 1931

lī - go,
 lī - go.

A. Jurjana „Materiali” I № 24b.

Ērgļos.

LFK №1045,3232

Kaldabrunā.

Jem jā-nī-ti sir-mu zir-gu, lī-go, lī-go.

A. jāj ma-nu nu-dzu lau-ku lī-go.

LFK №170,74

Pampaļos.

Jā-ņa die-na at-nā-ku-si,

mums in prie-ku at-ne-su-si

lai vai-na-gus sa-pi-na-mi, Jā-ņa die-nu

sa-je-ma-mi, lī-go, lī-go, lī-go.

LFK №170, 295

Vīlakā.

Two staves of musical notation in G major and 2/4 time. The melody is written on a treble clef. The lyrics are: Jo - nī - ša - mi , bro - lei - ša - mi lei - gu, lei - gu Pie - cas bē - das pa - va - sa - rī lei - gu.

Baumaņu Kārļa „Līgo” I (1874. g.) №39

T. dz. melodija.

Two staves of musical notation in G major and 2/4 time. The melody is written on a treble clef.

Baumaņu Kārļa „Līgo” I (1874. g.) №37

T. dz. melodija.

Two staves of musical notation in G major and 2/4 time. The melody is written on a treble clef. The second staff includes first and second endings, labeled 'I' and 'II'.

Cimzes „Dziesmu Rota” II d. №44.

One staff of musical notation in G major and 2/4 time. The melody is written on a treble clef. The lyrics are: Ko tu rau - di , Kas tev irū - ka

ma-na mi-la lī-ga-viņ vai tev trū-ka
 tī-ras mai-zes vai es mī-li ne-dzī-voj?

Bartsch №346 un Karl Pleneat „Litauische Lieder“ №22

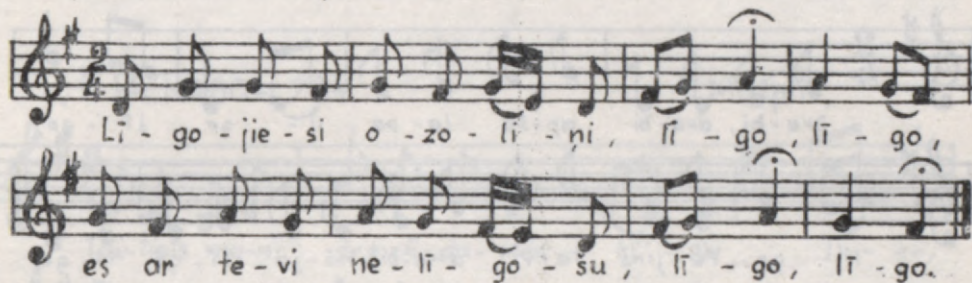
Tum-ša tum-ša tā eg-li-te
 kur sau-lī te nak-ti gul ai ai
 nak-ti gul, kur sau-lī-te nak-ti gul

Cimzes „Dziesmu Rota“ №72 1875 g.

Tum-ša tum-ša tā eg-li-te
 kur sau-lī te nak-ti gul ai ai
 nak-ti gul, kur sau-lī-te nak-ti gul

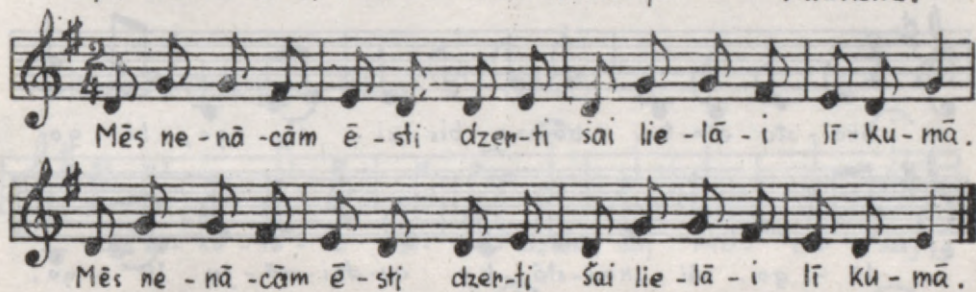
25.

Cimzes - Sērmūksļa „Dziesmju Rota” №57b. Dundagā.

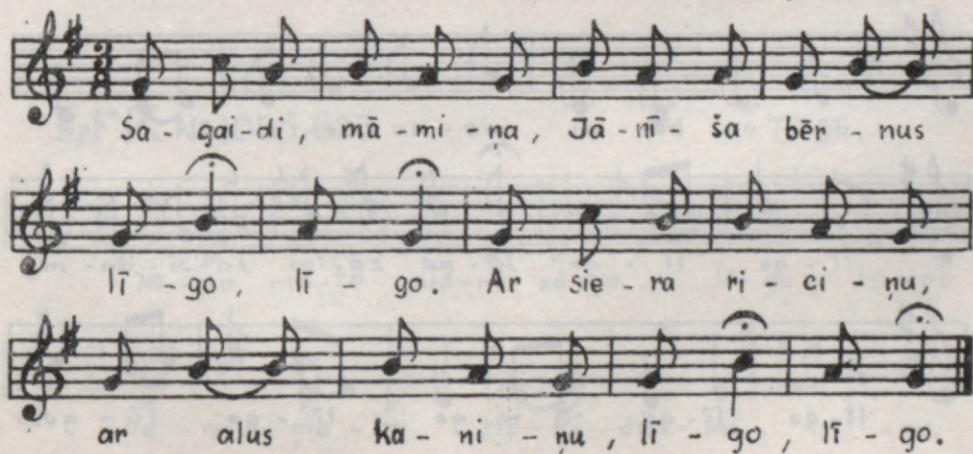
Lī - go - jie - si o - zo - li - ni, lī - go, lī - go,
 es ar te - vi ne - lī - go - su, lī - go, lī - go.

LFK №170,1432 Kāzu melodija Alūksnē.

Mēs ne - nā - cām ē - sti dzer - ti šai lie - lā - i lī - ku - mā.
 Mēs ne - nā - cām ē - sti dzer - ti šai lie - lā - i lī ku - mā.

A. Jurjana „Materiāli” I №54c. Ūsiņos

Sa - gai - di, mā - mi - na, Jā - nī - ša bēr - nus
 lī - go, lī - go. Ar sie - ra ri - ci - nu,
 ar alus ka - ni - nu, lī - go, lī - go.

26.

LFK №1495, 3155

Zaubē.

Dre-bi, dre-bi ap-šu la-pa, lī-go, lī-go,
 lī-go. Vē-jinš te-vi dre-bi-nā-ja, lī-go, lī-go

LFK №1714, 16

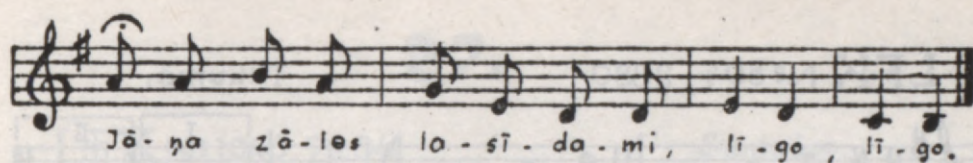
Meitānos.

Skai-stu cir-tu bēn-za bir-zi, lī-go, lī-go.
 lī-go, vēl skai-stā-ku au-dzi-nā-ju lī-go.

LFK №170, 134

Secē.

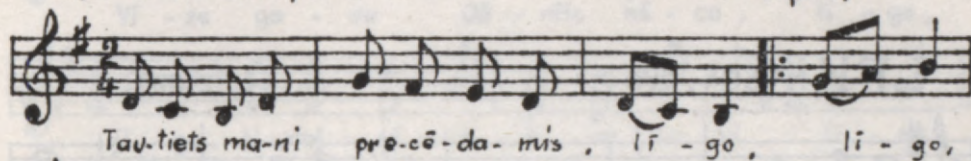
Jā-ņa bēn-ni pie-ku-su-ši, lī-go.
 lī-go, lī-go. Jā-ņa zā-les la-sī-da-mi
 lī-go, lī-go, lī-go, lī-go, lī-go.

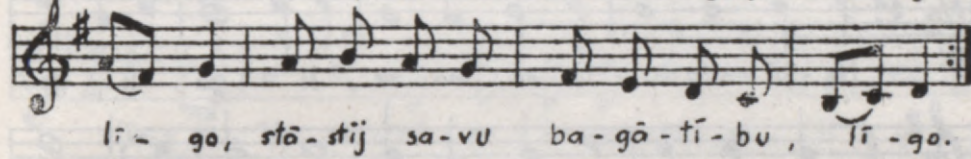
Jō-ņa zā-les lo-sī-da-mi, lī-go, lī-go.

LFK №804, 734

Mālpilī.

Tau-tiets ma-ni pre-cē-da-rūs, lī-go, lī-go,

lī-go, stō-stij sa-vu ba-gā-tī-bu, lī-go.

Cimzes „Dziesmu Rota” IV №48.

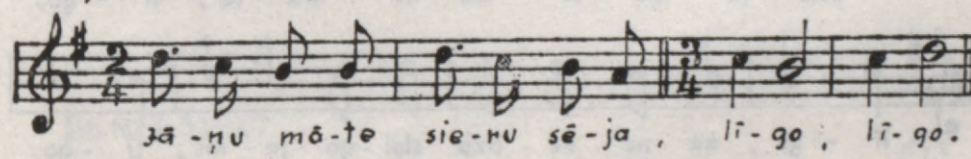
Ce-ku-lo-ta zi-le dzied, vaj ma-nu vaj,

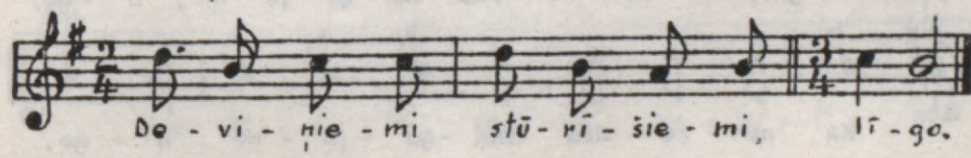
stal-la spā-res ga-li-ņā, vai, ma-nu vai.

LFK №1045, 623

Tirzā.

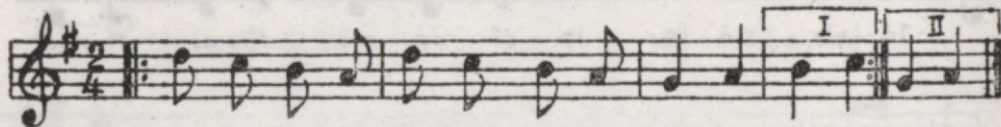
Ja-ņu mā-te sie-nu sē-ja, lī-go, lī-go.

De-vi-ņie-mi stū-rī-sie-mi, lī-go.

LFK N° 804, 2880

Tukumā.

LFK N° 804, 898

Lizumā.

Ne - bī - stie - si Jā - ņu mā - te , lī - go , lī - go
na - va dau - dzi lī - go - tā - ji , lī - go , lī - go,
na - va dau - dzi lī - go - tā - ji , lī - go.

LFK N° 804, 918

Lizumā.

Kur tā mū - su Jā - ņu mā - te , lī - go,
lī - go , ka ne - re - dza stai - ga - ja - mi , lī - go,
ka ne - re - dza stai - gā - ja - mi , lī - go.

27.

LFK №1045, 7234

Suntažos.

Vi - su ga - du Jā - riņš nā - ca , lī - go ,
 lī - go . Nu at - nā - ca šo va ka - ri , lī - go ,
 lī - go . Nu at - nā - ca šo - va - ka - ri , lī - go .

Kāda Latgales garīga dziesma.

Bb № 43, 1927

Nem Jā - nī - lī mel - nu zir - gu , lī - go ,

li - go, ap - jāj ma - nus ti - ru - mi - nus, li - go,
li - go, ap - jāj ma - nus ti - ru - mi - nus, li - go.

No Otokara Zieba Čechu melodiju krājuma (35. l.p.) Deju melodija.

LFK №170,873

Rēznā.

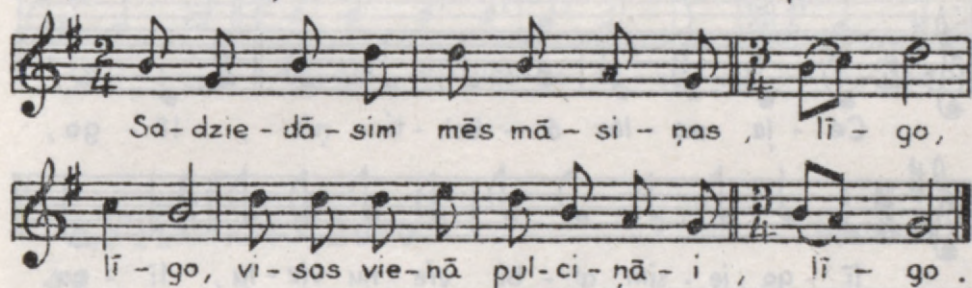
Zie - di, zie - di ru - dzu vār - pa,
ru - to, ru - to, de - vi - nā - mi

28.

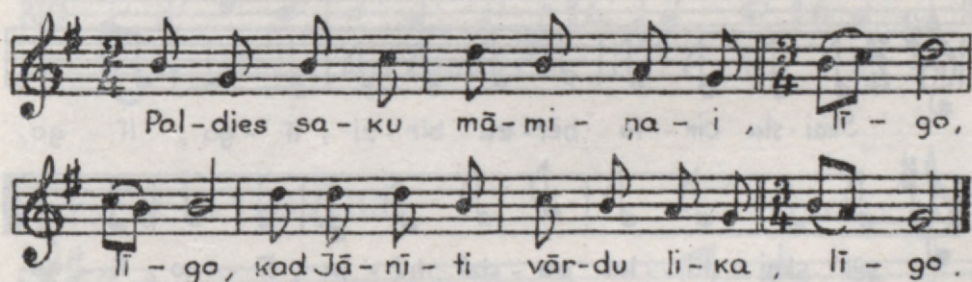
LFK №170, 516

Kaldabruņā

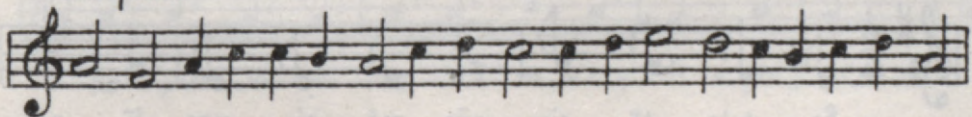

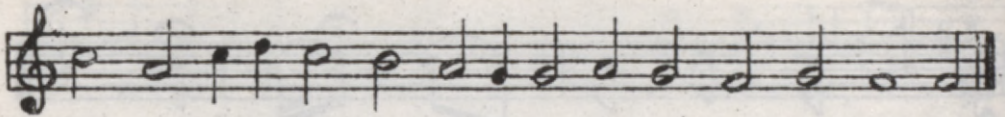
LFK №170, 495.170, 505

Kaldabruņā

Antifons

29.

LFK №1045, 7259

Suntažos.

Ce - ja ma - las ā - bol - ti - nis , lī - go ,
lī - go , ie - sim aī - bi vie - nu vie - tu , lī - go .

LFK №804, 1001

Sinolē.

Ska - stu cir - tu bē - ru bir - zi , lī - go , lī - go ,
vēl skai - stā - ku au - dzi - nā - ju , lī - go , lī - go .

LFK №627, 230

Saukā.

Sa - dzie - dā - sim mēs mā - si - ņas , lī - gā ,

lī - ga, kad vie - nā - i pul - ci - nā - i, lī - gā.

LFK №170,706

Vānē.

Lab - va - ka - ri Jā - ņa mā - te, lī - go,
lī - go, Vaj gai - dij - jiet Jā - ņa bēr - nus, lī - go.

LFK №1045,2969

Bauskā.

Par ga - di - ņu Jā - nīts nū - ca lī - go, lī - go.
Sa - vu bēr - nu ap - nau - dzī - ti, lī - go, lī - go.

LFK №1495,3162

Druvienā.

Dār - ga, dār - ga tā zā - li - te, lī - go lī - go,
ko plūc Jā - ņu va - ka - nā - i, lī - go, lī - go.

LFK №1045, 3183

Bauskā, Rembatē.

At - cel vār - tus Jā - ņu mā - ie , lī - go, ^{var.}
lī - go, nu nāk ta - vi Jā - ņa bēr - ni, lī - go.

Cimzes „Dziesmu Rota” II №20

Vis - tiņ ma - nīm pau - tus dē - ja,
smu - kus un dai ļus, vis - tas un gai - ļus.

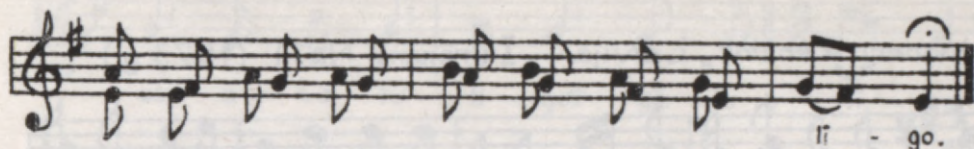
Bb №43, 1079

Vec-Aucē.

van

A. Jurjana „Materiali” №24 p.g., №25

van

30.

LFK №1045, 3886

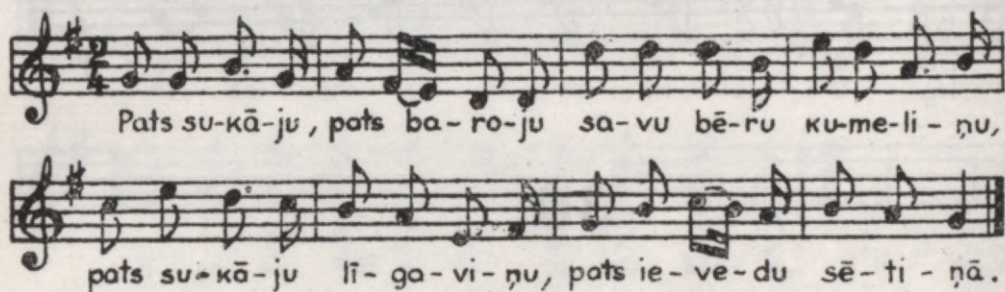
Ungurmuižā.

Es sa - va - ml Jā - na tē - vam , lī - go,
lī - go . Doš o - zo - la vai - na - dzi - ņu , lī - go,
lī - go , doš o - zo - la vai - na - dzi - ņu , lī - go

Daudzos krājumos.

Pil - na u - pe bal - tu zie - du,
ne - drīk - stē - ju pā - ri jā - ti ,
ne - drīk - stē - ju pā - ri jāt .

Vīgneru Ernsta „Latvija” Ī krājums Nē11 (1873.g.)

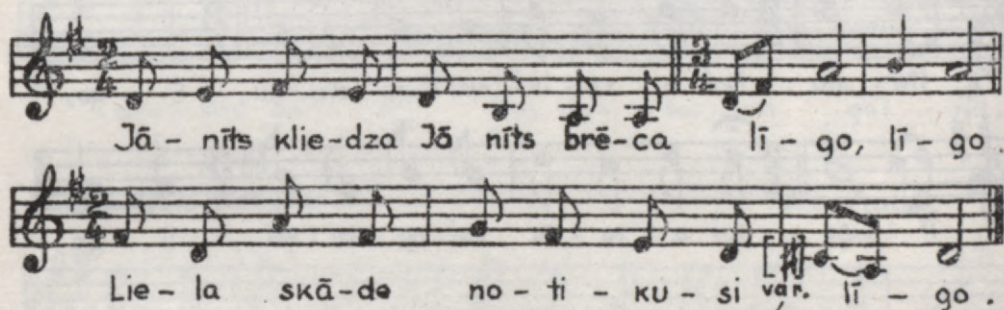

Pats su-kā-ju, pats ba-ro-ju sa-vu bē-ru ku-me-li-ņu,
pats su-kā-ju lī-go-vi-ņu, pats ie-ve-du sē-ti-ņā.

31.

LFK Nē170,1499

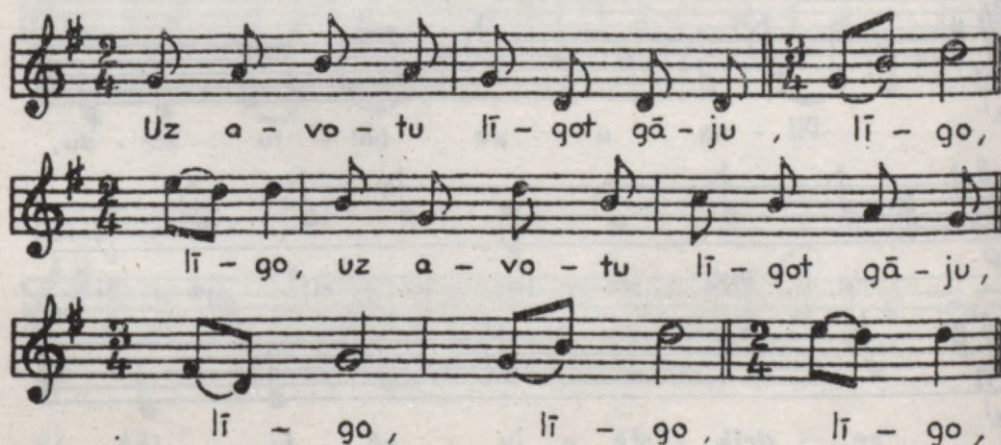
Skrīveros

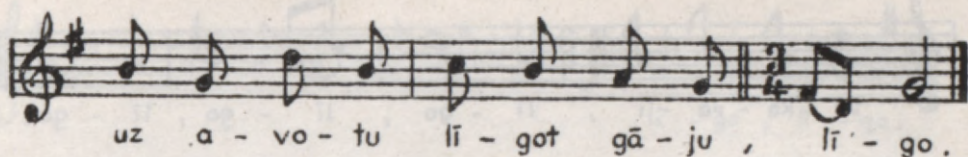
Jā-nīts klie-dza Jā-nīts brē-ca lī-go, lī-go.
Lie-la skā-de no-ti-ku-si var. lī-go.

LFK Nē1045,7347. 1045,7156

Līzumā

Uz a-vo-tu lī-got gā-ju, lī-go,
lī-go, uz a-vo-tu lī-got gā-ju,
lī-go, lī-go, lī-go,

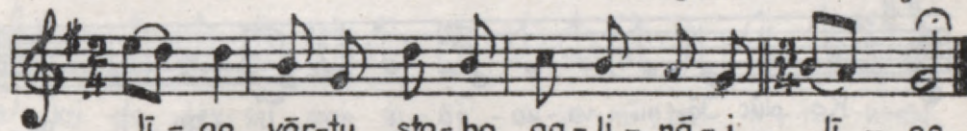

uz a - vo - tu lī - got gā - ju , lī - go .

LFK №1045,6840 . 1045,6847 Tirzā

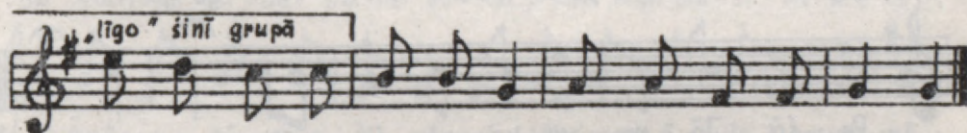
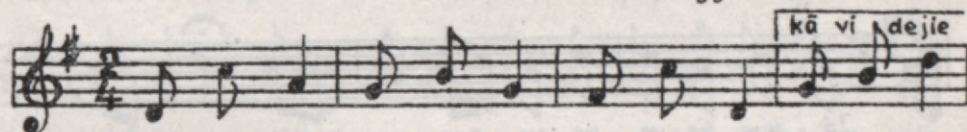

Sit Jā - nī - ti , va - ra bun - gas , lī - go ,

lī - go vār - tu sta - ba ga - li - ņā - i , lī - go .

K.Plentzat Mazurische lieder №3 , Frischbier №6 ,
Erk. Böhme I №41a-к, 42a-n Morggrabovā .

32.

LFK №170,20

Ezerē

Sau - les mei - ta jū - rā brau - ca gai - šā Jā - nu

va - ka - rā - i , lī - go , lī - go , lī - go .

LFK № 1045,3841

Vandzenē.

Vi - sa la - ba Jā - nu zā - le , lī - go , lī - go .

Ko plūc Jā - nu va - ka - rā - i lī - go , lī - go .

Cimzes - Sērmukšļa „ Dziesmu Rota ”

Vec - Aueē .

Jā - nim Sie - va pa - zu - dm - si , lī - go , lī - go .

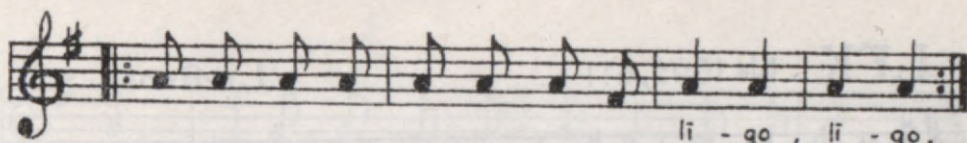
Pa - šā Jā - na va - ka - rā - i , lī - go , lī - go .

33.

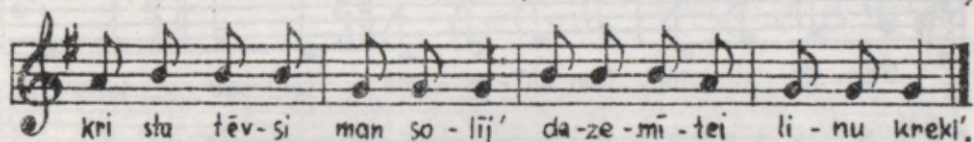
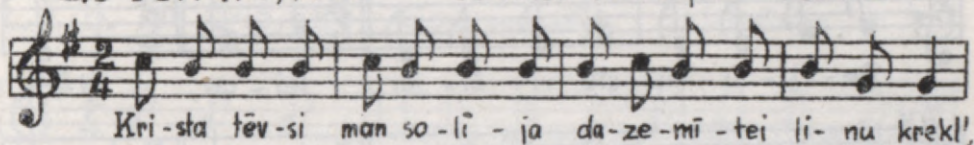
Bb № 43,1801

Rāvā .

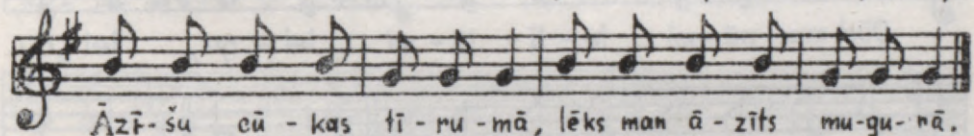
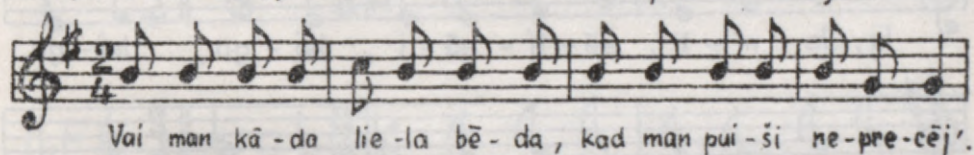
lī - go , lī - go .

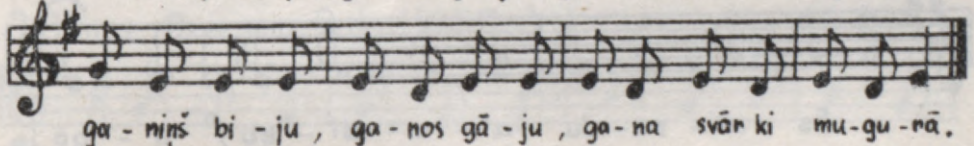
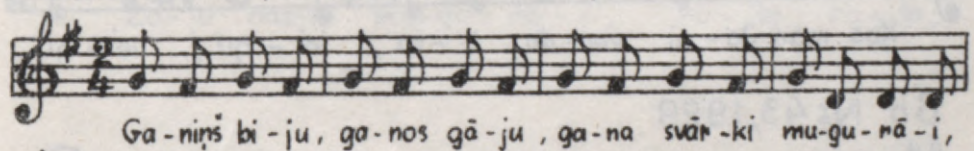
LFK №170,1403 Krustību melodija. Pededzē.

LFK №170,1305 Kāzu melodija. Bējā.

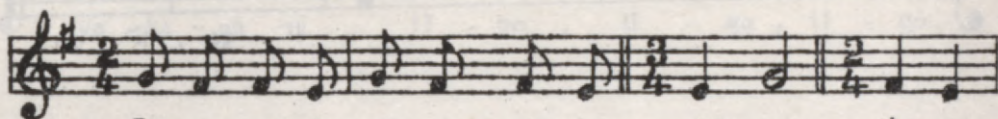

LFK №170,482 Ganu melodija. Prodē.

LFK № 1045,611

Livānos

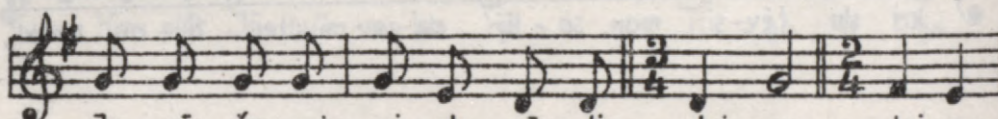
Jā-ņa mā-te si-rus sē-ja, lei-gu, lei-gu.

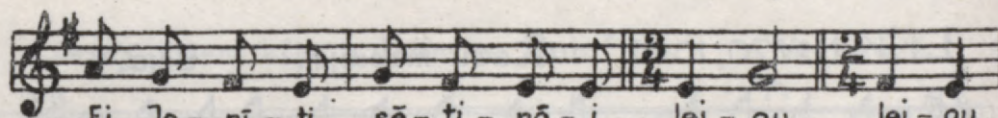
De-vi-ņi-mi stū-rī-ši-mi, lei-gu, lei-gu.

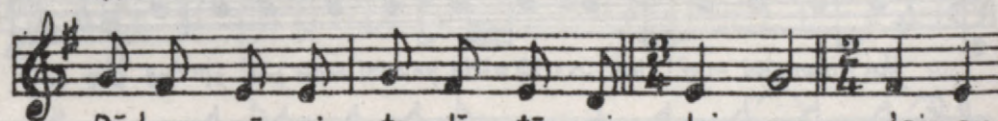
Šam stū-rī-tis, tam stū-rī-tis, lei-gu, lei-gu.

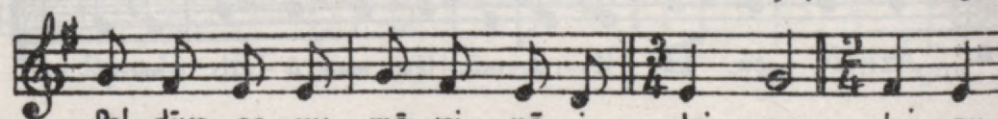
Jo-nī-ša-mi vi-du-cī-tis, lei-gu, lei-gu.

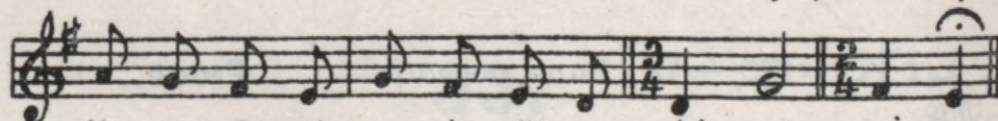
Ej, Jo-nī-ti, sē-ti-ņā-i, lei-gu, lei-gu.

Dūd ma-nā-mi te-lī-tē-mi, lei-gu, lei-gu.

Pol-dīvs so-ku mā-mi-ņā-i, lei-gu, lei-gu.

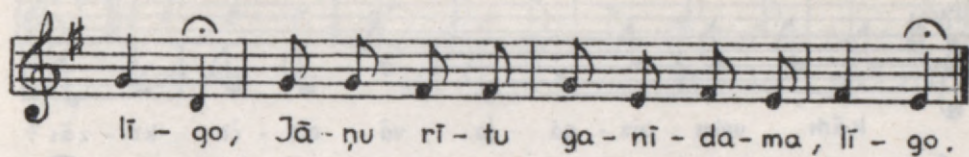

Kas man Jo-ni vor-du li-ka, lei-gū, lei-gu.

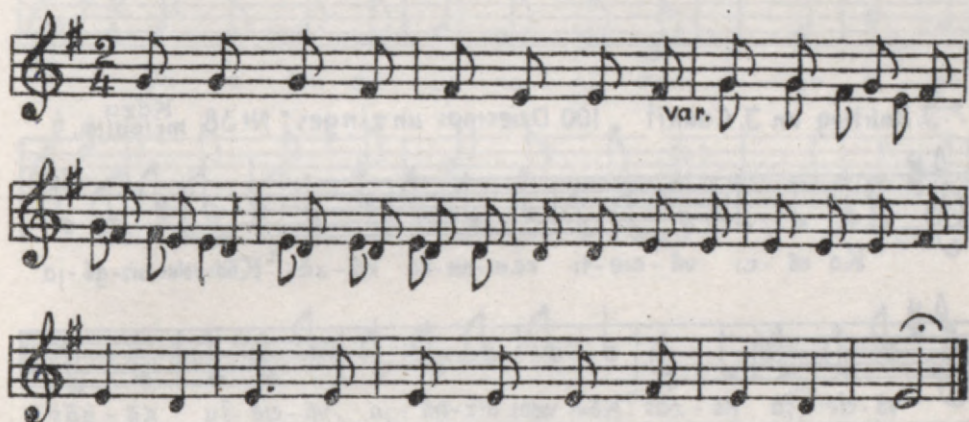
Bb № 43,1929

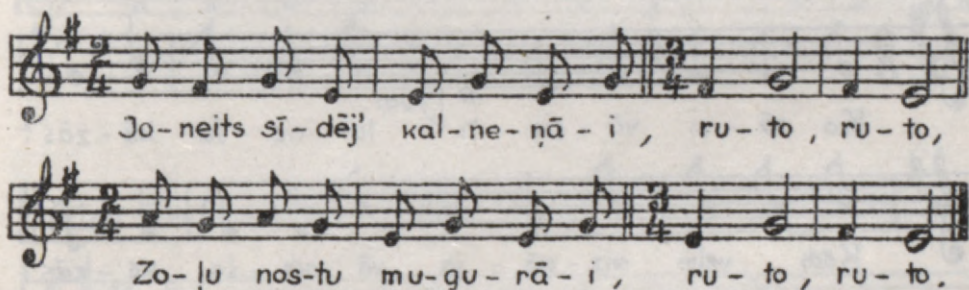
Es at-ra-du at-ra-dī-bu, lī-go,

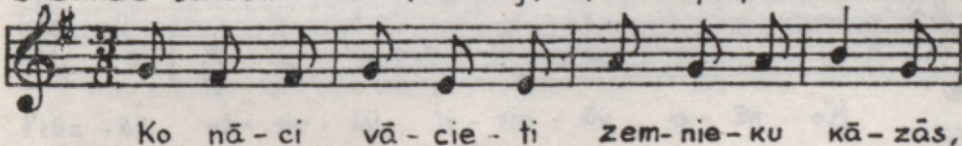
LFK N^o1045,684 Godu melodija. Livānos.

LFK N^o170,396 Viļānos

J.Cimze Dziesmu Rota (1875.g.) Lauku puķes N^o23

kāds velns aiz-gā-ja vā-cie-ša kā-zās?

kāds velns aiz-gā-ja vā-cie-ša kā-zās?

- J. Kakting un J. Caunīt, "100 Dziesmas un ziņģes" № 38 ^{Kāzu} melodija.

Ko nā-ci vā-cie-ti zem-nie-ka kā-zās? Kāds velns aiz-gā-ja

vā-cie-ša kā-zās? Kāds velns aiz-gā-ja vā-cie-ša kā-zās?

Baumaņu Kārļa „Līgo” № 25b. Kāzu melodija.

Ko nā-ci vā-cie-ti ^{var.} lat-vie-ša kā-zās?

Kāds velns aiz-gā-ja vā-cie-ša kā-zās?

Baumaņu Kārļa „Līgo” № 25a. Kāzu melodija.

Ko nā-ci vā-cie-ti lat-vie-šu kā-zās?

Kāds velns aiz - gā - ja Vā - cie - ša kā - zās

LFK N:1045,32

Košragā

Jā - ņa lek - še ai - ne - ni - tem lī - go, lī - go
Kul - me kās - ke sel - gas vōl - ke lī - go

Cimzes-Sermukšļa „Dziesmu Rota”

Alšvangā

Tad Jā - ņa sie - va kro - ni vi - ja, lī - go, lī - go,
kal - ni - ņā - i sē - dē - da - ma, lī - go, lī - go.

Jāņa Cimzes „Dziesm Rota” N:1h

Labāk ma - nīm vilks a - pē - da simt dal - de - ru
ku - me - liņ, la - bāk ma - nīm vilks ap - ēd simt dal - de - ru,

ku - me - liņ, simt dal - de - ru ku - me - liņ,

Cimzes „Dziesmu Rota” 1875.g. izd. Lauku puķes №16.

šlū - ca - ti, vērp - ja - ti ka - ķī - šu mei - ti - ņas,
lai ne - gu! run - cī - ši bez pa - la - dzi - ņa.

34.

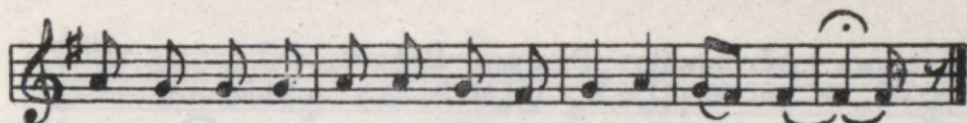
Bb №43, 1925

Lī - go - jie - si o - zo - li - ņi, lī - go,
es ar te - vi ne - lī - go - šu, lī - go.

A. Jurjana „Materiali” № 8a.

Lejasciemā.

Vaj jā - nī - ti viens at - nā - ci, lī - go, lī - go.

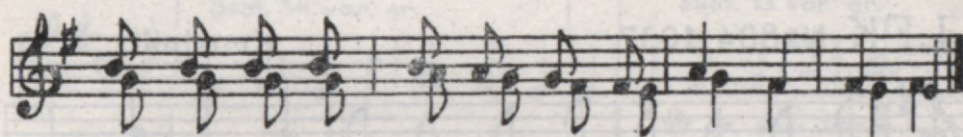
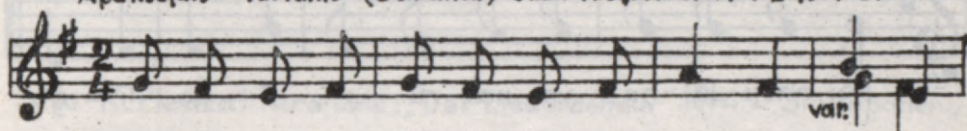

Vaj ar vi - su lī - ga - vi - ņu ? lī - go , lī - go .

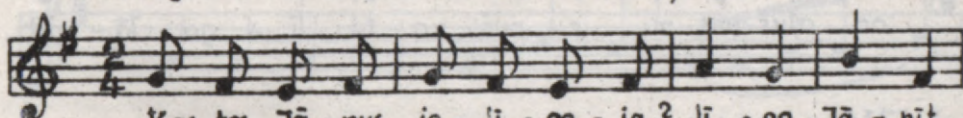
L.F.K. № 170, 1360

Alūksnē.

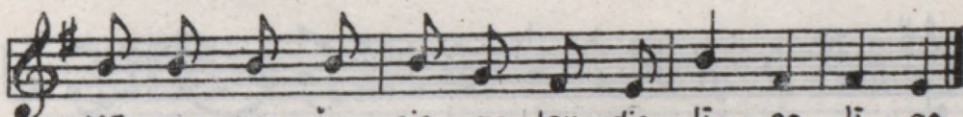
Apakšējais variants (Dunalkā) skat. A.J. Materials I № 7 e.

J. Kakling un J. Caunīt „100 dziesmas un ziņģes” № 39 Vidzemē.

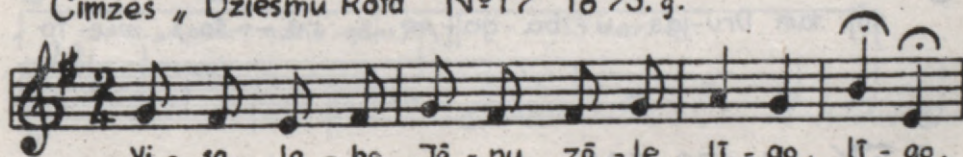

Kas tas Jā - ņus ie - li - go - ja ? lī - go , Jā - nīt .

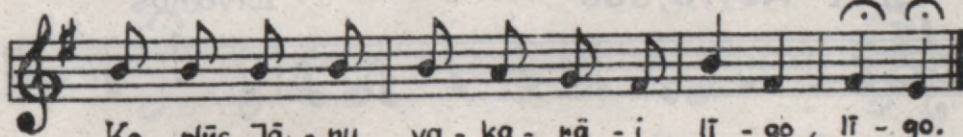

Mū - su pa - šu cie - ma ļau - dīs , lī - go , lī - go .

Cimzes „Dziesmu Rota” № 17 1875. g.

Vi - sa la - ba Jā - ņu zā - le , lī - go , lī - go .

Ko plūc Jā - ņu va - ka - rā - i lī - go , lī - go .

Cimzes - Sērmukšļa „Dziesmu Rota” ari J.C. „Dz.R.” IV
 №70 un ari J.C. „Dz.R.” VI №1 Stukmaņi

Vi - sa la - ba Jā - ņa zā - le , lī - go , lī - go ,
 ko rauj Jā - ņa va - ka - rā - i , lī - go , lī - go .

LFK №804,1037

Krustpili

Jā - ņa tē - va is - ta - bi - ņa , lī - go Jā - nīt ,
 ar alkš - ņie - mi iz - puš - ko - ta , lī - go Jā - nīt .

LFK №1045,95

Nirzā

Jo - ni - ša - mi dau - dzu ber - nu , ru - to , ru - to ,
 kāj tam Dru - jas u - ba - ga - mi , ru - to , ru - to .

LFK №170,580

Livānos

Tē - vu tē - vu lai - pas meš - tas mēs bēr - ni - ņi

lai - po - tāj . Tē - vu , tē - vu lai - pas me - stas

mēs bār - ni - ņi lai - po - tāj .

No K.Plenzat krājuma: „Der Liederschein“ N^o43 Stallupönen.

Skat. 34. var. gr.

Skat. 13. var. gr.

29. gr. daži var.

Skat. 35. var. gr.

Korālis.

Skat. 34. var. gr.

Skat. 4. var. gr.

Skat. „Apkārt kalnu gāju”

13. var. gr.

13. var. gr.

35.

LFK N:334,1443

Madonā

Sit Jā - nī - ti va - ra bun - gas lī - go, lī - go,
vār - tu sta - bu ga - li - nā - i, lī - go.

LFK N:1045,2147

Cesvainē.

Jā - nīts nā - ca par gads - kār - tu. lī - go,
lī - go, sa - vu bē - nu ap - rau - dzī - ti, lī - go.

LFK N:1045,2014

C. Priekuļos.

A - lu, a - lu, Jā - ņa tē - vis,
lī - go, lī - go, Tev ir mie - ži
lī - du - mā - i, lī - go, lī - go.

LFK N:1045,1315

Viesītā.

Dod, Die-vi-ņi, lie-tum lī-ti lī-go, lī-go,
ne-jās pui-ši pie-gu-lā-i, lī-go, lī-go.

LFK N:1045,4829

Nīcā.

Jem Jā-nī-ti mel-lu ^{var.} zir-gu
lī-go, lī-go, op-jāj ma-nu
ru-dzu lau-ku lī-go.

Cimzes-Sermukšļa „Dziesmu-Reta” N:56^a

Nītaurē.

Lai ce-lā-si Jā-ņa mā-te lī-go, lī-go,
lai sa-jē-ma Jā-ņa bēr-nus lī-go, lī-go,
lai sa-jē-ma Jā-ņa bēr-nus, lī-go.

A. Jurjāna „Materiali” №32b

Cesvainē.

Jz - li - go - ju zel - ta kro - ni , li - go , li - go ,
 ar vi - sā - mi pa - za - rē - mi , li - go .

LFK №1045,6546

Švitenē.

Rū - da , ru - da pus - pe - lē - ka
 li - go , li - go , tau - ru dē - la
 ce - pu - rī - te , li - go .

A. Jurjāna „Materiali” №31

Nītaurē, Krustpīlī.

Vi - si gai - da Jā - ņa die - nas , li - go , li - go .
 Go - vis gai - da , ga - ni gai - da , li - go , li - go .
 Go - vis gai - da , ga - ni gai - da , ^{var.} li - go .

Baumaņu Kārļa „Austra” №11 (1874.g.)

Pūt Jā - ni - ti va - ra tau - ri lī - go , lī - go ,
 Zie - diem pil - nā kal - ni - ņā - i , lī - go , lī - go , lī - go ,
 lī - go , no ma - li - ņu ma - li - ņā - mi , lī - go .

LFK №170,1444 Kāzu melodija Kalncempjos.

Kas tā tā - da grie - zes gal - va sēd pie ma - na
 bā - le - liņ . Kas tā tā - da grie - zes gal - va
 sēd pie ma - na bā - le - liņ , sēd pie ma - na bā - le - liņ .

LFK №170,1837 Linu kulstītāju melodija Rucavā.

Sa - dzie - da - mi vi - sa ri - ja , Sa - dzie - da - mi vi - sa ri - ja .
 Sai - me - nie - ka li - nus mīs - tot , sai - me - nie - ka li - nus mīs - tot .

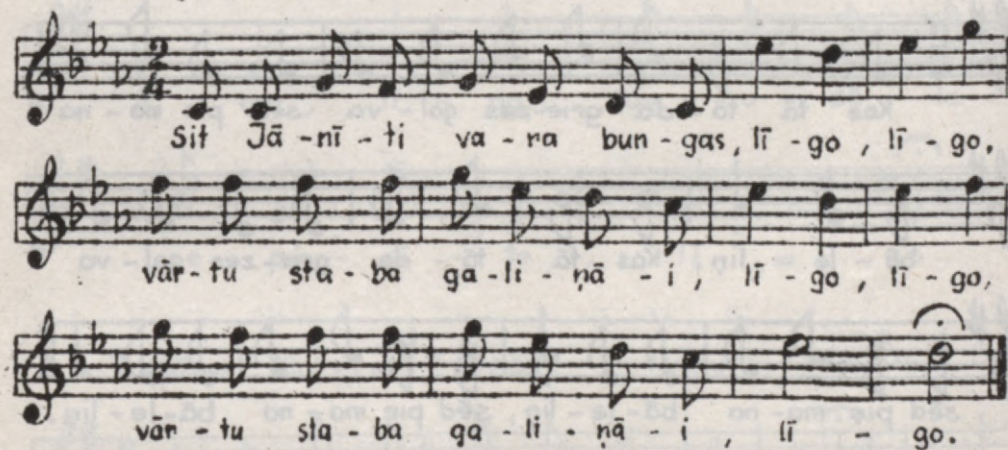
Baumaņu Kārļa „Līgo” I № 24

Es ie - sē - ju lie - lu pu - pu
bal - tu no - žu dār - zi - nā, tā uz - au - ga
lie - la ga - ra līdz pa - šā - mi de - be - sīm.

Cimzes „Dziesmu Rota” II № 62 a.

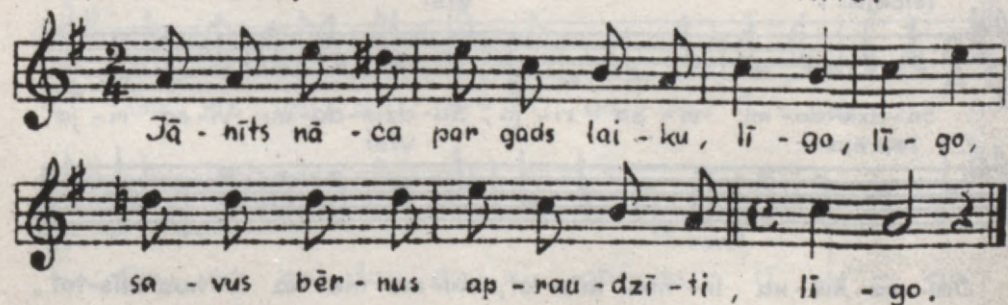
Nītaurē.

Sī Jā - nī - ti va - ra bun - gas, lī - go, lī - go,
vār - tu sta - ba ga - li - nā - i, lī - go, lī - go,
vār - tu sta - ba ga - li - nā - i, lī - go.

LFK № 832,67

Rītē.

Jā - nīts nā - ca par gads lai - ku, lī - go, lī - go,
sa - vos bēr - nus ap - rau - dzī - ti, lī - go.

LFK № 170, 1180

Sidgundā.

Še nav vie - na o - zo - li - ņa , lī - go,
lī - go , a - pa - ļā - mi la - pi - ņā - mi , lī - go.

The musical score consists of two systems of two staves each. The first system starts with a treble clef, a key signature of one sharp (F#), and a 2/4 time signature. The second system continues with the same key signature and time signature, but includes a 3/4 time signature change in the middle of the second staff.

LFK № 279, 1808

Kosā.

Sit, Jā - nī - ti va - na bun - gas , lī - go,
lī - go . Vār - tu sta - ba ga - li - ņā - i lī - go,
lī - go . Vār - tu sta - ba ga - li - ņā - i , lī - go.

The musical score consists of three systems of two staves each. The first system starts with a treble clef, a key signature of one sharp (F#), and a 2/4 time signature. The second and third systems continue with the same key signature and time signature.

LFK № 170, 1178

Sidgundā.

Sit , Jā - nī - ti va - na bun - gas
lī - go , lī - go . Vār - tu sta - ba
ga - li - ņā - i , lī - go.

The musical score consists of three systems of two staves each. The first system starts with a treble clef, a key signature of one sharp (F#), and a 2/4 time signature. The second system includes a 3/4 time signature change in the middle of the second staff. The third system continues with the same key signature and time signature.

LFK N=170,131

Secē

Jā - nīts nā - ca pa gads kār - tu, lī - go, lī - go,
sa - vus bēr - nus ap - rau - dzī - ti, lī - go, lī - go,
sa - vus bēr - nus ap - rau - dzī - ti, lī - go.

LFK N=1149,8

Ramkā

Lī - go - da - ma vien stāi - gā - ju, lī - go,
lī - go, caur ga - ro - i va - sa - ri - ņu, lī - go.

Cimzes — Sermukšļa „Dziesmu Rota” N=56^e Vec-Piebalgā

Lab - va - ka - ri Jā - ņa mā - te
lī - go, lī - go, vai tu mū - su
gai - di - ju - si, lī - go.

Jurjāna „Materialos I” N^o31^b

Vec-Piebalgā.

Ga - niem sie - ris , ga - niem pie - nis , lī - go,
lī - go . Go - vīm bēr - za vai - ņa - dzi - ņi , lī - go.

LFK N^o170,1179

Rikterē.

Kas Jā - nī - ti iz - lī - go - ja , lī - go,
lī - go , vis - pir - mai - si va - ka - rō - i , lī - go.

LFK N^o1495,3160

Kārzdabā,

Es ne - sē - tu dri - ņu dru - vu , lī - go,
lī - go , ja tie bal - ti ne - zie - dē - tu , lī - go.

LFK N^o1045,6831

Tirzā.

Jā - ņu die - na zie - du mā - te , lī - go,
lī - go, var.

zie - do ma - nis vi - su pir - mis , lī - go .

LFK №170, 490

Rubenos.

Lab - va - ka - ni Jā - ņa mā - te , lī - go ,
lī - go . Vaj tu mūs ar gai - dī - ju - si , lī - go .

Baumaņu Kārļa „Līgo” I № 22

Gāj , gā - ju lē - nām pa - lai - du te - ce - nus uz aug - stu
kal - nu uz za - lu birz' , uz aug - stu kal - nu , uz za - lu birz' .

Der Pavirton (Landsknechtlied) Schnelgel 1544. Quodl. ?
arī Erk - Böhme „ Deutsches Liederhorst” .

36.

LFK №170,477

Rubeņos.

Par ga - di - nu Jā - nīts nā - ca,
 lī - go, lī - go, sa - vus bē - nus
 ap - rau - dzī - ti, lī - go, lī - go.

Detailed description: This musical score is for the song 'Rubeņos'. It consists of three staves of music in G major (one sharp) and 2/4 time. The first staff contains the first two lines of lyrics. The second staff contains the third and fourth lines. The third staff contains the fifth and sixth lines. The melody is simple and folk-like, with a mix of quarter and eighth notes. There are some changes in the time signature, specifically a 3/4 measure in the second and third staves.

A. Jurjana „Materiali” I № 50 b.

lī - go,
 lī - go, lī - go.

Detailed description: This musical score is for the piece 'Materiali' by A. Jurjana. It consists of two staves of music in G major and 2/4 time. The first staff ends with a fermata over the note 'lī - go'. The second staff begins with 'lī - go,' and ends with another fermata over 'lī - go'. The melody is simple and folk-like, consisting of quarter and eighth notes.

Baumaņu Kārļa „Līgo” I № 56

Detailed description: This musical score is for the piece 'Līgo' by Baumaņu Kārļa. It consists of two staves of music in G major and 2/4 time. The first staff contains the first line of music. The second staff contains the second line of music, which includes a repeat sign at the beginning and a double bar line at the end. The melody is simple and folk-like, consisting of quarter and eighth notes.

37.

Jurjana „Materialos” №14

Alšvangā.

var.
Tad, Vi sa la-ba Jā-ņa zā-le, lī-go, lī-go.
Ko plūc Jā-ņa va-ka-rā-i, lī-go, lī-go.

Bb №43,1754

Gudeniekos

lī-go, lī-go.
var.
lī-go, lī-go.

LFK №1495,3131

Varaklāņos

Vai Jā-nī-ti bu-ču ve-di,
kā aiz gal-da aiz-sa-sē-di, Vai Jā-nī-ti
var.
bu-ču ved, ka aiz gal-da aiz-sa-sēd.

LFK №170,969

Vējavā .

Es pie - dzē - ris kā vil - ci - ņis , lī - go ,
lī - go , ie - krīt kār - klu krū - mi - ņā - i , lī - go ,
lī - go ; ie - krīt kār - klu krū - mi - ņā - i , lī - go .

A. Jurjāna „Materiales” №22d

Ilzenē.

Pērn bij mei - ta , šo - gad sie - va , lī - go ,
lī - go , ci - tu ga - du mā - mu - li - ņa , lī - go .

Vigneru Ernsta „Latvija” I krājums №8

Dzē - rāj pui - ka bē - dā - jā - se ,
kur būs jem - ti lī - ga - vi - ņas , dzē - rāj pui - ka
bē - dā - jā - se , kur būs jem - ti lī - ga - viņ

38.

LFK №1045,2313

Nurmuižā.

Jā - nī - ša - mi trīs vār - ti - ņi lī - go,
 lī - go, vi - si trīs iz - puš - ņo - ti lī - go.

LFK №1045,29

Košragā.

Jā - nīts gā - ja sie - na plau - ti.
 var. lī - go Jā - nī - ti, trīs ka - žo - ki
 mu - gu - rā - i, lī - go, lī - go.

LFK №1045,2662

Limbžos.

Jā - ņam go - vis, Jā - ņam vēr - šī. lī - go,
 lī - go, Jā - ņam sir - mi ku - me - li - ņi, lī - go.

LFK №1045,2069

Piebalgā

Vi - su ga - du Jā - nīts nā - ca,
lī - go, lī - go, nu at - nā - ca
šo - va - ka - ri, lī - go, lī - go.

The musical score for 'Piebalgā' consists of three staves of music in G major (one sharp) and common time. The melody is simple and folk-like, with lyrics written below the notes. The first staff contains the first line of lyrics, the second staff the second line, and the third staff the third line. The piece ends with a double bar line.

39.

LFK №170,517

Kaldabruņā,

Kur no - lī - ka o - sim za - ri, lī - go,
lī - go, tur no - lī - ka vir - sot - nī - te, lī - go.

The musical score for 'Kaldabruņā' consists of two staves of music in G major (one sharp) and 2/4 time. The melody is simple and folk-like, with lyrics written below the notes. The first staff contains the first line of lyrics, and the second staff the second line. The piece ends with a double bar line.

LFK №1045,2252

Sēmē.

Jā - nīts kā - pa kal - ni - ņā - i, zā - ļu nas - tu
mu - gu - rā - i lī - go, lī - go.

The musical score for 'Sēmē' consists of two staves of music in G major (one sharp) and 2/4 time. The melody is simple and folk-like, with lyrics written below the notes. The first staff contains the first line of lyrics, and the second staff the second line. The piece ends with a double bar line.

40.

LFK N:170,1397

Mārkalnē.

Lī - go ma - na lī - ga - vi - ņa , lī - go ,
 lī - go , šo - va - sa - ri kā - ji - ņā - mi , lī - go .

LFK N:1045,713

Jlzenē.

Es bij tā - da dzie - dā - tā - ja ,
 lī - go , lī - go , kā zī - li - te
 za - ri - ņā - i , lī - go , lī - go .

A. Jurjāna „Materialos I”

Lutriņos.

LFK №1045, 7260

Suntažos.

Two staves of musical notation in G major and 2/4 time. The first staff contains the melody, and the second staff contains the accompaniment. The piece concludes with a double bar line and repeat dots.

LFK №1045, 2077

Lielvārde.

Two systems of musical notation in G major and 2/4 time. Each system consists of a vocal line with lyrics and a piano accompaniment line. The lyrics are: "Vi - su ga - du Jā - nīts nā - ca, lī - go, lī - go. Nu at - nā - ca šo - va - ka - ri, lī - go." The piece ends with a double bar line and repeat dots.

LFK №170, 1410

Ganu melodija Mārkalņē.

Two staves of musical notation in G major and 2/4 time. The first staff contains the melody with lyrics: "Vi - di, vi - di e - ze - ri - ņi, e - ze - ri - ņi" (with "var:" above the second "e - ze - ri - ņi"). The second staff contains the accompaniment with lyrics: "smal - ka - jā - mi rau - di - ņā - mi, rau - di - ņām." The piece ends with a double bar line and repeat dots.

LFK №170,1715

Nīcā.

Slin-ki pui-ši ne-gu-ļa-ti, ej-ta rau-gat zir-gu stal-li.

41.

LFK №1045,4668

Vecsaulē.

Pal-dievs sa-ka mā-ni-ņa-i lī-go, lī-go,
kas man li-ka Jō-ni vār-du, lī-go, lī-go.

LFK №1045,2693

Asaros.

Ai Jo-nī-ti Dī-va dē-lis, lei-go,
lei-go, ko tu ve-di ve-zu-mā-i, lei-go.

LFK №1045,3111

Bauskā.

Jem, Jā-nī-ti, zi-lu zir-gu, lī-go, lī-go,

ap-jāj ma-nu li-nu dru-vu, lī-go, lī-go.

LFK N^o1045,3122

Vecmuižā.

Jem, Jā-nī-ti, mel-lu zir-gu, lī-go, lī-go,

ap-jāj ma-nu ru-dzu lau-ku, lī-go, lī-go.

var.

LFK N^o1045,2235

Tukumā.

Jā-nīts jā-ja gad'ap-kār-ti at-jāj Jā-ņu va-ka-ri-ņu,

lī-go, lī-go, at-jāj Jā-ņu va-ka-riņ.

var.

LFK N^o1045,7472

Smiltēnē.

Stā-ras-ta-mi pus-kun-ga-mi lī-go, lī-go,

la-bas lai-mes no-vē-lē-ju lī-go, lī-go.

var.

LFK №1045, 283

Rēzeknē.

Musical notation for 'Rēzeknē' in G major, 2/4 time. The melody consists of two lines. The first line has a double bar line with a repeat sign. The second line continues the melody.

Ru - to sau - le , ru - to bi - te , ru - to , ru - to.

LFK №170, 494

Kaldabrunā.

Musical notation for 'Kaldabrunā' in G major, 2/4 time. The melody consists of two lines. The first line has a double bar line with a repeat sign. The second line continues the melody.

Sa - sa - grie - zās ru - dzu vār - pa lī - go , lī - go ,
lie - la kuh - ga tī - ru - mā - i lī - go , lī - go.

LFK №1045, 3196

Rubenē.

Musical notation for 'Rubenē' in G major, 2/4 time. The melody consists of two lines. The first line has a double bar line with a repeat sign. The second line continues the melody.

Kal - pa ru - dzi ne - zie - dē - ja , lēi - go , lei - go.
Tī zī - dē - ja Jānu - ņu nak - tī , lei - go.

LFK №1045, 1051

Peiragu ciemā.

Musical notation for 'Peiragu ciemā' in G major, common time. The melody consists of two lines. The first line has a double bar line with a repeat sign. The second line continues the melody. Triplet markings are present over the first and last notes of the first line and the first two notes of the second line.

Ru - toj bi - ta ru - toj sou - la,
ru - toj , ru - toj. Pa lei - lu - ji

tei - ru - me - nu , ru - toj , ru - toj.

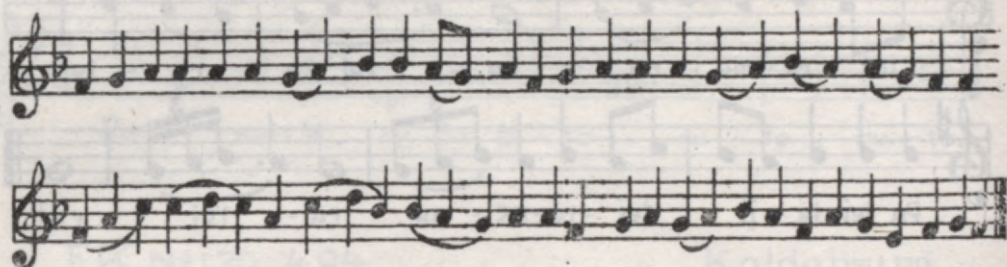
Pa lei - lu - ji tei - ru - me - nu , ru - toj , rut.

M. Duhamel "Musiques Bretonnes" (1913) N°73

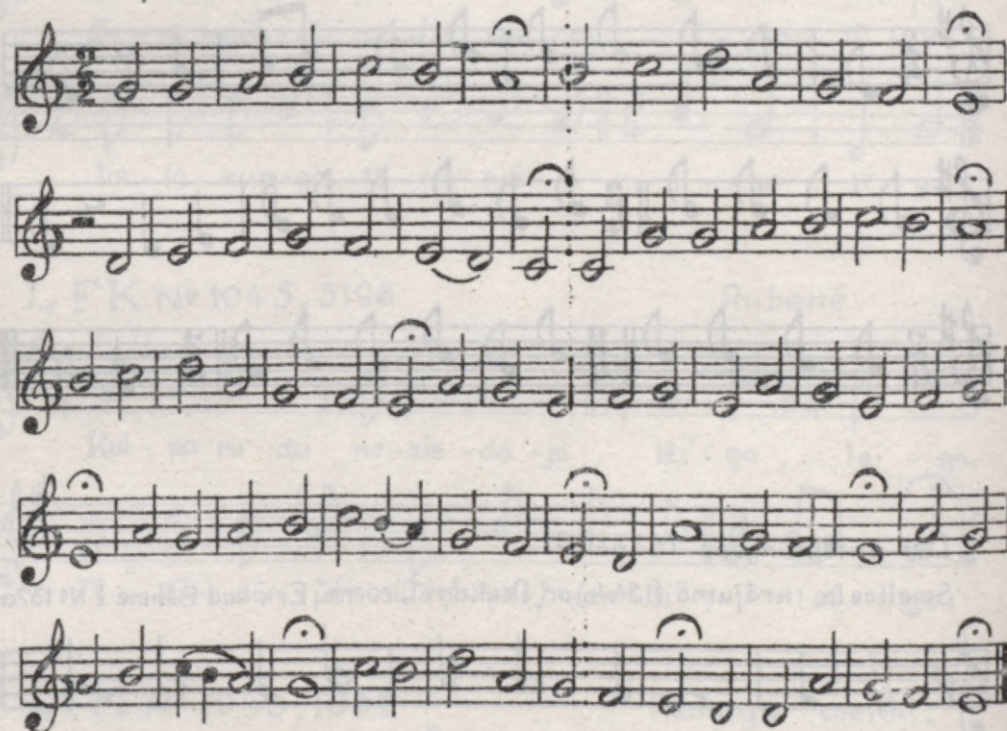
"Der entsprungene Mönch"

Smeltcela krājumā (1544) ari, "Deutsches Liederh." Erk und Böhme I N° 137a.

No Caussemaker „Les drames liturgiques du moyen - age“

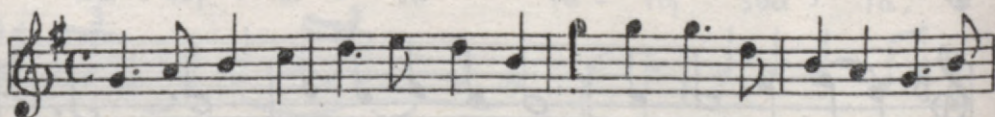

Mārtiņa Lutera korālis

LFK №1719

Limbāžos.

Ai - sa - jū - dzu rai - bu za - ņi rak - stī - ta - mi , ka - ma - nā - mū ,

ai - jā , ai - jā - ja , trā - rā la - la - lā , rak - štī - tā - si kā - ma - nās .

Jāmīlandes (Zviedrijā) svētku maršs .

J. Cimzes „Dziesmu Rota” VII №34

Pui - šī } stā - vat riņ - ķī , es tā riņ - ķa vi - dū . Man pa - zu - da
mei - tas }

mī - lais draugs , kur es vi - nu nem - šu ? šur un tur , šur un tur

par to lie - lo lau - ku , šur un tur , šur un tur pa to lie - lo

lau - ku . Ro - ciņ - ša - vu es tev do - šu , kro - niņ gal - vā lik - šu .

42.

LFK №170,481

Prodē.

Jau - ni pui - šī, jau - nas mei - tas, lī - go,
lī - go. Jā - ņu nak - ti ne - gu - ļa - ti, lī - go.

LFK №1045,14

Pitragā.

Jā - ņa lek - še ai - ne - nī - tēm, lī - go, lī - go.
Kul - me kas - ke šal - ges vōl ke, lī - go.

A. Jurjana „Materiali” I №42

Vējavā.

Ak tu go - vju mar - ša - vi - ņa,
lī - go, lī - go, lie - las go - vis
au - dzē - ju - si, lī - go, lī - go.

43.

LFK №1045, 959

Alsungā.

van
Jā - nits sē - de o - zo - lā - je, Jā - na bē - ni

pa - za - rē - si. Eh

LFK №1045, 3191

Palsmanē.

Lī - go - ja - ti, ^{var.} li - go - ja - ti, lī - go, lī - go.
Nav vairs tā - lu Jā - ņa die - na, lī - go, lī - go.

Cimzes „Dziesmu Rota” №22 1875. g.

Trīs ga - di - ņi au - dzi - nā - ju dzēr - ves spal - vu ku - me - liņ,
ce - tur - tā - jā ga - di - nā priekš mā - si - ņas dan - ei - nāj.

LFK №1045, 3048

Cesvainē.

Jā - nīts nā - ca par ga - di - ņu, lī - go,
lī - go - i. Sa - vu bēr - nu ap - rau - dzī - ti, lī - go.

A. Jurjana „Materiali” I №22

Alsviķos.

Pērn bij Jā - ņi, šo - gad Jā - ņi, lī - go, lī - go.

Ci - tu ga - du at - kal Jā - ņi , lī - go , lī - go.

LFK №804, 984

Sinolē.

Lī - go - da - ma vien stāi - gā - ju , lī - go , lī - go,
 šo ga - ro - i va - sa - ri - ņu , lī - go , lī - go.

LFK №1045, 7266

Suntažos.

Man at - nā - ca Jā - ņa die - na , lī - ga , lī - ga.
 Ne - zi - na - ma , ne - gai - da - ma , lī - go.

LFK №804, 783

Mālpilī.

Vi - su ga - du nau - du krā - ju , lī - go,
 lī - go . Jā - ņu die - nu gai - dī - da - ma , lī - go.

J. Cimzes „Dziesmu Rota” VII №1c. ung.

var.
Kas tos Jā - nus ie - lī - go - ja , lī - go , lī - go,
mū - su pa - šu cie - ma ļau - dis lī - go , lī - go.

A. Jurjana „Materiali” I №24 arī №25e. Alūksnē.

var.
Vi - si zie - di - ņi zie - dē - ja , lī - go , lī - go.
Pa - par - dī - te ne - zie - dē - ja , lī - go , lī - go.

Cimzes - Sērmukšļa „Dziesmu Rota” №57d. Dobelē.

Jā - nī - ša - mi bā - li - ņa - mi , lī - go , lī - go,
lie - la bē - da no - ti - ku - si , lī - go , lī - go.

L.F.K №804, 914

Lizumā.

Nāc pre - ti - mi Jā - ņa mā - te , lī - go , lī - go,

sa - mī - sī - mi zā - lī - tē - mi , lī - go , lī - go.

LFK №1045, 3409

Mujānu pag. Dūķeros.

Jā - nīts sē - de kal - ni - nā - i , lī - go , lī - go.

Zā - ļu na - sta mu - gu - nā - i , lī - go.

LFK №1495, 3165

Druvienā.

Vis - ap - kār - ti o - šī kļā - vas , lī - go , lī - go.

Vi - dū sau - le min - dzē - da - ma , lī - go , lī - go.

Himna Te Deum.

44.

L, F' K N=1045, 1314

Viesītē.

Musical score for 'Viesītē' in G major, 2/4 time. The score consists of three staves of music. The first staff begins with a treble clef, a key signature of one sharp (F#), and a 2/4 time signature. The melody is: G4 (quarter), A4 (quarter), B4 (quarter), A4-G4 (beamed eighth notes), F#4 (quarter), E4 (quarter), D4 (quarter), C4 (quarter). The second staff continues: B4 (quarter), A4 (quarter), G4 (quarter), F#4 (quarter), E4 (quarter), D4 (quarter), C4 (quarter), B4 (quarter). The third staff continues: A4 (quarter), G4 (quarter), F#4 (quarter), E4 (quarter), D4 (quarter), C4 (quarter), B4 (quarter), A4 (quarter). There are time signature changes to 3/4 and back to 2/4 in the second and third staves.

Jem, Jā- nī- ti, grā- bek- lī- ti, lī- go, lī go,
 mek- lē sa- vu lī- ga- vi- ņu lī- go, lī- go.
 mek- lē sa- vu lī- ga- vi- ņu, lī- go.

L, F' K N=1045, 2191

Mērā.

Musical score for 'Mērā' in G major, 2/4 time. The score consists of two staves of music. The first staff begins with a treble clef, a key signature of one sharp (F#), and a 2/4 time signature. The melody is: G4 (quarter), A4 (quarter), B4 (quarter), A4-G4 (beamed eighth notes), F#4 (quarter), E4 (quarter), D4 (quarter), C4 (quarter). The second staff continues: B4 (quarter), A4 (quarter), G4 (quarter), F#4 (quarter), E4 (quarter), D4 (quarter), C4 (quarter), B4 (quarter). There is a fermata over the final note of the second staff.

Vi- si zie- di iz- zie- dēj- šī, lī- go, lī- go.
 Pa- par- dī- te no- zie- dēj- se, lī- go, lī- go.

L, F' K N=170, 1361 Kāzu melodija

Stāmerienē.

Musical score for 'Kāzu melodija' in G major, 2/4 time. The score consists of two staves of music. The first staff begins with a treble clef, a key signature of one sharp (F#), and a 2/4 time signature. The melody is: G4 (quarter), A4 (quarter), B4 (quarter), A4-G4 (beamed eighth notes), F#4 (quarter), E4 (quarter), D4 (quarter), C4 (quarter). The second staff continues: B4 (quarter), A4 (quarter), G4 (quarter), F#4 (quarter), E4 (quarter), D4 (quarter), C4 (quarter), B4 (quarter). There is a first ending bracket over the final two notes of the second staff, labeled 'I' and 'Beigas'.

LFK №832,20 Kāzu melodija

Dzies- mas dē - ļi sve- šī ļau - dis
ne - ce - ļa - ti ie - nai - di - ņa .

45.

LFK №1045,7217

Piebalgā.

Jau- ni pui- šī jau- nas mei- tas Jā- ņu nak- ti
ne- gu- ļa - ti , lī - go , lī - go ,
Jā- ņu nak- ti ne- gu- ļa - ti , lī - go , lī go .

LFK №1045,7410

Praulienā.

Jā - nīts sē - di kal - ni - ņā - i zā - ļu nas - ta

mu - gu - nā - i , lī - guo, lī - guo.
 Zā - lu na - sta mu - gu - nā - i , lī - guo, lī - guo.

LFK № 170, 479

Rubenē.

Lie - la pla - va , re - sa zā - le , lie - la ce - ja
 ma - li - nā lī - go , lī - go,
 lie - la ce - ja ma - li - nā - i lī - go , lī - go.

LFK № 334, 1440

Madonā.

Ai , Jā - nī - ti Die - va dē - līn
 ko tu ve - di ve - zu - mā , lī - go , lī - go.
 Ko tu ve - di ve - zu - mā - i , lī - go , lī - go.

LFK N:170,301

Balvos

Ja - nits nā - ca par gads - kār - tu sa - vus bē - nus
ap - rau - dzi - ti lei - gu, lei - gu
sa - vus bē - nus op - rau - dzi - ti lei - gu, lei - gu

The musical score for 'Balvos' consists of three staves of music in G major and 2/4 time. The first staff contains the melody for the first line of lyrics. The second staff contains the melody for the second line, which includes a key signature change to D major and a time signature change to 3/4. The third staff contains the melody for the third line, which includes a key signature change to G major and a time signature change to 2/4.

LFK N:1495

Druvienā

Jau - ni pui - šī ku - ci dzi - na pa to si - la ga - ba - li - ņu
li - go, li - go, pa to si - la ga - ba - li - ņu li - go

The musical score for 'Druvienā' consists of two staves of music in G major and 2/4 time. The first staff contains the melody for the first line of lyrics. The second staff contains the melody for the second line of lyrics.

LFK N:804,1043

Krustpili

Ai bal - toi - si ā - bo - li - ņi ne - gul ce - ļa
ma - li - ņā - i li - go, li - go ne - audz ce - ļa
ma - li - ņār - i li - go, li - go

The musical score for 'Krustpili' consists of three staves of music in G major and 2/4 time. The first staff contains the melody for the first line of lyrics. The second staff contains the melody for the second line of lyrics. The third staff contains the melody for the third line of lyrics.

LFK № 1045, 3698

I. Rubenē.

Jo - nīts no - ca, por gads - kār - tu so - vu bē - nu
ap - rau - dzīt, lei - go, lei - go. So - vu bē - nu
ap - rau - dzī - ti, lei - go, lei - go.

The musical score consists of three staves of music in G major (one sharp) and 2/4 time. The first staff contains the first line of the melody. The second staff contains the second line, which includes a key signature change to D major (two sharps) and a time signature change to 3/4. The third staff contains the third line, which includes a key signature change to G major and a time signature change to 2/4.

LFK № 170, 521

I. Rubenē.

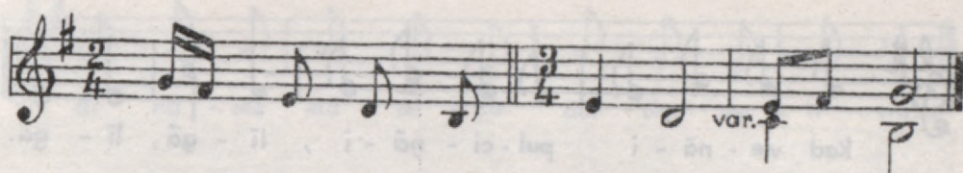
Kas tur kū - na u - gun - ti - ņu
vi - ņā kal - na ga - li - nā, lī - go, lī - go,
vi - ņā kal - na ga - li - nā - i lī - go, lī - go.

The musical score consists of three staves of music in G major (one sharp) and 2/4 time. The first staff contains the first line of the melody. The second staff contains the second line, which includes a key signature change to D major and a time signature change to 3/4. The third staff contains the third line, which includes a key signature change to G major and a time signature change to 2/4.

LFK № 1045, 3887

Ungurmuižā.

The musical score consists of two staves of music in G major (one sharp) and 2/4 time. The first staff contains the first line of the melody. The second staff contains the second line, which includes a key signature change to D major and a time signature change to 3/4.

LFK №1045, 6853

Tirzā.
var.

Kur Jā - nī - ti tu gu - lē - ji lī - go, lī - go,
šo ga - nā - ju va - sa - ni - ņu lī - go, lī - go.

LFK №170, 1324

Mālpē.

LFK №627, 235

Birzgalē.

Sa - dzie - dā - sim mēs mā - si - ņas, lī - gā, lī - gā,

Kad vie - nā - i pul - ci - nā - i , lī - gā , lī - gā.

LFK № 529,166

Barkavā.

Ri - gā Jā - nīls nak - ti guļ , lī - go , lī - go.

Ve - stie - nā - i ā - di - nā - ja , lī - go , lī - go.

Ve - stie - nā - i ā - di - nā - ja , lī - go , lī - go.

LFK № 1045,3407

Rīgā.

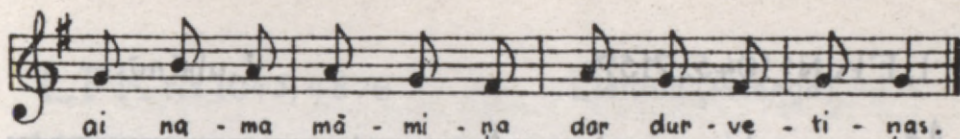
Es sa - va - mi kai - mi - ņa - mi , lī - go ,

lī - go . Mū - žam ļau - na ne - vē - lē - ju , lī - go.

LFK № 170,1713

Ķekatu melodija. Nīcā.

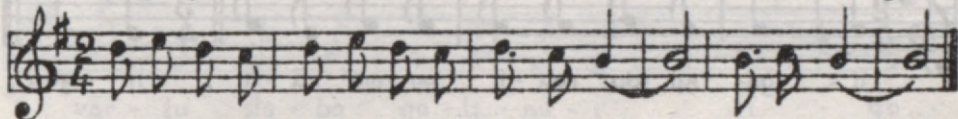
Ai - na - ma mā - mi - ņa , dar dur - ve - ti - ņas.

ai na - ma mā - mi - ņa dar dur - ve - ti - ņas.

Hupel,

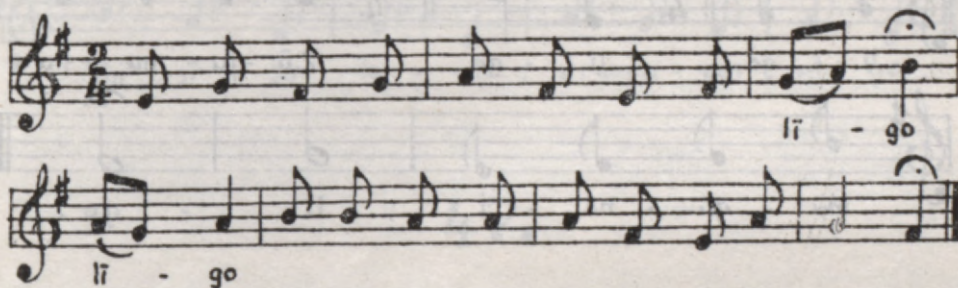
„Topografische Nachrichten von Liv und Estland“ II 1774. g.

46.

Bb. 43,1504

Lubānā.

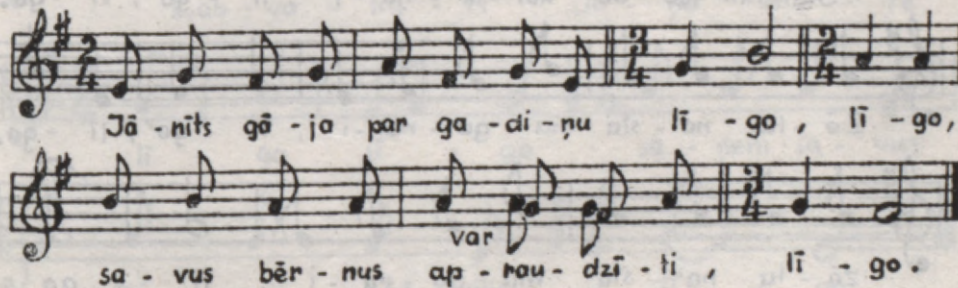

lī - go

lī - go

LFK №1045, 7175

Lubānā.

Jā - nits gā - ja par ga - di - ņu lī - go, lī - go,

sa - vus bē - nus var ap - rau - dzī - ti, lī - go.

L,FK N° 1045, 7157

Lubānā.

Jo - nī - ša - mi pa - vai - cā - ju , lī - go,
 lī - go kā - du rau - ti pir - mo zā - li , lī - go.

L,FK N° 1045, 3650

Rucavā.

Jā - nīš nā - ca pār kal - ni - nu,
 lī - go , lī - go . Zā - lu na - sta
 mu - gu - nā - i , lī - go .

L,FK N° 1045, 4877

Lietuvā (Palanga)

Jā - nīš sē - de kal - ni - nā - i , lī - go , lī - go.
 Zā - lu na - sta mu - gu - nā - i , lī - go , lī - go,
 zā - lu na - sta mu - gu - nā - i , lī - go .

LFK № 1045, 4876

Lietuvā (Palanga)

Sij Jā - nī - ti , va - ra bun - gas , lī - go, lī - go,
vār - tu sta - ba ga - li - nā - i , lī - go.

Cimzes „Dziesmu Rota” (1875. g.) № 39

Kur ie - si pui - sēn , jauns sie - vu ņem - dams,
Tai - si - šu lai - viņ , strauj - u - pes viļ - ņos.

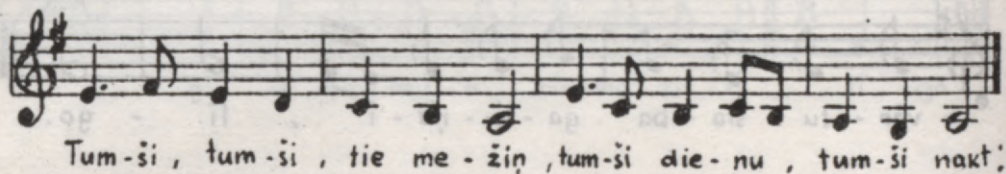
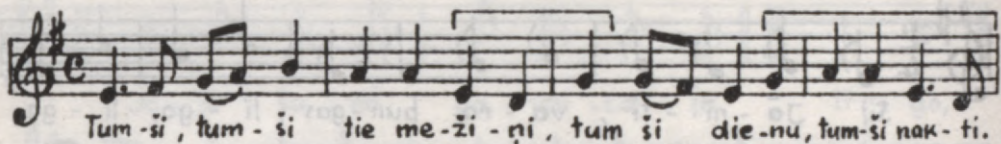
47.

LFK № 170, 520

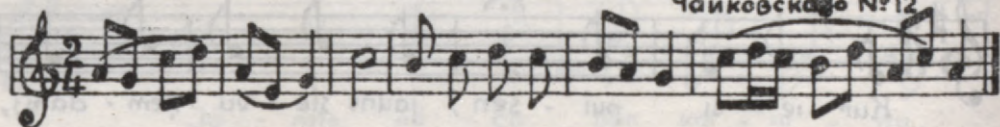
Kaldabruņā.

Lab - va - ka - ni Jā - ņa mā - te
lī - go lī - go sa - ņem sa - vus
Jā - ņa bē - nus lī - go

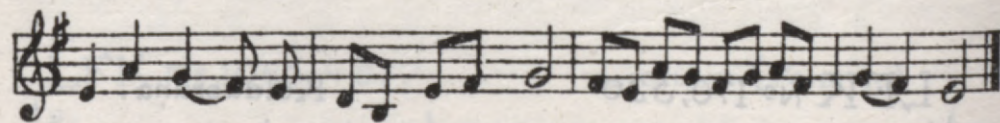
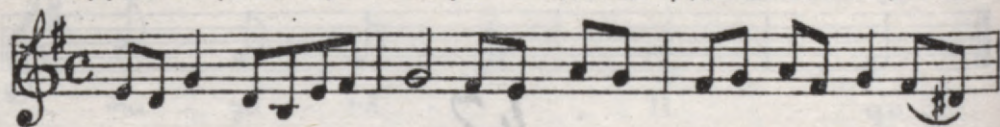
LFK №1718, 147 Dzirdēta Jānu nakī. Sīpelē.

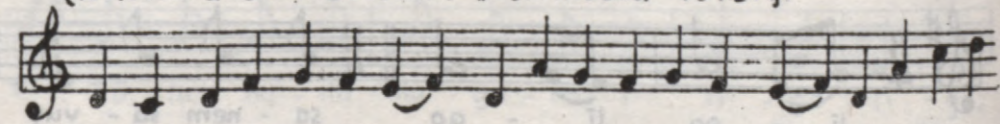
Старинная народная пѣсня „Свадебная“ из собрания Прокунина-Чайковского №12

Свадебная (Иван Прач Собрание народных русских пѣсень) 1790.

Galma kapelāna Vīpo sekvenca no II.g.s.
(ievietota Lucas. Lossius „Psalmodia“ 1579. g.)

48.

LFK № 529,162

Bērzaunē.

Lob - vo - ka - ri Jā - ņa mō - te , lī go,
 lī - go . Voi ir sil - ta u - stae - bi - ņa , lī - go,
 lī - go , Voi ir sil - ta u - stae - bi - ņa , lī - go.

LFK № 1045,6839

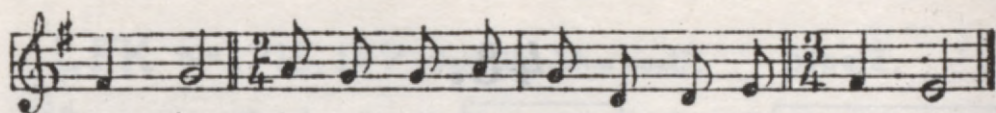
Tirzā.

Ar Jā - ņi - ti sa - de - rē - ju , lī - go , lī - go,
 pa - sā Jā - ņu va - ka - rā - i , lī - go , lī - go.

LFK № 170,1208

Vējavas.

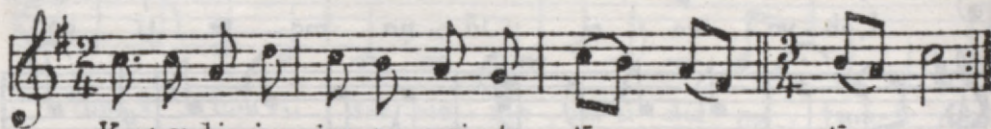
Es pie - dzē ris kā vil - cū - ņis , lī - go,
 lī - go , ie - krīt kār - klu krū - mi - ņā - i , lī - go.

lī - go , ie - krīt kār-klu krū - mi - nā - i , lī - go .

LFK № 170, 1428

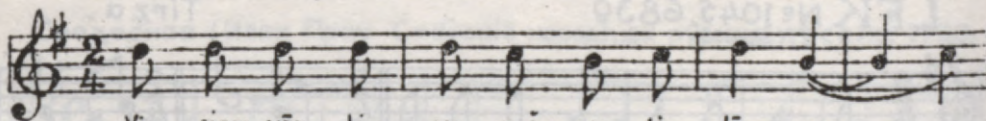
Mārkalnē.

Kad es bi - ju jau - na mei - ta , lī - go , lī - go .

49.

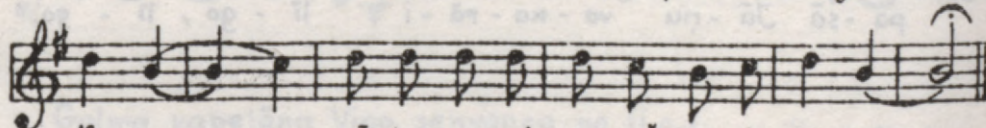
Cimzes - Sēnmūksļa „Dziesmu Rota”

Vi - siem vār - ti ap - puš - ņo - ti lī - go ,

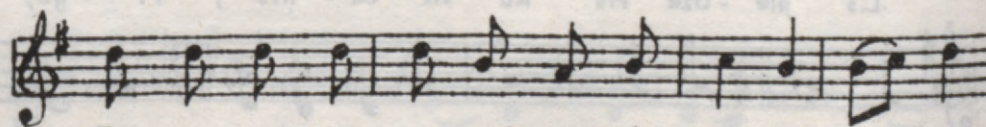
lī - go , nā - bur - ga - mi ne - puš - ņo - ti , lī - go ,

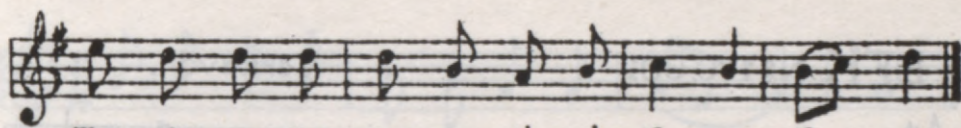
lī - go , nā - bur - ga - mi ne - puš - ņo - ti , lī - go .

LFK № 1045, 3271

Dzērbenē.

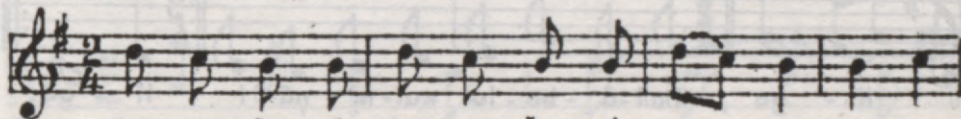
Jā - ņa mā - tes pa - gal - mā - i , lī - go , lī - go .

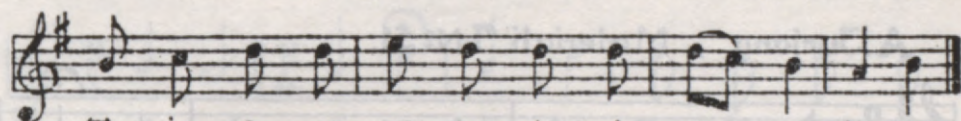
Trīs sid-ra - ba a - vo - ti - ņi , lī - go , lī - go.

LFK № 1495, 3144

Druvienā.

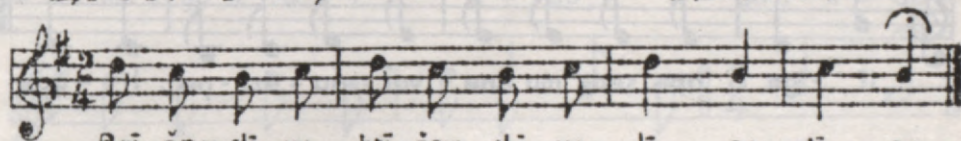
Jā - nī - ša - mi , brā - li - ša - mi , lī - go , lī - go.

Tre - ju ā - du zā - ba - ci - ņi lī - go , lī - go.

LFK № 1045, 2660

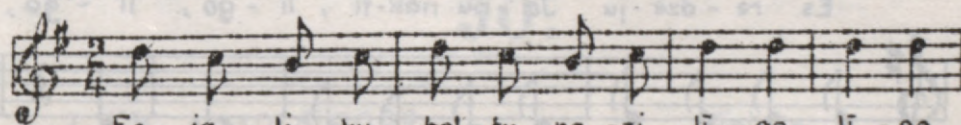
Limbāžos.

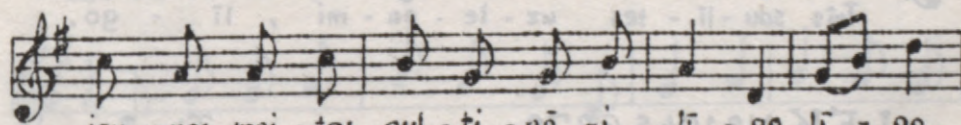
Brī - žam stī - vu , brī - žam stā - vu , lī - go , lī - go.

LFK № 1495, 3138

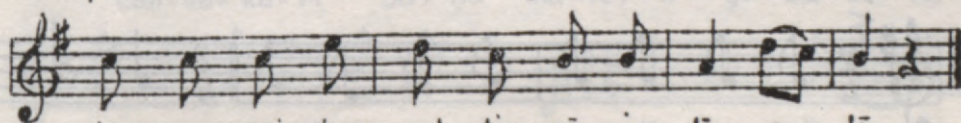
Zaubē.

Es ie - li - ku bal - tu ro - zi , lī - go , lī - go,

jau - nas mei - tas gul - ti - ņā - i , lī - go , lī - go,

jau - nas mei - tas gul - ti - ņā - i , lī - go , lī .

LFK №170,601

Vārkavā.

Two staves of musical notation in G major and 2/4 time. The first staff contains the melody for the first line of lyrics, and the second staff contains the melody for the second line. The lyrics are: "Lī - go bi - te , lī - go sau - le , lī - go, lī - go , balt - ā - bo - la kal - ni - ņā - i , lī - go."

Lī - go bi - te , lī - go sau - le , lī - go,
lī - go , balt - ā - bo - la kal - ni - ņā - i , lī - go.

A. Jurjana „ Materiali " №51

Two staves of musical notation in G major and 2/4 time. The first staff contains the melody for the first line of lyrics, and the second staff contains the melody for the second line. The lyrics are: "Tev lie - pi - ņa pla - ta la - pa , lī - go, lī - go , ap - sedz ma - nu vai - na - dzi - ņu , lī - go."

Tev lie - pi - ņa pla - ta la - pa , lī - go,
lī - go , ap - sedz ma - nu vai - na - dzi - ņu , lī - go.

A. Jurjana „ Materiali " №52

Two staves of musical notation in G major and 2/4 time. The first staff contains the melody for the first line of lyrics, and the second staff contains the melody for the second line. The lyrics are: "Es re - dzē - ju Jā - ņu nak - ti , lī - go , lī - go , Trīs sau - lī - tes uz - le - ca - mi , lī - go."

Es re - dzē - ju Jā - ņu nak - ti , lī - go , lī - go ,
Trīs sau - lī - tes uz - le - ca - mi , lī - go.

LFK №1045,6878

Tirzā.

Two staves of musical notation in G major and 2/4 time. The first staff contains the melody for the first line of lyrics, and the second staff contains the melody for the second line. The lyrics are: "Jo - mits gā - ja par go - de - ņu , lēi - gu."

Jo - mits gā - ja par go - de - ņu , lēi - gu.

So - vu bar - nu ap - sa - var - tu , lei - go gu

LFK N:1045, 7216

Lubanā

Ja - nits sta - ve kal - ni - ņā - i

lī - go , lī - go , lī - go , za - ļu nas - tu

mu - gu - ra - i lī - go , lī - go , lī - go

za - ļu nas - tu mu - gu - ra - i lī - go

50.

LFK N:1045, 2092

Talsos

Lab - va - ka - ri Jā - ņa mā - te , lī - go Ja - nī - ti ,

kā Die - viņš tev lī - dzē - jis lī - go , lī - go

LFK №1045, 31

Košragā.

Jān lekš mi - ģe ai - ne - nī - tem , lī - go , lī - go ,
 krio - lem kaš - ke sel - gas , lī - go , lī - go .
 2. panta
 3. takts
 4. takts | 6. takts | 1. takts | 2. takts | 3. takts | 4. takts

LFK №334, 119

Trikotē.

Jā - nits nā - ca pa gads - kār - tu , lī - go , lī - go ,
 sa - vu bēr - nu ap - rau - dzī - ti , lī - go , lī - go .

LFK №1045, 3265

Rauna.

Vi - siem vār - ti ne - puš - ģo - ti , lī - go , lī - go .
 Kai - mi - ņa - mi ap - puš - ģo - ti , lī - go , lī - go .

51.

LFK №1045, 3289

Aulejā.

Musical score for 'Aulejā' in G major, 2/4 time. The melody is written on a single treble clef staff. The lyrics are: Pie - ci ga - di ga - nos gā - ju, lī - go, lī - go. Pel - nij pie - ci ka - žo - ci - ņi, lī - go.

LFK №804, 1066

Taurenē.

Musical score for 'Taurenē' in G major, 2/4 time. The melody is written on a single treble clef staff. The lyrics are: Dievs dod mū - su Jā - ņa tē - vam, lī - go, lī - go, il - gu mū - žu no - dzī - vo - tī, lī - go.

Bb №43, 1503

Lubānā.

Musical score for 'Lubānā' in G major, 2/4 time. The melody is written on a single treble clef staff. The lyrics are: Dievs dod mū - su Jā - ņa tē - vam, lī - go, lī - go, il - gu mū - žu no - dzī - vo - tī, lī - go.

LFK № 1495, 3167

Druvienā.

Pa - li - dza - ti man ļau - ti - ņi , lī - go,
lī - go , brī - nu - mu - si brī - na - tie - si , lī - go.

LFK № 1045, 2272

Stendē.

Jau - ni pui - si , jau - nas mei - tas , lī - go , lī - go.
Jā - ņu nak - ti ne - gu - ļa - ti , lī - go .

LFK № 1495, 3149

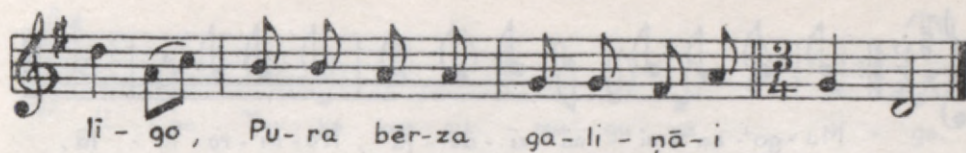
Druvienā.

Vai ti - cie - ti , ne - ti - cie - ti , lī - go,
man de - vi - ņi brūt - ga - ni - ņi , lī - go , lī - go.

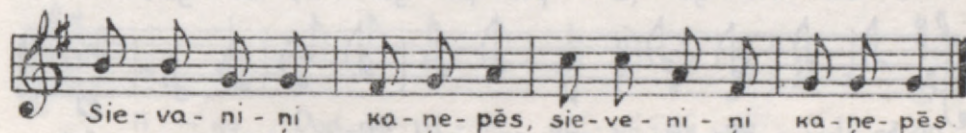
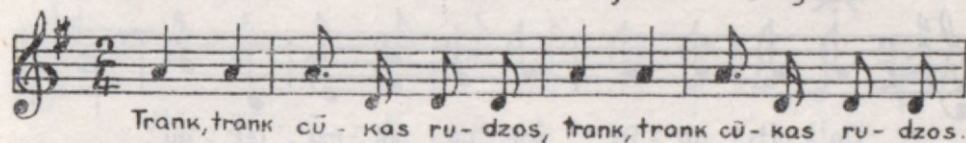
LFK № 1045, 7223

Ropažos.

Pus - gī - ti - mi sau - le lē - ca , lī - go,

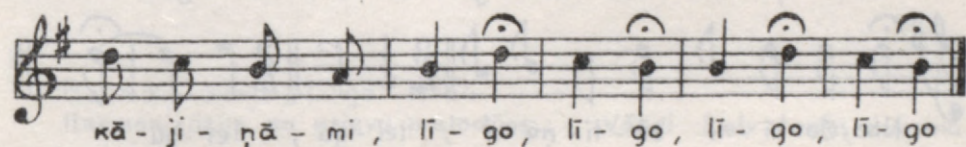
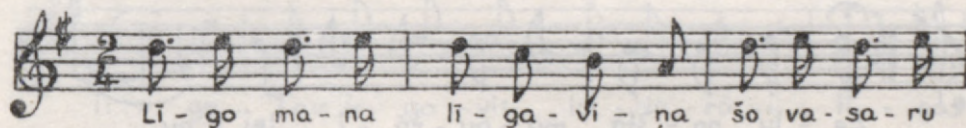

L'F'K N:170,796 Ganu melodija Jelgavā

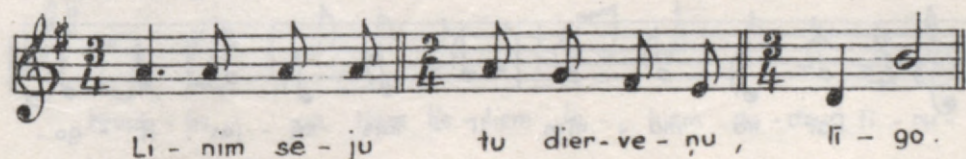

52.

J. Cimzes - Sermukšļa „Dziesmu Rota” N:57^d Dobeļē

L'F'K N:1045,7317 Tirzā

Mu - go - na - mi nū - zī - dē - ja , tro - di - ro - la - lā .

LFK № 1045, 270

Rēzeknes apr.

Jo - nīts go - ja por po - gol - mu , lei - gu .

Sa - vu bār - nu ap - sa - vērt , bār - nu ap - sa - vērt .

LFK № 1045, 269

Rēzeknē.

Jo - nīts go - ja por kal - ni - ņu , lei - gu , lei - gu .

Zo - ļu no - sta mu - gu - rā - i , lei - gu .

Noc, Jo - nī - ti sē - ti - ņā - i , lei - gu , lei - gu .

A. Jurjana „Materiali” I № 10b

Galgauškā.

Par ko ma - nīm lī - kas kā - jas , lī - go .

lī - go . Tēv ko kup - ris mu - gu - nā - i , lī - go .

LFK №1045, 2509

Kuldīgā.

Nāc , Jā - nī - ti sē - ti - ņā - i , lī - go ,

lī - go . Dod ma - nā - mi go - sni - ņā - mi , lī - go .

LFK №804, 823

Mālpilī.

Sie - ru , sie - ru Jā - ņa mā - te lī - go ,

lī - go . Tēv ir go - vis lai - da - rā - i , lī - go .

Baumanu kārļa „Līgo” №54

Harmonizācija no krievu melodijas.

Vārdi Latv. tautas dziesma.

Gan es jā - ju jā - šis , gan es brau - cu

brauk - šis uz tiem lie - liem la - biem ru - dzu ti - ru -

miem , uz tiem lie- liem la- biem ru- dzu tī- ru- miem

53.

LFK № 804,1035

Krustpili

Jā - ņa tē - vam pie - ci pui - ši,
 lī - go , lī - go . Vi - si pie - ci
 krās-nī lī - da , lī - go , lī - go , li - go .

LFK № 1045,597

Stūriškos

Jo - ni - ša - mi tre - ji vār - ti , lei - gu , lei - gu.
 Vi - si skai - sti iz - puš - ko - ti , lei - gu , lei - gu.
 lei - gu , Vi - si skai - sti iz - puš ko - ti , lei - gu

LFK №1045,663

Livānos.

Jo - nīts sē - de kal - ni - ņā - i , lei - go,
lei - go . Zo - ļu no - sta mu - gu - rā - i , lei - go,
lei - go . Zo - ļu no - stei mu - gu - rā - i , lei - go.

LFK №1045,2721

Saukā.

Ai Jā - nī - ti , Die - va dē - lis,
lei - gu , lei - gu . Ko tu ve - di
ve - zu - mā - i , lei - gu , lei - gu , lei - gu .

Vigneru Ernesta „Latvija” I N2. (1873.g)

Tum - sa , tum - sa kas par tum - su ai , ai , kās par
tum - su , es par tum - su ne - bē - dā - ju , ai , ai , ne - bē - dā j.

LFK № 1045,3274

Dzērbenē.

Three staves of musical notation in G major and 2/4 time. The melody is simple and repetitive. The lyrics are written below the notes.

Ko tie krau - kļi krauk - ški - nā - ja , lī - go,
lī - go . Ko ža - ga - tos žva - dzi - nā - ja , lī - go,
lī - go . Ko ža - ga - tos žva - dzi - nā - ja , lī - go.

LFK № 611,185

Kusā.

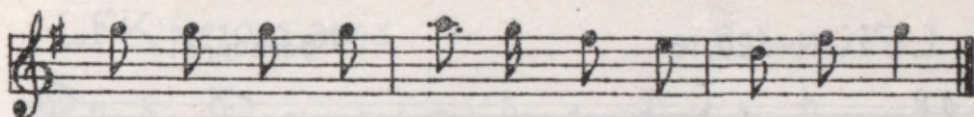
Three staves of musical notation in G major and 2/4 time. The melody is simple and repetitive. The lyrics are written below the notes.

Par gads - kār - tu Jā - nīts nā - ca , lī - go,
lī - go . Sa - vus bēr - nus ap - rau dzī - ti , lī - go,
lī - go . Sa - vus bēr - nus ap - rau - dzī - ti , lī - go.

Ворману Кърļa „Līgo” I № 41

Two staves of musical notation in G major and 2/4 time. The melody is simple and repetitive. The lyrics are written below the notes.

Ej , lai - vi - ņa lī - go - da - ma

Cimzes „Dziesmu Rota” (1875. g) №31

Rounā.

Es iz - jā - ju Prū:šu ze - mi , smil - gām šū - tu ka - žau - cip ,
sa - span - gā - ju , ap - sed - lo - ju sa - vu bē - ru ku - me - liņ .

LFK № 804, 894

Lizumā.

Kā - ra , kā - ra Jā - ņa mā - te , lī - go ,
lī - go , pa - li sie - ru ap - ē - du - si , lī - go .

LFK № 279, 1794

Kosā.

Jā - ņa mā - te bē - dā - jā - si , lī - go , lī - ī - go ,
ma - zu sie - ru sa - se - ju - se , lī - go , lī - ī - go .

LFK №529,164

Bērzaunē.

Ai, Jā - nī - ti, Die - va dēl - si, lī - go, lī - go.

Ko tu ve - di va - zu - mā - i, lī - go, lī - go.

Ko tu ve - di va - zu - mā - i, lī - go, lī - go.

LFK №1045,1415

Sēlpilī.

Lī - go - to - si lī - go - jā - si, lī - go, lī - go.

Tau - tu me - sta bēr - za lai - pa, lī - go, lī - go,

lī - go. ^{var:} Tau - tu me - sta bēr - za lai - pa, lī - go.

LFK №1045,6849

Tirzā.

Kas grib bal - tas vīl - lai - nī - tes lī - ga, lī - ga.

Lai dzen ai - tas pie - gu - jā - i, lī - ga, lī - ga.

LFK N°1045,3645

Rucavā.

Two staves of musical notation in G major and 2/4 time. The first staff contains the melody with lyrics: Jā - nos gā - ju Pē - te - ro - si , sev a - nā - ju. The second staff continues the melody with lyrics: mek - lē - da - ma , lī - go , lī - go , lī - go.

LFK N° 627,231

Saukā.

Two staves of musical notation in G major and 2/4 time. The first staff is marked 'var.' and contains the melody with lyrics: Sa - dzie - dā - sim mēs , mā - si - ņas , lī - gā , lī - gā ,. The second staff continues the melody with lyrics: kad vie - nā - i pul - ci - ņā - i , lī - gā , lī - gā .

Ein Lied von der Kriegslaut Orden Im Ton: „Wöll wir das Korn
schneiden“. „Deutsches Leben im Volkslied (Liliencron, um 1530)

Four staves of musical notation in G major and 2/4 time. The melody consists of eighth and quarter notes, with some notes marked with a fermata. The piece concludes with a double bar line and a common time signature 'C'.

LFK № 1045, 2720

Saukā.

Two staves of musical notation in G major and 2/4 time. The first staff contains the melody and the second staff contains the accompaniment. The lyrics are written below the notes.

Pūt Jā - nī - ti , va - ra tau - ri , lei - gu , lēi - gu .
Vār - tu sta - ba ga - li - ņā - i , lei - gu , lei - gu .

LFK № 1045, 6843

Tirzā.

Three staves of musical notation in G major and 2/4 time. The first staff contains the melody and the second and third staves contain the accompaniment. The lyrics are written below the notes.

Jā - nī - ša - mi jo - stu au - du ,
lī - go , lī - go . De - vi - ņie - mi
dzī - pa - rie - mi , lī - go , lī - go .

LCimzes „Dziesmu Rota” (1875.g) №68

Three staves of musical notation in G major and 2/4 time. The first staff contains the melody and the second and third staves contain the accompaniment. The lyrics are written below the notes.

Lī - go lai - va uz ū - de - ņa
uz a - nā - ja mei - ti - ņām . A - rō - jam ir
skai - ūstas mei - tas zē - ģe - lī - ū au - dē - jīns' .

54.

LFK № 1045, 3183

Bauskā.

At - cel vār - tus Jā - ņa mā - te,
 lī - go, lī - go. Nu nāk ta - vi
 Jā - ņa bēr - ni, lī - go.

LFK № 170, 1465

Viskaļos

Vi - su ga - du dzies - mas krā - ju, ro - tā,
 ro - tā. Nu dzies - mi - ņas jā - ri - si - na, ro - tā.

LFK № 170, 882

Rēznā.

Lab - va - ka - ri Jā - ņa mā - te, rū - to
 rū - to, vaj gai - dī - ji Jā - ņa bēr - nus, rū - to.

55.

LFK №170, 513

Kaldabrunā

Dā - bo - ļo - ta tā pla - vi - ņa , lī - go,
 lī - go , zā - ba - ko - ti plā - vē - ji - ņi , lī - go.

LFK №170, 851

Jāsmuižā.

Jā - ņa mā - te sie - ru sē - ja , lī - go , lī - go,
 lī - go , de - vi - ņie - mi stū - rī - šie - mi , lī - go.

56.

A. Jurjana „Materiāli” I №22 b.

Lejasciemā.

Pēm bij mei - ta šo - gad sie - va , lī - go , lī - go.
 Ci - tu ga - du mā - mu - li - ņa , lī - go , lī - go.

LFK N:170,1479

Krapē

Par gads kār-tu Jā-nits nā-ca, lī-go,
lī-go. Nu at-nā-ca šo-va-ka-ri, lī-go.

Detailed description: The musical score for 'Krapē' is written in G major (one sharp) and 2/4 time. It consists of two staves. The first staff begins with a treble clef, a key signature of one sharp (F#), and a 2/4 time signature. The melody starts on a quarter note G4, followed by quarter notes A4, B4, C5, B4, A4, G4, F#4, E4, D4, C4. The second staff continues the melody with quarter notes B3, A3, G3, F#3, E3, D3, C3, B2, A2, G2, F#2, E2, D2, C2. The lyrics are written below the notes.

57.

LFK N:804,1613

Rucavā

Jā-ņa mā-te sie-ru sē-ja lī-go,
lī-go, de-vi-ņie-mi stū-ri-šie-mi lī-go.

Detailed description: The musical score for 'Rucavā' is written in G major (one sharp) and 2/4 time. It consists of two staves. The first staff begins with a treble clef, a key signature of one sharp (F#), and a 2/4 time signature. The melody starts on a quarter note G4, followed by quarter notes A4, B4, C5, B4, A4, G4, F#4, E4, D4, C4. The second staff continues the melody with quarter notes B3, A3, G3, F#3, E3, D3, C3, B2, A2, G2, F#2, E2, D2, C2. The lyrics are written below the notes.

LFK N:1045,7034

Kapiņos

Ja-nits sē-de kal-^{var.} ni-ņā-i
Lei-go, lei-go

Detailed description: The musical score for 'Kapiņos' is written in G major (one sharp) and 2/4 time. It consists of two staves. The first staff begins with a treble clef, a key signature of one sharp (F#), and a 2/4 time signature. The melody starts on a quarter note G4, followed by quarter notes A4, B4, C5, B4, A4, G4, F#4, E4, D4, C4. The second staff continues the melody with quarter notes B3, A3, G3, F#3, E3, D3, C3, B2, A2, G2, F#2, E2, D2, C2. The lyrics are written below the notes.

Bb. № 43, 1537

Mālpils.

lī - go,
lī - go lī - go

The musical notation for 'Mālpils' consists of two staves in G major and 6/8 time. The melody is a simple, rhythmic tune. The first staff ends with a fermata over the final note. The second staff continues the melody and also ends with a fermata.

LFK № 1714, 17

Kara melodija

Kuldīgi.

The musical notation for 'Kara melodija' consists of three staves in G major and 7/4 time. The melody is more complex and expressive than the first piece. The first staff has a fermata over the final note. The second and third staves continue the melody with various rhythmic patterns and a final fermata.

Cimzes „Dziesmu Rota” № 45 1875.g.

Ap - kārt gā - ju ap kal - ni - nu:
pēc uz - kā - pu kal - ni - nā . Dzir - dēj ļau - ais
ru - nā - jo - fi ka man brū - te at - sa - kot.

The musical notation for 'Cimzes Dziesmu Rota' consists of three staves in G major and 3/4 time. The melody is a simple, rhythmic tune. The first staff ends with a fermata over the final note. The second and third staves continue the melody with various rhythmic patterns and a final fermata.

58.

LFK №170, 873

Rēznas.

Zie - di , zie - di ru - dzu vār - pa
 ru - to , ru - to . De - vi - nā - mi
 ai - li - nā - mi ru - to - - ru - to .

LFK № 804, 2884

Tukumā.

Kas kait ma - nīm ne - dzī - vo - ti di - ža me - ža
 ap - ak - šā - ji , lī - go , lī - go .

Cimzes „Dziesmu Rota” II № 43

Vie - nam tē - vam trīs mei - ti - nas , vie - na bi - ja
 tie - va ga - ra ai ai tie - va ga - ra .

58.

LFK N:1045,2102

Priekulos

Vi - su ga - du Jā - nīts ... ca ,
 lī - go , lī - go , Nu at - nā - ca
 šo - va - ka - ri , lī - go .

LFK N:1045,4192

Dundagā

Jā - nīts si - ta va - ra bun - gas lī - ga , lī - ga .
 Vār tu sia - ba ga - li - nā - i , lī - go .

LFK N:1045,1753

Talsos

Jā - nīts sē - de kal - ni - nā - i , lī - go ,
 lī - go . Zā - ļu nas - ta mu - gu - rā - i , lī - go .

LFK №1045,6830

Tīrzā.

Jā-ņu die-na at-nā ku si , li-go ,
li-go. *var.* Zie-di vi-si uz-plau-ku-ši li-go .

LFK №170,555

Livanos.

Nu Jā-nī-ti pa-vai-cā-ju , li-go ,
li-go. Ka-du zā-li plūkt pa-priek-šu , li-go .

LFK №804,946

Lizumā.

Jā-ņa tē-vam pie-ci pui-ši li-go , li-go .
Vie-ni pa-ši ap-au-si-ši li-go , li-go .

Cimzes-Dermukšļa „Dziesmu Rota” №56h Lejas-Ciemā

Ne-jāj ma-nu bā-le-li-ņu , li-go , li-go .

Jā - nu nak - ti pie - gu - ļā - i lī - go .

LFK N^o1700,2787 Bēru melodija Vestienā

Sir-mi, bē-ri aiz-te-cē-ja, sir-mi, bē-ri at-te-cēj.

Sir-mi bē-ri aiz-te-cēj, sir-mi bē-ri at-te-cēj

LFK N^o170,654

Dundogā

Jā - nīts nā - ca pa gads kār-tu, lī - go,

lī - go, sa-vus bē-r-nus ap-rau-dzī-ti, lī - go.

LFK N^o1045,2280

Talsos

Lab-va - ka - ri, Jā - ņa tē - vu, lī - go,

lī - go. Vai gai-da-ti Jā - ņa bē-r-nus lī - go.

LFK N^o1045,2321

Milzkalnē

var.

III variants I taktī

The musical score consists of three staves. The first staff is in G major and 2/4 time, starting with a 'var.' marking. The second staff continues the melody, changing to 3/4 time. The third staff is labeled 'III variants I taktī' and returns to 2/4 time.

LFK N^o1045,2322

Milzkalnē

Lai - da - ri - ņu ap - lī - go - ja , nu lī - go - si
is - ta - bi - ņu , lī - go , lī - go .
Nu lī - go - si is - ta - bi - ņu , lī - go .

The musical score consists of three staves. The first staff is in G major and 2/4 time. The second staff changes to 3/4 time. The third staff changes to 2/4 time.

LFK N^o1045,35

Košragā

či - čer lin - kest , či - čer lin - kest , ni - ted ai - gam
il - ze nū - ze , lī - go , lī - go .

The musical score consists of two staves. The first staff is in G major and 2/4 time. The second staff changes to 3/4 time.

Bb №43,1197

Sasmakā

var. *Nem Jā - nī - ti, mel - nu zir - gu, li - go.*
li - go. Ap jāj ma - nu ru - dzu lau - ku, li - go.

The musical notation is in G major (one sharp) and 2/4 time. It consists of two staves. The first staff has a 'var.' marking above the first measure and a sharp sign above the eighth measure. The second staff also has a 'var.' marking above the eighth measure. The lyrics are written below the notes.

LFK №42,1

Jā - nīts jā - ja vi - su ga - du, li - go.
li - go. Nu at - jā - ja šo - va - ka ru, li - go.

The musical notation is in G major (one sharp) and common time (C). It consists of two staves. The lyrics are written below the notes.

LFK №1045,1792

Dundagā

Ne - drikst jā - tu gar jur - ma - lu, li - go,
li - go. Bez ma - ron - tu zo - ben - ti - ņu, li - go.

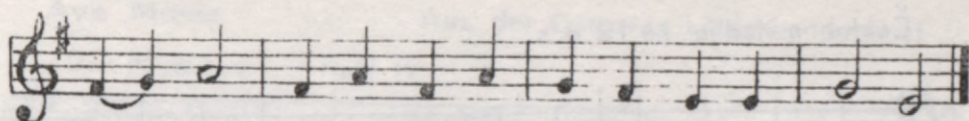
The musical notation is in G major (one sharp) and 2/4 time. It consists of two staves. The first staff has a 3/4 time signature change at the end. The second staff has a 3/4 time signature change at the beginning and another at the end. The lyrics are written below the notes.

LFK №804,9

Kandavā

Grie - žiet ce - ļu rū - mē - ja - ti, li - go,

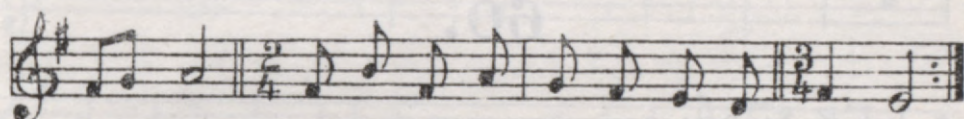
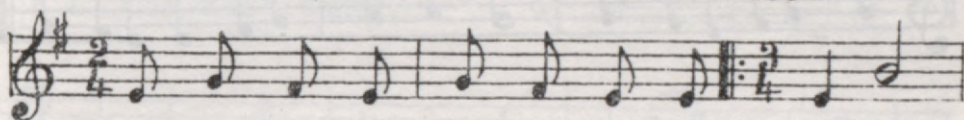
The musical notation is in G major (one sharp) and common time (C). It consists of one staff. The lyrics are written below the notes.

li - go . Jā-ņa tē-vam lai-me nā-ca li - go .

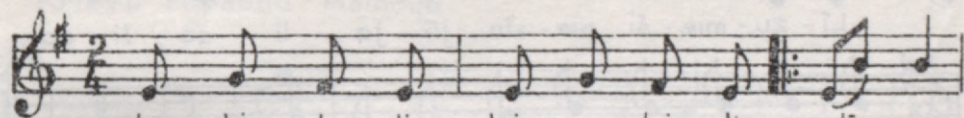
L.F.K. №345,307

Cēsis

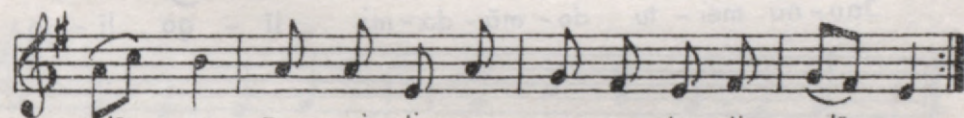

L.F.K. №1700,2858

Vestienā

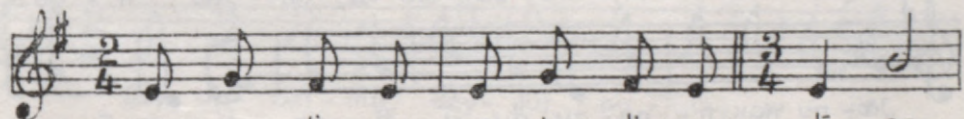
La - bi ļau-dis dzies-mu dzie-di , li - go ,

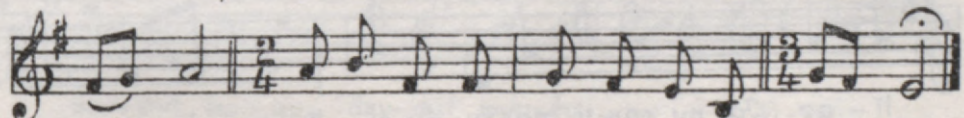
li - go . Je-ņai-di-ņa ne-ce-la-ti , li - go .

L.F.K. №1045,1070

Lielvordē

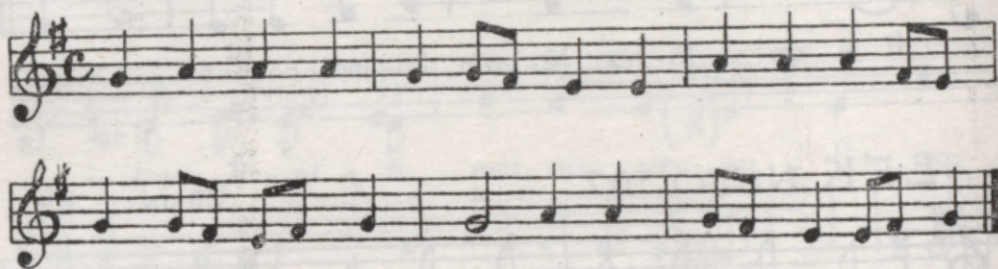

Jā-ņu die-na sve-ta die-na , li - go ,

li - go . Par vi-sā-mi die-ni-ņā-mi , li - go

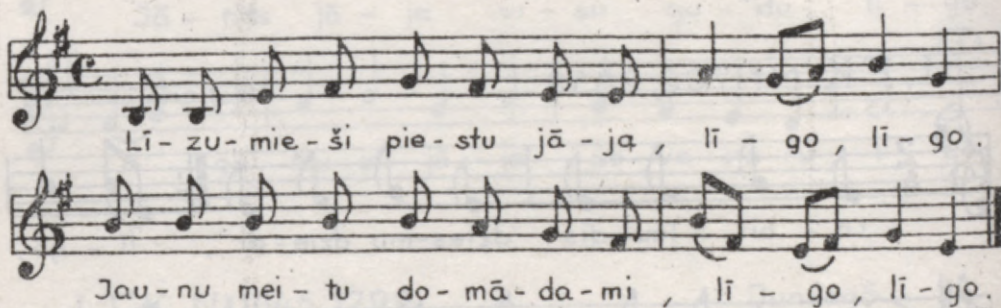
Čechu melodija no 12 g.s.

60.

LFK N: 804,963

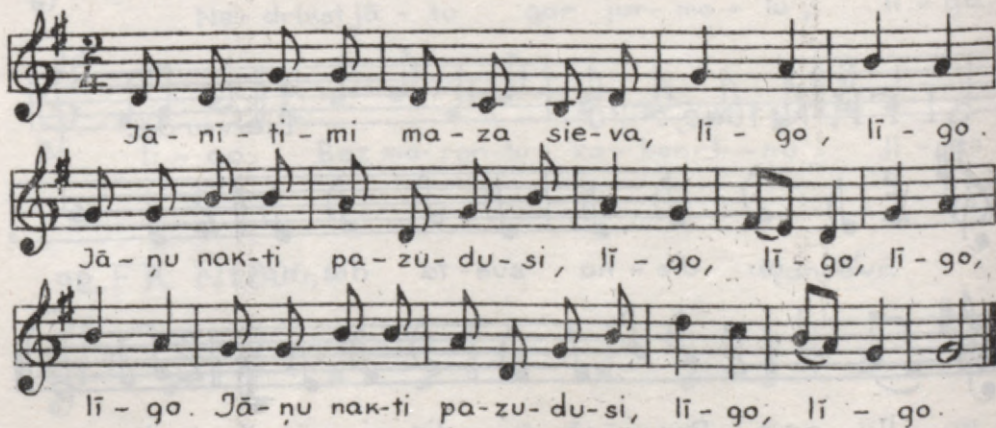
• Sinolē

Lī - zu - mie - ši pie - stu jā - ja , lī - go , lī - go .
Jau - nu mei - tu do - mā - da - mi , lī - go , lī - go .

LFK N: 1045,3263

Raunā

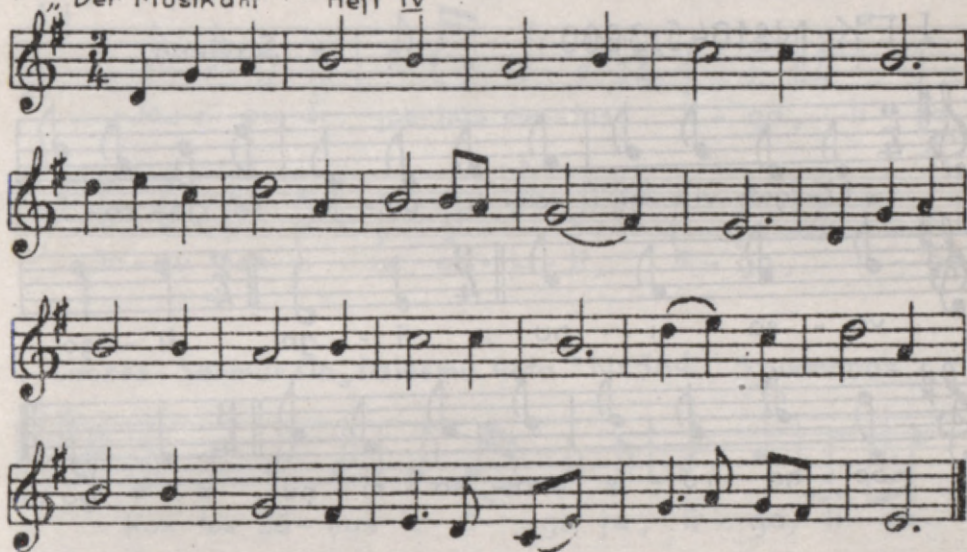

Jā - nī - ti - mi ma - za sie - va , lī - go , lī - go .
Jā - nu nak - ti pa - zu - du - si , lī - go , lī - go , lī - go ,
lī - go . Jā - nu nak - ti pa - zu - du - si , lī - go , lī - go .

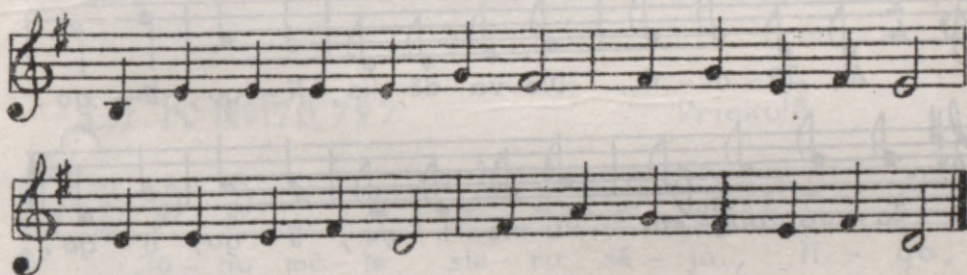
Ave Maria

Aus der Colmarer Liederhandschrift

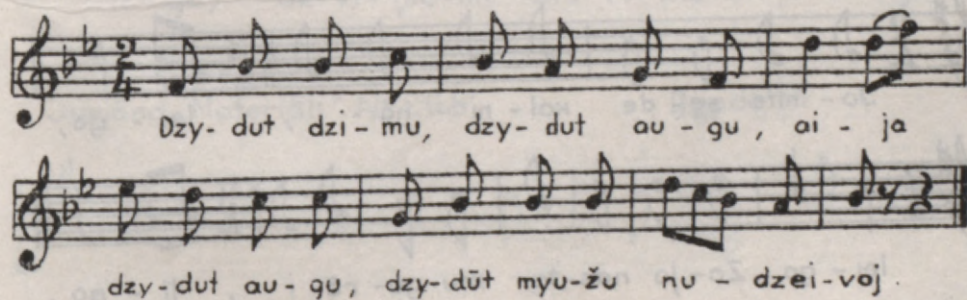
Der Musikant " Heft IV

Krievu rapsodu melodija

Vairākos krājumos.

Dzy- dut dzi- mu, dzy- dut au- gu, ai- ja

dzy- dut au- gu, dzy- dūt my-žu nu- dzei-voj.

61.

LFK N^o1045,3900

Savienā

Li - got vi - ņi no - lī - go - ju šo go - ro - i
 va - sa - ri - ņu , lī - go , lī - go .
 Šo go - ro - i va - sa - ri - ņu , lī - go .

LFK N^o1045,2173

Smiltene

Ai, Jā - nī - ti , Die - va dē - lis , lī - go , lī - go .
 Ta - vu ^{var.} aug - stu ku - me - li - ņu , lī - go , lī - go .

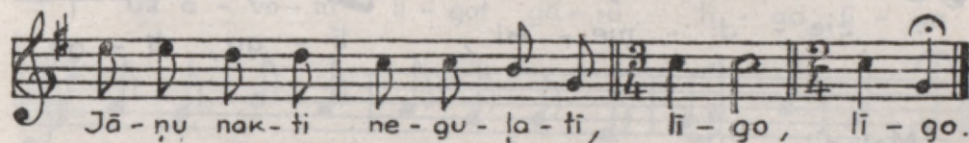
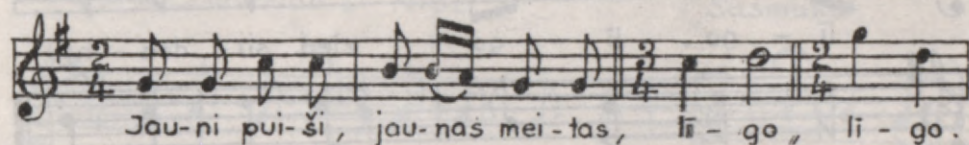
LFK N^o1045,2691

Garsenē

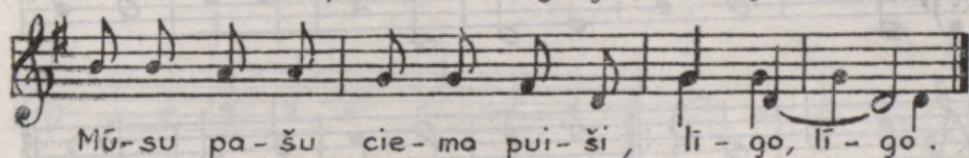
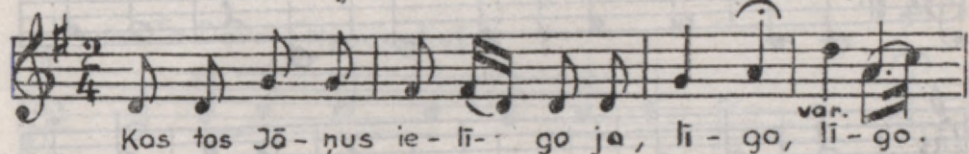
Jo - nīts se - de kal - ni - nā - i , lei - go ,
 lei - go . Zo - ļo nas - ta mu - gu - rā - i , lī - go .

LFK N°1045,2020

Priekulē

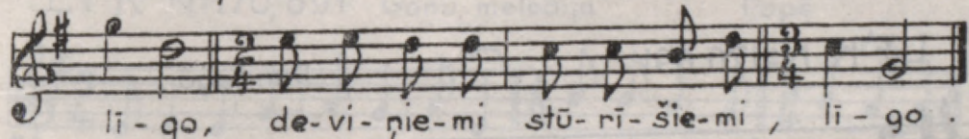
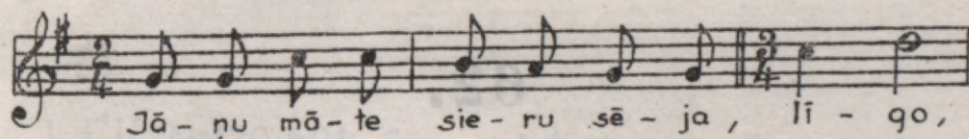

Cimzes-Sērmukšļa „Dziesmu Rota” N°56d Stukmaņos

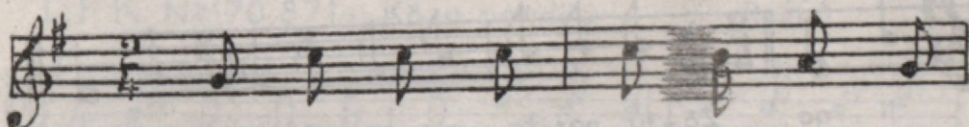
LFK N°170,727

Priekulē

Jurjāna „Materiāli” N°20b

Dypdagā

li - go, li - go, zied su - dra - ha
zie - d: - ņie - mi, li - go, li - go.

Melodija „l'Homme armè”

62.

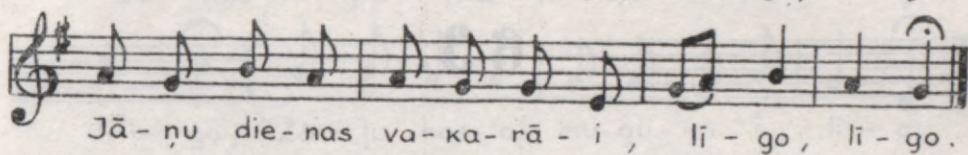
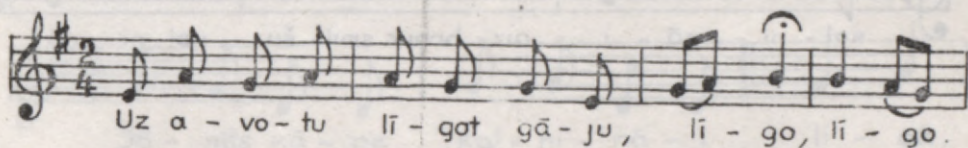
LFK №170,691

Dundagā.

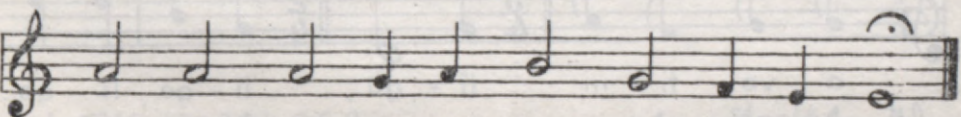
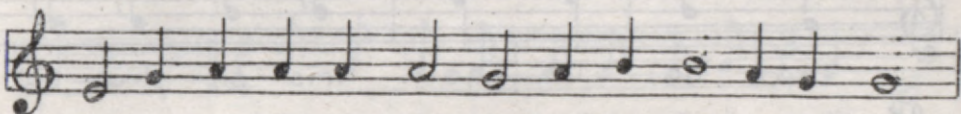
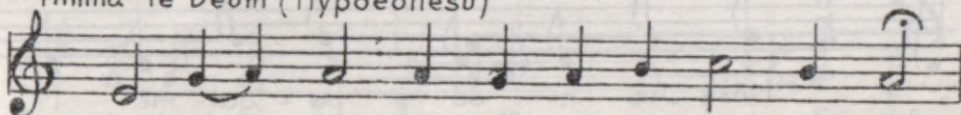
Ja - nīts gā - ja pa ce - li - ņu, li - go,
li - go. Zā - ļu nas - ta mu - gu - rā - i, li go

Jurjāna „Materiali I” N:32

Sasmakā

Himna Te Deum (Hypoeoliešu)

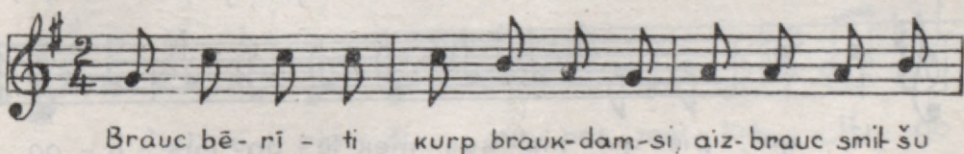
LFK N:170,691 Ganu melodija

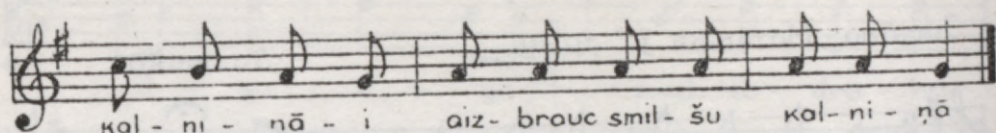
Popē

LFK N:170,871 Kāzu melodija

Roznā

kal - ni - nā - i aiz - brauc smil - šu kal - ni - nā

63.

LFK №1045, 3207

Raunā

Mūs Jā - nī - sa ^{var.} pa - gal - mē - i,

li - go, li - go. Trīs si - dra - ba

a - vo - ti - ņi li - go, li - go, li - go.

Trīs si - dra - ba a - vo - ti - ņi, li - go.

LFK №804, 835

Mālpili

Vi - su nak - ti Jā - nīts jā - ja, li - go,

li - go, pie - gu! - nie - kus mek - lē - da - mis, li - go.

LFK №170,1092

Jelgavā

Two staves of musical notation in G major and 2/4 time. The first staff contains the melody with lyrics: Jā - nīts kā - pe kal - ni - ņā - i , li - gā ,. The second staff continues the melody with lyrics: li - ga , Zā - ļu nas - ta mu - gu - rā - i , li - go .

LFK №170,541 un 170,723

Dignājā

Two staves of musical notation in G major and 2/4 time. The first staff contains the melody with lyrics: Li - go bi - te , li - go sau - le li - go ,. The second staff continues the melody with lyrics: li - go šīs ā - ri - ņas ma - li - ņā - i , li - go .

LFK №804,958

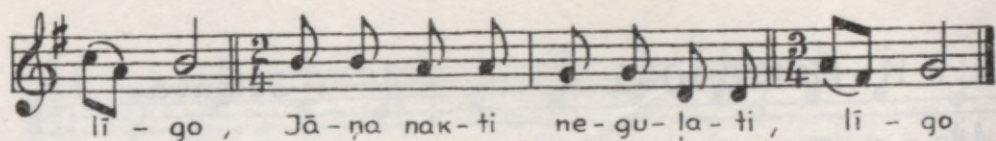
Sinolē

Two staves of musical notation in G major and 2/4 time. The first staff contains the melody with lyrics: Es iz - au - ca brī - num skai - sta li - go , li - go . The second staff continues the melody with lyrics: Tre - ju kun - gu ro - be - žā - si li - go , li - go .

LFK №170,566

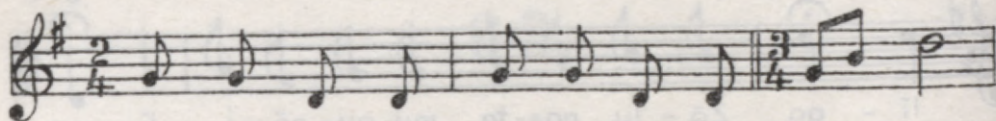
Ancē

Two staves of musical notation in G major and 2/4 time. The first staff contains the melody with lyrics: Jau - ni pui - šī , jau - nas mei - tas li - go .

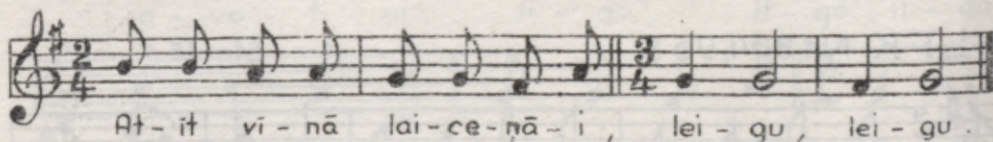
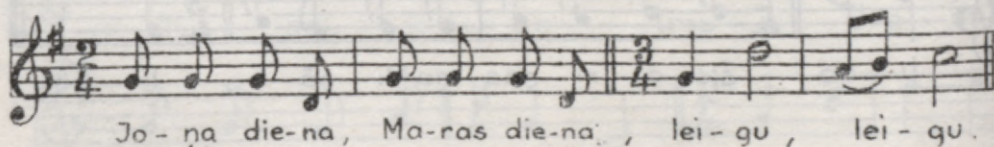
L, F' K N:170,1346

Mālpē

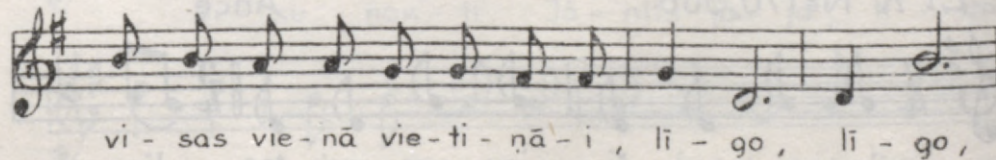
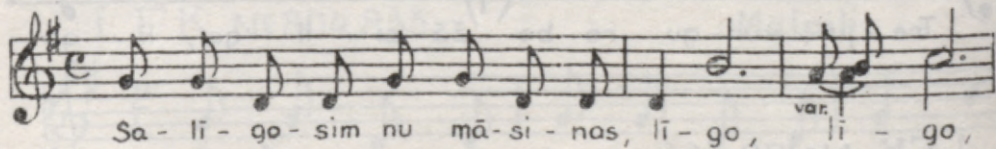
L, F' K N:170,395

Viļanos

Bb N:43,2032

Vietalva - Odziene

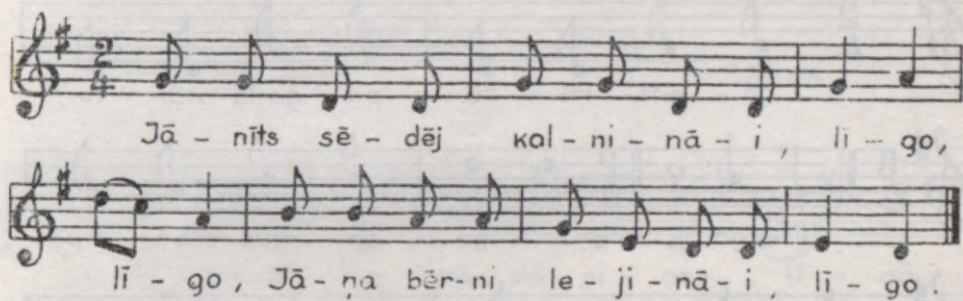

li - go , vi - sas vie - nā vie - ti - nā - i , li - go .

L,FK N^o170,866

Daugavpili

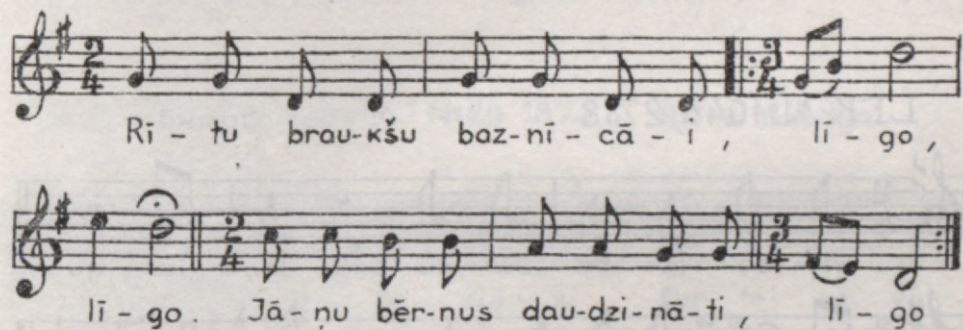

Jā - nīts sē - dēj kal - ni - nā - i , li - go ,

li - go , Jā - ņa bē - ri le - ji - nā - i , li - go .

L,FK N^o1045,1505

Dobelē

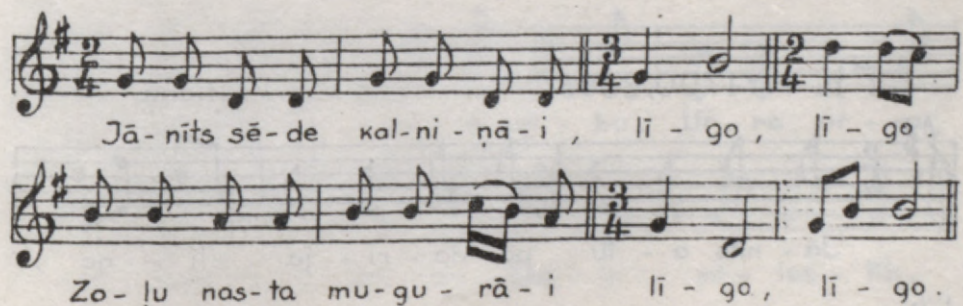

Ri - tu brau - kšu baz - nī - cā - i , li - go ,

li - go . Jā - ņu bē - nus dau - dzi - nā - ti , li - go

L,FK N^o1045,7235

Suntažos

Jā - nīts sē - de kal - ni - nā - i , li - go , li - go .

Zo - ļu nas - ta mu - gu - rā - i li - go , li - go .

li - go. Zā - ļu nas - ta mu - gu - ra - i li - go.

R.L.B. „Dziesmu Krājums” VIII. №23 Vējavā

Jā - nīts nā - ca pa gads - kār - tu,
li - go, li - go, sa - vus bēr - nus
ap - rau - dzī - ti, li - go.

LFK №1045, 2718 Saukā

Vi - sa la - ba Jā - ņu zā - le, lei - gu,
lei - gu. Kas zied Jā - ņu va - ka - ra - i, lei - gu.

LFK №1700, 2865 Vestienā

Jā - nīts a - lu pa - da - ri - ja, li - go,

li - go , sal-du, sal-du, gōndu, gān-du, li - go . Kur mēs Jā-ni
gul-dī-si-mi lī-go, lī-go.

LFK N^o627,236

Saukā .

Sa - dzie - dā - sim mēs mā - si - ņas , lī - gā,
lī - gā , Kad vie-nā - i pul-ci-ņā - i , lī - go .

Vigneru Ernesta „Latvija” N^o20 1873.g. Dzīru melodija .

X , x ņem šo glā - zi , tur to sa - vā
ro - kā , ne par kā - du ie - nai - dī - bu
mu - su brā - ļu . mī - le - stī - bu . Ur - ra , ur - ra ,
ur - rar - ra , mū - su brā - ļu mī - les - tīb .

LFK N° 529,152 un 529,150

Bērzaunē

Go - ni goi - da, go - vis goi - da, lī - go, lī - go.
Ja - ņa die - nas at - nu - ko - mi, lī - go, lī - go,
lī - go. Ja - ņa die - nas at - nū - ko - mi, lī - go.

LFK N° 529,160

Bērzaunē

Ei, Jāe - nī - ti, nu uz Rī - gu, lī - go, lī - go.
Nu mas te - vi pa - vo - da - mi, lī - go, lī - go,
lī - go. Nu mas te - vi pa - vo - da - mi, lī - go.

LFK N° 529,158

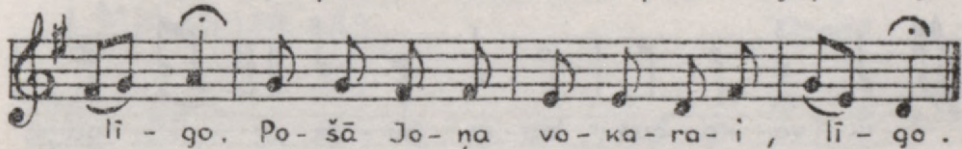
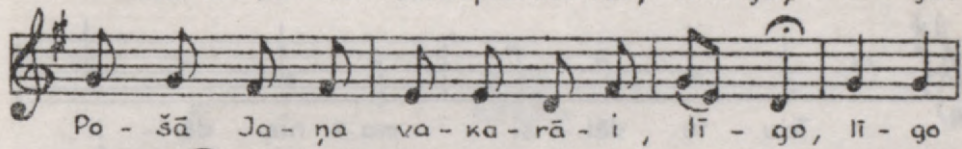
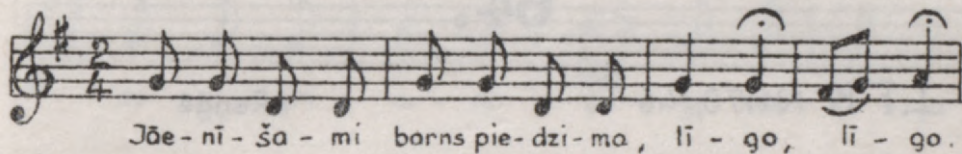
Bērzaunē

Jā - ņa mā - ete sie - ru sē - ja, lī - go, lī - go.
De - vi - nie - mi stū - rī - šie - mi, lī - go, lī - go,

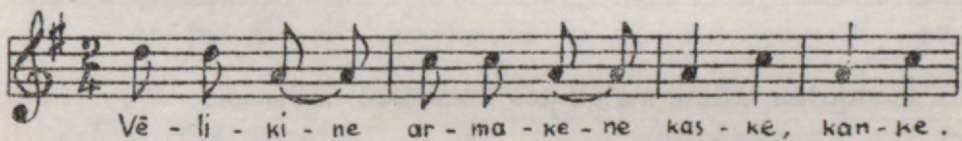
LFK №529,154

Bērzaunē

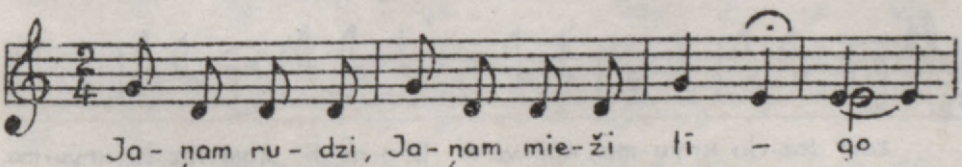

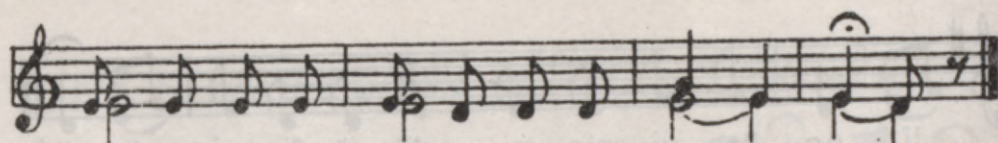
LFK №1045,57

Nirzā

A. Jurjana „Materialos” №6 un 57

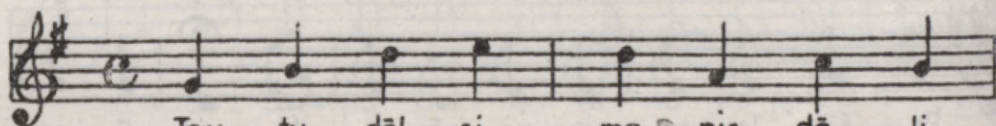

Jā - ņom sir-mi ku-me-li - ņi lī - go .

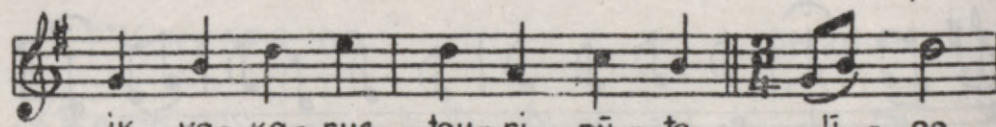
64.

LFK N:170,146

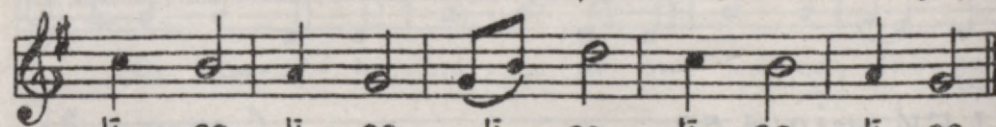
Reņģē

Tau - tu dēl - si ma nis dē - li

ik va - ka - rus tau - ri pū - ta , lī - go ,

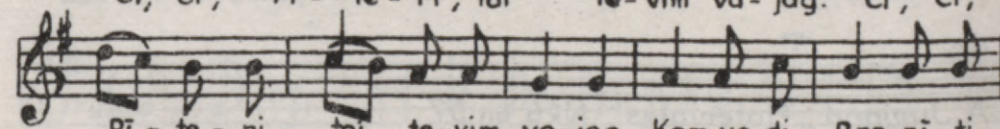

lī - go , lī - go , lī - go , lī - go , lī - go .

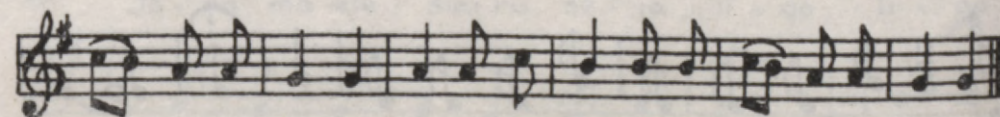
Latgales kāzu melodija. Vairākos krājumos.

Či, čī, Pī - te - ri , tai te - vim va - jag. Či, čī,

Pī - te - ri tai te - vim va - jag. Kam ve - di Bro - nī - ti

zam loz - du kryu - ma , kam ve - di Bro - nī - ti zam loz - du kryu - ma

LFK N:170,320

Viļānos

Jau - nai - si pui - sis zir - gu sed - lo - ja
oi a - gri , a - gri zir - gu sed - lo - ja

The musical notation consists of two staves in G major and 2/4 time. The first staff contains the melody for the first line of lyrics, and the second staff contains the melody for the second line. The notes are simple eighth and quarter notes.

65.

LFK N:170,483

Prodē

Ne - do Diev - si Jā - ņu nak - ti , li - go , li - go ,
ar pui - šie - mi sa - tik - tie - si , li - go , li - go .

The musical notation consists of two staves in G major and 2/4 time. The first staff contains the melody for the first line of lyrics, and the second staff contains the melody for the second line. The notes are simple eighth and quarter notes.

LFK N:170,506

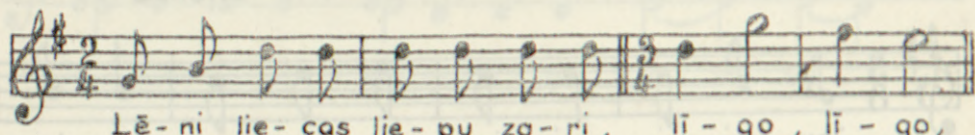
Kaldabruņā

Sie - ru , šie - ru Jā - ņa mā - te ,
li - go , li - go . Tev ir go - vis
lai - da - rā - i li - go , li - go

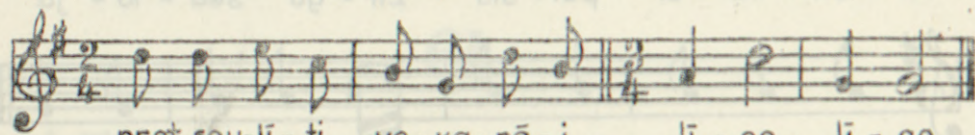
The musical notation consists of three staves in G major and 2/4 time. The first staff contains the melody for the first line of lyrics, the second staff for the second line, and the third staff for the third line. The notes are simple eighth and quarter notes.

LFK №170,782

Raunā

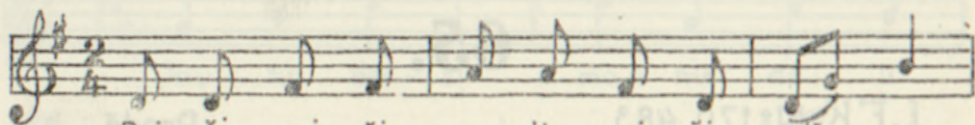
Lē - ni lie - cas lie - pu za - ri , lī - go , lī - go ,

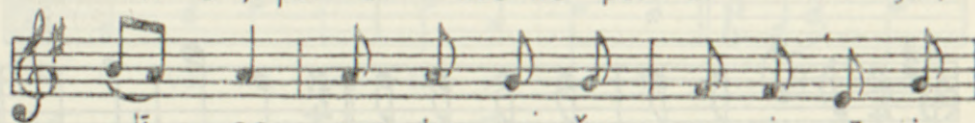
pret sau - lī - ti va - ka - rā - i , lī - go , lī - go

LFK №1495,3158

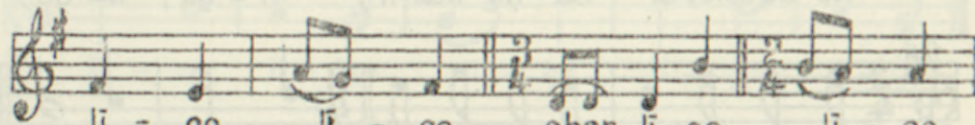
Kārsdobā

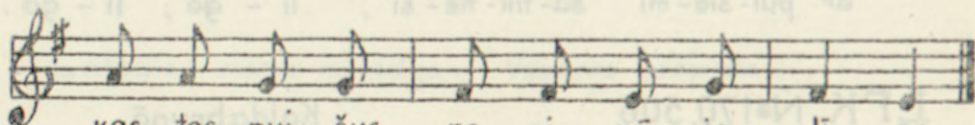
Pui - šī , pui - šī kas tie pui - šī lī - go ,

lī - go , kas tos pui - šus ne - zi - nā - ja ,

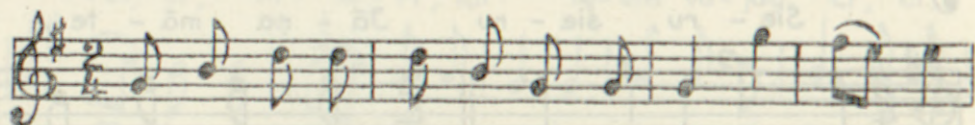
lī - go , lī - go , aber, lī - go , lī - go ,

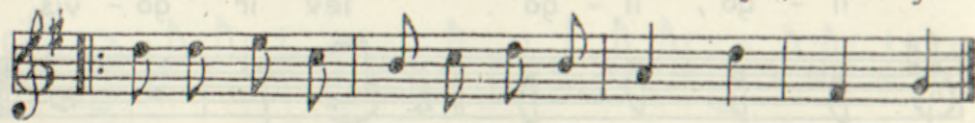
kas tos pui - šus ne - zi - nā - ja , lī - go

Bb №43,1521

Bērzonā

lī - go , lī - go

lī - go , lī - go

Bb №43,1505

Lubanā

lī - go , lī - go , lī - go
lī - go .

The musical score for 'Lubanā' consists of three staves of music in G major and 2/4 time. The melody is simple and repetitive, with lyrics 'lī - go' appearing under the notes.

Cimzes „Dziesmu Rota” №40 1875.g.

Dzē - ru , dzē - ru kro - dzi - ņā - i
jā - ju , jā - ju sē - ti - ņā - i pa - vai - cā - ju
mā - mi - ņa - i kur būs ma - na lī - ga viņ

The musical score for 'Dziesmu Rota' №40 consists of three staves of music in G major and 3/4 time. The melody features triplets and is accompanied by lyrics.

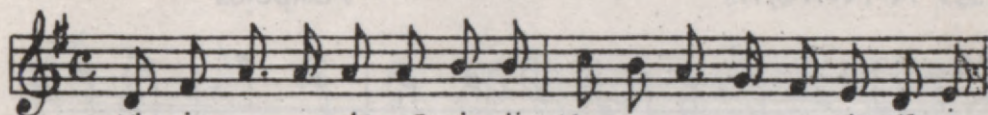
Cimzes „Dziesmu Rota” №47

Še ne - au - ga tā - di ko - ki kā ci - tā - i ze - mī - tē .
Bēnziņš au - ga uz ak - me - ņa si - dra - bi - ņa la - pi - ņām

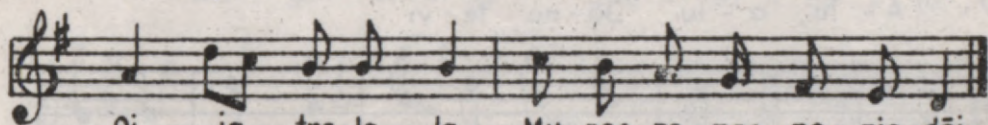
The musical score for 'Dziesmu Rota' №47 consists of two staves of music in G major and 2/4 time. The melody is accompanied by lyrics.

LFK N°1045,599

Stūriškos. Dp. app.

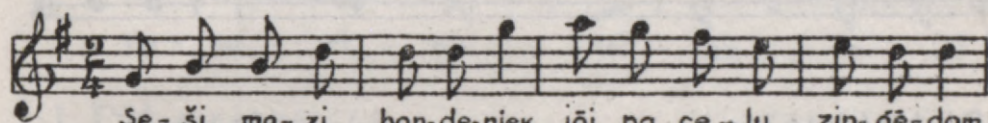

Vi - siem ro - zes dār - zā zie - di. Mu - nas ro - zes ne - zie - dē - ja

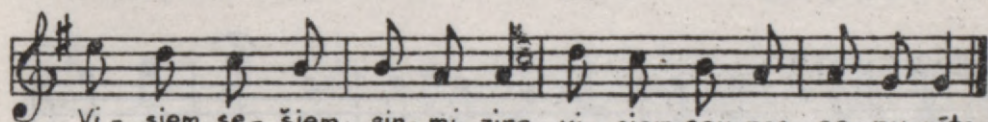

Oi - ja , tra - la - la . Mu - nas ro - zes ne - zie - dēj .

Cimzes „Dziesmu Rota” N°57a 1875.g.

Se - ši ma - zi ban - de - niek , jāj pa ce - ļu zin - gē - dam ,

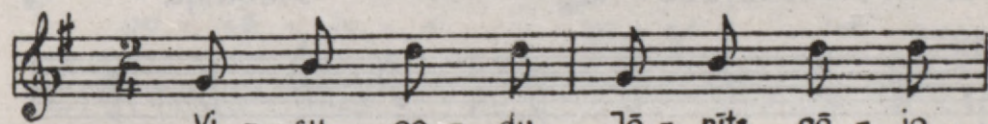

Vi - siem se - šiem sir - mi zirg , vi - siem cau - nes ce - pu - rīts .

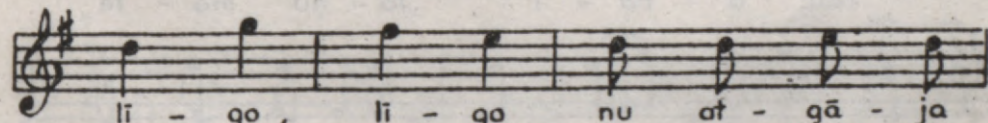
66.

LFK °N° 804,831

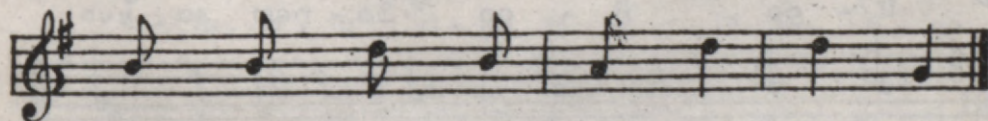
Mālpili

Vi - su ga - du Jā - nīts gā - ja ,

li - go , li - go nu at - gā - ja

šo - va - ko - ru li - go , li - go

LFK №170,119

Pampālos

A - lu, a - lu Jā - ņa te - vi

Musical notation for the song 'Pampālos'. It consists of three staves of music in G major and 4/4 time. The melody is simple and repetitive, with lyrics 'A - lu, a - lu Jā - ņa te - vi'.

Bb №43,1536

Jēkabpilī

lī - go, lī - go.
lī - go, lī - go

Musical notation for the song 'Jēkabpilī'. It consists of two staves of music in G major and 4/4 time. The melody is simple and repetitive, with lyrics 'lī - go, lī - go.' and 'lī - go, lī - go'.

LFK №1045,2054

Piebalgā

Nāc ā - rā - i, Jā - ņu mā - te,
lī - go, lī - go. Sa - ņem sa - vus
Jā - ņa bē - nus, lī - go, lī - go

Musical notation for the song 'Piebalgā'. It consists of three staves of music in G major and 4/4 time. The melody is simple and repetitive, with lyrics 'Nāc ā - rā - i, Jā - ņu mā - te, lī - go, lī - go. Sa - ņem sa - vus Jā - ņa bē - nus, lī - go, lī - go'.

LFK №1045,648

Livānos

Musical score for 'Livānos' in G major and 2/4 time. It consists of three staves of music with lyrics underneath. The first staff has a treble clef and a key signature of one sharp (F#). The second staff has a treble clef and a key signature of one sharp (F#). The third staff has a treble clef and a key signature of one sharp (F#). The lyrics are: Lei - got vi - ņi no - lei - go - ja , lei - go , lei - go . va - sa - ri - ņu lei - go , lei - go

LFK №1045,648

Livanos

Musical score for 'Livanos' in G major and 2/4 time. It consists of three staves of music with lyrics underneath. The first staff has a treble clef and a key signature of one sharp (F#). The second staff has a treble clef and a key signature of one sharp (F#). The third staff has a treble clef and a key signature of one sharp (F#). The lyrics are: Sou - le bri - da ru - dzu lau - ku , lei - go , lei - go . Prikš - au - te - ņe po - cē - lu - si , lei - go , lei - go .

LFK №334,1442

Madonā

Musical score for 'Madonā' in G major and 2/4 time. It consists of two staves of music with lyrics underneath. The first staff has a treble clef and a key signature of one sharp (F#). The second staff has a treble clef and a key signature of one sharp (F#). The lyrics are: A - lu , a - lu Jā - ņa tē - ti , lī - go , lī - go , tev bij mie - ži tī - ru - mā - i , lī - go , lī - go .

67.

LFK N:170,296

Baltinavā

Jo - nits muns, Jo - nits muns, lei - gu , lei - gu .

Es Jo - nī - ša li - ga - vi - ņa , lei - gu , lei - gu .

LFK N:1045,271

Baltinavā

Jo - nits go - ja lei - gu , lei - gu .

lei - gu , lei - gu .

Baumaņu Kārļa „Līgo” I krāj. N:54

Gan es jā - ju jā - šus , gan es brau - cu

brauk - šus uz tiem lie - liem la - biem ru - dzu ti - ru -

- miem, uz tiem lie - liem, la - biem ru - dzu ti - ru - miem .

LFK N:170,1711 Braucēju melodija Nīcā

Ap-kārt mui-žu, ap-kārt mui-žu, ap-kārt mui-žu.
 Kam nav kal-ti ku-me-li-ņi, ku-me-li-ņi,
 ai-rai-ri-di ai-rai-ri-di ra-la-la-i.
 Kam nav kal-ti ku-me-li-ņi, ku-me-li-ņi

Cimzes „Dziesmu Rota” N:18 1875.g.

Gon es jā-ju jā-šis, gon es brau-cu
 brauk-šis uz tiem lie-liem la-biem ru-dzu lau-kiem.

Cimzes „Dziesmu Rota” IV N:64

Mā-te, ma-na mā-mu-liņ, laid man gul-tas ga-li-ņā.
 Aiz vār-tiem ir mans ce-liņš sa-gro-žo-ti ku-me-liņ.

68.

LFK N:170,501

Rubenē

Grū - ti pū - ta si - la prie - de
 lī - go, lī - go, kal - ni - ņā - i
 stā - vē - da - ma, lī - go, lī - go

LFK N:170,1405

Mārkalnē

Vairākos krājumos.

Slauk mā-mi-ņa is-ta-bi-ņu u-fi-dra-la-la
 es slou-cī-šu pa-gal-mi-ņu, u-fi-dra-la-la

J. Cimzē „Dziesmu Rota” VI N:2e

Ak, Jā - nī - ti, Die - va dē - liņ, lī - go,
lī - go. Ko tu ve - di ve - zu - mi - ņā, lī - go,
lī - go, ko tu ve - di ve - zu - mā - i, lī - go.

Cimzes-Sermukšļa „Dziesmu Rota” N:56f Cesvainē

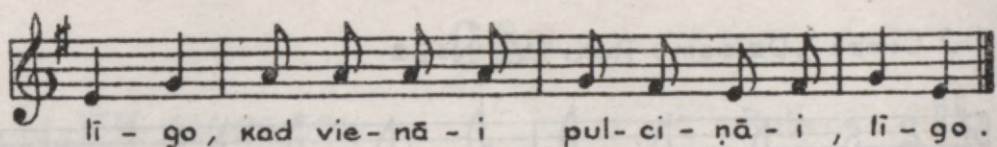
Ak Jā - nī - tis Die - va dē - lis, lī - go, lī go.
Ko tu ve - di ve - zu - mā - i, lī - go, lī - go.
Ko tu ve - di ve - zu - mā - i, lī - go.

69.

LFK N:627,234

Birzgalē

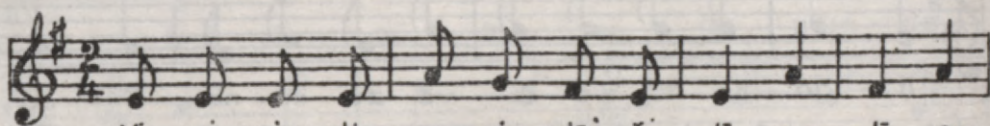
Sa - dzie - dā - sim mēs, mā - si - ņas, lī - gā.

lī - go , kad vie - nā - i pul - ci - ņā - i , lī - go .

LFK N^o1045,769

Lejasciemā .

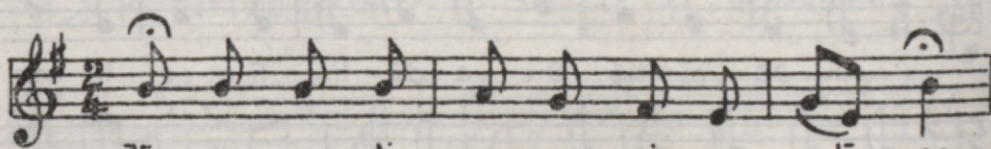
Vi - si zie - di no - zie - dēj - ši , lī - go , lī - go .

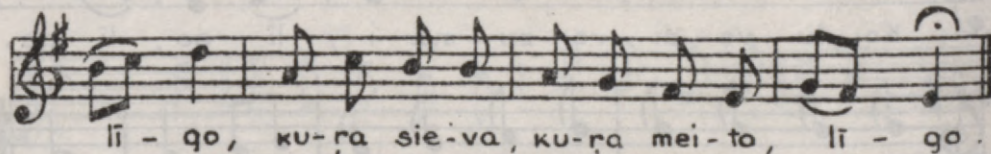
Pa - par - di - te ne - zie - dēj - se , lī - go , lī - go .

A. Jurjana „Materiali I” N^o39

Kraukļos .

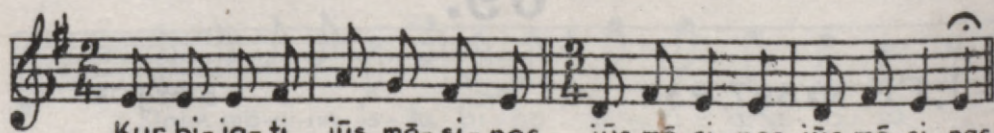
Jā - ņa nak - ti ne - pa - zi - nu lī - go ,

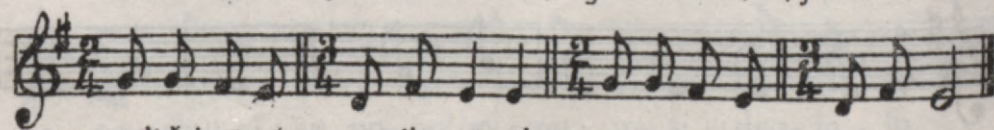
lī - go , ku - ņa sie - va , ku - ņa mei - ta , lī - go .

LFK N^o170,1807 Bēru melodija .

Rucavā .

Kur bi - ja - ti jūs mā - si - ņas , jūs mā - si - ņas , jūs mā - si - ņas

smil - šoi - nā - mi kā - ji - ņā - mi , smil - šoi - nā - mi kā - ji - ņā - mi .

70.

LFK №1045, 2155

Cesvainē

Li - go - jie - si , ā - ra lie - pa ,
 li - ga , li - ga . Pret to ā - ra
 o - zo - li - ņu , li - ga , li - ga .

LFK №279, 1808 [♩]

Kosā

Jā - nīts nā - ca pa , gads - kār - tu , li - go , li - go .
 Sa - vu bēr - nu ap - rau - dzī - ti , li - go

LFK №1045, 7275

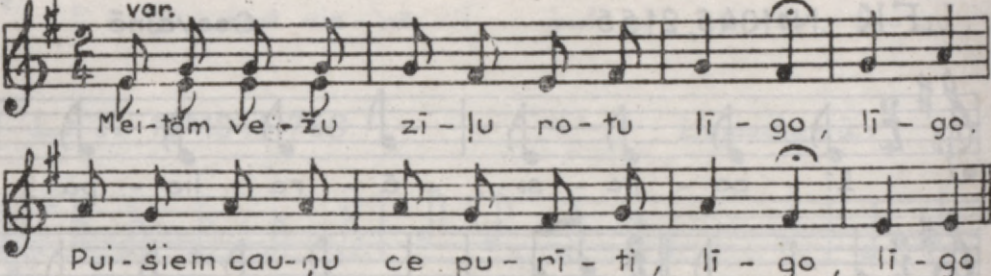
Madlienē

Man at - nā - ca šī - tie Jā - ņi , li - go ,
 li - go . Ne - zi - na - mi , ne - gai - da - mi li - go .

A. Jurjāna „Materiāli” Ns 7^b

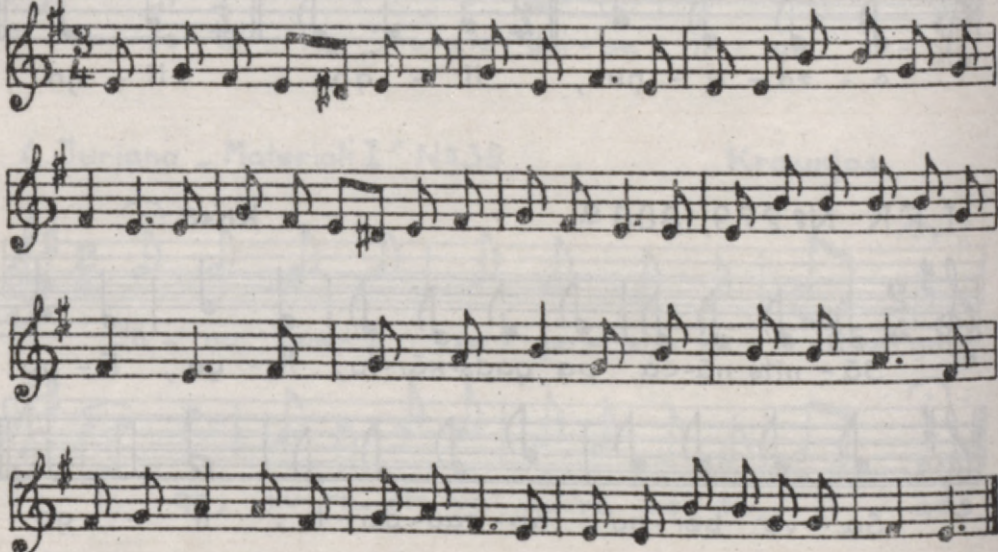
Kalnecempjos

var.

Mēi-tām ve-žū zi-lu ro-tu lī-go, lī-go.
Pui-šiem cau-ņu ce-pu-rī-ti, lī-go, lī-go

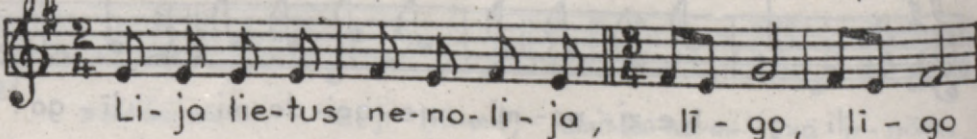
Bohuslan, Valla (Zviedrijā)

71.

LFK Ns 1045, 3796

Lutriņos

Li-ja lie-tus ne-no-li-ja, lī-go, lī-go

Rā-ja tau-tas ne-no-rā-ja, li-go, li-go

Li-ja lie-tus ne-no-li-ja, li-go, li-go

Rā-ja tau-tas ne-no-rā-ja, li-go, li-go

LFK N^o1045,1309

Krustpilī

J - so - sē - da tis Jo - nī - tis tre - ju so - lu

so - da - rā, tre - ju so - lu so - da - rā

LFK N^o170,1453

Annas pag. Vlk

Es ne - sē - tu dri - ku dru - vas

ja tie bal - ti ne - zie - dē - tu vai, vai

ja tie bal - ti ne - zie - det

L.F.K. №1045, 3521

Rucavā

Šim stū-rī-ti, tam stū-rī-ti, lī-go, lī-go.
Man to sie-ra vi-duk-lī-ti, lī-go.

The musical notation for 'Rucavā' consists of two staves in G major and 2/4 time. The melody is simple and rhythmic, with lyrics written below the notes.

L.F.K. №1495, 3142

Vecpiebalga

Tau-tiets jū-dza, bā-liņš jū-dza, lī-go,
lī-go. A-bi jū-dza ka-ma-nā-si, lī-go.

The musical notation for 'Vecpiebalga' consists of two staves in G major and 2/4 time. The melody is simple and rhythmic, with lyrics written below the notes.

L.F.K. №170, 1498

Skrīveros

lī-go,
lī-go. lī-go.

The musical notation for 'Skrīveros' consists of two staves in G major and 2/4 time. The melody is simple and rhythmic, with lyrics written below the notes.

L.F.K. №170, 118

Pampalos

lī-go

The musical notation for 'Pampalos' consists of one staff in G major and 2/4 time. The melody is simple and rhythmic, with lyrics written below the notes.

li - go li - go
li - go li - go

LFK №170, 1131 Ganu melodija Ēdolē

Ne-ie-šu ga-nos, ne-iešu-ga-nos, ne-segšta bal-to
vil-lai-ni, ne-ņemš to rai-bo ta-lē-nu līdz E...

72.

LFK №1045, 2128

Sarkanos

Es pie-dzē-nis, kā vil-ci-ņis, li - ga, li-ga.
Je-kriit kārk-lu krū-mi-ņā-i li - ga, li - go,
ie-kriit kārk-lu krū-mi-ņā-i li - ga, li - ga.

LFK N:1045,2656

Limbažos

Jz - kai - si - ju lai - da - ri - ņu , li - go ,
li - go . Ar a - sā - mi dzel - te - nē - mi , li - go .

LFK N:1700,3468

Annas pag.

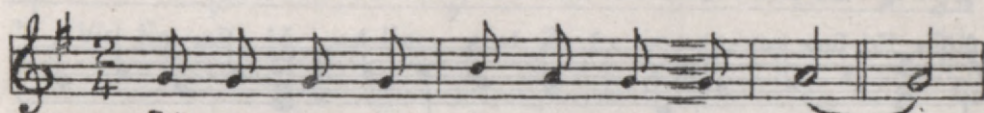
Ku - ņa , ku - ņa tau - tu mei - ta , li - go ,
li - go , su - ņam de - va ga - ni - da - ma , li - go ,
li - go , su - ņam de - va ga - ni - da - ma , li - gā .

LFK N:450,825

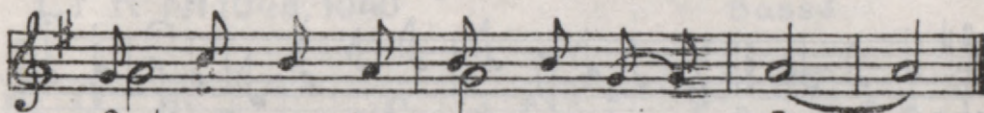
Pu - ņe , pu - ņe ro - ze , ro - ze ,
li - go , li - go , pu - ņe , pu - ņe

LFK N^o170,1584

Alsungā

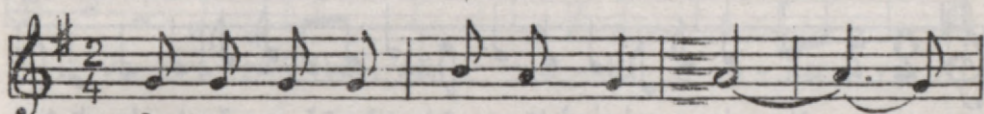
Ej sau-lī - te tu pie die - va E - - - -

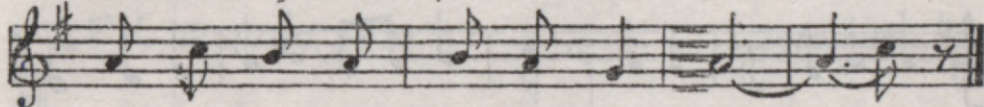
Dod - man svē - tu va - ka - riņ E - - - -

LFK N^o1045,994 Ganu melodija

Alsungā

Ē - dat go - vis po - ru zāl' E —

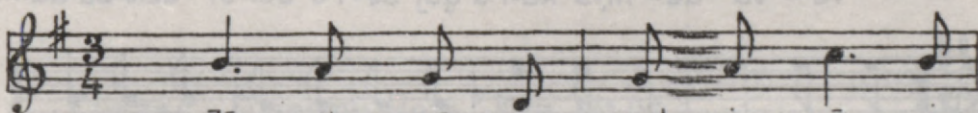

Līdz pla - vi - ņas no - zie - dēj O —

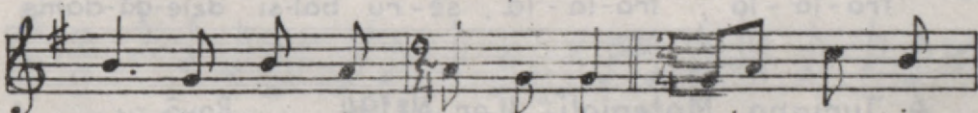
73.

Bb N^o43,1901

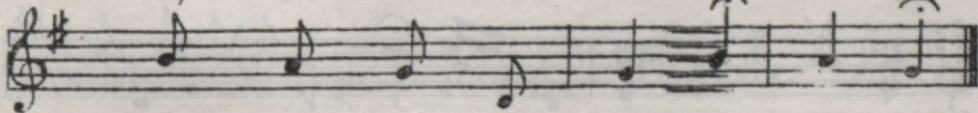
Bauskā

Jā - nits kū - pa kal - ni - ņā - i

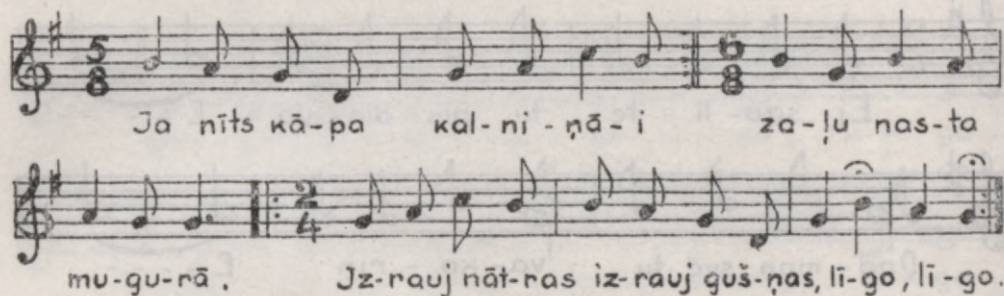
zā - ļu nas - ta mu - gu - rā iz - rauj...

iz - rauj guš - ņas lī - go , lī - go

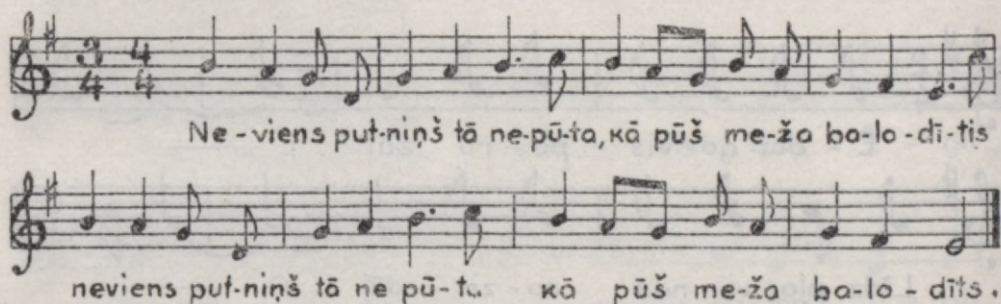
A. Jurjana „Materiali” №68

Bauskā

Ja nīts kā-pa kal-ni-ņā-i za-lu nas-ta
mu-gu-rā. Jz-rauj nāt-ras iz-rauj guš-ņas, li-go, li-go.

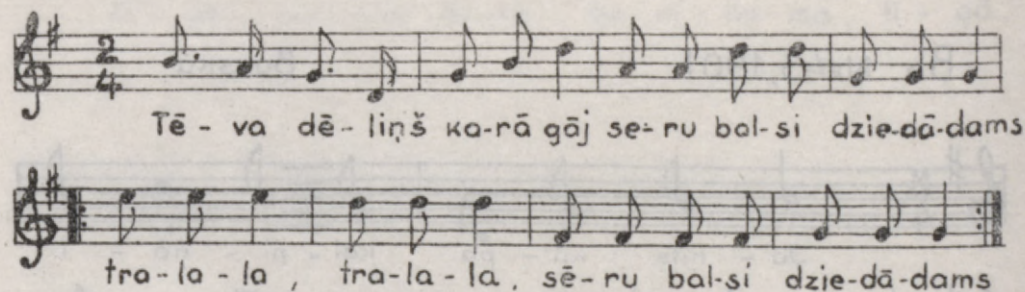
R. L. B. „Dziesmu krājums” VIII burt. №8 Rudbaržos

Ne-viens put-niņš tā ne-pū-ta, kā pūš me-ža ba-lo-di-tis
neviens put-niņš tā ne pū-tu kā pūš me-ža ba-lo-di-tis.

L. F. K. №170, 155

Liepā

Tē-va dē-liņš ko-rā gāj se-ru bal-si dzie-dā-dams
tra-la-la, tra-la-la, sē-ru bal-si dzie-dā-dams

A. Jurjana „Materiali” II gr. №194

Ravā

Es grib vie-nu mi-cit šūt, iem pie vis-tas lūg-ties

rit.
Vis-tiņ, mī - lā , ko liec klat ? Es liek sa-vu knā-bit klat

LFK N:1045,1040

Bassē

Kur tu jā-si , kai - pa pui-sis, tum - sā vē - lu
va - ka - rā ? Tum - sā vē - lu va - ka - rā

LFK N:1700,3931

Jumurdā

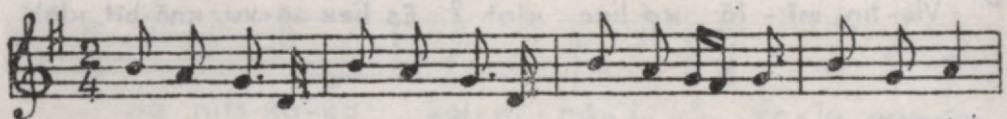
Ā - be - li - te die - vu lū - dza lai ved meitas
Vi - si za - ri no - li - ku - šī cim - dus ze - kes
šo - ru - den. Mi - lā dār - gā mi - lā dār - ga dzim - te - ne
kel - tē - jot

Cimzes „Dziesmu Rota” III d. N:46

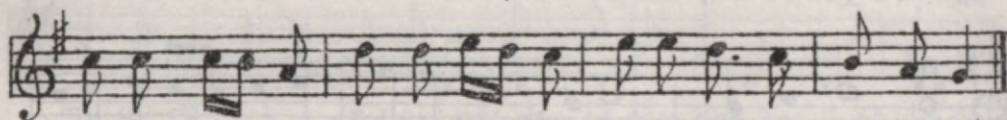
Vār-na gai-da sil-ta lai-ka, tou tiets ma-nis uz-au-gam
No-sež vār-no za-lu bir-zi tau-tiets sa-vu ku-me-liņ

LFK №1045, 385

Padurē.

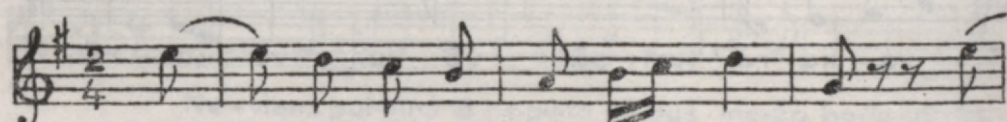

Dzel-tēns ma-nis ku-me-li-ņis kā dzel-tē-na va-lo-dziņ.

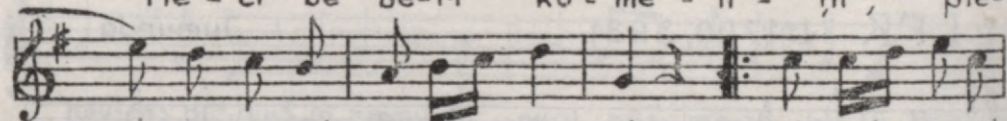

Dzel-tēns ma-nis ku-me-li-ņis kā dzel-tē-na va-lo-dziņ.

Vigneru Ernests „Latvija” Īd №15

Pie-ci bē bē-ri ku-me-li-ņi, pie-

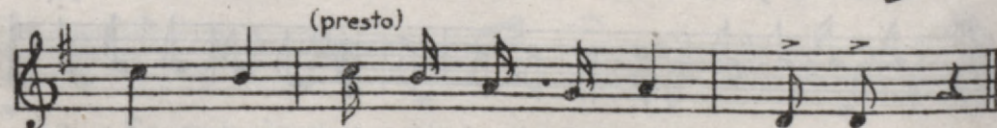
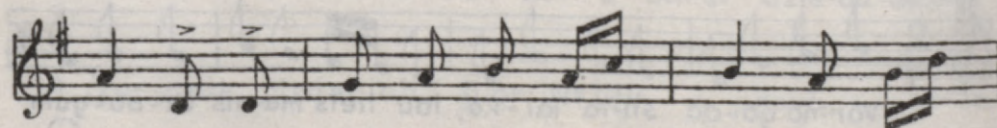
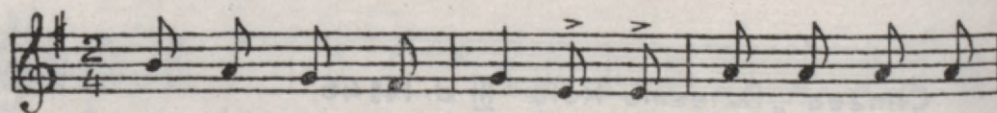

-ci bē-ri ku-me-li-ņi, pie-ci bē-ri

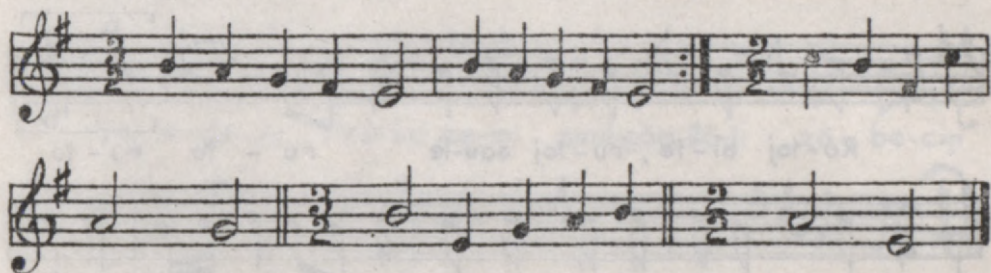

ku-me-li-ņi uz ak-me-ņa au-zas ēd

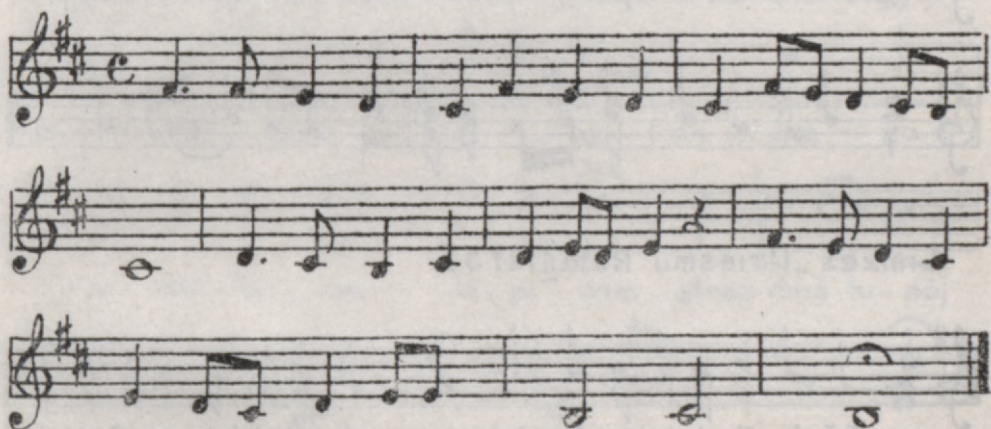
Erk. Böhme „Deutscher Liederhorst” III №1502

Fr. Bodenstedt, Die poetische Ukraina №16

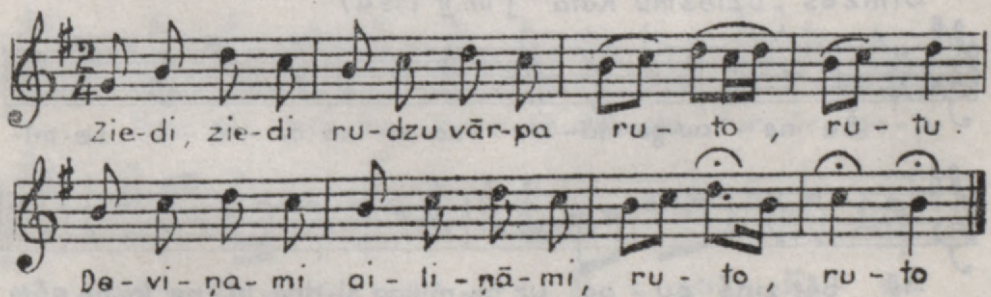
Pindara pītiskās Odas sākums.

74.

LFK №170,873

Rōznā

L F K N:1045, 1265

Kalvu ciemā

Musical score for 'Kalvu ciemā'. It consists of four staves of music in G major. The first two staves are vocal lines with lyrics. The third staff is a piano accompaniment. The fourth staff is a variation of the piano accompaniment, marked 'var.'. The time signature changes from 2/4 to 3/4 in the second measure of each staff.

Ru-toj bi-te, ru-toj sau-le ru - to ru-to

Pa lei-lu-ji tei-ru-mi-ņu

var.)

Cimzes „Dziesmu Rota” I N:55

Musical score for 'Cimzes „Dziesmu Rota” I N:55'. It consists of two staves of music in G major, 4/8 time. The first staff is a vocal line with lyrics. The second staff is a piano accompaniment.

Sē-ju pla-tu ro-žu lau-ku, ar ko dai-ļi puš-ko-ties

No tā pla-to sē-ju-mi-ņa vie-na pa-ti roz iz-aug

Cimzes „Dziesmu Rota” I un II N:47

Musical score for 'Cimzes „Dziesmu Rota” I un II N:47'. It consists of two staves of music in G major, 3/4 time. The first staff is a vocal line with lyrics. The second staff is a piano accompaniment.

Še ne-au-ga tā-di ko-ki kā ci-tā-i ze-mī-

-tē bēn-ziņš au-ga uz ak-me-ņa si-dra-bi-ņa la-pi-ņām

Jānis Cimze „Dziesmu Rota” IV N^o58

Es iz-gā-ju Prū-šu ze-mi smil-gām šū-ti zā-ba-ciņ
sas-pran-gā-ju ap-seg-lo-ju sa-vu bē-ro ku-me-liņ

Jānis Cimze „Dziesmu Rota” IV daļa N^o55 (1875.g.)

Bēr-ziņš ou-gā uz ak-me-ņa
si-dra-bi-ņa lo-pi-ņam straz-diņš tu-pēj
ga-li-ņā-i laks-ti-ga-la pa-za-rē

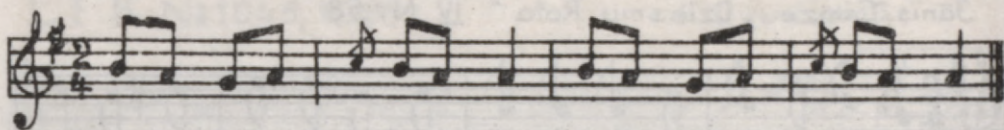
75.

LFK N^o804,2878

Tukumā

Kur tās mei-tas ba-riem dzie-da tur ēr-ģe-lu
ne-va-ja-ga, lī-go, lī-go

Melodija no Dongolas (Āfrikā)

76.

LFK N:1045, 2508

Kuldīgā

Lec, Jā-nī-ti, kur lek-dā-mis, lī-go, lī-go,
lec kā-pos tu dār-zi-ņā-i, lī-go, lī-go

LFK N:804, 786

Malpilī

Jā-ņu nak-ti lī-got gā-ju, lī-go,
lī-go, bran-da-vī-na gri-bē-da-ma lī-go

LFK N:170, 971

Vējavā

lī-go, lī-go

sa - vu ro - žu vai - ņa - dzi - ņu, li - go, li - go

J. Cimze „Dziesmu Rota” IV №60

Klau - sies ma - na li - ga - vi - ņa kur es gā - ju pie - gu - lā
tur es pū - tu zel - ta tau - ri tur sa - pi - nu ku - me - liņ

J. Cimze „Dziesmu Rota” IV №59

Ak tu ma - na li - ga - vi - ņa kam tu ma - ni rau - di - nāji
Ra - la - la - la ra - la - la - la kam tu ma - ni rau - di - nāj

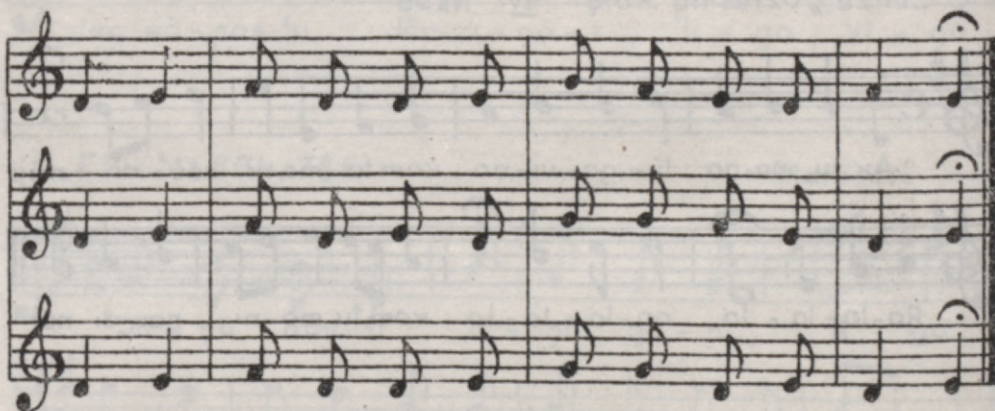
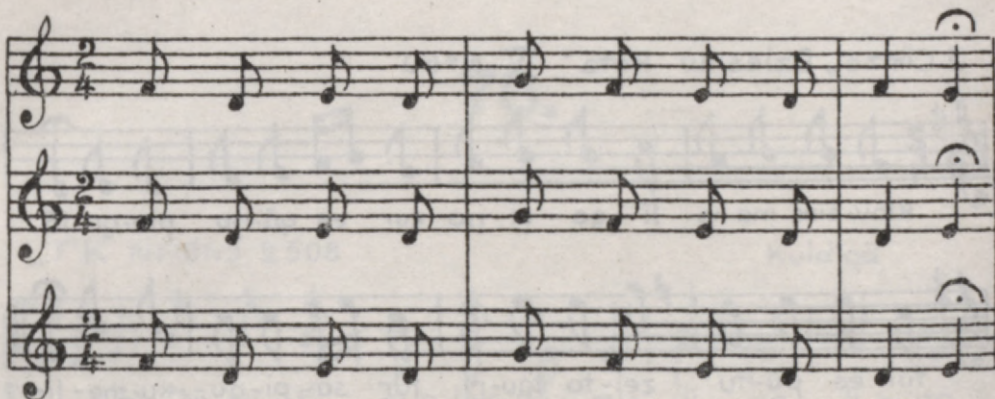
J. Cimzes „Dziesmu Rota” №41 1875. g.

va - kar gā - ja div bā - li - ņi gar jū - ri - ņu spe - lē - da - mi
šo - dien nā - ca trīs mā - si - ņas gar jū - ri - ņu rau - dā - dama

77.

Materiali I N^o7d

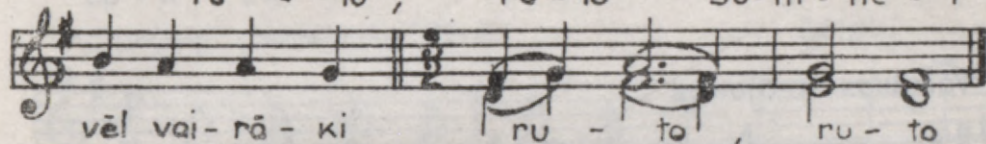
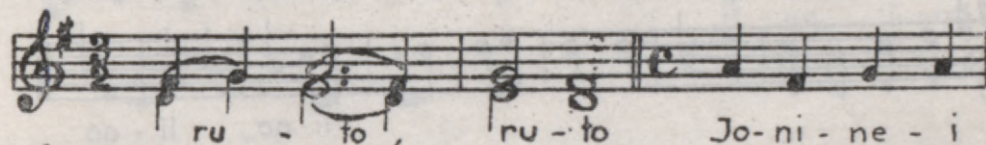
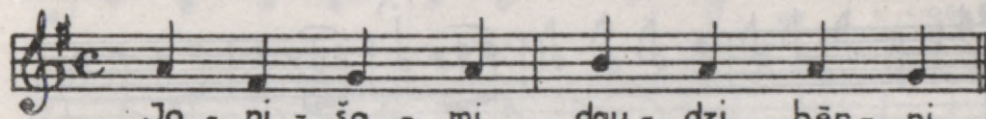
Lejasciemā

LFK N^o170, 858

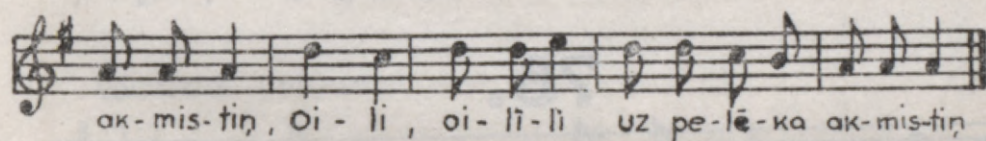
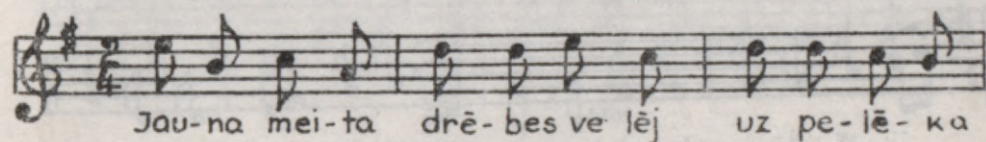
Naujenē

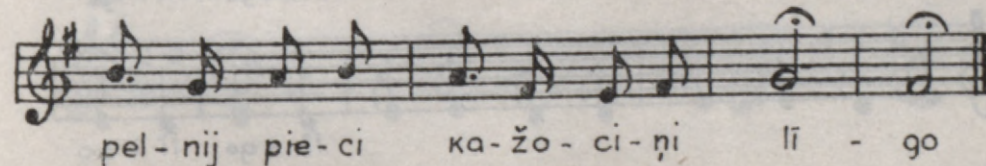
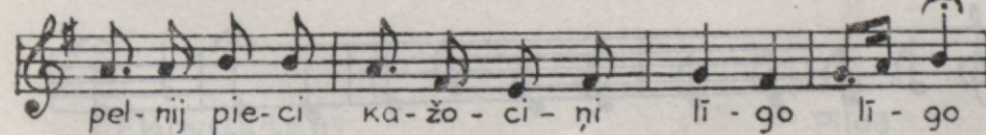
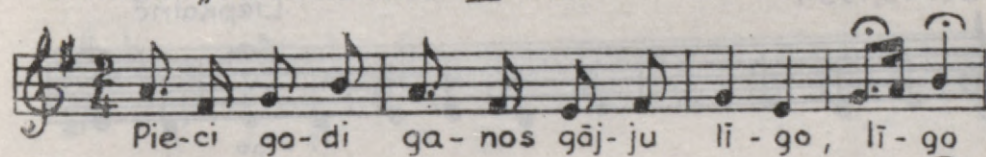
Pār-goj Jo-nits, pon-goj Pi-ters, lei - gu , lei - gu.

Vairākos krājumos

J. Cimzes „Dziesmu Rota” VII №1

Bb. 43,1530

li-go, li-go

li-go, li-go

Vairākos krājumos

Tēvs vācān mešū go n' tēvs māšnas mešū

van mašnas

78.

Bb. 43,1924

Liepkalnē

li-go li

li-go li-go

li-go li-go

lī-go lī-go

lī-go lī-go

A. Jurjāna „Materialos” №2

Sēlpilī

kas tos jā-nus ie-lī-go-ja lī-go

lī-go Mūse pa-še aļ-om mē-ds lī-go

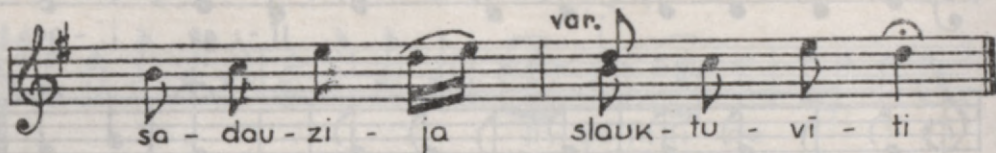
Vairākos krājumos

lī-go lī-go lī-go lī-go lī-go lī-go

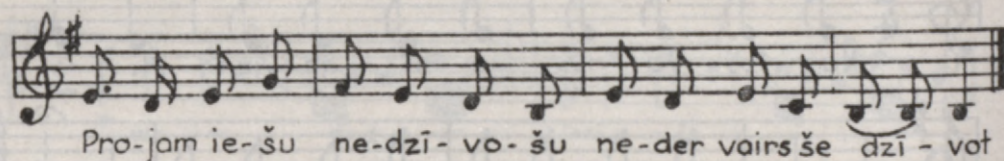
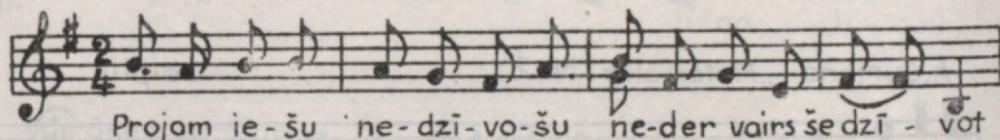
lī-go lī-go lī-go lī-go lī-go lī-go

LFK №1558,17

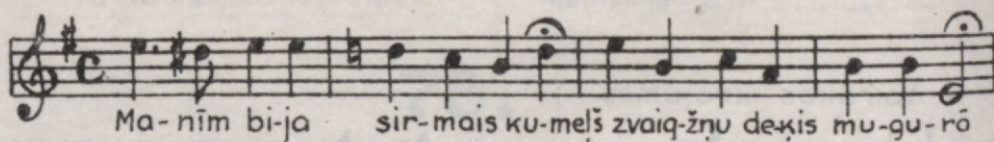
Pildā

Baumaņu Kārļa „Līgo” I (1874.g.) N:35

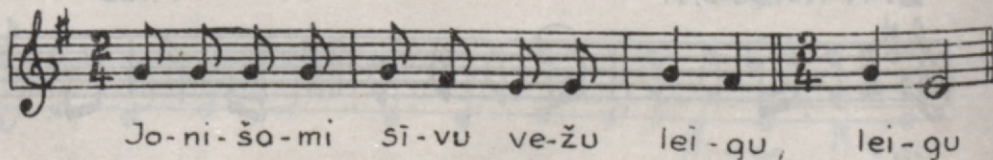
J. Cimze „Dziesmu Rota” II N:37

79.

L.F.K. N:1045, 579

Livānos

Po-šā Jo-nu vo-ko-ra - i lei - gu , lei - gu
lei - gu

A. Jurjana „Materiali” I № 13

Krustpilī

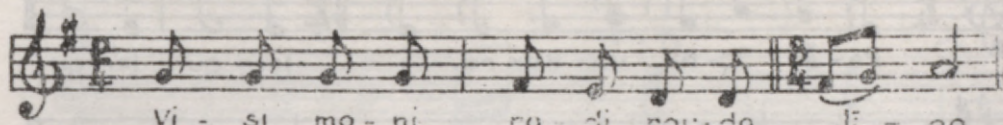
Sit Jā-nī-ti va-ra bun-gas lī - go , lī - go
vār-tu sta-bu ga-li - ņā - i lī - go , lī - go var-tu sta-bu
ga-li - ņā - i lī - go lī - go

Vairākos krājumos

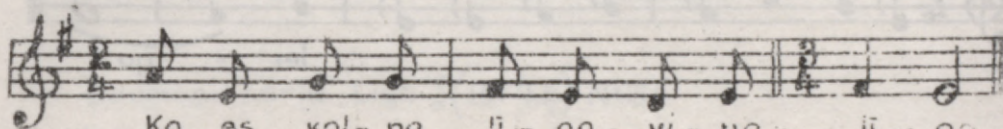
Aiz a-za-ra aug-sti kol-ni ti sar-ko-nas ū-gas
au-ga Ti raud gau-ži mā-tes mei-ta
kū na - jē - mia jauns puis - ki - nis

LFK №1045, 3413

Mālpilī

Vi - si ma - ni ra - di rou - da, li - go

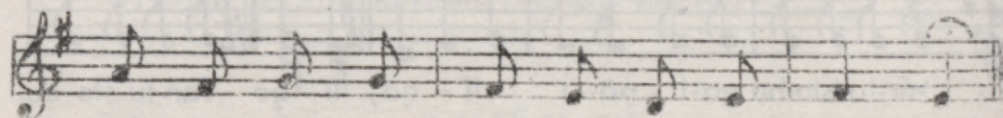
Ka es kol - pa li - go - vi - tra, li - go

- Bb 43, 1535

more

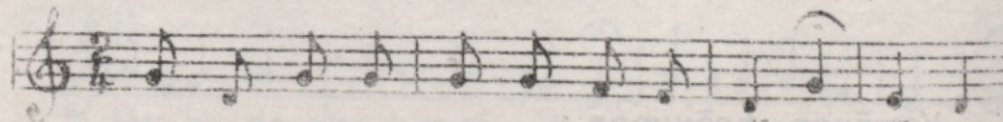
li - go

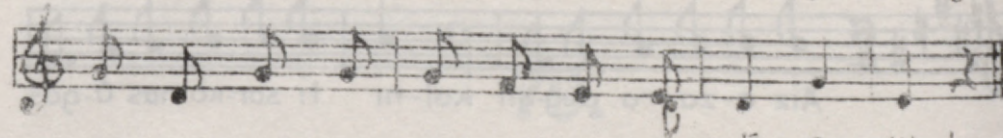
li - go

"Dzurgana, Materiali" №9c

Dzizenē

li - go li - go

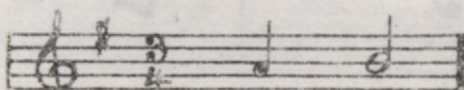

li - go, lib.!

Dažādi „līgo” melodijas vidū.
 „Līgo” in mitte der Joh. Melodien.

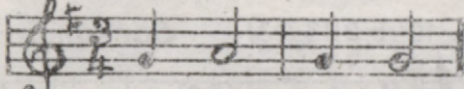
1045,6878(49)

Tirzā

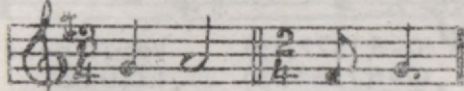
1045,1503(14)

Dobelē

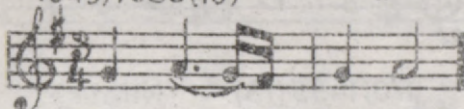
1045,3001(13)

Suntažos

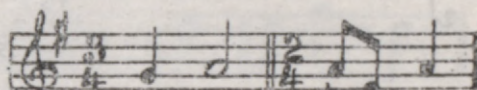
1045,7034(57)
1045,7036(18)

Kopiņos
"

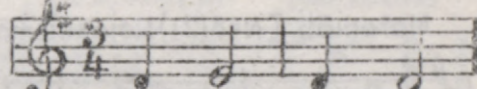
1045,7260(40)

Suntažos

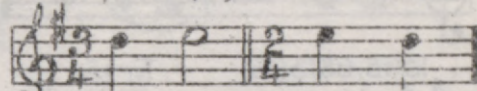
345,399(19)

Jecavā

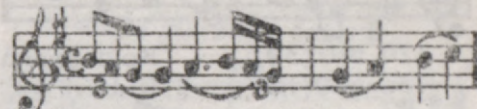
1045,7234(27)

Suntažos

1045,1051(41)

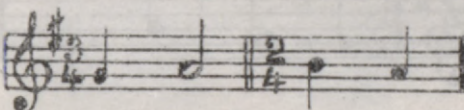
Peiragu ciemā

II

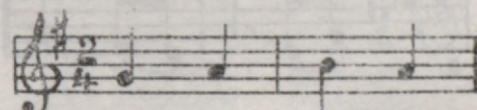
1045,7415(13)

Praulienā

1045,3263(60)

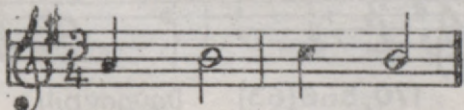
Rounā

III

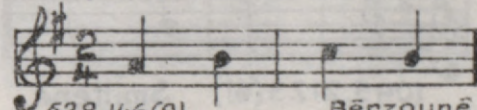
170,477(36)

Rubeņos

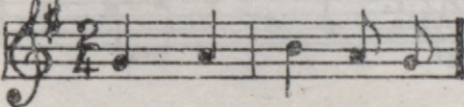
804,918(26)

Līzumā

1045,2092(50)

Līboģā

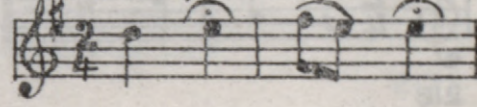

529,146(9)
529,162(48)
529,148(9)

Bērzaunē

"

"

IV

1045,359 (17)

Baldone

804,1001 (7)

Sinolē

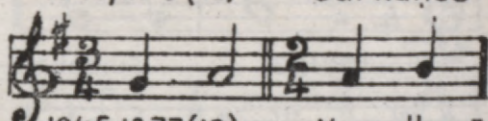
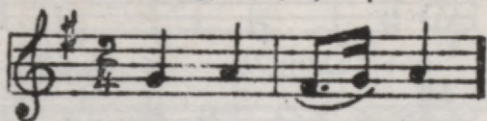

V

Materiāli I N°8(21) Lejasciemā

1045,2113 (13)

Sarkanos

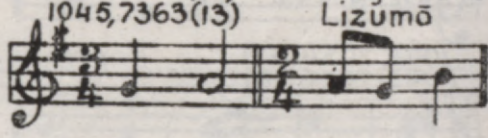
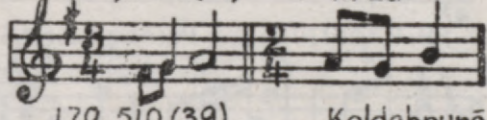

1045,6813 (16)

Tirzā

1045,1377 (13)

Vecgulbenē

170,510 (39)

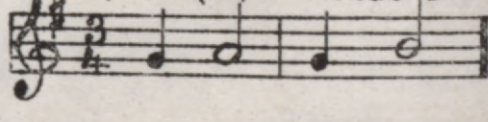
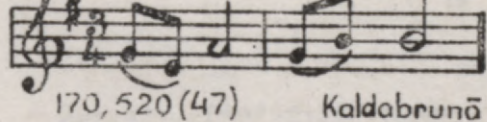
Kaldabruņā

170,1455 (13)

Nitaurē

170,500 (13)

Rubenos

170,520 (47)

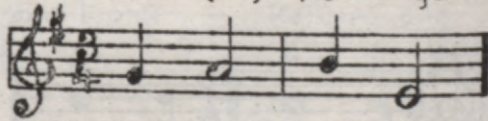
Kaldabruņā

170,691^a (62)

Dundagā

170,517 (39)

"

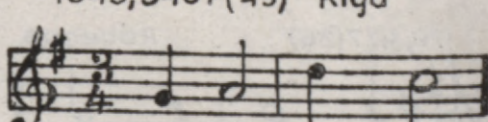
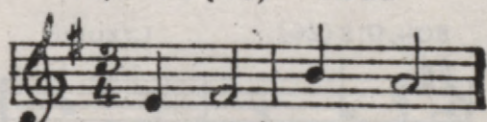
VI

170,1479 (56)

Kosā

1045,3407 (45)

Rīgā

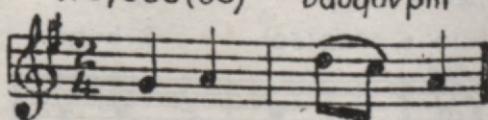
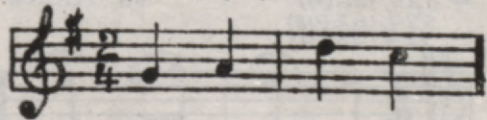

1045,2173 (61)

Smiltēnē

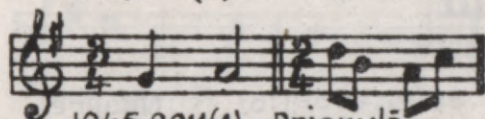
170,866 (63)

Daugavpili

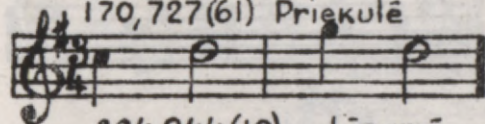

170,499(8)
1045,650(8)

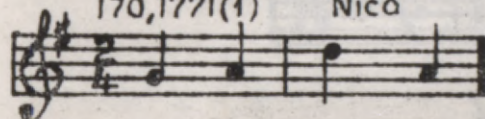
Rubeņos
Līvānos

1045,2011(1) Priekulē
170,481(42) Prodē
170,727(61) Priekulē

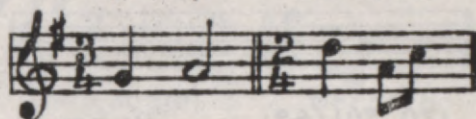

804,944(10) Līzumā
170,1771(1) Nicā

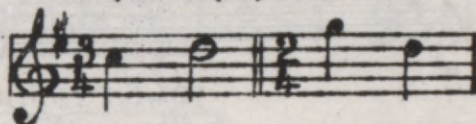

627,233(8)
1045,7223(51)
1045,7131(1)

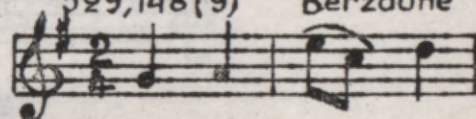
Birzgalē
Ropažos
Līvānos

1045,2020(61) Priekulē

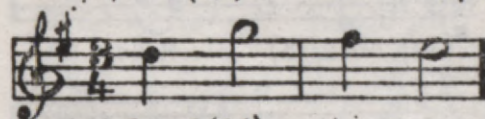
529,148(9) Bērzounē

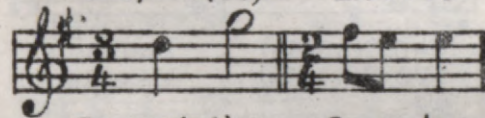
VII

170,858(77)
170,782(65)
170,296(67)
170,506(65)

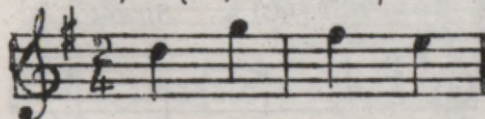
Naujiēnā
Raunā
Baltinavā
Kaldobruņā

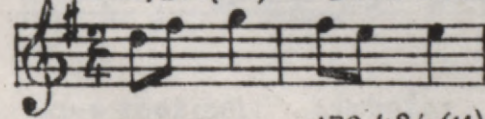
1045,648(66) Livānos

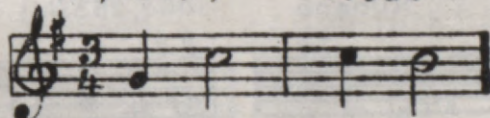
170,119(66) Pampalos
627,231(53) Saukā
627,235(45) Birzgalē
804,831(66) Mālpilī

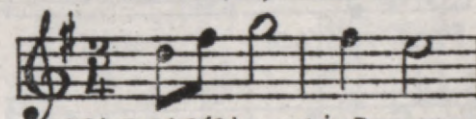
1045,271(67) Baltinavā

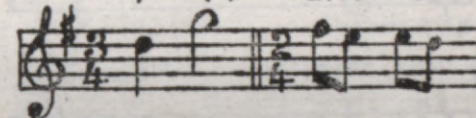
170,484(11)

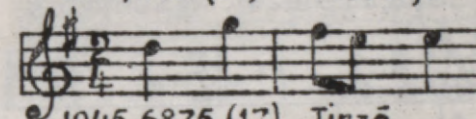
1045,2720(53) Saukā

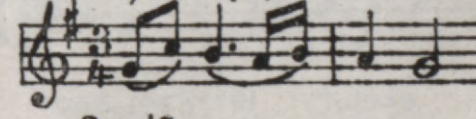
1045,649(9) Livānos

529,166(45) Barkavā
1045,2054(66) Piebalgā

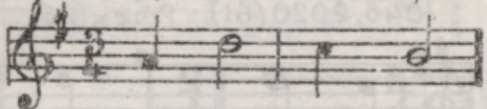
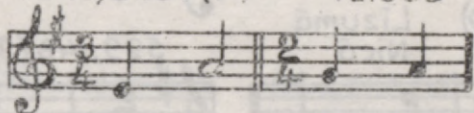

1045,6875(17) Tirzē
1045,88(17) Ciblā

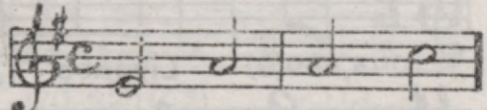
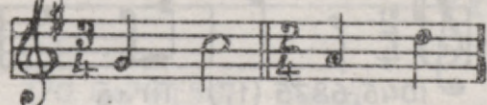
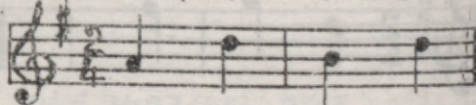

Prodē

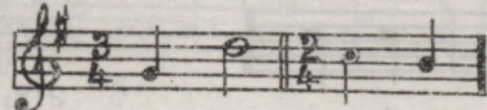
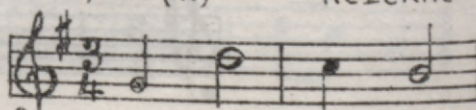
VIII

170, 501 (68)	Rubeņos	1045, 4930 (16)	Nīfaurē
		1045, 1982 (13)	Rīgā
		1045, 2295 (14)	Talsos
			

IX

1045, 7266 (43)	Suntažos	170, 851 (55)	Jasmuižā
		1045, 1982 (13)	Rīgā
804, 783 (43)	Mālpilī		
		1045, 3183 (54)	Bauskō
1045, 3415 (13)	Mālpilī	170, 1465 (54)	Viskoļos
		1045, 2077 (40)	Lielvārdē
1045, 7259 (29)	Suntažos	804, 984 (43)	Sinolē
			

X

1045, 3196 (41)	Rubenē	1045, 283 (41)	Rēzeknē
			

1045,4127(6)	Lašos	1045,2695(11)	Rubenē
1045,268(13)	Rezeknē	1045,301(10)	Mērdzenē
1045,6656(13)		Rīgā	

XI

1045,1762(18)	Dundaqā	1045,2321(59)	Apšuciemā
		345,307(59)	Cērē
1045,2313(38)	Nurmuižā	1045,1970(59)	Lielvārdē
		170,645(59)	Dundaqā
1045,14(42)	Pitraqā	1045,4431(21)	Dundaqā
1045,2102(59)	Priekuļos	1045,4192(59)	Dundaqā
1045,2662(38)	Limbažos	170,395(63)	Viļānos
1045,2509(52)	Kuldīqā		
1045,2280(59)	Talsos	1045,2321(59)	Apšuciemā
1045,1753(59)	Talsos		
170,706(29)	Vānē		
170,1678(13)	Kabiļē		

Materiāli Nr.32(35) Cesvainē
 1045,597(53) Stūriškos

1045,6409(13) Rīgā
 627,254(13) Birzgalē

XII

170,146(64) Renģē
 170,494(41) Kaldabruņā

1045,2691(61) Gārsenē
 170,971(76) Vejavā
 170,1499(31) Skrīveros
 1045,2721(53) Saukā
 1045,1505(63) Dobelē

804,1035(53) Krustpili

1045,6840(31) Tīrzā
 1045,6847(31) Tīrzā
 1045,7156(31) Rugōjos

1045,7316(1) Tīrzā
 1495,3173(8) Druvienā

1045,663(53) Līvānos

1045,3627(6) Rubenos

279,1795(1) Kosā

170,1177(1) Sidgundā
 170,1346(63) Mālpē
 170,493(1) Kaldabruņā

1045,7224(1) Ropažos
 1045,3016(1) Cesvainē

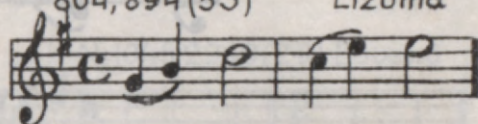
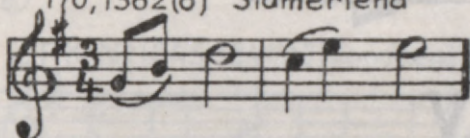
170,1391 (6) Kalncempjos

1045,3697(6) Rubenjos

170,1362(6) Stāmerienā

804,894(53)

Lizumā

XIII

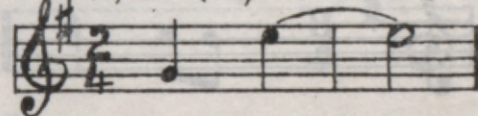
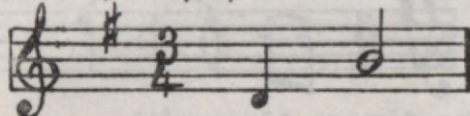
170,832 (7) Jaunpiebalgā

1045,7317(52)

Tirzā

1045,270(52)

Rēzeknē

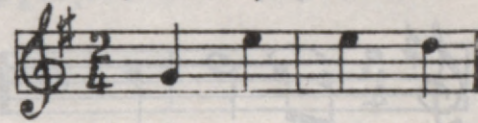
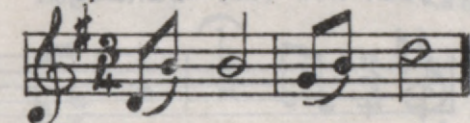

170,1179(35)

Rikterē

1045,269(52)

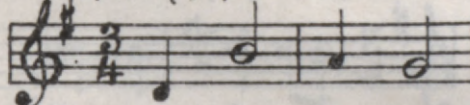
Rēzeknē

170,513(55)

Kaldabrunā

Materiali I № 59 (49)

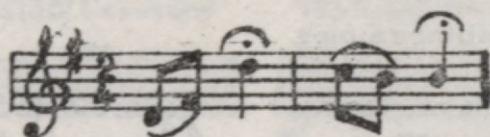
XIV

334,1442(66) Madonā

1495,3173(8) Druvienā

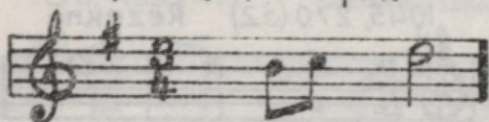
529,164 (53) Bērzaunē.

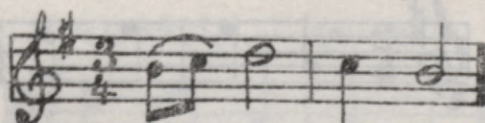
XV

Bb43,1679(29) Vec-Aucē.

1045,3413 (52) Mālpilī.

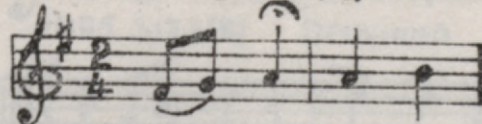
170,516 (28) Kaldabrunā.

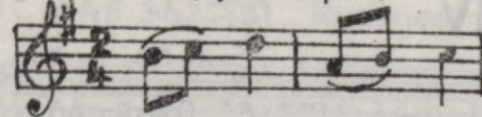
1045,1232(77) Ciblā.

„Materiāli” I №24(29)

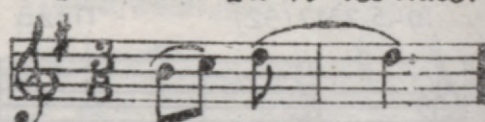
804,839(1) Mālpilī.

1045,29 (38) Košragā.

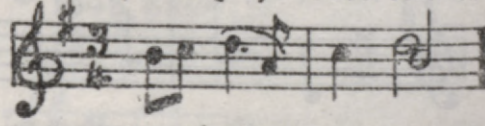
„Materiāli” I №49 Vec-Aucē.

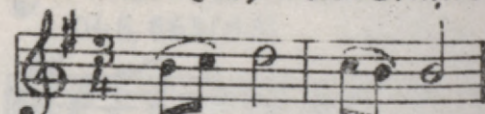
Cimzes-Sērmukšlā
„Dz. Rota” (25) Dundagā.

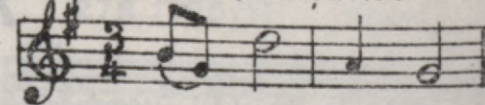
1045,1265(77) Kalvu ciemā.

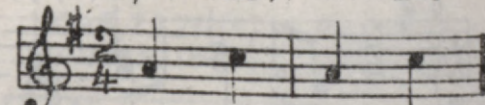
170,495(28) Kaldabrunā
170,505(28) Kaldabrunā.

170,295(24) Viļakā.

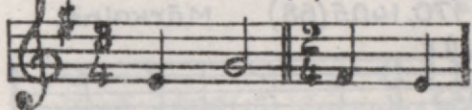

1045,57 (63) Nierzā.

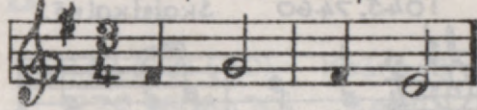

kas - i e, kan - ke.

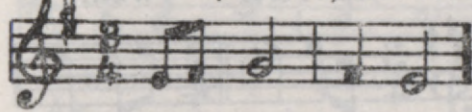
LFK №1045,611(13) Livānos

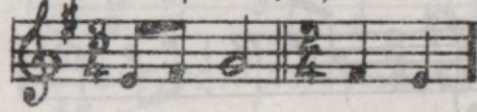
LFK №170,396(33) Viļānos

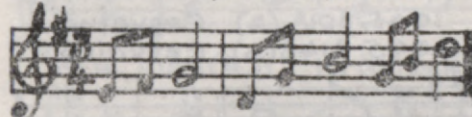
LFK №1045,3841(32) Vandzenē

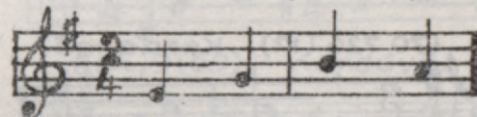
LFK №1045,2969(29) Bauskā

LFK №1045,3266(1) Raunā

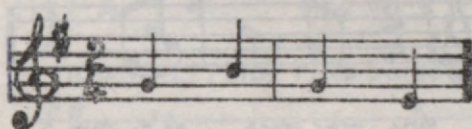

LFK №1045,32(33) Košragā

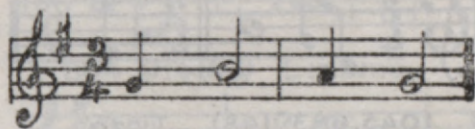

XVI

LFK №627,230(29) Soukā

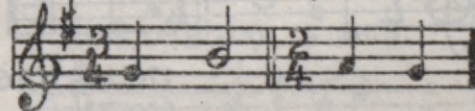
LFK №1045,6709(11) Bārbelē
1045,4668(41) Vec-Saulē
1045,4693(16) Kurmenē

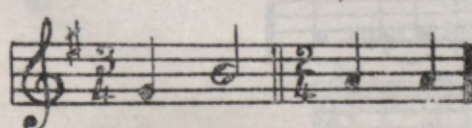
LFK №1045,1280(17) Ciblā

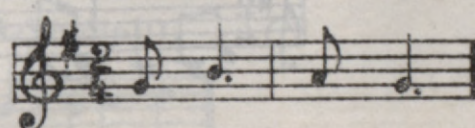
LFK №1045,272(4) Domopolē

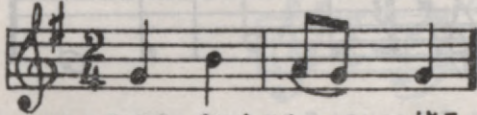
LFK №1045,7175(46) Lubonō

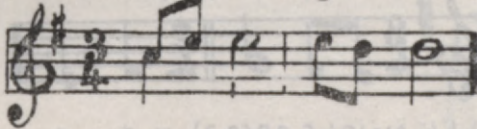
LFK №1045,3122(41) Vecmuižā

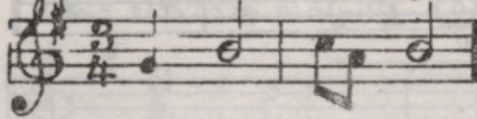
279, 1794(53) Kosā
804, 730 (11) Kosā.
1045, 7460 Skaistkalnē.

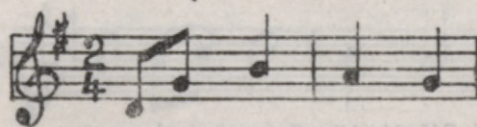
1045, 3886 (36) Ungurmuižā.

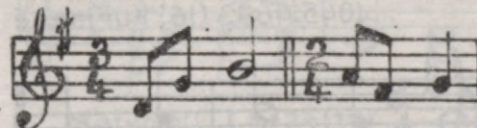
170, 726 (12) Kazdangā.

334, 1441(4) Madonā.

1045, 637(4) Lizumā.

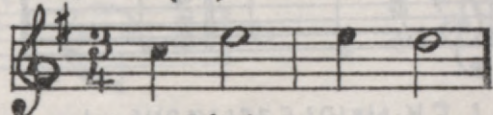
1045, 6839(48) Tirzā.

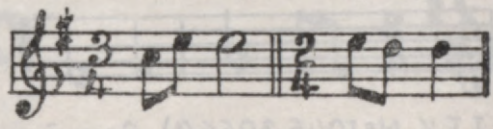
170, 134 (26)

170, 734

170, 1405(68) Mārkalnē.

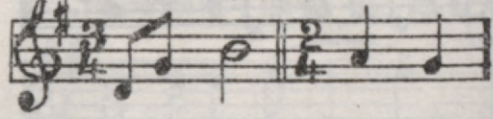

1045, 6849(53) Tirzā.

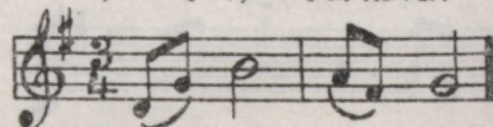
1045, 3018 (4) Cesvainē.

1045, 2148(4) Cesvainē.

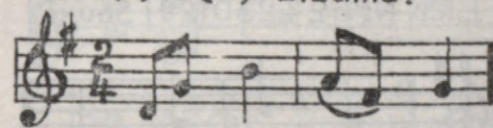
170, 1324(45) Māilupē.

170, 601(49) Varkavā.

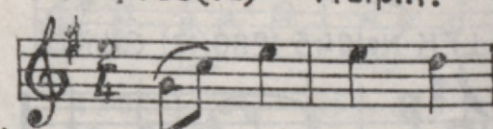

1045, 3273(4) Dzērbenē.

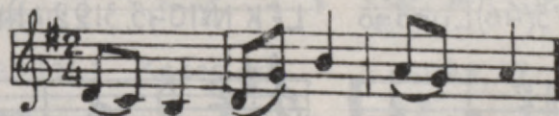
804, 900 (4) Lizumā.

804, 736(76) Mālpilī.

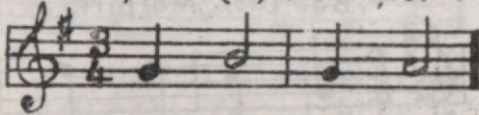

secē.

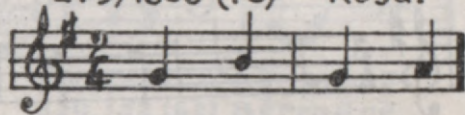
XVII

1045, 2000(13) Priekuļos. c.

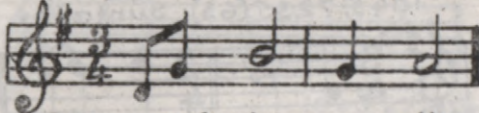

1045, 31 (50) Košragā

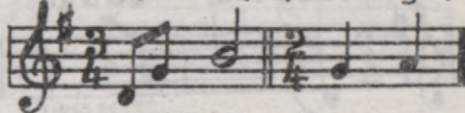
279, 1808 (70) Kosā.

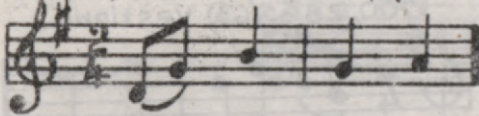
170, 301 (45) Balvos.

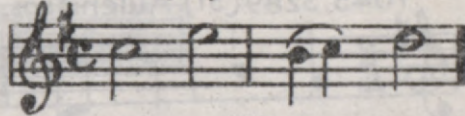
1045, 7217(45) Piebalgā.

804, 1043(45) Krustpilī.

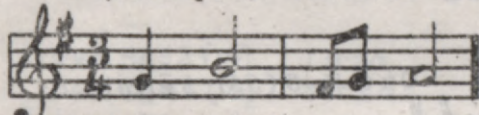

804, 9(59) Kandavā.

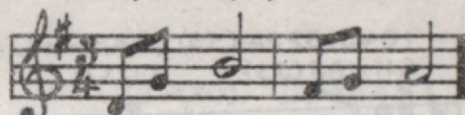

1045, 3887 (45) Ungurmuiž.

170, 882 (54) Raznā

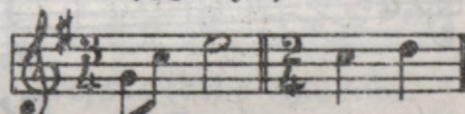
1045, 7410(45) Praulienā.

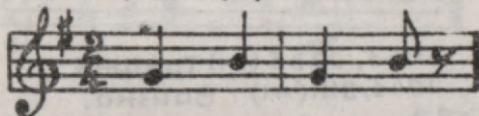
334, 1440(45) Madonā.

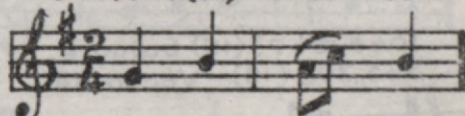
1045, 6853(45) Tīrzā

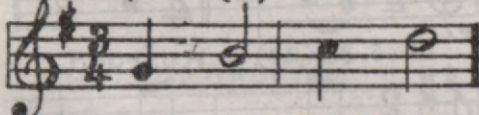
1045, 1857(13) Maz-Salacā.

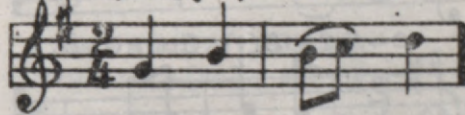
804, 914(43) Lizumā.

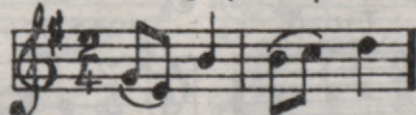
1045, 4917(11) Jūdāžos.

804, 958(63) Sinolē.

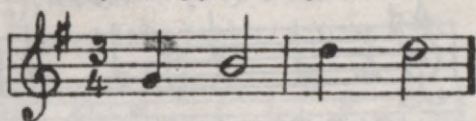

804, 823(52) Mālpilī.

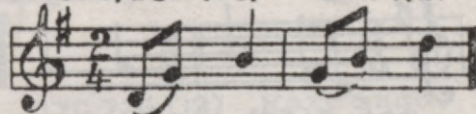

XVIII

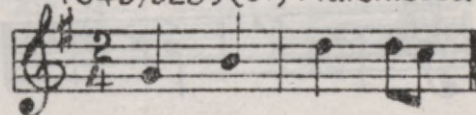
170,723(63) Kazdangā.
170,541(63) Dignajā.
170,1376(1) Vecgulbenē.

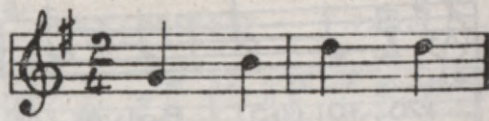
627,236(63) Saikā.

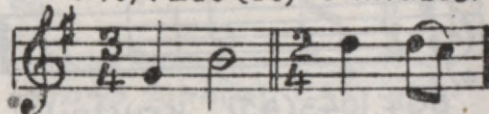
1045,3289(51) Auleniešos.

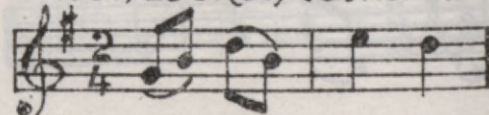
170,1092(63) Jelgavā.
1045,3267(63) Raunā.
804,1066(51) Taurenē.
804,835(63) Mālpīlī.

1045,7235(63) Suntažos.

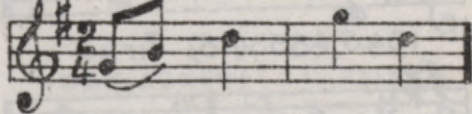

1700,2865(63) Vestienā.

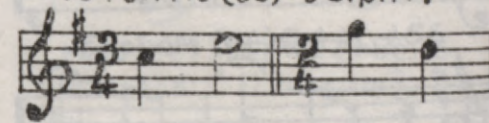

XIX

1045,3274(53) Dzērbenē.
611,185(53) Kūsā.

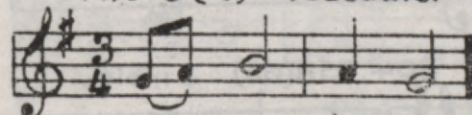

1045,1415(53) Sēlpīlī.

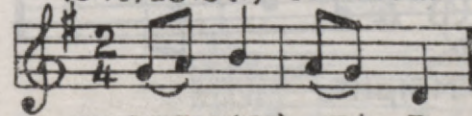

XX

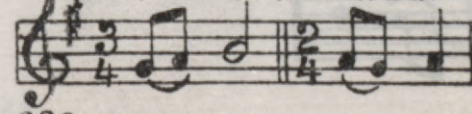
1045,3473(15) Salgalē.
345,398(15) Vecsaulē.

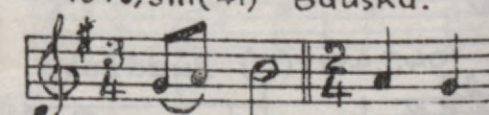
1045,2818(1) Saikavā.

1045,6830(59) Tinzā.

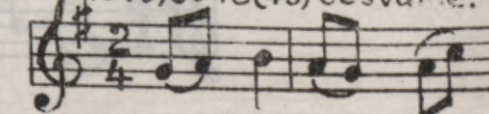
1045,2235(41) Tukumā.
1045,3111(41) Bauskā.

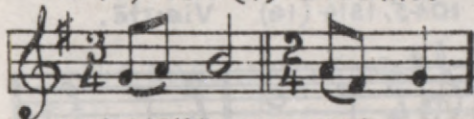
1045,33(23) Košragā.

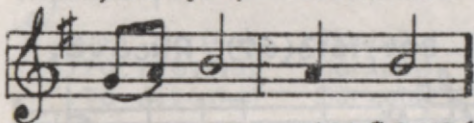
1045,3048(43) Cesvainē.

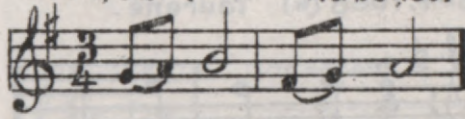
1045,3059 (15) Bauskā.
804,734 (26) Mālpīlī.
1045,7350 (4) Lizumā.

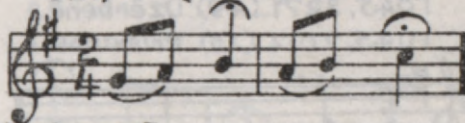
„Materiāli” I N° 22(37) Ilzenē.
170,555 (59) Livānos.

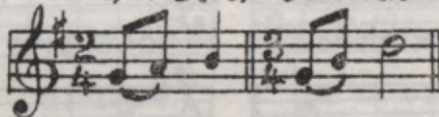
1045,3698 (45) Rubenš.
170,479 (45) Rubenš.
170,521 (45) Rubenš.

529,150 (63) Bērzaunē.
529,152 (63) Bērzaunē.

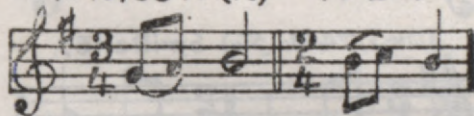

1045,2718(63) Saukā.

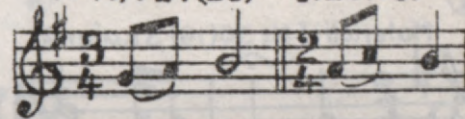

XXI

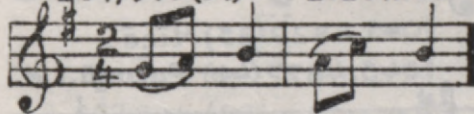
1045,8832 (13) Tirzā.
1045,6845 (13) Tirzā.

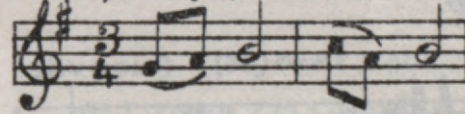
1045,727(20) Ilzenē.

804,946 (59) Lizumā.

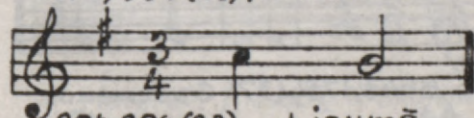

170,566 (63) Ancenos.

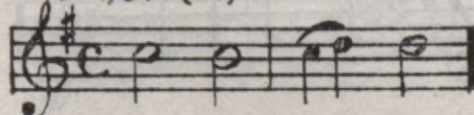

XXII

170,950(23) Kūdu mā

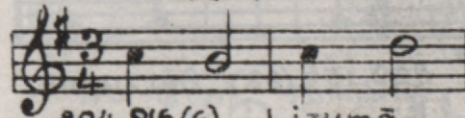

804,896(23) Lizumā.

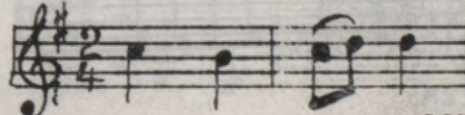

170,969 (37) Vējāvā.

1045,623(26) Tirzā.

804,916(6) Lizumā.

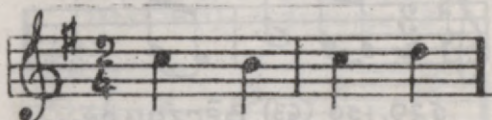

170, 1457 (13) Nītaurē.

1045, 6546 (35) Svitenē.

1045, 2831 (23) Krustpīlī.

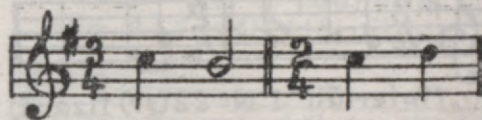
804, 1068 (6) Taurenē.

1045, 2831 (23) Krustpīlī.

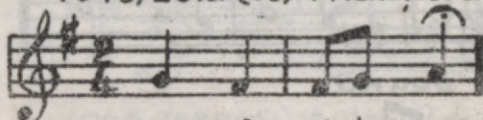
1045, 7416 (6) Praulienā.

1045, 1314 (16) Viestī.

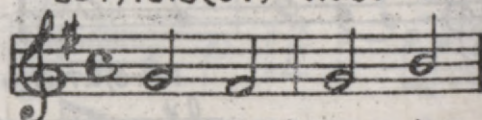

1045, 3271 (49) Dzērbenē.

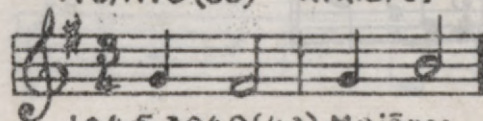
1045, 2012 (13) Priekuļos. c.

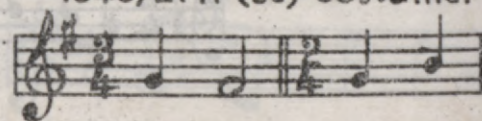
804, 1613 (57) Rucavā.

170, 1170 (35) Rikterē.

1045, 2147 (35) Cesvainē.

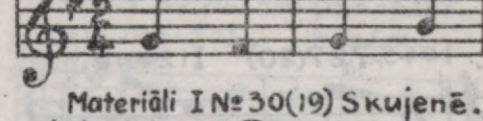

1045, 3049 (43) Mujūnos.

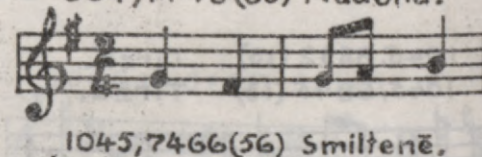
170, 131 (35) Secā.

279, 1808 (35) Kosā.

1045, 1315 (35) Viesītē.

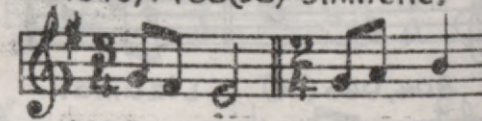
334, 1443 (35) Madonā.

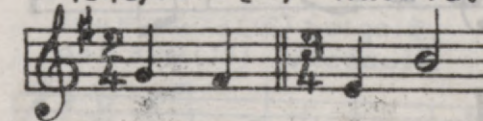
Materiāli I N° 30 (19) Skujenē.

1045, 7466 (56) Smiltēnē.

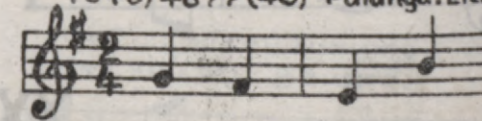

1045, 3650 (46) Rucavā.

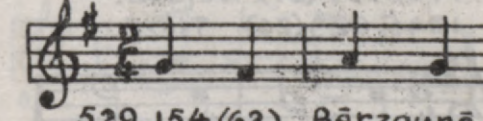
1045, 4829 (35) Nīcā.

1045, 4877 (46) Palangā. Liel.

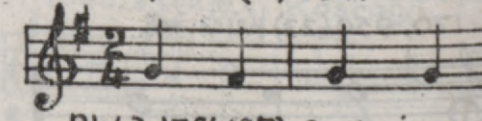
1045, 2218 (7) Palsmanē.

1045, 3191 (43) Palsmenē.

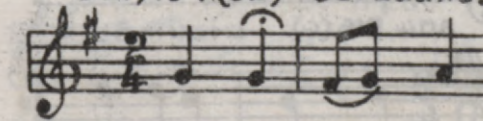

1045, 2191 (44) Mērā.

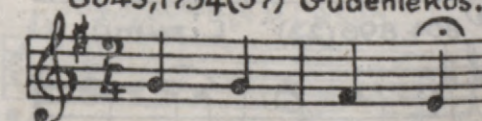
1045, 702 (16) Jaun-Lākenē.

529, 154 (62) Bērzaunē.

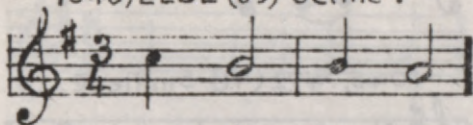

Bb43, 1754 (37) Gudeniekos.

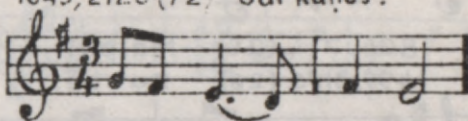

XXIII

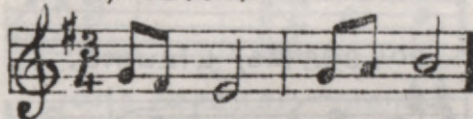
1045, 2252 (39) Seimē.

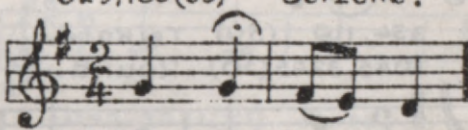
1045, 2128 (72) Sarkaņos.

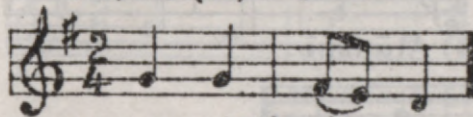
1045, 713 (40) Jīzenē.
170, 1397 (13) Mārkalnē
170, 1424 (40) Mārkalnē

529, 160 (63) Bērzonē.

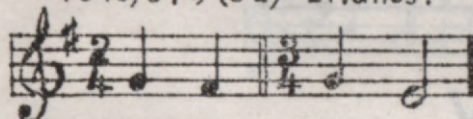
529, 158 (63) Bērzonē.

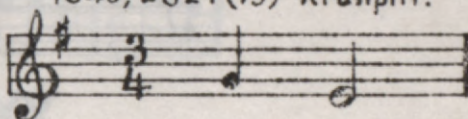
Bb43, 1927 (27)

1045, 579 (52) Livānos.

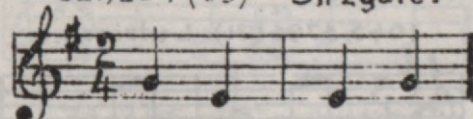

1045, 2827 (13) Krustpīlī.

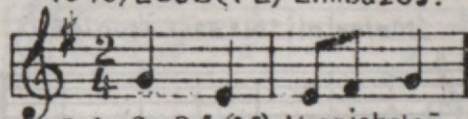

XXIV

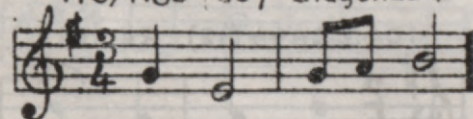
627, 234 (69) Birzgalē.

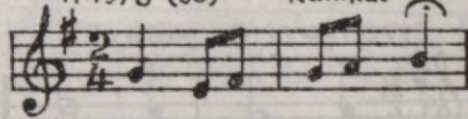
1045, 2656 (72) Limbažos.

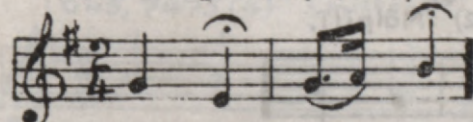
170, 1180 (35) Sidkundā.

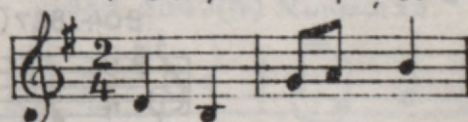
c. s. „Oz. R.” (35) Vecpiebalgā.
1149, 8 (35) Ramkā.

Materiāli I №30 (19) Skujenē.

170, 118 (71) Pampaļos.

170,140 (17) Līveros

529,156 (4) Bērzaunē.

804,74 (26) Mālpīlī.
1495,3155 (26) Zaubē.

1045,7472 (41) Smiltēnē.

334,119 (50) Trikatā.
1045,3265 (50) Raunā.

804,898 (26) Lizumā.

170,1360 (34) Alūksnē.

XXV

170,1208 (48) Vējavā.

1045,771 (23) Lejasciemā.

„Materiali” №37) Cesvainē.

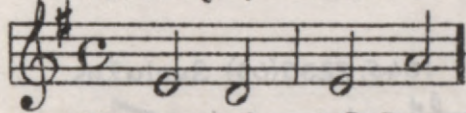
1045,3796 (71) Lutriņos.

170,1347 (11) Mālpupē.

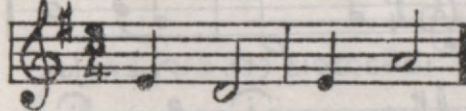
1045,2644 (12) Rendā.

804,827 (22) Mālpīlī.

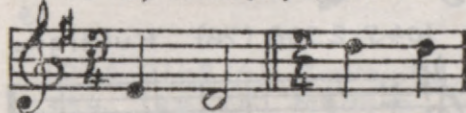
279,1807(20) Kosā.

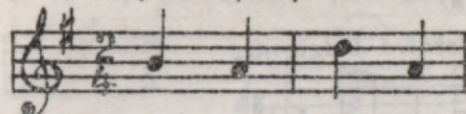
170,710(20) Vānē.

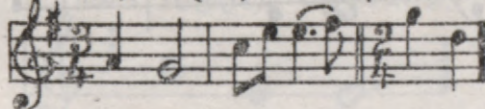
1045,3900(61) Savienā

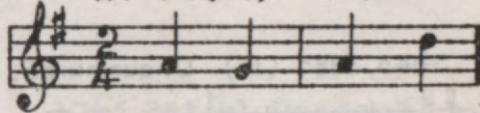
1045,2272,(51) Stendē.

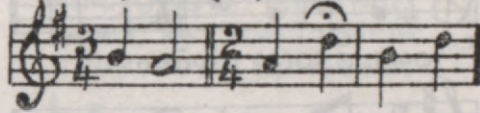
1045,1415(53) Sēlpilī.

279,1792(20) Kosā.

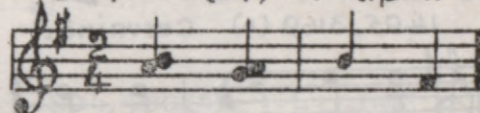

1045,7216(16) Lubānā

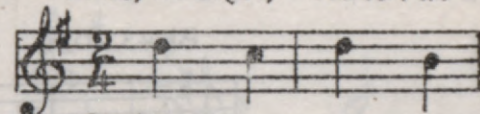

1045,4876(46) Polangā.Liet.

804,1037(34) Krustpilī.

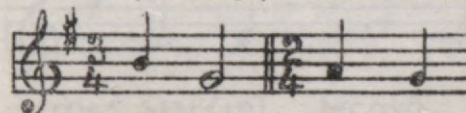

1045,3521(71) Rucavā.

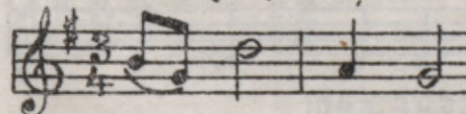

XXVI

1045,1326(4) Viesītē.

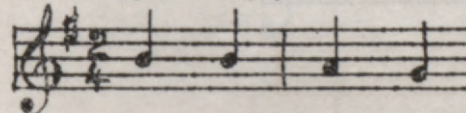

170,295(24) Vilakā.

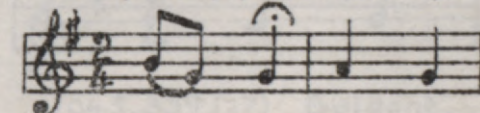

„Materiāli” I №14(37) Alsungā.

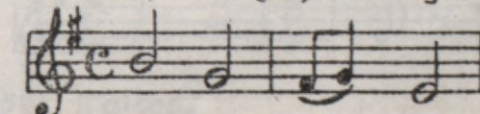
1045,7475(4) Smiltēnē.

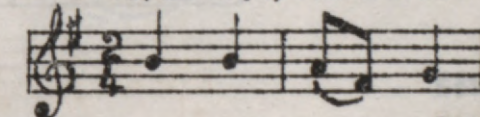
529,156(4) Bērzaunē.

1045,2069(38) Piebalgā.

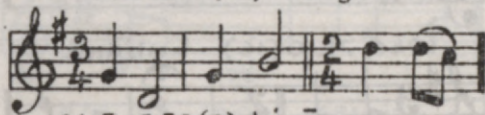

1045,2097(4) Nurmuižā.

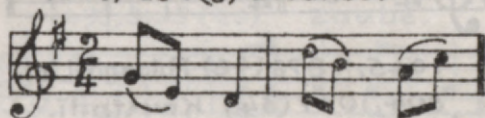

XXVI

1045,3885 (14) Ungurmuižā.

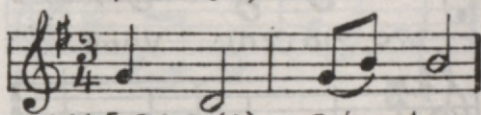
1045,650(8) Livānos.

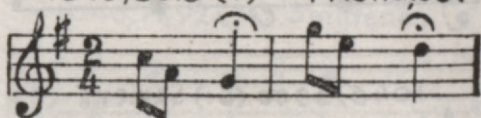
1495,3169 (6) Cesvainē.

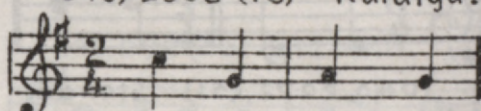
1045,7235(63) Suntažos.

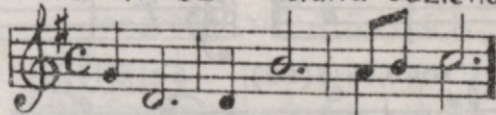
1045,2013 (1) Priekulos.

1045,2508 (76) Kuldīgā.

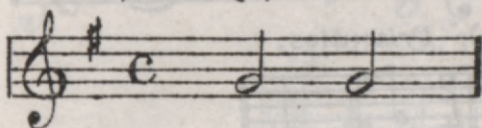
Bb 43,2032 Vietalvā-Odzienā.

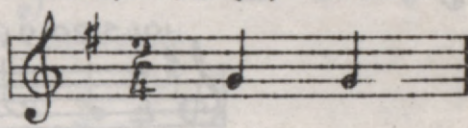
Dažādi „līgo” melodijas beigās.

I

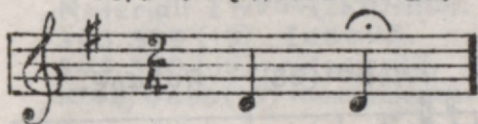
279,1795 (1) Kosā.

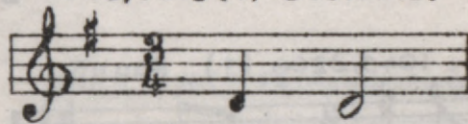
1045,383 (4) Dundagā.
804,900 (4) Lizumā.
1045,7475 (4) Smiltēnē.
279,1793 (1) Kosā.

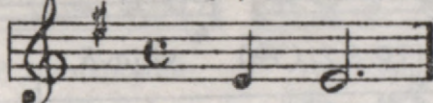
1045,2148 (4) Cesvainē.
334,1441 (4) Madonā.
1045,2097 (4) Nurmuižā.

804,900 (4) Lizumā.
1045,3018 (4) Cesvainē.

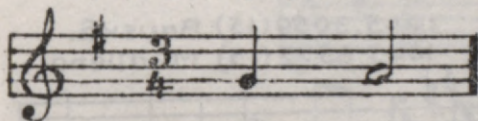

1045,268 (13) Rēzeknē.

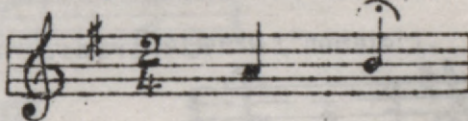

II

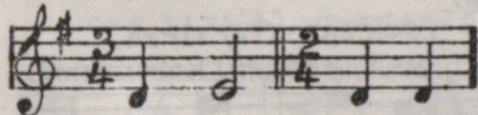
1045,7234 (27) Suntažos.

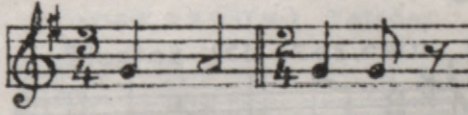
529,146 (9) Bērzaunē.

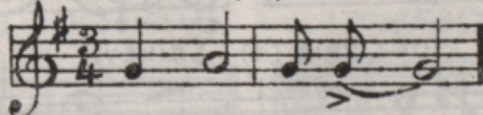
1045,3131 (19) Iecavā.

1045,359 (17) Baldonē.

1045,2022 (50) Talsos.

III

1045,7030 (18) Kapiņos.

1045,6832 (13) Tīrzā.
1045,6845 (13) Tīrzā.

1045,2019 (13) Priekulos.

IV

1045,3266 (1) Raunā.

170,501(68) Rubanē.

170,971(76) vējavā.

V

"Materiali" IN°24(24) Ērģļos.

1045,3059(15) Bauskā.
1045,6572(15) Madlienā.

1045,3473 (15) Saigalē.

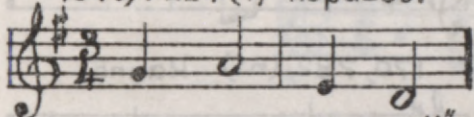
1045,6875 (17) Tīrzā.
1045,1265(74) Kalvuciemā.

1045,2818 (1) Saikavā

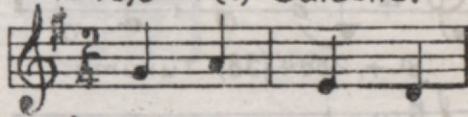
VI

170,1177 (1) Rikterē.

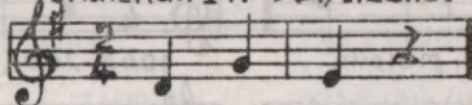
1045,7224 (1) Ropāžos.

1045,3010 (1) Baldonē.

"Materiali" I №9 (21) Ilzenē.

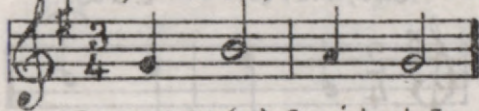
VII

"Materiali" I №54 (25) Ūšinos.

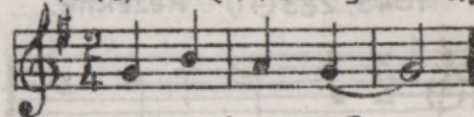
345,399 (19) Iecavā.

345,398 (15) Vecsaulē.

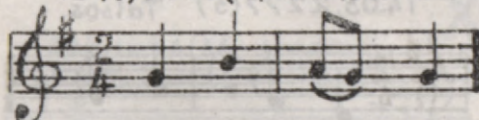
1045,4693 (15) Kurmaniešos.

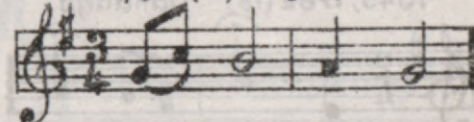
1045,1056 (1) Peiraguciemā.

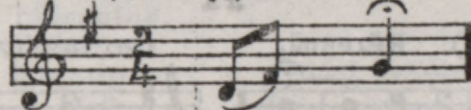
1045,7460 (15) Skaistkalnē.

1045,88 (17) Ciblā.

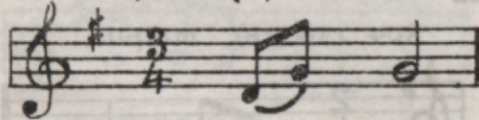

1495,3173 (8) Druvienā.

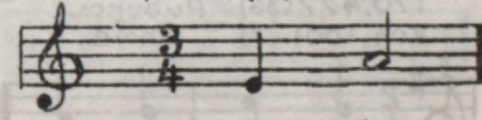

VIII

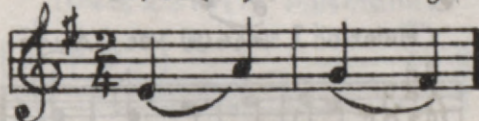
1045,3273 (4) Dzērbenē.

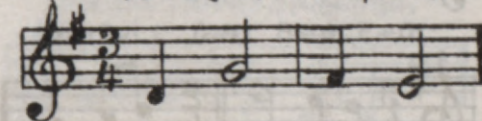
1045,2295 (14) Talsos.

1045,33 (23) Košragā.

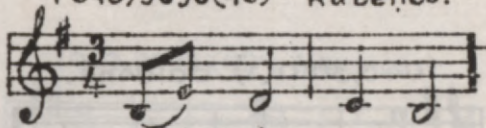

170,858 (77) Naujienā.

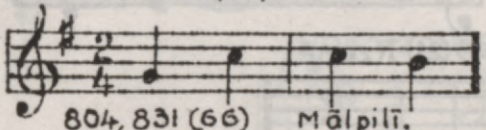

170,521 (45) Rubenos.

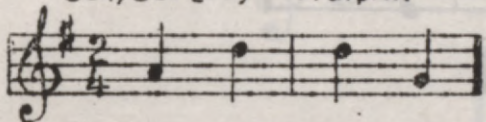
1045,3698(45) Rubenos.

804,2884 (58) Tukumā.

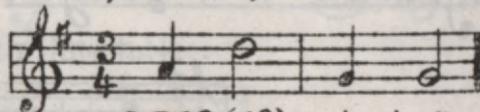
804,831 (66) Mālpilī.

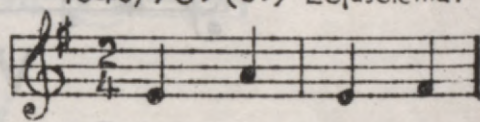
1495,3138 (49) Zaubē.

170,782 (65) Raunā.

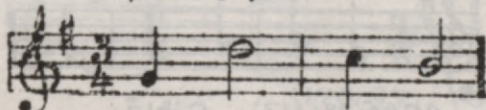

1045,769 (69) Lejasciemā.

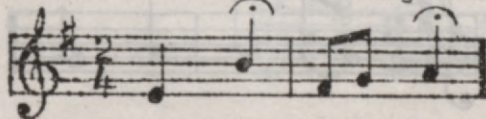

IX

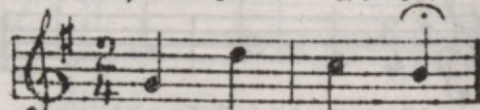
1045,283 (41) Rēzeknē.

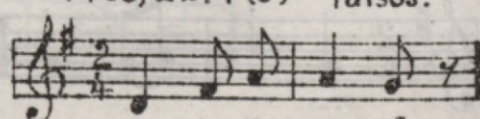
1045,1762 (18) Dundagā.

1045,4127 (6) La šos.

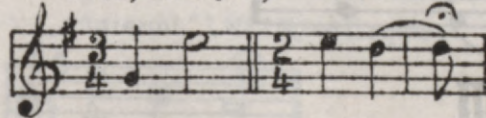
1405,2277 (5) Talsos.

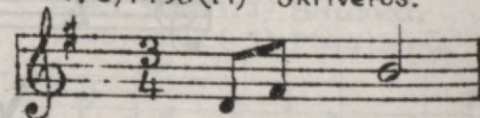
ro - ta - tā , ro - tā .

X

1045,269 (52) Rēzeknē.

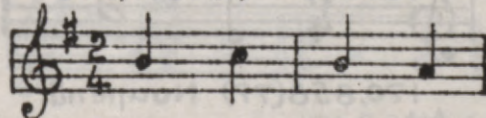
170,1498 (71) Skrīveros.

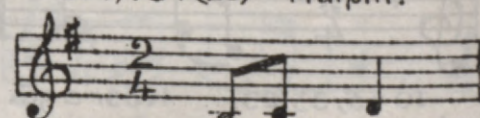
XI

170,477 (36) Rubenos.

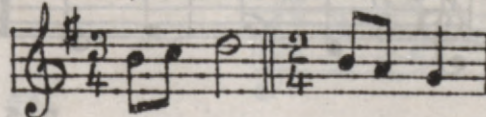
804,1001 (7) Sinoiē.

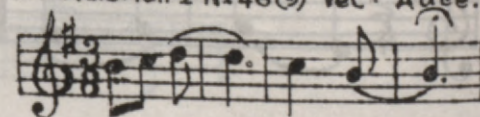
804,734 (26) Mālpilī.

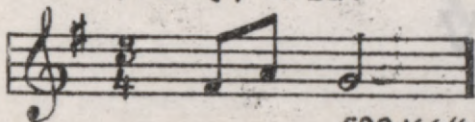
1045,648 (66) Livānos.

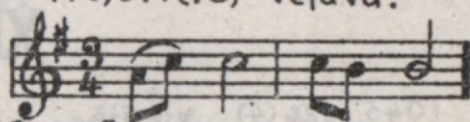
Materiali I №46 (9) Vec - Aucē.

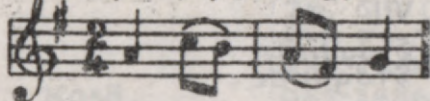
1045,7316(1) Tirzā.

170,971(76) Vejavā.

529,166(43) Barkavā.

XII

1045,4829

804,896

804,916(6)

Nīcā.

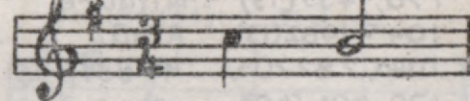
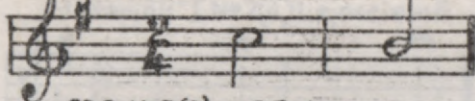
Lizumā.

Lizumā.

1045,727(20) Jizenē.

1045,623(26) Tirzmalē.

1045,1314(16) Viesīte

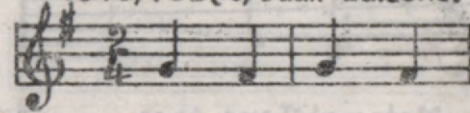
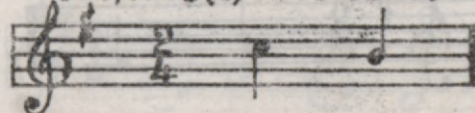

529,148(9) Bārzaunē.

170,1457(13) Nītaurē.

804,1068(6) Taurēnē.

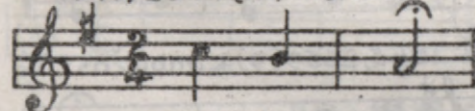
1045,702(16) Jaun-Laicēnē.

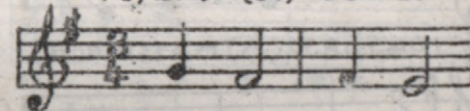
XIII

334,1443(35) Madonā.

1045,2644(12) Rendā.

1045,2252(39) Semē.

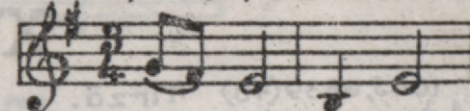
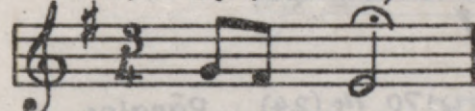

170,1397(40) Mārkalnē.

170,500(13) Rubenōs.

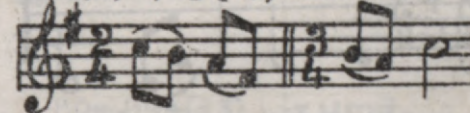
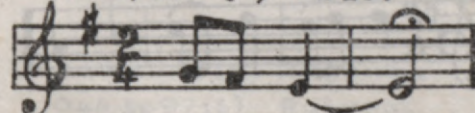
1045,2113(13) Sarkaņos.

1045,713(40) Jizenē.

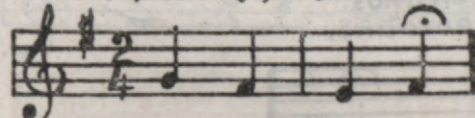
1045,6831(16) Tirzā.

170,1428(48) Mārkalnē.

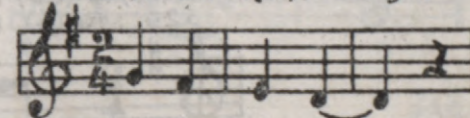

1045,32(33) Košragā.

1045,2218(7) Palsmanē.

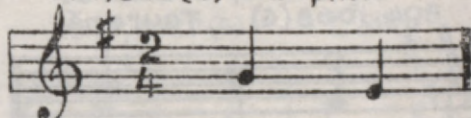
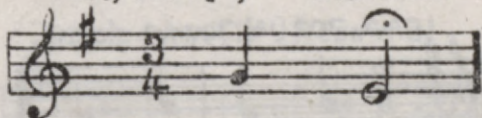
Materiāli I №14(37) Alsungā.

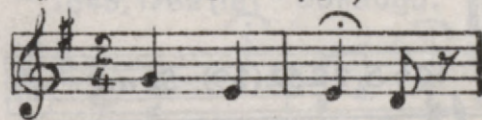
XIV

- 1045, 326 (4) Viesītē.
 1045, 272 (4) Vilō. s.
 170, 1178 (35) Sidgunda
 170, 1180 (35) Sidgunda
 170, 1377 (13) Vecgulbene.
 1045, 6409 (13) Rīgā.
 1045, 3415 (3) Mālpilī.
 1045, 2000 (13) Priekulos.
 1045, 4930 (16) Nītaurē.
 170, 1455 (13) Nītaurē.
 1045, 1982 (13) Rīgā.
 1045, 2827 (13) Krustpils
 170, 601 (49) varkavā.
 1045, 7363 (13) Lizumā.

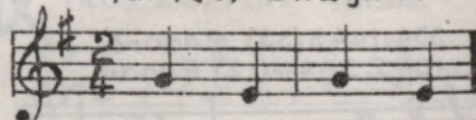
804, 843 (13) Mālpilī.

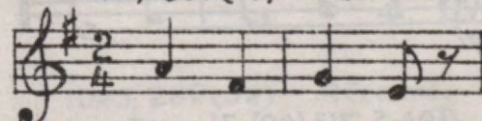
„Materiali” №6 (63)

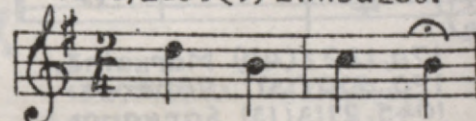
627, 254 (13) Birzgalē.

1045, 1857 (13) Mazsalacā.

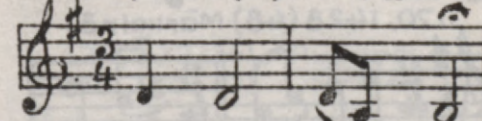

1045, 2659 (9) Limbāžos.

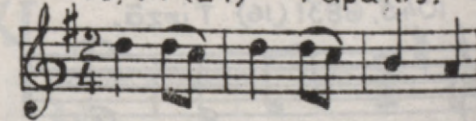

XV

1045, 6839 (48) Tirzā.

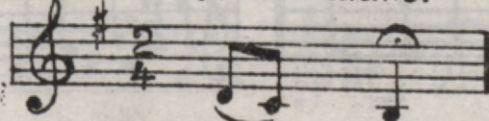
170, 74 (24) Pāpalos.

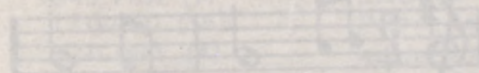
Bb43, 1927 (27)

1714, 16 (20) Meirānos.

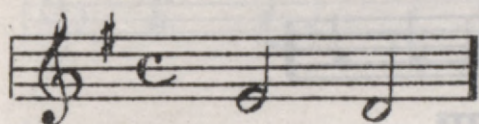
529, 156 (4) Benzaunē.

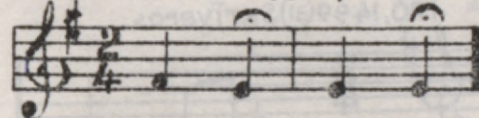
XVI

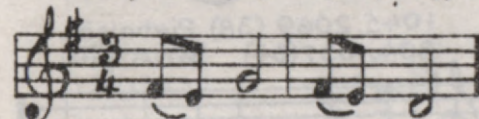
279,1807(20) Kosā.

Materiāli" I №7(6) Lejasciemā.

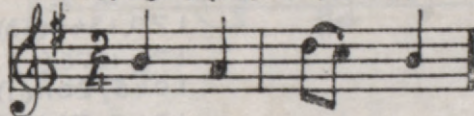
1045,3796(71) Lutņinos.

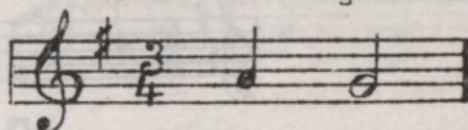
Materiāli" I №3(7) Cesvainē.
Materiāli" I №1(2) Dižkrūtē.

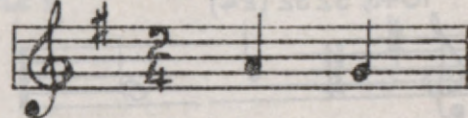
1045,6849(53) Tirzā.

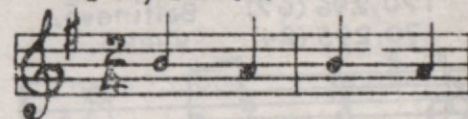
170,1678(13) Kabilē.
170,710(20) Vānē.
1045,7415(13) Praulienā.
1045,7216(16) Lubānā.
1045,3886(30) Ungurmuižā.

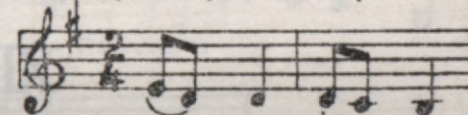
279,1792(20) Kosā.
611,185(53) Kūsā.

Bb 43,1820(2) Rāvā.

170,301(45) Balvos.
804,1043(45) Krustpīlī.

XVII

1045,2695(11) Rubenās.

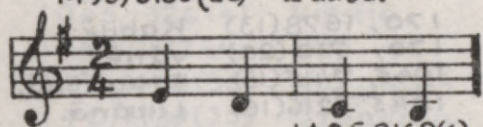
1045,3697(6) Rubenās.

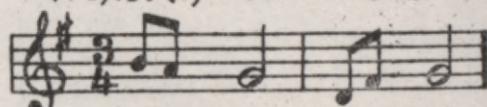
804,894(53) Lizumā.

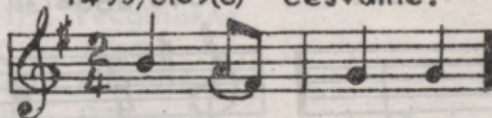
Bb43,1754(37) Gudeniekos.
1495,3155(26) Zaubē.

170,1391(6) Kalncempjos.
170,1362(6) Stāmerienā.
170,137(1) Stāmerienā.

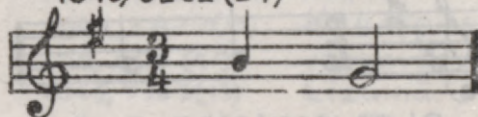

1495,3169(6) Cesvainē.

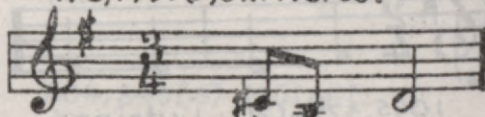

XVIII

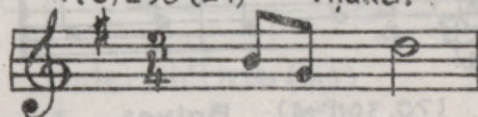
1045,3232(24)

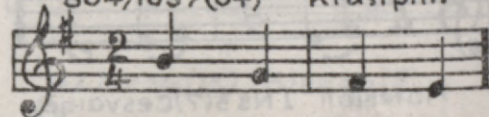
170,1499(31) Skrīveros.

170,296(67) Baltinavā.
170,295(24) Viļakā.

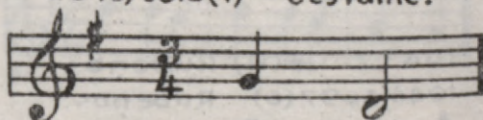
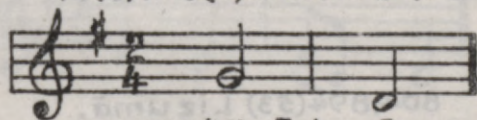
1045,2069(38) Piebalgā.
804,1037(34) Krustpīlī.

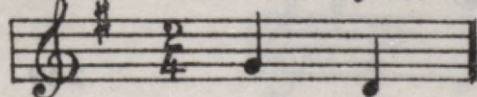
XIX

170,1346(63) Mālpupē.
170,1376(1) Vecgulbenē.
1045,2011(1) Priekulē.
1045,7414(14) Praulienā.
1045,7409(8) Jēkabmiestā
1045,3885(14) Ungurmuižā.
1045,3016(1) Cesvainē.

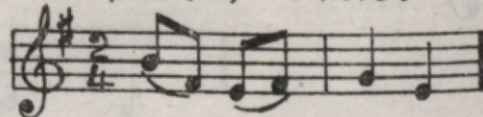
1495,3175(4) Vids muižā.

170,1092(63) Jelgavā.
804,835(63) Mālpīlī.
804,839(1) Mālpīlī.
627,233(8) Birzgalē.

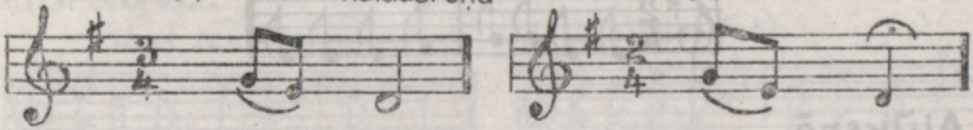

804,963(60) Sinolē.

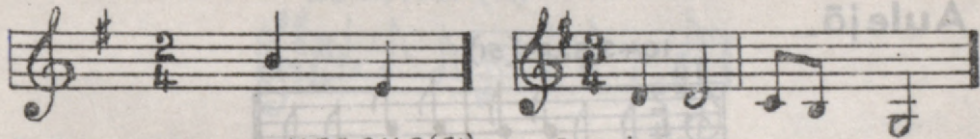
Pagastu un melodiju sākumu rādītājs
Gemeinde Register und Anfänge der Melodien

1045,7350(4)	Lizumā	1045,2013(1)	Priekules
1045,7131 (1)	Livānos	1045,649(9)	Livānos
170,490 (35)	Ruber,os	1045,650(8)	Livānos
170,493 (1)	Kaldabrunā		

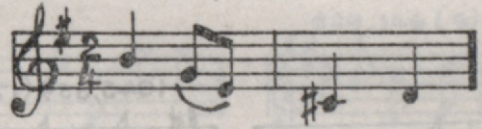

XX

1149,8 (35)	Ramkā	1045,637(4)	Lizumā
170,131(35)	Secē	1045,7350(4)	Lizumā

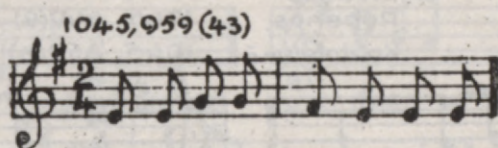

1495,3149(51) Druviena

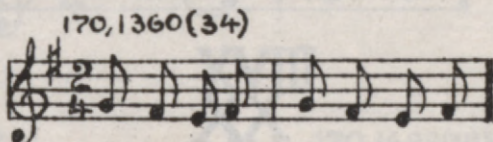

Pagastu un melodiju sākumu rādītājs.
Gemeinde Register und Anfänge der Melodien.

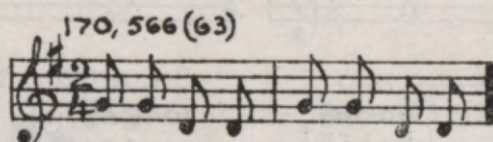
Alsungā.

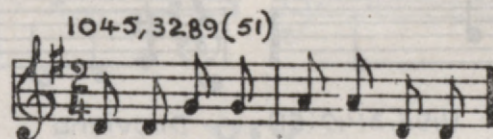
Alūksnē.

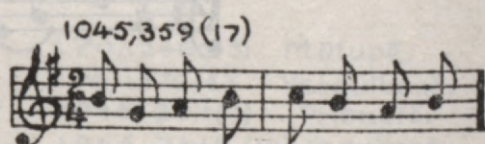
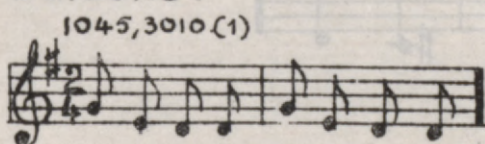
Ancē.

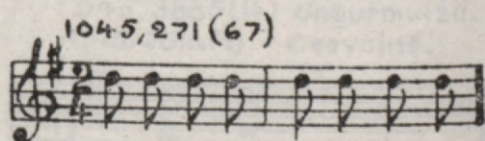
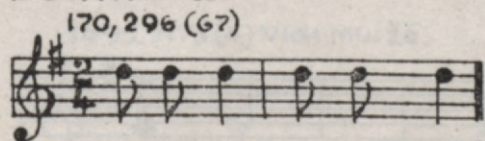
Aulejā.

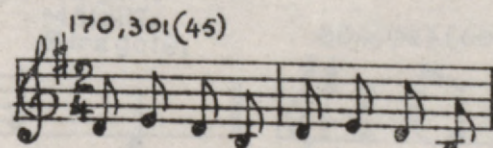
Baldonē.

Baltinavā.

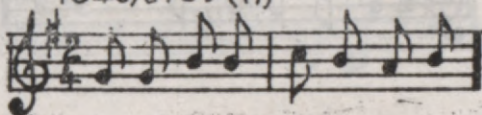

Balves.

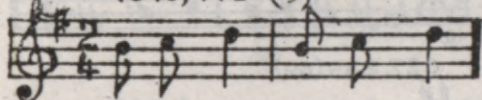
Bārbelē.

1045, 6709 (11)

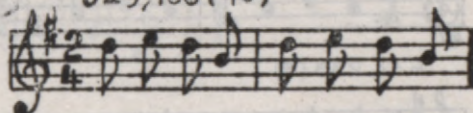

Barkavā.

1045, 146 (9)

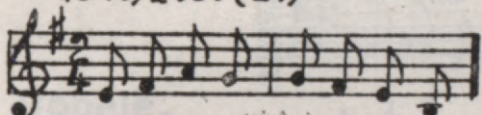

529, 166 (45)

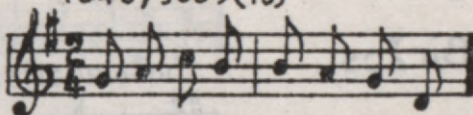

Bauskā.

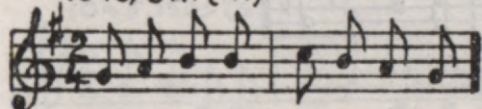
1045, 2969 (29)

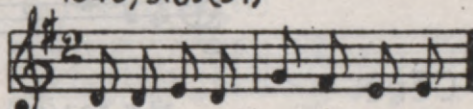
1045, 3059 (15)

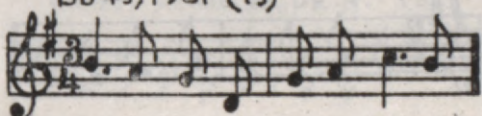
1045, 3111 (41)

1045, 3183 (54)

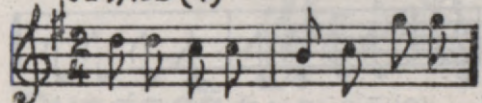

Bb 43, 1901 (73)

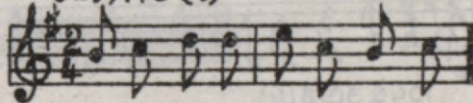

Bērzonā.

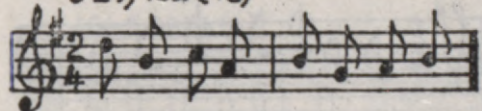
529, 156 (4)

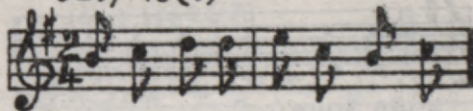
529, 146 (9)

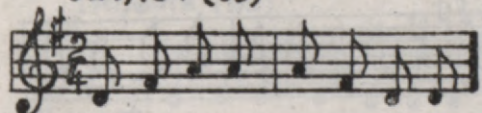
529, 162 (48)

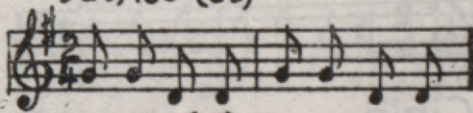
529, 148 (9)

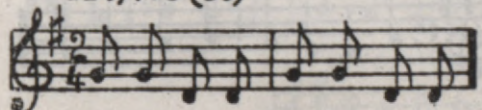
529, 164 (53)

529, 160 (63)

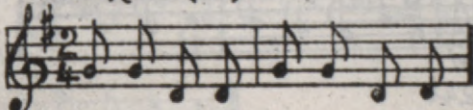
529, 158 (63)

529, 154 (63)

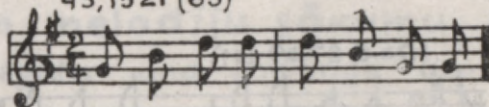
529, 152 (63)

529, 150 (63)

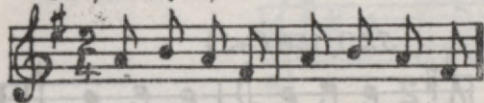
Bb

43,1521 (65)

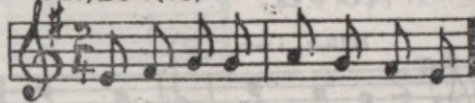

Birzgalē

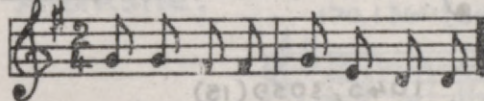
627,235 (45)

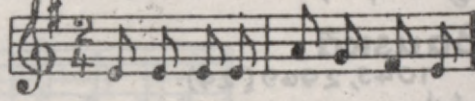
627,254 (13)

627,233 (8)

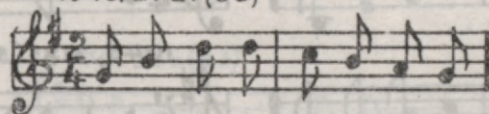

627,234 (69)

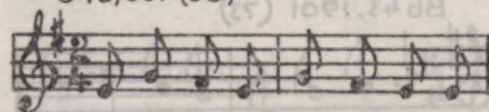
Biržos

1045,2721 (53)

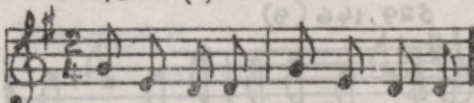
Cēre

345,307 (59)

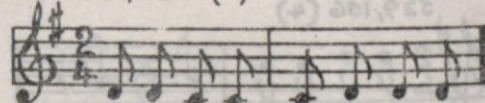

Cesvainē

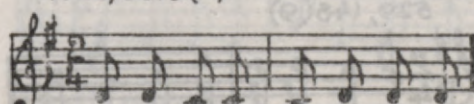
1045,3016 (1)

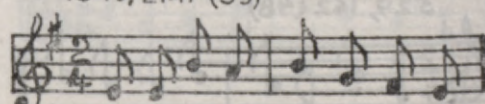
1045,2148 (4)

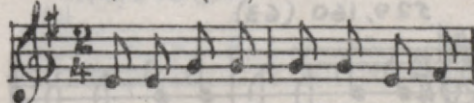
1045,3018 (4)

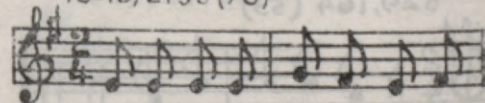
1045,2147 (35)

1045,3048 (43)

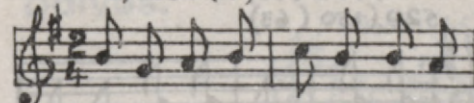

1045,2155 (70)

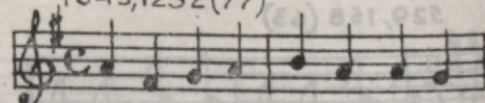

Ciblā

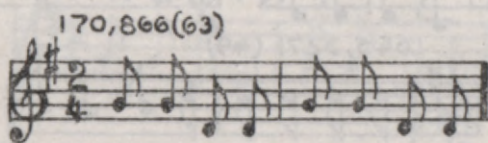
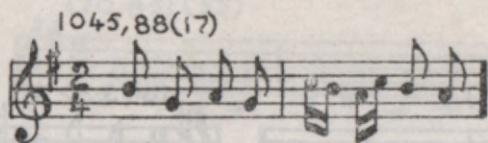
1045,1280 (17)

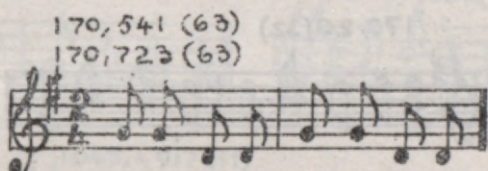
1045,1232 (77)

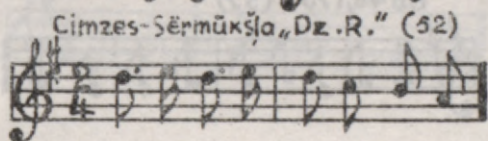
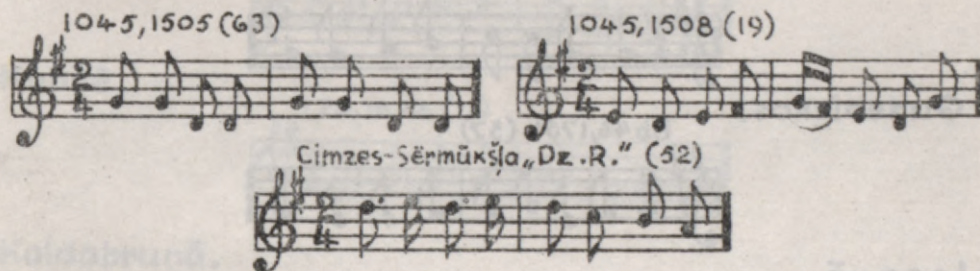
Daugavpils.

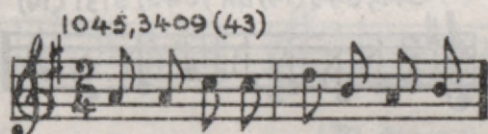
Dignājā.

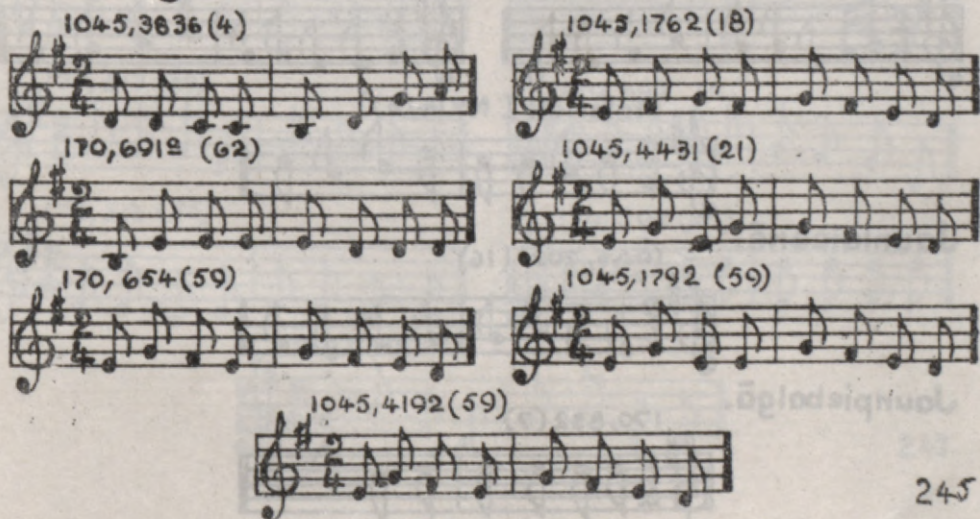
Dobelē.

Dūķeros

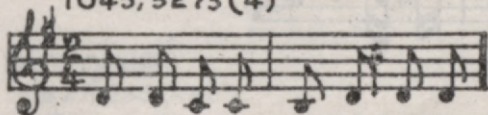

Dundagā.

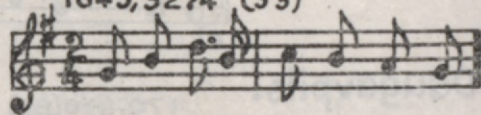

Dzērbenē.

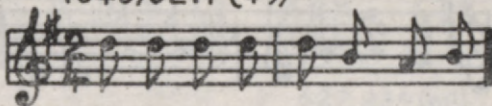
1045, 3273 (4)

1045, 3274 (53)

1045, 3271 (49)

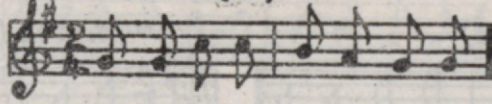
Ezerē.

170, 20 (32)

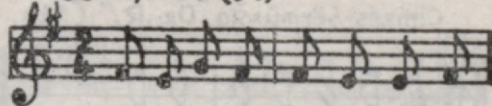
Garsenē.

1045, 2691 (61)

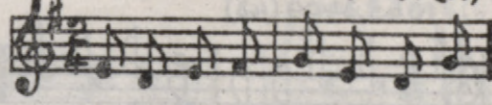
Gudeniēkos.

Bb43, 1754 (37)

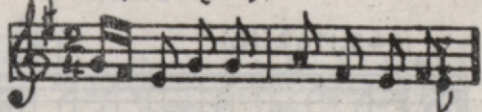
Iecavā.

345, 399 (19) un 1045, 3131 (19)

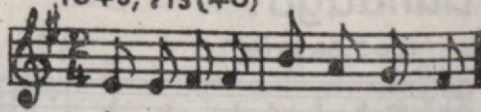

Ilzenē.

1045, 727 (20)

1045, 713 (40)

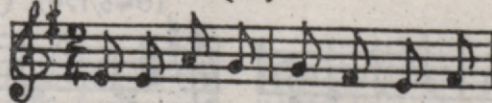

Materiāli I №14 (37)

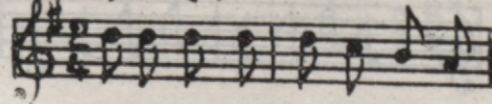
Jaunlaicēnē.

1045, 702 (16)

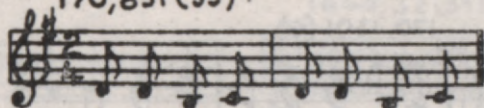
Jaunpiebalgā.

170, 832 (7)

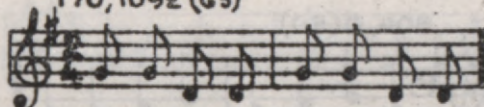
Jāsmuižā.

170,851 (55)

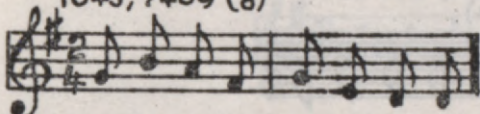
Jelgavā.

170,1092 (63)

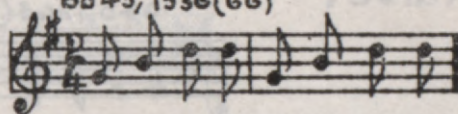

Jēkabpilī.

1045,7409 (8)

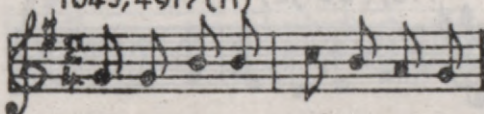

Bb 43, 1536 (66)

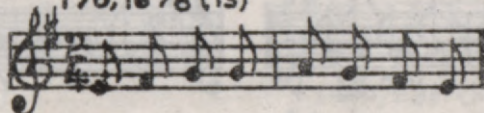
Jūdašos.

1045,4917 (11)

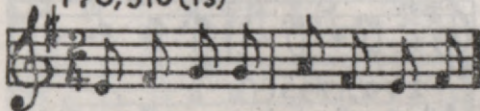
Kabilē.

170,1678 (13)

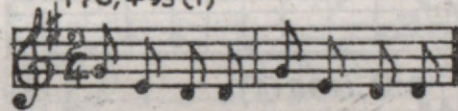

Kaldabruņā.

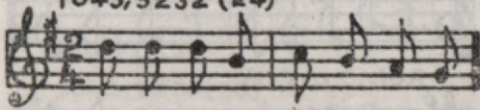
170,510 (13)

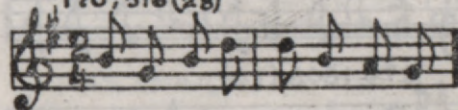
170,493 (1)

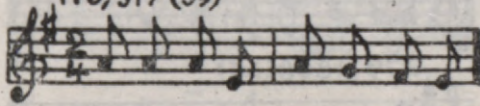
1045,3232 (24)

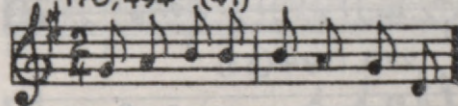
170,516 (28)

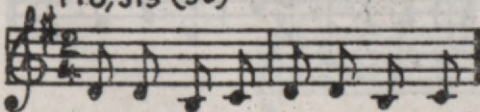
170,517 (39)

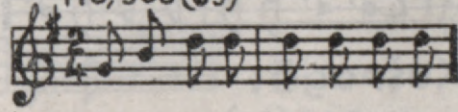
170,494 (41)

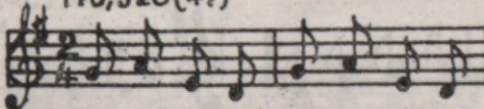
170,513 (55)

170,506 (65)

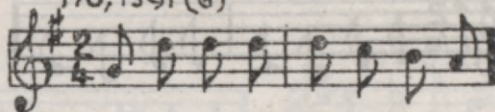

170,520 (47)

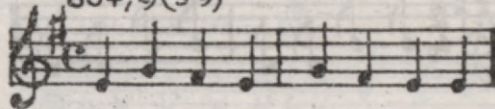
Kalnēmpjos.

170, 1391 (6)

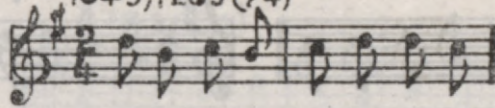
Kandavā.

804, 9 (59)

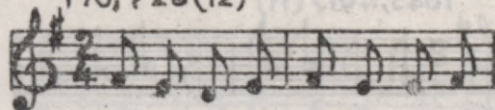
Kalvē.

1045, 1265 (74)

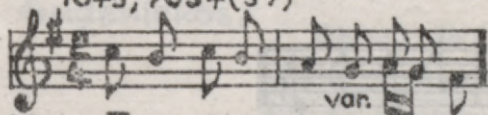
Kazdangā.

170, 726 (12)

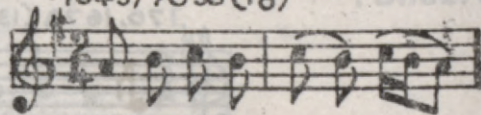

Kapiņos.

1045, 7034 (57)

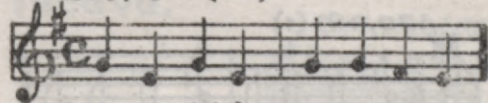

1045, 7036 (18)

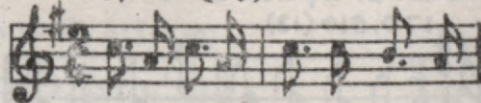

Kosā.

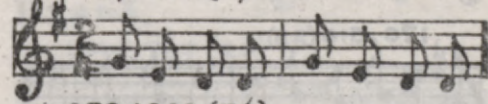
279, 1807 (20)

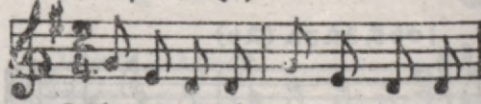
279, 1792 (20)

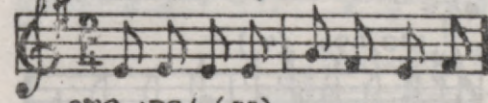
279, 1793 (1)

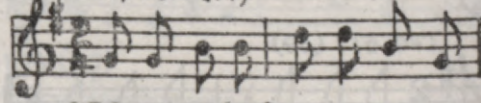
279, 1793 (1)

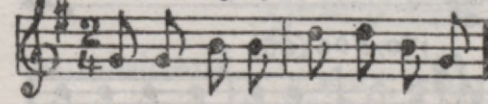
279, 1808 (76)

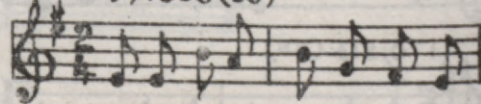
804, 730 (11)

279, 1794 (53)

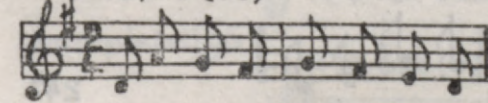

279, 1808 (35)

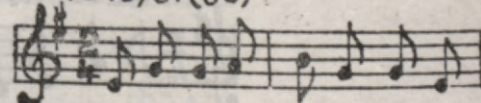

Košragā.

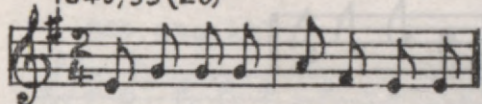
1045, 29 (38)

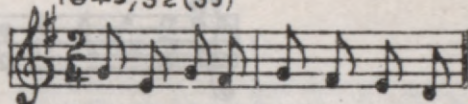
1045, 31 (50)

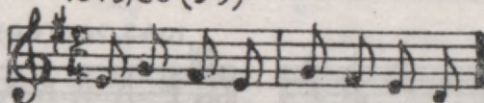
1045,33 (23)

1045,32 (33)

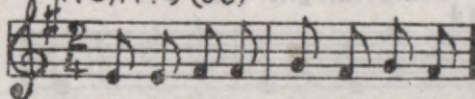

1045,35 (59)

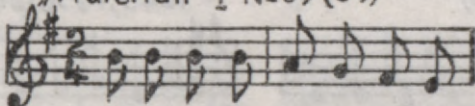
Krapē.

170,1479 (56)

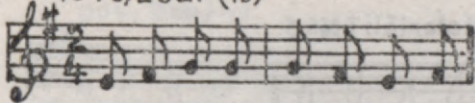
Kraukļos.

"Materiāli" I Nr39 (69)

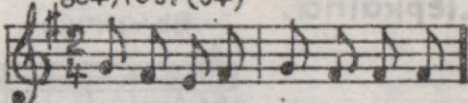

Krustpilī.

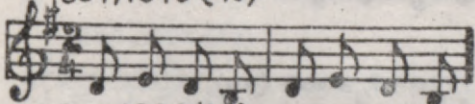
1045,2827 (13)

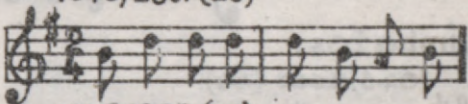
804,1037 (34)

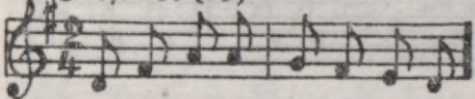
804,1043 (45)

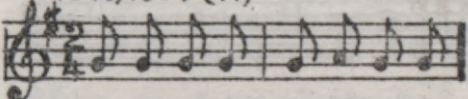
1045,2831 (23)

804,1035 (53)

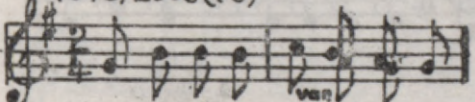

1045,1309 (71)

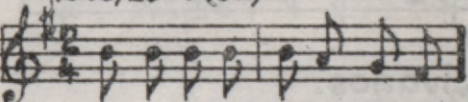

Kuldīgā.

1045,2508 (76)

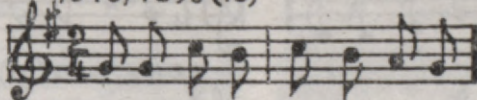

1045,2509 (52)

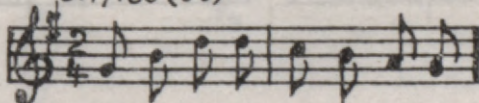
Kurmenē.

1045,4693 (16)

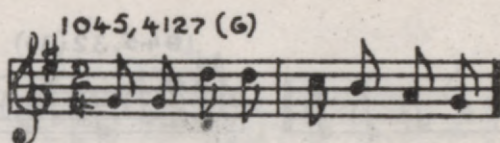

Kusā.

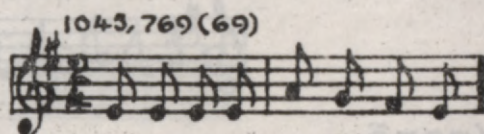
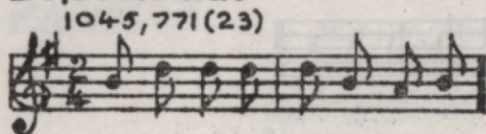
611,185 (53)

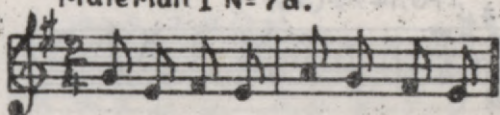
Lašos.

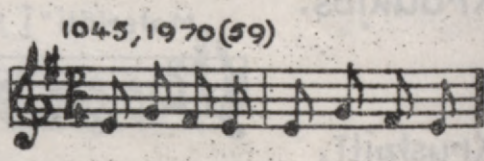
Lejasciemā.

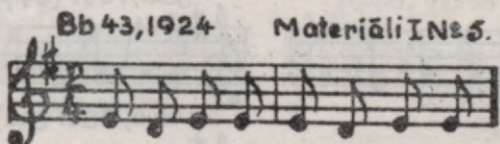
Materiāli I N°7d.

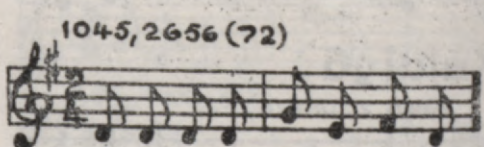
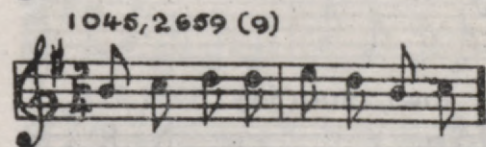
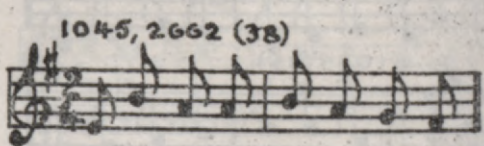
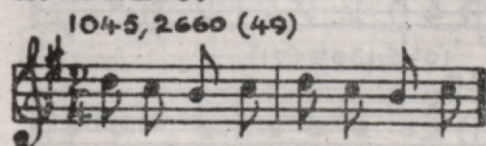
Lielvārdē.

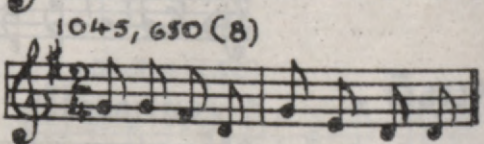
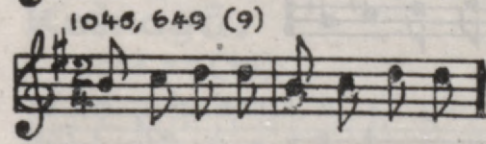
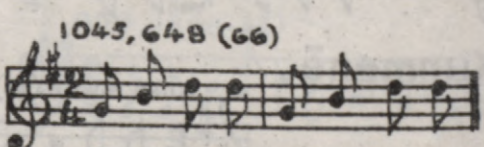
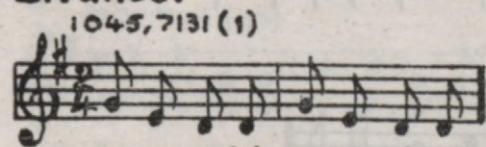
Liepkalnā.

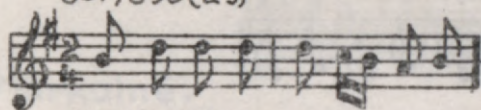
Limbažos.

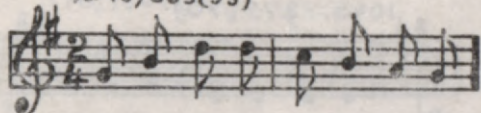
Livānos.

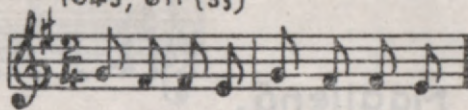
804, 896 (23)

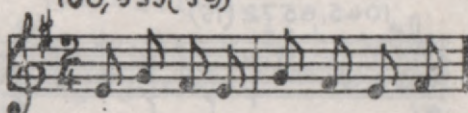
1045, 663 (53)

1045, 611 (33)

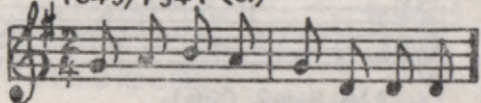

100, 555 (59)

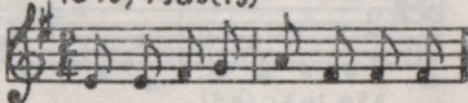

Lizumā .

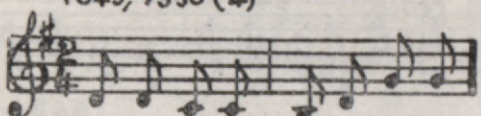
1045, 7347 (31)

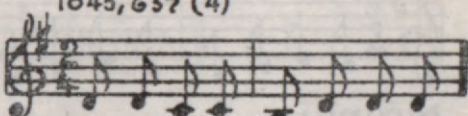
1045, 7363 (13)

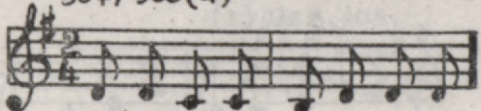
1045, 7350 (4)

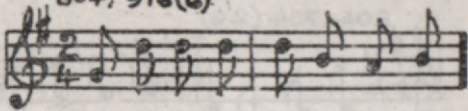
1045, 637 (4)

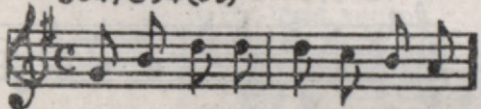
804, 900 (4)

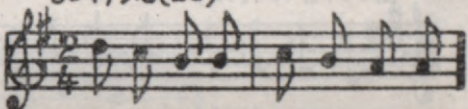
804, 916 (6)

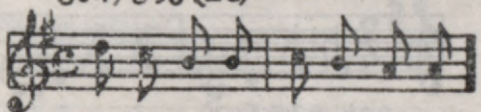
804, 894 (53)

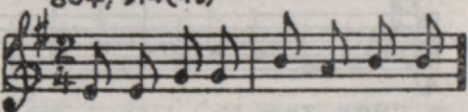
804, 918 (26)

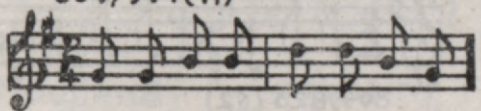
804, 898 (26)

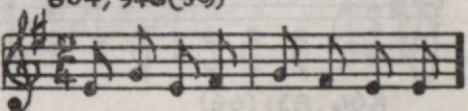
804, 914 (43)

804, 944 (11)

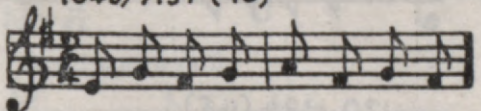

804, 946 (59)

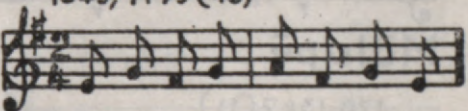

Lubānā.

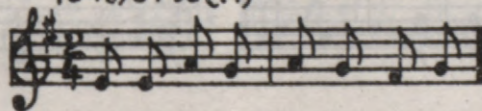
1045, 7157 (46)

1045, 7175 (46)

1045, 3796 (71)

Lutriņos.

1045,3796 (71)

Madlienā.

1045,6572 (15)

1045,7275 (70)

Madonā.

334,1441 (4)

334,1443 (35)

334,1440 (45)

334,1442 (66)

Mālpilī.

804,734 (26)

804,839 (1)

804,843 (13)

1045,3415 (13)

804,783 (43)

804,827 (22)

804,786 (76)

804,835 (63)

804,831 (66)

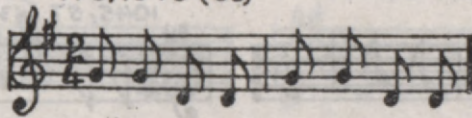
804,823 (52)

Māilupē.

170,1347 (11)

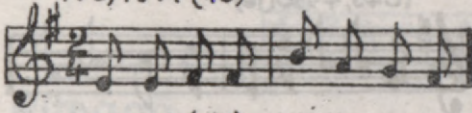
170,1324 (45)

170,1346 (63)

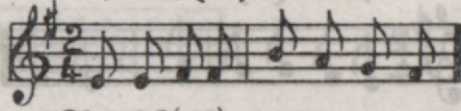

Mārkalnē.

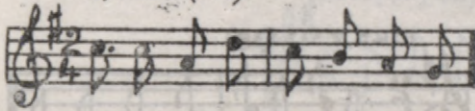
170,1397(40)

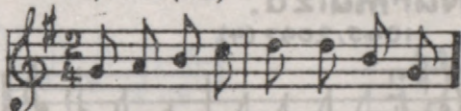
170,1424 (40)

170,1428 (48)

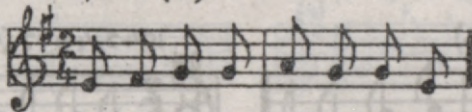

170,1405 (68)

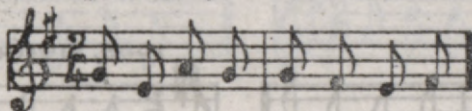
Mazzalacā.

1045,1857 (13)

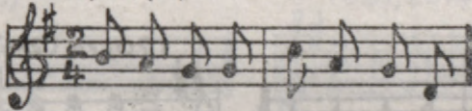
Mērē.

1045,2191(44)

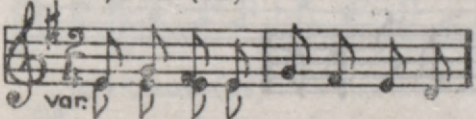
Mērdzenē.

1045,301(10)

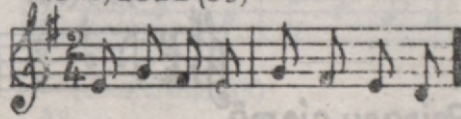

Milzkalnē.

1045,2321 (59)

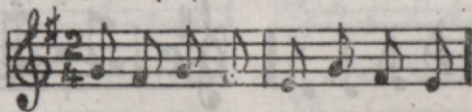

1045,2322 (59)

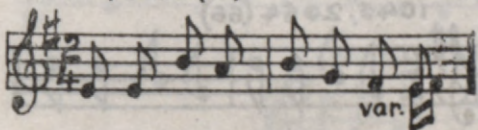
Naujienā

170,858 (77)

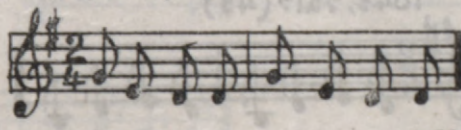

Nicā

1045,4829 (35)

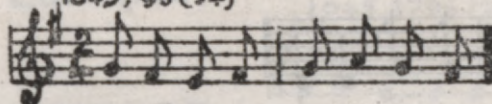

170,1771 (35)

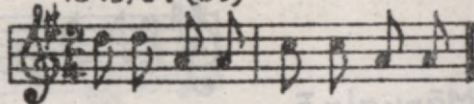

Nierzā.

1045, 95 (34)

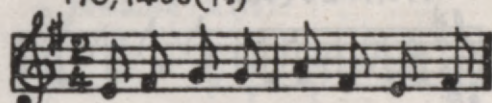

1045, 57 (63)

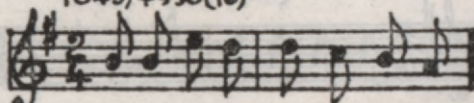

Nītaurē.

170, 1455 (13)

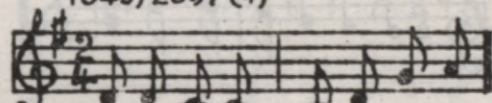

1045, 4930 (16)

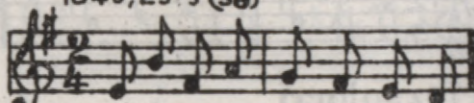

Nūrmuižā.

1045, 2097 (4)

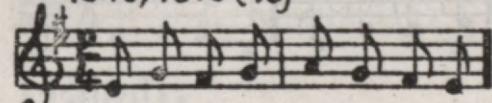

1045, 2313 (30)

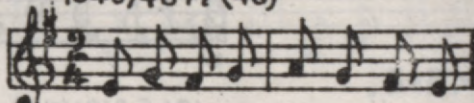

Palangā. Liet.

1045, 4876 (46)

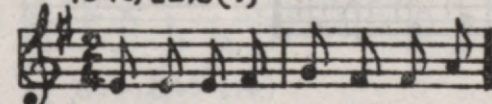

1045, 4877 (46)

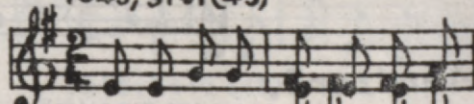

Palsmanē.

1045, 2218 (7)

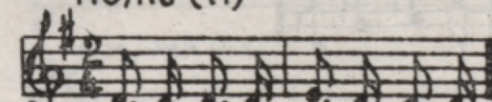

1045, 3191 (43)

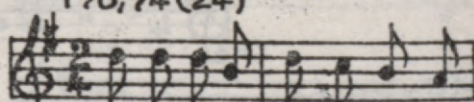

Pampalos.

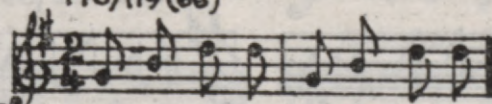
170, 118 (71)

170, 74 (24)

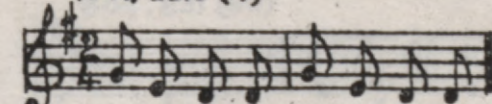

170, 119 (66)

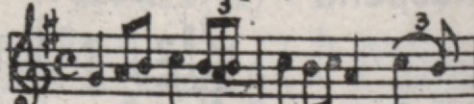

Peiragu ciemā.

1045, 2218 (7)

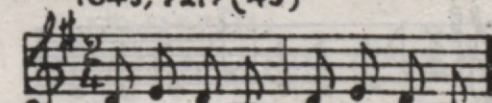

1045, 3191 (43)

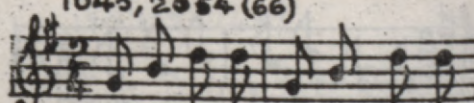

Piebalgā.

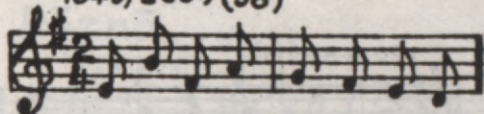
1045, 7217 (45)

1045, 2064 (66)

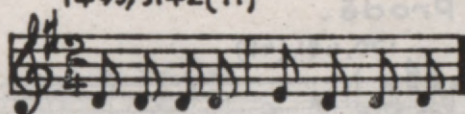

1045, 2069 (38)

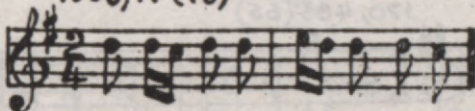

Pildā.

1495, 3142 (71)

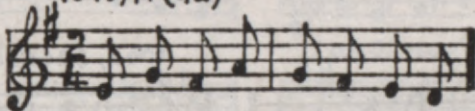

1558, 17 (78)

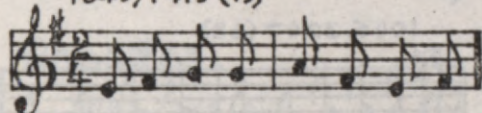
Pitragā.

1045, 14 (42)

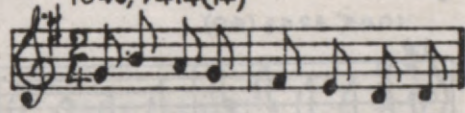

Praulienā.

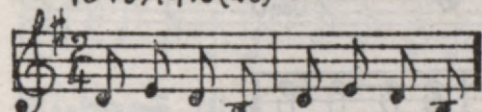
1045, 7415 (13)

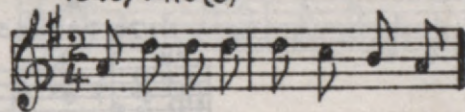
1045, 7414 (14)

1045, 7410 (45)

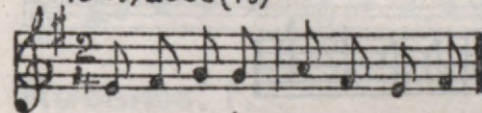

1045, 7416 (6)

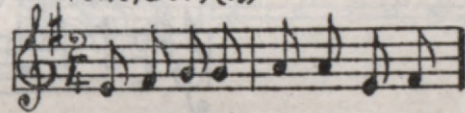

Priekuļos. C.

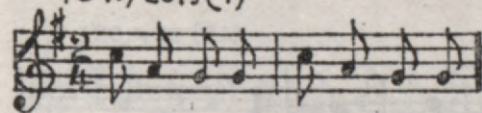
1045, 2000 (13)

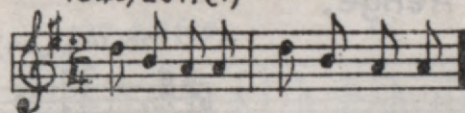
1045, 2019 (13)

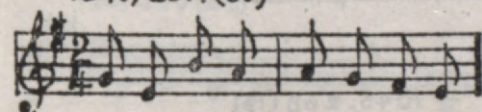
1045, 2013 (1)

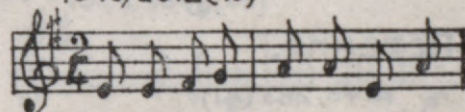
1045, 2011 (1)

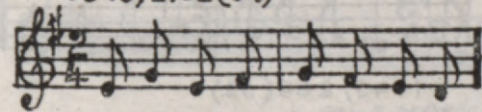
1045, 2014 (35)

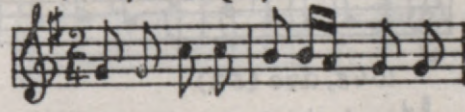
1045, 2012 (13)

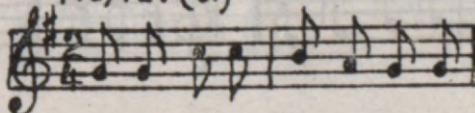
1045, 2102 (59)

1045, 2020 (61)

170, 727 (61)

Prodē.

170,481 (42)

170,484 (11)

170,483 (65)

Raunā.

1045,3266 (1)

1045,3265 (50)

1045,3263 (60)

1045,3267 (63)

170,782 (65)

Rendā.

1045,2644 (12)

Reņģē.

170,146 (64)

Rēzeknē.

1045,283 (41)

1045,268 (13)

1045,270 (52)

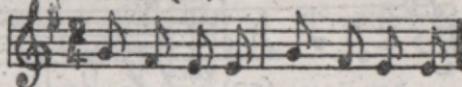
1045,269 (52)

Rēznā.

170, 873 (27)

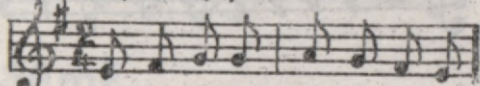

170, 382 (54)

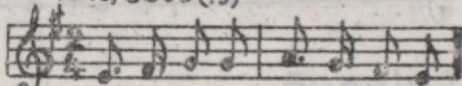

Rīgā.

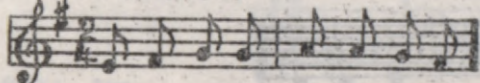
1045, 6409 (13)

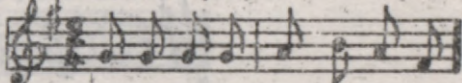
1045, 6656 (13)

1045, 1982 (13)

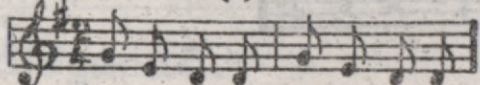

1045, 3407 (45)

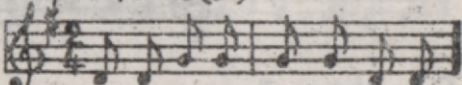

Ropažos.

1045, 7224 (1)

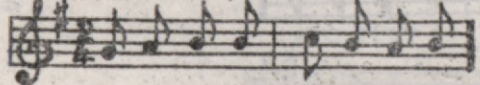

1045, 7223 (51)

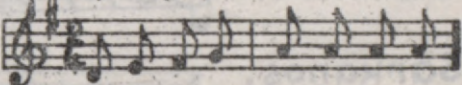

Rubenē. Vlm.

1045, 3196 (41)

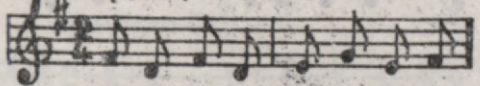

170, 501 (68)

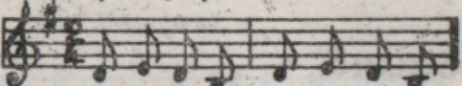

Rubenos. I.

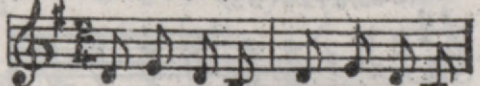
170, 477 (36)

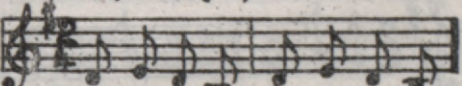
170, 521 (45)

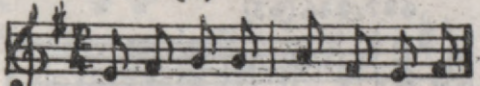
170, 479 (45)

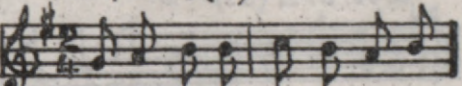
1045, 3698 (45)

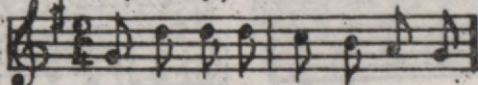
170, 500 (13)

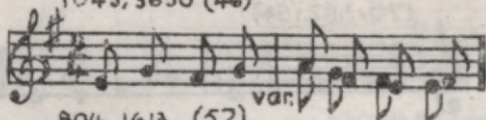
1045, 2695 (11)

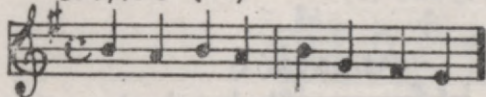

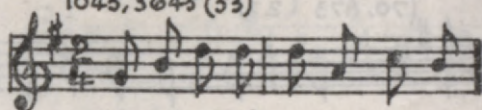
1045, 3697 (6)

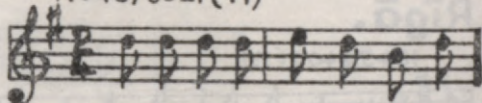

Rucavā.

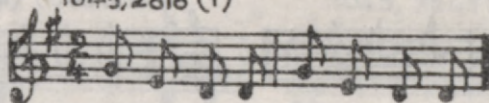
1045, 3630 (46)

804, 1613 (57) var.

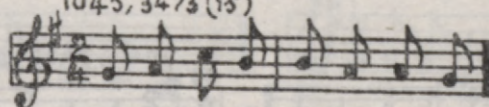
1045, 3645 (53)

1045, 3521 (71)

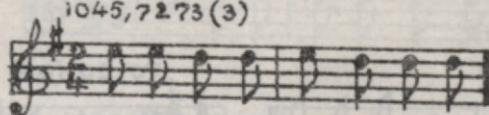
Saikavā.

1045, 2818 (1)

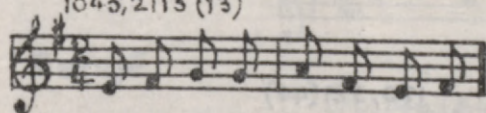
Salgalē.

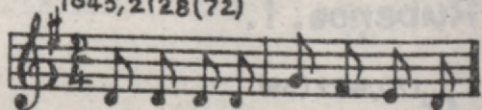
1045, 3473 (15)

Sandzenē.

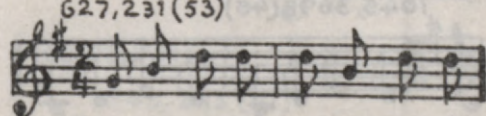
1045, 7273 (3)

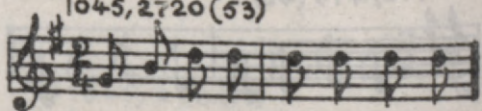
Sarkanos.

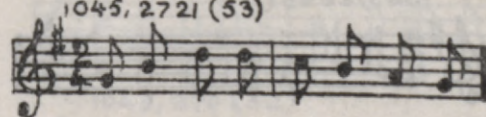
1045, 2113 (13)

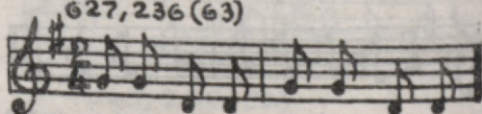
1045, 2128 (72)

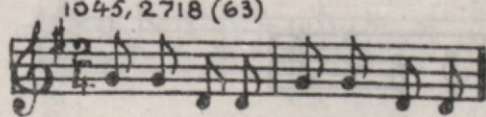
Saukā.

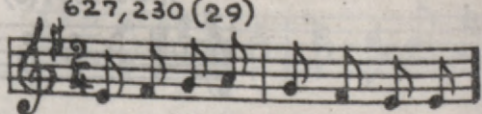
627, 231 (53)

1045, 2720 (53)

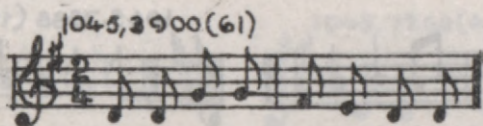
1045, 2721 (53)

627, 236 (63)

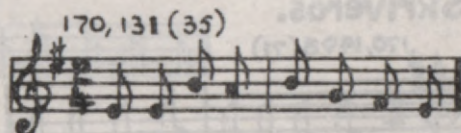
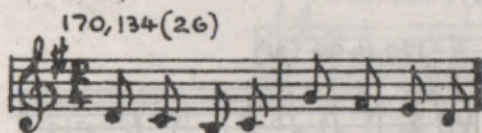
1045, 2718 (63)

627, 230 (29)

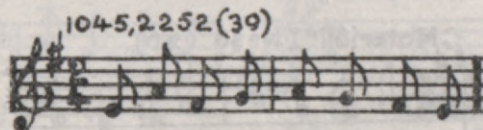
Savienā.

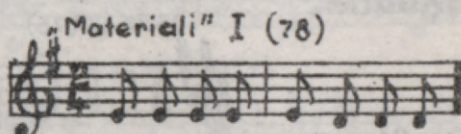
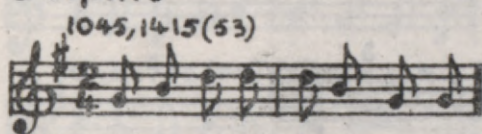
Secē.

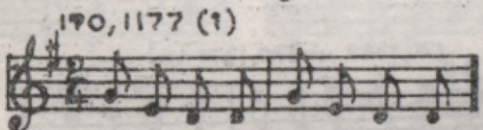
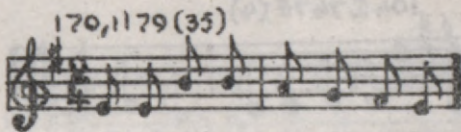
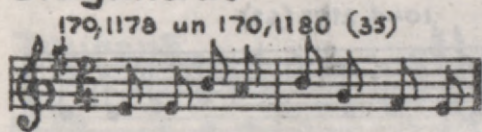
Sēmē.

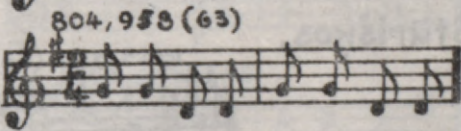
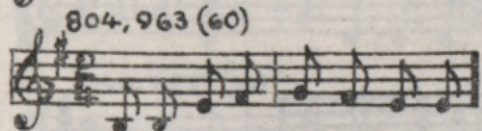
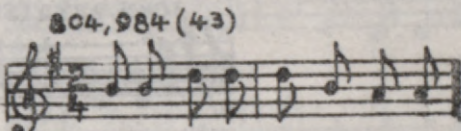
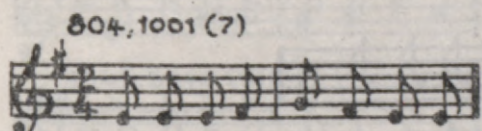
Sēlpilī.

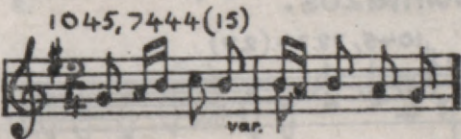
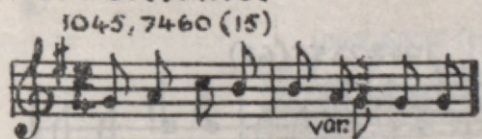
Sīdgundā.

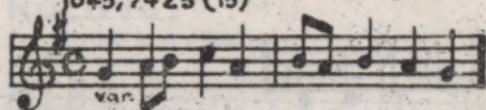
Sīnolē.

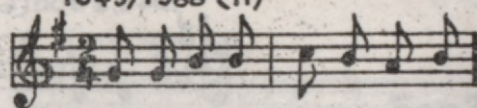
Skaistkalnē.

1045,7423 (15)
var.

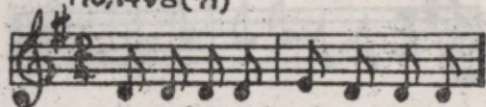

1045,7388 (11)

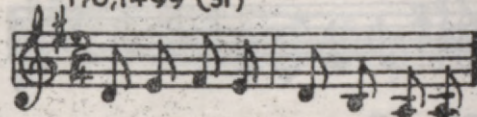

Skrīveros.

170,1498 (71)

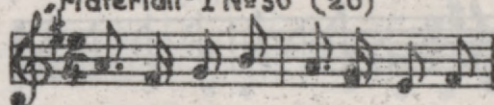

170,1499 (31)

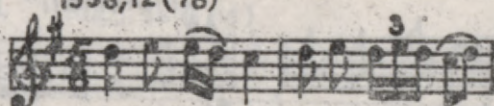
Skujenē.

Materiāli* I №30 (20)

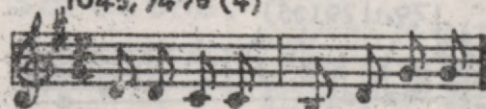
Šķaunē.

1553,12 (78)

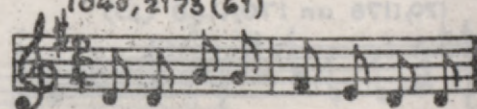

Smiltēnē.

1045,7475 (4)

1045,2173 (61)

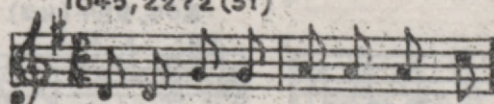
Stāmerienā.

170,1362 un 170,1371 (6)

Stendē.

1045,2272 (51)

Stūrišķos.

1045,597 (53)

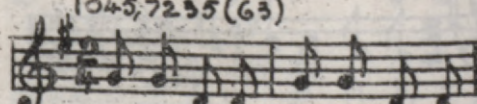

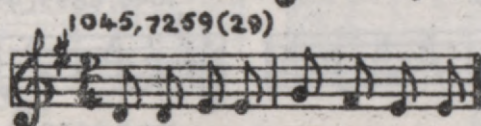
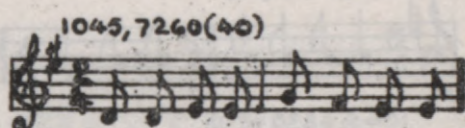
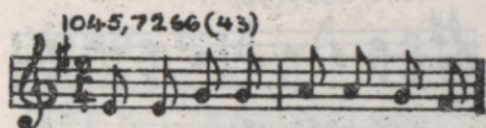
Suntažos.

1045,7234 (27)

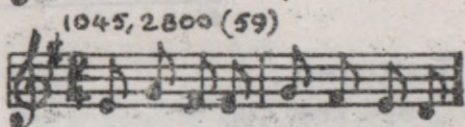
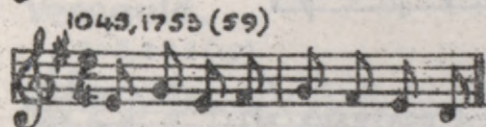
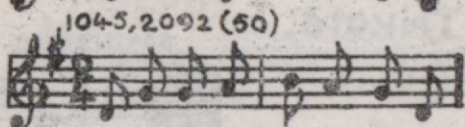
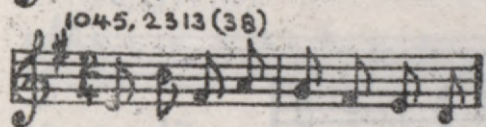
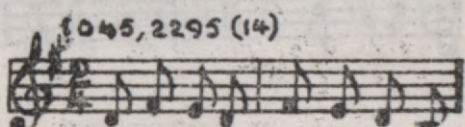
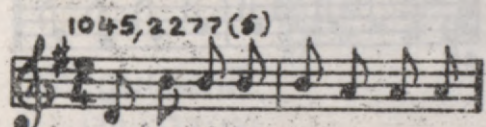

1045,7235 (63)

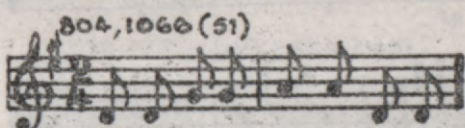
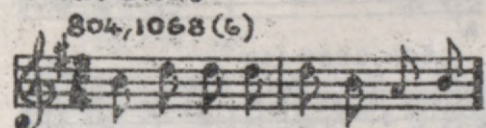

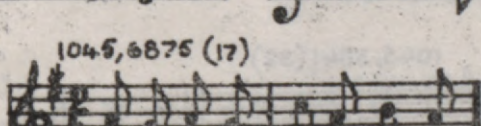
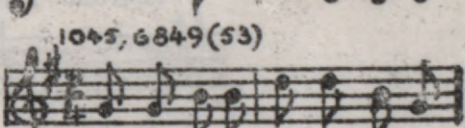
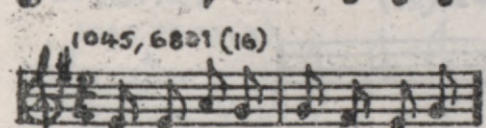
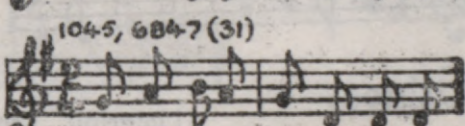
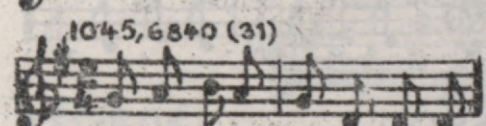
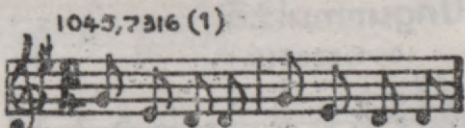
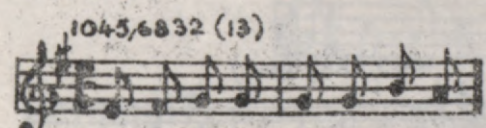
Talsos.

Taurenē.

Tirzā.

1045, 7317 (52)

Musical notation for 1045, 7317 (52) in G major, 2/4 time, consisting of two measures.

1045, 6839 (48)

Musical notation for 1045, 6839 (48) in G major, 2/4 time, consisting of two measures.

1045, 6830 (59)

Musical notation for 1045, 6830 (59) in G major, 2/4 time, consisting of two measures.

1045, 6853 (45)

Musical notation for 1045, 6853 (45) in G major, 2/4 time, consisting of two measures.

1045, 6843 (53)

Musical notation for 1045, 6843 (53) in G major, 2/4 time, consisting of two measures.

1045, 6878 (49)

Musical notation for 1045, 6878 (49) in G major, 2/4 time, consisting of two measures.

Trikatē.

334, 119 (50)

Musical notation for 334, 119 (50) in G major, 2/4 time, consisting of two measures.

Tukumā.

304, 2880 (26)

Musical notation for 304, 2880 (26) in G major, 2/4 time, consisting of two measures.

304, 2878 (75)

Musical notation for 304, 2878 (75) in G major, 2/4 time, consisting of two measures.

1045, 2235 (41)

Musical notation for 1045, 2235 (41) in G major, 2/4 time, consisting of two measures. The word "van" is written below the first measure.

304, 2884 (58)

Musical notation for 304, 2884 (58) in G major, 2/4 time, consisting of two measures.

Ungurmuižā

1045, 3885 (14)

Musical notation for 1045, 3885 (14) in G major, 2/4 time, consisting of two measures.

1045, 3887 (45)

Musical notation for 1045, 3887 (45) in G major, 2/4 time, consisting of two measures.

Ūsiņos.

"Materiāli" I N°54ε (25)

Musical notation for "Materiāli" I N°54ε (25) in G major, 3/8 time, consisting of two measures.

Vandzenē.

1045, 3841 (32)

Musical notation for 1045, 3841 (32) in G major, 2/4 time, consisting of two measures.

Vānē.

170,710 (20)

Musical notation for Vānē (170,710) in G major, 2/4 time, consisting of a single staff with a treble clef and a key signature of one sharp (F#).

170,706 (29)

Musical notation for Vānē (170,706) in G major, 2/4 time, consisting of a single staff with a treble clef and a key signature of one sharp (F#).

Varaklānos.

1495,3131 (37)

Musical notation for Varaklānos (1495,3131) in G major, 2/4 time, consisting of a single staff with a treble clef and a key signature of one sharp (F#).

Vecgulbenē.

170,1377 (13)

Musical notation for Vecgulbenē (170,1377) in G major, 2/4 time, consisting of a single staff with a treble clef and a key signature of one sharp (F#).

170,1376 (1)

Musical notation for Vecgulbenē (170,1376) in G major, 2/4 time, consisting of a single staff with a treble clef and a key signature of one sharp (F#).

Vecsaulē.

345,398 (15)

var.

Musical notation for Vecsaulē (345,398) in G major, 2/4 time, consisting of a single staff with a treble clef and a key signature of one sharp (F#). A variation is indicated by the word "var." below the staff.

1045,4668 (41)

Musical notation for Vecsaulē (1045,4668) in G major, 2/4 time, consisting of a single staff with a treble clef and a key signature of one sharp (F#).

Vējāvā.

170,971 (76)

Musical notation for Vējāvā (170,971) in G major, 2/4 time, consisting of a single staff with a treble clef and a key signature of one sharp (F#).

170,1208 (48)

Musical notation for Vējāvā (170,1208) in G major, 2/4 time, consisting of a single staff with a treble clef and a key signature of one sharp (F#).

170,969 (37)

Musical notation for Vējāvā (170,969) in G major, 2/4 time, consisting of a single staff with a treble clef and a key signature of one sharp (F#).

Ventspilī.

1045,3836 (4)

Musical notation for Ventspilī (1045,3836) in G major, 2/4 time, consisting of a single staff with a treble clef and a key signature of one sharp (F#).

Vērienē.

1045,7273 (3)

var.

Musical notation for Vērienē (1045,7273) in G major, 2/4 time, consisting of a single staff with a treble clef and a key signature of one sharp (F#). A variation is indicated by the word "var." below the staff.

1045,7275 (70)

Musical notation for Vērienē (1045,7275) in G major, 2/4 time, consisting of a single staff with a treble clef and a key signature of one sharp (F#).

Vidzmuižā.

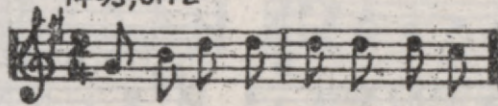
1495,3175 (4)

Musical notation for Vidzmuižā (1495,3175) in G major, 2/4 time, consisting of a single staff with a treble clef and a key signature of one sharp (F#).

1495,3129 (20)

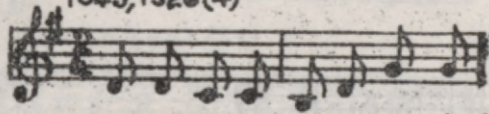
Musical notation for Vidzmuižā (1495,3129) in G major, 2/4 time, consisting of a single staff with a treble clef and a key signature of one sharp (F#).

14-95, 3172

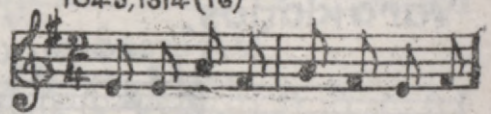

Viesītē.

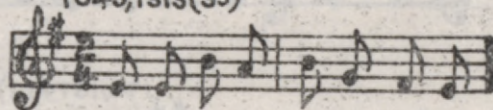
104-5, 1326 (4)

104-5, 1314 (16)

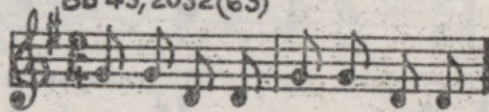

104-5, 1313 (35)

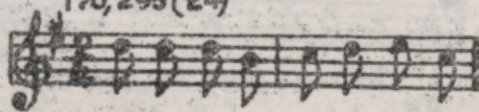
Vietalvā-Odzienā.

Bb 43, 2032 (63)

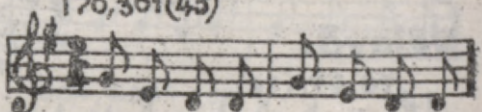

Vilakā.

170, 295 (24)

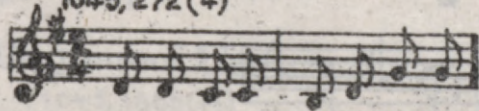

170, 301 (45)

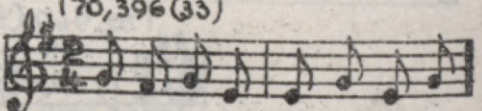

Vilānos.

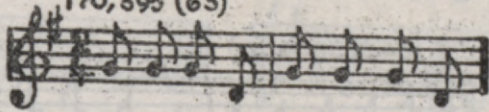
104-5, 272 (4)

170, 396 (33)

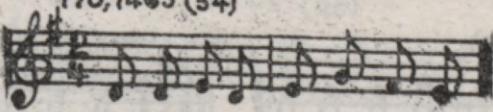

170, 395 (63)

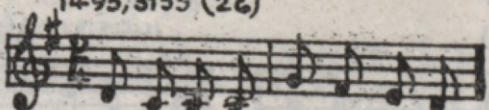
Viskgaļos.

170, 1465 (54)

Zaubē.

14-95, 3155 (26)

Piezīmes pie variantu grupām.

1.

Mēs sākām iespiest Jāņu dziesmu melodijas ar uz leju ejošiem sākumiem (tādus skati arī 2, 8, 24, 34, 47, 73 u. c. var. gr.). Aristotels par šādiem sākumiem saka sekošo: „Kādēļ ir harmoniskāki iet no augšas uz leju nekā no apakšas uz augšu? Laikam tādēļ, ka pirmējais veids no sākuma sācis? Vidustonis ir arī augstāk gulošais tetrachorda vedējs (apakšējā tetrachorda). Citādi mēs sāktum nevis no sākuma, bet no gala. Vai varbūt zemākais pēc augstākā skan cēlāk un dziļāk?“ (Kā zināms, tad sengrieķi savas toņu rindas dziedājuši no augšas uz leju.)

Ja daudzi domā, ka tetrachords izaudzis no atsevišķa toņa, no atsevišķa vārda balss uzsvara un kritiena, tad sākuma motīvs Jāņu dziesmu melodiju pirmai variantu grupai gan varbūt būtu tāds tetrachords, tāds tetrachorda veids, kas dominē kā dabas tautu, senu kultūrtautu dziedājumos, grēgoriāņu korālī, protestantu korālī — tā arī daudzu tautu tautas dziesmu melodijās. Piemēri šeit būtu lieki. Kā sākot ar šo tetrachorda veidu mūsu tautā veidojās Jāņu dziesmu melodija, to vērojam šinī variantu grupā. Kā redzams, šī ir arī viena no kuplākajām variantu grupām. Jāatzīmē kā vienu no mums tuvākiem dokumentiem kādu melodijas rokrakstu Kopenhagenā (no Kenigsbergas nākušu), kas 1543. g. komponēts ar virsrakstu „Alberti Mar. Branden. sev. Ducis prussie Symbolum“ un dziedams ar vārdiem „Vertraw got allein“ . . ., kur arī viscaur figūrē šis var. gr. sākuma motīvs.

Skat. arī „līgo“ 1 var. gr. (LFK 170, 493; LFK 1075, 2013; LFK 1045, 7131)

„ „ „ 4 „ „ (LFK 1045, 7350)

„ „ „ 8 „ „ (LFK 1045, 650)

„ „ „ 9 „ „ (LFK 1045, 649)

„ „ „ 23 „ „ (LMM I Nr. 7)

„ „ „ 35 „ „ (LFK 170, 490)

Skat. 63 var. gr. LFK 170, 866 noslēgumu

„ 26 „ „ LFK 170, 134 otrās un trešās daļas noslēgumu.

2.

Abus šīs grupas Andreja Jurjāna uzrakstītos variantus pats Andrejs Jurjāns uzskata par visvienkāršākiem, primitīvākiem Jāņu dziesmu melodiju variantiem un ieskaita tos pie vissenākajiem Jāņu dziesmu melodiju

saimē. (Kā zināms, Andrejs Jūrjāns iedalīja Jāņu dziesmu melodijas pēc viņu senuma, mērojot pēc melodijas toņu apmēra pieauguma.)

Pieliekot šeit klāt variantu grupā redzamo vācu dziesmu melodiju, ir gribēts tikai rādīt, ka šis Jurjānu Andreja uzrakstītais melodijas veids jau drīzāk vairāk figūrē pasaulē kā refrēns pie deju vai rotaļu melodijām, ne kā patstāvīga melodija.

Salīdzini arī ar trešo variantu grupu.

3.

Raksturīgs dzīru melodiju sākums. Tas figūrē, piem., arī vairākās kāzu dziesmu melodijās, dūdu melodijās un tml. Atgādina arī pazīstamo melodiju no „Jēri brēca . . .“ Skat. arī 78 var. gr.

Skat. „līgo“ 13 var. gr. LFK 1045, 7415; LFK 170, 1678

„ „ 16 „ „ LFK 1045, 7216

„ „ 20 „ „ LFK 170, 710; LFK 279, 1807; LFK 279, 1792

„ „ 53 „ „ LFK 611, 185.

4.

Jāņu dziesmu melodiju grupa, kuņas varianti atrodami Kurzemē, Zemgalē, Vidzemē un Latgalē, kā to rāda daudzie, no vairākiem mūsu līdzstrādniekiem iesūtītie, varianti. Skat. arī šai grupai ar saviem sākumiem daudz maz līdzīgo 26 var. gr. un 49 un 63 var. grupas, kur vairākiem variantiem gandrīz pilnīgi līdzīgas melodijas otrās daļas.

Šīs grupas 2, 3, 4, 5, 6 un 8 variantu sākumi atgādina kādu Rucavas krustabu melodiju.

5.

Iespiežot šīs pāris melodijas, gribēts atzīmēt, ka ar Jāņu dziesmu tekstiem tautā dzied vairākas ziņģu un deju vai ar tām variējošas melodijas. Skat., piem., LFK 1045, 3213 (Rubeņos uzrakstīta). Tā ir melodija no ziņģes „Pidriķis un Dorotēa“. Tad vēl ziņģu melodijas LFK 1045, 3784 (Čučumuižā pie Dobeles uzr.), LFK 1045, 1495 (Virkus pag. pie Dobeles uzrakstīta).

Arī tostu melodijas, kā, piem., LFK 804, 903 (Lizumā), LFK 170, 1323 (Mālpē) un J. Cimzes „Dziesmu Rota“ IV Nr. 73c, dzied vietām kā „līgo“ dziesmas.

Zināms, šīs nupat minētās melodijas nevariē ar 5 var. grupā uzņemtajām melodijām, bet gan drīzāk dažas no tām savstarpēji. Tā, piem., LFK 1045, 1495 ar LFK 1045, 3784 (tikai dažādi „līgo“ beigās) un LFK 804, 903 ar J. Cimzes „Dz. R.“ IV Nr. 73 un LFK 170, 1323 (Mālpē). Piektajā var. gr. uzņemtajām melodijām visas šīs nupat minētās melodijas ir svešas. Ar tām variē gan dažas citas deju dziesmu melodijas, kā, piem., Vidzemē pazīstamā deju melodija „Es esmu dzērājs mūzikants“ un Latgalē pazīstamā „Na taki spūlite bez skrimestīpa“.

Te vēl jāpiezīmē, ka tamlīdzīgus lēcienus uz sekstu uz augšu, kā tas ir šīs grupas melodiju sākumos, mēs sastopam arī dažos „līgo“ vidū. Skat., piem., LFK 170, 832 (7); LFK 170, 513 (55); LFK 1045, 7317 (52), 1045, 270 (52); LFK 1045, 269 (52). Interesanti vēl ir vērot, ka dažu „līgo“ beigās sastopami gājieni ar sekstu uz leju. Skat., piem., LFK 170, 1362 (6); LFK 170, 1371 (6); LFK 170, 1391 (6).

Ziņģes mel. „Gāju vēlu vakarāi“ ir 26 var. gr. sākums.

6.

Jāņu dziesmu melodiju grupa ar rotaļu melodiju raksturu. Parasti pie šī melodiju sākuma motīva (ja tas gadās citās dziesmās) ir kādas darbības apraksts. Ir līdzības ar 23 var. gr.

7.

Intimi svinīga rakstura Jāņu dziesmu melodijas, bet tikai tur, kur tās stilā tīras, izturētas. Tie varianti šinī grupā, kur melodijas otrā daļa pārmodulējas rotaļu melodiju garā (kā, piem., LFK 170, 832), paliek paviršāki un zaudē savu burvību. LFK 804, 1001 ievietots arī 29 var. gr., lai rādītu, cik patiesībā tuvas abas šīs var. gr. Tuvi sākumi septītai var. gr. ir arī ar 40 var. gr.

Skat. „līgo“ 9 var. gr. LFK 529, 146

„ „ 27 „ „ LFK 1045, 7234.

8.

Visos variantos šinī grupā otrā takts pilnīgi līdzīga pirmām divi taktīm no pirmās variantu grupas, un visi šīs grupas variantu sākumi atgādina dejas un deju melodijas. Tā, piem., sevišķi septītā varianta sākums un sestā varianta noslēgums atgādina pazīstamo rucavnieku „Trako šeini“, t. i. deju, kuŗa ar citiem nosaukumiem figūrē arī Zemgalē un Vidzemē.

Skat. šīs grupas LFK 1495, 3173, kur vidējais „līgo“ ir tuvs katoļu bazn. muzikā tā sauktajam piektajam „Psalmtōnim“ (Tropi modorum. Quinti Toni). Guido no Areco (mir. 1050), Adams de Fulda (mir. 1540), Volfgangs Figulus (mir. 1593), kardinālis Bona (mir. 1674) sauc to par priecīgo, uzmundrinošo, skat. arī 1517. g. Leipciģā iespiesto „Isagoge in musicam melliflui doctoris Sancti Bernhardi (1091—1153).

Līdzīgs vidējais „līgo“ ir arī pirmā var. gr. LFK 1045, 7316 (1).

9.

Skat. dāņu balādu melodiju krājumus un sevišķi trubadūru melodiju krājumus, kā, piem., J. B. Beck'a „Die Melodien der Troubadours“, J. Ribera „La Musica andaluza medieval en sa canciones Trovadores, Troverosy, Minnesinger“ u. c. Tūlīt tad uzkrīt, ka šī variantu grupa ir it kā no visraksturīgākā trubadūru (arī deju dziesmu) dziesmu tipa izaugusi variantu grupa.

Kā no klātpieliktiem piemēriem un kā arī no šīs grāmatas otrā daļā ievietotiem dažiem līdzīgiem variantiem redzams (skat. 31. un 43. lpp.), tad šie iespaidi ir pārstaigājuši visu Eiropu. Daudz šo sākuma motīvu domājams ir iznēsājuši arī tā sauktie flagelanti (skat. 31. lpp.).

Šīs grupas sākuma motīvs dominē arī ļoti daudzās Latgales melodijās. Lai minam tikai „Smiklis mon“, „Bolta eju, bolta teku“, „Solna kūkim lopas brauka“ u. c.

Šinī grupā uzņemtas „Fereru salu deju melodijas“ sākums, un tās atkārtojums melodijas gaitā ir līdzīgs 43 var. gr. sākumiem. Visvairāk tomēr šīs melodijas gaitā dominē 9 var. gr. sākuma motīvs. Kā līdzīgus variantus 9 var. gr. sākumiem skati: „Ruto“ 27 var. gr. (LFK 170, 873) un „līgo“ 28 var. gr. (LFK 170, 495; LFK 170, 505 un LFK 170, 516), 29 var. gr. (Bb 43, 1879) un Materiāli I Nr. 25 un 32 var. gr. (J. Cimzes-Sērmūkšļa „Dz. R.“ Nr. 56), 52 var. gr. (LFK 1045, 3413), 66 var. gr. (LFK 1045, 645), 77 var. gr. (LFK 1045, 1232 un LFK 1045, 1265). Skat. arī 41 un 74 var. gr.

Skat. 13 var. gr. LFK 1045, 3415 (melodijas sākumu)

„ 26 „ „ LFK 804, 918 (melodijas otro pusi).

Devītā var. gr. otrā takts no LFK 1045, 2659 ir 32 var. gr. sākums.

10.

Vienkāršs naīvs dejas prieka raksturs. Kā pavasara gaviles. Šādi motīvi sastopami arī Lieldienu sekvencās, gavilēšanā, ganu dziesmās un deju dziesmās.

11.

Raksturs tāds pat kā iepriekšējā var. gr. melodijās. Melodijas tikai košākas, modernākā garā.

Skat. ļoti līdzīgo 41 var. gr. Abās ievietots arī LFK 1045, 2695, lai rādītu šo grupu tuvumu. Skat. arī tuvo 53 var. gr. LFK 279, 1794, kas ļoti tuvs variants no 11 var. gr. LFK 804, 730.

12.

Šķiet otrās var. grupas melodiju sākuma tema dabū šeit plašāku elpu, plašāku risinājumu, uzlidojumu.

Skat. „līgo“ 1 var. gr. LFK 170, 137; LFK 1045, 2097

„ „ 4 „ „ LFK 1045, 7475

„ „ 6 „ „ LFK 170, 1362; LFK 1045, 3697; LFK 170, 1391

„ „ 11 „ „ LFK 1045, 2695

„ „ 12 „ „ LFK 1045, 2644

„ „ 41 „ „ LFK 1045, 1051

„ „ 53 „ „ LFK 804, 894.

13.

Ļoti tuvas vai pat izaugušas, šķiet, šīs grupas melodijas no sekvencas „Media vita in morte sumus“. Šī sekvenca viduslaikos bij ārkārtīgi populāra un bij varbūt visiemīļotākā melodija (skat. Ambros'a „Musik-Geschichte“, J. D. von der Heydt „Geschichte der Kirchenmusik“ u. c.). Pat ar māņticību to apvija. Kādu laiku par šīs melodijas autoru turēja mūku Notkeru Balbulusu no St. Gallenas klostera. Pēdējā laikā tomēr valda domas, it kā tā ir kāda nezināma 13. g. s. autora melodija. Šo melodiju Mārtiņš Luters kopā ar Valteru pārveidoja un ievada kā korāli „Mitten wir im Leben sind“. Tas iespiests jau 1525. g. kādā dziesmu krājumā un ar šī korāja melodiju variē Jāņu dziesmu melodiju 41 var. gr. Ar augstāk minēto sekvencu „Media vita in morte sumus“ variē 13 var. gr.

Trīspadsmitā variantu grupa, kas ir viena no viskoplākajām, rāda ļoti bagātīgu izdomas fantaziju atsevišķo melodijas grupu kombinējumos, variējumos un arī bagātīgu paša „līgo“ „iesēdināšanu“ melodijas kustībā.

Skat. „līgo“ 7 var. gr. LFK 804, 1001.

Skat. 29 var. gr. LFK 627, 230 un LFK 170, 706, kuŗu sākumu varianti ir tuvi 13 var. gr.

Skat. arī 18 var. gr. un 56 var. gr.

14.

Abi pirmie varianti ļoti līdzīgi kādai ļoti pazīstamai Latgales tautas dziesmu melodijai, kuŗu dzied ar vairākiem vārdiem. Piem.: „Ai vanagi, vanadzīpi.“

Skat. „līgo“ 1 var. gr. LFK 1045, 1056

„ „ 4 „ „ LFK 1045, 272; LFK 334, 1441; LFK 1045, 637;
LFK 1045, 3018; LFK 1045, 3273

„ „ 15 „ „ LFK 345, 398; LFK 1045, 4693; LFK 1045, 7460

„ „ 16 „ „ LFK 1045, 4693

„ „ 19 „ „ LFK 345, 399

„ „ 41 „ „ LFK 1045, 4668; LFK 1045, 3122

„ „ 77 „ „ LFK 1045, 1265.

15.

Sākas ar trichordu. Visā grupā viens vien „līgo“ veids. Trešā varianta melodijas LFK 1045, 3059 otrā pusē prasās salīdzinājumu ar 41 var. gr.

Skat. „līgo“ 8 var. gr. LFK 1045, 650; LFK 170, 499

„ „ 17 „ „ LFK 1045, 359.

Skat. A. Jurjāna „Materiāli“ IV Nr. 12 (rotaļu „Ju-dabarā“).

Skat. arī Coussemaker'a „Scriptorium de musica medii aevi“ I moteti „Glorieuse Deu amie Dame de pitie“. Citur (vairāku bibliotēku rokrakstos) „O Maria, maris stella“. Arī trešais „Psalmtonis“ (Tropi modorum. Tertii toni).

16.

Radniecība ar dažām kāzu un ganu dziesmu melodijām.

17.

Lielāko tiesu „rotā“ melodijas.

Liela radniecība ar kādu Klusās nedēļas antifonu, kas ievietots šīnī grupā. Viņā atskan varianti gan no šīs grupas melodiju pirmās, gan no otrās daļas, gan arī no „rotā“. Tāpat šīnī antifonā rodam variantu no 35 var. gr. sākumiem un no „līgo“ 13 var. gr. LFK 1045, 268. Skat. 41 var. gr., kur vairākiem variantiem tādas pat otrās taktis kā 17 var. gr. Tāpat 44 un 11 var. gr.

Skat. „līgo“ 4 var. gr. LFK 1045, 1326; LFK 529, 156

„ „ 24 „ „ LFK 170, 295.

18.

Tāpat radniecība ar kādu Klusās nedēļas antifonu, kas ievietots šīnī 18 var. gr., un ar dažām Latgales kāzu dziesmu melodijām.

Skat. „līgo“ 1 var. gr. LFK 1045, 3266

„ „ 26 „ „ LFK 804, 918

„ „ 29 „ „ LFK 1045, 2969

„ „ 32 „ „ LFK 1045, 3841

„ „ 36 „ „ LFK 170, 477.

Skat. arī tuvo 56 var. gr. un tāpat 29 var. gr. (sevišķi LFK 804, 1001).

19.

Kāda primitīva instrumenta melodija.

20.

Šūpļu dziesmas raksturs. Šis motīvs, kļūdams ritmiski spraigāks, izvēršas par brašu melodiju modernākā dejas vai marša garā. Skat., piem., šīs grupas desmito variantu.

Skat. arī 36 var. gr.

21.

Tāpat šūpļu dziesmas raksturs, tikai ar dzīvāku, spraigāku „līgo“. Atgādina arī pazīstamo „Apsēgloju melnu kuili“ melodiju.

22.

Sākuma motīvs sastopams ļoti daudzās latviešu tautas dziesmu melodijās.

Skat. „līgo“ 4 var. gr. LFK 1045, 7350 un LFK 1045, 637.

Skat. 62 var. gr., kas ir it kā 22 var. gr. sākuma variants.

23.

Skat. arī Jurjānu Andreja „Materiālos“ Nr. 49b.

- Skat. „līgo“ 30 var. gr. LFK 1045, 3886
 „ „ 53 „ „ LFK 1045, 6849
 „ „ 76 „ „ LFK 170, 971.

Šinī grupā ievietotai Fereru salu melodijai sevišķi tuvs variants ir Košragā uzrakstītais LFK 1045, 33.

Lasi arī piezīmes 9 var. gr.

24.

Variantu grupa, kur visvairāk dominē mazo un lielo tercu uz leju virzošies loki. Šīs grupas ceturtajā variantā ir vai vienīgi mazo tercu loki.

- Skat. „līgo“ 4 var. gr. LFK 1045, 1326; LFK 1045, 272
 „ „ 13 „ „ LFK 1045, 6409; LFK 170, 1377; LFK 1045, 7363;
 LFK 804, 843; LFK 1045, 2827; LFK 170, 1455;
 LFK 1045, 2000; LFK 627, 254; LFK 1045, 1982;
 LFK 1045, 1857
 „ „ 16 „ „ LFK 1045, 4930
 „ „ 35 „ „ LFK 170, 1178; LFK 170, 1180
 „ „ 53 „ „ LFK 1045, 3415.

25.

Skat. arī 63 var. gr. sākumus.

26.

Šo melodiju sākums atgādina ziņģu melodijas „Gāju vēlu vakarāi“ sākumu. Šīs grupas LFK 804, 2880 un LFK 804, 898 variē ļoti tuvu ar 49 var. gr. LFK 1945, 3144.

Skat. 4 un 55 var. gr.

27.

Skat. visu pie 9 var. gr. teikto. Šķiet, it kā dejas balādu (Trubadūru, Minnesānger'u) atskaņas. It kā atskaņas, atliekas no senās trīsdaļīgās dejas „Carole“ (zināms, stipri pārveidotā garā).

Skat. arī F. Wolf'a „Über die Lais, Sequenzen und Leiche. Ein Betrag zur Geschichte der rhythmischen Formen und Singweisen der Volkslieder und der Volksmäßigen Kirchen und Kunstlieder im Mittelalter. Mit acht Facsimiles und neuen Musikbeilagen“ (Heidelberg 1841). Skat. tur nošu pielikumu Nr. 2.

Vēl tuvāk varbūt senie ceļi ar šīs grupas mel. elementiem ir kādai motetei „Agmina militie celestis omnia“, kuŗu skati Aubry et Gostoué „Recherches sur les „Ténors“ latins“, Paris 1907, un Coussemaker'a „Scriptorium de musica medii aevi“ I.

Ši manuskripta varianti glabājas vairākās Eiropas bibliotēkās (Parīzē, Londonā, Florencē, Bambergā u. c.). Motete bijusi ļoti populāra, sākot ar 13. g. s.

Skat. „līgo“ 23 var. gr. LFK 1045, 77
„ „ 48 „ „ LFK 170, 1208
Skat. LFK materiālos arī 170, 383

28.

Skat. „līgo“ 24 var. gr. LFK 170, 295.

29.

Katra varianta pirmā divtaksis te redzami variē arī ar citām grupām, piem., LFK 627, 230 ar 7 var. gr.

Zināms, variē vēl katras atsevišķas taktis variantu grupās atkal citādā kārtībā.

Vispār 7 var. gr. un 40 var. gr. sākuma motīvi bieži ir ļoti tuvi 29 var. gr. sākumu variantiem, tā, piem., LFK 1045, 7259 no 29 var. gr. savā sākuma posmā ir pilnīgi līdzīgs LFK 1045, 7260 no 40 var. gr.

LFK 804, 1001 ievietots arī 7 var. gr., lai rādītu, cik patiesībā tuvas abas šīs grupas.

Skat. šīs var. grupas Bb 43, 1679 un salīdzini ar 32 var. gr. J. Cimzes-Sērmūkšļa „Dz. R.“ (Vecaucē).

30.

Skat. 53 var. gr. LFK 1045, 6849. Vidējais „līgo“ te līdzīgs 30 var. gr. LFK 1045, 3886 vidējam „līgo“.

Skat. „līgo“ 13 var. gr.

31.

Skat. 14 var. gr.

Skat. „līgo“ 13 var. gr. LFK 1045, 7415

„ „ 50 „ „ LFK 1045, 2092

„ „ 60 „ „ LFK 1045, 3263.

Skat. Tropi modorum, Primi toni (no daudziem veciem teorētiķiem par jautro toni saukts. Skat. un salīdzini piezīmes 8 var. gr. teikto par Septimi toni).

32.

Dominē trichordi uz leju ejošos lokos.

Skat. 9 var. gr. LFK 1045, 2659 otro takti, kas ir šīs (32 var. gr.) sākuma motīvs.

Skat. 9 var. gr. LFK 529, 146 un LFK 529, 148, kur otrā takts ir tālāks variants no 32 var. gr. sākuma motīva.

Skat. 29 var. gr. Bb 43, 1679

„ 41 „ „ LFK 1042, 7472 (sesto takti)

„ 71 „ „ LFK 1045, 3521 (otro un sesto takti).

33.

Viena no tām grupām, kas turas vai vienīgi vēl tetrachorda-pentachorda apmēros. Šinī grupā pati pirmā melodija (Bb 43, 1801) atrodama arī J. Cimzes-Sērmūksļa „Dziesmu rotā“, tikai trešajā taktī tur do # vietā ir do ♯, ievietota arī A. J. „Materiālos“ I Nr. 26c. Tuva vairākām godu melodijām. Kāzu dziesma, kas pie „J. Caunit un J. Kakting“ ir vēl kvin-tas apmērā, jau J. Cimzes „Dziesmu Rotā“ ir oktāvas apmērā.

Skat. „līgo“ 16 var. gr. LFK 1045, 702

„ „ 23 „ „ LFK 170, 950.

34.

Arī viena no tām variantu grupām, kas turas tetrachorda-pentachorda robežās. Pie šīs grupas, bez ievietotā LMM I Nr. 7e, jāskaita vēl LMM I Nr. 26b, 26e.

Skat. „līgo“ 49 var. gr. LFK 1045, 3271

„ „ 56 „ „ LFK 1045, 7466.

35.

Variantu grupa noslēdzas ar pazīstamo Landknechtslied „Der Pavir-ton“. Šī melodija kļuvusi ļoti populāra kaujas laikos starp Kārli V un Franci I, kur itaļi pie Pavijas pilsētas saņēma gūstā frančus.

Skat. Hansa Kugelman'a 1540. g. iznākušo „Concentus novi trium vocum“, Königsberger Gesangbuch. Tur ar Nr. 17 ir „Nun lob mein Seel“. Otrais teikums tai dziedājumā sākas ar šīs variantu grupas sā-kuma motīvu.

Skat. „līgo“ 6 var. gr. LFK 1045, 4127

„ „ 10 „ „ LFK 1045, 301

„ „ 11 „ „ LFK 1045, 2695

„ „ 13 „ „ LFK 1045, 6656; LFK 1045, 268; LFK 1045, 1678

„ „ 18 „ „ LFK 1045, 1762

„ „ 21 „ „ LFK 1045, 4431

„ „ 29 „ „ LFK 170, 706

„ „ 38 „ „ LFK 1045, 2662; LFK 1045, 2313

„ „ 41 „ „ LFK 1045, 3196; LFK 1045, 283

„ „ 42 „ „ LFK 1045, 14

„ „ 46 „ „ LFK 1045, 7157

Skat. „līgo“ 52 var. gr. LFK 1045, 2509
 „ „ 53 „ „ LFK 1045, 597
 „ „ 59 „ „ LFK 1045, 2102; LFK 170, 654; LFK 1045, 1753;
 LFK 1045, 2280; LFK 1045, 2321; LFK 1045,
 4192; LFK 1045, 1970; LFK 345, 307
 „ „ 63 „ „ LFK 170, 395.

Šinī grupā ievietotais LFK 1045, 6831 atrodams arī 16 var. gr. Tas ievietots abās grupās, lai rādītu abu šo grupu faktisko tuvo radniecību.

36.

Skat. 20 var. gr.
 Skat. „līgo“ 24 var. gr. LFK 1045, 3232.

37.

Arī šūpļu dziesmu maiguma raksturs. Vairākos variantos pavisam mazi intervalli.

38.

Vienīgi pentachorda robežās augošas melodijas.

39.

Skat. 47 var. gr. un sevišķi salīdzini 39 var. gr.
 LFK 170, 517 ar 47 var. gr. LFK 170, 520.
 Tetrachordi.

40.

Tuvi melodiju sākumi ar 7 un 29 var. gr.
 Skat. „līgo“ 1 var. gr. LFK 1045, 7131; LFK 1045, 2011; LFK 170, 1771
 „ „ 8 „ „ LFK 627, 233
 „ „ 10 „ „ LFK 804, 944
 „ „ 42 „ „ LFK 170, 481
 „ „ 45 „ „ LFK 1045, 3407
 „ „ 51 „ „ LFK 1045, 7223
 „ „ 56 „ „ LFK 170, 1479
 „ „ 61 „ „ LFK 1045, 2020; LFK 1045, 217
 „ „ 63 „ „ LFK 170, 866.

41.

Šķiet, tuva variantu grupa Mārtiņa Lutera korālim „Mitten wir im Leben sind“. Tomēr ļoti radniecīga šai var. grupai arī no viduslaikiem nākošā Vasaras svētku sekvence „Vene sancte spiritus“. Kā autoru daži domā pāvestu Innocentu III, bet daži franču ķēniņu Robertu. Tāpat arī šo sekvenci M. Lutera vēlāk pārstrādājis un tā ir tādā veidā jau 16. g. s.

melodiju grāmatīņās. Tomēr tuvāki šī melodiju grupa ir jau augstāk minētam M. Lutera korālim „Mitten wir im Leben sind“.

Šis var. grupas LFK 170, 494 otrā takti kā 73 var. gr. sākums. Skat. arī ļoti tuvu 11 var. gr., jo abās ievietots LFK 1045, 2695, lai rādītu šo grupu tuvumu.

Skat. „līgo“	1	var. gr.	LFK 1045, 2818
„ „	4	„ „	LFK 1045, 7350
„ „	13	„ „	LFK 1045, 6875; LFK 1045, 6832; LFK 1045, 2019
„ „	15	„ „	LFK 1045, 6572; LFK 1045, 3473; LFK 1045, 3059; LFK 345, 398
„ „	20	„ „	LFK 1045, 727
„ „	23	„ „	LFK 1045, 33
„ „	41	„ „	LFK 1045, 3111
„ „	43	„ „	LFK 1045, 3048
„ „	45	„ „	LFK 170, 479; LFK 170, 521; LFK 1045, 3698
„ „	59	„ „	LFK 1045, 6830
„ „	63	„ „	LFK 529, 152; LFK 170, 566; LFK 1045, 2718.

42.

Sākuma motīvs ir līdzīgs kādai slavu dejas dziesmai. Vairāki varianti tikai tetrachords.

43.

Viens otrs šīs grupas variants radniecisks 23 var. gr. variantiem.

44.

Vairākos variantos otrā takts līdzīga vairāku 41 var. gr. variantu otrai taktij.

45.

14-tā varianta otrā puse ļoti līdzīga „Seši mazi bundzeniēki“ pazīstamai melodijai. Sākumi variē ar „O, Du lieber Augustchen“ sākumiem.

46.

Varianti, kuŗus vienīgi vidējais „līgo“ izved ārā no tetrachordu loka.

47.

Sākuma motīvs ir ļoti parasts locījums vispār arī mongoļu rases tautu muzikā (skat., piem., japāņu u. c.).

Skat. „līgo“	1	var. gr.	LFK 170, 1177; LFK 1045, 3010; LFK 1045, 7224
„ „	28	„ „	LFK 170, 710; LFK 279, 1807; LFK 279, 1792
„ „	22	„ „	LFK 804, 827
„ „	24	„ „	LFK 170, 295
„ „	51	„ „	LFK 1045, 2272.

Skat. otro un sesto takti 38 var. gr. LFK 1045, 2069.

Skat. pirmās un otrās daļas noslēgumu 61 var. gr. LFK 1045, 3900.

48.

Variantu sākumos mazo tercu gājieni uz leju. Prasās salīdzinājumi ar 42 var. gr., kur gluži pretēji vai it visi varianti sākas ar mazo tercu gājieniem uz leju.

49.

Vidzemē ap Cēsīm ar šādu sākumu dzied arī šūpļu dziesmas. Sevišķi līdzīgs šo šūpļu dziesmu sākumam ir šīs var. gr. LFK 1045, 6878 sākums (Tirzā).

Skat. pēdējo „līgo“ 63 var. gr. LFK 529, 160

„ 50 var. gr. LFK 334, 119 un 1045, 3265

„ 52 „ „ LFK 1045, 7317 sākumu un pēc vidus „līgo“

„ 26 „ „ LFK 804, 2880 un LFK 804, 898, kuŗi ļoti tuvu variē ar šīs (49) var. gr. LFK 1495, 3144.

Abās: 49 un 16 var. gr. ievietots LFK 1045, 7216 kā abās iegulstošs.

Skat. Folkloras krātuves materiālos LFK 1045, 7664 (deja) un LFK 1045, 7166 (Cūku dancis). Skat. arī zviedru tautas dziesmu melodiju „Det var en lårdags afton“ (Vallā, Bohuslanā).

50.

Varianta LFK 1045, 2092 otrā un sestā takts variē ar 73 var. gr. sākumiem, bet LFK 334, 119 un LFK 1045, 3265 ar 49 var. gr. variantu otrām taktīm.

51.

Pa lielākai daļai varianti, kas, sevišķi melodijas pirmajā pusē, mīl veidoties plašākos intervallos.

Skat. arī 61 var. gr. Abām var. gr. līdzīga pirmā takts.

Skat. 43 var. gr. LFK 1495, 3165.

52.

Tuvi variē ar prof. Frīderika Meniusa darbā „Syntagma de origine Livonorum“ (1632. g.) iespiesto latviešu tautas dziesmu melodiju „Mane mīle mamelīt“ un tā saukto Nīcas „leiti“.

Skat. arī 49 var. gr. LFK 1045, 6878 sākumu un pēc vidus „līgo“.

53.

Tuvu variē ar savā laikā ļoti populāro „Das Bösenbinderlied“, kuŗa melodija ievietota Hofmann'a von Fallersleben'a „Deutsches Volksgesangbuch“ 1848 Nr. 162.

Skat. 11 var. gr. LFK 804, 730, kas ļoti tuvs variants LFK 279, 1794 no 53 var. gr.

Salīdzini šīs (53 var. gr.) LFK 529, 164 un LFK 1045, 1415 ar 64 var. gr.

LFK 1495, 3158 un Bb 43, 1521.

Šīs grupas var. LFK 1045, 2721 tas pats līdzstrādnieks uzrakstījis arī „Sēju Biržos“.

Skat. 65. var. gr.

Skat. „līgo“	4	var. gr.	LFK 1045, 3885
„	5	„	LFK 1045, 2277
„	8	„	LFK 1045, 7409
„	14	„	LFK 1045, 7414
„	33	„	LFK 1045, 32
„	51	„	LFK 1045, 3289
„	63	„	LFK 1045, 7235.

54.

Skat. „līgo“ 18 var. gr. LFK 1045, 7036

„ „ 19 „ „ LFK 1045, 3121.

55.

4 un 26 var. gr. sākumi variē ar šīs grupas sākumiem.

56.

Skat. 13 var. gr.

Skat. arī tuvu 18 var. gr.

Skat. 29 var. gr. LFK 804, 1001.

57.

Variants LFK 804, 1613 ļoti tuvs 35 var. gr.

Skat. „līgo“ 24 var. gr. LFK 170, 74

„ „ 46 „ „ LFK 1045, 4876

„ „ 71 „ „ LFK 1045, 3521; LFK 1045, 3796.

58.

Skat. 9 un 27 var. gr. Sevišķi, vērojot šīs grupas variantu LFK 170, 873, kuŗš ievietots 27, 58 un 74 var. gr.

Šinī grupā variantam LFK 170, 873 pievienoti varianti, kas sevišķi izceļ šinī melodijā it kā apslēpto signāla raksturu.

59.

Skat. 43 un 46 var. gr.

Skat. 62 var. gr. kāzu mel. variantu LFK 170, 871.

60.

60, 61, 62, 63 var. gr. savstarpīgi ļoti tuvi variē.

61.

Skat. „līgo“	9 var. gr.	LFK 1045, 649
„ „	11 „ „	LFK 170, 484
„ „	13 „ „	LFK 1045, 1982; LFK 1045, 3415
„ „	14 „ „	LFK 1045, 2295
„ „	16 „ „	LFK 1045, 4930
„ „	17 „ „	LFK 1045, 6875; LFK 1045, 88
„ „	29 „ „	LFK 1045, 7259
„ „	40 „ „	LFK 1045, 2077
„ „	43 „ „	LFK 804, 783; LFK 1045, 7266
„ „	45 „ „	LFK 529, 166; LFK 627, 235
„ „	53 „ „	LFK 1045, 2720; LFK 627, 231
„ „	54 „ „	LFK 1045, 3183; LFK 170, 1465
„ „	55 „ „	LFK 170, 851
„ „	65 „ „	LFK 170, 782; LFK 170, 506; LFK 170, 483
„ „	66 „ „	LFK 1045, 648; LFK 1045, 205; LFK 170, 119; LFK 804, 831
„ „	67 „ „	LFK 170, 296; LFK 1045, 271
„ „	68 „ „	LFK 170, 501
„ „	77 „ „	LFK 170, 858.

62.

Abi „līgo“ dziedošākās, plūstošākās epizodes melodijā. Pārējais vairāk recitācija.

Skat. 22 var. gr. sākuma motīvu, kas ir it kā 62 var. gr. sākuma motīva variants. Var. LFK 170, 691 dzirdēts arī tā, ka pirmās divi taktis var iedalīt $\frac{6}{8}$ takti.

63.

Skat. „līgo“	1 var. gr.	LFK 170, 1376; LFK 1045, 2011; LFK 1045, 3016; LFK 804, 839
„ „	8 „ „	LFK 627, 233; LFK 1045, 7409
„ „	14 „ „	LFK 1045, 3885; LFK 1045, 7414.

64.

Sākas ar otro divtakti no pazīstamās tautas dziesmu melodijas „Lakstīgala kroni pina“.

Skat. arī 53 var.

Salīdzini šis (64) var. gr. LFK 1495, 3158 un Bb 43, 1521 ar 53 var. gr. LFK 529, 164; LFK 1045, 1415.

Skat. Folkloras krātuves materiālos 1045, 929 (kazaku danci).

Skat. „līgo“ 1 var. gr. LFK 1045, 7316
„ „ 6 „ „ LFK 1045, 3697; LFK 170, 1362; LFK 170, 1391
„ „ 31 „ „ LFK 170, 1499; LFK 1045, 6840; LFK 1045, 6847;
LFK 1045, 7156
„ „ 53 „ „ LFK 1045, 663; LFK 1045, 2721
„ „ 63 „ „ LFK 1045, 1505.

65.

65, 66, 67 pēc sava rakstura ļoti tuvu esošas grupas.

Šinī grupā, starp variantiem LFK 170, 1349 un LFK 1495, 3172, ievietots arī Neidhart'a von Reuenthal'a: „Frühlingslied“ no 13. g. s. Te jāpiezīmē, ka, sākot ar Neidhart'u von Reuenthal'u, sākās jauns virziens Minnesang'ā. Sākās tā sauktā „Dörperliche Lyrik“ (lauku lirika), kā reakcija pret apnikušo galma liriku. Tas ir laiks, kad Trubadūru, Minnesänger'u mākslu pārņēma tauta.

Skat. 53 var. gr. LFK 1045, 3645.

Skat. „līgo“ 1 var. gr. LFK 170, 1376
„ „ 51 „ „ LFK 804, 1066
„ „ 63 „ „ LFK 804, 835; LFK 1045, 3267; LFK 170, 1092;
LFK 170, 541; LFK 170, 723.

66.

Melodijas uzrakstītājs variantam LFK 1045, 648 pielicis piezīmi „luteriskā ligošana“.

67.

Ieslēdzas modernāku melodiju vidē (kā tas redzams no klātpieliktiem piemēriem). Tā, piem., variants J. Cimzes „Dziesmu Rotā“ IV Nr. 64 liek domāt par J. Cimzes varbūtējiem „kombinējumiem“, jo šī melodija ir it kā kāds variants starp 67 var. gr. un pazīstamo melodiju no „Krauklīt's sēž ozolā“. Pēdējā melodija pirmo reizi iespiesta J. Cimzes „Dziesmu Rotā“ III Nr. 12.

Skat. „līgo“ 1 var. gr. LFK 279, 1793; LFK 279, 1795
„ „ 4 „ „ LFK 1045, 7475; LFK 334, 1441; LFK 1045, 2097;
LFK 1045, 2148; LFK 804, 900; LFK 1045, 3018;
LFK 1045, 3836
„ „ 13 „ „ LFK 1045, 268.

68.

Skat. LFK materiālos 345, 453

„ „ „ 345, 456

„ „ „ 345, 464.

Sākumi liek atcerēties „Fuchs, du hast die Gans gestohlen“. Sevišķi LFK 170, 1405.

69.

Zināmā mērā variē ar Vipo Lieldienu sekvenu, kuŗa ievietota 47 var. gr.

Skat. arī A. Jurjāna „Materiālus“ I Nr. 14 melodijas otro pusi.

70.

Skat. 33, 52, 59 var. gr. un A. Jurjāna „Materiāli“ I Nr. 22c. Tāpat J. Cimzes „Dziesmu Rotā“ II Nr. 62b un J. Cimzes-Sērmūkšļa „Dziesmu Rotā“ Nr. 56b (Piebalgā). Arī Baumaņu Kārļa „Ligo“ Nr. 49 krievu mel., te atrodams dekoratīvāks šī paša sākuma motīva iztulkojums. Ar 35 var. gr. sākumu variē šis (70) var. gr. LFK 279, 1808a otrā puse.

71.

Variants LFK 1045, 3521 otrā un sestā taktī atgādina 32 var. gr. sākumu.

72.

Vairākiem variantiem 59 un 72 var. gr. ir vienāda otrā takts melodijā.

73.

Šķiet, ka vajadzētu būt kādai pamatmelodijai visiem šiem šini var. gr. uzņemtiem un vēl daudziem citiem līdzīgiem variantiem, kādi atrodami daudzās pasaules malās. Šini variantu virknē zināmā mērā ievijas arī šeit ievietotais Pindara Odas sākums. Vai varbūt tikai kāda zināma garā likumība sakombinē visur te līdzīgos, variējošos melodijas sastāvelementus. Lūk, tādēļ arī varēja interesēt Pindara Odas sākuma sastāvdaļiņu variēšana ar dažiem Jāņu dziesmu variantu grupu elementiem, kā to redzam šis grāmatas otrā nodaļā 32. un 33. lpp.

74.

Redz, ka šis šķietami viduslaiku sākuma motīvs izvariē arī mūsu mājās daudz modernākā dziesmu garā.

Skat. arī 27 un 58 var. gr. un visu šo var. gr. piezīmēs teikto.

Skat. „ligo“ 4 var. gr. LFK 1045, 3273

„ „ 14 „ „ LFK 1045, 2295.

75.

Viena no prīmatīvākām melodijām, kā to rāda arī klātpieliktais stipri tuvais variants no Dongolas (Afrikā).

76.

Skat. 32 var. gr.

77.

Visi rapsodiska rakstura no tīras rečitācijas izauguši varianti.

78.

Redz, ka ļoti prīmatīvām elementārām melodijām var rast arī modernākus melodiski izveidotākus variantus, ja salīdzina, piem., variantu Bb 43, 1924 ar J. C. „Dz. R.“ II Nr. 37.

Varianta LFK 1558, 17 „līgo“ atgādina 9 var. gr. sākumu.

79.

Ļoti šaura toņu apmēra un prīmatīvas augsmes melodijas ar gaŗi izvilktiem toņiem pēdējā „līgo“.

Lietu rādītājs.

- Alsunga 47.
 Amfibrachijs 23.
 Anapests 23, 42.
 Angļu melodijas 4.
 Apdziedāšanās dziesmas 16.
 Arabu muzika 25.
 Arhaiskais dziedāšanas veids 22.
 „Austra“ 12, 36, 38.
 Āža raga melodijas 16.

 Bārta 47.
 Baznīcas muzika 3, 25, 110.
 Berlīnes skola 35.
 Bērnu dziesmas 16.
 Bēru dziesmas 18, 38, 45.
 Bijina 31, 110.
 Bluķu vakars 43.
 Bösenbinderlied 276.

 Chromatismis 21.

 Daktils 23, 42.
 Dangola 280.
 Darba dziesmas 18, 37.
 Daudzbalsīgs dziedājums 21, 23, 35, 45,
 109, 111.
 „Dažādu dziesmu krājums“ 8.
 Deju muzika 3, 18, 22, 47, 266, 270, 271,
 275, 276, 279.
 Diatonisms 18.
 Diskants 111.
 Divtakts 19.
 Dūdas 42, 44, 266.
 Dzērāju dziesmas 18.
 Dziedoņa atmiņa 22, 24.
 Dziedamās dejas 16, 18.
 „Dziesmu kronis“ 8.
 „Dziesmu Rota“ 7, 8, 9, 10, 11, 12, 34, 35,
 36, 37, 38, 47, 266, 273, 279, 280, 281.
 Dzīru dziesmas 16.

 Eglīte 16.
 Eģiptes muzika 25.
 Erbsenschnukerlied 26.
 Ērkulis 16.

 Fermāta 111.
 Flagelanti 268.
 Franču melodijas 4.
 Formas 3, 17, 19, 23, 25, 39, 40, 47, 49.
 Fouxbourdon 111.

 Ganu dziesmas 15, 18, 45, 270.
 Gaŗāku dziesmu melodijas 17.
 Gaŗie topi 281.
 „Gaŗīgās dziesmas“ 26.
 „Gaŗīgas un laicīgas dziesmas“ 8.
 Gaŗīgā muzika 27, 39.
 Gavilēšana 15, 16.
 Godu dziesmas 37.
 Grēgoriāņu dziedājums 110, 265.
 Grieķija 13.
 Grieķu muzika 25.
 Gymel 111.

 Harmonizēšana 14.
 Hermenlied 29.
 Himna 26, 27, 30, 31, 32, 33, 36, 47, 110.
 Himniskā forma 3, 31.
 L'homme armé 27.

 Instrumentālā muzika 22, 23, 270.
 Intervalli 4, 21.
 Intonācija 23.
 Izzobošanas dziesmas 29.

 Kadenca 23, 39, 44.
 Kajeda 14, 15.
 Kāzu melodijas 16, 18, 45, 47, 266, 270, 278.
 Klejojošie muzikanti 16, 25.
 Krieviskas melodijas 10, 280.
 Krustabu melodijas 18, 38, 47, 266.
 Kokļu melodijas 16, 41.
 Korāju melodijas 9, 39, 46, 265, 269, 274,
 275.
 Kūlēju dziesmas 16.
 Kūmu dziesmas 47.
 Kupletu forma 3.
 Kurzeme 12, 266.
 Kvartas laikmets 18.
 Kvintas laikmets 18.
 Ūķekatas 15, 18.

 Latgale 48, 110, 266, 268, 269, 270, 277.
 „Latvija“ 47.
 Latviešu folkloras krātuve 17, 18, 19, 24,
 36, 47, 272, 276.
 Latviskas melodijas 10.
 Latviešu tautas muzikas materiāli 12, 13,
 14, 16, 17, 21, 26, 34, 36, 37, 38, 46, 49,
 107, 111, 268, 269, 271, 273, 279, 280.
 „Lauku puķes“ 7, 9.
 Lauku muzikanti 18.
 Lelošana 15, 16.

- Ligo 5, 8, 14, 15, 17, 31, 32, 33, 49, 50, 110, 265, 266, 267, 268, 269, 270, 271, 272, 273, 274, 275, 276, 277, 278, 279, 280, 281.
- „Ligo“ 12, 36, 37, 280.
- Lielkrievu melodijas 9.
- Liepājas apriņķis 48.
- Locītāja 47.
- Lokālizētājs 8.
- Maisītas melodijas 10.
- Malēju dziesmas 16.
- Malēniešu dziesmas 12.
- Maskava 30.
- Mazkrievu melodijas 9.
- Melodiskie elementi 21, 23, 281.
- Melodiju krājumi 35.
- Meistardziedoņi 25.
- Mentālitāte 5, 22, 23, 40, 41.
- Metrika 22, 23, 44.
- Mensūrālisti 23, 24.
- Mensūrālā muzika 23.
- Motete 272.
- Minnesānger 267, 271, 279.
- Muzikas folklorā 35.
- Neuzietu tautu melodijas 10.
- Nica 47, 276.
- Nīderlandes kontrāpunktīki 23, 25.
- Nošu zīmes 22, 23, 40.
- Obertopi 22.
- Organum 111.
- Pamattips 25, 278.
- Pašpuiku melodijas 18.
- Pavasara laikmeta dziesmas 15.
- „Pavias balss“ 29, 273.
- Pentachords 19, 20, 274.
- Pitiskā oda 32, 280.
- Provansas melodija 29.
- „Psalmtonis“ 267, 269, 272.
- Puigainis 16.
- Puškainis 16.
- Recitēšana 21, 23, 42, 270.
- Refrēns 266.
- Ritmika 22, 23, 39, 43, 270.
- Romance 47.
- Rotā 6, 8, 15, 268, 270.
- Rotaļu melodijas 16, 18, 41, 266, 267.
- Rucava 47.
- Rucavas melodijas 34.
- Rudens laikmeta dziesmas 16.
- Sākuma motīvs 26, 29, 30, 31, 36, 49, 265, 267, 268, 270, 271, 272, 273, 275, 276, 278, 280.
- Senās melodijas 26, 110, 266.
- Senās toņu kārtas 8, 13, 14, 17, 19, 20, 21.
- Sekvence 30, 268, 269, 271, 274, 280.
- Skaņu filmas 47.
- Skaņu plates 24, 47.
- Spondejs 23.
- Stabulītes melodijas 16.
- Strāsburgas kronika 31, 110.
- Šūplu dziesmas 16, 18, 270, 274.
- Takts mēri 12, 21, 22, 23, 43, 47, 110.
- Tautas muzika 3, 24.
- Tautas muzikanti 24, 41.
- Tautas dejas 24.
- Tautas dejotāji 24.
- Tautas dziedoņi 24.
- Tautas instrumentu melodijas 16.
- Teicēja 12, 41, 45, 46, 47.
- Temperācija 23, 47.
- Tetrachords 18, 19, 21, 22, 265, 273, 274, 277.
- Tonālitāte 12.
- Tonika 19.
- Toņu apmērs 16.
- Tribrachijs 23.
- Trichords 20, 21, 22, 50, 269, 272.
- Trideksnis 16.
- Trochajs 23, 42.
- Trubadūrs 43, 267, 271, 279.
- Unisons 14, 47.
- Vāciskas melodijas 9, 266.
- Valces 24.
- Valoda 22.
- Valodas akcenti 21.
- Vārds 22, 23, 47.
- Vērpēju dziesmas 16.
- Vespanka 27.
- Viduslaiku muzika 25, 27, 110, 271, 279, 280.
- Vidzeme 11, 12, 266, 267, 276.
- Vijo 15.
- Vijole 16.
- Vilcēja 17, 46, 47.
- Zemgale 266, 267.
- Ziemas laikmeta dziesmas 14.
- Ziņģes 8, 18, 36, 45, 46, 47, 109, 266, 267, 271.
- Zvejnieku melodijas 18.

Personu rādītājs.

- Adam (no Halles) 43, 148.
Alberti 265.
Ambrosius 4, 25, 30, 139.
Ambros 33, 110, 145, 269.
André 35, 146.
Aubry 271.
- Balakirev 13, 109, 126.
Balbulus, N. 269.
Bankins 8.
Barisons 19, 133.
Bartok, B. 30, 144.
Baumanis, K. 9—13, 36—38, 121—126, 142, 280.
Beck, J. B. 110, 267.
Becker, R. Z. 35, 146.
Bellermann, J. F. 110.
Benda, G. 35, 146.
Bergmanis 17, 130.
Bernhardi 267.
Bernstein, D. 110.
Bērziņš, R. 7, 109, 119.
Bērzkalne 24, 139.
Bessler, H. 110.
Bētiņš 17, 130.
Blaus 17, 46, 130, 131.
Bona 267.
Bourdilot 33, 145.
Bourgault-Ducoudray 14, 127.
Böckh, A. 110.
Böhme 11, 109, 125.
Brandsch, G. 110.
Buettner 45, 151.
Büttner, H. 110.
- Carissimi 29, 141.
Caunit, J. 7, 109, 119, 146.
Cimze, J. 8—14, 17, 36—38, 46, 47, 120—127, 131, 141, 142, 146, 152, 266, 273, 279—281.
Cimze-Sērmūkšlis 34, 37, 268, 272, 273, 280.
Combarieu 110.
Comper 29, 141.
Coussemer 110, 269, 271.
- Dalberg 33, 35, 145, 146.
David, E. 110.
Diļeckij 30.
Diriķis 17, 130.
Dittersdorf 35, 146.
Dravnieks 17, 130.
Dufay 29, 141.
- Einhorn 42, 43, 46, 148, 149, 152.
Endzelins 7, 119.
Ephrem 25, 139.
Erk 12, 109.
- Fallersleben, H. 276.
Famincin 14, 127.
Fauque 29, 141.
Fétis 33, 110, 145.
Figulus 267.
Fink 27, 141.
Fleischer 28, 110, 141.
Frischbier 26, 140.
Fulda 267.
- Galeniece 19, 133.
Gennrich, Fr. 110.
Gostouè 271.
Gregor 110.
Gubene 17, 130.
Gvido no Areco 25, 139, 267.
Guthrie 110.
- Haapanen, T. 110.
Hamann 42, 44, 46, 109, 148, 150, 152.
Häszler 35, 146.
Hauptmann 23, 137.
Helmholtz, H. 109.
Henriņš 17, 130, 131.
Herder 7, 33, 42, 44, 46, 109, 148, 149, 150, 152.
Heydt, J. D. 269.
Hiller 35, 146.
Humbolt 33.
Hupel 7, 35, 42, 43, 46, 47, 119, 145, 146, 148, 149, 152, 153.
- Innocents 274.
- Jakāns 19, 133.
Josquin 29, 141.
Juškevičs 27.
Jurjāns, A. 7, 8, 12—18, 26, 30, 34, 36, 37, 38, 46, 47, 49, 109, 119, 120, 125—132, 141, 142, 145, 152, 265, 266, 269, 271, 273, 280.
- Kaktiņš, J. 7, 109, 119, 146.
Kalniņš 9, 121.
Katerfeld 42, 45, 148, 150.
Kažoks 17, 130.

- Kieniz 14, 127.
 Kircher 110.
 Kluge 27, 141.
 Kohl, J. G. 111.
 Kron 14, 127.
 Kruse 14, 109, 127.
 Kugelman, H. 273.
 Kunzen, L. A. 35, 146.

 Laborde 33, 145.
 Lederer 111.
 Lussy 110.
 Luter, M. 269, 274, 275.

 Mannstein, H. F. 110.
 Medne 24, 139.
 Melngailis 19, 46, 132, 133, 152.
 Menius 7, 33, 34, 35, 42, 43, 46, 119, 145,
 148, 149, 152, 276.
 Mesomed 32, 33, 110, 145.
 Metallov 110.
 Morales 29, 141.
 Möhler, A. 110.
 Musiol, R. 110.
 Müller-Blattau 7, 35, 44, 109, 119, 146, 149.

 Narbut 14, 127.
 Naumann 35, 146.
 Nägeli 35, 146.
 Neefe 35, 146.
 Nemesida 32, 33.
 Nōrvilis 19, 133.

 Obrecht 29, 141.
 Odojevskij 110.
 Okeghem 29, 141.
 Orto 29, 141.

 Palestrina 29, 141.
 Paļeviĉs 17, 130.
 Pierre de la Rue 29, 141.
 Pindar 32, 110, 280.
 Plenzat 26, 140.
 Preobraženskij 30, 110.
 Preyer, V. 109.
 Punschel 9, 122.

 Queck 35, 146.

 Razumovskij 110.
 Regis 29, 141.
 Reichhardt, J. Fr. 35, 146.
 Reismann 12, 109.

 Reuenthal, N. 279.
 Rezovska-Teikmane 24, 139.
 Ribera 267.
 Riemann 23, 137.
 Rimski-Korsakov 110.
 Rolle 35, 146.
 Rozits, J. 110.

 Sackendorf 35, 146.
 Salaks 19, 133.
 Segelbach 35, 146.
 Sērmūkslis 17, 130.
 Serov 13, 109, 126.
 Seydelmann 35, 146.
 Simmal 109.
 Snegirev 14, 127.
 Sokalskij 14, 17, 18, 109, 127, 131, 132.
 Spazier 35, 146.
 Sparāns 41, 42, 147, 148.
 Sprogis, J. 24.
 Stenders 9, 11, 45, 121, 124.
 Stumpf, K. 109.
 Šepskis 17, 130.
 Schlick 35, 146.
 Schubart 35, 146.
 Schulz 35, 146.

 Tappert 43.

 Ulmann, K. 7, 8, 11, 45, 109, 119, 120, 124,
 151.

 Vallas 27, 141.
 Valter 269.
 Vigners, E. 12, 16, 17, 36, 37, 125, 129, 130,
 142.
 Visendorfs 14, 127.
 Vītols 17, 130.
 Vogler 33, 145.
 Volbach, Fr. 109.
 Volters 15, 128.

 Wallaschek, R. 110.
 Weyrich 7, 8, 15, 35, 36, 46, 120, 128, 141,
 146, 152.
 Wenk 35, 146.
 Westphal 14, 127.
 Wolf, F. 271.

 Zachariā 35, 146.
 Zelter 35, 146.
 Zwaardemaker, H. 109.

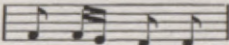
Saīsinājumi.

- LFK — Latviešu folkloras krātuve.
Bb — Kr. Barona biedrība.
LMM — R. L. B. muzikas komisijas rakstu krājuma Latvju tautas muzikas materiāli.
„Materiāli“ — R. L. B. muzikas komisijas rakstu krājuma Latvju tautas muzikas materiāli.
Var. gr. — Variantu grupa.
Mel. — Melodija.
J. A. — Jurjānu Andrejs.
R. L. B. — Rīgas Latviešu biedrība.
R. L. B. M. K. — Rīgas Latviešu biedrības muzikas komisija.

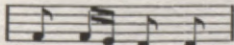
Skaitļi iekavās — melodiju augsmes rādītājos norāda variantu grupas, kurās tie atrodami. Piem. LFK 804, 2880 (26) nozīmē, ka šis variants atrodams 26. var. gr.

Variātos, kur minēts „Priekuļos“, jālasa „Priekulē“ un, kur minēts „Priekuļos pie Cēsīm“, — „Priekuļos“.

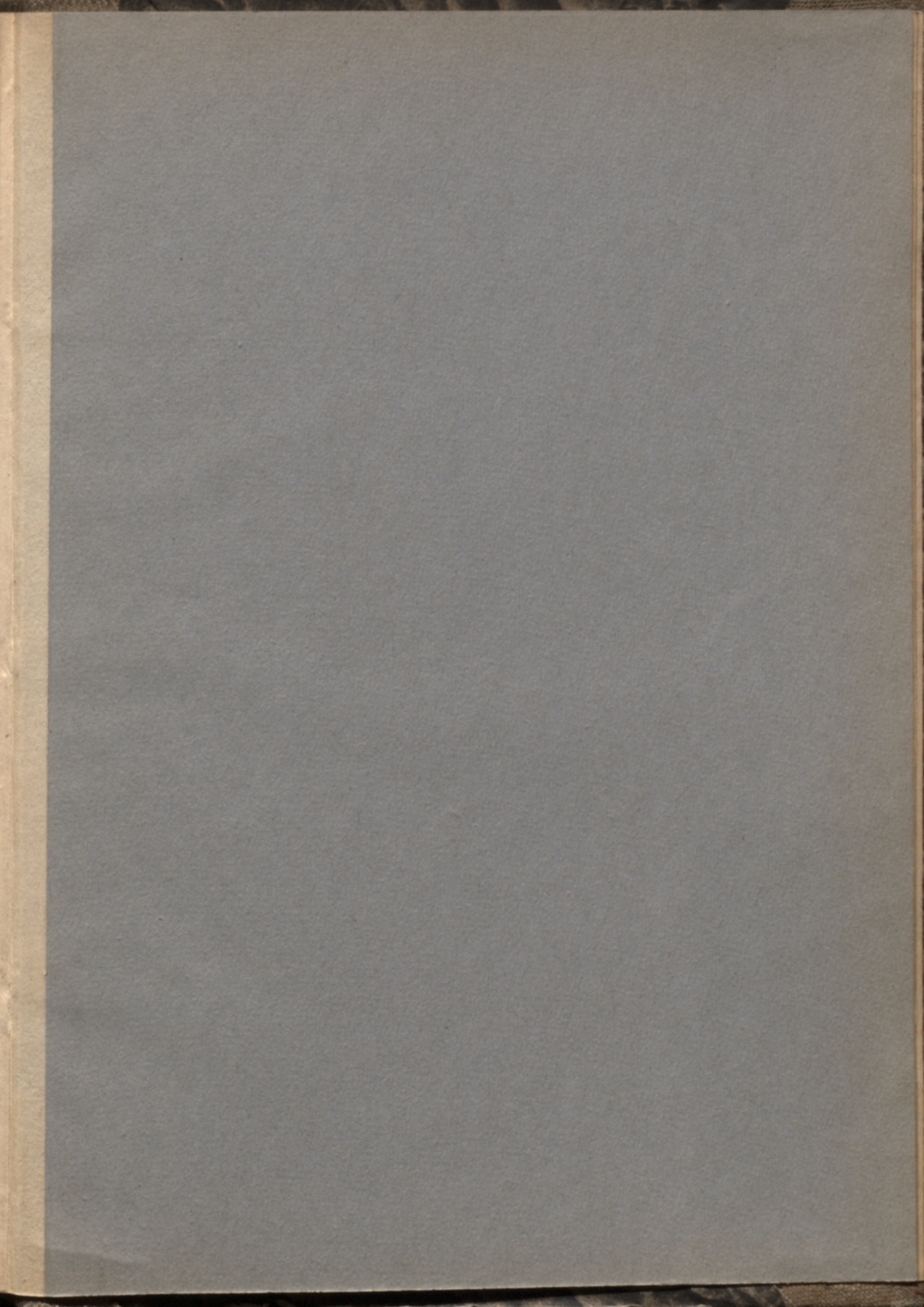
Iespieduma kļūdas variantu grupās.

35. lpp. ar trešo variantu (LFK 1045, 6709) sākas vienpadsmitā (11) variantu grupa.
41. „ virs pēdējā varianta jābūt: LFK 1045, 2113 Sarkaņos.
80. „ virs otrā varianta jābūt: No Otokara Žitča Čechu melodiju krājuma.
81. „ varianta LFK 170, 495 piektā taktī jābūt $\frac{2}{4}$ taktzīmei.
141. „ LFK 1045, 7216 nevajaga \sharp .
158. „ pie otrā varianta LFK 1714, 17 jābūt: Kaņa dziesmas melodija.
159. „ pirmam variantam jābūt trešam.
160. „ sākas 59. un nevis 58. variantu grupa.
165. „ pie varianta LFK 345, 307 jābūt Cērē un nevis Cēsīs.
169. „ otrā varianta otrā taktī jābūt:
183. „ virs trešā varianta jābūt: H. Leichtentritt „Deutsche Hausmusik aus 4 Jahrhunderten“, Neidhart von Reuenthal: Frühlingslied. Skaitās no 13. g. s.

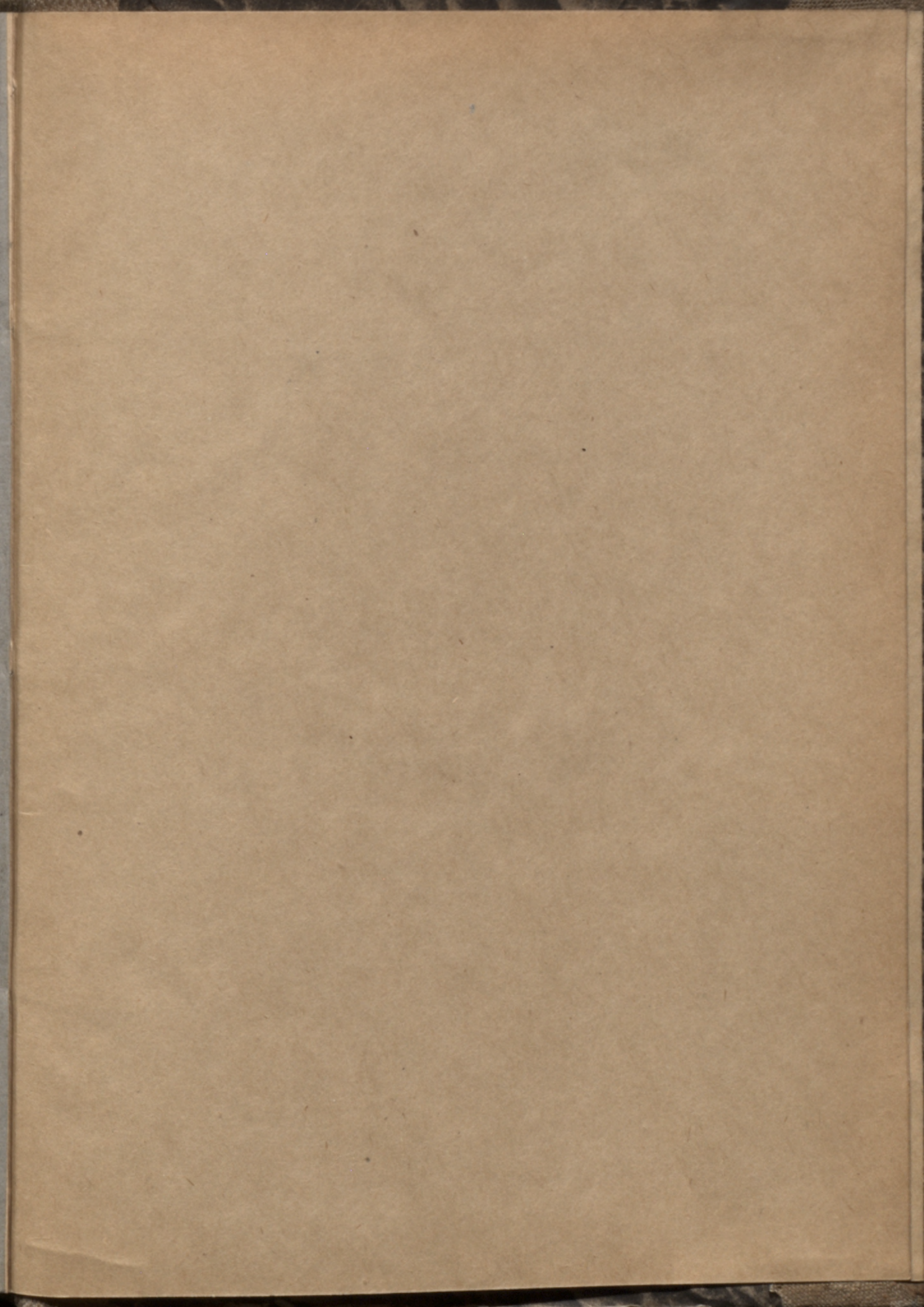
Druckfehler in den Gruppen der Melodienvarianten.

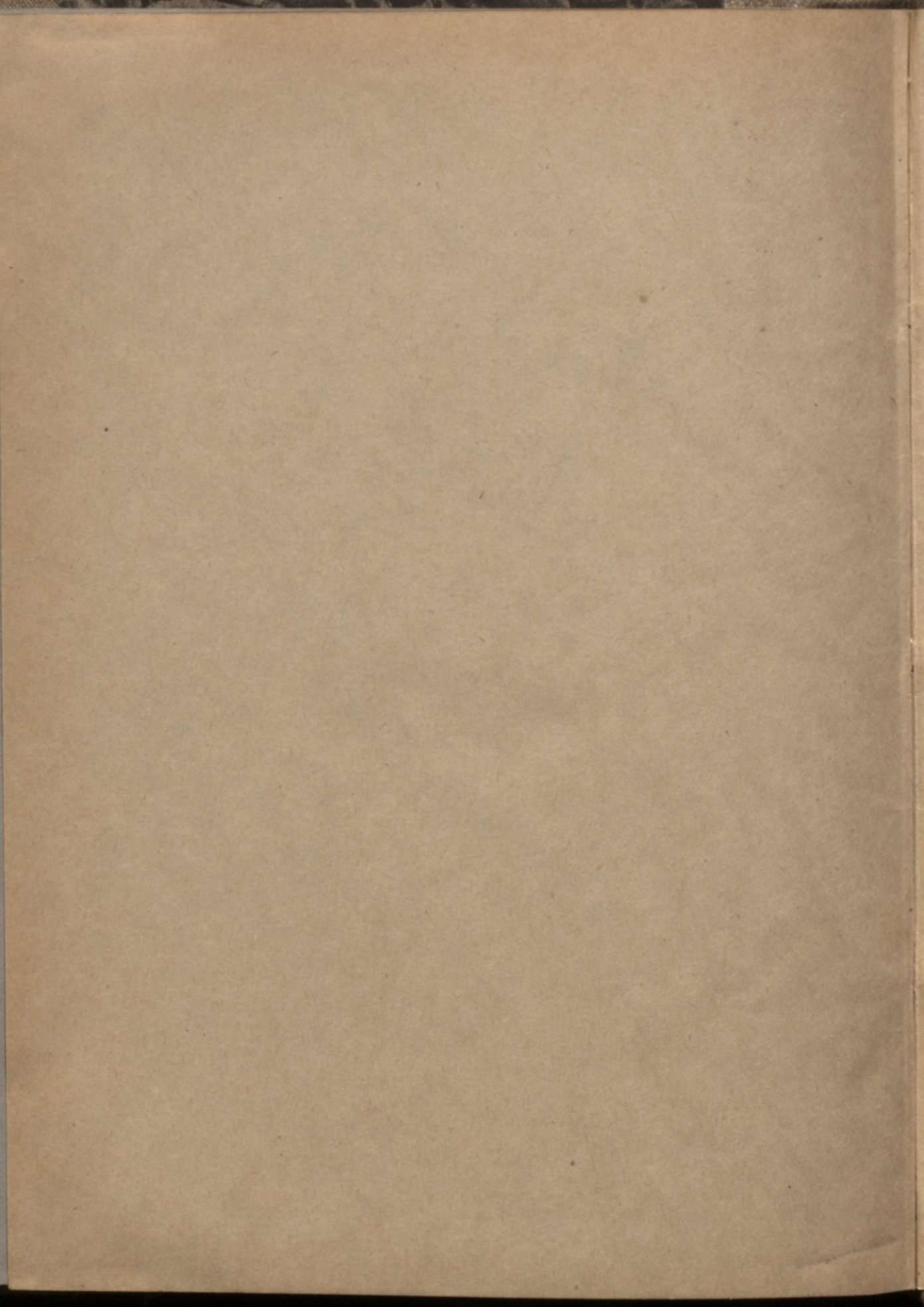
- S. 35 mit der dritten Melodienvariante (LFK 1045, 6709) beginnt die elfte (11) Melodienvariantengruppe.
S. 41 über der letzten Melodienvariante muß geschrieben sein: LFK 1045, 2113.
S. 80 über der zweiten Melodienvariante muß geschrieben sein: No Otokara Žitča Čechu melodiju krājuma.
S. 81 im fünften Takt der Melodienvariante LFK 170, 495 muß sich ein $\frac{2}{4}$ Taktzeichen befinden.
S. 141 in der Melodienvariante LFK 1045, 7216 muß kein \sharp sein.
S. 158 bei der zweiten Melodienvariante LFK 1714, 17 muß bemerkt sein: Kaņa dziesmas melodija.
S. 159 statt der ersten Melodienvariante muß die dritte stehen und statt der dritten die erste.
S. 160 beginnt die 59. und nicht die 58. Melodienvariantengruppe.
S. 165 bei der Melodienvariante LFK 345, 307 muß bemerkt sein: Cērē und nicht Cēsīs.
S. 169 im zweiten Takt der zweiten Melodienvariante muß folgende Melodienführung sein:
S. 183 bei der dritten Melodienvariante muß bemerkt sein: H. Leichtentritt „Deutsche Hausmusik aus 4 Jahrhunderten“, Neidhart von Reuenthal: Frühlingslied (13. Jahrhundert).

20 FEB 1942

LATVIJAS NACIONĀLĀ BIBLIOTĒKA

0309068798